Holy Bible

Aionian Edition®

മലയാളം ബൈബിൾ 1910 Modern

Malayalam Bible 1910 Modern

New Testament

Holy Bible Aionian Edition ®

മലയാളം ബൈബിൾ 1910 Modern
Malayalam Bible 1910 Modern
New Testament

Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0 International, 2018-2024
Source text: eBible.org
Source version: 8/25/2024
Source copyright: Creative Commons Attribution ShareAlike 4.0
The Free Bible Foundation, 2015
Malayalam 1910 Edition in Contemporary Orthography

Formatted by Speedata Publisher 4.19.20 (Pro) on 8/31/2024
100% Free to Copy and Print
TOR Anonymously
https://AionianBible.org

Published by Nainoia Inc
https://Nainoia-Inc.signedon.net

We pray for a modern Creative Commons translation in every language
Translator resources at https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources
Report content and format concerns to Nainoia Inc
Volunteer help is welcome and appreciated!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

ആമുഖം

മലയാളം at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aïdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aïdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal… and purple is the color of royalty!

History

മലയാളം at AionianBible.org/History

04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
02/04/24 - 352 translations now available in 142 languages.
05/01/24 - 370 translations now available in 164 languages.
08/05/24 - 377 translations now available in 166 languages.
08/18/24 - Creative Commons Attribution 4.0 International, if source allows.

ഉള്ളടക്കങ്ങൾ

പുതിയ നിയമം

മത്തായി 1
മർക്കൊസ് 53
ലൂക്കോസ് 86
യോഹന്നാൻ 143
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 188
റോമർ 244
1 കൊരിന്ത്യർ 267
2 കൊരിന്ത്യർ 290
ഗലാത്യർ 306
എഫെസ്യർ 314
ഫിലിപ്പ്യർ 322
കൊലൊസ്സ്യർ 328
1 തെസ്സലോനിക്യർ 334
2 തെസ്സലോനിക്യർ 339
1 തിമൊഥെയൊസ് 342
2 തിമൊഥെയൊസ് 348
തീത്തൊസ് 353
ഫിലേമോൻ 356
എബ്രായർ 358
യാക്കോബ് 375
1 പത്രൊസ് 381
2 പത്രൊസ് 388
1 യോഹന്നാൻ 392
2 യോഹന്നാൻ 398
3 യോഹന്നാൻ 399
യൂദാ 400
വെളിപാട് 402

അവസാന കുറിപ്പുകൾ

റീഡർ ഗൈഡ്
ഗ്ലോസറി
ഭൂപടം
വിധി
ചിത്രങ്ങൾ, Doré

പുതിയ നിയമം

എന്നാൽ യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു
ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അവന്റെ വസ്ത്രം
വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു.
ലൂക്കോസ് 23:34

മത്തായി

1 അബ്രാഹാമിന്റെ പുത്രനായ ദാവീദിന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
വംശാവലി: 2 അബ്രാഹാം യിസ്ഹാക്കിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യിസ്ഹാക്ക് യാക്കോബിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യാക്കോബ് യെഹൂദയെയും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും ജനിപ്പിച്ചു;
3 യെഹൂദാ താമാരിൽ പാരെസിനെയും
സാരഹിനെയും ജനിപ്പിച്ചു; പാരെസ്
ഹെസ്രോനെ ജനിപ്പിച്ചു; ഹെസ്രോൻ
ആരാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 4 ആരാം
അമ്മീനാദാബിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
അമ്മീനാദാബ് നഹശോനെ ജനിപ്പിച്ചു;
നഹശോൻ ശല്മോനെ ജനിപ്പിച്ചു; 5
ശല്മോൻ രാഹാബിൽ ബോവസിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ബോവസ് രൂത്തിൽ ഓബേദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ഓബേദ് യിശ്ശായിയെ
ജനിപ്പിച്ചു; 6 യിശ്ശായി ദാവീദ്‌രാജാവിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ദാവീദ് ഊരീയാവിന്റെ
ഭാര്യയായിരുന്നവളിൽ ശലോമോനെ
ജനിപ്പിച്ചു; 7 ശലോമോൻ രെഹബ്യാമെ
ജനിപ്പിച്ചു; രെഹബ്യാം അബീയാവെ
ജനിപ്പിച്ചു; അബീയാവു ആസയെ
ജനിപ്പിച്ചു; 8 ആസാ യോശാഫാത്തിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യോശാഫാത്ത് യോരാമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; യോരാം ഉസ്സീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
9 ഉസ്സീയാവു യോഥാമിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
യോഥാം ആഹാസിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ആഹാസ് ഹിസ്കീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു; 10
ഹിസ്കീയാവു മനശ്ശെയെ ജനിപ്പിച്ചു;
മനശ്ശെ ആമോസിനെ ജനിപ്പിച്ചു;
ആമോസ് യോശീയാവെ ജനിപ്പിച്ചു;
11 യോശീയാവു യെഖൊന്യാവെയും
അവന്റെ സഹോദരന്മാരെയും
ബാബേൽപ്രവാസകാലത്തു ജനിപ്പിച്ചു.
12 ബാബേൽപ്രവാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
യെഖൊന്യാവു ശെയല്തീയേലിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ശെയല്തീയേൽ
സെരുബ്ബാബേലിനെ ജനിപ്പിച്ചു; 13
സെരുബ്ബാബേൽ അബീഹൂദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; അബീഹൂദ് എല്യാക്കീമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; എല്യാക്കീം ആസോരിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 14 ആസോർ സാദോക്കിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; സാദോക്ക് ആഖീമിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; ആഖീം എലീഹൂദിനെ
ജനിപ്പിച്ചു; 15 എലീഹൂദ് എലീയാസരെ
ജനിപ്പിച്ചു; എലീയാസർ മത്ഥാനെ
ജനിപ്പിച്ചു; മത്ഥാൻ യാക്കോബിനെ
ജനിപ്പിച്ചു. 16 യാക്കോബ് മറിയയുടെ
ഭർത്താവായ യോസേഫിനെ ജനിപ്പിച്ചു.
അവളിൽ നിന്നു ക്രിസ്തു എന്നു
പേരുള്ള യേശു ജനിച്ചു. 17 ഇങ്ങനെ
തലമുറകൾ ആകെ അബ്രാഹാം
മുതൽ ദാവീദ്‌വരെ പതിന്നാലും
ദാവീദ്മുതൽ ബാബേൽപ്രവാസത്തോളം
പതിന്നാലും ബാബേൽപ്രവാസംമുതൽ
ക്രിസ്തുവിനോളം പതിന്നാലും ആകുന്നു.
18 എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ജനനം ഈവണ്ണം ആയിരുന്നു. അവന്റെ
അമ്മയായ മറിയ യോസേഫിന്നു
വിവാഹം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവർ
കൂടിവരുമ്മുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
ഗർഭിണിയായി എന്നു കണ്ടു. 19
അവളുടെ ഭർത്താവായ യോസേഫ്
നീതിമാനാകകൊണ്ടും അവൾക്കു
ലോകാപവാദം വരുത്തുവാൻ അവന്നു
മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടും അവളെ
ഗൂഢമായി ഉപേക്ഷിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു.
20 ഇങ്ങനെ നിനെച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവന്നു
സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: ദാവീദിന്റെ
മകനായ യോസേഫേ, നിന്റെ ഭാര്യയായ
മറിയയെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ
ശങ്കിക്കേണ്ടാ; അവളിൽ ഉല്പാദിതമായതു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ആകുന്നു. 21
അവൾ ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവൻ

തന്റെ ജനത്തെ അവരുടെ പാപങ്ങളിൽ
നിന്നു രക്ഷിപ്പാനിരിക്കകൊണ്ടു നീ
അവന്നു യേശു എന്നു പേർ ഇടേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 “കന്യക ഗർഭിണിയായി
ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു
ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ എന്നർത്ഥമുള്ള
ഇമ്മാനൂവേൽ എന്നു പേർ വിളിക്കും” 23
എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ
ഇതൊക്കെയും സംഭവിച്ചു. 24 യോസേഫ്
ഉറക്കം ഉണർന്നു. കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു,
ഭാര്യയെ ചേർത്തുകൊണ്ടു. 25 മകനെ
പ്രസവിക്കുംവരെ അവൻ അവളെ
പരിഗ്രഹിച്ചില്ല. മകന്നു അവൻ യേശു
എന്നു പേർ വിളിച്ചു.

2 ഹെരോദാരാജാവിന്റെ കാലത്തു
യേശു യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ത്ലേ
ഹെമിൽ ജനിച്ചശേഷം, കിഴക്കുനിന്നു
വിദ്വാന്മാർ യെരൂശലേമിൽ എത്തി: 2
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായി പിറന്നവൻ
എവിടെ? ഞങ്ങൾ അവന്റെ നക്ഷത്രം
കിഴക്കു കണ്ടു അവനെ നമസ്കരിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3
ഹെരോദാരാജാവു അതു കേട്ടിട്ടു അവനും
യെരൂശലേം ഒക്കെയും ഭ്രമിച്ചു, 4
ജനത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും
ശാസ്ത്രിമാരെയും എല്ലാം കൂട്ടിവരുത്തി:
ക്രിസ്തു എവിടെ ആകുന്നു ജനിക്കുന്നതു
എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു. 5
അവർ അവനോടു: യെഹൂദ്യയി
ബേത്ത്ലേ ഹെമിൽ തന്നേ: 6
“യെഹൂദ്യയിലെ ബേത്ത്ലേ ഹെമേ,
യെഹൂദ്യപ്രഭുക്കന്മാരിൽ ഒട്ടും ചെറുതല്ല;
എന്റെ ജനമായ യിസ്രായേലിനെ
മേയ്പാനുള്ള തലവൻ നിന്നിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവരും” എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 എന്നാറെ ഹെരോദാവു
വിദ്വാന്മാരെ രഹസ്യമായി വിളിച്ചു,
നക്ഷത്രം വെളിവായ സമയം അവരോടു
സൂക്ഷ്മമായി ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. 8 അവരെ
ബേത്ത്ലേഹെമിലേക്കു അയച്ചു: നിങ്ങൾ
ചെന്നു ശിശുവിനെക്കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായി
അന്വേഷിപ്പിൻ; കണ്ടെത്തിയാൽ ഞാനും
ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു,
വന്നു എന്നെ അറിയിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 രാജാവു പറഞ്ഞതു കേട്ടു
അവർ പുറപ്പെട്ടു; അവർ കിഴക്കു കണ്ട
നക്ഷത്രം ശിശു ഇരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തിന്നു
മീതെ വന്നുനില്ക്കുവോളം അവർക്കു
മുമ്പായി പൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. 10
നക്ഷത്രം കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർ
അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു; 11 ആ
വീട്ടിൽ ചെന്നു, ശിശുവിനെ അമ്മയായ
മറിയയോടുംകൂടെ കണ്ടു, വീണു അവനെ
നമസ്കരിച്ചു; നിക്ഷേപപാത്രങ്ങളെ
തുറന്നു അവന്നു പൊന്നും കുന്തുരുക്കവും
മൂരും കാഴ്ചവെച്ചു. 12 ഹെരോദാവിന്റെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിപ്പോകരുതു എന്നു
സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു
അവർ വേറെ വഴിയായി സ്വദേശത്തേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 13 അവർ പോയശേഷം
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ യോസേഫിന്നു
സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: നീ
എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു
ഓടിപ്പോയി, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുംവരെ
അവിടെ പാർക്കുക; ഹെരോദാവു
ശിശുവിനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ അന്വേഷിപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ
എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയെയും
രാത്രിയിൽ തന്നേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പുറപ്പെട്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി. 15
ഹെരോദാവിന്റെ മരണത്തോളം അവൻ

അവിടെ പാർത്തു: "മിസ്രയീമിൽ നിന്നു
ഞാൻ എന്റെ മകനെ വിളിച്ചുവരുത്തി"
എന്നു കർത്താവു പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ
സംഗതിവന്നു. 16 വിദ്വാന്മാർ തന്നെ
കളിയാക്കി എന്നു ഹെരോദാവു കണ്ടു
വളരെ കോപിച്ചു, വിദ്വാന്മാരോടു
ചോദിച്ചറിഞ്ഞ കാലത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
രണ്ടു വയസ്സും താഴെയുമുള്ള
ആൺകുട്ടികളെ ഒക്കെയും ബേത്ത്ലേ
ഹെമിലും അതിന്റെ എല്ലാ അതിരുകളിലും
ആളയച്ചു കൊല്ലിച്ചു. 17 "റാമയിൽ ഒരു
ശബ്ദം കേട്ടു, കരച്ചിലും വലിയ നിലവിളിയും
തന്നേ; റാഹേൽ മക്കളെച്ചൊല്ലി കരഞ്ഞു;
അവർ ഇല്ലായ്കയാൽ ആശ്വാസം
കൈക്കൊൾവാൻ മനസ്സില്ലാതിരുന്നു"
18 എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു അന്നു
നിവൃത്തിയായി. 19 എന്നാൽ ഹെരോദാവു
കഴിഞ്ഞുപോയശേഷം കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ മിസ്രയീമിൽ വെച്ചു യോസേഫിന്നു
സ്വപ്നത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനായി: 20
ശിശുവിന്നു പ്രാണഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കിയവർ മരിച്ചുപോയതുകൊണ്ടു നീ
എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും അമ്മയേയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു യിസ്രായേൽദേശത്തേക്കു
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അവൻ എഴുന്നേറ്റു ശിശുവിനെയും
അമ്മയെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
യിസ്രായേൽദേശത്തു വന്നു. 22 എന്നാൽ
യെഹൂദ്യയിൽ അർക്കെലയൊസ് തന്റെ
അപ്പനായ ഹെരോദാവിന്നു പകരം
വാഴുന്നു എന്നു കേട്ടതുകൊണ്ടു
അവിടെ പോകുവാൻ ഭയപ്പെട്ടു,
സ്വപ്നത്തിൽ അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു
ഗലീലപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു മാറിപ്പോയി. 23
അവൻ നസറായൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും
എന്നു പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാവാൻ
തക്കവണ്ണം നസറെത്ത് എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ
ചെന്നു പാർത്തു.

3 ആ കാലത്തു യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ
വന്നു, യെഹൂദ്യമരുഭൂമിയിൽ
പ്രസംഗിച്ചു: 2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ
മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
3 "മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ
വാക്കാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴി
ഒരുക്കി അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ"
എന്നിങ്ങനെ യെശയ്യാ പ്രവാചകൻ
പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ. 4 യോഹന്നാന്നു
ഒട്ടകരോമംകൊണ്ടുള്ള ഉടുപ്പും അരയിൽ
തോൽവാറും ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ
ആഹാരമോ വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും
ആയിരുന്നു. 5 അന്നു യെരൂശലേമ്യരും
യെഹൂദ്യദേശക്കാരൊക്കയും
യോർദ്ദാന്റെ ഇരുകരെയുമുള്ള എല്ലാ
നാട്ടുകാരും പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു 6 തങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു
യോർദ്ദാൻനദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം
ഏറ്റു. 7 തന്റെ സ്നാനത്തിന്നായി
പരീശരിലും സദൂക്യരിലും പലർ വരുന്നതു
കണ്ടാറെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
സർപ്പസന്തതികളെ, വരുവാനുള്ള
കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞു ഓടിപ്പോകുവാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതു ആർ? 8
മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം
കായ്പിൻ. 9 അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു
പിതാവായിട്ടു ഉണ്ടു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു
പറവാൻ തുനിയരുതു; ഈ കല്ലുകളിൽ
നിന്നു അബ്രാഹാമിന്നു മക്കളെ
ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10
ഇപ്പോൾ തന്നേ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു
കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ലഫലം

കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി
തീയിൽ ഇട്ടുകളയുന്നു. 11 ഞാൻ നിങ്ങളെ
മാനസാന്തരത്തിന്നായി വെള്ളത്തിൽ
സ്നാനം ഏല്പിക്കുന്നതേയുള്ളു; എന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നവനോ എന്നെക്കാൾ
ബലവാൻ ആകുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പു
ചുമപ്പാൻ ഞാൻ മതിയായവനല്ല; അവൻ
നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിലും തീയിലും
സ്നാനം ഏല്പിക്കും. 12 വീശുമുറം അവന്റെ
കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ കളത്തെ മുറ്റും
വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു കളപ്പുരയിൽ
കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ കെടാത്ത
തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും ചെയ്യും.
13 അനന്തരം യേശു യോഹന്നാനാൽ
സ്നാനം ഏല്ക്കുവാൻ ഗലീലയിൽ
നിന്നു യോർദ്ദാൻകരെ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 14 യോഹന്നാനോ
അവനെ വിലക്കി: നിന്നാൽ സ്നാനം
ഏല്ക്കുവാൻ എനിക്കു ആവശ്യം; പിന്നെ
നീ എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 യേശു അവനോടു: ഇപ്പോൾ
സമ്മതിക്ക; ഇങ്ങനെ സകലനീതിയും
നിവർത്തിക്കുന്നതു നമുക്കു ഉചിതം
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു; എന്നാറെ അവൻ
അവനെ സമ്മതിച്ചു. 16 യേശു സ്നാനം
ഏറ്റ ഉടനെ വെള്ളത്തിൽനിന്നു കയറി;
അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു ദൈവാത്മാവു
പ്രാവെന്നപോലെ ഇറങ്ങി തന്റെ മേൽ
വരുന്നതു അവൻ കണ്ടു; 17 ഇവൻ
എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവനിൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി.

4 അനന്തരം പിശാചിനാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ യേശുവിനെ
ആത്മാവു മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി.
2 അവൻ നാല്പതു പകലും നാല്പതു
രാവും ഉപവസിച്ച ശേഷം അവന്നു
വിശന്നു. 3 അപ്പോൾ പരീക്ഷകൻ
അടുത്തു വന്നു: നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ
ഈ കല്ലു അപ്പമായ്തീരുവാൻ കല്പിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു അവൻ:
“മനുഷ്യൻ അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല,
ദൈവത്തിന്റെ വായിൽകൂടി വരുന്ന
സകലവചനംകൊണ്ടും ജീവിക്കുന്നു”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ പിശാചു
അവനെ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ
കൊണ്ടുപോയി ദൈവാലയത്തിന്റെ
അഗ്രത്തിന്മേൽ നിറുത്തി അവനോടു: 6
നീ ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ താഴത്തോട്ടു
ചാടുക; “നിന്നെക്കുറിച്ചു അവൻ
തന്റെ ദൂതന്മാരോടു കല്പിക്കും; അവൻ
നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു തട്ടാതവണ്ണം
നിന്നെ കയ്യിൽ താങ്ങികൊള്ളും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
7 യേശു അവനോടു: “നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു
എന്നും കൂടെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു”
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 പിന്നെ പിശാചു
അവനെ ഏറ്റവും ഉയർന്നോരു മലമേൽ
കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി ലോകത്തിലുള്ള
സകല രാജ്യങ്ങളെയും അവയുടെ
മഹത്വത്തെയും കാണിച്ചു: 9 വീണു
എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ ഇതൊക്കെയും
നിനക്കു തരാം എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 10 യേശു അവനോടു:
സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടുപോ; “നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു
അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ” എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 അപ്പോൾ പിശാചു
അവനെ വിട്ടുപോയി; ദൂതന്മാർ
അടുത്തുവന്നു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
12 യോഹന്നാൻ തടവിൽ ആയി
എന്നു കേട്ടാറെ അവൻ ഗലീലെക്കു
വാങ്ങിപ്പോയി, 13 നസറെത്ത് വിട്ടു

സെബൂലൂന്റെയും നഫ്താലിയുടെയും
അതിരുകളിൽ കടല്ക്കരെയുള്ള
കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു പാർത്തു; 14
“സെബൂലൂൻ ദേശവും നഫ്താലിദേശവും
കടല്ക്കരയിലും യോർദ്ദാന്നക്കരെയുമുള്ള
നാടും ജാതികളുടെ ഗലീലയും
15 ഇങ്ങനെ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്ന
ജനം വലിയോരു വെളിച്ചം കണ്ടു;
മരണത്തിന്റെ ദേശത്തിലും നിഴലിലും
ഇരിക്കുന്നവർക്കു പ്രകാശം ഉദിച്ചു” 16
എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ
ഇടവന്നു. 17 അന്നുമുതൽ യേശു:
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കയാൽ
മാനസാന്തരപ്പെടുവിൻ എന്നു
പ്രസംഗിച്ചു തുടങ്ങി. 18 അവൻ
ഗലീലക്കടല്പുറത്തു നടക്കുമ്പോൾ
പത്രൊസ് എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ
അവന്റെ സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ്,
എന്നിങ്ങനെ മീൻപിടിക്കാരായ
രണ്ടു സഹോദരന്മാർ കടലിൽ വല
വീശുന്നതു കണ്ടു: 19 എന്റെ പിന്നാലെ
വരുവിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ മനുഷ്യരെ
പിടിക്കുന്നവരാക്കും എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 20 ഉടനെ അവർ വല
വിട്ടേച്ചു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 21
അവിടെ നിന്നു മുമ്പോട്ടു പോയാറെ
സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബും
അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാനും
എന്ന വേറെ രണ്ടു സഹോദരന്മാർ പടകിൽ
ഇരുന്നു അപ്പനായ സെബദിയുമായി
വല നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു അവരെയും
വിളിച്ചു. 22 അവരും ഉടനെ പടകിനെയും
അപ്പനെയും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
23 പിന്നെ യേശു ഗലീലയിൽ
ഒക്കെയും ചുറ്റി സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു
അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിക്കയും
രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിക്കയും
ജനത്തിലുള്ള സകലദീനത്തെയും
വ്യാധിയെയും സൗഖ്യമാക്കുകയും
ചെയ്തു. 24 അവന്റെ ശ്രുതി സുറിയയിൽ
ഒക്കെയും പരന്നു. നാനാവ്യാധികളാലും
ബാധകളാലും വലഞ്ഞവർ, ഭൂതഗ്രസ്തർ,
ചന്ദ്രരോഗികൾ, പക്ഷവാതക്കാർ
ഇങ്ങനെ സകലവിധ ദീനക്കാരെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25
അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി; ഗലീല,
ദെക്കപ്പൊലി, യെരൂശലേം, യെഹൂദ്യ,
യോർദ്ദാന്നക്കരെ എന്നീ ഇടങ്ങളിൽ നിന്നു
വളരെ പുരുഷാരം അവനെ പിന്തുടർന്നു.

5 അവൻ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ
മലമേൽ കയറി. അവൻ ഇരുന്നശേഷം
ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കൽ വന്നു. 2 അവൻ
തിരുവായ്മൊഴിഞ്ഞു അവരോടു
ഉപദേശിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 3 ആത്മാവിൽ
ദരിദ്രരായവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
അവർക്കുള്ളതു. 4 ദുഃഖിക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു ആശ്വാസം
ലഭിക്കും. 5 സൗമ്യതയുള്ളവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ ഭൂമിയെ
അവകാശമാക്കും. 6 നീതിക്കു വിശന്നു
ദാഹിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു
തൃപ്തിവരും. 7 കരുണയുള്ളവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർക്കു കരുണ ലഭിക്കും.
8 ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
അവർ ദൈവത്തെ കാണും. 9 സമാധാനം
ഉണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവർ
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാർ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും. 10 നീതിനിമിത്തം
ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അവർക്കുള്ളതു. 11
എന്റെ നിമിത്തം നിങ്ങളെ പഴിക്കയും
ഉപദ്രവിക്കയും നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എല്ലാ
തിന്മയും കളവായി പറകയും ചെയ്യുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാകകൊണ്ടു

സന്തോഷിച്ചുല്ലസിപ്പിൻ; നിങ്ങൾക്കു
മുമ്പെയുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെയും
അവർ അങ്ങനെതന്നെ ഉപദ്രവിച്ചുവല്ലോ.
13 നിങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ ഉപ്പാകുന്നു;
ഉപ്പു കാരമില്ലാതെപോയാൽ അതിന്നു
എന്തൊന്നുകൊണ്ടു രസം വരുത്താം?
പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു മനുഷ്യർ ചവിട്ടുവാൻ
അല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും പിന്നെ
കൊള്ളുന്നതല്ല. 14 നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ
വെളിച്ചം ആകുന്നു; മലമേൽ
ഇരിക്കുന്ന പട്ടണം മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ
പാടില്ല. 15 വിളക്കു കത്തിച്ചു
പറയിൻകീഴെയല്ല തണ്ടിന്മേലത്രെ
വെക്കുന്നതു; അപ്പോൾ അതു
വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവർക്കും പ്രകാശിക്കുന്നു.
16 അങ്ങനെ തന്നേ മനുഷ്യർ
നിങ്ങളുടെ നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടു,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
വെളിച്ചം അവരുടെ മുമ്പിൽ പ്രകാശിക്കട്ടെ.
17 ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ
പ്രവാചകന്മാരെയോ നീക്കേണ്ടതിന്നു
വന്നു എന്നു നിരൂപിക്കരുതു;
നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രെ
ഞാൻ വന്നതു. 18 സത്യമായിട്ടു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും
ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുംവരെ
സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം
ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു ഒരു
വള്ളി എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും
ഒരുനാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 19
ആകയാൽ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ
കല്പനകളിൽ ഒന്നു അഴിക്കയും
മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും; അവയെ ആചരിക്കയും
പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവനോ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും. 20 നിങ്ങളുടെ നീതി
ശാസ്ത്രിമാരുടെയും പരീശന്മാരുടെയും
നീതിയെ കവിയുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കയില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21 കൊല
ചെയ്യരുതു എന്നും ആരെങ്കിലും കൊല
ചെയ്താൽ ന്യായവിധിക്കു യോഗ്യനാകും
എന്നും പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 22 ഞാനോ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: സഹോദരനോടു
കോപിക്കുന്നവൻ എല്ലാം ന്യായവിധിക്കു
യോഗ്യനാകും; സഹോദരനോടു നിസ്സാര
എന്നു പറഞ്ഞാലോ ന്യായാധിപസഭയുടെ
മുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടി വരും; മൂഢാ
എന്നു പറഞ്ഞാലോ അഗ്നിനരകത്തിനു
യോഗ്യനാകും. (Geenna g1067) 23 ആകയാൽ
നിന്റെ വഴിപാടു യാഗപീഠത്തിങ്കൽ
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ സഹോദരന്നു
നിന്റെ നേരെ വല്ലതും ഉണ്ടെന്നു
അവിടെവെച്ചു ഓർമ്മവന്നാൽ 24 നിന്റെ
വഴിപാടു അവിടെ യാഗപീഠത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ വെച്ചേച്ചു, ഒന്നാമതു ചെന്നു
സഹോദരനോടു നിരന്നുകൊൾക; പിന്നെ
വന്നു നിന്റെ വഴിപാടു കഴിക്ക. 25
നിന്റെ പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ വഴിയിൽ
ഉള്ളപ്പോൾ തന്നേ വേഗത്തിൽ അവനോടു
ഇണങ്ങിക്കൊൾക; അല്ലാഞ്ഞാൽ
പ്രതിയോഗി നിന്നെ ന്യായാധിപന്നും
ന്യായാധിപൻ ചേവകന്നും ഏല്പിച്ചിട്ടു നീ
തടവിൽ ആയ്പോകും. 26 ഒടുവിലത്തെ
കാശുപോലും കൊടുത്തു തീരുവോളം
നീ അവിടെനിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിന്നോടു
പറയുന്നു. 27 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
28 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
സ്ത്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു

അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം
ഹൃദയംകൊണ്ടു അവളോടു വ്യഭിചാരം
ചെയ്തുപോയി. 29 എന്നാൽ
വലങ്കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ചവരുത്തുന്നു
എങ്കിൽ അതിനെ ചൂന്നെടുത്തു
എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും
നരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ
നിന്റെ അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു
നശിക്കുന്നതു നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ.
(Geenna g1067) 30 വലങ്കൈ നിനക്കു
ഇടർച്ചവരുത്തുന്നു എങ്കിൽ അതിനെ വെട്ടി
എറിഞ്ഞുകളക; നിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും
നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ
അവയവങ്ങളിൽ ഒന്നു നശിക്കുന്നതു
നിനക്കു പ്രയോജനമത്രേ. (Geenna g1067)
31 ആരെങ്കിലും ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചാൽ
അവൾക്കു ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുക്കട്ടെ
എന്നും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ. 32
ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടല്ലാതെ
ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെല്ലാം
അവളെക്കൊണ്ടു വ്യഭിചാരം
ചെയ്യിക്കുന്നു; ഉപേക്ഷിച്ചവളെ
ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 33 കള്ളസത്യം
ചെയ്യരുതു എന്നും സത്യം ചെയ്തതു
കർത്താവിന്നു നിവർത്തിക്കേണം എന്നും
പൂർവ്വന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തതു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 34 ഞാനോ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: അശേഷം സത്യം
ചെയ്യരുതു; സ്വർഗ്ഗത്തെക്കൊണ്ടു അരുതു,
അതു ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനം; 35
ഭൂമിയെക്കൊണ്ടു അരുതു, അതു അവന്റെ
പാദപീഠം; യെരൂശലേമിനെക്കൊണ്ടു
അരുതു, അതു മഹാരാജാവിന്റെ
നഗരം 36 നിന്റെ തലയെക്കൊണ്ടും
സത്യം ചെയ്യരുതു; ഒരു രോമവും
വെളുപ്പിപ്പാനോ കറുപ്പിപ്പാനോ നിനക്കു
കഴികയില്ലല്ലോ. 37 നിങ്ങളുടെ വാക്കു
ഉവ്വു, ഉവ്വു എന്നും ഇല്ല, ഇല്ല എന്നും
ആയിരിക്കട്ടെ; ഇതിൽ അധികമായതു
ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വരുന്നു. 38 കണ്ണിനു
പകരം കണ്ണും പല്ലിന്നു പകരം പല്ലും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തതു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
39 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
ദുഷ്ടനോടു എതിർക്കരുതു; നിന്നെ
വലത്തെ ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവന്നു
മറ്റേതും തിരിച്ചുകാണിക്ക. 40 നിന്നോടു
വ്യവഹരിച്ചു നിന്റെ വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനു നിന്റെ പുതപ്പും
വിട്ടുകൊടുക്ക. 41 ഒരുത്തൻ നിന്നെ ഒരു
നാഴിക വഴി പോകുവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചാൽ
രണ്ടു അവനോടുകൂടെ പോക. 42
നിന്നോടു യാചിക്കുന്നവനു കൊടുക്ക;
വായിപ്പവാങ്ങുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെ
ഒഴിഞ്ഞുകളയരുതു. 43 കൂട്ടുകാരനെ
സ്നേഹിക്ക എന്നും ശത്രുവിനെ
പകെക്ക എന്നും അരുളിച്ചെയ്തതു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 44 ഞാനോ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: നിങ്ങളുടെ
ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ; നിങ്ങളെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; 45 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു പുത്രന്മാരായി
തീരേണ്ടതിന്നു തന്നേ; അവൻ
ദുഷ്ടന്മാരുടെമേലും നല്ലവരുടെമേലും
തന്റെ സൂര്യനെ ഉദിപ്പിക്കയും
നീതിമാന്മാരുടെമേലും നീതികെട്ടവരുടെ
മേലും മഴപെയ്യിക്കയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
46 നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു എന്തു
പ്രതിഫലം? ചുങ്കക്കാരും അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 47
സഹോദരന്മാരെ മാത്രം വന്ദനം
ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്തു വിശേഷം
ചെയ്യുന്നു? ജാതികളും അങ്ങനെ തന്നേ

ചെയ്യുന്നില്ലയോ? 48 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ
സ്വർഗ്ഗീയപിതാവു സൽഗുണപൂർണ്ണൻ
ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും
സൽഗുണപൂർണ്ണരാകുവിൻ.

6 മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
നീതിയെ അവരുടെ മുമ്പിൽ
ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിപ്പിൻ;
അല്ലാഞ്ഞാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ള
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ പക്കൽ
നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലമില്ല. 2 ആകയാൽ
ഭിക്ഷകൊടുക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യരാൽ മാനം
ലഭിപ്പാൻ പള്ളികളിലും വീഥികളിലും
കപടഭക്തിക്കാർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ
നിന്റെ മുമ്പിൽ കാഹളം ഊതിക്കരുതു;
അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
3 നീയോ ഭിക്ഷകൊടുക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
ഭിക്ഷ രഹസ്യത്തിലായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വലങ്കൈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു
എന്നു ഇടങ്കൈ അറിയരുതു. 4
രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ
പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.
5 നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ ആകരുതു;
അവർ മനുഷ്യർക്കു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു
പള്ളികളിലും തെരുക്കോണുകളിലും
നിന്നുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു; അവർക്കു പ്രതിഫലം
കിട്ടിപ്പോയി എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6 നീയോ
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അറയിൽ കടന്നു
വാതിൽ അടെച്ചു രഹസ്യത്തിലുള്ള നിന്റെ
പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക; രഹസ്യത്തിൽ
കാണുന്ന നിന്റെ പിതാവു നിനക്കു
പ്രതിഫലം തരും. 7 പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ
നിങ്ങൾ ജാതികളെപ്പോലെ ജല്പനം
ചെയ്യരുതു; അതിഭാഷണത്താൽ
ഉത്തരം കിട്ടും എന്നല്ലോ അവർക്കു
തോന്നുന്നതു. 8 അവരോടു തുല്യരാകരുതു;
നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമുള്ളതു ഇന്നതെന്നു
നിങ്ങൾ യാചിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു അറിയുന്നുവല്ലോ. 9 നിങ്ങൾ
ഈവണ്ണം പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ; 10 നിന്റെ
രാജ്യം വരേണമേ; നിന്റെ ഇഷ്ടം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും
ആകേണമേ; 11 ഞങ്ങൾക്കു
ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ഇന്നു
തരേണമേ; 12 ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു
ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങളെ ഞങ്ങളോടും
ക്ഷമിക്കേണമേ; 13 ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ
കടത്താതെ, ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ
വിടുവിക്കേണമേ. രാജ്യവും ശക്തിയും
മഹത്വവും എന്നേക്കും നിനക്കുള്ളതല്ലോ.
14 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു അവരുടെ
പിഴകളെ ക്ഷമിച്ചാൽ, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളോടും
ക്ഷമിക്കും. 15 നിങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു
പിഴകളെ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും
ക്ഷമിക്കയില്ല. 16 ഉപവസിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ കപടഭക്തിക്കാരെപ്പോലെ
വാടിയ മുഖം കാണിക്കരുതു; അവർ
ഉപവസിക്കുന്നതു മനുഷ്യർക്കു
വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു മുഖം വിരൂപമാക്കുന്നു;
അവർക്കു പ്രതിഫലം കിട്ടിപ്പോയി എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
17 നീയോ ഉപവസിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ
ഉപവാസം മനുഷ്യർക്കല്ല രഹസ്യത്തിലുള്ള
നിന്റെ പിതാവിന്നു വിളങ്ങേണ്ടതിന്നു
തലയിൽ എണ്ണ തേച്ചു മുഖം കഴുകുക.
18 രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന നിന്റെ
പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കും.
19 പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുക്കയും

കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കയും ചെയ്യുന്ന
ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം
സ്വരൂപിക്കരുതു. 20 പുഴുവും തുരുമ്പും
കെടുക്കാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു
മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചുകൊൾവിൻ. 21
നിന്റെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു നിന്റെ
ഹൃദയവും ഇരിക്കും. 22 ശരീരത്തിന്റെ
വിളക്കു കണ്ണു ആകുന്നു; കണ്ണു
ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ നിന്റെ ശരീരം
മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 23
കണ്ണു കേടുള്ളതെങ്കിലോ നിന്റെ ശരീരം
മുഴുവനും ഇരുണ്ടതായിരിക്കും; എന്നാൽ
നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുട്ടായാൽ ഇരുട്ടു
എത്ര വലിയതു! 24 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ
സേവിപ്പാൻ ആർക്കുംകഴികയില്ല;
അങ്ങനെ ചെയ്താൽ ഒരുത്തനെ
പകെച്ചു മറ്റവനെ സ്നേഹിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു പറ്റിച്ചേർന്നു
മറ്റവനെ നിരസിക്കും; നിങ്ങൾക്കു
ദൈവത്തെയും മാമോനെയും സേവിപ്പാൻ
കഴികയില്ല. 25 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു: എന്തു തിന്നും,
എന്തു കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങളുടെ
ജീവന്നായിക്കൊണ്ടും എന്തു ഉടുക്കും
എന്നു ശരീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും
വിചാരപ്പെടരുതു; ആഹാരത്തെക്കാൾ
ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും
വലുതല്ലേയോ? 26 ആകാശത്തിലെ
പറവകളെ നോക്കുവിൻ; അവ
വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല,
കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കുന്നതുമില്ല
എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു അവയെ പുലർത്തുന്നു;
അവയെക്കാൾ നിങ്ങൾ ഏറ്റവും
വിശേഷതയുള്ളവരല്ലയോ? 27
വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ തന്റെ നീളത്തോടു
ഒരു മുഴം കൂട്ടുവാൻ നിങ്ങളിൽ
ആർക്കു കഴിയും? 28 ഉടുപ്പിനെക്കുറിച്ചു
വിചാരപ്പെടുന്നതും എന്തു? വയലിലെ
താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു
നിരൂപിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല,
നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല. 29 എന്നാൽ
ശലോമോൻ പോലും തന്റെ സർവ്വ
മഹത്വത്തിലും ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം
ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 30 ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ
ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ
ദൈവം ഇങ്ങനെ ചമയിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര
അധികം. 31 ആകയാൽ നാം എന്തു
തിന്നും എന്തു കുടിക്കും എന്തു ഉടുക്കും
എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ വിചാരപ്പെടരുതു.
32 ഈ വക ഒക്കെയും ജാതികൾ
അന്വേഷിക്കുന്നു; സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു ഇതൊക്കെയും
നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യം എന്നു
അറിയുന്നുവല്ലോ. 33 മുമ്പെ അവന്റെ
രാജ്യവും നീതിയും അന്വേഷിപ്പിൻ;
അതോടുകൂടെ ഇതൊക്കെയും
നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. 34 അതുകൊണ്ടു
നാളെക്കായി വിചാരപ്പെടരുതു; നാളത്തെ
ദിവസം തനിക്കായി വിചാരപ്പെടുമല്ലോ;
അതതു ദിവസത്തിന്നു അന്നന്നത്തെ
ദോഷം മതി.

7 നിങ്ങൾ വിധിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വിധിക്കരുതു. 2 നിങ്ങൾ വിധിക്കുന്ന
വിധിയാൽ നിങ്ങളെയും വിധിക്കും;
നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ
നിങ്ങൾക്കും അളന്നു കിട്ടും. 3
എന്നാൽ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ
ഓർക്കാതെ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ
കരടു നോക്കുന്നതു എന്തു? 4
അല്ല, സ്വന്ത കണ്ണിൽ കോൽ
ഇരിക്കെ നീ സഹോദരനോടു:
നില്ലു, നിന്റെ കണ്ണിൽ നിന്നു കരടു

എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? 5 കപടഭക്തിക്കാരാ,
മുമ്പെ സ്വന്തകണ്ണിൽനിന്നു കോൽ
എടുത്തുകളക; പിന്നെ സഹോദരന്റെ
കണ്ണിൽനിന്നു കരടു എടുത്തുകളവാൻ
വെടിപ്പായി കാണും. 6 വിശുദ്ധമായതു
നായ്ക്കൾക്കു കൊടുക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ
മുത്തുകളെ പന്നികളുടെ മുമ്പിൽ
ഇടുകയുമരുതു; അവ കാൽകൊണ്ടു
അവയെ ചവിട്ടുകയും തിരിഞ്ഞു
നിങ്ങളെ ചീന്തിക്കളകയും ചെയ്‌വാൻ
ഇടവരരുതു. 7 യാചിപ്പിൻ എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ
എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 8
യാചിക്കുന്ന ഏവന്നും ലഭിക്കുന്നു;
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു;
മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കും. 9 മകൻ അപ്പം
ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുന്ന
മനുഷ്യൻ നിങ്ങളിൽ ആരുള്ളു? 10
മീൻ ചോദിച്ചാൽ അവന്നു പാമ്പിനെ
കൊടുക്കുമോ? 11 അങ്ങനെ ദോഷികളായ
നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല
ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു
എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ
പിതാവു തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു
നന്മ എത്ര അധികം കൊടുക്കും! 12
മനുഷ്യർ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
നിങ്ങൾ അവർക്കും ചെയ്‌വിൻ;
ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും
ഇതു തന്നേ. 13 ഇടുക്കുവാതിലൂടെ
അകത്തു കടപ്പിൻ; നാശത്തിലേക്കു
പോകുന്ന വാതിൽ വീതിയുള്ളതും
വഴി വിശാലവും അതിൽകൂടി
കടക്കുന്നവർ അനേകരും ആകുന്നു.
14 ജീവങ്കലേക്കു പോകുന്ന വാതിൽ
ഇടുക്കവും വഴി ഞെരുക്കവുമുള്ളതു;
അതു കണ്ടെത്തുന്നവർ
ചുരുക്കമത്രേ. 15 കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ ആടുകളുടെ
വേഷം പൂണ്ടു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുന്നു; അകമെയോ കടിച്ചുകീറുന്ന
ചെന്നായ്ക്കൾ ആകുന്നു. 16 അവരുടെ
ഫലങ്ങളാൽ നിങ്ങൾക്കു അവരെ
തിരിച്ചറിയാം; മുള്ളുകളിൽനിന്നു
മുന്തിരിപ്പഴവും ഞെരിഞ്ഞിലുകളിൽനിന്നു
അത്തിപ്പഴവും പറിക്കുമാറുണ്ടോ?
17 നല്ല വൃക്ഷം ഒക്കെയും നല്ല ഫലം
കായ്ക്കുന്നു; ആകാത്ത വൃക്ഷമോ
ആകാത്ത ഫലം കായ്ക്കുന്നു. 18
നല്ല വൃക്ഷത്തിന്നു ആകാത്ത ഫലവും
ആകാത്ത വൃക്ഷത്തിന്നു നല്ല ഫലവും
കായ്പ്പാൻ കഴിയില്ല. 19 നല്ല ഫലം
കായ്ക്കാത്തവൃക്ഷം ഒക്കെയും വെട്ടി
തീയിൽ ഇടുന്നു. 20 ആകയാൽ അവരുടെ
ഫലത്താൽ നിങ്ങൾ അവരെ തിരിച്ചറിയും.
21 എന്നോടു കർത്താവേ, കർത്താവേ,
എന്നു പറയുന്നവൻ ഏവനുമല്ല,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്യുന്നവൻ അത്രേ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു. 22 കർത്താവേ,
കർത്താവേ, നിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ
പ്രവചിക്കയും നിന്റെ നാമത്തിൽ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും നിന്റെ
നാമത്തിൽ വളരെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ
പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തില്ലയോ എന്നു
പലരും ആ നാളിൽ എന്നോടു പറയും.
23 അന്നു ഞാൻ അവരോടു: ഞാൻ ഒരു
നാളും നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; അധർമ്മം
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരേ, എന്നെ വിട്ടു
പോകുവിൻ എന്നു തീർത്തു പറയും.
24 ആകയാൽ എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ
കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും പാറമേൽ
വീടു പണിത ബുദ്ധിയുള്ള മനുഷ്യനോടു
തുല്യനാകുന്നു. 25 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു

നദികൾ പൊങ്ങി കാറ്റു അടിച്ചു ആ
വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു; അതു പാറമേൽ
അടിസ്ഥാനമുള്ളതാകയാൽ വീണില്ല.
26 എന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ കേട്ടു
ചെയ്യാത്തവൻ ഒക്കെയും മണലിന്മേൽ
വീടുപണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യനാകുന്നു.
27 വന്മഴ ചൊരിഞ്ഞു നദികൾ പൊങ്ങി
കാറ്റു അടിച്ചു ആ വീട്ടിന്മേൽ അലെച്ചു,
അതു വീണു; അതിന്റെ വീഴ്ച
വലിയതായിരുന്നു. 28 ഈ വചനങ്ങളെ
യേശു പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം
അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു; 29
അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെ അല്ല,
അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവൻ
അവരോടു ഉപദേശിച്ചതു.

8 അവൻ മലയിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നാറെ
വളരെ പുരുഷാരം അവനെ
പിന്തുടർന്നു. 2 അപ്പോൾ ഒരു കുഷ്ഠരോഗി
വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു, കർത്താവേ,
നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ
ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 അവൻ കൈ നീട്ടി അവനെ
തൊട്ടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു; നീ
ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ
കുഷ്ഠം മാറി അവൻ ശുദ്ധമായി. 4
യേശു അവനോടു: നോക്കു, ആരോടും
പറയരുതു; അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
നീ ചെന്നു നിന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതന്നു
കാണിച്ചു, മോശെ കല്പിച്ച വഴിപാടു കഴിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഒരു ശതാധിപൻ വന്നു
അവനോടു: 6 കർത്താവേ, എന്റെ
ബാല്യക്കാരൻ പക്ഷവാതം പിടിച്ചു
കഠിനമായി വേദനപ്പെട്ടു വീട്ടിൽ കിടക്കുന്നു
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ
അവനോടു: ഞാൻ വന്നു അവനെ
സൗഖ്യമാക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 8
അതിന്നു ശതാധിപൻ: കർത്താവേ,
നീ എന്റെ പുരെക്കകത്തു വരുവാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; ഒരു വാക്കുമാത്രം
കല്പിച്ചാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരന്നു സൗഖ്യം
വരും. 9 ഞാനും അധികാരത്തിൻ
കീഴുള്ള മനുഷ്യൻ ആകുന്നു. എന്റെ
കീഴിൽ പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഞാൻ
ഒരുവനോടു: പോക എന്നു പറഞ്ഞാൽ
പോകുന്നു; മറ്റൊരുത്തനോടു: വരിക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ വരുന്നു; എന്റെ
ദാസനോടു: ഇതു ചെയ്ക എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അവൻ ചെയ്യുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അതു കേട്ടിട്ടു
യേശു അതിശയിച്ചു, പിൻചെല്ലുന്നവരോടു
പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിൽകൂടെ ഇത്ര
വലിയ വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
11 കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും
അനേകർ വന്നു അബ്രാഹാമിനോടും
യിസ്ഹാക്കിനോടും യാക്കോബിനോടും
കൂടെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ പന്തിക്കിരിക്കും.
12 രാജ്യത്തിന്റെ പുത്രന്മാരേയോ ഏറ്റവും
പുറത്തുള്ള ഇരുളിലേക്കു തള്ളിക്കളയും;
അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 13
പിന്നെ യേശു ശതാധിപനോടു: പോക, നീ
വിശ്വസിച്ചതുപോലെ നിനക്കു ഭവിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. ആ നാഴികയിൽ
തന്നേ അവന്റെ ബാല്യക്കാരന്നു സൗഖ്യം
വന്നു. 14 യേശു പത്രോസിന്റെ വീട്ടിൽ
വന്നാറെ അവന്റെ അമ്മാവിയമ്മ
പനിപിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ടു. 15 അവൻ
അവളുടെ കൈതൊട്ടു പനി അവളെ
വിട്ടു; അവൾ എഴുന്നേറ്റു അവർക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു. 16 വൈകുന്നേരം
ആയപ്പോൾ പല ഭൂതഗ്രസ്തരെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;
അവൻ വാക്കുകൊണ്ടു ദുരാത്മാക്കളെ
പുറത്താക്കി സകലദീനക്കാർക്കും

സൗഖ്യം വരുത്തി. 17 അവൻ നമ്മുടെ
ബലഹീനതകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ
ചുമന്നു എന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകൻ
പറഞ്ഞതു നിവൃത്തിയാകുവാൻ തന്നേ.
18 എന്നാൽ യേശു തന്റെ ചുറ്റും വളരെ
പുരുഷാരത്തെ കണ്ടാറെ അക്കരെക്കു
പോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 19 അന്നു ഒരു
ശാസ്ത്രി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
ഗുരോ, നീ എവിടെ പോയാലും ഞാൻ
നിന്നെ അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
20 യേശു അവനോടു: കുറുനരികൾക്കു
കുഴികളും ആകാശത്തിലെ പറവകൾക്കു
കൂടുകളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രന്നോ
തലചായിപ്പാൻ ഇടം ഇല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറൊരുത്തൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, ഞാൻ
മുമ്പെപോയി എന്റെ അപ്പനെ അടക്കം
ചെയ്‌വാൻ അനുവാദം തരേണം
എന്നുപറഞ്ഞു. 22 യേശു അവനോടു:
നീ എന്റെ പിന്നാലെ വരിക; മരിച്ചവർ
തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ അടക്കം ചെയ്യട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ഒരു
പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ ചെന്നു. 24 പിന്നെ
കടലിൽ വലിയ ഓളം ഉണ്ടായിട്ടു
പടകു തിരകളാൽ മുങ്ങുമാറായി;
അവനോ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു.
25 അവർ അടുത്തുചെന്നു:
കർത്താവേ, രക്ഷിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾ
നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ ഉണർത്തി. 26 അവൻ
അവരോടു: അല്പവിശ്വാസികളെ, നിങ്ങൾ
ഭീരുക്കൾ ആകുവാൻ എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞശേഷം എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും
കടലിനെയും ശാസിച്ചപ്പോൾ വലിയ
ശാന്തതയുണ്ടായി. 27 എന്നാറെ
ആ മനുഷ്യർ അതിശയിച്ചു: ഇവൻ
എങ്ങനെയുള്ളവൻ? കാറ്റും കടലും കൂടെ
ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അക്കരെ ഗദരേനരുടെ
ദേശത്തു എത്തിയാറെ രണ്ടു ഭൂതഗ്രസ്തർ
ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്നു
എതിരെ വന്നു; അവർ അത്യുഗ്രന്മാർ
ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ആർക്കും ആ
വഴി നടന്നുകൂടാഞ്ഞു. 29 അവർ
നിലവിളിച്ചു: ദൈവപുത്രാ, ഞങ്ങൾക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? സമയത്തിന്നു
മുമ്പെ ഞങ്ങളെ ദണ്ഡിപ്പിപ്പാൻ
ഇവിടെ വന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30
അവർക്കകലെ ഒരു വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം
മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 31 ഭൂതങ്ങൾ
അവനോടു: ഞങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു
എങ്കിൽ പന്നിക്കൂട്ടത്തിലേക്കു
അയക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു 32
പൊയ്ക്കൊൾവിൻ എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പുറപ്പെട്ടു
പന്നികളിലേക്കു ചെന്നു; ആ കൂട്ടം
എല്ലാം കടുന്തൂക്കത്തൂടെ കടലിലേക്കു
പാഞ്ഞു വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി ചത്തു. 33
മേയ്ക്കുന്നവർ ഓടി പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു
സകലവും ഭൂതഗ്രസ്ഥരുടെ വസ്തുതയും
അറിയിച്ചു. 34 ഉടനെ പട്ടണം എല്ലാം
പുറപ്പെട്ടു യേശുവിന്നു എതിരെ ചെന്നു;
അവനെ കണ്ടാറെ തങ്ങളുടെ അതിർ വിട്ടു
പോകേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു.

9 അവൻ പടകിൽ കയറി ഇക്കരെക്കു
കടന്നു സ്വന്തപട്ടണത്തിൽ എത്തി. 2
അവിടെ ചിലർ കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്ന ഒരു
പക്ഷവാതക്കാരനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവരുടെ വിശ്വാസം
കണ്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു: മകനേ,
ധൈര്യമായിരിക്ക; നിന്റെ പാപങ്ങൾ
മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
3 എന്നാൽ ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ:
ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറയുന്നു എന്നു
ഉള്ളംകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. 4 യേശുവോ

അവരുടെ നിരൂപണം ഗ്രഹിച്ചു: നിങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിൽ ദോഷം നിരൂപിക്കുന്നതു
എന്തു? നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു
തന്നിരിക്കുന്നു 5 എന്നു പറയുന്നതോ,
എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ,
ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. 6
എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ
മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു-അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരനോടു: “എഴുന്നേറ്റു,
കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിൽ പോക” എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 അവൻ എഴുന്നേറ്റു വീട്ടിൽ
പോയി. 8 പുരുഷാരം അതു കണ്ടു
ഭയപ്പെട്ടു മനുഷ്യർക്കു ഇങ്ങനെയുള്ള
അധികാരം കൊടുത്ത ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 9 യേശു അവിടെനിന്നു
പോകുമ്പോൾ മത്തായി എന്നു
പേരുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ചുങ്കസ്ഥലത്തു
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; അവൻ
എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
10 അവൻ വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരിക്കുമ്പോൾ വളരെ ചുങ്കക്കാരും
പാപികളും വന്നു യേശുവിനോടും
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടെ പന്തിയിൽ
ഇരുന്നു. 11 പരീശന്മാർ അതു കണ്ടു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങളുടെ ഗുരു
ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ
ഭക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 12
യേശു അതു കേട്ടാറെ: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ
സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യമില്ല. 13 യാഗത്തിലല്ല കരുണയിൽ
അത്രേ ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു
എന്തു എന്നു പോയി പഠിപ്പിൻ. ഞാൻ
നീതിമാന്മാരെ അല്ല പാപികളെ അത്രേ
വിളിപ്പാൻ വന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
14 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങളും പരീശന്മാരും
വളരെ ഉപവസിക്കുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഉപവസിക്കാത്തതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 15 യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: മണവാളൻ കൂടെയുള്ളപ്പോൾ
തോഴ്മക്കാർക്കു ദുഃഖിപ്പാൻ കഴികയില്ല;
മണവാളൻ പിരിഞ്ഞുപോകേണ്ടുന്ന
നാൾ വരും; അന്നു അവർ ഉപവസിക്കും.
16 കോടിത്തുണിക്കണ്ടം ആരും പഴയ
വസ്ത്രത്തിൽ ചേർത്തു തുന്നുമാറില്ല;
തുന്നിച്ചേർത്താൽ അതുകൊണ്ടു
വസ്ത്രം കീറും; ചീന്തൽ ഏറ്റവും
വല്ലാതെയായി തീരും. 17 പുതു വീഞ്ഞു
പഴയ തുരുത്തിയിൽ പകരുമാറുമില്ല;
പകർന്നാൽ തുരുത്തി പൊളിഞ്ഞു
വീഞ്ഞു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തിയും
നശിച്ചുപോകും. പുതുവീഞ്ഞു പുതിയ
തുരുത്തിയിലേ പകർന്നു വെക്കയുള്ളു;
അങ്ങനെ രണ്ടും ഭദ്രമായിരിക്കും. 18
അവൻ ഇങ്ങനെ അവരോടു സംസാരിച്ചു
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു പ്രമാണി
വന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു: എന്റെ
മകൾ ഇപ്പോൾ തന്നേ കഴിഞ്ഞുപോയി;
എങ്കിലും നീ വന്നു അവളുടെമേൽ
കൈ വെച്ചാൽ അവൾ ജീവിക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 യേശു എഴുന്നേറ്റു
ശിഷ്യന്മാരുമായി അവന്റെ കൂടെ ചെന്നു.
20 അന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായിട്ടു
രക്തസ്രവമുള്ളോരു സ്ത്രീ: 21 അവന്റെ
വസ്ത്രം മാത്രം ഒന്നു തൊട്ടാൽ എനിക്കു
സൗഖ്യം വരും എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു, പിറകിൽ വന്നു അവന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു. 22
യേശു തിരിഞ്ഞു അവളെ കണ്ടപ്പോൾ:
മകളെ, ധൈര്യപ്പെടുക; നിന്റെ വിശ്വാസം
നിന്നെ രക്ഷിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു;
ആ നാഴികമുതൽ സ്ത്രീക്കു സൗഖ്യം
വന്നു. 23 പിന്നെ യേശു പ്രമാണിയുടെ
വീട്ടിൽ കടന്നു, കുഴലൂതുന്നവരെയും

ആരവാരക്കൂട്ടത്തെയും കണ്ടിട്ടു: 24
മാറിപ്പോകുവിൻ; ബാല മരിച്ചില്ലല്ലോ
ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ
അവനെ പരിഹസിച്ചു. 25 അവൻ
പുരുഷാരത്തെ പുറത്താക്കി അകത്തു
കടന്നു ബാലയുടെ കൈപിടിച്ചു, ബാല
എഴുന്നേറ്റു. 26 ഈ വർത്തമാനം
ആ ദേശത്തു ഒക്കെയും പരന്നു. 27
യേശു അവിടെനിന്നു പോകുമ്പോൾ
രണ്ടു കുരുടന്മാർ: ദാവീദ് പുത്രാ,
ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പിന്തുടർന്നു.
28 അവൻ വീട്ടിൽ എത്തിയപ്പോൾ
കുരുടന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.
ഇതു ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു കഴിയും
എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു
യേശു ചോദിച്ചതിന്നു: ഉവ്വു, കർത്താവേ
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ
അവരുടെ കണ്ണു തൊട്ടു: നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസംപോലെ നിങ്ങൾക്കു ഭവിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു; ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു
തുറന്നു. 30 പിന്നെ യേശു: നോക്കുവിൻ;
ആരും അറിയരുതു എന്നു അമർച്ചയായി
കല്പിച്ചു. 31 അവരോ പുറപ്പെട്ടു ആ
ദേശത്തിലൊക്കെയും അവന്റെ ശ്രുതിയെ
പരത്തി. 32 അവർ പോകുമ്പോൾ
ചിലർ ഭൂതഗ്രസ്തനായോരു ഊമനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 33
അവൻ ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കിയ ശേഷം
ഊമൻ സംസാരിച്ചു; യിസ്രായേലിൽ
ഇങ്ങനെ ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല
എന്നു പുരുഷാരം അതിശയിച്ചു. 34
പരീശന്മാരോ: ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ
തലവനെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35
യേശു പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും
സഞ്ചരിച്ചു അവരുടെ പള്ളികളിൽ
ഉപദേശിച്ചു രാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിക്കയും സകലവിധദീനവും
വ്യാധിയും സൗഖ്യമാക്കുകയും
ചെയ്തു. 36 അവൻ പുരുഷാരത്തെ
ഇടയനില്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ
കുഴഞ്ഞവരും ചിന്നിയവരുമായി കണ്ടിട്ടു
അവരെക്കുറിച്ചു മനസ്സലിഞ്ഞു, തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: 37 കൊയ്ത്തു വളരെ
ഉണ്ടു സത്യം, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം; 38
ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു
കൊയ്ത്തിലേക്കു വേലക്കാരെ
അയക്കേണ്ടതിന്നു യാചിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം അവൻ തന്റെ
പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും
അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അശുദ്ധാത്മാക്കളെ
പുറത്താക്കുവാനും സകലവിധ
ദീനവും വ്യാധിയും പൊറുപ്പിപ്പാനും
അവർക്കു അധികാരം കൊടുത്തു.
2 പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
പേരാവിതു: ഒന്നാമൻ പത്രൊസ്
എന്നു പേരുള്ള ശിമോൻ, അവന്റെ
സഹോദരൻ അന്ത്രെയാസ്,
സെബെദിയുടെ മകൻ യാക്കോബ്, 3
അവന്റെ സഹോദരൻ യോഹന്നാൻ,
ഫിലിപ്പൊസ്, ബർത്തൊലൊമായി,
തോമാസ്, ചുങ്കക്കാരൻ മത്തായി,
അല്ഫായുടെ മകൻ യാക്കോബ്,
4 തദ്ദായി, ശിമോൻ, യേശുവിനെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഈസ്കര്യോത്താ
യൂദാ. 5 ഈ പന്ത്രണ്ടുപേരെയും
യേശു അയക്കുമ്പോൾ അവരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചതെന്തെന്നാൽ: ജാതികളുടെ
അടുക്കൽ പോകാതെയും ശമര്യരുടെ
പട്ടണത്തിൽ കടക്കാതെയും 6
യിസ്രായേൽ ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെ
പോയ ആടുകളുടെ അടുക്കൽ തന്നേ
ചെല്ലുവിൻ. 7 നിങ്ങൾ പോകുമ്പോൾ:
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു

എന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. 8 രോഗികളെ
സൗഖ്യമാക്കുവിൻ; മരിച്ചവരെ
ഉയിർപ്പിപ്പിൻ; കുഷ്ഠരോഗികളെ
ശുദ്ധമാക്കുവിൻ; ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുവിൻ; സൗജന്യമായി
നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു സൗജന്യമായി
കൊടുപ്പിൻ. 9 മടിശ്ശീലയിൽ പൊന്നും
വെള്ളിയും ചെമ്പും 10 വഴിക്കു
പൊക്കണവും രണ്ടു ഉടുപ്പും ചെരിപ്പും
വടിയും കരുതരുതു; വേലക്കാരൻ
തന്റെ ആഹാരത്തിന്നു യോഗ്യനല്ലോ
11 ഏതു പട്ടണത്തിലോ ഗ്രാമത്തിലോ
കടക്കുമ്പോൾ അവിടെ യോഗ്യൻ ആർ
എന്നു അന്വേഷിപ്പിൻ; പുറപ്പെടുവോളം
അവിടത്തന്നേ പാർപ്പിൻ. 12 ആ
വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതിന്നു വന്ദനം
പറവിൻ. 13 വീട്ടിന്നു യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ സമാധാനം അതിന്മേൽ
വരട്ടെ; യോഗ്യതയില്ല എന്നു
വരികിൽ സമാധാനം നിങ്ങളിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോരട്ടെ; 14 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ
വചനങ്ങളെ കേൾക്കാതെയുമിരുന്നാൽ
ആ വീടോ പട്ടണമോ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ
നിങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി തട്ടിക്കളവിൻ.
15 ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ ആ
പട്ടണത്തെക്കാൾ സൊദോമ്യരുടേയും
ഗമോര്യരുടെയും ദേശത്തിന്നു
സഹിക്കാവതാകും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 16 ചെന്നായ്ക്കളുടെ
നടുവിൽ ആടിനെപ്പോലെ ഞാൻ
നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ
പാമ്പിനെപ്പോലെ ബുദ്ധിയുള്ളവരും
പ്രാവിനെപ്പോലെ കളങ്കമില്ലാത്തവരും
ആയിരിപ്പിൻ. 17 മനുഷ്യരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അവർ
നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസഭകളിൽ
ഏല്പിക്കയും തങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽവെച്ചു
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും 18
എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും
രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും; അതു
അവർക്കും ജാതികൾക്കും ഒരു സാക്ഷ്യം
ആയിരിക്കും. 19 എന്നാൽ നിങ്ങളെ
ഏല്പിക്കുമ്പോൾ എങ്ങനെയോ എന്തോ
പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാ;
പറവാനുള്ളതു ആ നാഴികയിൽ തന്നേ
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. 20 പറയുന്നതു
നിങ്ങൾ അല്ല, നിങ്ങളിൽ പറയുന്ന
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ ആത്മാവത്രേ. 21
സഹോദരൻ സഹോദരനെയും അപ്പൻ
മകനെയും മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും;
അമ്മയപ്പന്മാർക്കു എതിരായി മക്കൾ
എഴുന്നേറ്റു അവരെ കൊല്ലിക്കും. 22
എന്റെ നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും
നിങ്ങളെ പകെക്കും; അവസാനത്തോളം
സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
23 എന്നാൽ ഒരു പട്ടണത്തിൽ
നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചാൽ മറ്റൊന്നിലേക്കു
ഓടിപ്പോകുവിൻ. മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുവോളം നിങ്ങൾ യിസ്രായേൽ
പട്ടണങ്ങളെ സഞ്ചരിച്ചു തീരുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 24 ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്മീതെയല്ല;
ദാസൻ യജമാനന്നു മീതെയുമല്ല; 25
ഗുരുവിനെപ്പോലെയാകുന്നതു ശിഷ്യന്നു
മതി; യജമാനനെപ്പോലെയാകുന്നതു
ദാസന്നും മതി. അവർ വീട്ടുടയവനെ
ബെയെത്സെബൂൽ എന്നു
വിളിച്ചു എങ്കിൽ വീട്ടുകാരെ എത്ര
അധികം? 26 അതുകൊണ്ടു അവരെ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; മറെച്ചുവെച്ചതു ഒന്നും
വെളിപ്പെടാതെയും ഗൂഢമായതു
ഒന്നും അറിയാതെയും ഇരിക്കയില്ല.
27 ഞാൻ ഇരുട്ടത്തു നിങ്ങളോടു

പറയുന്നതു വെളിച്ചത്തു പറവിൻ;
ചെവിയിൽ പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നതു
പുരമുകളിൽനിന്നു ഘോഷിപ്പിൻ. 28
ദേഹിയെ കൊല്ലുവാൻ കഴിയാതെ
ദേഹത്തെ കൊല്ലുന്നവരെ ഭയപ്പെടേണ്ട;
ദേഹിയെയും ദേഹത്തെയും നരകത്തിൽ
നശിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനെ
തന്നേ ഭയപ്പെടുവിൻ. (Geenna g1067)
29 കാശിന്നു രണ്ടു കുരികിൽ
വില്ക്കുന്നില്ലയോ? അവയിൽ
ഒന്നുപോലും നിങ്ങളുടെ പിതാവു
സമ്മതിക്കാതെ നിലത്തു വീഴുകയില്ല.
30 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ തലയിലെ
രോമവും എല്ലാം എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
31 ആകയാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഏറിയ
കുരികിലുകളെക്കാളും നിങ്ങൾ
വിശേഷതയുള്ളവരല്ലോ. 32 മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ എന്നെ ഏറ്റുപറയുന്ന ഏവനെയും
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ
ഞാനും ഏറ്റുപറയും. 33 മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ എന്നെ തള്ളിപ്പറയുന്നവനെയോ
എന്റെ പിതാവിൻ മുമ്പിൽ ഞാനും
തള്ളിപ്പറയും. 34 ഞാൻ ഭൂമിയിൽ
സമാധാനം വരുത്തുവാൻ വന്നു എന്നു
നിരൂപിക്കരുതു; സമാധാനം അല്ല,
വാൾ അത്രേ വരുത്തുവാൻ ഞാൻ
വന്നതു. 35 മനുഷ്യനെ തന്റെ അപ്പനോടും
മകളെ അമ്മയോടും മരുമകളെ
അമ്മാവിയമ്മയോടും ഭേദിപ്പിപ്പാനത്രേ
ഞാൻ വന്നതു. 36 മനുഷ്യന്റെ വീട്ടുകാർ
തന്നേ അവന്റെ ശത്രുക്കൾ ആകും. 37
എന്നെക്കാൾ അധികം അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ എനിക്കു
യോഗ്യനല്ല; എന്നെക്കാൾ അധികം
മകനെയോ മകളെയോ പ്രിയപ്പെടുന്നവൻ
എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 38 തന്റെ ക്രൂശു
എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കാത്തവനും
എനിക്കു യോഗ്യനല്ല. 39 തന്റെ ജീവനെ
കണ്ടെത്തിയവൻ അതിനെ കളയും;
എന്റെ നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ
കളഞ്ഞവൻ അതിനെ കണ്ടെത്തും.
40 നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു.
41 പ്രവാചകൻ എന്നുവെച്ചു
പ്രവാചകനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവന്നു
പ്രവാചകന്റെ പ്രതിഫലം ലഭിക്കും;
നീതിമാൻ എന്നുവെച്ചു നീതിമാനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവന്നു നീതിമാന്റെ
പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. 42 ശിഷ്യൻ എന്നു
വെച്ചു ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു ഒരു
പാനപാത്രം തണ്ണീർ മാത്രം കുടിപ്പാൻ
കൊടുക്കുന്നവന്നു പ്രതിഫലം കിട്ടാതെ
പോകയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

11 യേശു തന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടു
കല്പിച്ചു തീർന്നശേഷം അതതു
പട്ടണങ്ങളിൽ ഉപദേശിപ്പാനും
പ്രസംഗിപ്പാനും അവിടെ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോയി. 2 യോഹന്നാൻ
കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു: 3 വരുവാനുള്ളവൻ
നീയോ, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ
കാത്തിരിക്കയോ എന്നു അവർ മുഖാന്തരം
അവനോടു ചോദിച്ചു. 4 യേശു അവരോടു:
കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു;
കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു;
ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ
ഉയിർക്കുന്നു; ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്നു 5 എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
കേൾക്കയും കാണുകയും ചെയ്യുന്നതു
യോഹന്നാനെ ചെന്നു അറിയിപ്പിൻ. 6
എന്നാൽ എങ്കൽ ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ
എല്ലാം ഭാഗ്യവാൻ എന്നുത്തരം പറഞ്ഞു.

7 അവർ പോയ ശേഷം യേശു
യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു പുരുഷാരത്തോടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു
കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി?
കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? 8 അല്ല,
എന്തുകാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവവസ്ത്രം
ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മാർദ്ദവ വസ്ത്രം
ധരിക്കുന്നവർ രാജഗൃഹങ്ങളിലല്ലോ. 9
അല്ല, എന്തിന്നു പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെ
കാണ്മാനോ? അതെ, പ്രവാചകനിലും
മികെച്ചവനെ തന്നേ എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 10 “ഞാൻ എന്റെ
ദൂതനെ നിനക്കു മുമ്പായി അയക്കുന്നു;
അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു വഴി
ഒരുക്കും” എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവൻ
അവൻ തന്നേ. 11 സ്ത്രീകളിൽ
നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകനെക്കാൾ വലിയവൻ ആരും
എഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല; സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനിലും
വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 12 യോഹന്നാൻ
സ്നാപകന്റെ നാളുകൾമുതൽ ഇന്നേവരെ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തെ ബലാൽക്കാരം
ചെയ്യുന്നു; ബലാൽക്കാരികൾ അതിനെ
പിടിച്ചടക്കുന്നു. 13 സകല പ്രവാചകന്മാരും
ന്യായപ്രമാണവും യോഹന്നാൻ വരെ
പ്രവചിച്ചു. 14 നിങ്ങൾക്കു പരിഗ്രഹിപ്പാൻ
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ വരുവാനുള്ള ഏലീയാവു
അവൻ തന്നേ. 15 കേൾപ്പാൻ
ചെവിയുള്ളവർ കേൾക്കട്ടെ. 16
എന്നാൽ ഈ തലമുറയെ ഏതിനോടു
ഉപമിക്കേണ്ടു? ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽ
ഇരുന്നു ചങ്ങാതികളോടു: 17 ഞങ്ങൾ
നിങ്ങൾക്കായി കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ
നൃത്തംചെയ്തില്ല; ഞങ്ങൾ വിലാപം
പാടി, നിങ്ങൾ മാറത്തടിച്ചില്ല; എന്നു
വിളിച്ചുപറയുന്ന കുട്ടികളോടു അതു
തുല്യം. 18 യോഹന്നാൻ തിന്നുകയും
കുടിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവനായി വന്നു;
അവന്നു ഭൂതമുണ്ടെന്നു അവർ പറയുന്നു.
19 മനുഷ്യപുത്രൻ തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു
വന്നു; തിന്നിയും കുടിയനുമായ മനുഷ്യൻ;
ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും
സ്നേഹിതൻ എന്നു അവർ പറയുന്നു;
ജ്ഞാനമോ തന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 20 പിന്നെ
അവൻ തന്റെ വീര്യപ്രവൃത്തികൾ
മിക്കതും നടന്ന പട്ടണങ്ങൾ
മാനസാന്തരപ്പെടായ്കയാൽ അവയെ
ശാസിച്ചുതുടങ്ങി: 21 കോരസീനേ,
നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; ബേത്ത്സയിദേ,
നിനക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ
നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോരിലും
സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ
അവർ പണ്ടുതന്നേ രട്ടിലും വെണ്ണീറിലും
മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു. 22
എന്നാൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ
നിങ്ങളെക്കാൾ സോരിന്നും സീദോന്നും
സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 23 നീയോ
കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം
ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളംവരെ
താണുപോകും; നിന്നിൽ നടന്ന
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സൊദോമിൽ
നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ അതു ഇന്നുവരെ
നില്ക്കുമായിരുന്നു. (Hadēs g86) 24
എന്നാൽ ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ
നിന്നെക്കാൾ സൊദോമ്യരുടെ
നാട്ടിന്നു സഹിക്കാവതാകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25
ആ സമയത്തു തന്നേ യേശു
പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും
ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ,
നീ ഇതു ജ്ഞാനികൾക്കും
വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു

വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 26 അതേ,
പിതാവേ, ഇങ്ങനെയല്ലോ നിനക്കു
പ്രസാദം തോന്നിയതു. 27 എന്റെ
പിതാവു സകലവും എങ്കൽ
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; പിതാവല്ലാതെ
ആരും പുത്രനെ അറിയുന്നില്ല; പുത്രനും
പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും
പിതാവിനെ അറിയുന്നതുമില്ല.
28 അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരും ഭാരം
ചുമക്കുന്നവരും ആയുള്ളോരേ,
എല്ലാവരും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവിൻ;
ഞാൻ നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കും. 29
ഞാൻ സൗമ്യതയും താഴ്മയും ഉള്ളവൻ
ആകയാൽ എന്റെ നുകം ഏറ്റുകൊണ്ടു
എന്നോടു പഠിപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാക്കൾക്കു ആശ്വാസം കണ്ടെത്തും.
30 എന്റെ നുകം മൃദുവും എന്റെ ചുമടു
ലഘുവും ആകുന്നു.

12 ആ കാലത്തു യേശു ശബ്ബത്തിൽ
വിളഭൂമിയിൽകൂടി കടന്നുപോയി;
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വിശന്നിട്ടു കതിർ
പറിച്ചു തിന്നുതുടങ്ങി 2 പരീശർ
അതു കണ്ടിട്ടു: ഇതാ, ശബ്ബത്തിൽ
വിഹിതമല്ലാത്തതു നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ചെയ്യുന്നു എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
3 അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ദാവീദ് തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും
4 വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു?
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു,
പുരോഹിതന്മാർക്കു മാത്രമല്ലാതെ
തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും തിന്മാൻ
വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം തിന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 5
അല്ല, ശബ്ബത്തിൽ പുരോഹിതന്മാർ
ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു ശബ്ബത്തിനെ
ലംഘിക്കുന്നു എങ്കിലും കുറ്റമില്ലാതെ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 എന്നാൽ
ദൈവാലയത്തെക്കാൾ വലിയവൻ ഇവിടെ
ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
7 യാഗത്തിലല്ല, കരുണയിൽ അത്രേ,
ഞാൻ പ്രസാദിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു
എന്തു എന്നു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു
എങ്കിൽ കുറ്റമില്ലാത്തവരെ കുറ്റം
വിധിക്കയില്ലായിരുന്നു. 8 മനുഷ്യപുത്രനോ
ശബ്ബത്തിന്നു കർത്താവാകുന്നു. 9
അവൻ അവിടം വിട്ടു അവരുടെ
പള്ളിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ, കൈ വരണ്ട ഒരു
മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 10 അവർ അവനിൽ
കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു ശബ്ബത്തിൽ
സൗഖ്യമാക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു
ഒരു ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അതു
ശബ്ബത്തിൽ കുഴിയിൽ വീണാൽ അവൻ
അതിനെ പിടിച്ചു കയറ്റുകയില്ലയോ?
12 എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ആടിനെക്കാൾ
എത്ര വിശേഷതയുള്ളവൻ. ആകയാൽ
ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്യുന്നതു വിഹിതം
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പിന്നെ
ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക
എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ നീട്ടി, അതു
മറ്റേതുപോലെ സൗഖ്യമായി. 14
പരീശന്മാരോ പുറപ്പെട്ടു അവനെ
നശിപ്പിപ്പാൻ വേണ്ടി അവന്നു
വിരോധമായി തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു.
15 യേശു അതു അറിഞ്ഞിട്ടു അവിടം
വിട്ടുപോയി, വളരെ പേർ അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു; അവൻ അവരെ
ഒക്കെയും സൗഖ്യമാക്കി, 16 തന്നെ
പ്രസിദ്ധമാക്കരുതു എന്നു അവരോടു
ആജ്ഞാപിച്ചു. 17 “ഇതാ, ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്ത എന്റെ ദാസൻ, എന്റെ
ഉള്ളം പ്രസാദിക്കുന്ന എന്റെ പ്രിയൻ;

ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിനെ അവന്റെമേൽ
വെക്കും; അവൻ ജാതികൾക്കു ന്യായവിധി
അറിയിക്കും. 18 അവൻ കലഹിക്കയില്ല,
നിലവിളിക്കയില്ല; ആരും തെരുക്കളിൽ
അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കയുമില്ല. 19
ചതഞ്ഞ ഓട അവൻ ഒടിച്ചുകളകയില്ല;
പുകയുന്ന തിരി കെടുത്തുകളകയില്ല;
അവൻ ന്യായവിധി ജയത്തോളം നടത്തും.
20 അവന്റെ നാമത്തിൽ ജാതികൾ
പ്രത്യാശവെക്കും" 21 എന്നിങ്ങനെ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതു നിവൃത്തി ആകുവാൻ
സംഗതിവന്നു. 22 അനന്തരം ചിലർ
കുരുടനും ഊമനുമായോരു ഭൂതഗ്രസ്തനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; ഊമൻ
സംസാരിക്കയും കാൺകയും ചെയ്‌വാൻ
തക്കവണ്ണം അവൻ അവനെ സൗഖ്യമാക്കി.
23 പുരുഷാരം ഒക്കെയും വിസ്മയിച്ചു:
ഇവൻ ദാവീദ്പുത്രൻ തന്നേയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു പരീശന്മാർ:
ഇവൻ ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ
ബെയെത്സെബൂലിനെക്കൊണ്ടല്ലാതെ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അവൻ അവരുടെ നിരൂപണം
അറിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഒരു രാജ്യം തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു
എങ്കിൽ ശൂന്യമാകും; 26 ഒരു പട്ടണമോ
ഗൃഹമോ തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ
നിലനില്ക്കയില്ല. സാത്താൻ സാത്താനെ
പുറത്താക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ തന്നിൽ
തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു പോയല്ലോ; പിന്നെ
അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും?
27 ഞാൻ ബെയെത്സെബൂലിനെക്കൊണ്ടു
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ,
നിങ്ങളുടെ മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടു
പുറത്താക്കുന്നു? അതുകൊണ്ടു
അവർ നിങ്ങൾക്കു ന്യായാധിപന്മാർ
ആകും. 28 ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിലോ
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം. 29
ബലവാനെ പിടിച്ചു കെട്ടീട്ടല്ലാതെ
ബലവാന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു അവന്റെ
കോപ്പു കവർന്നുകളവാൻ എങ്ങനെ
കഴിയും? പിടിച്ചുകെട്ടിയാൽ പിന്നെ
അവന്റെ വീടു കവർച്ച ചെയ്യാം.
30 എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ
എനിക്കു പ്രതികൂലം ആകുന്നു;
എന്നോടുകൂടെ ചേർക്കാത്തവൻ
ചിതറിക്കുന്നു. 31 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
സകലപാപവും ദൂഷണവും മനുഷ്യരോടു
ക്ഷമിക്കും; ആത്മാവിന്നു നേരെയുള്ള
ദൂഷണമോ ക്ഷമിക്കയില്ല. 32 ആരെങ്കിലും
മനുഷ്യപുത്രന്നു നേരെ ഒരു വാക്കു
പറഞ്ഞാൽ അതു അവനോടു ക്ഷമിക്കും;
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നു നേരെ പറഞ്ഞാലോ
ഈ ലോകത്തിലും വരുവാനുള്ളതിലും
അവനോടു ക്ഷമിക്കയില്ല. (aiōn g165) 33
ഒന്നുകിൽ വൃക്ഷം നല്ലതു, ഫലവും
നല്ലതു എന്നു വെപ്പിൻ; അല്ലായ്കിൽ
വൃക്ഷം ചീത്ത, ഫലവും ചീത്ത എന്നു
വെപ്പിൻ; ഫലം കൊണ്ടല്ലോ വൃക്ഷം
അറിയുന്നതു. 34 സർപ്പസന്തതികളെ,
നിങ്ങൾ ദുഷ്ടരായിരിക്കെ നല്ലതു
സംസാരിപ്പാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഹൃദയം
നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതിൽ നിന്നല്ലോ വായ്
സംസാരിക്കുന്നതു. 35 നല്ല മനുഷ്യൻ
തന്റെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു നല്ലതു
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു; ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ
ദുർന്നിക്ഷേപത്തിൽനിന്നു തീയതു
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. 36 എന്നാൽ മനുഷ്യർ
പറയുന്ന ഏതു നിസ്സാരവാക്കിന്നും
ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ കണക്കു
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 നിന്റെ

വാക്കുകളാൽ നീ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയും
നിന്റെ വാക്കുകളാൽ കുറ്റം
വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. 38 അപ്പോൾ
ശാസ്ത്രിമാരിലും പരീശന്മാരിലും ചിലർ
അവനോടു: ഗുരോ, നീ ഒരു അടയാളം
ചെയ്തുകാണ്മാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 39 ദോഷവും
വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം
തിരയുന്നു; യോനാപ്രവാചകന്റെ
അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു അടയാളം
ലഭിക്കയില്ല. 40 യോനാ കടലാനയുടെ
വയറ്റിൽ മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും
ഇരുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
മൂന്നു രാവും മൂന്നു പകലും ഭൂമിയുടെ
ഉള്ളിൽ ഇരിക്കും. 41 നീനെവേക്കാർ
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു
ഒന്നിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ
പ്രസംഗം കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ;
ഇതാ, ഇവിടെ യോനയിലും
വലിയവൻ. 42 തെക്കെ രാജ്ഞി
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു
ഒന്നിച്ചു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോന്റെ ജ്ഞാനം
കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ അറുതികളിൽ
നിന്നു വന്നുവല്ലോ; ഇവിടെ ഇതാ,
ശലോമോനിലും വലിയവൻ. 43
അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ വിട്ടു
പുറപ്പെട്ടശേഷം നീരില്ലാത്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ
കൂടി തണുപ്പു അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു
സഞ്ചരിക്കുന്നു; കണ്ടെത്തുന്നില്ലതാനും.
44 ഞാൻ പുറപ്പെട്ടുപോന്ന എന്റെ
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു അവൻ
പറയുന്നു; ഉടനെ വന്നു, അതു ഒഴിഞ്ഞതും
അടിച്ചുവാരി അലങ്കരിച്ചതുമായി
കാണുന്നു. 45 പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു,
തന്നിലും ദുഷ്ടതയേറിയ വേറെ ഏഴു
ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരുന്നു;
അവരും അവിടെ കയറി പാർക്കുന്നു;
ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി
മുമ്പിലത്തേതിലും വല്ലാതെ ആകും;
ഈ ദുഷ്ടതലമുറെക്കും അങ്ങനെ
ഭവിക്കും. 46 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കയിൽ അവന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും അവനോടു
സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു പുറത്തു
നിന്നു. 47 ഒരുത്തൻ അവനോടു:
നിന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
നിന്നോടു സംസാരിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു
പുറത്തുനില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48
അതു പറഞ്ഞവനോടു അവൻ: എന്റെ
അമ്മ ആർ? എന്റെ സഹോദരന്മാർ ആർ?
എന്നു ചോദിച്ചു 49 ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ
കൈ നീട്ടി: ഇതാ, എന്റെ അമ്മയും എന്റെ
സഹോദരന്മാരും. 50 സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ
എന്റെ സഹോദരനും സഹോദരിയും
അമ്മയും ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

13 അന്നു യേശു വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
കടലരികെ ഇരുന്നു. 2 വളരെ
പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുകൂടുകകൊണ്ടു അവൻ പടകിൽ
കയറി ഇരുന്നു; പുരുഷാരം എല്ലാം കരയിൽ
നിന്നു. 3 അവൻ അവരോടു പലതും
ഉപമകളായി പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു.
4 വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ
വീണു; പറവകൾ വന്നു അതു തിന്നു
കളഞ്ഞു. 5 ചിലതു പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ
മണ്ണില്ലാത്ത ഇടത്തു വീണു; മണ്ണിന്നു
താഴ്ചയില്ലായ്കയാൽ ക്ഷണത്തിൽ
മുളെച്ചുവന്നു. 6 സൂര്യൻ ഉദിച്ചാറെ
ചൂടുതട്ടി, വേർ ഇല്ലായ്കയാൽ അതു
ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു
മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളു മുളെച്ചു

വളർന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു.
8 മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു,
നൂറും അറുപതും മുപ്പതും മേനിയായി
വിളഞ്ഞു. 9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
10 പിന്നെ ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ
വന്നു: അവരോടു ഉപമകളായി
സംസാരിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അവൻ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ
മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർക്കോ ലഭിച്ചിട്ടില്ല.
12 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും; അവന്നു
സമൃദ്ധിയുണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ
അവന്നുള്ളതും കൂടെ എടുത്തുകളയും.
13 അതുകൊണ്ടു അവർ കണ്ടിട്ടു
കാണാതെയും കേട്ടിട്ടു കേൾക്കാതെയും
ഗ്രഹിക്കാതെയും ഇരിക്കയാൽ ഞാൻ
ഉപമകളായി അവരോടു സംസാരിക്കുന്നു.
14 “നിങ്ങൾ ചെവിയാൽ കേൾക്കും
ഗ്രഹിക്കയില്ലതാനും; കണ്ണാൽ കാണും
ദർശിക്കയില്ലതാനും; ഈ ജനത്തിന്റെ
ഹൃദയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ
ചെവികൊണ്ടു മന്ദമായി കേൾക്കുന്നു;
കണ്ണു അടെച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ കണ്ണു
കാണാതെയും ചെവി കേൾക്കാതെയും
ഹൃദയംകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കാതെയും
തിരിഞ്ഞുകൊള്ളാതെയും ഞാൻ അവരെ
സൗഖ്യമാക്കാതെയും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ” 15 എന്നു യെശയ്യാവു
പറഞ്ഞ പ്രവാചകത്തിന്നു അവരിൽ
നിവൃത്തിവരുന്നു. 16 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ കണ്ണു കാണുന്നതുകൊണ്ടും
നിങ്ങളുടെ ചെവി കേൾക്കുന്നതുകൊണ്ടും
ഭാഗ്യമുള്ളവ. 17 ഏറിയ പ്രവാചകന്മാരും
നീതിമാന്മാരും നിങ്ങൾ കാണുന്നതു
കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു കണ്ടില്ല; നിങ്ങൾ
കേൾക്കുന്നതു കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചിട്ടും
കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 18 എന്നാൽ
വിതെക്കുന്നവന്റെ ഉപമ കേട്ടുകൊൾവിൻ.
19 ഒരുത്തൻ രാജ്യത്തിന്റെ വചനം
കേട്ടിട്ടു ഗ്രഹിക്കാഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടൻ
വന്നു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
വിതെക്കപ്പെട്ടതു എടുത്തുകളയുന്നു;
ഇതത്രെ വഴിയരികെ വിതെക്കപ്പെട്ടതു.
20 പാറസ്ഥലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ
ഒരുത്തൻ വചനത്തെ കേട്ടിട്ടു ഉടനെ
സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊള്ളുന്നതു
ആകുന്നു എങ്കിലും വേരില്ലാതിരിക്കയാൽ
അവൻ ക്ഷണികനത്രേ. 21 വചനംനിമിത്തം
ഞെരുക്കമോ ഉപദ്രവമോ നേരിട്ടാൽ
അവൻ ക്ഷണത്തിൽ ഇടറിപ്പോകുന്നു.
22 മുള്ളിന്നിടയിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ,
ഒരുത്തൻ വചനം കേൾക്കുന്നു എങ്കിലും
ഈ ലോകത്തിന്റെ ചിന്തയും ധനത്തിന്റെ
വഞ്ചനയും വചനത്തെ ഞെരുക്കീട്ടു
നിഷ്ഫലനായി തീരുന്നതാകുന്നു. (aiōn
g165) 23 നല്ല നിലത്തു വിതെക്കപ്പെട്ടതോ
ഒരുത്തൻ വചനം കേട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നതു
ആകുന്നു; അതു വിളഞ്ഞു നൂറും
അറുപതും മുപ്പതും മേനി നല്കുന്നു.
24 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ അവർക്കു
പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഒരു
മനുഷ്യൻ തന്റെ നിലത്തു നല്ല വിത്തു
വിതെച്ചതിനോടു സദൃശമാകുന്നു. 25
മനുഷ്യർ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അവന്റെ ശത്രു
വന്നു, കോതമ്പിന്റെ ഇടയിൽ കള വിതെച്ചു
പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 26 ഞാറു വളർന്നു
കതിരായപ്പോൾ കളയും കാണായ്വന്നു.
27 അപ്പോൾ വീട്ടുടയവന്റെ ദാസന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: യജമാനനേ,
വയലിൽ നല്ലവിത്തല്ലയോ വിതെച്ചതു?
പിന്നെ കള എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നു
ചോദിച്ചു. 28 ഇതു ശത്രു ചെയ്തതാകുന്നു
എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.
ഞങ്ങൾ പോയി അതു പറിച്ചുകൂട്ടുവാൻ

സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ദാസന്മാർ
അവനോടു ചോദിച്ചു. 29 അതിന്നു അവൻ:
ഇല്ല, പക്ഷേ കള പറിക്കുമ്പോൾ കോതമ്പും
കൂടെ പിഴുതുപോകും. 30 രണ്ടുംകൂടെ
കൊയ്ത്തോളം വളരട്ടെ; കൊയ്ത്തു
കാലത്തു ഞാൻ കൊയ്യുന്നവരോടു മുമ്പെ
കള പറിച്ചുകൂട്ടി ചുട്ടുകളയേണ്ടതിന്നു
കെട്ടുകളായി കെട്ടുവാനും കോതമ്പു
എന്റെ കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെപ്പാനും
കല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 31 മറ്റൊരു ഉപമ
അവൻ അവർക്കു പറഞ്ഞുകൊടുത്തു:
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കടുകുമണിയോടു സദൃശം;
അതു ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു തന്റെ
വയലിൽ ഇട്ടു. 32 അതു എല്ലാവിത്തിലും
ചെറിയതെങ്കിലും വളർന്നു സസ്യങ്ങളിൽ
ഏറ്റവും വലുതായി, ആകാശത്തിലെ
പറവകൾ വന്നു അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ
വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വൃക്ഷമായി
തീരുന്നു. 33 അവൻ മറ്റൊരു ഉപമ
അവരോടു പറഞ്ഞു: സ്വർഗ്ഗരാജ്യം പുളിച്ച
മാവിനോടു സദൃശം; അതു ഒരു സ്ത്രീ
എടുത്തു മൂന്നുപറ മാവിൽ എല്ലാം
പുളിച്ചുവരുവോളം അടക്കിവെച്ചു. 34
ഇതു ഒക്കെയും യേശു പുരുഷാരത്തോടു
ഉപമകളായി പറഞ്ഞു; ഉപമ കൂടാതെ
അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല 35 "ഞാൻ
ഉപമ പ്രസ്താവിപ്പാൻ വായ്തുറക്കും;
ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ ഗൂഢമായതു
ഉച്ചരിക്കും" എന്നു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതു
നിവൃത്തിയാകുവാൻ സംഗതിവന്നു.
36 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തെ
പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു വീട്ടിൽ വന്നു, ശിഷ്യന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: വയലിലെ
കളയുടെ ഉപമ തെളിയിച്ചുതരേണം
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. അതിന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 37 നല്ല വിത്തു
വിതെക്കുന്നവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ; 38
വയൽ ലോകം; നല്ലവിത്തു രാജ്യത്തിന്റെ
പുത്രന്മാർ; 39 കള ദുഷ്ടന്റെ പുത്രന്മാർ;
അതു വിതെച്ച ശത്രു പിശാചു; കൊയ്ത്തു
ലോകാവസാനം; കൊയ്യുന്നവർ ദൂതന്മാർ.
(aiōn g165) 40 കള കൂട്ടി തീയിൽ ഇട്ടു
ചുടുംപോലെ ലോകാവസാനത്തിൽ
സംഭവിക്കും. (aiōn g165) 41 മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയക്കും;
അവർ അവന്റെ രാജ്യത്തിൽനിന്നു
എല്ലാ ഇടർച്ചകളെയും അധർമ്മം
പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു
42 തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളകയും; അവിടെ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
43 അന്നു നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ
പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ സൂര്യനെപ്പോലെ
പ്രകാശിക്കും. ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ. 44 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം വയലിൽ
ഒളിച്ചുവെച്ച നിധിയോടു സദൃശം.
അതു ഒരു മനുഷ്യൻ കണ്ടു മറെച്ചിട്ടു,
തന്റെ സന്തോഷത്താൽ ചെന്നു
തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു ആ വയൽ
വാങ്ങി. 45 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
നല്ല മുത്തു അന്വേഷിക്കുന്ന ഒരു
വ്യാപാരിയോടു സദൃശം. 46 അവൻ
വിലയേറിയ ഒരു മുത്തു കണ്ടെത്തിയാറെ
ചെന്നു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു
അതു വാങ്ങി. 47 പിന്നെയും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
കടലിൽ ഇടുന്നതും എല്ലാവക മീനും
പിടിക്കുന്നതുമായോരു വലയോടു സദൃശം.
48 നിറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അതു വലിച്ചു
കരെക്കു കയറ്റി, ഇരുന്നുകൊണ്ടു
നല്ലതു പാത്രങ്ങളിൽ കൂട്ടിവെച്ചു, ചീത്ത
എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 49 അങ്ങനെ തന്നേ
ലോകാവസാനത്തിൽ സംഭവിക്കും;
ദൂതന്മാർ പുറപ്പെട്ടു നീതിമാന്മാരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ദുഷ്ടന്മാരെ വേർതിരിച്ചു
തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടുകളയും; (aiōn g165)
50 അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും
ഉണ്ടാകും. 51 ഇതെല്ലാം ഗ്രഹിച്ചുവോ?

എന്നതിന്നു അവർ ഉവ്വു എന്നു
പറഞ്ഞു. 52 അവൻ അവരോടു:
അതുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്നു
ശിഷ്യനായിത്തീർന്ന ഏതു ശാസ്ത്രിയും
തന്റെ നിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നു പുതിയതും
പഴയതും എടുത്തു കൊടുക്കുന്ന ഒരു
വീട്ടുടയവനോടു സദൃശനാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 53 ഈ ഉപമകളെ പറഞ്ഞു
തീർന്നശേഷം യേശു അവിടം വിട്ടു
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ വന്നു, അവരുടെ
പള്ളിയിൽ അവർക്കു ഉപദേശിച്ചു.
54 അവർ വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഈ
ജ്ഞാനവും വീര്യപ്രവൃത്തികളും എവിടെ
നിന്നു? 55 ഇവൻ തച്ചന്റെ മകൻ അല്ലയോ?
ഇവന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവളല്ലയോ?
ഇവന്റെ സഹോദരന്മാർ യാക്കോബ്,
യോസെ, ശിമോൻ, യൂദാ എന്നവർ
അല്ലയോ? 56 ഇവന്റെ സഹോദരികളും
എല്ലാം നമ്മോടുകൂടെയില്ലയോ? ഇവന്നു
ഇതു ഒക്കെയും എവിടെ നിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവങ്കൽ ഇടറിപ്പോയി. 57
യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ തന്റെ
പിതൃനഗരത്തിലും സ്വന്തഭവനത്തിലും
അല്ലാതെ ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ
അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 58 അവരുടെ
അവിശ്വാസം നിമിത്തം അവിടെ വളരെ
വീര്യപ്രവർത്തികളെ ചെയ്തില്ല.

14 ആ കാലത്തു ഇടപ്രഭുവായ
ഹെരോദാവു യേശുവിന്റെ ശ്രുതി
കേട്ടിട്ടു: 2 അവൻ യോഹന്നാൻ
സ്നാപകൻ; അവൻ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തു;
അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഈ ശക്തികൾ
അവനിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതു എന്നു
തന്റെ ഭൃത്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 3
ഹെരോദാവു തന്റെ സഹോദരനായ
ഫീലിപ്പൊസിന്റെ ഭാര്യ ഹെരോദ്യ നിമിത്തം,
അവൾ നിനക്കു ഭാര്യയായിരിക്കുന്നതു
വിഹിതമല്ല എന്നു 4 യോഹന്നാൻ
അവനോടു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു തന്നേ,
അവനെ പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ
ആക്കിയിരുന്നു. 5 അവനെ കൊല്ലുവാൻ
മനസ്സുണ്ടായിട്ടും പുരുഷാരം അവനെ
പ്രവാചകൻ എന്നു എണ്ണുകയാൽ അവരെ
ഭയപ്പെട്ടു. 6 എന്നാൽ ഹെരോദാവിന്റെ
ജനനദിവസം ആയപ്പോൾ ഹെരോദ്യയുടെ
മകൾ സഭാമദ്ധ്യേ നൃത്തം ചെയ്തു
ഹെരോദാവിനെ പ്രസാദിപ്പിച്ചു. 7
അതുകൊണ്ടു എന്തു ചോദിച്ചാലും
അവൾക്കു കൊടുക്കും എന്നു അവൻ
സത്യംചെയ്തു വാക്കുകൊടുത്തു. 8
അവൾ അമ്മയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം:
യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ തല ഒരു
താലത്തിൽ തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു.
9 രാജാവു ദുഃഖിച്ചു എങ്കിലും ചെയ്ത
സത്യത്തെയും വിരുന്നുകാരെയും
വിചാരിച്ചു അതു കൊടുപ്പാൻ കല്പിച്ചു;
10 ആളയച്ചു തടവിൽ യോഹന്നാനെ
ശിരഃഛേദം ചെയ്യിച്ചു. 11 അവന്റെ
തല ഒരു താലത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
ബാലെക്കു കൊടുത്തു; അവൾ
അമ്മെക്കു കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു.
12 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു ഉടൽ
എടുത്തു കുഴിച്ചിട്ടു: പിന്നെ വന്നു
യേശുവിനെ അറിയിച്ചു. 13 അതു
കേട്ടിട്ടു യേശു അവിടംവിട്ടു പടകിൽ
കയറി നിർജ്ജനമായോരു സ്ഥലത്തേക്കു
വേറിട്ടു വാങ്ങിപ്പോയി; പുരുഷാരം
അതു കേട്ടു പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നു
കാൽനടയായി അവന്റെ പിന്നാലെ
ചെന്നു. 14 അവൻ വന്നു വലിയ
പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു അവരിൽ
മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ രോഗികളെ
സൗഖ്യമാക്കി. 15 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
ഈ സ്ഥലം മരുഭൂമിയല്ലോ; നേരവും

വൈകി; പുരുഷാരം ഗ്രാമങ്ങളിൽ പോയി
ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ കൊള്ളേണ്ടതിന്നു
അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 16 യേശു അവരോടു: അവർ
പോകുവാൻ ആവശ്യമില്ല; നിങ്ങൾ
അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അവർ അവനോടു:
അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും അല്ലാതെ
ഞങ്ങൾക്കു ഇവിടെ ഒന്നും ഇല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 അതു ഇങ്ങുകൊണ്ടുവരുവിൻ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 19 പിന്നെ
പുരുഷാരം പുല്ലിന്മേൽ ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു;
ആ അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും
എടുത്തു, സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി
വാഴ്ത്തി, അപ്പം നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ
പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിന്നും
കൊടുത്തു. 20 എല്ലാവരും തിന്നു
തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടു
കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു. 21 തിന്നവരോ
സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും
കൂടാതെ ഏകദേശം അയ്യായിരം
പുരുഷന്മാർ ആയിരുന്നു. 22
ഉടനെ യേശു താൻ പുരുഷാരത്തെ
പറഞ്ഞയക്കുന്നതിന്നിടയിൽ ശിഷ്യന്മാർ
പടകിൽ കയറി, തനിക്കുമുമ്പായി
അക്കരെക്കു പോകുവാൻ അവരെ
നിർബന്ധിച്ചു. 23 അവൻ പുരുഷാരത്തെ
പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ തനിയെ
മലയിൽ കയറിപ്പോയി; വൈകുന്നേരം
ആയപ്പോൾ ഏകനായി അവിടെ
ഇരുന്നു. 24 പടകോ കരവിട്ടു പലനാഴിക
ദൂരത്തായി, കാറ്റു പ്രതികൂലമാകകൊണ്ടു
തിരകളാൽ വലഞ്ഞിരുന്നു. 25 രാത്രിയിലെ
നാലാം യാമത്തിൽ അവൻ കടലിന്മേൽ
നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു.
26 അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ ഭ്രമിച്ചു: അതു
ഒരു ഭൂതം എന്നു പറഞ്ഞു പേടിച്ചു
നിലവിളിച്ചു. 27 ഉടനെ യേശു അവരോടു:
ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ ആകുന്നു;
പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അതിന്നു
പത്രൊസ്: കർത്താവേ, നീ ആകുന്നു
എങ്കിൽ ഞാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നിന്റെ
അടുക്കെ വരേണ്ടതിന്നു കല്പിക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 വരിക എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. പത്രൊസ് പടകിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങി, യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുവാൻ വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു. 30
എന്നാൽ അവൻ കാറ്റു കണ്ടു പേടിച്ചു
മുങ്ങിത്തുടങ്ങുകയാൽ: കർത്താവേ,
എന്നെ രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
31 യേശു ഉടനെ കൈ നീട്ടി അവനെ
പിടിച്ചു: അല്പവിശ്വാസിയേ, നീ എന്തിന്നു
സംശയിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 32 അവർ
പടകിൽ കയറിയപ്പോൾ കാറ്റു അമർന്നു.
33 പടകിലുള്ളവർ: നീ ദൈവപുത്രൻ സത്യം
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 34
അവർ അക്കരെയെത്തി, ഗെന്നേസരെത്തു
ദേശത്തു ചെന്നു. 35 അവിടത്തെ
ജനങ്ങൾ അവൻ ആരെന്നു അറിഞ്ഞു
ചുറ്റുമുള്ള നാട്ടിൽ എല്ലാം ആളയച്ചു
ദീനക്കാരെ ഒക്കെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 36 അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ
തൊങ്ങൽ മാത്രം തൊടുവാൻ അനുവാദം
ചോദിച്ചു. തൊട്ടവർക്കു ഒക്കെയും സൗഖ്യം
വന്നു.

15 അനന്തരം യെരൂശലേമിൽനിന്നു
പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: 2
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ
സമ്പ്രദായം ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു?
അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ കൈ
കഴുകുന്നില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു 3
അവൻ അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായംകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതു എന്തു? 4

അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക
എന്നും അപ്പനെയോ അമ്മയെയോ
ദുഷിക്കുന്നവൻ മരിക്കേണം എന്നും
ദൈവം കല്പിച്ചുവല്ലോ. 5 നിങ്ങളോ
ഒരുത്തൻ അപ്പനോടു എങ്കിലും
അമ്മയോടു എങ്കിലും: നിനക്കു എന്നാൽ
ഉപകാരമായി വരേണ്ടതു വഴിപാടു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ 6 അവൻ അപ്പനെ
ബഹുമാനിക്കേണ്ടാ എന്നു പറയുന്നു;
ഇങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്താൽ
നിങ്ങൾ ദൈവവചനത്തെ
ദുർബ്ബലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. 7
കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
യെശയ്യാവു: 8 “ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു
എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു;
എങ്കിലും അവരുടെ ഹൃദയം
എന്നെ വിട്ടു അകന്നിരിക്കുന്നു. 9
മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ
അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു എന്നെ
വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു” എന്നിങ്ങനെ
പ്രവചിച്ചതു ഒത്തിരിക്കുന്നു. 10 പിന്നെ
അവൻ പുരുഷാരത്തെ അരികെ
വിളിച്ചു അവരോടു പറഞ്ഞതു: കേട്ടു
ഗ്രഹിച്ചു കൊൾവിൻ. 11 മനുഷ്യന്നു
അശുദ്ധിവരുത്തുന്നതു വായിക്കകത്തു
ചെല്ലുന്നതു അല്ല, വായിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുന്നതത്രേ; അതു മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നു. 12 അപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ വന്നു: പരീശന്മാർ
ഈ വാക്കു കേട്ടു ഇടറിപ്പോയി എന്നു
അറിയുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 13
അതിന്നു അവൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവു നട്ടിട്ടില്ലാത്ത തൈ
ഒക്കെയും വേരോടെ പറിഞ്ഞുപോകും. 14
അവരെ വിടുവിൻ; അവർ കുരുടന്മാരായ
വഴികാട്ടികൾ അത്രേ; കുരുടൻ കുരുടനെ
വഴിനടത്തിയാൽ ഇരുവരും കുഴിയിൽ
വീഴും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 15 പത്രൊസ്
അവനോടു: ആ ഉപമ ഞങ്ങൾക്കു
തെളിയിച്ചുതരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16
അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളും
ഇന്നുവരെ ബോധമില്ലാത്തവരോ?
17 വായിക്കകത്തു കടക്കുന്നതു
എല്ലാം വയറ്റിൽ ചെന്നിട്ടു മറപ്പുരയിൽ
പോകുന്നു എന്നു ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ?
18 വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതോ
ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നു; അതു
മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നു.
19 എങ്ങനെയെന്നാൽ ദുശ്ചിന്ത,
കൊലപാതകം, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം,
മോഷണം, കള്ളസാക്ഷ്യം, ദൂഷണം
എന്നിവ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുവരുന്നു. 20 മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നതു ഇതത്രേ; കഴുകാത്ത
കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷിക്കുന്നതോ
മനുഷ്യനെ അശുദ്ധമാക്കുന്നില്ല. 21 യേശു
അവിടം വിട്ടു, സോർ സീദോൻ എന്ന
പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി. 22
ആ ദേശത്തുനിന്നു ഒരു കനാന്യസ്ത്രീ
വന്നു, അവനോടു: കർത്താവേ, ദാവീദ്
പുത്രാ, എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ;
എന്റെ മകൾക്കു ഭൂതോപദ്രവം
കഠിനമായിരിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവളോടു ഒരു
വാക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അടുക്കെ, വന്നു: അവൾ
നമ്മുടെ പിന്നാലെ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു
വരുന്നു; അവളെ പറഞ്ഞയക്കേണമേ
എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
24 അതിന്നു അവൻ: യിസ്രായേൽ
ഗൃഹത്തിലെ കാണാതെപോയ
ആടുകളുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ എന്നെ
അയച്ചിട്ടില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
25 എന്നാൽ അവൾ വന്നു: കർത്താവേ,
എന്നെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 26

അവനോ: മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു
നായ്ക്കുട്ടികൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു
നന്നല്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 27
അതിന്നു അവൾ: അതേ, കർത്താവേ,
നായ്ക്കുട്ടികളും ഉടയവരുടെ
മേശയിൽ നിന്നു വീഴുന്ന നുറുക്കുകൾ
തിന്നുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 യേശു
അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നിന്റെ വിശ്വാസം
വലിയതു; നിന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ നിനക്കു
ഭവിക്കട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
ആ നാഴികമുതൽ അവളുടെ മകൾക്കു
സൗഖ്യം വന്നു. 29 യേശു അവിടെ നിന്നു
യാത്രയായി ഗലീലക്കടലരികെ ചെന്നു
മലയിൽ കയറി അവിടെ ഇരുന്നു. 30 വളരെ
പുരുഷാരം മുടന്തർ, കുരുടർ, ഊമർ, കൂനർ
മുതലായ പലരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ
വെച്ചു; അവൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കി;
31 ഊമർ സംസാരിക്കുന്നതും കൂനർ
സൗഖ്യമാകുന്നതും മുടന്തർ നടക്കുന്നതും
കുരുടർ കാണുന്നതും പുരുഷാരം
കണ്ടിട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, യിസ്രായേലിന്റെ
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. 32
എന്നാൽ യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
അടുക്കെവിളിച്ചു: ഈ പുരുഷാരം
ഇപ്പോൾ മൂന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ
പാർക്കുന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു അവരെക്കുറിച്ചു
എനിക്കു മനസ്സലിവു തോന്നുന്നു;
അവരെ പട്ടിണിയായി വിട്ടയപ്പാൻ
മനസ്സുമില്ല; അവർ വഴിയിൽവെച്ചു
തളർന്നുപോയേക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
33 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: ഇത്ര വലിയ
പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ
മതിയായ അപ്പം ഈ കാട്ടിൽ നമുക്കു
എവിടെ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
34 നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര അപ്പം
ഉണ്ടു എന്നു യേശു ചോദിച്ചു; ഏഴു;
കുറെ ചെറുമീനും ഉണ്ടു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 35 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു, 36 ആ
ഏഴു അപ്പവും മീനും എടുത്തു
വാഴ്ത്തി നുറുക്കി ശിഷ്യന്മാരുടെ
പക്കലും ശിഷ്യന്മാർ പുരുഷാരത്തിന്നും
കൊടുത്തു. 37 എല്ലാവരും തിന്നു
തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച കഷണം അവർ
ഏഴു വട്ടി നിറെച്ചെടുത്തു. 38 തിന്നവരോ
സ്ത്രീകളെയും പൈതങ്ങളെയും
കൂടാതെ നാലായിരം പുരുഷന്മാർ
ആയിരുന്നു. 39 പിന്നെ അവൻ
പുരുഷാരത്തെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു പടകിൽ
കയറി മഗദാദേശത്തു എത്തി.

16 അനന്തരം പരീശന്മാരും സദൂക്യരും
അടുക്കെ വന്നു: ആകാശത്തുനിന്നു
ഒരു അടയാളം കാണിച്ചുതരേണമെന്നു
അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചു.
2 അവരോടു അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: സന്ധ്യാസമയത്തു ആകാശം
ചുവന്നുകണ്ടാൽ നല്ല തെളിവാകും എന്നും
3 രാവിലെ ആകാശം മൂടി ചുവന്നുകണ്ടാൽ
ഇന്നു മഴക്കോൾ ഉണ്ടാകും എന്നും
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. ആകാശത്തിന്റെ
ഭാവം വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അറിയുന്നു;
എന്നാൽ കാല ലക്ഷണങ്ങളെ
വിവേചിപ്പാൻ കഴികയില്ലയോ? 4 ദോഷവും
വ്യഭിചാരവുമുള്ള തലമുറ അടയാളം
തിരയുന്നു; യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ
അതിന്നു അടയാളം ലഭിക്കയില്ല; പിന്നെ
അവൻ അവരെ വിട്ടു പോയി. 5
ശിഷ്യന്മാർ അക്കരെ പോകുമ്പോൾ
അപ്പം എടുപ്പാൻ മറന്നുപോയി.
6 എന്നാൽ യേശു അവരോടു:
നോക്കുവിൻ പരീശന്മാരുടെയും
സദൂക്യരുടെയും പുളിച്ച മാവു സൂക്ഷിച്ചു
കൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അപ്പം
കൊണ്ടുപോരായ്കയാൽ ആയിരിക്കും

എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 8 അതു അറിഞ്ഞിട്ടു യേശു
പറഞ്ഞതു: അല്പവിശ്വാസികളേ, അപ്പം
കൊണ്ടുവരായ്കയാൽ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറയുന്നതു എന്തു? 9 ഇപ്പോഴും നിങ്ങൾ
തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? അയ്യായിരം
പേർക്കു അഞ്ചു അപ്പം കൊടുത്തിട്ടു എത്ര
കൊട്ട എടുത്തു എന്നും 10 നാലായിരം
പേർക്കു ഏഴു അപ്പം കൊടുത്തിട്ടു എത്ര
വട്ടി എടുത്തു എന്നും ഓർക്കുന്നില്ലയോ?
11 പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും
പുളിച്ച മാവു സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണം
എന്നു പറഞ്ഞതു അപ്പത്തെക്കുറിച്ചല്ല
എന്നു തിരിച്ചറിയാത്തതു എന്തു? 12
അങ്ങനെ അപ്പത്തിന്റെ പുളിച്ച മാവല്ല,
പരീശന്മാരുടെയും സദൂക്യരുടെയും
ഉപദേശമത്രേ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ
അവൻ പറഞ്ഞു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചു.
13 യേശു ഫിലിപ്പിന്റെ കൈസര്യയുടെ
പ്രദേശത്തു എത്തിയശേഷം തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ
ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 14
ചിലർ യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ എന്നും
മറ്റു ചിലർ ഏലീയാവെന്നും വേറെ
ചിലർ യിരെമ്യാവോ പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഒരുത്തനോ എന്നും പറയുന്നു എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 15 നിങ്ങളോ എന്നെ
ആർ എന്നു പറയുന്നു എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചതിന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ്: 16
നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ
ക്രിസ്തു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17
യേശു അവനോടു: ബർയോനാശിമോനെ,
നീ ഭാഗ്യവാൻ; ജഡരക്തങ്ങൾ അല്ല,
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവത്രെ
നിനക്കു ഇതു വെളിപ്പെടുത്തിയതു.
18 നീ പത്രൊസ് ആകുന്നു; ഈ
പാറമേൽ ഞാൻ എന്റെ സഭയെ
പണിയും; പാതാളഗോപുരങ്ങൾ അതിനെ
ജയിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു. (Hadēs g86) 19 സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ
താക്കോൽ ഞാൻ നിനക്കു തരുന്നു;
നീ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതു ഒക്കെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും; നീ
ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതൊക്കെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 പിന്നെ താൻ
ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു ആരോടും
പറയാതിരിപ്പാൻ ശിഷ്യന്മാരോടു കല്പിച്ചു. 21
അന്നു മുതൽ യേശു, താൻ യെരൂശലേമിൽ
ചെന്നിട്ടു, മൂപ്പന്മാർ, മഹാപുരോഹിതന്മാർ,
ശാസ്ത്രിമാർ എന്നിവരാൽ പലതും
സഹിച്ചു കൊല്ലപ്പെടുകയും മൂന്നാം നാൾ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും വേണ്ടതു
എന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു പ്രസ്താവിച്ചു
തുടങ്ങി. 22 പത്രൊസ് അവനെ
വേറിട്ടു കൊണ്ടുപോയി: കർത്താവേ,
അതു അരുതേ; നിനക്കു അങ്ങനെ
ഭവിക്കരുതേ എന്നു ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 23
അവനോ തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനോടു;
സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ;
നീ എനിക്കു ഇടർച്ചയാകുന്നു; നീ
ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടേതത്രെ
കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 24 പിന്നെ
യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു:
ഒരുത്തൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു, തന്റെ
ക്രൂശു എടുത്തു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.
25 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; എന്റെ
നിമിത്തം ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ
കളഞ്ഞാൽ അതിനെ കണ്ടെത്തും. 26
ഒരു മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടും
തന്റെ ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയാൽ
അവന്നു എന്തു പ്രയോജനം? അല്ല,
തന്റെ ജീവനെ വീണ്ടുകൊൾവാൻ
മനുഷ്യൻ എന്തു മറുവില കൊടുക്കും?

27 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ പിതാവിന്റെ
മഹത്വത്തിൽ തന്റെ ദൂതന്മാരുമായി
വരും; അപ്പോൾ അവൻ ഓരോരുത്തന്നും
അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം
പകരം നല്കും. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ
രാജ്യത്തിൽ വരുന്നതു കാണുവോളം
മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ
നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.

17 ആറു ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം
യേശു പത്രൊസിനെയും
യാക്കോബിനെയും അവന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാനെയും കൂട്ടി
തനിച്ചു ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി, 2 അവരുടെ മുമ്പാകെ
രൂപാന്തരപ്പെട്ടു, അവന്റെ മുഖം
സൂര്യനെപ്പോലെ ശോഭിച്ചു അവന്റെ
വസ്ത്രം വെളിച്ചംപോലെ വെള്ളയായി
തീർന്നു. 3 മോശെയും ഏലീയാവും
അവനോടു സംഭാഷിക്കുന്നതായി
അവർ കണ്ടു. 4 അപ്പോൾ പത്രൊസ്
യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നാം
ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നന്നു; നിനക്കു
സമ്മതമെങ്കിൽ ഞാൻ ഇവിടെ മൂന്നു
കുടിൽ ഉണ്ടാക്കാം; ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു
മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അവൻ പറയുമ്പോൾ തന്നേ
പ്രകാശമുള്ളോരു മേഘം അവരുടെ മേൽ
നിഴലിട്ടു; മേഘത്തിൽ നിന്നു: ഇവൻ
എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ, ഇവങ്കൽ ഞാൻ
പ്രസാദിക്കുന്നു; ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൻ
എന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 6
ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു ഏറ്റവും
ഭയപ്പെട്ടു കവിണ്ണുവീണു. 7 യേശു
അടുത്തുചെന്നു അവരെ തൊട്ടു:
എഴുന്നേല്പിൻ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അവർ തലപൊക്കിയാറെ
യേശുവിനെ മാത്രമല്ലാതെ ആരെയും
കണ്ടില്ല. 9 അവൻ മലയിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങുമ്പോൾ യേശു അവരോടു:
മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുംവരെ
ഈ ദർശനം ആരോടും പറയരുതു
എന്നു കല്പിച്ചു. 10 ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു: എന്നാൽ ഏലീയാവു
മുമ്പെ വരേണ്ടതു എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ
പറയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
11 അതിന്നു അവൻ: ഏലീയാവു വന്നു
സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കും
സത്യം. 12 എന്നാൽ ഏലീയാവു വന്നു
കഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു; എങ്കിലും അവർ അവനെ
അറിഞ്ഞുകൊള്ളാതെ തങ്ങൾക്കു
തോന്നിയതു എല്ലാം അവനോടു
ചെയ്തു. അവ്വണ്ണം മനുഷ്യപുത്രന്നും
അവരാൽ കഷ്ടപ്പെടുവാനുണ്ടു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 അവൻ
യോഹന്നാൻസ്നാപകനെക്കുറിച്ചു
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു ശിഷ്യന്മാർ
ഗ്രഹിച്ചു. 14 അവർ പുരുഷാരത്തിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നാറെ ഒരു മനുഷ്യൻ
വന്നു അവന്റെ മുമ്പാകെ മുട്ടുകുത്തി:
15 കർത്താവേ, എന്റെ മകനോടു
കരുണയുണ്ടാകേണമേ; അവൻ
ചന്ദ്രരോഗം പിടിച്ചു പലപ്പോഴും തീയിലും
പലപ്പോഴും വെള്ളത്തിലും വീണു വല്ലാത്ത
കഷ്ടത്തിലായ്പോകുന്നു. 16 ഞാൻ
അവനെ നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; എന്നാൽ സൗഖ്യം
വരുത്തുവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 അതിന്നു യേശു:
അവിശ്വാസവും കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ,
എത്രത്തോളം ഞാൻ നിങ്ങളോടു കൂടെ
ഇരിക്കും? എത്രത്തോളം നിങ്ങളെ
സഹിക്കും? അവനെ എന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.

18 യേശു ഭൂതത്തെ ശാസിച്ചു, അതു
അവനെ വിട്ടുപോയി, ബാലന്നു ആ
നാഴികമുതൽ സൗഖ്യംവന്നു. 19 പിന്നെ
ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ
പുറത്താക്കിക്കൂടാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 20 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങളുടെ അല്പവിശ്വാസം നിമിത്തമത്രേ;
21 നിങ്ങൾക്കു കടുകുമണിയോളം
വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ ഈ മലയോടു:
ഇവിടെ നിന്നു അങ്ങോട്ടു നീങ്ങുക എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അതു നീങ്ങും; നിങ്ങൾക്കു
ഒന്നും അസാദ്ധ്യമാകയുമില്ല. (എങ്കിലും
പ്രാർത്ഥനയാലും ഉപവാസത്താലുമല്ലാതെ
ഈ ജാതി നീങ്ങിപ്പോകുന്നില്ല) എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവർ ഗലീലയിൽ
സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരോടു:
മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടുവാറായിരിക്കുന്നു. 23 അവർ
അവനെ കൊല്ലുകയും മൂന്നാം നാൾ
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു; അവരോ ഏറ്റവും
ദുഃഖിച്ചു. 24 അവർ കഫർന്നഹൂമിൽ
എത്തിയാറെ ദ്വിദ്രഹ്മപ്പണം വാങ്ങുന്നവർ
പത്രൊസിന്റെ അടക്കൽ വന്നു:
നിങ്ങളുടെ ഗുരു ദ്വിദ്രഹ്മപ്പണം
കൊടുക്കുന്നില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
ഉവ്വു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 25
അവൻ വീട്ടിൽ വന്നപ്പോൾ യേശു
അവനോടു: ശിമോനേ, നിനക്കു എന്തു
തോന്നുന്നു? ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ
ചുങ്കമോ കരമോ ആരോടു വാങ്ങുന്നു?
പുത്രന്മാരോടോ അന്യരോടോ എന്നു
മുന്നിട്ടു ചോദിച്ചതിന്നു: അന്യരോടു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവനോടു:
എന്നാൽ പുത്രന്മാർ ഒഴിവുള്ളവരല്ലോ.
27 എങ്കിലും നാം അവർക്കു ഇടർച്ച
വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നീ
കടലിലേക്കു ചെന്നു ചൂണ്ടൽ ഇട്ടു ആദ്യം
കിട്ടുന്ന മീനിനെ എടുക്ക; അതിന്റെ വായ്
തുറക്കുമ്പോൾ ഒരു ചതുർദ്രഹ്മപ്പണം
കാണും; അതു എടുത്തു എനിക്കും
നിനക്കും വേണ്ടി കൊടുക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു.

18 ആ നാഴികയിൽ ശിഷ്യന്മാർ
യേശുവിന്റെ അടുക്കെ വന്നു.
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ
ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 2 അവൻ
ഒരു ശിശുവിനെ അടുക്കെ വിളിച്ചു
അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി: 3
നിങ്ങൾ തിരിഞ്ഞു ശിശുക്കളെപ്പോലെ
ആയ്‌വരുന്നില്ല എങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4 ആകയാൽ
ഈ ശിശുവിനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ
ഏറ്റവും വലിയവൻ ആകുന്നു. 5
ഇങ്ങിനെയുള്ള ശിശുവിനെ എന്റെ
നാമത്തിൽ കൈകൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു. 6
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ
ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു ആരെങ്കിലും
ഇടർച്ച വരുത്തിയാലോ അവന്റെ
കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരിക്കല്ലു കെട്ടി
അവനെ സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ
താഴ്ത്തിക്കളയുന്നതു അവന്നു നന്നു. 7
ഇടർച്ച ഹേതുവായി ലോകത്തിന്നു അയ്യോ
കഷ്ടം; ഇടർച്ച വരുന്നതു ആവശ്യം തന്നേ;
എങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന മനുഷ്യന്നു
അയ്യോ കഷ്ടം. 8 നിന്റെ കയ്യോ കാലോ
നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ അതിനെ
വെട്ടി എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു കയ്യും
രണ്ടു കാലും ഉള്ളവനായി നിത്യാഗ്നിയിൽ
വീഴുന്നതിനെക്കാൾ അംഗഹീനനായിട്ടോ
മുടന്തനായിട്ടോ ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു

നിനക്കു നന്നു. (aiōnios g166) 9 നിന്റെ കണ്ണു
നിനക്കു ഇടർച്ച ആയാൽ അതിനെ
ചൂന്നെടുത്തു എറിഞ്ഞുകളക; രണ്ടു
കണ്ണുള്ളവനായി അഗ്നിനരകത്തിൽ
വീഴുന്നതിനെക്കാൾ ഒററക്കണ്ണനായി
ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു നിനക്കു നന്നു.
(Geenna g1067) 10 ഈ ചെറിയവരിൽ
ഒരുത്തനെ തുച്ഛീകരിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 11 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും
കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു എന്തു
തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യന്നു നൂറു
ആടു ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; അവയിൽ
ഒന്നു തെററി ഉഴന്നുപോയാൽ
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും വിട്ടേച്ചു
തെററിപ്പോയതിനെ മലകളിൽ ചെന്നു
തിരയുന്നില്ലയോ? 13 അതിനെ
കണ്ടെത്തിയാൽ തെറ്റിപ്പോകാത്ത
തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിലും അധികം
അതിനെക്കുറിച്ചു സന്തോഷിക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
14 അങ്ങനെതന്നേ ഈ ചെറിയവരിൽ
ഒരുത്തൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്നു
ഇഷ്ടമല്ല. 15 നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു
പിഴെച്ചാൽ നീ ചെന്നു നീയും അവനും
മാത്രം ഉള്ളപ്പോൾ കുറ്റം അവന്നു
ബോധം വരുത്തുക; അവൻ നിന്റെ
വാക്കു കേട്ടാൽ നീ സഹോദരനെ
നേടി. 16 കേൾക്കാഞ്ഞാലോ രണ്ടു
മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വായാൽ സകല
കാര്യവും ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു ഒന്നു രണ്ടു
പേരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെല്ലുക. 17
അവരെ കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ സഭയോടു
അറിയിക്ക; സഭയെയും കൂട്ടാക്കാഞ്ഞാൽ
അവൻ നിനക്കു പുറജാതിക്കാരനും
ചുങ്കക്കാരനും എന്നപോലെ ഇരിക്കട്ടെ.
18 നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം
സ്വർഗ്ഗത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും;
നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം
സ്വർഗ്ഗത്തിലും അഴിഞ്ഞിരിക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
19 ഭൂമിയിൽവെച്ചു നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ
യാചിക്കുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും
ഐകമത്യപ്പെട്ടാൽ അതു സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
എന്റെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു അവർക്കു
ലഭിക്കും; 20 രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ
നാമത്തിൽ കൂടിവരുന്നേടത്തൊക്കെയും
ഞാൻ അവരുടെ നടുവിൽ ഉണ്ടു എന്നും
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 21
അപ്പോൾ പത്രൊസ് അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: കർത്താവേ, സഹോദരൻ
എത്രവട്ടം എന്നോടു പിഴെച്ചാൽ ഞാൻ
ക്ഷമിക്കേണം? 22 ഏഴുവട്ടം മതിയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. യേശു അവനോടു: ഏഴുവട്ടമല്ല,
എഴു എഴുപതു വട്ടം എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
23 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ ദാസന്മാരുമായി
കണക്കു തീർപ്പാൻ ഭാവിക്കുന്ന ഒരു
രാജാവിനോടു സദൃശം. 24 അവൻ കണക്കു
നോക്കിത്തുടങ്ങിയപ്പോൾ പതിനായിരം
താലന്തു കടമ്പെട്ട ഒരുത്തനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു. 25 അവന്നു
വീട്ടുവാൻ വകയില്ലായ്കയാൽ അവന്റെ
യജമാനൻ അവനെയും ഭാര്യയെയും
മക്കളെയും അവന്നുള്ളതൊക്കെയും
വിറ്റു കടം തീർപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 26
അതുകൊണ്ടു ആ ദാസൻ വീണു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു: യജമാനനേ
എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ
സകലവും തന്നു തീർക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 അപ്പോൾ ആ ദാസന്റെ
യജമാനൻ മനസ്സലിഞ്ഞു അവനെ
വിട്ടയച്ചു കടവും ഇളെച്ചുകൊടുത്തു.

28 ആ ദാസൻ പോകുമ്പോൾ തനിക്കു
നൂറു വെള്ളിക്കാശു കടമ്പെട്ട ഒരു
കൂട്ടുദാസനെ കണ്ടു തൊണ്ടെക്കു പിടിച്ചു
ഞെക്കി: നിന്റെ കടം തീർക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അവന്റെ കൂട്ടുദാസൻ:
എന്നോടു ക്ഷമ തോന്നേണമേ; ഞാൻ
തന്നു തീർക്കാം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 30 എന്നാൽ അവൻ
മനസ്സില്ലാതെ ഉടനെ ചെന്നു കടം
വീട്ടുവോളം അവനെ തടവിൽ ആക്കിച്ചു. 31
ഈ സംഭവിച്ചതു അവന്റെ കൂട്ടുദാസന്മാർ
കണ്ടിട്ടു വളരെ ദുഃഖിച്ചു, ചെന്നു
സംഭവിച്ചതു ഒക്കെയും യജമാനനെ
ബോധിപ്പിച്ചു. 32 യജമാനൻ അവനെ
വിളിച്ചു: ദുഷ്ടദാസനേ, നീ എന്നോടു
അപേക്ഷിക്കയാൽ ഞാൻ ആ കടം
ഒക്കെയും ഇളെച്ചുതന്നുവല്ലോ. 33 എനിക്കു
നിന്നോടു കരുണ തോന്നിയതുപോലെ
നിനക്കും കൂട്ടുദാസനോടു കരുണ
തോന്നേണ്ടതല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 34
അങ്ങനെ യജമാനൻ കോപിച്ചു, അവൻ
കടമൊക്കെയും തീർക്കുവോളം അവനെ
ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നവരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 35
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ സഹോദരനോടു
ഹൃദയപൂർവ്വം ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാൽ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവു അങ്ങനെ
തന്നേ നിങ്ങളോടും ചെയ്യും.

19 ഈ വചനങ്ങളെ പറഞ്ഞു തീർന്നിട്ടു
യേശു ഗലീല വിട്ടു, 2 യോർദ്ദാന്നക്കരെ
യെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ അതിരോളം
ചെന്നു, വളരെ പുരുഷാരം അവനെ
പിൻചെന്നു: അവൻ അവിടെവെച്ചു
അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 3 പരീശന്മാർ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു: ഏതു
കാരണം ചൊല്ലിയും ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു വിഹിതമോ എന്നു
അവനെ പരീക്ഷിച്ചുചോദിച്ചു. 4 അതിന്നു
അവൻ: സൃഷ്ടിച്ചവൻ ആദിയിൽ അവരെ
ആണും പെണ്ണുമായി സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും 5
അതു നിമിത്തം മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും;
ഇരുവരും ഒരു ദേഹമായി തീരും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു എന്നും നിങ്ങൾ
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 6 അതുകൊണ്ടു
അവർ മേലാൽ രണ്ടല്ല, ഒരു ദേഹമത്രേ;
ആകയാൽ ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ
മനുഷ്യൻ വേർപിരിക്കരുതു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 7 അവർ അവനോടു:
എന്നാൽ ഉപേക്ഷണപത്രം കൊടുത്തിട്ടു
അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ
കല്പിച്ചതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
8 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രെ ഭാര്യമാരെ
ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ അനുവദിച്ചതു;
ആദിയിൽ അങ്ങനെയല്ലായിരുന്നു.
9 ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു:
പരസംഗം നിമിത്തമല്ലാതെ ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം
കഴിക്കുന്നവൻ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു;
ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവളെ വിവാഹം
കഴിക്കുന്നവനും വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.
10 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: സ്ത്രീയെ
സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥ
ഇങ്ങനെ എങ്കിൽ വിവാഹം കഴിക്കുന്നതു
നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ
അവരോടു: വരം ലഭിച്ചവർ അല്ലാതെ
എല്ലാവരും ഈ വചനം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.
12 അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽനിന്നു
ഷണ്ഡന്മാരായി ജനിച്ചവർ ഉണ്ടു; മനുഷ്യർ
ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യംനിമിത്തം തങ്ങളെത്തന്നേ
ഷണ്ഡന്മാരാക്കിയ ഷണ്ഡന്മാരും ഉണ്ടു;
ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ ഗ്രഹിക്കട്ടെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ കൈവെച്ചു
പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു ചിലർ ശിശുക്കളെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു;

ശിഷ്യന്മാർ അവരെ വിലക്കി. 14
യേശുവോ: ശിശുക്കളെ എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ വിടുവിൻ; അവരെ തടുക്കരുതു;
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അങ്ങനെ അവൻ
അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചു പിന്നെ
അവിടെ നിന്നു യാത്രയായി. 16 അനന്തരം
ഒരുത്തൻ വന്നു അവനോടു: ഗുരോ,
നിത്യജീവനെ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു
നന്മ ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
(aiōnios g166) 17 അവൻ: എന്നോടു
നന്മയെക്കുറിച്ചു ചോദിക്കുന്നതു
എന്തു? നല്ലവൻ ഒരുത്തനേ ഉള്ളു.
ജീവനിൽ കടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ
കല്പനകളെ പ്രമാണിക്ക എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 18 ഏവ എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: കൊല ചെയ്യരുതു,
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു,
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു; 19 അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക; കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്ക
എന്നിവ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 20
യൗവനക്കാരൻ അവനോടു: ഇവ
ഒക്കെയും ഞാൻ പ്രമാണിച്ചു പോരുന്നു;
ഇനി കുറവുള്ളതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവനോടു: സൽഗുണപൂർണ്ണൻ
ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ
ചെന്നു നിനക്കുള്ളതു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു
കൊടുക്ക; എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിനക്കു നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും; പിന്നെ
വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 യൗവനക്കാരൻ വളരെ
സമ്പത്തുള്ളവനാകയാൽ ഈ വചനം
കേട്ടിട്ടു ദുഃഖിച്ചു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23
യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു: ധനവാൻ
സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു പ്രയാസം
തന്നേ എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 ധനവാൻ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ
ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ കടക്കുന്നതു
എളുപ്പം എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതുകേട്ടു
ശിഷ്യന്മാർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു:
എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആർക്കു
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു
അവരെ നോക്കി: അതു മനുഷ്യർക്കു
അസാദ്ധ്യം എങ്കിലും ദൈവത്തിന്നു
സകലവും സാദ്ധ്യം എന്നു പറഞ്ഞു.
27 പത്രൊസ് അവനോടു: ഞങ്ങൾ
സകലവും വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചുവല്ലോ;
ഞങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടും എന്നു
ചോദിച്ചു. 28 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
എന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ
പുനർജ്ജനനത്തിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളും പന്ത്രണ്ടു
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു യിസ്രായേൽ
ഗോത്രം പന്ത്രണ്ടിന്നും ന്യായം വിധിക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു 29 എന്റെ നാമംനിമിത്തം
വീടുകളെയോ സഹോദരന്മാരെയോ
സഹോദരികളെയോ അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ
വിട്ടു കളഞ്ഞവന്നു എല്ലാം നൂറുമടങ്ങു
ലഭിക്കും; അവൻ നിത്യജീവനെയും
അവകാശമാക്കും. (aiōnios g166) 30 എങ്കിലും
മുമ്പന്മാർ പലർ പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ
മുമ്പന്മാരും ആകും.

20 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം തന്റെ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ വേലക്കാരെ
വിളിച്ചാക്കേണ്ടതിന്നു പുലർച്ചെക്കു
പുറപ്പെട്ട വീട്ടുടയവനോടു സദൃശം. 2
വേലക്കാരോടു അവൻ ദിവസത്തേക്കു
ഓരോ വെള്ളിക്കാശു പറഞ്ഞൊത്തിട്ടു,
അവരെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ അയച്ചു.
3 മൂന്നാം മണിനേരത്തും പുറപ്പെട്ടു, മറ്റു

ചിലർ ചന്തയിൽ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു: 4 നിങ്ങളും മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ
പോകുവിൻ; ന്യായമായതു തരാം എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ പോയി. 5
അവൻ ആറാം മണിനേരത്തും ഒമ്പതാം
മണി നേരത്തും ചെന്നു അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്തു. 6 പതിനൊന്നാം
മണി നേരത്തും ചെന്നു, മറ്റു ചിലർ
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു; നിങ്ങൾ ഇവിടെ
പകൽ മുഴുവൻ മിനക്കെട്ടു നില്ക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 7 ഞങ്ങളെ
ആരും കൂലിക്കു വിളിക്കായ്കകൊണ്ടത്രേ
എന്നു അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ: നിങ്ങളും
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിലേക്കു ചെല്ലുവിൻ
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 8
സന്ധ്യയായപ്പോൾ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
ഉടയവൻ തന്റെ വിചാരകനോടു:
വേലക്കാരെ വിളിച്ചു, പിമ്പന്മാർ തുടങ്ങി
മുമ്പന്മാർവരെ അവർക്കു കൂലി
കൊടുക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അങ്ങനെ
പതിനൊന്നാം മണിനേരത്തു വന്നവർ
ചെന്നു ഓരോ വെള്ളിക്കാശു വാങ്ങി.
10 മുമ്പന്മാർ വന്നപ്പോൾ തങ്ങൾക്കു
അധികം കിട്ടും എന്നു നിരൂപിച്ചു;
അവർക്കും ഓരോ വെള്ളിക്കാശു കിട്ടി.
11 അതു വാങ്ങീട്ടു അവർ വീട്ടുടയവന്റെ
നേരെ പിറുപിറുത്തു: 12 ഈ പിമ്പന്മാർ
ഒരു മണിനേരം മാത്രം വേല ചെയ്തിട്ടും നീ
അവരെ പകലത്തെ ഭാരവും വെയിലും
സഹിച്ച ഞങ്ങളോടു സമമാക്കിയല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവരിൽ
ഒരുത്തനോടു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
സ്നേഹിതാ, ഞാൻ നിന്നോടു അന്യായം
ചെയ്യുന്നില്ല; നീ എന്നോടു ഒരു പണം
പറഞ്ഞൊത്തില്ലയോ? 14 നിന്റേതു വാങ്ങി
പൊയ്ക്കൊൾക; നിനക്കു തന്നതുപോലെ
ഈ പിമ്പന്നും കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു
മനസ്സു. 15 എനിക്കുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു
മനസ്സുപോലെ ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു
ന്യായമില്ലയോ? ഞാൻ നല്ലവൻ
ആകകൊണ്ടു നിന്റെ കണ്ണു
കടിക്കുന്നുവോ? 16 ഇങ്ങനെ
പിമ്പന്മാർ മുമ്പന്മാരും മുമ്പന്മാർ
പിമ്പന്മാരും ആകും. 17 യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ
പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെയും വേറിട്ടു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വഴിയിൽവെച്ചു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: 18 നാം യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നുവല്ലോ; അവിടെ
മനുഷ്യപുത്രൻ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കും
ശാസ്ത്രിമാർക്കും ഏല്പിക്കപ്പെടും;
19 അവർ അവന്നു മരണശിക്ഷ
കല്പിച്ചു, പരിഹസിപ്പാനും തല്ലുവാനും
ക്രൂശിപ്പാനും അവനെ ജാതികൾക്കു
ഏല്പിക്കും; എന്നാൽ മൂന്നാം നാൾ
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും. 20
അന്നു സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മ
പുത്രന്മാരുമായി അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു
നമസ്കരിച്ചു അവനോടു ഒരു അപേക്ഷ
കഴിച്ചു. 21 നിനക്കു എന്തു വേണം എന്നു
അവൻ അവളോടു ചോദിച്ചു. അവൾ
അവനോടു: ഈ എന്റെ പുത്രന്മാർ
ഇരുവരും നിന്റെ രാജ്യത്തിൽ ഒരുത്തൻ
നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും
ഇരിപ്പാൻ അരുളിച്ചെയ്യേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു ഉത്തരമായി
യേശു: നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ
കുടിപ്പാനിരിക്കുന്ന പാനപാത്രം കുടിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 23
അവൻ അവരോടു: എന്റെ പാനപാത്രം
നിങ്ങൾ കുടിക്കും നിശ്ചയം; എങ്കിലും
എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും ഇരിപ്പാൻ
വരം നല്കുന്നതു എന്റേതല്ല; എന്റെ
പിതാവു ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ

അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 24
ശേഷം പത്തുപേർ അതു കേട്ടിട്ടു ആ
രണ്ടു സഹോദരന്മാരോടു നീരസപ്പെട്ടു.
25 യേശുവോ അവരെ അടുക്കെ
വിളിച്ചു: ജാതികളുടെ അധിപന്മാർ
അവരിൽ കർത്തൃത്വം ചെയ്യുന്നു എന്നും
മഹത്തുക്കൾ അവരുടെമേൽ അധികാരം
നടത്തുന്നു എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.
26 നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ അരുതു: നിങ്ങളിൽ
മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം
നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം.
27 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ ആകുവാൻ
ഇചഛിക്കുന്നവനെല്ലാം നിങ്ങളുടെ
ദാസൻ ആകേണം. 28 മനുഷ്യപുത്രൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല ശുശ്രൂഷിപ്പാനും
അനേകർക്കു വേണ്ടി തന്റെ
ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും
വന്നതുപോലെ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവർ യെരീഹോവിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ വലിയോരു പുരുഷാരം
അവനെ അനുഗമിച്ചു. 30 അപ്പോൾ
വഴിയരികെ ഇരിക്കുന്ന രണ്ടു കുരുടന്മാർ
യേശു കടന്നുപോകുന്നതു കേട്ടു:
കർത്താവേ, ദാവീദ് പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു
കുരുണതോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു.
31 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പുരുഷാരം അവരെ
ശാസിച്ചപ്പോൾ അവർ: കർത്താവേ, ദാവീദ്
പുത്രാ, ഞങ്ങളോടു കരുണ തോന്നേണമേ
എന്നു അധികം നിലവിളിച്ചു. 32
യേശു നിന്നു അവരെ വിളിച്ചു: ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു ചെയ്യേണമെന്നു
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
33 കർത്താവേ, ഞങ്ങൾക്കു കണ്ണു
തുറന്നുകിട്ടേണം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
34 യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു അവരുടെ കണ്ണു
തൊട്ടു; ഉടനെ അവർ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു,
അവനെ അനുഗമിച്ചു.

21
അനന്തരം അവർ യെരൂശലേമിനോടു
സമീപിച്ചു ഒലിവുമലയരികെ
ബേത്ത്ഫഗയിൽ എത്തിയപ്പോൾ,
യേശു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരെ അയച്ചു: 2
നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള ഗ്രാമത്തിൽ
ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ കെട്ടിയിരിക്കുന്ന
ഒരു പെൺകഴുതയെയും അതിന്റെ
കുട്ടിയെയും നിങ്ങൾ ഉടനെ കാണും;
അവയെ അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3
നിങ്ങളോടു ആരാനും വല്ലതും പറഞ്ഞാൽ:
കർത്താവിന്നു ഇവയെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം
ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ; തൽക്ഷണം
അവൻ അവയെ അയക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 “സീയോൻ പുത്രിയോടു:
ഇതാ, നിന്റെ രാജാവു സൗമ്യനായി
കഴുതപ്പുറത്തും വാഹനമൃഗത്തിന്റെ
കുട്ടിയുടെ പുറത്തും കയറി നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നു എന്നു പറവിൻ” 5
എന്നിങ്ങനെ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിചെയ്തതിന്നു നിവൃത്തിവരുവാൻ
ഇതു സംഭവിച്ചു. 6 ശിഷ്യന്മാർ പുറപ്പെട്ടു
യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു, 7
കഴുതയെയും കുട്ടിയെയും കൊണ്ടുവന്നു
തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അവയുടെ മേൽ ഇട്ടു;
അവൻ കയറി ഇരുന്നു. 8 പുരുഷാരം
മിക്കതും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ
വിരിച്ചു: മറ്റു ചിലർ വൃക്ഷങ്ങളിൽ നിന്നു
കൊമ്പു വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. 9
മുന്നും പിന്നും നടന്ന പുരുഷാരം: ദാവീദ്
പുത്രന്നു ഹോശന്നാ; കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ;
അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ എന്നു
ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ
യെരൂശലേമിൽ കടന്നപ്പോൾ നഗരം
മുഴുവനും ഇളകി: ഇവൻ ആർ എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 ഇവൻ ഗലീലയിലെ
നസറെത്തിൽനിന്നുള്ള പ്രവാചകനായ
യേശു എന്നു പുരുഷാരം പറഞ്ഞു.

12 യേശു ദൈവലായത്തിൽ ചെന്നു,
ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും
കൊള്ളുന്നവരെയും എല്ലാം പുറത്താക്കി,
പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും
പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ
പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചു കളഞ്ഞു അവരോടു:
13 എന്റെ ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ
കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹയാക്കിത്തീർക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കുരുടന്മാരും
മുടന്തന്മാരും ദൈവാലയത്തിൽ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ
അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 15 എന്നാൽ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
അവൻ ചെയ്ത അത്ഭുതങ്ങളെയും
ദാവീദ് പുത്രന്നു ഹോശന്നാ എന്നു
ദൈവാലയത്തിൽ ആർക്കുന്ന
ബാലന്മാരെയും കണ്ടിട്ടു നീരസപ്പെട്ടു;
16 ഇവർ പറയുന്നതു കേൾക്കുന്നുവോ
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. യേശു
അവരോടു: ഉവ്വു; ശിശുക്കളുടെയും
മുലകുടിക്കുന്നവരുടെയും വായിൽ
നിന്നു നീ പുകഴ്ച ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നുള്ളതു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 17
പിന്നെ അവരെ വിട്ടു നഗരത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു ബെഥാന്യയിൽ ചെന്നു
അവിടെ രാത്രി പാർത്തു. 18 രാവിലെ
അവൻ നഗരത്തിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുന്ന
സമയം വിശന്നിട്ടു വഴിയരികെ ഒരു
അത്തിവൃക്ഷം കണ്ടു, 19 അടുക്കെ
ചെന്നു, അതിൽ ഇലയല്ലാതെ ഒന്നും
കാണായ്കയാൽ: ഇനി നിന്നിൽ ഒരുനാളും
ഫലം ഉണ്ടാകാതെ പോകട്ടെ എന്നു
അതിനോടു പറഞ്ഞു; ക്ഷണത്തിൽ
അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയി. (aiōn g165) 20
ശിഷ്യന്മാർ അതു കണ്ടാറെ: അത്തി ഇത്ര
ക്ഷണത്തിൽ ഉണങ്ങിപ്പോയതു എങ്ങനെ
എന്നു പറഞ്ഞു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 21
അതിന്നു യേശു: നിങ്ങൾ സംശയിക്കാതെ
വിശ്വാസം ഉള്ളവരായാൽ ഈ
അത്തിയോടു ചെയ്തതു നിങ്ങളും
ചെയ്യും; എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ മലയോടു:
നീങ്ങി കടലിലേക്കു ചാടിപ്പോക എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അതും സംഭവിക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 22 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു
പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്തു യാചിച്ചാലും
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 23 അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ
മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
നീ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു
ചെയ്യുന്നു? ഈ അധികാരം നിനക്കു
തന്നതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 24
യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഞാനും നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു
ചോദിക്കും; അതു നിങ്ങൾ എന്നോടു
പറഞ്ഞാൽ എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു
ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു
ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയും. 25
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം എവിടെ നിന്നു?
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ മനുഷ്യരിൽ നിന്നോ?
അവർ തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു
എന്നു അവൻ നമ്മോടു ചോദിക്കും; 26
മനുഷ്യരിൽ നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ,
നാം പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെടുന്നു;
എല്ലാവരും യോഹന്നാനെ പ്രവാചകൻ
എന്നല്ലോ എണ്ണുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അങ്ങനെ അവർ യേശുവിനോടു:
ഞങ്ങൾക്കു അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവൻ അവരോടു

പറഞ്ഞതു: എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു
എന്തു അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു
എന്നുള്ളതു ഞാനും നിങ്ങളോടു
പറയുന്നില്ല. 28 എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു? ഒരു മനുഷ്യന്നു
രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
ഒന്നാമത്തവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
മകനേ ഇന്നു എന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ
പോയി വേല ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 29
എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു; എങ്കിലും പിന്നത്തേതിൽ
അനുതപിച്ചു അവൻ പോയി. 30
രണ്ടാമത്തെവന്റെ അടുക്കൽ അവൻ
ചെന്നു അങ്ങനെ തന്നേ പറഞ്ഞപ്പോൾ:
ഞാൻ പോകാം അപ്പാ എന്നു അവൻ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു; പോയില്ലതാനും. 31 ഈ
രണ്ടുപേരിൽ ആർ ആകുന്നു അപ്പന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്തതു? ഒന്നാമത്തവൻ എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 32 യോഹന്നാൻ
നീതിമാർഗ്ഗം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു: നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിച്ചില്ല; എന്നാൽ
ചുങ്കക്കാരും വേശ്യമാരും അവനെ
വിശ്വസിച്ചു; അതു കണ്ടിട്ടും നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
പിന്നത്തേതിൽ അനുതപിച്ചില്ല. 33 മറ്റൊരു
ഉപമ കേൾപ്പിൻ. ഗൃഹസ്ഥനായോരു
മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം
നട്ടുണ്ടാക്കി, അതിന്നു വേലികെട്ടി, അതിൽ
ചക്കു കുഴിച്ചിട്ടു ഗോപുരവും പണിതു;
പിന്നെ കുടിയാന്മാരെ പാട്ടത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചിട്ടു പരദേശത്തുപോയി. 34
ഫലകാലം സമീപിച്ചപ്പോൾ തനിക്കുള്ള
അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവൻ
ദാസന്മാരെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 35 കുടിയാന്മാരോ അവന്റെ
ദാസന്മാരെ പിടിച്ചു, ഒരുവനെ തല്ലി,
ഒരുവനെ കൊന്നു, മറ്റൊരുവനെ
കല്ലെറിഞ്ഞു. 36 അവൻ പിന്നെയും
മുമ്പിലത്തേതിലും അധികം ദാസന്മാരെ
അയച്ചു; അവരോടും അവർ അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്തു. 37 ഒടുവിൽ അവൻ:
എന്റെ മകനെ അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു, മകനെ അവരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 38 മകനെ കണ്ടിട്ടു കുടിയാന്മാർ:
ഇവൻ അവകാശി; വരുവിൻ, നാം
അവനെ കൊന്നു അവന്റെ അവകാശം
കൈവശമാക്കുക എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു,
39 അവനെ പിടിച്ചു തോട്ടത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കി കൊന്നു കളഞ്ഞു. 40
ആകയാൽ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ
ഉടയവൻ വരുമ്പോൾ ആ കുടിയാന്മാരോടു
എന്തു ചെയ്യും? 41 അവൻ ആ
വല്ലാത്തവരെ വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു
തക്കസമയത്തു അനുഭവം കൊടുക്കുന്ന
വേറെ കുടിയാന്മാർക്കു തോട്ടം ഏല്പിക്കും
എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 42
യേശു അവരോടു: “വീടുപണിയുന്നവർ
തള്ളിക്കളഞ്ഞ കല്ലു മൂലക്കല്ലായി
തീർന്നിരിക്കുന്നു; ഇതു കർത്താവിനാൽ
സംഭവിച്ചു നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ
ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു” എന്നു
നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ ഒരിക്കലും
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 43 അതുകൊണ്ടു
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ പക്കൽനിന്നു
എടുത്തു അതിന്റെ ഫലം കൊടുക്കുന്ന
ജാതിക്കു കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44 ഈ കല്ലിന്മേൽ
വീഴുന്നവൻ തകർന്നുപോകും; അതു
ആരുടെ മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ
ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 45 അവന്റെ
ഉപമകളെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും

പരീശരും കേട്ടിട്ടു, തങ്ങളെക്കൊണ്ടു
പറയുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു, 46 അവനെ
പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ
പുരുഷാരം അവനെ പ്രവാചകൻ എന്നു
എണ്ണുകകൊണ്ടു അവരെ ഭയപ്പെട്ടു.

22 യേശു പിന്നെയും
അവരോടു ഉപമകളായി
പ്രസ്താവിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 2 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം
തന്റെ പുത്രന്നു വേണ്ടി കല്യാണസദ്യ
കഴിച്ച ഒരു രാജാവിനോടു സദൃശം. 3
അവൻ കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചവരെ
വിളിക്കേണ്ടതിന്നു ദാസന്മാരെ
പറഞ്ഞയച്ചു; അവർക്കോ വരുവാൻ
മനസ്സായില്ല. 4 പിന്നെയും അവൻ
മറ്റു ദാസന്മാരെ അയച്ചു: എന്റെ
മുത്താഴം ഒരുക്കിത്തീർന്നു, എന്റെ
കാളകളെയും തടിപ്പിച്ച മൃഗങ്ങളെയും
അറുത്തു, എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
കല്യാണത്തിന്നു വരുവിൻ എന്നു
ക്ഷണിച്ചുവരോടു പറയിച്ചു. 5 അവർ
അതു കൂട്ടാക്കാതെ ഒരുത്തൻ തന്റെ
നിലത്തിലേക്കും മറ്റൊരുത്തൻ തന്റെ
വ്യാപാരത്തിന്നും പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 6
ശേഷമുള്ളവർ അവന്റെ ദാസന്മാരെ
പിടിച്ചു അപമാനിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു.
7 രാജാവു കോപിച്ചു സൈന്യങ്ങളെ
അയച്ചു ആ കൊലപാതകന്മാരെ
മുടിച്ചു അവരുടെ പട്ടണം ചുട്ടുകളഞ്ഞു.
8 പിന്നെ അവൻ ദാസന്മാരോടു:
കല്യാണം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോ യോഗ്യരായില്ല.
9 ആകയാൽ വഴിത്തലെക്കൽ ചെന്നു
കാണുന്നവരെ ഒക്കെയും കല്യാണത്തിന്നു
വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 ആ
ദാസന്മാർ പെരുവഴികളിൽ പോയി, കണ്ട
ദുഷ്ടന്മാരെയും നല്ലവരെയും എല്ലാം
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു; കല്യാണശാല
വിരുന്നുകാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു. 11
വിരുന്നുകാരെ നോക്കുവാൻ രാജാവു
അകത്തു വന്നപ്പോൾ കല്യാണവസ്ത്രം
ധരിക്കാത്ത ഒരു മനുഷ്യനെ അവിടെ
കണ്ടു: 12 സ്നേഹിതാ, നീ കല്യാണവസ്ത്രം
ഇല്ലാതെ ഇവിടെ അകത്തു വന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ
അവന്നു വാക്കു മുട്ടിപ്പോയി. 13 രാജാവു
ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: ഇവനെ കയ്യും
കാലും കെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള
ഇരുട്ടിൽ തള്ളിക്കളവിൻ; അവിടെ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും എന്നു
പറഞ്ഞു. 14 വിളിക്കപ്പെട്ടവർ അനേകർ;
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരോ ചുരുക്കം.
15 അനന്തരം പരീശന്മാർ ചെന്നു
അവനെ വാക്കിൽ കുടുക്കേണ്ടതിന്നു
ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു 16 തങ്ങളുടെ
ശിഷ്യന്മാരെ ഹെരോദ്യരോടു കൂടെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു: ഗുരോ,
നീ സത്യവാനും ദൈവത്തിന്റെ വഴി
നേരായി പഠിപ്പിക്കുന്നവനും മനുഷ്യരുടെ
മുഖം നോക്കാത്തവൻ ആകയാൽ
ആരെയും ശങ്കയില്ലാത്തവനും ആകുന്നു
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു. 17 നിനക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു? കൈസർക്കു
കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ
അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞുതരേണം
എന്നു പറയിച്ചു. 18 യേശു അവരുടെ
ദുഷ്ടത അറിഞ്ഞു: കപട ഭക്തിക്കാരേ,
എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 19
കരത്തിന്നുള്ള നാണയം കാണിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ അവന്റെ
അടുക്കൽ ഒരു വെള്ളിക്കാശു
കൊണ്ടുവന്നു. 20 അവൻ അവരോടു:
ഈ സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും ആരുടേതു
എന്നു ചോദിച്ചുതിന്നു കൈസരുടേതു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ
കൈസർക്കുള്ളതു കൈസർക്കും
ദൈവത്തിനുള്ളതു ദൈവത്തിന്നും

കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞു. 22 അവർ കേട്ടു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
അവനെ വിട്ടു പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23
പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു പറയുന്ന
സദൂക്യരും അന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: 24 ഗുരോ, ഒരുത്തൻ മക്കൾ ഇല്ലാതെ
മരിച്ചാൽ അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ
ഭാര്യയെ ദേവരവിവാഹം കഴിച്ചു തന്റെ
സഹോദരന്നു സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം
എന്നു മോശെ കല്പിച്ചുവല്ലോ. 25 എന്നാൽ
ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഏഴു സഹോദരന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരിൽ ഒന്നാമത്തവൻ
വിവാഹം ചെയ്തശേഷം മരിച്ചു,
സന്തതി ഇല്ലായ്കയാൽ തന്റെ ഭാര്യയെ
സഹോദരന്നു വിട്ടേച്ചു. 26 രണ്ടാമത്തവനും
മൂന്നാമത്തവനും ഏഴാമത്തവൻ വരെയും
അങ്ങനെ തന്നേ. 27 എല്ലാവരും കഴിഞ്ഞിട്ടു
ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും മരിച്ചു. 28 എന്നാൽ
പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ ഏഴുവരിൽ
ആർക്കു ഭാര്യയാകും? എല്ലാവർക്കും
ആയിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ചോദിച്ചു. 29
അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും
ദൈവശക്തിയെയും അറിയായ്കകൊണ്ടു
തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 30 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല,
വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല;
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ
അത്രേ ആകുന്നു. 31 മരിച്ചവരുടെ
പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചോ
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു
നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 32
ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ ദൈവവും
യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും
യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും ആകുന്നു
എന്നു അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
എന്നാൽ അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ. 33
പുരുഷാരം ഇതു കേട്ടിട്ടു അവന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ വിസ്മയിച്ചു. 34 സദൂക്യരെ
അവൻ മിണ്ടാതാക്കിയപ്രകാരം കേട്ടിട്ടു
പരീശന്മാർ ഒന്നിച്ചു കൂടി, 35 അവരിൽ
ഒരു വൈദികൻ അവനെ പരീക്ഷിച്ചു:
36 ഗുരോ, ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഏതു
കല്പന വലിയതു എന്നു ചോദിച്ചു. 37
യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും
കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം. 38 ഇതാകുന്നു
വലിയതും ഒന്നാമത്തേതുമായ കല്പന
രണ്ടാമത്തേതു അതിനോടു സമം: 39
കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ
സ്നേഹിക്കേണം. 40 ഈ രണ്ടു
കല്പനകളിൽ സകലന്യായപ്രമാണവും
പ്രവാചകന്മാരും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 പരീശന്മാർ ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ യേശു അവരോടു:
42 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ ആരുടെ
പുത്രൻ എന്നു ചോദിച്ചു; ദാവീദിന്റെ
പുത്രൻ എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 43 അവൻ
അവരോടു: എന്നാൽ ദാവീദ് ആത്മാവിൽ
അവനെ കർത്താവു എന്നു വിളിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? 44 ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ
നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളത്തിന്നു
എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു
കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തു" എന്നു അവൻ
പറയുന്നുവല്ലോ. 45 ദാവീദ് അവനെ
കർത്താവ് എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ
അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു ചോദിച്ചു. 46 അവനോടു
ഉത്തരം പറവാൻ ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല;
അന്നുമുതൽ ആരും അവനോടു ഒന്നും
ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞതുമില്ല.

23 അനന്തരം യേശു പുരുഷാരത്തോടും
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പറഞ്ഞതു: 2
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും മോശെയുടെ
പീഠത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു. 3 ആകയാൽ
അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നതു ഒക്കെയും
പ്രമാണിച്ചു ചെയ്‌വിൻ; അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾപോലെ ചെയ്യരുതു താനും.
അവർ പറയുന്നതല്ലാതെ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ.
4 അവർ ഘനമുള്ള ചുമടുകളെ കെട്ടി
മനുഷ്യരുടെ തോളിൽ വെക്കുന്നു;
ഒരു വിരൽ കൊണ്ടുപോലും അവയെ
തൊടുവാൻ അവർക്കു മനസ്സില്ല.
5 അവർ തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികൾ
എല്ലാം മനുഷ്യർ കാണേണ്ടതിന്നത്രേ
ചെയ്യുന്നതു; തങ്ങളുടെ മന്ത്രപ്പട്ട
വീതിയാക്കി തൊങ്ങൽ വലുതാക്കുന്നു.
6 അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും
പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും 7 അങ്ങാടിയിൽ
വന്ദനവും മനുഷ്യർ റബ്ബീ എന്നു
വിളിക്കുന്നതും അവർക്കു പ്രിയമാകുന്നു.
8 നിങ്ങളോ റബ്ബീ എന്നു പേർ എടുക്കരുതു.
ഒരുത്തൻ അത്രേ നിങ്ങളുടെ ഗുരു;
നിങ്ങളോ എല്ലാവരും സഹോദരന്മാർ.
9 ഭൂമിയിൽ ആരെയും പിതാവു എന്നു
വിളിക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അത്രേ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു, സ്വർഗ്ഗസ്ഥൻ
തന്നേ. 10 നിങ്ങൾ നായകന്മാർ എന്നും
പേർ എടുക്കരുതു; ഒരുത്തൻ അത്രേ
നിങ്ങളുടെ നായകൻ, ക്രിസ്തു തന്നെ.
11 നിങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയവൻ
നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ ആകേണം.
12 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ
എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും.
13 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ മനുഷ്യർക്കു
സ്വർഗ്ഗരാജ്യം അടെച്ചുകളയുന്നു;
നിങ്ങൾ കടക്കുന്നില്ല, കടക്കുന്നവരെ
കടപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല.
[കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു ഹാ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ
വിഴുങ്ങുകയും ഉപായരൂപേണ ദീർഘമായി
പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഇതു
ഹേതുവായി നിങ്ങൾക്കു കടുമയേറിയ
ശിക്ഷാവിധി വരും.] 14 കപടഭക്തിക്കാരായ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ
ഒരുത്തനെ മതത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ
കടലും കരയും ചുറ്റി നടക്കുന്നു; 15
ചേർന്നശേഷം അവനെ നിങ്ങളെക്കാൾ
ഇരട്ടിച്ച നരകയോഗ്യൻ ആക്കുന്നു. (Geenna
g1067) 16 ആരെങ്കിലും മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്താൽ ഏതുമില്ല എന്നും
മന്ദിരത്തിലെ സ്വർണ്ണത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നവനോ കടക്കാരൻ എന്നും
പറയുന്ന കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികളേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം. 17 മൂഢന്മാരും
കുരുടുന്മാരുമായുള്ളോരേ, ഏതു
വലിയതു? സ്വർണ്ണമോ സ്വർണ്ണത്തെ
ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന മന്ദിരമോ? 18
യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്താൽ
ഏതുമില്ല; അതിന്മേലുള്ള വഴിപാടു
ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്യുന്നവനോ
കടക്കാരൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.
19 കുരുടന്മാരായുള്ളോരേ, ഏതു
വലിയതു? വഴിപാടോ വഴിപാടിനെ
ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന യാഗപീഠമോ? 20
ആകയാൽ യാഗപീഠത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും
അതിന്മേലുള്ള സകലത്തെയും ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നു. 21 മന്ദിരത്തെച്ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നവൻ അതിനെയും
അതിൽ വസിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി
സത്യം ചെയ്യുന്നു. 22 സ്വർഗ്ഗത്തെച്ചൊല്ലി

സത്യംചെയ്യുന്നവൻ, ദൈവത്തിന്റെ
സിംഹാസനത്തെയും അതിൽ
ഇരിക്കുന്നവനെയും ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യുന്നു. 23 കപടഭക്തിക്കാരായ
ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നിങ്ങൾക്കു ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ
തുളസി, ചതകുപ്പ, ജീരകം ഇവയിൽ
പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായം,
കരുണ, വിശ്വസ്തത ഇങ്ങനെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഘനമേറിയവ
ത്യജിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. അതു
ചെയ്കയും ഇതു ത്യജിക്കാതിരിക്കയും
വേണം. 24 കുരുടന്മാരായ വഴികാട്ടികളേ,
നിങ്ങൾ കൊതുകിനെ അരിച്ചെടുക്കയും
ഒട്ടകത്തെ വിഴുങ്ങിക്കളകയും ചെയ്യുന്നു.
25 കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ
പുറം വെടിപ്പാക്കുന്നു; അകത്തോ
കവർച്ചയും അതിക്രമവും
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 കുരുടനായ
പരീശനെ, കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ
പുറം വെടിപ്പാക്കേണ്ടതിന്നു മുമ്പെ
അവയുടെ അകം വെടിപ്പാക്കുക. 27
കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഹാ കഷ്ടം; വെള്ളതേച്ച ശവക്കല്ലറകളോടു
നിങ്ങൾ ഒത്തിരിക്കുന്നു; അവ പുറമെ
അഴകായി ശോഭിക്കുന്നെങ്കിലും അകമെ
ചത്തവരുടെ അസ്ഥികളും സകലവിധ
അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 28
അങ്ങനെ തന്നേ പുറമെ നിങ്ങൾ
നീതിമാന്മാർ എന്നു മനുഷ്യർക്കു
തോന്നുന്നു; അകമെയോ കപടഭക്തിയും
അധർമ്മവും നിറഞ്ഞവരത്രേ. 29
കപടഭക്തിക്കാരായ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങൾക്കു
ഹാ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ
കല്ലറകളെ പണിതും നീതിമാന്മാരുടെ
കല്ലറകളെ അലങ്കരിച്ചുംകൊണ്ടു:
30 ഞങ്ങൾ പിതാക്കന്മാരുടെ
കാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ
പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുന്നതിൽ
കൂട്ടാളികൾ ആകയില്ലായിരുന്നു എന്നു
പറയുന്നു. 31 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നവരുടെ മക്കൾ
എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറയുന്നുവല്ലോ. 32 പിതാക്കന്മാരുടെ
അളവുനിങ്ങൾ പൂരിച്ചു കൊൾവിൻ. 33
പാമ്പുകളേ, സർപ്പസന്തതികളേ, നിങ്ങൾ
നരകവിധി എങ്ങനെ ഒഴിഞ്ഞുപോകും?
(Geenna g1067) 34 അതുകൊണ്ടു ഞാൻ
പ്രവാചകന്മാരെയും ജ്ഞാനികളെയും
ശാസ്ത്രിമാരെയും നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
അയക്കുന്നു; അവരിൽ ചിലരെ
നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചു കൊല്ലുകയും
ചിലരെ നിങ്ങളുടെ പള്ളികളിൽ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കയും പട്ടണത്തിൽ
നിന്നു പട്ടണത്തിലേക്കു ഓടിക്കയും
ചെയ്യും. 35 നീതിമാനായ ഹാബേലിന്റെ
രക്തംമുതൽ നിങ്ങൾ മന്ദിരത്തിന്നും
യാഗപീഠത്തിന്നും നടുവിൽവെച്ചു
കൊന്നവനായി ബെരെഖ്യാവിന്റെ
മകനായ സെഖര്യാവിന്റെ രക്തംവരെ
ഭൂമിയിൽ ചൊരിഞ്ഞ നീതിയുള്ള രക്തം
എല്ലാം നിങ്ങളുടെമേൽ വരേണ്ടതാകുന്നു.
36 ഇതൊക്കെയും ഈ തലമുറമേൽ
വരും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37 യെരൂശലേമേ,
യെരൂശലേമേ, പ്രവാചകന്മാരെ
കൊല്ലുകയും നിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ കല്ലെറികയും
ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ
ചിറകിൻ കീഴിൽ ചേർക്കുംപോലെ
നിന്റെ മക്കളെ ചേർത്തുകൊൾവാൻ
എനിക്കു എത്രവട്ടം മനസ്സായിരുന്നു;

നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 38
നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായ്തീരും. 39
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുവോളം നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ
കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.

24 യേശു ദൈവാലയം വിട്ടു
പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
അവന്നു ദൈവാലയത്തിന്റെ പണി
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 2 അവൻ അവരോടു: ഇതെല്ലാം
കാണുന്നില്ലയോ? ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ
കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അവൻ
ഒലിവുമലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ തനിച്ചു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു: അതു എപ്പോൾ
സംഭവിക്കും എന്നും നിന്റെ വരവിന്നും
ലോകാവസാനത്തിന്നു അടയാളം
എന്തു എന്നും പറഞ്ഞുതരേണം
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. (aiōn g165) 4
അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 5 ഞാൻ
ക്രിസ്തു എന്നു പറഞ്ഞു അനേകർ
എന്റെ പേർ എടുത്തു വന്നു
പലരെയും തെറ്റിക്കും. 6 നിങ്ങൾ
യുദ്ധങ്ങളെയും യുദ്ധശ്രുതികളെയും
കുറിച്ചുകേൾക്കും; ചഞ്ചലപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; അതു
സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ; 7 എന്നാൽ
അതു അവസാനമല്ല; ജാതി ജാതിയോടും
രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും;
ക്ഷാമവും ഭൂകമ്പവും അവിടവിടെ
ഉണ്ടാകും. 8 എങ്കിലും ഇതു ഒക്കെയും
ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ. 9
അന്നു അവർ നിങ്ങളെ ഉപദ്രവത്തിന്നു
ഏല്പിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്യും;
എന്റെ നാമം നിമിത്തം സകലജാതികളും
നിങ്ങളെ പകെക്കും. 10 പലരും ഇടറി
അന്യോന്യം ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അന്യോന്യം പകെക്കയും ചെയ്യും 11
കള്ളപ്രവാചകന്മാർ പലരും വന്നു
അനേകരെ തെറ്റിക്കും. 12 അധർമ്മം
പെരുകുന്നതുകൊണ്ടു അനേകരുടെ
സ്നേഹം തണുത്തുപോകും. 13
എന്നാൽ അവസാനത്തോളം സഹിച്ചു
നില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും. 14
രാജ്യത്തിന്റെ ഈ സുവിശേഷം
സകലജാതികൾക്കും സാക്ഷ്യമായി
ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും
പ്രസംഗിക്കപ്പെടും; അപ്പോൾ
അവസാനം വരും. 15 എന്നാൽ
ദാനീയേൽപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ ശൂന്യമാക്കുന്ന
മ്ലേച്ഛത വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിൽ നില്ക്കുന്നതു
നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ - വായിക്കുന്നവൻ
ചിന്തിച്ചു കൊള്ളട്ടെ - 16 അന്നു
യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ മലകളിലേക്കു
ഓടിപ്പോകട്ടെ. 17 വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
വീട്ടിലുള്ളതു എടുക്കേണ്ടതിന്നു
ഇറങ്ങരുതു; 18 വയലിലുള്ളവൻ
വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു.
19 ആ കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും
മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!
20 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഓടിപ്പോക്കു
ശീതകാലത്തോ ശബ്ബത്തിലോ
സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
21 ലോകാരംഭംമുതൽ ഇന്നുവരെയും
സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും ഇനി മേൽ
സംഭവിക്കാത്തതും ആയ വലിയ
കഷ്ടം അന്നു ഉണ്ടാകും. 22 ആ
നാളുകൾ ചുരുങ്ങാതിരുന്നാൽ ഒരു
ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല; വൃതന്മാർ

നിമിത്തമോ ആ നാളുകൾ ചുരുങ്ങും.
23 അന്നു ആരാനും നിങ്ങളോടു: ഇതാ,
ക്രിസ്തു ഇവിടെ, അല്ല അവിടെ എന്നു
പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 24
കള്ളക്രിസ്തുക്കളും കള്ള പ്രവാചകന്മാരും
എഴുന്നേറ്റു കഴിയുമെങ്കിൽ വൃതന്മാരെയും
തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും. 25
ഓർത്തുകൊൾവിൻ; ഞാൻ മുമ്പുകൂട്ടി
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26
ആകയാൽ നിങ്ങളോടു: അതാ, അവൻ
മരുഭൂമിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ
പുറപ്പെടരുതു; ഇതാ, അറകളിൽ എന്നു
പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുതു. 27 മിന്നൽ
കിഴക്കു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു പടിഞ്ഞാറോളം
വിളങ്ങുംപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരുവു
ആകും. 28 ശവം ഉള്ളേടത്തു കഴുക്കൾ
കൂടും. 29 ആ കാലത്തിലെ കഷ്ടം
കഴിഞ്ഞ ഉടനെ സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകും;
ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കും;
നക്ഷത്രങ്ങൾ ആകാശത്തു നിന്നു
വീഴും; ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ
ഇളകിപ്പോകും. 30 അപ്പോൾ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം ആകാശത്തു
വിളങ്ങും; അന്നു ഭൂമിയിലെ
സകലഗോത്രങ്ങളും പ്രലാപിച്ചുംകൊണ്ടു,
മനുഷ്യപുത്രൻ ആകാശത്തിലെ
മേഘങ്ങളിന്മേൽ മഹാശക്തിയോടും
തേജസ്സോടും കൂടെ വരുന്നതു
കാണും. 31 അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ
മഹാ കാഹളധ്വനിയോടുംകൂടെ
അയക്കും; അവർ അവന്റെ വൃതന്മാരെ
ആകാശത്തിന്റെ അറുതിമുതൽ
അറുതിവരെയും നാലു ദിക്കിൽനിന്നും
കൂട്ടിച്ചേർക്കും. 32 അത്തിയെ നോക്കി
ഒരു ഉപമ പഠിപ്പിൻ; അതിന്റെ കൊമ്പു
ഇളതായി ഇല തളിർക്കുമ്പോൾ
വേനൽ അടുത്തു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 33 അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ഇതു ഒക്കെയും കാണുമ്പോൾ
അവൻ അടുക്കെ വാതിൽക്കൽ
തന്നേ ആയിരിക്കുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 34 ഇതൊക്കെയും
സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 35
ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല.
36 ആ നാളും നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ
എന്റെ പിതാവു മാത്രമല്ലാതെ ആരും
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും പുത്രനും
കൂടെ അറിയുന്നില്ല. 37 നോഹയുടെ
കാലംപോലെ തന്നേ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
വരവും ആകും 38 ജലപ്രളയത്തിന്നു
മുമ്പുള്ള കാലത്തു നോഹ പെട്ടകത്തിൽ
കയറിയനാൾവരെ അവർ തിന്നും കുടിച്ചും
വിവാഹം കഴിച്ചും വിവാഹത്തിന്നു
കൊടുത്തും പോന്നു; 39 ജലപ്രളയം വന്നു
എല്ലാവരെയും നീക്കിക്കളയുവോളം
അവർ അറിഞ്ഞതുമില്ല; മനുഷ്യപുത്രന്റെ
വരവും അങ്ങനെ തന്നേ ആകും. 40
അന്നു രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവനെ
ഉപേക്ഷിക്കും. 41 രണ്ടുപേർ ഒരു
തിരികല്ലിൽ പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും;
ഒരുത്തിയെ കൈക്കൊള്ളും, മറ്റവളെ
ഉപേക്ഷിക്കും. 42 നിങ്ങളുടെ കർത്താവു
ഏതു ദിവസത്തിൽ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.
43 കള്ളൻ വരുന്നയാമം ഇന്നതെന്നു
വീട്ടുടയവൻ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ
അവൻ ഉണർന്നിരിക്കയും തന്റെ വീടു
തുരക്കുവാൻ സമ്മതിക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യും എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ. 44
അങ്ങനെ നിങ്ങൾ നിനെക്കാത്ത
നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ

വരുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 45 എന്നാൽ യജമാനൻ
തന്റെ വീട്ടുകാർക്കു തത്സമയത്തു
ഭക്ഷണം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
മേൽ ആക്കിവെച്ച വിശ്വസ്തനും
ബുദ്ധിമാനും ആയ ദാസൻ ആർ? 46
യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ ചെയ്തു
കാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ. 47 അവൻ
അവനെ തനിക്കുള്ള സകലത്തിന്മേലും
യജമാനൻ ആക്കിവെക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 48 എന്നാൽ അവൻ
ദുഷ്ടദാസനായി: യജമാനൻ വരുവാൻ
താമസിക്കുന്നു എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു, 49 കൂട്ടുദാസന്മാരെ
അടിപ്പാനും കുടിയന്മാരോടുകൂടി
തിന്നുകുടിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ 50
ആ ദാസൻ നിരൂപിക്കാത്ത നാളിലും
അറിയാത്ത നാഴികയിലും യജമാനൻ
വന്നു 51 അവനെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു അവന്നു
കപടഭക്തിക്കാരോടുകൂടെ പങ്കുകല്പിക്കും;
അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.

25 സ്വർഗ്ഗരാജ്യം മണവാളനെ
എതിരേല്പാൻ വിളക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു
പുറപ്പെട്ട പത്തു കന്യകമാരോടു
സദൃശം ആകും. 2 അവരിൽ
അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവരും
അഞ്ചുപേർ ബുദ്ധിയുള്ളവരും
ആയിരുന്നു. 3 ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ വിളക്കു
എടുത്തപ്പോൾ എണ്ണ എടുത്തില്ല. 4
ബുദ്ധിയുള്ളവരോ വിളക്കോടുകൂടെ
പാത്രത്തിൽ എണ്ണയും എടുത്തു. 5
പിന്നെ മണവാളൻ താമസിക്കുമ്പോൾ
എല്ലാവരും മയക്കംപിടിച്ചു ഉറങ്ങി. 6
അർദ്ധരാത്രിക്കോ മണവാളൻ വരുന്നു;
അവനെ എതിരേല്പാൻ പുറപ്പെടുവിൻ
എന്നു ആർപ്പുവിളി ഉണ്ടായി. 7 അപ്പോൾ
കന്യകമാർ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റു വിളക്കു
തെളിയിച്ചു. 8 എന്നാൽ ബുദ്ധിയില്ലാത്തവർ
ബുദ്ധിയുള്ളവരോടു: ഞങ്ങളുടെ വിളക്കു
കെട്ടുപോകുന്നതു കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
എണ്ണയിൽ കുറെ ഞങ്ങൾക്കു തരുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ബുദ്ധിയുള്ളവർ:
ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും പോരാ എന്നു
വരാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ വില്ക്കുന്നവരുടെ
അടുക്കൽ പോയി വാങ്ങിക്കൊൾവിൻ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 10 അവർ
വാങ്ങുവാൻ പോയപ്പോൾ മണവാളൻ
വന്നു; ഒരുങ്ങിയിരുന്നവർ അവനോടുകൂടെ
കല്യാണസദ്യെക്കു ചെന്നു; വാതിൽ
അടെക്കയും ചെയ്തു. 11 അതിന്റെ
ശേഷം മറ്റെ കന്യകമാരും വന്നു:
കർത്താവേ, കർത്താവേ ഞങ്ങൾക്കു
തുറക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 12
അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളെ
അറിയുന്നില്ല എന്നു സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
13 ആകയാൽ നാളും നാഴികയും നിങ്ങൾ
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ. 14
ഒരു മനുഷ്യൻ പരദേശത്തു പോകുമ്പോൾ
ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു തന്റെ സമ്പത്തു
അവരെ ഏല്പിച്ചു. 15 ഒരുവന്നു
അഞ്ചു താലന്തു, ഒരുവന്നു രണ്ടു,
ഒരുവന്നു ഒന്നു ഇങ്ങനെ ഒരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തു
യാത്രപുറപ്പെട്ടു. 16 അഞ്ചു താലന്തു
ലഭിച്ചവൻ ഉടനെ ചെന്നു വ്യാപാരം
ചെയ്തു വേറെ അഞ്ചു താലന്തു
സമ്പാദിച്ചു. 17 അങ്ങനെ തന്നേ
രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവൻ വേറെ
രണ്ടു നേടി. 18 ഒന്നു ലഭിച്ചവനോ
പോയി നിലത്തു ഒരു കുഴി കുഴിച്ചു
യജമാനന്റെ ദ്രവ്യം മറെച്ചുവെച്ചു.
19 വളരെ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം
ആ ദാസന്മാരുടെ യജമാനൻ വന്നു
അവരുമായി കണക്കു തീർത്തു. 20 അഞ്ചു

താലന്തു ലഭിച്ചവൻ അടുക്കെ വന്നു
വേറെ അഞ്ചു കൂടെ കൊണ്ടുവന്നു:
യജമാനനേ, അഞ്ചു താലന്തല്ലോ എന്നെ
ഏല്പിച്ചതു; ഞാൻ അഞ്ചു താലന്തുകൂടെ
നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു, നല്ലവനും
വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ അല്പത്തിൽ
വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ
അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും; നിന്റെ
യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു
പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
22 രണ്ടു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ
വന്നു: യജമാനനേ, രണ്ടു താലന്തല്ലോ
എന്നെ ഏല്പിച്ചതു; ഞാൻ രണ്ടു
താലന്തുകൂടെ നേടിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 അതിന്നു യജമാനൻ: നന്നു,
നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനേ, നീ
അല്പത്തിൽ വിശ്വസ്തനായിരുന്നു; ഞാൻ
നിന്നെ അധികത്തിന്നു വിചാരകനാക്കും;
നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്കു
പ്രവേശിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 24
ഒരു താലന്തു ലഭിച്ചവനും അടുക്കെ വന്നു:
യജമാനനേ, നീ വിതെക്കാത്തേടത്തു
നിന്നു കൊയ്യുകയും വിതറാത്തേടത്തു
നിന്നു ചേർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന
കഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞു
25 ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു നിന്റെ താലന്തു
നിലത്തു മറെച്ചുവെച്ചു; നിന്റേതു ഇതാ,
എടുത്തുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു. 26
അതിന്നു യജമാനൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ദുഷ്ടനും മടിയനും ആയ ദാസനേ, ഞാൻ
വിതെക്കാത്തേടത്തു നിന്നു കൊയ്യുകയും
വിതറാത്തേടത്തുനിന്നു ചേർക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവൻ എന്നു നീ അറിഞ്ഞുവല്ലോ.
27 നീ എന്റെ ദ്രവ്യം പൊൻവാണിഭക്കാരെ
ഏല്പിക്കേണ്ടിയിരുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ
വന്നു എന്റേതു പലിശയോടുകൂടെ
വാങ്ങിക്കൊള്ളുമായിരുന്നു. 28 ആ
താലന്തു അവന്റെ പക്കൽനിന്നു
എടുത്തു പത്തു താലന്തു ഉള്ളവന്നു
കൊടുപ്പിൻ. 29 അങ്ങനെ ഉള്ളവന്നു
ഏവന്നും ലഭിക്കും; അവന്നു സമൃദ്ധിയും
ഉണ്ടാകും; ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതും
കൂടെ എടുത്തുകളയും. 30 എന്നാൽ
കൊള്ളരുതാത്ത ദാസനെ ഏറ്റവും
പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിലേക്കു തള്ളിക്കളവിൻ;
അവിടെ കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും.
31 മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ
സകലവിശുദ്ധദൂതന്മാരുമായി
വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. 32
സകല ജാതികളെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ
കൂട്ടും; അവൻ അവരെ ഇടയൻ
ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും
തമ്മിൽ വേർതിരിക്കുന്നതുപോലെ
വേർതിരിച്ചു, 33 ചെമ്മരിയാടുകളെ
തന്റെ വലത്തും കോലാടുകളെ
ഇടത്തും നിറുത്തും. 34 രാജാവു തന്റെ
വലത്തുള്ളവരോടു അരുളിച്ചെയ്യും: എന്റെ
പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ,
വരുവിൻ; ലോകസ്ഥാപനംമുതൽ
നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന
രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ. 35
എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ
തന്നു; ദാഹിച്ചു നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ
തന്നു; ഞാൻ അതിഥിയായിരുന്നു,
നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു;
36 നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
ഉടുപ്പിച്ചു; രോഗിയായിരുന്നു, നിങ്ങൾ
എന്നെ കാണ്മാൻ വന്നു; തടവിൽ
ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു. 37 അതിന്നു നീതിമാന്മാർ
അവനോടു: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ
എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നു കണ്ടിട്ടു
ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചു കണ്ടിട്ടു
കുടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? 38

ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ അതിഥിയായി
കണ്ടിട്ടു ചേർത്തുകൊൾകയോ നഗ്നനായി
കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പിക്കയോ ചെയ്തു? 39
നിന്നെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ
എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയും.
40 രാജാവു അവരോടു: എന്റെ ഈ
ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ
ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം
എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും. 41 പിന്നെ അവൻ
ഇടത്തുള്ളവരോടു: ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ,
എന്നെ വിട്ടു പിശാചിന്നും അവന്റെ
ദൂതന്മാർക്കും ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന
നിത്യാഗ്നിയിലേക്കു പോകുവിൻ. (aiōnios
g166) 42 എനിക്കു വിശന്നു, നിങ്ങൾ
ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നില്ല; ദാഹിച്ചു, നിങ്ങൾ
കുടിപ്പാൻ തന്നില്ല. 43 അതിഥിയായിരുന്നു,
നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടില്ല;
നഗ്നനായിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ
ഉടുപ്പിച്ചില്ല; രോഗിയും തടവിലും
ആയിരുന്നു, നിങ്ങൾ എന്നെ കാണ്മാൻ
വന്നില്ല എന്നു അരുളിച്ചെയ്യും. 44 അതിന്നു
അവർ: കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ നിന്നെ
വിശക്കുന്നവനോ ദാഹിക്കുന്നവനോ
അതിഥിയോ നഗ്നനോ രോഗിയോ
തടവിലോ ആയി എപ്പോൾ കണ്ടു നിനക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യാതിരുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറയും. അവൻ അവരോടു: 45 ഈ
ഏറ്റവും ചെറിവരിൽ ഒരുത്തന്നു നിങ്ങൾ
ചെയ്യാഞ്ഞേടത്തോളമെല്ലാം എനിക്കു
ആകുന്നു ചെയ്യാഞ്ഞതു എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു ഉത്തരം അരുളും. 46 ഇവർ
നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കും നീതിമാന്മാർ
നിത്യജീവങ്കലേക്കും പോകും. (aiōnios g166)

26 ഈ വചനങ്ങൾ ഒക്കെയും
പറഞ്ഞു തീർന്നശേഷം യേശു
ശിഷ്യന്മാരോടു: 2 രണ്ടു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു പെസഹ ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ;
അന്നു മനുഷ്യപുത്രനെ ക്രൂശിപ്പാൻ
ഏല്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 3 അന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ജനത്തിന്റെ
മൂപ്പന്മാരും കയ്യഫാമഹാപുരോഹിതന്റെ
മണ്ഡപത്തിൽ വന്നു കൂടി, 4 യേശുവിനെ
ഉപായത്താൽ പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ
ആലോചിച്ചു; 5 എങ്കിലും ജനത്തിൽ
കലഹമുണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ പെരുനാളിൽ
അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 6 യേശു
ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായിരുന്ന
ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ 7 ഒരു
സ്ത്രീ വിലയേറിയ പരിമളതൈലം നിറഞ്ഞ
ഒരു വെൺകൽഭരണി എടുത്തുംകൊണ്ടു
അവന്റെ അടുക്കെ വന്നു, അവൻ
പന്തിയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അതു അവന്റെ
തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 8 ശിഷ്യന്മാർ അതു
കണ്ടിട്ടു മുഷിഞ്ഞു: ഈ വെറും ചെലവു
എന്തിന്നു? 9 ഇതു വളരെ വിലെക്കു വിറ്റു
ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കാമായിരുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു അതു
അറിഞ്ഞു അവരോടു: സ്ത്രീയെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൾ
എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു.
11 ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
അടുക്കെ ഉണ്ടു; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എല്ലായ്പോഴും ഇല്ലതാനും. 12 അവൾ
ഈ തൈലം എന്റെ ദേഹത്തിന്മേൽ
ഒഴിച്ചതു എന്റെ ശവസംസ്കാരത്തിന്നായി
ചെയ്തതാകുന്നു. 13 ലോകത്തിൽ
എങ്ങും, ഈ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം, അവൾ
ചെയ്തതും അവളുടെ ഓർമ്മെക്കായി
പ്രസ്താവിക്കും എന്നു ഞാൻ

സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അന്നു പന്തിരുവരിൽ
ഒരുത്തനായ യൂദാ ഈസ്കര്യോത്താവു
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: 15 നിങ്ങൾ എന്തു തരും? ഞാൻ
അവനെ കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു;
അവർ അവന്നു മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു
തൂക്കിക്കൊടുത്തു. 16 അന്നു മുതൽ
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ അവൻ
തക്കം അന്വേഷിച്ചു പോന്നു. 17
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം നാളിൽ
ശിഷ്യന്മാർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: നീ പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ
ഒരുക്കേണ്ടതു എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു.
18 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
നഗരത്തിൽ ഇന്നവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
എന്റെ സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
എന്റെ ശിഷ്യരുമായി നിന്റെ അടുക്കൽ
പെസഹ കഴിക്കും എന്നു ഗുരു പറയുന്നു
എന്നു പറവിൻ. 19 ശിഷ്യന്മാർ യേശു
കല്പിച്ചതുപോലെ ചെയ്തു പെസഹ
ഒരുക്കി. 20 സന്ധ്യയായപ്പോൾ അവൻ
പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ പന്തിയിൽ
ഇരുന്നു. 21 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ
അവൻ: നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ എന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അപ്പോൾ അവർ
അത്യന്തം ദുഃഖിച്ചു: ഞാനോ, ഞാനോ,
കർത്താവേ, എന്നു ഓരോരുത്തൻ
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 23 അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞതു: എന്നോടുകൂടെ കൈ
താലത്തിൽ മുക്കുന്നവൻ തന്നേ എന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 24 തന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം;
മനുഷ്യപുത്രനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന
മനുഷ്യന്നോ ഹാ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ
ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു
കൊള്ളായിരുന്നു. 25 എന്നാറെ
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദാ:
ഞാനോ, റബ്ബീ, എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു:
നീ തന്നേ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
26 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു
അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി
ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങി
ഭക്ഷിപ്പിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരം എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 പിന്നെ പാനപാത്രം
എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി അവർക്കു
കൊടുത്തു: എല്ലാവരും ഇതിൽ നിന്നു
കുടിപ്പിൻ. 28 ഇതു അനേകർക്കുവേണ്ടി
പാപമോചനത്തിന്നായി ചൊരിയുന്ന
പുതിയ നിയമത്തിന്നുള്ള എന്റെ
രക്തം; 29 എന്റെ പിതാവിന്റെ
രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ
പുതുതായി കുടിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ
മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽ
നിന്നു ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 30
പിന്നെ അവർ സ്തോത്രം പാടിയശേഷം
ഒലീവ് മലെക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി. 31
യേശു അവരോടു: ഈ രാത്രിയിൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും എങ്കൽ ഇടറും;
ഞാൻ ഇടയനെ വെട്ടും; കൂട്ടത്തിലെ
ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 32 എന്നാൽ
ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പായി ഗലീലെക്കു പോകും.
33 അതിന്നു പത്രൊസ്: എല്ലാവരും
നിങ്കൽ ഇടറിയാലും ഞാൻ ഒരുനാളും
ഇടറുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
34 യേശു അവനോടു: ഈ രാത്രിയിൽ
കോഴി കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ
തള്ളിപ്പറയും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 35
നിന്നോടു കൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും

ഞാൻ നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു
പത്രൊസ് അവനോടു പറഞ്ഞു.
അതുപോലെ തന്നേ ശിഷ്യന്മാർ
എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 36 അനന്തരം
യേശു അവരുമായി ഗെത്ത്ശെമന എന്ന
തോട്ടത്തിൽ വന്നു ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ
അവിടെ പോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു വരുവോളം
ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു, 37
പത്രൊസിനെയും സെബെദിപുത്രന്മാർ
ഇരുവരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു ചെന്നു
ദുഃഖിച്ചും വ്യാകുലപ്പെട്ടും തുടങ്ങി:
38 എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ
അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു;
ഇവിടെ താമസിച്ചു എന്നോടുകൂടെ
ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ അല്പം
മുമ്പോട്ടുചെന്നു കവിണ്ണുവീണു: പിതാവേ,
കഴിയും എങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം
എങ്കൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോകേണമേ;
എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ
അല്ല, നീ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ ആകട്ടെ
എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 40 പിന്നെ
അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ
വന്നു, അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു,
പത്രൊസിനോടു: എന്നോടു കൂടെ
ഒരു നാഴികപോലും ഉണർന്നിരിപ്പാൻ
നിങ്ങൾക്കു കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 41
പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു
ഒരുക്കമുള്ളതു, ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ
എന്നു പറഞ്ഞു 42 രണ്ടാമതും പോയി:
പിതാവേ, ഞാൻ കുടിക്കാതെ അതു
നീങ്ങിക്കൂടാ എങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം
ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43
അനന്തരം അവൻ വന്നു, അവർ
കണ്ണിന്നു ഭാരം ഏറുകയാൽ പിന്നെയും
ഉറങ്ങുന്നതുകണ്ടു. 44 അവരെ വിട്ടു
മൂന്നാമതും പോയി ആ വചനം
തന്നേ ചൊല്ലി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 45 പിന്നെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: ഇനി
ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചു കൊൾവിൻ;
നാഴിക അടുത്തു; മനുഷ്യപുത്രൻ
പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു;
46 എഴുന്നേല്പിൻ, നാം പോക; ഇതാ,
എന്നെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നവൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും
അവനോടു കൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും അയച്ച വലിയോരു
പുരുഷാരവും വാളും വടികളുമായി വന്നു.
48 അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ;
ഞാൻ ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ
അവൻ തന്നേ ആകുന്നു; അവനെ
പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു അവർക്കു
ഒരു അടയാളം കൊടുത്തിരുന്നു. 49
ഉടനെ അവൻ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: റബ്ബീ, വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ ചുംബിച്ചു. 50 യേശു അവനോടു:
സ്നേഹിതാ, നീ വന്ന കാര്യം എന്തു
എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ അടുത്തു
യേശുവിന്മേൽ കൈ വെച്ചു അവനെ
പിടിച്ചു. 51 അപ്പോൾ യേശുവിനോടു
കൂടെയുള്ളവരിൽ ഒരുവൻ കൈനീട്ടി
വാൾ ഊരി, മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ
വെട്ടി അവന്റെ കാതു അറുത്തു. 52
യേശു അവനോടു: വാൾ ഉറയിൽ
ഇടുക; വാൾ എടുക്കുന്നവർ ഒക്കെയും
വാളാൽ നശിച്ചുപോകും. 53 എന്റെ
പിതാവിനോടു ഇപ്പോൾ തന്നേ പന്ത്രണ്ടു
ലെഗ്യോനിലും അധികം ദൂതന്മാരെ എന്റെ
അരികെ നിറുത്തേണ്ടതിന്നു എനിക്കു
അപേക്ഷിച്ചുകൂടാ എന്നു തോന്നുന്നുവോ?
54 എന്നാൽ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കേണം
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു
എങ്ങനെ നിവൃത്തിവരും എന്നു

പറഞ്ഞു. 55 ആ നാഴികയിൽ യേശു
പുരുഷാരത്തോടു: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ
എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ
വാളും വടിയുമായി വന്നിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ ദിവസേന ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
എന്നെ പിടിച്ചില്ല. 56 എന്നാൽ
ഇതു ഒക്കെയും പ്രവാചകന്മാരുടെ
എഴുത്തുകൾ നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
സംഭവിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും അവനെ
വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 57 യേശുവിനെ
പിടിച്ചവരോ മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫായുടെ അടുക്കൽ ശാസ്ത്രിമാരും
മൂപ്പന്മാരും ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരുന്നേടത്തു
അവനെ കൊണ്ടുപോയി. 58 എന്നാൽ
പത്രൊസ് ദൂരവെ മഹാപുരോഹിതന്റെ
അരമനയോളം പിൻചെന്നു,
അകത്തു കടന്നു അവസാനം
കാണ്മാൻ സേവകന്മാരോടുകൂടി
ഇരുന്നു 59 മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവന്റെ നേരെ
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു; 60
കള്ളസ്സാക്ഷികൾ പലരും വന്നിട്ടും
പറ്റിയില്ല. 61 ഒടുവിൽ രണ്ടുപേർ
വന്നു: ദൈവമന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു
ദിവസംകൊണ്ടു വീണ്ടും പണിവാൻ
എനിക്കു കഴിയും എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞു
എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 62 മഹാപുരോഹിതൻ
എഴുന്നേറ്റു അവനോടു: നീ ഒരു ഉത്തരവും
പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ നിന്റെ നേരെ
സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു എന്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 63 യേശുവോ മിണ്ടാതിരുന്നു.
മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും അവനോടു:
നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുതന്നേയോ?
പറക എന്നു ഞാൻ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തെക്കൊണ്ടു നിന്നോടു
ആണയിട്ടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
64 യേശു അവനോടു: ഞാൻ ആകുന്നു;
ഇനി മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളെ വാഹനമാക്കി
വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 65
ഉടനെ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം
കീറി: ഇവൻ ദൈവദൂഷണം പറഞ്ഞു;
ഇനി സാക്ഷികളെക്കൊണ്ടു നമുക്കു
എന്തു ആവശ്യം? നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ദൈവദൂഷണം കേട്ടുവല്ലോ; 66 നിങ്ങൾക്കു
എന്തു തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
അവൻ മരണയോഗ്യൻ എന്നു അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 67 അപ്പോൾ അവർ
അവന്റെ മുഖത്തു തുപ്പി, അവനെ
മുഷ്ടിചുരുട്ടി കുത്തി, ചിലർ അവനെ
കന്നത്തടിച്ചു: 68 ഹേ, ക്രിസ്തുവേ, നിന്നെ
തല്ലിയതു ആർ എന്നു ഞങ്ങളോടു
പ്രവചിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 69 എന്നാൽ
പത്രൊസ് പുറത്തു നടുമുറ്റത്തു ഇരുന്നു.
അവന്റെ അടുക്കൽ ഒരു വേലക്കാരത്തി
വന്നു: നീയും ഗലീലക്കാരനായ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 70 അതിന്നു അവൻ: നീ
പറയുന്നതു എനിക്കു തിരിയുന്നില്ല എന്നു
എല്ലാവരും കേൾക്കെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു.
71 പിന്നെ അവൻ പടിപ്പുരയിലേക്കു
പുറപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തി അവനെ
കണ്ടു അവിടെയുള്ളവരോടു: ഇവനും
നസറായനായ യേശുവിനോടു
കൂടെയായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു 72
ആ മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നില്ല
എന്നു അവൻ രണ്ടാമതും ആണയോടെ
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 73 അല്പനേരം
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവിടെ നിന്നവർ
അടുത്തുവന്നു പത്രൊസിനോടു:
നീയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവൻ

സത്യം; നിന്റെ ഉച്ചാരണവും നിന്നെ
വെളിവാക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
74 അപ്പോൾ അവൻ: ആ മനുഷ്യനെ
ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു പ്രാകുവാനും
ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി; ഉടനെ കോഴി
കൂകി. 75 എന്നാറെ: കോഴി കൂകും മുമ്പേ
നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും എന്നു
യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസ് ഓർത്തു
പുറത്തു പോയി അതിദുഃഖത്തോടെ
കരഞ്ഞു.

27 പുലർച്ചെക്കു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ജനത്തിന്റെ മൂപ്പന്മാരും
എല്ലാം യേശുവിനെ കൊല്ലുവാൻ
കൂടിവിചാരിച്ചു, 2 അവനെ ബന്ധിച്ചു
കൊണ്ടുപോയി നാടുവാഴിയായ
പീലാത്തൊസിനെ ഏല്പിച്ചു. 3 അവനെ
ശിക്ഷെക്കു വിധിച്ചു എന്നു അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദാ കണ്ടു
അനുതപിച്ചു, ആ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശ്
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ മടക്കി
കൊണ്ടുവന്നു: 4 ഞാൻ കുറ്റമില്ലാത്ത
രക്തത്തെ കാണിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ
പാപം ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
അതു ഞങ്ങൾക്കു എന്തു? നീ തന്നേ
നോക്കിക്കൊൾക എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 5 അവൻ ആ വെള്ളിക്കാശ്
മന്ദിരത്തിൽ എറിഞ്ഞു, ചെന്നു
കെട്ടിഞാന്നു ചത്തുകളഞ്ഞു. 6
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആ വെള്ളിക്കാശ്
എടുത്തു: ഇതു രക്തവിലയാകയാൽ
ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇടുന്നതു വിഹിതമല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു കൂടി ആലോചിച്ചു,
7 പരദേശികളെ കുഴിച്ചിടുവാൻ
അതുകൊണ്ടു കുശവന്റെ നിലം വാങ്ങി. 8
ആകയാൽ ആ നിലത്തിന്നു ഇന്നുവരെ
രക്തനിലം എന്നു പേർ പറയുന്നു. 9
“യിസ്രായേൽമക്കൾ വിലമതിച്ചവന്റെ
വിലയായ മുപ്പതു വെള്ളിക്കാശു
അവർ എടുത്തു, 10 കർത്താവു
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
കുശവന്റെ നിലത്തിന്നു വേണ്ടി
കൊടുത്തു” എന്നു യിരെമ്യാപ്രവാചകൻ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു അന്നു
നിവൃത്തിവന്നു. 11 എന്നാൽ യേശു
നാടുവാഴിയുടെ മുമ്പാകെ നിന്നു; നീ
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ എന്നു
നാടുവാഴി ചോദിച്ചു; ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു യേശു അവനോടു പറഞ്ഞു 12
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും കുറ്റം
ചുമത്തുകയിൽ അവൻ ഒന്നും ഉത്തരം
പറഞ്ഞില്ല. 13 പീലാത്തൊസ് അവനോടു:
ഇവർ നിന്റെ നേരെ എന്തെല്ലാം സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 14 അവൻ ഒരു
വാക്കിന്നും ഉത്തരം പറയായ്കയാൽ
നാടുവാഴി അത്യന്തം ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 15
എന്നാൽ ഉത്സവസമയത്തു പുരുഷാരം
ഇച്ഛിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ നാടുവാഴി
വിട്ടയക്കപെതിവായിരുന്നു. 16 അന്നു
ബറബ്ബാസ് എന്ന ശ്രുതിപ്പെട്ടോരു
തടവുകാരൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 17
അവർ കൂടിവന്നപ്പോൾ പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: ബറബ്ബാസിനെയോ, ക്രിസ്തു
എന്നു പറയുന്ന യേശുവിനെയോ, ആരെ
നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
18 അവർ അസൂയകൊണ്ടാകുന്നു അവനെ
ഏല്പിച്ചതു എന്നു അവൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. 19
അവൻ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
അവന്റെ ഭാര്യ ആളയച്ചു: ആ നീതിമാന്റെ
കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുതു; അവൻ
നിമിത്തം ഞാൻ ഇന്നു സ്വപ്നത്തിൽ
വളരെ കഷ്ടം സഹിച്ചു എന്നു
പറയിച്ചു. 20 എന്നാൽ ബറബ്ബാസിനെ
ചോദിപ്പാനും യേശുവിനെ നശിപ്പിപ്പാനും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും

പുരുഷാരത്തെ സമ്മതിപ്പിച്ചു. 21 നാടുവാഴി
അവരോടു: ഈ ഇരുവരിൽ ഏവനെ
വിട്ടുതരേണമെന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു ബറബ്ബാസിനെ
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 22 പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: എന്നാൽ ക്രിസ്തു എന്ന
യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: അവനെ ക്രൂശിക്കേണം
എന്നു എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 23 അവൻ
ചെയ്ത ദോഷം എന്തു എന്നു അവൻ
ചോദിച്ചു. അവനെ ക്രൂശിക്കേണം എന്നു
അവർ ഏറ്റവും നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 24
ആരവാരം അധികമാകുന്നതല്ലാതെ ഒന്നും
സാധിക്കുന്നില്ല എന്നു പീലാത്തൊസ്
കണ്ടിട്ടു വെള്ളം എടുത്തു പുരുഷാരം
കാൺകെ കൈ കഴുകി: ഈ നീതിമാന്റെ
രക്തത്തിൽ എനിക്കു കുറ്റം ഇല്ല;
നിങ്ങൾ തന്നേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവന്റെ
രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ
മക്കളുടെ മേലും വരട്ടെ എന്നു ജനം
ഒക്കെയും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26
അങ്ങനെ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ
അവർക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു,
യേശുവിനെ ചമ്മട്ടി കൊണ്ടടിപ്പിച്ചു
ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഏല്പിച്ചു. 27 അനന്തരം
നാടുവാഴിയുടെ പടയാളികൾ യേശുവിനെ
ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി
പട്ടാളത്തെ എല്ലാം അവന്റെ നേരെ
വരുത്തി, 28 അവന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ചു
ഒരു ചുവന്ന മേലങ്കി ധരിപ്പിച്ചു, 29
മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു
അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു, വലങ്കയ്യിൽ ഒരു
കോലും കൊടുത്തു അവന്റെ മുമ്പിൽ
മുട്ടുകുത്തി: യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ,
ജയജയ എന്നു പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു.
30 പിന്നെ അവന്റെമേൽ തുപ്പി, കോൽ
എടുത്തു അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു. 31
അവനെ പരിഹസിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ മേലങ്കി
നീക്കി അവന്റെ സ്വന്തവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു,
ക്രൂശിപ്പാൻ കൊണ്ടുപോയി. 32 അവർ
പോകുമ്പോൾ ശീമോൻ എന്നു പേരുള്ള
കുറേനക്കാരനെ കണ്ടു, അവന്റെ ക്രൂശ്
ചുമപ്പാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 33 തലയോടിടം
എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊല്ഗോഥാ എന്ന
സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവന്നു
കൈപ്പു കലക്കിയ വീഞ്ഞു കുടിപ്പാൻ
കൊടുത്തു; 34 അതു രുചിനോക്കിയാറെ
അവന്നു കുടിപ്പാൻ മനസ്സായില്ല. 35
അവനെ ക്രൂശിൽ തറെച്ചശേഷം അവർ
ചീട്ടിട്ടു അവന്റെ വസ്ത്രം പകുത്തെടുത്തു,
36 അവിടെ ഇരുന്നുകൊണ്ടു അവനെ
കാത്തു. 37 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവായ
യേശു എന്നു അവന്റെ കുറ്റസംഗതി
എഴുതി അവന്റെ തലെക്കുമീതെ
വെച്ചു. 38 വലത്തും ഇടത്തുമായി രണ്ടു
കള്ളന്മാരെയും അവനോടു കൂടെ
ക്രൂശിച്ചു. 39 കടന്നുപോകുന്നവർ
തല കലുക്കി അവനെ ദുഷിച്ചു: 40
മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നുനാൾകൊണ്ടു
പണിയുന്നവനേ, നിന്നെത്തന്നേ
രക്ഷിക്ക; ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ക്രൂശിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങിവാ എന്നു പറഞ്ഞു. 41
അങ്ങനെ തന്നേ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും പരിഹസിച്ചു:
42 ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു,
തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല;
അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവു
ആകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരട്ടെ; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. 43 അവൻ
ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവന്നു
ഇവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ
വിടുവിക്കട്ടെ; ഞാൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
44 അങ്ങനെ തന്നേ അവനോടുകൂടെ

ക്രൂശിച്ചിരുന്ന കള്ളന്മാരും അവനെ
നിന്ദിച്ചു. 45 ആറാംമണി നേരംമുതൽ
ഒമ്പതാംമണി നേരംവരെ ദേശത്തു
എല്ലാം ഇരുട്ടുണ്ടായി. 46 ഏകദേശം
ഒമ്പതാംമണി നേരത്തു യേശു: ഏലീ,
ഏലീ, ലമ്മാ ശബക്താനി എന്നു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു; എന്റെ ദൈവമേ, എന്റെ
ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു എന്തു
എന്നർത്ഥം. 47 അവിടെ നിന്നിരുന്നവരിൽ
ചിലർ അതു കേട്ടിട്ടു; അവൻ ഏലീയാവെ
വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 48 ഉടനെ
അവരിൽ ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു സ്പോഞ്ച്
എടുത്തു പുളിച്ച വീഞ്ഞു നിറെച്ചു
ഓടത്തണ്ടിന്മേൽ ആക്കി അവന്നു
കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 49 ശേഷമുള്ളവർ:
നില്ക്ക; ഏലീയാവു അവനെ രക്ഷിപ്പാൻ
വരുമോ എന്നു നോക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു.
50 യേശു പിന്നെയും ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു
പ്രാണനെ വിട്ടു. 51 അപ്പോൾ മന്ദിരത്തിലെ
തിരശ്ശീല മേൽതൊട്ടു അടിയോളവും
രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി; 52 ഭൂമി
കുലുങ്ങി, പാറകൾ പിളർന്നു, കല്ലറകൾ
തുറന്നു, നിദ്രപ്രാപിച്ച വിശുദ്ധന്മാരുടെ
ശരീരങ്ങൾ പലതും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
53 അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെശേഷം
കല്ലറകളെ വിട്ടു, വിശുദ്ധനഗരത്തിൽ
ചെന്നു പലർക്കും പ്രത്യക്ഷമായി.
54 ശതാധിപനും അവനോടുകൂടെ
യേശുവിനെ കാത്തുനിന്നവരും ഭൂകമ്പം
മുതലായി സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു: അവൻ
ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു
പറഞ്ഞു ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു. 55 ഗലീലയിൽ
നിന്നു യേശുവിനെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു
അനുഗമിച്ചുവന്ന പല സ്ത്രീകളും
ദൂരത്തുനിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
56 അവരിൽ മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയയും യാക്കോബിന്റെയും
യോസെയുടെയും അമ്മയായ മറിയയും
സെബെദിപുത്രന്മാരുടെ അമ്മയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 57 സന്ധ്യയായപ്പോൾ
അരിമഥ്യക്കാരനായ യോസേഫ്
എന്ന ധനവാൻ താനും യേശുവിന്റെ
ശിഷ്യനായിരിക്കയാൽ വന്നു, 58
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു;
പീലത്തൊസ് അതു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
കല്പിച്ചു. 59 യോസേഫ് ശരീരം എടുത്തു
നിർമ്മലശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു, 60 താൻ
പാറയിൽ വെട്ടിച്ചിരുന്ന തന്റെ പുതിയ
കല്ലറയിൽ വെച്ചു കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ
ഒരു വലിയ കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചിട്ടു പോയി.
61 കല്ലറെക്കു എതിരെ മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയയും മറ്റെ മറിയയും ഇരുന്നിരുന്നു.
62 ഒരുക്കനാളിന്റെ പിറ്റെ ദിവസം
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നുകൂടി: 63 യജമാനനേ, ആ ചതിയൻ
ജീവനോടിരിക്കുമ്പോൾ: മൂന്നുനാൾ
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നു പറഞ്ഞപ്രകാരം ഞങ്ങൾക്കു
ഓർമ്മ വന്നു. 64 അതുകൊണ്ടു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ചെന്നു അവനെ
മോഷ്ടിച്ചിട്ടു, അവൻ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നു ജനത്തോടു പറകയും
ഒടുവിലത്തെ ചതിവു മുമ്പിലത്തേതിലും
വിഷമമായിത്തീരുകയും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു മൂന്നാം
നാൾവരെ കല്ലറ ഉറപ്പാക്കുവാൻ കല്പിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 65 പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: കാവൽക്കൂട്ടത്തെ തരാം;
പോയി നിങ്ങളാൽ ആകുന്നെടത്തോളം
ഉറപ്പുവരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
66 അവർ ചെന്നു കല്ലിന്നു മുദ്രവെച്ചു
കാവൽക്കൂട്ടത്തെ നിറുത്തി കല്ലറ
ഉറപ്പാക്കി.

28 ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ
ഒന്നാം ദിവസം വെളുക്കുമ്പോൾ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും മറ്റെ
മറിയയും കല്ലറ കാണ്മാൻ ചെന്നു. 2
പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി;
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു, കല്ലു ഉരുട്ടിനീക്കി
അതിന്മേൽ ഇരുന്നിരുന്നു. 3 അവന്റെ
രൂപം മിന്നലിന്നു ഒത്തതും അവന്റെ ഉടുപ്പു
ഹിമംപോലെ വെളുത്തതും ആയിരുന്നു.
4 കാവൽക്കാർ അവനെ കണ്ടു പേടിച്ചു
വിറെച്ചു മരിച്ചവരെപ്പോലെ ആയി. 5
ദൂതൻ സ്ത്രീകളോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട യേശുവിനെ നിങ്ങൾ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; താൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു;
അവൻ കിടന്ന സ്ഥലം വന്നുകാണ്മിൻ
7 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു വേഗം ചെന്നു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറവിൻ; അവൻ
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്കു പോകുന്നു;
അവിടെ നിങ്ങൾ അവനെ കാണും; ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അങ്ങനെ അവർ വേഗത്തിൽ
ഭയത്തോടും മഹാസന്തോഷത്തോടും
കൂടി കല്ലറ വിട്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
അറിയിപ്പാൻ ഓടിപ്പോയി. എന്നാൽ
യേശു അവരെ എതിരേറ്റു: 9 നിങ്ങൾക്കു
വന്ദനം എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ കാൽ പിടിച്ചു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 10 യേശു
അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ട; നിങ്ങൾ പോയി
എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു ഗലീലെക്കു
പോകുവാൻ പറവിൻ; അവിടെ അവർ
എന്നെ കാണും എന്നു പറഞ്ഞു. 11
അവർ പോകുമ്പോൾ കാവല്ക്കൂട്ടത്തിൽ
ചിലർ നഗരത്തിൽ ചെന്നു സംഭവിച്ചതു
എല്ലാം മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു
അറിയിച്ചു. 12 അവർ ഒന്നിച്ചുകൂടി
മൂപ്പന്മാരുമായി ആലോചനകഴിച്ചിട്ടു
പടയാളികൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണം
കൊടുത്തു; 13 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
രാത്രിയിൽ വന്നു ഞങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ
അവനെ കട്ടുകൊണ്ടുപോയി എന്നു
പറവിൻ. 14 വസ്തുത നാടുവാഴിയുടെ
സന്നിധാനത്തിൽ എത്തി എങ്കിലോ
ഞങ്ങൾ അവനെ സമ്മതിപ്പിച്ചു
നിങ്ങളെ നിർഭയരാക്കിക്കൊള്ളാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 അവർ പണം വാങ്ങി
ഉപദേശപ്രകാരം ചെയ്തു; ഈ കഥ
ഇന്നുവരെ യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
പരക്കെ നടപ്പായിരിക്കുന്നു. 16 എന്നാൽ
പതിനൊന്നു ശിഷ്യന്മാർ ഗലീലയിൽ
യേശു അവരോടു കല്പിച്ചിരുന്ന മലെക്കു
പോയി. 17 അവനെ കണ്ടപ്പോൾ അവർ
നമസ്കരിച്ചു; ചിലരോ സംശയിച്ചു. 18
യേശു അടുത്തുചെന്നു: സ്വർഗ്ഗത്തിലും
ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും
എനിക്കു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 19
ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു,
പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും 20 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും പ്രമാണിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചുംകൊണ്ടു
സകലജാതികളെയും
ശിഷ്യരാക്കിക്കൊൾവിൻ; ഞാനോ
ലോകാവസാനത്തോളം എല്ലാനാളും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. (aiōn g165)

മർക്കൊസ്

1 ദൈവപുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്റെ ആരംഭം: 2
“ഞാൻ നിനക്കു മുമ്പായി എന്റെ ദൂതനെ
അയക്കുന്നു; അവൻ നിന്റെ വഴി ഒരുക്കും.
3 കർത്താവിന്റെ വഴി ഒരുക്കുവിൻ
അവന്റെ പാത നിരപ്പാക്കുവിൻ എന്നു
മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ
വാക്കു” എന്നിങ്ങനെ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 4
യോഹന്നാൻ വന്നു മരുഭൂമിയിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചും പാപമോചനത്തിന്നായുള്ള
മാനസാന്തരസ്നാനം
പ്രസംഗിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. 5 അവന്റെ
അടുക്കൽ യെഹൂദ്യദേശം ഒക്കെയും
യെരൂശലേമ്യർ എല്ലാവരും വന്നു
പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു യോർദ്ദാൻ
നദിയിൽ അവനാൽ സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 6
യോഹന്നാനോ ഒട്ടകരോമം കൊണ്ടുള്ള
ഉടുപ്പും അരയിൽ തോൽവാറും ധരിച്ചും
വെട്ടുക്കിളിയും കാട്ടുതേനും ഉപജീവിച്ചും
പോന്നു. 7 എന്നിലും ബലമേറിയവൻ
എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു; അവന്റെ
ചെരിപ്പിന്റെ വാറു കുനിഞ്ഞഴിപ്പാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല. 8 ഞാൻ നിങ്ങളെ
വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു;
അവനോ നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും എന്നു അവൻ
പ്രസംഗിച്ചു പറഞ്ഞു. 9 ആ കാലത്തു
യേശു ഗലീലയിലെ നസറെത്തിൽ നിന്നു
വന്നു യോഹന്നാനാൽ യോർദ്ദാനിൽ
സ്നാനം കഴിഞ്ഞു. 10 വെള്ളത്തിൽ
നിന്നു കയറിയ ഉടനെ ആകാശം
പിളരുന്നതും ആത്മാവു പ്രാവുപോലെ
തന്റെ മേൽ വരുന്നതും കണ്ടു: 11 നീ
എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; നിന്നിൽ ഞാൻ
പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 12 അനന്തരം
ആത്മാവു അവനെ മരുഭൂമിയിലേക്കു
പോകുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 13 അവിടെ
അവൻ സാത്താനാൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു
നാല്പതു ദിവസം മരുഭൂമിയിൽ
കാട്ടുമൃഗങ്ങളോടുകൂടെ ആയിരുന്നു;
ദൂതന്മാർ അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു പോന്നു.
14 എന്നാൽ യോഹന്നാൻ തടവിൽ
ആയശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ ചെന്നു
ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിച്ചു: 15 കാലം തികഞ്ഞു
ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു;
മാനസാന്തരപ്പെട്ടു സുവിശേഷത്തിൽ
വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16
അവൻ ഗലീലക്കടല്പുറത്തു നടക്കുമ്പോൾ
ശീമോനും അവന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസും കടലിൽ വല വീശുന്നതു
കണ്ടു; അവർ മീൻ പിടിക്കുന്നവർ
ആയിരുന്നു. 17 യേശു അവരോടു:
എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളെ
മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവരാക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവർ
വല വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
19 അവിടെ നിന്നു അല്പം മുന്നോട്ടു
ചെന്നപ്പോൾ സെബെദിയുടെ മകനായ
യാക്കോബും അവന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാനും പടകിൽ ഇരുന്നു വല
നന്നാക്കുന്നതു കണ്ടു. 20 ഉടനെ
അവരെയും വിളിച്ചു; അവർ അപ്പനായ
സെബെദിയെ കൂലിക്കാരോടുകൂടെ
പടകിൽ വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു.
21 അവർ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി;
ശബ്ബത്തിൽ അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 22 അവന്റെ
ഉപദേശത്തിങ്കൽ അവർ വിസ്മയിച്ചു;
അവൻ ശാസ്ത്രിമാരെപ്പോലെയല്ല,
അധികാരമുള്ളവനായിട്ടത്രേ അവരെ
ഉപദേശിച്ചതു. 23 അവരുടെ പള്ളിയിൽ

അശുദ്ധാത്മാവുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ നിലവിളിച്ചു: 24
നസറായനായ യേശുവേ, ഞങ്ങൾക്കും
നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു? ഞങ്ങളെ
നശിപ്പിപ്പാൻ വന്നുവോ? നീ ആർ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
പരിശുദ്ധൻ തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു.
25 യേശു അതിനെ ശാസിച്ചു:
മിണ്ടരുതു; അവനെ വിട്ടുപോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ അശുദ്ധാത്മാവു
അവനെ ഇഴെച്ചു, ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു
അവനെ വിട്ടു പോയി. 27 എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഇതെന്തു? ഒരു പുതിയ
ഉപദേശം; അവൻ അധികാരത്തോടെ
അശുദ്ധാത്മാക്കളോടും കല്പിക്കുന്നു;
അവ അവനെ അനുസരിക്കയും
ചെയ്യുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ
വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 28 അവന്റെ ശ്രുതി
വേഗത്തിൽ ഗലീലനാടു എങ്ങും പരന്നു.
29 അനന്തരം അവർ പള്ളിയിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങി യാക്കോബും യോഹന്നാനുമായി
ശിമോന്റെയും അന്ത്രെയാസിന്റെയും
വീട്ടിൽ വന്നു. 30 അവിടെ ശിമോന്റെ
അമ്മാവിയമ്മ പനിപിടിച്ചു കിടന്നിരുന്നു;
അവർ അവളെക്കുറിച്ചു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അടുത്തുചെന്നു
അവളെ കൈക്കുപിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു;
പനി അവളെ വിട്ടുമാറി, അവൾ
അവരെ ശുശ്രൂഷിച്ചു. 32 വൈകുന്നേരം
സൂര്യൻ അസ്തമിച്ചശേഷം
അവർ സകലവിധദീനക്കാരെയും
ഭൂതഗ്രസ്തരെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 33 പട്ടണം ഒക്കെയും
വാതിൽക്കൽ വന്നു കൂടിയിരുന്നു. 34
നാനാവ്യാധികളാൽ വലഞ്ഞിരുന്ന
അനേകരെ അവൻ സൗഖ്യമാക്കി,
അനേകം ഭൂതങ്ങളെയും പുറത്താക്കി;
ഭൂതങ്ങൾ അവനെ അറികകൊണ്ടു
സംസാരിപ്പാൻ അവയെ സമ്മതിച്ചില്ല.
35 അതികാലത്തു ഇരുട്ടോടെ
അവൻ എഴുന്നേറ്റു പുറപ്പെട്ടു ഒരു
നിർജ്ജനസ്ഥലത്തു ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു.
36 ശിമോനും കൂടെയുള്ളവരും അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു, 37 അവനെ
കണ്ടപ്പോൾ: എല്ലാവരും നിന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 38
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ അടുത്ത
ഊരുകളിലും പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു നാം
അവിടേക്കു പോക; ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ
ഞാൻ പുറപ്പെട്ടു വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 39 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിൽ
ഒക്കെയും അവരുടെ പള്ളികളിൽ
ചെന്നു പ്രസംഗിക്കയും ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. 40 ഒരു
കുഷ്ഠരോഗി അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
മുട്ടുകുത്തി: നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 41 യേശു മനസ്സലിഞ്ഞു
കൈ നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: 42 മനസ്സുണ്ടു,
ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞ ഉടനെ കുഷ്ഠം
വിട്ടുമാറി അവന്നു ശുദ്ധിവന്നു. 43 യേശു
അവനെ അമർച്ചയായി ശാസിച്ചു: 44
നോക്കു, ആരോടും ഒന്നും പറയരുതു;
എന്നാൽ ചെന്നു പുരോഹിതന്നു
നിന്നെത്തന്നേ കാണിച്ചു, നിന്റെ
ശുദ്ധീകരണത്തിന്നു വേണ്ടി മോശെ
കല്പിച്ചതു അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
അർപ്പിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
വിട്ടയച്ചു. 45 അവനോ പുറപ്പെട്ടു വളരെ
ഘോഷിപ്പാനും വസ്തുത പ്രസംഗിപ്പാനും
തുടങ്ങി; അതിനാൽ യേശുവിന്നു
പരസ്യമായി പട്ടണത്തിൽ കടപ്പാൻ
കഴിയായ്കകൊണ്ടു അവൻ പുറത്തു
നിർജ്ജനസ്ഥലങ്ങളിൽ പാർത്തു;
എല്ലാടത്തു നിന്നും ആളുകൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കൂടി.

2 ചില ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം
അവൻ പിന്നെയും കഫർന്നഹൂമിൽ
ചെന്നു; അവൻ വീട്ടിൽ ഉണ്ടെന്നു
ശ്രുതിയായി. 2 ഉടനെ വാതിൽക്കൽപോലും
ഇടമില്ലാത്തവണ്ണം പലരും വന്നു
കൂടി, അവൻ അവരോടു തിരുവചനം
പ്രസ്താവിച്ചു. 3 അപ്പോൾ നാലാൾ
ഒരു പക്ഷവാതക്കാരനെ ചുമന്നു
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
4 പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു
സമീപിച്ചു കൂടായ്കയാൽ അവൻ ഇരുന്ന
സ്ഥലത്തിന്റെ മേല്പുര പൊളിച്ചു തുറന്നു,
പക്ഷവാതക്കാരനെ കിടക്കയോടെ
ഇറക്കി വെച്ചു. 5 യേശു അവരുടെ
വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു പക്ഷവാതക്കാരനോടു:
മകനേ, നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു
തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 6
അവിടെ ചില ശാസ്ത്രിമാർ ഇരുന്നു:
ഇവൻ ഇങ്ങനെ ദൈവദൂഷണം
പറയുന്നതു എന്തു? 7 ദൈവം ഒരുവൻ
അല്ലാതെ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ
കഴിയുന്നവൻ ആർ എന്നു ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ അവർ
ഉള്ളിൽ ചിന്തിക്കുന്നതു യേശു ഉടനെ
മനസ്സിൽ ഗ്രഹിച്ചു അവരോടു: നിങ്ങൾ
ഹൃദയത്തിൽ ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കുന്നതു
എന്തു? 9 പക്ഷവാതക്കാരനോടു നിന്റെ
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്നതോ, എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ, ഏതാകുന്നു
എളുപ്പം എന്നു ചോദിച്ചു. 10 എന്നാൽ
ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ
മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം ഉണ്ടു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു — അവൻ
പക്ഷവാതക്കാരനോടു: 11 എഴുന്നേറ്റു
കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു
കിടക്ക എടുത്തു എല്ലാവരും കാൺകെ
പുറപ്പെട്ടു; അതുകൊണ്ടു എല്ലാവരും
വിസ്മയിച്ചു: ഇങ്ങനെ ഒരു നാളും
കണ്ടിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 13 അവൻ പിന്നെയും
കടല്ക്കരെ ചെന്നു; പുരുഷാരം ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ അവരെ
ഉപദേശിച്ചു. 14 പിന്നെ അവൻ കടന്നു
പോകുമ്പോൾ അല്ഫായിയുടെ മകനായ
ലേവി ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു
കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു; അവൻ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
അനുഗമിച്ചു. 15 അവൻ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ പല ചുങ്കക്കാരും
പാപികളും യേശുവിനോടും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടും കൂടി പന്തിയിൽ
ഇരുന്നു; അവനെ അനുഗമിച്ചുവന്നവർ
അനേകർ ആയിരുന്നു. 16 അവൻ
ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും കൂടെ
തിന്നുകയും കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നതു
പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ള ശാസ്ത്രിമാർ
കണ്ടിട്ടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു:
അവൻ ചുങ്കക്കാരോടും പാപികളോടും
കൂടെ തിന്നുകുടിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. 17 യേശു അതു
കേട്ടു അവരോടു: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ
സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യമില്ല; ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല,
പാപികളെ അത്രേ വിളിപ്പാൻ വന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 യോഹന്നാന്റെ
ശിഷ്യന്മാരും പരീശന്മാരും ഉപവസിക്ക
പതിവായിരുന്നു; അവർ വന്നു അവനോടു:
യോഹന്നാന്റെയും പരീശന്മാരുടെയും
ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കുന്നുവല്ലോ;
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ഉപവസിക്കാത്തതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: മണവാളൻ
കൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ തോഴ്മക്കാർക്കു

ഉപവസിപ്പാൻ കഴിയുമോ? മണവാളൻ
കൂടെ ഇരിക്കുംകാലത്തോളം അവർക്കു
ഉപവസിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 20 എന്നാൽ
മണവാളൻ അവരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന
കാലം വരും; അന്നു, ആ കാലത്തു അവർ
ഉപവസിക്കും. 21 പഴയ വസ്ത്രത്തിൽ
കോടിത്തുണിക്കണ്ടം ആരും ചേർത്തു
തുന്നുമാറില്ല; തുന്നിയാൽ ചേർത്ത
പുതുക്കണ്ടം പഴയതിൽ നിന്നു വലിഞ്ഞിട്ടു
ചീന്തൽ ഏറ്റവും വല്ലാതെ ആകും. 22 ആരും
പുതിയ വീഞ്ഞു പഴയ തുരുത്തിയിൽ
പകർന്നു വെക്കുമാറില്ല; വെച്ചാൽ
പുതുവീഞ്ഞു തുരുത്തിയെ പൊളിക്കും;
വീഞ്ഞു ഒഴുകിപ്പോകും; തുരുത്തി
നശിച്ചുപോകും; പുതിയ വീഞ്ഞു പുതിയ
തുരുത്തിയിലത്രേ പകർന്നു വെക്കേണ്ടതു.
23 അവൻ ശബ്ബത്തിൽ വിളഭൂമിയിൽകൂടി
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
വഴിനടക്കയിൽ കതിർ പറിച്ചുതുടങ്ങി.
24 പരീശന്മാർ അവനോടു: നോക്കു,
ഇവർ ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 25
അവൻ അവരോടു: ദാവീദ്, തനിക്കും
കൂടെയുള്ളവർക്കും മുട്ടുണ്ടായി
വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു? 26
അവൻ അബ്യാഥാർമഹാപുരോഹിതന്റെ
കാലത്തു ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു,
പുരോഹിതന്മാർക്കല്ലാതെ ആർക്കും
തിന്മാൻ വിഹിതമല്ലാത്ത കാഴ്ചയപ്പം
തിന്നു കൂടെയുള്ളവർക്കും കൊടുത്തു
എന്നു നിങ്ങൾ ഒരിക്കലും വായിച്ചിട്ടില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 27 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു: മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്
നിമിത്തമല്ല; ശബ്ബത്ത് മനുഷ്യൻ
നിമിത്തമത്രേ ഉണ്ടായതു; 28 അങ്ങനെ
മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും കർത്താവു
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

3 അവൻ പിന്നെയും പള്ളിയിൽ
ചെന്നു: അവിടെ വരണ്ട കയ്യുള്ള
ഒരു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവർ
അവനെ കുറ്റം ചുമത്തേണ്ടതിന്നു
ശബ്ബത്തിൽ അവനെ സൗഖ്യമാക്കുമോ
എന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 3
വരണ്ടകയ്യുള്ള മനുഷ്യനോടു അവൻ:
നടുവിൽ എഴുന്നേറ്റുനില്ക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 പിന്നെ അവരോടു: ശബ്ബത്തിൽ
നന്മ ചെയ്കയോ, തിന്മചെയ്കയോ,
ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ, കൊല്ലുകയോ,
ഏതു വിഹിതം എന്നു ചോദിച്ചു.
അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 5 അവരുടെ
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം അവൻ
ദുഃഖിച്ചുകൊണ്ടു കോപത്തോടെ
അവരെ ചുറ്റും നോക്കി, ആ
മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക എന്നു
പറഞ്ഞു: അവൻ നീട്ടി, അവന്റെ കൈ
സൗഖ്യമായി. 6 ഉടനെ പരീശന്മാർ
പുറപ്പെട്ടു, അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
ഹെരോദ്യരുമായി ആലോചന കഴിച്ചു. 7
യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി കടല്ക്കരക്കു
വാങ്ങിപ്പോയി; ഗലീലയിൽനിന്നു
വലിയോരു പുരുഷാരം അവനെ
അനുഗമിച്ചു; 8 യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നും
യെരൂശലേമിൽനിന്നും എദോമിൽ
നിന്നും യോർദ്ദാന്നക്കരെനിന്നും
സോരിന്റെയും സിദോന്റെയും
ചുറ്റുപാട്ടിൽനിന്നും വലിയോരു കൂട്ടം
അവൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും കേട്ടിട്ടു
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 9 പുരുഷാരം
തന്നെ ഞെരുക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ നിമിത്തം ഒരു ചെറു പടകു
തനിക്കു ഒരുക്കി നിറുത്തുവാൻ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ
അനേകരെ സൗഖ്യമാക്കുകയാൽ
ബാധകൾ ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവനെ
തൊടേണ്ടതിന്നു തിക്കിത്തിരക്കി

വന്നു. 11 അശുദ്ധാത്മാക്കളും അവനെ
കാണുമ്പോൾ ഒക്കെയും അവന്റെ
മുമ്പിൽ വീണു: നീ ദൈവപുത്രൻ
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറയും. 12 തന്നെ
പ്രസിദ്ധമാക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
അവരെ വളരെ ശാസിച്ചുപോന്നു. 13
പിന്നെ അവൻ മലയിൽ കയറി തനിക്കു
ബോധിച്ചവരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു;
അവർ അവന്റെ അരികെ വന്നു. 14
അവൻ തന്നോടുകൂടെ ഇരിപ്പാനും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതിന്നു അയപ്പാനും
15 ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു
അധികാരം ഉണ്ടാകുവാനും പന്തിരുവരെ
നിയമിച്ചു; 16 ശിമോന്നു പത്രൊസ്
എന്നു പേരിട്ടു; 17 സെബെദിയുടെ
മകനായ യാക്കോബു, യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യോഹന്നാൻ:
ഇവർക്കു ഇടിമക്കൾ എന്നർത്ഥമുള്ള
ബൊവനേർഗ്ഗെസ് എന്നു പേരിട്ടു
— 18 അന്ത്രെയാസ്, ഫിലിപ്പൊസ്,
ബർത്തൊലൊമായി, മത്തായി, തോമാസ്,
അല്ഫായിയുടെ മകനായ യാക്കോബ്,
തദ്ദായി, കനാന്യനായ ശിമോൻ, 19 തന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത ഈസ്കായ്യോർത്ത്
യൂദാ എന്നിവരെ തന്നേ. 20 അവൻ
വീട്ടിൽ വന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷണം
കഴിപ്പാൻപോലും വഹിയാതവണ്ണം
പുരുഷാരം പിന്നെയും തിങ്ങി കൂടി
വന്നു. 21 അവന്റെ ചാർച്ചക്കാർ
അതു കേട്ടു, അവന്നു ബുദ്ധിഭ്രമം
ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
പിടിപ്പാൻ വന്നു. 22 യെരൂശലേമിൽ
നിന്നു വന്ന ശാസ്ത്രിമാരും: അവന്നു
ബെയെത്സെബൂൽ ഉണ്ടു, ഭൂതങ്ങളുടെ
തലവനെകൊണ്ടു അവൻ ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23
അവൻ അവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു
ഉപമകളാൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
സാത്താന്നു സാത്താനെ എങ്ങനെ
പുറത്താക്കുവാൻ കഴിയും? 24 ഒരു രാജ്യം
തന്നിൽതന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ ആ
രാജ്യത്തിനു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 25
ഒരു വീടു തന്നിൽ തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ
ആ വീട്ടിന്നു നിലനില്പാൻ കഴികയില്ല. 26
സാത്താൻ തന്നോടുതന്നേ എതിർത്തു
ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ അവന്നു നിലനില്പാൻ
കഴിവില്ല; അവന്റെ അവസാനം വന്നു.
27 ബലവാനെ പിടിച്ചുകെട്ടീട്ടല്ലാതെ
അവന്റെ വീട്ടിൽ കടന്നു അവന്റെ
കോപ്പു കവർന്നുകളവാൻ ആർക്കും
കഴികയില്ല; പിടിച്ചു കെട്ടിയാൽ പിന്നെ
അവന്റെ വീടു കവർച്ച ചെയ്യാം. 28
മനുഷ്യരോടു സകല പാപങ്ങളും അവർ
ദുഷിച്ചു പറയുന്ന സകല ദൂഷണങ്ങളും
ക്ഷമിക്കും; 29 പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ നേരെ
ദൂഷണം പറയുന്നവനോ ഒരുനാളും ക്ഷമ
കിട്ടാതെ നിത്യശിക്ഷെക്കു യോഗ്യനാകും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. (aiōn g165, aiōnios g166) 30 അവന്നു
ഒരു അശുദ്ധാത്മാവു ഉണ്ടു എന്നു
അവർ പറഞ്ഞിരുന്നു. 31 അനന്തരം
അവന്റെ അമ്മയും സഹോദരന്മാരും
വന്നു പുറത്തു നിന്നു അവനെ വിളിപ്പാൻ
ആളയച്ചു. 32 പുരുഷാരം അവന്റെ ചുറ്റും
ഇരുന്നിരുന്നു; അവർ അവനോടു: നിന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും പുറത്തു
നിന്നു നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവൻ അവരോടു: 33 എന്റെ
അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ആർ എന്നു
പറഞ്ഞിട്ടു ചുറ്റിലും ഇരിക്കുന്നവരെ
നോക്കിക്കൊണ്ടു: 34 എന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും ഇതാ. 35 ദൈവത്തിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവൻ തന്നേ എന്റെ
സഹോദരനും സഹോദരിയും അമ്മയും
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

4 അവൻ പിന്നെയും കടല്ക്കരെവെച്ചു
ഉപദേശിപ്പാൻ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ
ഏറ്റവും വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കൂടുകകൊണ്ടു അവൻ
പടകിൽ കയറി കടലിൽ ഇരുന്നു;
പുരുഷാരം ഒക്കെയും കടലരികെ
കരയിൽ ആയിരുന്നു. 2 അവൻ
ഉപമകളാൽ അവരെ പലതും ഉപദേശിച്ചു,
ഉപദേശത്തിൽ അവരോടു പറഞ്ഞതു: 3
കേൾപ്പിൻ; വിതെക്കുന്നവൻ വിതെപ്പാൻ
പുറപ്പെട്ടു. 4 വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു
വഴിയരികെ വീണു; പറവകൾ വന്നു
അതു തിന്നുകളഞ്ഞു. 5 മറ്റു ചിലതു
പാറസ്ഥലത്തു ഏറെ മണ്ണില്ലാത്തേടത്തു
വീണു; മണ്ണിന്നു താഴ്ച ഇല്ലായ്കയാൽ
ക്ഷണത്തിൽ മുളെച്ചുവന്നു. 6 സൂര്യൻ
ഉദിച്ചാറെ ചൂടു തട്ടി, വേരില്ലായ്കകൊണ്ടു
ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു
മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളു മുളെച്ചു
വളർന്നു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു;
അതു വിളഞ്ഞതുമില്ല. 8 മറ്റു
ചിലതു നല്ലമണ്ണിൽ വീണിട്ടു മുളെച്ചു
വളർന്നു ഫലം കൊടുത്തു; മുപ്പതും
അറുപതും നൂറും മേനി വിളഞ്ഞു. 9
കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ
എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 10
അനന്തരം അവൻ തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
അവനോടുകൂടെയുള്ളവർ
പന്തിരുവരുമായി ആ ഉപമകളെക്കുറിച്ചു
ചോദിച്ചു. 11 അവരോടു അവൻ പറഞ്ഞതു:
ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ മർമ്മം നിങ്ങൾക്കു
നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; പുറത്തുള്ളവർക്കോ
സകലവും ഉപമകളാൽ ലഭിക്കുന്നു. 12
അവർ മനംതിരിയാതെയും അവരോടു
ക്ഷമിക്കാതെയും ഇരിക്കത്തക്കവണ്ണം
അവർ കണ്ടിട്ടും അറിയാതിരിപ്പാനും
കേട്ടിട്ടും ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും
സംഗതിവരും. 13 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഈ ഉപമ
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? പിന്നെ മറ്റെ ഉപമകൾ
ഒക്കെയും എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും? 14
വിതെക്കുന്നവൻ വചനം വിതെക്കുന്നു.
15 വചനം വിതച്ചിട്ടു വഴിയരികെ
വീണതു, കേട്ട ഉടനെ സാത്താൻ വന്നു
ഹൃദയങ്ങളിൽ വിതെക്കപ്പെട്ട വചനം
എടുത്തുകളയുന്നതാകുന്നു. 16 അങ്ങനെ
തന്നേ പാറസ്ഥലത്തു വിതെച്ചതു
വചനം കേട്ട ഉടനെ സന്തോഷത്തോടെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവർ; 17 എങ്കിലും അവർ
ഉള്ളിൽ വേരില്ലാതെ ക്ഷണികന്മാർ
ആകുന്നു; വചനം നിമിത്തം ഉപദ്രവമോ
പീഡയോ ഉണ്ടായാൽ ക്ഷണത്തിൽ
ഇടറിപ്പോകുന്നു. 18 മുള്ളിന്നിടയിൽ
വിതെക്കപ്പെട്ടതോ വചനം കേട്ടിട്ടു 19
ഇഹലോകത്തിന്റെ ചിന്തകളും ധനത്തിന്റെ
വഞ്ചനയും മറ്റുവിഷയ മോഹങ്ങളും
അകത്തു കടന്നു, വചനത്തെ ഞെരുക്കി
നഷ്ഫലമാക്കി തീർക്കുന്നതാകുന്നു. (aiōn
g165) 20 നല്ലമണ്ണിൽ വിതെക്കപ്പെട്ടതോ
വചനം കേൾക്കയും അംഗീകരിക്കയും
ചെയ്യുന്നവർ തന്നേ; അവർ മുപ്പതും
അറുപതും നൂറും മേനി വിളയുന്നു. 21
പിന്നെ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
വിളക്കു കത്തിച്ചു പറയിൻ കീഴിലോ
കട്ടില്ക്കീഴിലോ വെക്കുമാറുണ്ടോ?
വിളക്കുതണ്ടിന്മേലല്ലയോ വെക്കുന്നതു?
22 വെളിപ്പെടുവാനുള്ളതല്ലാതെ
ഗൂഢമായതു ഒന്നും ഇല്ല; വെളിച്ചത്തു
വരുവാനുള്ളതല്ലാതെ മറവായതു ഒന്നും
ഇല്ല. 23 കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ. 24 നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു സൂക്ഷിച്ചു കൊൾവിൻ;
നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും; അധികമായും
കിട്ടും. 25 ഉള്ളവന്നു കൊടുക്കും;
ഇല്ലാത്തവനോടോ ഉള്ളതുംകൂടെ

എടുത്തുകളയും എന്നും അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 പിന്നെ അവൻ
പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യം ഒരു മനുഷ്യൻ
മണ്ണിൽ വിത്തു എറിഞ്ഞശേഷം 27
രാവും പകലും ഉറങ്ങിയും എഴുന്നേറ്റും
ഇരിക്കെ അവൻ അറിയാതെ
വിത്തു മുളെച്ചു വളരുന്നതുപോലെ
ആകുന്നു. 28 ഭൂമി സ്വയമായി മുമ്പെ
ഞാറും പിന്നെ കതിരും പിന്നെ
കതിരിൽ നിറഞ്ഞ മണിയും ഇങ്ങനെ
വിളയുന്നു. 29 ധാന്യം വിളയുമ്പോൾ
കൊയ്ത്തായതുകൊണ്ടു അവൻ ഉടനെ
അരിവാൾ വെക്കുന്നു. 30 പിന്നെ
അവൻ പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യത്തെ
എങ്ങനെ ഉപമിക്കേണ്ടു? ഏതു ഉപമയാൽ
അതിനെ വർണ്ണിക്കേണ്ടു? 31 അതു
കടുകുമണിയോടു സദൃശം; അതിനെ
മണ്ണിൽ വിതെക്കുമ്പോൾ ഭൂമിയിലെ
എല്ലാ വിത്തിലും ചെറിയതു. 32 എങ്കിലും
വിതെച്ചശേഷം വളർന്നു, സകല
സസ്യങ്ങളിലും വലുതായിത്തീർന്നു,
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികൾ അതിന്റെ
നിഴലിൽ വസിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വലുതായ
കൊമ്പുകളെ വിടുന്നു. 33 അവൻ ഇങ്ങനെ
പല ഉപമകളാൽ അവർക്കു കേൾപ്പാൻ
കഴിയുംപോലെ അവരോടു വചനം
പറഞ്ഞുപോന്നു. 34 ഉപമ കൂടാതെ
അവരോടു ഒന്നും പറഞ്ഞതുമില്ല;
തനിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു സകലവും വ്യാഖ്യാനിക്കും.
35 അന്നു സന്ധ്യയായപ്പോൾ: നാം
അക്കരെക്കു പോക എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 36 അവർ
പുരുഷാരത്തെ വിട്ടു, താൻ പടകിൽ
ഇരുന്നപാടെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി;
മറ്റു ചെറുപടകുകളും കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
37 അപ്പോൾ വലിയ ചുഴലിക്കാറ്റു ഉണ്ടായി:
പടകിൽ തിര തള്ളിക്കയറുകകൊണ്ടു
അതു മുങ്ങുമാറായി. 38 അവൻ അമരത്തു
തലയണ വെച്ചു ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു;
അവർ അവനെ ഉണർത്തി: ഗുരോ,
ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നതിൽ നിനക്കു
വിചാരം ഇല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 39
അവൻ എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെ ശാസിച്ചു,
കടലിനോടു: അനങ്ങാതിരിക്ക, അടങ്ങുക
എന്നു പറഞ്ഞു; കാറ്റു അമർന്നു, വലിയ
ശാന്തത ഉണ്ടായി. 40 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ ഭീരുക്കൾ
ആകുവാൻ എന്തു? നിങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴും
വിശ്വാസമില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 41
അവർ വളരെ ഭയപ്പെട്ടു: കാറ്റും കടലും
കൂടെ ഇവനെ അനുസരിക്കുന്നുവല്ലോ;
ഇവൻ ആർ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.

5 അവർ കടലിന്റെ അക്കരെ
ഗദരദേശത്തു എത്തി. 2 പടകിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിയ ഉടനെ അശുദ്ധാത്മാവുള്ള
ഒരു മനുഷ്യൻ കല്ലറകളിൽ നിന്നു വന്നു
അവനെ എതിരേറ്റു. 3 അവന്റെ പാർപ്പു
കല്ലറകളിൽ ആയിരുന്നു; ആർക്കും
അവനെ ചങ്ങലകൊണ്ടുപോലും
ബന്ധിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. 4 പലപ്പോഴും
അവനെ വിലങ്ങും ചങ്ങലയുംകൊണ്ടു
ബന്ധിച്ചിട്ടും അവൻ ചങ്ങല
വലിച്ചുപൊട്ടിച്ചും വിലങ്ങു ഉരുമ്മി
ഒടിച്ചും കളഞ്ഞു; ആർക്കും അവനെ
അടക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 5 അവൻ
രാവും പകലും കല്ലറകളിലും മലകളിലും
ഇടവിടാതെ നിലവിളിച്ചും തന്നെത്താൽ
കല്ലുകൊണ്ടു ചതെച്ചും പോന്നു. 6 അവൻ
യേശുവിനെ ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടിട്ടു
ഓടിച്ചെന്നു അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 7
അവൻ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: യേശുവേ,
മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രാ,
എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ എന്തു?
ദൈവത്താണ, എന്നെ ദണ്ഡിപ്പിക്കരുതേ
എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

8 അശുദ്ധാത്മാവേ, ഈ മനുഷ്യനെ
വിട്ടു പുറപ്പെട്ടുപോക എന്നു യേശു
കല്പിച്ചിരുന്നു. 9 നിന്റെ പേരെന്തു എന്നു
അവനോടു ചോദിച്ചതിന്നു: എന്റെ പേർ
ലെഗ്യോൻ; ഞങ്ങൾ പലർ ആകുന്നു
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു; 10 നാട്ടിൽ
നിന്നു തങ്ങളെ അയച്ചുകളയാതിരിപ്പാൻ
ഏറിയോന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 11 അവിടെ
മലയരികെ ഒരു വലിയ പന്നിക്കൂട്ടം
മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 12 ആ പന്നികളിൽ
കടക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെ അയക്കേണം
എന്നു അവർ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
13 അവൻ അനുവാദം കൊടുത്തു;
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെട്ടു പന്നികളിൽ
കടന്നിട്ടു കൂട്ടം കടുന്തൂക്കത്തൂടെ
കടലിലേക്കു പാഞ്ഞു വീർപ്പുമുട്ടി
ചത്തു. അവ ഏകദേശം രണ്ടായിരം
ആയിരുന്നു. 14 പന്നികളെ മേയ്ക്കുന്നവർ
ഓടിച്ചെന്നു പട്ടണത്തിലും നാട്ടിലും
അറിയിച്ചു; സംഭവിച്ചതു കാണ്മാൻ പലരും
പുറപ്പെട്ടു 15 യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
ലെഗ്യോൻ ഉണ്ടായിരുന്ന ഭൂതഗ്രസ്തൻ
വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുബോധം പൂണ്ടും
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. 16 കണ്ടവർ
ഭൂതഗ്രസ്തന്നു സംഭവിച്ചതും പന്നികളുടെ
കാര്യവും അവരോടു അറിയിച്ചു. 17
അപ്പോൾ അവർ അവനോടു തങ്ങളുടെ
അതിർ വിട്ടുപോകുവാൻ അപേക്ഷിച്ചു
തുടങ്ങി. 18 അവൻ പടകു ഏറുമ്പോൾ
ഭൂതഗ്രസ്തനായിരുന്നവൻ താനും കൂടെ
പോരട്ടെ എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
19 യേശു അവനെ അനുവദിക്കാതെ:
നിന്റെ വീട്ടിൽ നിനക്കുള്ളവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, കർത്താവു നിനക്കു
ചെയ്തതു ഒക്കെയും നിന്നോടു
കരുണകാണിച്ചതും പ്രസ്താവിക്ക എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 അവൻ പോയി
യേശു തനിക്കു ചെയ്തതൊക്കെയും
ദെക്കപ്പൊലിനാട്ടിൽ ഘോഷിച്ചു തുടങ്ങി;
എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.
21 യേശു വീണ്ടും പടകിൽ കയറി ഇക്കരെ
കടന്നു കടലരികെ ഇരിക്കുമ്പോൾ വലിയ
പുരുഷാരം അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നുകൂടി.
22 പള്ളിപ്രമാണികളിൽ യായീറൊസ് എന്നു
പേരുള്ള ഒരുത്തൻ വന്നു, അവനെ കണ്ടു
കാല്ക്കൽ വീണു: 23 എന്റെ കുഞ്ഞുമകൾ
അത്യാസന്നത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു; അവൾ
രക്ഷപ്പെട്ടു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു നീ വന്നു
അവളുടെമേൽ കൈ വെക്കേണമേ
എന്നു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു. 24 അവൻ
അവനോടുകൂടെ പോയി, വലിയ
പുരുഷാരവും പിൻചെന്നു അവനെ
തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 25 പന്ത്രണ്ടു
സംവത്സരമായിട്ടു രക്തസ്രവമുള്ളവളായി
26 പല വൈദ്യന്മാരാലും ഏറിയോന്നു
സഹിച്ചു തനിക്കുള്ളതൊക്കെയും
ചെലവഴിച്ചിട്ടും ഒട്ടും ഭേദം വരാതെ
ഏറ്റവും പരവശയായി തീർന്നിരുന്ന 27
ഒരു സ്ത്രീ യേശുവിന്റെ വർത്തമാനം
കേട്ടു: 28 അവന്റെ വസ്ത്രം എങ്കിലും
തൊട്ടാൽ ഞാൻ രക്ഷപ്പെടും എന്നു
പറഞ്ഞു പുരുഷാരത്തിൽകൂടി പുറകിൽ
വന്നു അവന്റെ വസ്ത്രം തൊട്ടു. 29
ക്ഷണത്തിൽ അവളുടെ രക്തസ്രവം
നിന്നു; ബാധ മാറി താൻ സ്വസ്ഥയായി
എന്നു അവൾ ശരീരത്തിൽ അറിഞ്ഞു.
30 ഉടനെ യേശു തങ്കൽനിന്നു ശക്തി
പുറപ്പെട്ടു എന്നു ഉള്ളിൽ അറിഞ്ഞിട്ടു
പുരുഷാരത്തിൽ തിരിഞ്ഞു: എന്റെ
വസ്ത്രം തൊട്ടതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 31
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: പുരുഷാരം നിന്നെ
തിരക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടും എന്നെ തൊട്ടതു
ആർ എന്നു ചോദിക്കുന്നുവോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 അവനോ അതു ചെയ്തവളെ
കാണ്മാൻ ചുറ്റും നോക്കി. 33 സ്ത്രീ തനിക്കു
സംഭവിച്ചതു അറിഞ്ഞിട്ടു ഭയപ്പെട്ടും

വിറെച്ചുകൊണ്ടു വന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ
വീണു വസ്തുത ഒക്കെയും അവനോടു
പറഞ്ഞു. 34 അവൻ അവളോടു: മകളേ,
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോയി ബാധ ഒഴിഞ്ഞു
സ്വസ്ഥയായിരിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 35
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ നിന്നു
ആൾ വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി;
ഗുരുവിനെ ഇനി അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു
എന്തിന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36
യേശു ആ വാക്കു കാര്യമാക്കാതെ
പള്ളിപ്രമാണിയോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ,
വിശ്വസിക്ക മാത്രം ചെയ്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 പത്രൊസും യാക്കോബും
യാക്കോബിന്റെ സഹോദരനായ
യോഹന്നാനും അല്ലാതെ മറ്റാരും
തന്നോടുകൂടെ ചെല്ലുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല.
38 പള്ളിപ്രമാണിയുടെ വീട്ടിൽ വന്നാറെ
ആരവാരത്തെയും വളരെ കരഞ്ഞു
വിലപിക്കുന്നവരെയും കണ്ടു; 39 അകത്തു
കടന്നു: നിങ്ങളുടെ ആരവാരവും
കരച്ചലും എന്തിന്നു? കുട്ടി മരിച്ചിട്ടില്ല,
ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു;
അവരോ അവനെ പരിഹസിച്ചു. 40
അവൻ എല്ലാവരെയും പുറത്താക്കി
കുട്ടിയുടെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
തന്നോടുകൂടെയുള്ളവരെയും
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു കുട്ടി കിടക്കുന്ന
ഇടത്തുചെന്നു കുട്ടിയുടെ കൈക്കു
പിടിച്ചു: 41 ബാലേ, എഴുന്നേല്ക്ക
എന്നു നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്ന
അർത്ഥത്തോടെ തലീഥാ കൂമി എന്നു
അവളോടു പറഞ്ഞു. 42 ബാല ഉടനെ
എഴുന്നേറ്റു നടന്നു; അവൾക്കു പന്ത്രണ്ടു
വയസ്സായിരുന്നു; അവർ അത്യന്തം
വിസ്മയിച്ചു 43 ഇതു ആരും അറിയരുതു
എന്നു അവൻ അവരോടു ഏറിയോന്നു
കല്പിച്ചു. അവൾക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
കൊടുക്കേണം എന്നും പറഞ്ഞു.

6 അവൻ അവിടെ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു,
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിൽ ചെന്നു;
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും അനുഗമിച്ചു. 2
ശബ്ബത്തായപ്പോൾ അവൻ പള്ളിയിൽ
ഉപദേശിച്ചുതുടങ്ങി; പലരും കേട്ടു
വിസ്മയിച്ചു: ഇവന്നു ഇവ എവിടെനിന്നു?
ഇവന്നു കിട്ടിയ ഈ ജ്ഞാനവും ഇവന്റെ
കയ്യാൽ നടക്കുന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികളും
എന്തു? 3 ഇവൻ മറിയയുടെ മകനും
യാക്കോബ് യോസെ, യൂദാ, ശിമോൻ
എന്നവരുടെ സഹോദരനുമായ
തച്ചനല്ലയോ? ഇവന്റെ സഹോദരികളും
ഇവിടെ നമ്മോടു കൂടെ ഇല്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു അവങ്കൽ ഇടറിപ്പോയി. 4
യേശു അവരോടു: ഒരു പ്രവാചകൻ
തന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും ചാർച്ചക്കാരുടെ
ഇടയിലും സ്വന്ത ഭവനത്തിലും അല്ലാതെ
ബഹുമാനമില്ലാത്തവൻ അല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 ഏതാനും ചില രോഗികളുടെ
മേൽ കൈ വെച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തിയതു
അല്ലാതെ അവിടെ വീര്യപ്രവൃത്തി ഒന്നും
ചെയ്‌വാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. 6 അവരുടെ
അവിശ്വാസം ഹേതുവായി അവൻ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. അവൻ ചുറ്റുമുള്ള
ഊരുകളിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
സഞ്ചരിച്ചു പോന്നു. 7 അനന്തരം അവൻ
പന്തിരുവരെ അടുക്കെ വിളിച്ചു, അവരെ
ഈരണ്ടായി അയച്ചു തുടങ്ങി, അവർക്കു
അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ മേൽ അധികാരം
കൊടുത്തു. 8 അവർ വഴിക്കു വടി
അല്ലാതെ ഒന്നും എടുക്കരുതു; അപ്പവും
പൊക്കണവും മടിശ്ശീലയിൽ കാശും
അരുതു; ചെരിപ്പു ഇട്ടുകൊള്ളാം; 9
രണ്ടു വസ്ത്രം ധരിക്കരുതു എന്നിങ്ങനെ
അവരോടു കല്പിച്ചു. 10 നിങ്ങൾ
എവിടെയെങ്കിലും ഒരു വീട്ടിൽ ചെന്നാൽ

അവിടം വിട്ടു പുറപ്പെടുവോളം അതിൽ
തന്നേ പാർപ്പിൻ. 11 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാതെയും നിങ്ങളുടെ വാക്കു
കേൾക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ അവിടം
വിട്ടു പോകുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കാലിലെ
പൊടി അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
കുടഞ്ഞുകളവിൻ എന്നും അവരോടു
പറഞ്ഞു. 12 അങ്ങനെ അവർ പുറപ്പെട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെടേണം എന്നു പ്രസംഗിച്ചു;
13 വളരെ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും
അനേകം രോഗികൾക്കു എണ്ണതേച്ചു
സൗഖ്യം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. 14
ഇങ്ങനെ അവന്റെ പേർ പ്രസിദ്ധമായി
വരികയാൽ ഹെരോദാരാജാവു
കേട്ടിട്ടു; യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഈ ശക്തികൾ അവനിൽ
വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 15
അവൻ ഏലീയാവാകുന്നു എന്നു മറ്റു
ചിലർ പറഞ്ഞു. വേറെ ചിലർ: അവൻ
പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ ഒരു
പ്രവാചകൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 അതു
ഹെരോദാവു കേട്ടാറെ: ഞാൻ തലവെട്ടിച്ച
യോഹന്നാൻ ആകുന്നു അവൻ;
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഹെരോദാ തന്റെ
സഹോദരനായ ഫീലിപ്പോസിന്റെ ഭാര്യ
ഹെരോദ്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചതുകൊണ്ടു
അവൾനിമിത്തം ആളയച്ചു, യോഹന്നാനെ
പിടിച്ചു തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നു. 18
സഹോദരന്റെ ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിക്കുന്നതു
നിനക്കു വിഹിതമല്ല എന്നു യോഹന്നാൻ
ഹെരോദാവോടു പറഞ്ഞിരുന്നു.
19 ഹെരോദ്യയോ അവന്റെ നേരെ
പകവെച്ചു അവനെ കൊല്ലുവാനും
ഇച്ഛിച്ചു; സാധിച്ചില്ല താനും. 20
യോഹന്നാൻ നീതിയും വിശുദ്ധിയുമുള്ള
പുരുഷൻ എന്നു ഹെരോദാവു
അറിഞ്ഞു അവനെ ഭയപ്പെടുകയും
അവനെ കാത്തുകൊൾകയും ചെയ്തു;
അവന്റെ വചനം കേട്ടിട്ടു വളരെ
കലങ്ങിയെങ്കിലും സന്തോഷത്തോടെ
കേട്ടുപോന്നു. 21 എന്നാൽ
ഹെരോദാവു തന്റെ ജനനോത്സവത്തിൽ
തന്റെ മഹത്തുക്കൾക്കും
സഹസ്രാധിപന്മാർക്കും ഗലീലയിലെ
പ്രമാണികൾക്കും വിരുന്നു കഴിച്ചപ്പോൾ
ഒരു തരം വന്നു. 22 ഹെരോദ്യയുടെ
മകൾ അകത്തു ചെന്നു നൃത്തം ചെയ്തു
ഹെരോദാവിനെയും വിരുന്നുകാരെയും
പ്രസാദിപ്പിച്ച സമയം: മനസ്സുള്ളതു
എന്തെങ്കിലും എന്നോടു ചോദിച്ചു
കൊൾക; നിനക്കു തരാം എന്നു രാജാവു
ബാലയോടു പറഞ്ഞു. 23 എന്തു
ചോദിച്ചാലും, രാജ്യത്തിൽ പകുതിയോളം
ആയാലും നിനക്കു തരാം എന്നു സത്യം
ചെയ്തു. 24 അവൾ പുറത്തിറങ്ങി
അമ്മയോടു: ഞാൻ എന്തു ചോദിക്കേണം
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാൻ
സ്നാപകന്റെ തല എന്നു അവൾ
പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവൾ ബദ്ധപ്പെട്ടു
രാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: ഇപ്പോൾ
തന്നെ യോഹന്നാൻ സ്നാപകന്റെ
തല ഒരു തളികയിൽ തരേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 26 രാജാവു അതിദുഃഖിതനായി
എങ്കിലും ആണയെയും വിരുന്നുകാരെയും
വിചാരിച്ചു അവളോടു നിഷേധിപ്പാൻ
മനസ്സില്ലാഞ്ഞു. 27 ഉടനെ രാജാവു ഒരു
അകമ്പടിയെ അയച്ചു, അവന്റെ തല
കൊണ്ടുവരുവാൻ കല്പിച്ചു. 28 അവൻ
പോയി തടവിൽ അവനെ ശിരഃഛേദം
ചെയ്തു; അവന്റെ തല ഒരു തളികയിൽ
കൊണ്ടുവന്നു ബാലെക്കു കൊടുത്തു;
ബാല അമ്മെക്കു കൊടുത്തു. 29 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അതു കേട്ടിട്ടു വന്നു അവന്റെ

ശവം എടുത്തു ഒരു കല്ലറയിൽ വെച്ചു. 30
പിന്നെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നുകൂടി തങ്ങൾ ചെയ്തതും
ഉപദേശിച്ചതും എല്ലാം അറിയിച്ചു. 31
വരുന്നവരും പോകുന്നവരും വളരെ
ആയിരുന്നതിനാൽ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
പോലും സമയം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒരു
ഏകാന്തസ്ഥലത്തു വേറിട്ടുവന്നു അല്പം
ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
32 അങ്ങനെ അവർ പടകിൽ കയറി
ഒരു ഏകാന്ത സ്ഥലത്തു വേറിട്ടുപോയി.
33 അവർ പോകുന്നതു പലരും കണ്ടു
അറിഞ്ഞു, എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും
കാൽനടയായി അവിടേക്കു ഓടി,
അവർക്കു മുമ്പെ എത്തി. 34 അവൻ
പടകിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിയാറെ വലിയ
പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു, അവർ ഇടയൻ
ഇല്ലാത്ത ആടുകളെപ്പോലെ ആകകൊണ്ടു
അവരിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു പലതും
ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 35 പിന്നെ നേരം നന്നേ
വൈകീട്ടു ശിഷ്യന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു; ഇതു നിർജ്ജനപ്രദേശം അല്ലോ;
36 നേരവും നന്നേ വൈകി; ഭക്ഷിപ്പാൻ
ഇല്ലായ്കയാൽ അവർ ചുറ്റുമുള്ള
കുടികളിലും ഊരുകളിലും ചെന്നു
ഭക്ഷിപ്പാൻ വല്ലതും കൊള്ളേണ്ടതിന്നു
അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊടുപ്പിൻ
എന്നു കല്പിച്ചതിന്നു: ഞങ്ങൾ പോയി
ഇരുനൂറു വെള്ളിക്കാശിന്നു അപ്പം
കൊണ്ടിട്ടു അവർക്കു തിന്മാൻ
കൊടുക്കയോ എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 38 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾക്കു എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു? ചെന്നു
നോക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; അവർ
നോക്കിട്ടു: അഞ്ചു, രണ്ടു മീനും ഉണ്ടു
എന്നു പറഞ്ഞു. 39 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു: എല്ലാവരെയും പച്ചപ്പുല്ലിൽ
പന്തിപന്തിയായി ഇരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു.
40 അവർ നൂറും അമ്പതും വീതം
നിരനിരയായി ഇരുന്നു. 41 അവൻ ആ
അഞ്ചു അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി വാഴ്ത്തി, അപ്പം
നുറുക്കി, അവർക്കു വിളമ്പുവാൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തു; ആ രണ്ടു മീനും
എല്ലാവർക്കും വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു.
42 എല്ലാവരും തിന്നു തൃപ്തരായി.
43 കഷണങ്ങളും മീൻ നുറുക്കും
പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു. 44 അപ്പം
തിന്നവരോ അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ
ആയിരുന്നു. 45 താൻ പുരുഷാരത്തെ
പറഞ്ഞയക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ ഉടനെ പടകു കയറി
അക്കരെ ബേത്ത്സയിദെക്കു നേരെ
മുന്നോടുവാൻ നിർബന്ധിച്ചു. 46
അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു വിട്ടശേഷം താൻ
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ പോയി. 47
വൈകുന്നേരം ആയപ്പോൾ പടകു
കടലിന്റെ നടുവിലും താൻ ഏകനായി
കരയിലും ആയിരുന്നു. 48 കാറ്റു പ്രതികൂലം
ആകകൊണ്ടു അവർ തണ്ടുവലിച്ചു
വലയുന്നതു അവൻ കണ്ടു ഏകദേശം
രാത്രി നാലാം യാമത്തിൽ കടലിന്മേൽ
നടന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവരെ കടന്നുപോകുവാൻ ഭാവിച്ചു.
49 അവൻ കടലിന്മേൽ നടക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു ഭൂതം എന്നു അവർ നിരൂപിച്ചു
നിലവിളിച്ചു. 50 എല്ലാവരും അവനെ കണ്ടു
ഭ്രമിച്ചിരുന്നു. ഉടനെ അവൻ അവരോടു
സംസാരിച്ചു: ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ
തന്നേ ആകുന്നു; ഭയപ്പെടേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 51 പിന്നെ അവൻ അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു പടകിൽ കയറി, കാറ്റു
അമർന്നു; അവർ ഉള്ളിൽ അത്യന്തം

ഭ്രമിച്ചാശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 52 അവരുടെ ഹൃദയം
കടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ടു അപ്പത്തിന്റെ
സംഗതി അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 53 അവർ
അക്കരെ എത്തി ഗെന്നേസരത്ത് ദേശത്തു
അണഞ്ഞു. 54 അവർ പടകിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിയ ഉടനെ ജനങ്ങൾ അവനെ
അറിഞ്ഞു. 55 ആ നാട്ടിൽ ഒക്കെയും
ചുറ്റി ഓടി, അവൻ ഉണ്ടു എന്നു
കേൾക്കുന്ന ഇടത്തേക്കു ദീനക്കാരെ
കിടക്കയിൽ എടുത്തുംകൊണ്ടുവന്നു
തുടങ്ങി. 56 ഊരുകളിലോ
പട്ടണങ്ങളിലോ കുടികളിലോ അവൻ
ചെന്നെടത്തൊക്കെയും അവർ
ചന്തകളിൽ രോഗികളെ കൊണ്ടുവന്നു
വെച്ചു, അവന്റെ വസ്ത്രത്തിന്റെ
തൊങ്ങൽ എങ്കിലും തൊടേണ്ടതിന്നു
അപേക്ഷിക്കയും അവനെ തൊട്ടവർക്കു
ഒക്കെയും സൗഖ്യം വരികയും ചെയ്തു.

7 യെരൂശലേമിൽ നിന്നു പരീശന്മാരും
ചില ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കൂടി. 2 അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർ ശുദ്ധിയില്ലാത്ത
എന്നുവെച്ചാൽ, കഴുകാത്ത, കൈകൊണ്ടു
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതു അവർ
കണ്ടു. 3 പരീശന്മാരും യെഹൂദന്മാർ
ഒക്കെയും പൂർവ്വന്മാരുടെ സമ്പ്രദായം
പ്രമാണിച്ചു കൈ നന്നായി കഴുകീട്ടല്ലാതെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. 4 ചന്തയിൽ
നിന്നു വരുമ്പോഴും കുളിച്ചിട്ടല്ലാതെ
ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല. പാനപാത്രം,
ഭരണി, ചെമ്പു എന്നിവ കഴുകുക
മുതലായി പലതും പ്രമാണിക്കുന്നതു
അവർക്കു ചട്ടമായിരിക്കുന്നു. 5
അങ്ങനെ പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും:
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ പൂർവ്വന്മാരുടെ
സമ്പ്രദായം അനുസരിച്ചു നടക്കാതെ
ശുദ്ധിയില്ലാത്ത കൈകൊണ്ടു ഭക്ഷണം
കഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു അവനോടു
ചോദിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: കപടഭക്തിക്കാരായ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു യെശയ്യാവു പ്രവചിച്ചതു
ശരി: “ഈ ജനം അധരംകൊണ്ടു
എന്നെ ബഹുമാനിക്കുന്നു; എങ്കിലും
അവരുടെ ഹൃദയം എങ്കൽ നിന്നു
ദൂരത്തു അകന്നിരിക്കുന്നു. 7
മാനുഷകല്പനകളായ ഉപദേശങ്ങളെ
അവർ ഉപദേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
എന്നെ വ്യർത്ഥമായി ഭജിക്കുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 8
നിങ്ങൾ ദൈവകല്പന വിട്ടുംകളഞ്ഞു
മനുഷ്യരുടെ സമ്പ്രദായം പ്രമാണിക്കുന്നു;
9 പിന്നെ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളുടെ
സമ്പ്രദായം പ്രമാണിപ്പാൻ വേണ്ടി നിങ്ങൾ
ദൈവകല്പന തള്ളിക്കളയുന്നതു നന്നായി.
10 നിന്റെ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
ബഹുമാനിക്ക എന്നും അപ്പനെയോ
അമ്മയെയോ പ്രാകുന്നവൻ മരിക്കേണം
എന്നു മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. 11 നിങ്ങളോ
ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനോടോ അമ്മയോടോ:
നിനക്കു എന്നാൽ ഉപകാരമായി
വരേണ്ടതു വഴിപാടു എന്നർത്ഥമുള്ള
കൊർബ്ബാൻ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി
എന്നു പറയുന്നു; 12 തന്റെ അപ്പനോ
അമ്മെക്കോ മേലാൽ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ
അവനെ സമ്മതിക്കുന്നതുമില്ല. 13 ഇങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ഉപദേശിക്കുന്ന സമ്പ്രദായത്താൽ
ദൈവകല്പന ദുർബ്ബലമാക്കുന്നു; ഈ
വക പലതും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു.
14 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെ
അരികെ വിളിച്ചു അവരോടു: എല്ലാവരും
കേട്ടു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ. 15
പുറത്തുനിന്നു മനുഷ്യന്റെ അകത്തു
ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിന്നും അവനെ
അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല; അവനിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധമാക്കുന്നതു 16 [കേൾപ്പാൻ

ചെവി ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ] എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അവൻ പുരുഷാരത്തെ
വിട്ടു വീട്ടിൽ ചെന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാർ
ആ ഉപമയെക്കുറിച്ചു അവനോടു
ചോദിച്ചു. 18 അവൻ അവരോടു:
ഇങ്ങനെ നിങ്ങളും ബോധമില്ലാത്തവരോ?
പുറത്തു നിന്നു മനുഷ്യന്റെ അകത്തു
ചെല്ലുന്ന യാതൊന്നിന്നും അവനെ
അശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ? 19
അതു അവന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അല്ല
വയറ്റിലത്രേ ചെല്ലുന്നതു; പിന്നെ
മറപ്പുരയിലേക്കു പോകുന്നു; ഇങ്ങനെ
സകലഭോജ്യങ്ങൾക്കും ശുദ്ധിവരുത്തുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 മനുഷ്യനിൽ
നിന്നു പുറപ്പെടുന്നതത്രേ മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധനാക്കുന്നതു; 21 അകത്തുനിന്നു,
മനുഷ്യരുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു തന്നേ,
ദുശ്ചിന്ത, വ്യഭിചാരം, പരസംഗം, 22
കൊലപാതകം, മോഷണം, അത്യാഗ്രഹം,
ദുഷ്ടത, ചതി, ദുഷ്കാമം, വിടക്കുകണ്ണു,
ദൂഷണം, അഹങ്കാരം, മൂഢത എന്നിവ
പുറപ്പെടുന്നു. 23 ഈ ദോഷങ്ങൾ എല്ലാം
അകത്തുനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മനുഷ്യനെ
അശുദ്ധനാക്കുന്നു എന്നും അവൻ
പറഞ്ഞു. 24 അവൻ അവിടെ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു സീദോന്റെയും സോരിന്റെയും
അതിർനാട്ടിൽ ചെന്നു ഒരു വീട്ടിൽ കടന്നു;
ആരും അറിയരുതു എന്നു ഇച്ഛിച്ചു
എങ്കിലും മറഞ്ഞിരിപ്പാൻ സാധിച്ചില്ല. 25
അശുദ്ധാത്മാവു ബാധിച്ച ചെറിയ മകൾ
ഉള്ളോരു സ്ത്രീ അവന്റെ വസ്തുത കേട്ടിട്ടു
വന്നു അവന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു. 26 അവൾ
സുറൊഫൊയ്നീക്യ ജാതിയിലുള്ള ഒരു
യവനസ്ത്രീ ആയിരുന്നു; തന്റെ മകളിൽ
നിന്നു ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കുവാൻ
അവൾ അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 27
യേശു അവളോടു: മുമ്പെ മക്കൾക്കു
തൃപ്തി വരട്ടെ; മക്കളുടെ അപ്പം എടുത്തു
ചെറുനായ്ക്കൾക്കു ഇട്ടുകൊടുക്കുന്നതു
നന്നല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 28 അവൾ
അവനോടു: അതേ, കർത്താവേ,
ചെറുനായ്ക്കളും മേശെക്കു കീഴെ
കുട്ടികളുടെ അപ്പനുറുക്കുകളെ
തിന്നുന്നുവല്ലോ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
29 അവൻ അവളോടു: ഈ വാക്കുനിമിത്തം
പൊയ്ക്കൊൾക: ഭൂതം നിന്റെ മകളെ
വിട്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
30 അവൾ വീട്ടിൽ വന്നാറെ, മകൾ
കിടക്കമേൽ കിടക്കുന്നതും ഭൂതം
വിട്ടുപോയതും കണ്ടു. 31 അവൻ വീണ്ടും
സോരിന്റെ അതിർ വിട്ടു സീദോൻ
വഴിയായി ദെക്കപ്പൊലിദേശത്തിന്റെ
നടുവിൽകൂടി ഗലീലക്കടല്പുറത്തു വന്നു.
32 അവിടെ അവർ വിക്കനായോരു
ചെകിടനെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു, അവന്റെ മേൽ കൈ
വെക്കേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 33 അവൻ
അവനെ പുരുഷാരത്തിൽനിന്നു വേറിട്ടു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി അവന്റെ ചെവിയിൽ
വിരൽ ഇട്ടു, തുപ്പി അവന്റെ നാവിനെ
തൊട്ടു, 34 സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി
നെടുവീർപ്പിട്ടു അവനോടു: തുറന്നുവരിക
എന്നു അർത്ഥമുള്ള എഫഥാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 35 ഉടനെ അവന്റെ ചെവി
തുറന്നു നാവിന്റെ കെട്ടും അഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൻ ശരിയായി സംസാരിച്ചു. 36 ഇതു
ആരോടും പറയരുതു എന്നു അവരോടു
കല്പിച്ചു എങ്കിലും അവൻ എത്ര കല്പിച്ചുവോ
അത്രയും അവർ പ്രസിദ്ധമാക്കി: 37
അവൻ സകലവും നന്നായി ചെയ്തു;
ചെകിടരെ കേൾക്കുമാറാക്കുന്നു; ഊമരെ
സംസാരിക്കുമാറാക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അത്യന്തം വിസ്മയിച്ചു.

8 ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഏറ്റവും വലിയ
പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കെ അവർക്കു

ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
യേശു ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു
അവരോടു: 2 ഈ പുരുഷാരം ഇപ്പോൾ
മൂന്നു നാളായി എന്നോടുകൂടെ
പാർക്കുന്നു; അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ ഒന്നും
ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു എനിക്കു അവരോടു
അലിവു തോന്നുന്നു; 3 ഞാൻ അവരെ
പട്ടിണിയായി വീട്ടിലേക്കു അയച്ചാൽ
അവർ വഴിയിൽ വെച്ചു തളർന്നു പോകും;
അവരിൽ ചിലർ ദൂരത്തുനിന്നുവന്നവരല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 അതിന്നു അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ: ഇവർക്കു ഇവിടെ മരുഭൂമിയിൽ
അപ്പം കൊടുത്തു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ
എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 5 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങളുടെ പക്കൽ എത്ര അപ്പം ഉണ്ടു
എന്നു ചോദിച്ചു. ഏഴു എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 6 അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
നിലത്തു ഇരിപ്പാൻ കല്പിച്ചു; പിന്നെ
ആ ഏഴപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം
ചെയ്തു നുറുക്കി, ശിഷ്യന്മാരുടെ
പക്കൽ വിളമ്പുവാൻ കൊടുത്തു; അവർ
പുരുഷാരത്തിനു വിളമ്പി. 7 ചെറിയ മീനും
കുറെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അതും അവൻ
അനുഗ്രഹിച്ചിട്ടു, വിളമ്പുവാൻ പറഞ്ഞു.
8 അവർ തിന്നു തൃപ്തരായി; ശേഷിച്ച
കഷണങ്ങൾ ഏഴു വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു.
9 അവർ ഏകദേശം നാലായിരം പേർ
ആയിരുന്നു. 10 അവൻ അവരെ
പറഞ്ഞയച്ച ഉടനെ ശിഷ്യന്മാരോടു കൂടെ
പടകു കയറി ദല്മനൂഥ അംശങ്ങളിൽ
എത്തി. 11 അനന്തരം പരീശന്മാർ
വന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടു
ആകാശത്തു നിന്നു ഒരു അടയാളം
അന്വേഷിച്ചു അവനുമായി തർക്കിച്ചു
തുടങ്ങി. 12 അവൻ ആത്മാവിൽ ഞരങ്ങി:
ഈ തലമുറ അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നതു
എന്തു? ഈ തലമുറെക്കു അടയാളം
ലഭിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു,
13 അവരെ വിട്ടു പിന്നെയും പടകു
കയറി അക്കരെക്കു കടന്നു. 14 അവർ
അപ്പം കൊണ്ടുപോരുവാൻ മറന്നു
പോയിരുന്നു; പടകിൽ അവരുടെ പക്കൽ
ഒരു അപ്പം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.
15 അവൻ അവരോടു: നോക്കുവിൻ,
പരീശരുടെ പുളിച്ചമാവും ഹെരോദാവിന്റെ
പുളിച്ചമാവും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
കല്പിച്ചു. 16 നമുക്കു അപ്പം ഇല്ലായ്കയാൽ
എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
17 അതു യേശു അറിഞ്ഞു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: അപ്പം ഇല്ലായ്കയാൽ
നിങ്ങൾ തമ്മിൽ പറയുന്നതു എന്തു?
ഇപ്പോഴും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലയോ?
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
കടുത്തിരിക്കുന്നുവോ? 18 കണ്ണു
ഉണ്ടായിട്ടും കണുന്നില്ലയോ? ചെവി
ഉണ്ടായിട്ടും കേൾക്കുന്നില്ലയോ?
ഓർക്കുന്നതുമില്ലയോ? 19
അയ്യായിരംപേർക്കു ഞാൻ അഞ്ചു അപ്പം
നുറുക്കിയപ്പോൾ കഷണങ്ങൾ എത്ര
കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു? പന്ത്രണ്ടു എന്നു
അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 20 നാലായിരം
പേർക്കു ഏഴു നുറുക്കിയപ്പോൾ
കഷണങ്ങൾ എത്ര വട്ടി നിറച്ചെടുത്തു?
ഏഴു എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു.
21 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഇപ്പോഴും
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 അവർ ബേത്ത്സയിദയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ ഒരു കുരുടനെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു അവനെ
തൊടേണമെന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 23 അവൻ
കുരുടന്റെ കൈക്കു പിടിച്ചു അവനെ
ഊരിന്നു പുറത്തുകൊണ്ടു പോയി
അവന്റെ കണ്ണിൽ തുപ്പി അവന്റെ മേൽ
കൈ വെച്ചു: നീ വല്ലതും കാണുന്നുണ്ടോ

എന്നു ചോദിച്ചു. 24 അവൻ മേല്പോട്ടു
നോക്കി: ഞാൻ മനുഷ്യരെ കാണുന്നു;
അവർ നടക്കുന്നതു മരങ്ങൾപോലെയത്രേ
കാണുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 പിന്നെയും
അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ കൈ വെച്ചാറെ
അവൻ സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു മിഴിച്ചുനോക്കി
എല്ലാം സ്പഷ്ടമായി കണ്ടു. 26 നീ ഊരിൽ
കടക്കപോലും അരുതു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു അവനെ വീട്ടിലേക്കു അയച്ചു.
27 അനന്തരം യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി
ഫിലിപ്പൊസിന്റെ കൈസര്യക്കു അടുത്ത
ഊരുകളിലേക്കു പോയി; വഴിയിൽവെച്ചു
ശിഷ്യന്മാരോടു: ജനങ്ങൾ എന്നെ ആർ
എന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 28
യോഹന്നാൻ സ്നാപകനെന്നു ചിലർ,
ഏലീയാവെന്നു ചിലർ, പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ എന്നു മറ്റു ചിലർ എന്നു അവർ
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 29 അവൻ അവരോടു:
എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ എന്നു
പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: നീ
ക്രിസ്തു ആകുന്നു എന്നു പത്രൊസ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 30 പിന്നെ തന്നെക്കുറിച്ചു
ആരോടും പറയരുതെന്നു അവൻ
അവരോടു ഖണ്ഡിതമായി പറഞ്ഞു. 31
മനുഷ്യപുത്രൻ പലതും സഹിക്കയും
മൂപ്പന്മാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു
കൊല്ലുകയും മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും വേണം
എന്നു അവരെ ഉപദേശിച്ചു തുടങ്ങി. 32
അവൻ ഈ വാക്കു തുറന്നു പറഞ്ഞു.
അപ്പോൾ പത്രൊസ് അവനെ വേറിട്ടു
കൊണ്ടുപോയി ശാസിച്ചുതുടങ്ങി. 33
അവനോ തിരിഞ്ഞു നോക്കി ശിഷ്യന്മാരെ
കണ്ടിട്ടു പത്രൊസിനെ ശാസിച്ചു:
സാത്താനേ, എന്നെ വിട്ടു പോ; നീ
ദൈവത്തിന്റേതല്ല മനുഷ്യരുടെതത്രേ
കരുതുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു. 34
പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തെയും
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും അരികെ വിളിച്ചു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഒരുവൻ എന്നെ
അനുഗമിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ
തന്നെത്താൻ ത്യജിച്ചു തന്റെ ക്രൂശ്
എടുത്തുകൊണ്ടു എന്നെ അനുഗമിക്കട്ടെ.
35 ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചാൽ അതിനെ കളയും; ആരെങ്കിലും
എന്റെയും സുവിശേഷത്തിന്റെയും
നിമിത്തം തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാൽ
അതിനെ രക്ഷിക്കും. 36 ഒരു മനുഷ്യൻ
സർവ്വലോകവും നേടുകയും തന്റെ ജീവനെ
കളകയും ചെയ്താൽ അവന്നു എന്തു
പ്രയോജനം? 37 അല്ല, തന്റെ ജീവന്നു
വേണ്ടി മനുഷ്യൻ എന്തൊരു മറുവില
കൊടുക്കും; 38 വ്യഭിചാരവും പാപവും
ഉള്ള ഈ തലമുറയിൽ ആരെങ്കിലും
എന്നെയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും
കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവനെക്കുറിച്ചു
മനുഷ്യപുത്രനും തന്റെ പിതാവിന്റെ
തേജസ്സിൽ വിശുദ്ധ ദൂതന്മാരുമായി
വരുമ്പോൾ നാണിക്കും;

9 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ദൈവരാജ്യം
ശക്തിയോടെ വരുന്നതു കാണുവോളം
മരണം ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഈ
നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 2 ആറു ദിവസം
കഴിഞ്ഞ ശേഷം യേശു പത്രൊസിനെയും
യാക്കോബിനെയും യോഹന്നാനെയും
കൂട്ടി ഒരു ഉയർന്ന മലയിലേക്കു
തനിച്ചു കൊണ്ടുപോയി അവരുടെ
മുമ്പാകെ രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. 3 ഭൂമിയിൽ
ഒരു അലക്കുകാരന്നും വെളുപ്പിപ്പാൻ
കഴിയാതെവണ്ണം അവന്റെ വസ്ത്രം
അത്യന്തം വെള്ളയായി തിളങ്ങി. 4
അപ്പോൾ ഏലീയാവും മോശെയും
അവർക്കു പ്രത്യക്ഷമായി യേശുവിനോടു

സംഭാഷിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. 5 പത്രൊസ്
യേശുവിനോടു: റബ്ബീ നാം ഇവിടെ
ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു; ഞങ്ങൾ മൂന്നു
കുടിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെ; ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു
മോശെക്കും ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 താൻ എന്തു പറയേണ്ടു
എന്നു അവൻ അറിഞ്ഞില്ല; അവർ
ഭയപരവശരായിരുന്നു. 7 പിന്നെ ഒരു
മേഘം വന്നു അവരുടെ മേൽ നിഴലിട്ടു:
ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവന്നു
ചെവികൊടുപ്പിൻ എന്നു മേഘത്തിൽ
നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും ഉണ്ടായി. 8
പെട്ടെന്നു അവർ ചുറ്റും നോക്കിയാറെ
തങ്ങളോടുകൂടെ യേശുവിനെ മാത്രം
അല്ലാതെ ആരെയും കണ്ടില്ല. 9
അവർ മലയിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുമ്പോൾ:
മനുഷ്യപുത്രൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
എഴുന്നേറ്റിട്ടല്ലാതെ ഈ കണ്ടതു
ആരോടും അറിയിക്കരുതു എന്നു അവൻ
അവരോടു കല്പിച്ചു. 10 മരിച്ചവരിൽനിന്നു
എഴുന്നേല്ക്ക എന്നുള്ളതു എന്തു എന്നു
തമ്മിൽ തർക്കിച്ചുംകൊണ്ടു അവർ
ആ വാക്കു ഉള്ളിൽ സംഗ്രഹിച്ചു. 11
ഏലീയാവു മുമ്പെ വരേണ്ടതു എന്നു
ശാസ്ത്രിമാർ വാദിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 12 അതിന്നു
യേശു: ഏലീയാവു മുമ്പെ വന്നു
സകലവും യഥാസ്ഥാനത്താക്കുന്നു
സത്യം; എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു:
അവൻ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുകയും
ധിക്കരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എങ്ങനെ?
13 ഏലീയാവു വന്നു; അവനെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ അവർ
തങ്ങൾക്കു തോന്നിയതു എല്ലാം
അവനോടു ചെയ്തു എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 14 അവൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ
അടുക്കെ വന്നാറെ വലിയ പുരുഷാരം
അവരെ ചുറ്റി നില്ക്കുന്നതും ശാസ്ത്രിമാർ
അവരോടു തർക്കിക്കുന്നതും കണ്ടു.
15 പുരുഷാരം അവനെ കണ്ട ഉടനെ
ഭ്രമിച്ചു ഓടിവന്നു അവനെ വന്ദിച്ചു. 16
അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ അവരുമായി
തർക്കിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
17 അതിന്നു പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ:
ഗുരോ, ഊമനായ ആത്മാവുള്ള എന്റെ
മകനെ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു. 18 അതു അവനെ
എവിടെവെച്ചു പിടിച്ചാലും അവനെ
തള്ളിയിടുന്നു; പിന്നെ അവൻ നുരെച്ചു
പല്ലുകടിച്ചു വരണ്ടുപോകുന്നു. അതിനെ
പുറത്താക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞിട്ടു അവർക്കു
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19
അവൻ അവരോടു: അവിശ്വാസമുള്ള
തലമുറയേ, എത്രത്തോളം ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരിക്കും? എത്രത്തോളം
നിങ്ങളെ പൊറുക്കും? അവനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവർ അവനെ
അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു.
അവനെ കണ്ട ഉടനെ ആത്മാവു
അവനെ ഇഴെച്ചു; അവൻ നിലത്തു
വീണു നുരെച്ചുരുണ്ടു. 21 ഇതു അവന്നു
സംഭവിച്ചിട്ടു എത്ര കാലമായി എന്നു
അവന്റെ അപ്പനോടു ചോദിച്ചതിന്നു
അവൻ: ചെറുപ്പംമുതൽ തന്നേ. 22
അതു അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
പലപ്പോഴും തീയിലും വെള്ളത്തിലും
തള്ളിയിട്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നാൽ വല്ലതും
കഴിയും എങ്കിൽ മനസ്സലിഞ്ഞു
ഞങ്ങളെ സഹായിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവനോടു:
നിന്നാൽ കഴിയും എങ്കിൽ എന്നോ?
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു സകലവും കഴിയും

എന്നു പറഞ്ഞു. 24 ബാലന്റെ അപ്പൻ
ഉടനെ നിലവിളിച്ചു: കർത്താവേ,
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു; എന്റെ
അവിശ്വാസത്തിനു സഹായിക്കേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 എന്നാറെ പുരുഷാരം
ഓടിക്കൂടുന്നതു യേശു കണ്ടിട്ടു
അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു: ഊമനും
ചെകിടനുമായ ആത്മാവേ, ഇവനെ
വിട്ടു പോ; ഇനി അവനിൽ കടക്കരുതു
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അപ്പോൾ അതു
നിലവിളിച്ചു അവനെ വളരെ ഇഴെച്ചു
പുറപ്പെട്ടുപോയി. മരിച്ചുപോയി എന്നു
പലരും പറവാൻ തക്കവണ്ണം അവൻ
മരിച്ചപോലെ ആയി. 27 യേശു അവനെ
കൈക്കു പിടിച്ചു നിവിർത്തി, അവൻ
എഴുന്നേറ്റു. 28 വീട്ടിൽ വന്നശേഷം
ശിഷ്യന്മാർ സ്വകാര്യമായി അവനോടു:
ഞങ്ങൾക്കു അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ
കഴിയാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
29 പ്രാർത്ഥനയാൽ അല്ലാതെ ഈ ജാതി
ഒന്നിനാലും പുറപ്പെട്ടുപോകയില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 30 അവിടെ നിന്നു
അവർ പുറപ്പെട്ടു ഗലീലയിൽ കൂടി
സഞ്ചരിച്ചു; അതു ആരും അറിയരുതെന്നു
അവൻ ഇച്ഛിച്ചു. 31 അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചു അവരോടു:
മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ കൊല്ലും;
കൊന്നിട്ടു മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞ ശേഷം
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 ആ വാക്കു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല;
അവനോടു ചോദിപ്പാനോ ഭയപ്പെട്ടു. 33
അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ വന്നു വീട്ടിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ വഴിയിൽവെച്ചു
തമ്മിൽ വാദിച്ചതു എന്തു എന്നു അവരോടു
ചോദിച്ചു. 34 അവരോ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
വലിയവൻ ആർ എന്നു വഴിയിൽവെച്ചു
വാദിച്ചതുകൊണ്ടു മിണ്ടാതിരുന്നു. 35
അവൻ ഇരുന്നു പന്തിരുവരെയും വിളിച്ചു:
ഒരുവൻ മുമ്പൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
അവൻ എല്ലാവരിലും ഒടുക്കത്തവനും
എല്ലാവർക്കും ശുശ്രൂഷകനും ആകേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ശിശുവിനെ
എടുത്തു അവരുടെ നടുവിൽ നിറുത്തി
അണെച്ചുകൊണ്ടു അവരോടു: 37
ഇങ്ങനെയുള്ള ശിശുക്കളിൽ ഒന്നിനെ
എന്റെ നാമത്തിൽ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവനോ എന്നെയല്ല
എന്നെ അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യോഹന്നാൻ
അവനോടു: ഗുരോ, ഒരുവൻ നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു
ഞങ്ങൾ കണ്ടു; അവൻ നമ്മെ
അനുഗമിക്കായ്കയാൽ ഞങ്ങൾ
അവനെ വിരോധിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു.
39 അതിന്നു യേശു പറഞ്ഞതു:
അവനെ വിരോധിക്കരുതു; എന്റെ
നാമത്തിൽ ഒരു വീര്യപ്രവൃത്തി
ചെയ്തിട്ടു വേഗത്തിൽ എന്നെ
ദുഷിച്ചുപറവാൻ കഴിയുന്നവൻ ആരും
ഇല്ല. 40 നമുക്കു പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ
നമുക്കു അനുകൂലമല്ലോ. 41 നിങ്ങൾ
ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ എന്നീ നാമത്തിൽ
ആരെങ്കിലും ഒരു പാനപാത്രം വെള്ളം
നിങ്ങൾക്കു കുടിപ്പാൻ തന്നാൽ അവന്നു
പ്രതിഫലം കിട്ടാതിരിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 42
എങ്കൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഈ ചെറിയവരിൽ
ഒരുത്തന്നു ഇടർച്ചവരുത്തുന്നവന്റെ
കഴുത്തിൽ വലിയോരു തിരികല്ലു കെട്ടി
അവനെ കടലിൽ ഇട്ടുകളയുന്നതു അവന്നു
ഏറെ നല്ലു. 43 നിന്റെ കൈ നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ വെട്ടിക്കളക: 44
ഊനനായി ജീവനിൽ കടക്കുന്നതു രണ്ടു

കയ്യുമുള്ളവൻ ആയി കെടാത്ത തീയായ
നരകത്തിൽ പോകുന്നതിനെക്കാൾ
നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067) 45 നിന്റെ കാൽ
നിനക്കു ഇടർച്ച വരുത്തിയാൽ അതിനെ
വെട്ടിക്കളക: 46 മുടന്തനായി ജീവനിൽ
കടക്കുന്നതു രണ്ടു കാലുമുള്ളവൻ
ആയി കെടാത്ത തീയായ നരകത്തിൽ
വീഴുന്നതിനെക്കാൾ നിനക്കു നല്ലു. (Geenna
g1067) 47 നിന്റെ കണ്ണു നിനക്കു ഇടർച്ച
വരുത്തിയാൽ അതിനെ ചൂന്നുകളക;
ഒറ്റക്കണ്ണനായി ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു രണ്ടുകണ്ണുള്ളവനായി
അഗ്നിനരകത്തിൽ വീഴുന്നതിനെക്കാൾ
നിനക്കു നല്ലു. (Geenna g1067) 48 അവിടെ
അവരുടെ പുഴു ചാകുന്നില്ല. തീ
കെടുന്നതുമില്ല. 49 എല്ലാവന്നും
തീകൊണ്ടു ഉപ്പിടും. 50 ഉപ്പു നല്ലതു
തന്നേ; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാലോ
എന്തൊന്നിനാൽ അതിന്നു രസം
വരുത്തും? നിങ്ങളിൽ തന്നേ ഉപ്പുള്ളവരും
അന്യോന്യം സമാധാനമുള്ളവരും
ആയിരിപ്പിൻ.

10
അവിടെ നിന്നു അവൻ
പുറപ്പെട്ടു യോർദ്ദാന്നക്കരെ
യെഹൂദ്യദേശത്തിന്റെ അതിരോളം
ചെന്നു; പുരുഷാരം പിന്നെയും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കൂടി, പതിവുപോലെ
അവൻ അവരെ പിന്നെയും ഉപദേശിച്ചു.
2 അപ്പോൾ പരീശന്മാർ അടുക്കെ
വന്നു: ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു
പുരുഷന്നു വിഹിതമോ എന്നു അവനെ
പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു അവനോടു ചോദിച്ചു.
3 അവൻ അവരോടു: മോശെ നിങ്ങൾക്കു
എന്തു കല്പന തന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
4 ഉപേക്ഷണപത്രം എഴുതിക്കൊടുത്തു
അവളെ ഉപേക്ഷിപ്പാൻ മോശെ
അനുവദിച്ചു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
5 യേശു അവരോടു: നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തമത്രേ അവൻ
നിങ്ങൾക്കു ഈ കല്പന എഴുതിത്തന്നതു.
6 സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭത്തിങ്കലോ
ദൈവം അവരെ ആണും പെണ്ണുമായി
ഉണ്ടാക്കി. 7 അതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും വിട്ടു
ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; 8 ഇരുവരും ഒരു
ദേഹമായിത്തീരും; അങ്ങനെ അവർ
പിന്നെ രണ്ടല്ല ഒരു ദേഹമത്രേ. 9 ആകയാൽ
ദൈവം യോജിപ്പിച്ചതിനെ മനുഷ്യൻ
വേർപിരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
10 വീട്ടിൽ വെച്ചു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും
അതിനെക്കുറിച്ചു അവനോടു ചോദിച്ചു. 11
അവൻ അവരോടു: ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു
മറ്റൊരുത്തിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ
അവൾക്കു വിരോധമായി വ്യഭിചാരം
ചെയ്യുന്നു. 12 സ്ത്രീയും ഭർത്താവിനെ
ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തനുമായി വിവാഹം
കഴിഞ്ഞാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു
ചിലർ ശിശുക്കളെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാരോ അവരെ
ശാസിച്ചു. 14 യേശു അതു കണ്ടാറെ
മുഷിഞ്ഞു അവരോടു: ശിശുക്കളെ
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ;
അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം
ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെതല്ലോ. 15
ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ
കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും
അതിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പിന്നെ അവൻ
അവരെ അണെച്ചു അവരുടെ മേൽ കൈ
വെച്ചു, അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 17 അവൻ
പുറപ്പെട്ടു യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ ഒരുവൻ
ഓടിവന്നു അവന്റെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തി:
നല്ല ഗുരോ, നിത്യജീവനെ അവകാശം
ആക്കുവാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണം

എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. (aiōnios g166)
18 അതിന്നു യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ
എന്നു പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം
ഒരുവൻ അല്ലാതെ നല്ലവൻ ആരുമില്ല. 19
കൊലചെയ്യരുതു, വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു,
മോഷ്ടിക്കരുതു, കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു,
ചതിക്കരുതു, നിന്റെ അപ്പനെയും
അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക എന്നീ
കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അവൻ അവനോടു: ഗുരോ,
ഇതു ഒക്കെയും ഞാൻ ചെറുപ്പം മുതൽ
പ്രമാണിച്ചുപോരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവനെ നോക്കി അവനെ
സ്നേഹിച്ചു: ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ടു;
നീ പോയി നിനക്കുള്ളതു എല്ലാം വിറ്റു
ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്ക; എന്നാൽ നിനക്കു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം ഉണ്ടാകും;
പിന്നെ വന്നു എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അവൻ വളരെ
സമ്പത്തുള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു ഈ
വചനത്തിങ്കൽ വിഷാദിച്ചു ദുഃഖിതനായി
പൊയ്ക്കളഞ്ഞു. 23 യേശു ചുറ്റും
നോക്കി തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു:
സമ്പത്തുള്ളവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 അവന്റെ ഈ വാക്കിനാൽ
ശിഷ്യന്മാർ വിസ്മയിച്ചു; എന്നാൽ
യേശു പിന്നെയും: മക്കളേ, സമ്പത്തിൽ
ആശ്രയിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യത്തിൽ
കടക്കുന്നതു എത്ര പ്രയാസം. 25 ധനവാൻ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ
ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ കടക്കുന്നതു
എളുപ്പം എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 26
അവർ ഏറ്റവും വിസ്മയിച്ചു: എന്നാൽ
രക്ഷപ്രാപിപ്പാൻ ആർക്കു കഴിയും
എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 27
യേശു അവരെ നോക്കി; മനുഷ്യർക്കു
അസാദ്ധ്യം തന്നേ, ദൈവത്തിന്നു
അല്ലതാനും; ദൈവത്തിന്നു സകലവും
സാദ്ധ്യമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 28 പത്രൊസ്
അവനോടു: ഇതാ, ഞങ്ങൾ സകലവും
വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 29 അതിന്നു
യേശു: എന്റെ നിമിത്തവും സുവിശേഷം
നിമിത്തവും വീടോ സഹോദരന്മാരെയോ
സഹോദരികളെയോ അമ്മയെയോ
അപ്പനെയോ മക്കളെയോ നിലങ്ങളെയോ
വിട്ടാൽ, 30 ഈ ലോകത്തിൽ തന്നേ,
ഉപദ്രവങ്ങളോടും കൂടെ നൂറു മടങ്ങു
വീടുകളെയും സഹോദരന്മാരെയും
സഹോദരികളെയും അമ്മമാരെയും
മക്കളെയും നിലങ്ങളെയും വരുവാനുള്ള
ലോകത്തിൽ നിത്യജീവനെയും
പ്രാപിക്കാത്തവൻ ആരുമില്ല എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. (aiōn g165, aiōnios g166) 31 എങ്കിലും
മുമ്പന്മാർ പലരും പിമ്പന്മാരും പിമ്പന്മാർ
മുമ്പന്മാരും ആകും എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 32 അവർ യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്ര ചെയ്കയായിരുന്നു; യേശു
അവർക്കു മുമ്പായി നടന്നു; അവർ
വിസ്മയിച്ചു; അനുഗമിക്കുന്നവരോ
ഭയപ്പെട്ടു. അവൻ പിന്നെയും പന്തിരുവരെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടു: 33
ഇതാ, നാം യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നു; അവിടെ മനുഷ്യപുത്രൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
ശാസ്ത്രിമാരുടെയും കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടും; അവർ അവനെ
മരണത്തിനു വിധിച്ചു ജാതികൾക്കു
ഏല്പിക്കും. 34 അവർ അവനെ
പരിഹസിക്കയും തുപ്പുകയും തല്ലുകയും
കൊല്ലുകയും മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും
ചെയ്യും എന്നിങ്ങനെ തനിക്കു
സംഭവിക്കാനുള്ളതു പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. 35

സെബെദിയുടെ മക്കളായ യാക്കോബും
യോഹന്നാനും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു അവനോടു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ
നിന്നോടു യാചിപ്പാൻ പോകുന്നതു
ഞങ്ങൾക്കു ചെയ്തുതരുവാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 36
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
എന്തു ചെയ്തുതരുവാൻ നിങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 37
നിന്റെ മഹത്വത്തിൽ ഞങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ
നിന്റെ വലത്തും ഒരുത്തൻ ഇടത്തും
ഇരിക്കാൻ വരം നല്കേണം എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 38 യേശു അവരോടു:
നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ കുടിക്കുന്ന
പാനപാത്രം കുടിപ്പാനും ഞാൻ ഏല്ക്കുന്ന
സ്നാനം ഏല്പാനും നിങ്ങൾക്കു
കഴിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
കഴിയും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 39
യേശു അവരോടു: ഞാൻ കുടിക്കുന്ന
പാനപാത്രം നിങ്ങൾ കുടിക്കയും ഞാൻ
ഏല്ക്കുന്ന സ്നാനം ഏൽക്കയും ചെയ്യും
നിശ്ചയം. 40 എന്റെ വലത്തും ഇടത്തും
ഇരിപ്പാൻ വരം നല്കുന്നതോ എന്റേതല്ല;
ആർക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവോ
അവർക്കു കിട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. 41
അതു ശേഷം പത്തു പേരും കേട്ടിട്ടു
യാക്കോബിനോടും യോഹന്നാനോടും
നീരസപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. 42 യേശു അവരെ
അടുക്കെ വിളിച്ചു അവരോടു: ജാതികളിൽ
അധിപതികളായവർ അവരിൽ കർത്തൃത്വം
ചെയ്യുന്നു; അവരിൽ മഹത്തുക്കളായവർ
അവരുടെ മേൽ അധികാരം നടത്തുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 43 നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ അങ്ങനെ അരുതു; നിങ്ങളിൽ
മഹാൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരൻ
ആകേണം; 44 നിങ്ങളിൽ ഒന്നാമൻ
ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും
ദാസനാകേണം. 45 മനുഷ്യപുത്രൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും
അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ
മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അത്രെ
വന്നതു. 46 അവർ യെരീഹോവിൽ
എത്തി; പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടും
വലിയ പുരുഷാരത്തോടും കൂടെ
യെരീഹോവിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ
തിമായിയുടെ മകനായ ബർത്തിമായി
എന്ന കുരുടനായ ഒരു ഭിക്ഷക്കാരൻ
വഴിയരികെ ഇരുന്നിരുന്നു. 47
നസറായനായ യേശു എന്നു കേട്ടിട്ടു
അവൻ: ദാവീദ്പുത്രാ, യേശുവേ, എന്നോടു
കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു നിലവിളിച്ചു
തുടങ്ങി. 48 മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ പലരും
അവനെ ശാസിച്ചിട്ടും: ദാവീദുപുത്രാ,
എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു
അവൻ ഏറ്റവും അധികം നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 49 അപ്പോൾ യേശു നിന്നു:
അവനെ വിളിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
ധൈര്യപ്പെടുക, എഴുന്നേല്ക്ക, നിന്നെ
വിളിക്കുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു
കുരുടനെ വിളിച്ചു. 50 അവൻ തന്റെ
പുതപ്പു ഇട്ടും കളഞ്ഞു ചാടിയെഴുന്നേറ്റു
യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 51 യേശു
അവനോടു: ഞാൻ നിനക്കു എന്തു
ചെയ്തുതരേണമെന്നു നീ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: റബ്ബൂനീ, എനിക്കു
കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണമെന്നു കുരുടൻ
അവനോടു പറഞ്ഞു. 52 യേശു അവനോടു:
പോക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ
അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു യാത്രയിൽ
അവനെ അനുഗമിച്ചു.

11 അവർ യെരൂശലേമിനോടു സമീപിച്ചു
ഒലീവ് മലയരികെ ബേത്ത്ഫാഗയിലും
ബേഥാന്യയിലും എത്തിയപ്പോൾ അവൻ

ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു
അവരോടു: 2 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള
ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ
കടന്നാൽ ഉടനെ ആരും ഒരിക്കലും
കയറീട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ
കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ
അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 3 ഇതു
ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു ആരെങ്കിലും
നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ കർത്താവിന്നു
ഇതിനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഉണ്ടു
എന്നു പറവിൻ; അവൻ ക്ഷണത്തിൽ
അതിനെ ഇങ്ങോട്ടു അയക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 അവർ പോയി തെരുവിൽ
പുറത്തു വാതിൽക്കൽ കഴുതക്കുട്ടിയെ
കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അതിനെ
അഴിച്ചു. 5 അവിടെ നിന്നവരിൽ ചിലർ
അവരോടു: നിങ്ങൾ കഴുതക്കുട്ടിയെ
അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 6
യേശു കല്പിച്ചതുപോലെ അവർ അവരോടു
പറഞ്ഞു; അവർ അവരെ വിട്ടയച്ചു. 7
അവർ കഴുതക്കുട്ടിയെ യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം അതിന്മേൽ ഇട്ടു; അവൻ
അതിന്മേൽ കയറി ഇരുന്നു. 8 അനേകർ
തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ വിരിച്ചു; മറ്റു
ചിലർ പറമ്പുകളിൽ നിന്നു ചില്ലിക്കൊമ്പു
വെട്ടി വഴിയിൽ വിതറി. 9 മുമ്പും പിമ്പും
നടക്കുന്നവർ: ഹോശന്നാ, കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ;
10 വരുന്നതായ രാജ്യം, നമ്മുടെ പിതാവായ
ദാവീദിന്റെ രാജ്യം വാഴ്ത്തപ്പെടുമാറാകട്ടെ;
അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ഹോശന്നാ എന്നു
ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 അവൻ
യെരൂശലേമിൽ ദൈവാലയത്തിലേക്കു
ചെന്നു സകലവും ചുറ്റും നോക്കിയ
ശേഷം നേരം വൈകിയതുകൊണ്ടു
പന്തിരുവരോടും കൂടെ ബേഥാന്യയിലേക്കു
പോയി. 12 പിറ്റെന്നാൾ അവർ
ബേഥാന്യ വിട്ടു പോരുമ്പോൾ അവന്നു
വിശന്നു; 13 അവൻ ഇലയുള്ളോരു
അത്തിവൃക്ഷം ദൂരത്തുനിന്നു കണ്ടു,
അതിൽ വല്ലതും കണ്ടുകിട്ടുമോ
എന്നു വെച്ചു ചെന്നു, അതിന്നരികെ
എത്തിയപ്പോൾ ഇല അല്ലാതെ ഒന്നും
കണ്ടില്ല; അതു അത്തിപ്പഴത്തിന്റെ
കാലമല്ലാഞ്ഞു. 14 അവൻ അതിനോടു;
ഇനി നിങ്കൽനിന്നു എന്നേക്കും ആരും
ഫലം തിന്നാതിരിക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു;
അതു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു. (aiōn g165) 15
അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു,
ദൈവാലയത്തിൽ വില്ക്കുന്നവരെയും
വാങ്ങുന്നവരെയും പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി;
പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ മേശകളെയും
പ്രാക്കളെ വില്ക്കുന്നവരുടെ
പീഠങ്ങളെയും മറിച്ചിട്ടു കളഞ്ഞു; 16 ആരും
ദൈവാലയത്തിൽകൂടി ഒരു വസ്തുവും
കൊണ്ടുപോകുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 17
പിന്നെ അവരെ ഉപദേശിച്ചു: എന്റെ
ആലയം സകല ജാതികൾക്കും
പ്രാർത്ഥനാലയം എന്നു വിളിക്കപ്പെടും
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയൊ?
നിങ്ങളോ അതിനെ കള്ളന്മാരുടെ
ഗുഹയാക്കിത്തീർത്തു എന്നു പറഞ്ഞു.
18 അതു കേട്ടിട്ടു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ നശിപ്പിക്കേണ്ടതു
എങ്ങനെ എന്നു അന്വേഷിച്ചു. പുരുഷാരം
എല്ലാം അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
അതിശയിക്കയാൽ അവർ അവനെ
ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. 19 സന്ധ്യയാകുമ്പോൾ
അവൻ നഗരം വിട്ടു പോകും. 20 രാവിലെ
അവർ കടന്നുപോരുമ്പോൾ അത്തിവൃക്ഷം
വേരോടെ ഉണങ്ങിപ്പോയതു
കണ്ടു. 21 അപ്പോൾ പത്രൊസിന്നു
ഓർമ്മവന്നു: റബ്ബീ, നീ ശപിച്ച
അത്തി ഉണങ്ങിപ്പോയല്ലോ എന്നു

അവനോടു പറഞ്ഞു. 22 യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ദൈവത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ
ആയിരിപ്പിൻ. 23 ആരെങ്കിലും തന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ സംശയിക്കാതെ താൻ
പറയുന്നതു സംഭവിക്കും എന്നു
വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടു ഈ മലയോടു:
നീ നീങ്ങി കടലിൽ ചാടിപ്പോക എന്നു
പറഞ്ഞാൽ അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ
സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 24 അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ
യാചിക്കുന്നതൊക്കെയും ലഭിച്ചു എന്നു
വിശ്വസിപ്പിൻ; എന്നാൽ അതു നിങ്ങൾക്കു
ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 25 നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
നില്ക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ
നിങ്ങളുടെ പിതാവു നിങ്ങളുടെ
പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾക്കു ആരോടെങ്കിലും വല്ലതും
ഉണ്ടെങ്കിൽ അവനോടു ക്ഷമിപ്പിൻ.
26 നിങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാഞ്ഞാലോ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു
നിങ്ങളുടെ പിഴകളെയും ക്ഷമിക്കയില്ല.
27 അവർ പിന്നെയും യെരൂശലേമിൽ
ചെന്നു. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചുറ്റി
നടക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; 28 നീ എന്തു
അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു
എന്നും ഇതു ചെയ്‌വാനുള്ള അധികാരം
നിനക്കു തന്നതു ആർ എന്നും അവനോടു
ചോദിച്ചു. 29 യേശു അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും;
അതിന്നു ഉത്തരം പറവിൻ; എന്നാൽ
ഇന്ന അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു
ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞാനും നിങ്ങളോടു
പറയും. 30 യോഹന്നാന്റെ സ്നാനം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നോ മനുഷ്യരിൽനിന്നോ
ഉണ്ടായതു? എന്നോടു ഉത്തരം പറവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവർ തമ്മിൽ
ആലോചിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ, പിന്നെ നിങ്ങൾ
അവനെ വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു
എന്നു അവൻ പറയും. 32 മനുഷ്യരിൽ
നിന്നു എന്നു പറഞ്ഞാലോ-എല്ലാവരും
യോഹന്നാനെ സാക്ഷാൽ പ്രവാചകൻ
എന്നു എണ്ണുകകൊണ്ടു അവർ
ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. 33 അങ്ങനെ
അവർ യേശുവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു
അറിഞ്ഞുകൂടാ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ഞാനും ഇതു ഇന്ന
അധികാരംകൊണ്ടു ചെയ്യുന്നു എന്നു
നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല എന്നു യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു.

12 പിന്നെ അവൻ ഉപമകളാൽ
അവരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു:
ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം
നട്ടുണ്ടാക്കി ചുറ്റും വേലികെട്ടി
ചക്കും കുഴിച്ചുനാട്ടി ഗോപുരവും
പണിതു കുടിയാന്മാരെ ഏല്പിച്ചിട്ടു
പരദേശത്തു പോയി. 2 കാലം ആയപ്പോൾ
കുടിയാന്മാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ
അനുഭവം വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവൻ ഒരു
ദാസനെ കുടിയാന്മാരുടെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചു. 3 അവർ അവനെ പിടിച്ചു
തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 4
പിന്നെ മറ്റൊരു ദാസനെ അവരുടെ
അടുക്കൽ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ
അവർ തലയിൽ മുറിവേല്പിക്കയും
അവമാനിക്കയും ചെയ്തു. 5 അവൻ
മറ്റൊരുവനെ പറഞ്ഞയച്ചു; അവനെ
അവർ കൊന്നു; മറ്റു പലരെയും ചിലരെ
അടിക്കയും ചിലരെ കൊല്ലുകയും
ചെയ്തു. 6 അവന്നു ഇനി ഒരുത്തൻ, ഒരു
പ്രിയമകൻ, ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ മകനെ

അവർ ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു
ഒടുക്കം അവനെ അവരുടെ അടുക്കൽ
പറഞ്ഞയച്ചു. 7 ആ കുടിയാന്മാരോ: ഇവൻ
അവകാശി ആകുന്നു; വരുവിൻ; നാം
ഇവനെ കൊല്ലുക; എന്നാൽ അവകാശം
നമുക്കാകും എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
8 അവർ അവനെ പിടിച്ചു കൊന്നു
തോട്ടത്തിൽ നിന്നു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു. 9
എന്നാൽ തോട്ടത്തിന്റെ ഉടയവൻ എന്തു
ചെയ്യും? അവൻ വന്നു ആ കുടിയാന്മാരെ
നിഗ്രഹിച്ചു തോട്ടം മറ്റുള്ളവരെ ഏല്പിക്കും.
10 “വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ
കല്ലു മൂലക്കല്ലായിതീർന്നിരിക്കുന്നു. 11
ഇതു കർത്താവിനാൽ സംഭവിച്ചു, നമ്മുടെ
ദൃഷ്ടിയിൽ ആശ്ചര്യവുമായിരിക്കുന്നു”
എന്ന തിരുവെഴുത്തു നിങ്ങൾ
വായിച്ചിട്ടില്ലയോ? 12 ഈ ഉപമ
തങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആകുന്നു പറഞ്ഞതു
എന്നു ഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവർ അവനെ
പിടിപ്പാൻ അന്വേഷിച്ചു; എന്നാൽ
പുരുഷാരത്തെ ഭയപ്പെട്ടു അവനെ
വിട്ടുപോയി. 13 അനന്തരം അവനെ
വാക്കിൽ കുടുക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ
പരീശന്മാരിലും ഹെരോദ്യരിലും ചിലരെ
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 14 അവർ
വന്നു: ഗുരോ, നീ മനുഷ്യരുടെ മുഖം
നോക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ വഴി നേരായി
പഠിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നീ സത്യവാനും
ആരെയും ഗണ്യമാക്കാത്തവനും എന്നു
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; കൈസർക്കു
കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ
അല്ലയോ? ഞങ്ങൾ കൊടുക്കയോ
കൊടുക്കാതിരിക്കയോ വേണ്ടതു
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു. 15 അവൻ
അവരുടെ കപടം അറിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
എന്നെ പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു?
ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കൊണ്ടുവരുവിൻ;
ഞാൻ കാണട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 16
അവർ കൊണ്ടുവന്നു. ഈ സ്വരൂപവും
മേലെഴുത്തും ആരുടേതു എന്നു
അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: കൈസരുടേതു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 17 യേശു
അവരോടു: കൈസർക്കുള്ളതു
കൈസർക്കും ദൈവത്തിനുള്ളതു
ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; അവർ അവങ്കൽ വളരെ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 18 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല
എന്നു പറയുന്ന സദൂക്യർ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു ചോദിച്ചതെന്തെന്നാൽ:
19 ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ
മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചു ഭാര്യ ശേഷിച്ചാൽ
ആ ഭാര്യയെ അവന്റെ സഹോദരൻ
പരിഗ്രഹിച്ചു തന്റെ സഹോദരന്നു
സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു
മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 20 എന്നാൽ
ഏഴു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവരിൽ മൂത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ
വിവാഹം കഴിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു
പോയി. 21 രണ്ടാമത്തവൻ അവളെ
പരിഗ്രഹിച്ചു സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു;
മൂന്നാമത്തവനും അങ്ങനെ തന്നേ. 22
ഏഴുവരും സന്തതിയില്ലാതെ മരിച്ചു;
എല്ലാവർക്കും ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും
മരിച്ചു. 23 പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവൾ
അവരിൽ ഏവന്നു ഭാര്യയാകും?
ഏഴുവർക്കും ഭാര്യ ആയിരുന്നുവല്ലോ. 24
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെയും
ദൈവശക്തിയെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടല്ലയോ
തെറ്റിപ്പോകുന്നതു? 25 മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ
വിവാഹം കഴിക്കയില്ല വിവാഹത്തിന്നു
കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല;
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരെപ്പോലെ
ആകും. 26 എന്നാൽ മരിച്ചവർ

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചു
മോശെയുടെ പുസ്തകത്തിൽ
മുൾപടർപ്പുഭാഗത്തു ദൈവം
അവനോടു: ഞാൻ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും
യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തപ്രകാരം വായിച്ചിട്ടില്ലയോ?
27 അവൻ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ;
നിങ്ങൾ വളരെ തെറ്റിപ്പോകുന്നു. 28
ശാസ്ത്രിമാരിൽ ഒരുവൻ അടുത്തുവന്നു
അവർ തമ്മിൽ തർക്കിക്കുന്നതു കേട്ടു
അവൻ അവരോടു നല്ലവണ്ണം ഉത്തരം
പറഞ്ഞപ്രകാരം ബോധിച്ചിട്ടു: എല്ലാറ്റിലും
മുഖ്യകല്പന ഏതു എന്നു അവനോടു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു യേശു: 29 എല്ലാറ്റിലും
മുഖ്യകല്പനയോ: "യിസ്രായേലേ, കേൾക്ക;
നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു
ഏകകർത്താവു. 30 നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും
പൂർണ്ണശക്തിയോടും കൂടെ
സ്നേഹിക്കേണം" എന്നു ആകുന്നു.
31 രണ്ടാമത്തേതോ: "കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം"
എന്നത്രേ; ഇവയിൽ വലുതായിട്ടു മറ്റൊരു
കല്പനയും ഇല്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 32 ശാസ്ത്രി അവനോടു:
നന്നു, ഗുരോ, നീ പറഞ്ഞതു സത്യം
തന്നേ; ഏകനേയുള്ളൂ; അവനല്ലാതെ
മറ്റൊരുത്തനുമില്ല. 33 അവനെ
പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടും
പൂർണ്ണശക്തിയോടുംകൂടെ
സ്നേഹിക്കുന്നതും തന്നെപ്പോലെ
കൂട്ടുകാരനെ സ്നേഹിക്കുന്നതും
സകലസർവ്വാംഗഹോമങ്ങളെക്കാളും
യാഗങ്ങളെക്കാളും സാരമേറിയതു
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവൻ
ബുദ്ധിയോടെ ഉത്തരം പറഞ്ഞു എന്നു
യേശു കണ്ടിട്ടു: നീ ദൈവരാജ്യത്തോടു
അകന്നവനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. അതിന്റെ
ശേഷം അവനോടു ആരും ഒന്നും
ചോദിപ്പാൻ തുനിഞ്ഞില്ല. 35 യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ക്രിസ്തു
ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു ശാസ്ത്രിമാർ
പറയുന്നതു എങ്ങനെ? 36 "കർത്താവു
എന്റെ കർത്താവിനോടു: ഞാൻ
നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ
പാദപീഠം ആക്കുവോളം എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു" എന്നു ദാവീദ് താൻ
പരിശുദ്ധാത്മാവിലായി പറയുന്നു. 37
ദാവീദ് തന്നേ അവനെ കർത്താവു എന്നു
പറയുന്നവല്ലോ; പിന്നെ അവന്റെ പുത്രൻ
ആകുന്നതു എങ്ങനെ? എന്നാൽ
വലിയ പുരുഷാരം അവന്റെ വാക്കു
സന്തോഷത്തോടെ കേട്ടുപോന്നു.
38 അവൻ തന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
അവരോടു: അങ്കികളോടെ നടക്കുന്നതും
അങ്ങാടിയിൽ 39 വന്ദനവും പള്ളിയിൽ
മുഖ്യാസനവും അത്താഴത്തിൽ
പ്രധാനസ്ഥലവും ഇച്ഛിക്കുന്ന
ശാസ്ത്രിമാരെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
40 അവർ വിധവമാരുടെ വീടുകളെ
വിഴുങ്ങുകയും ഉപായത്താൽ നീണ്ട
പ്രാർത്ഥന കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
അവർക്കു ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധി
വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 41 പിന്നെ യേശു
ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
പുരുഷാരം ഭണ്ഡാരത്തിൽ പണം
ഇടുന്നതു നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു;
ധനവാന്മാർ പലരും വളരെ ഇട്ടു. 42
ദരിദ്രയായ ഒരു വിധവ വന്നു ഒരു
പൈസക്കു ശരിയായ രണ്ടു കാശ്
ഇട്ടു. 43 അപ്പോൾ അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ

അടുക്കൽ വിളിച്ചു: ഭണ്ഡാരത്തിൽ ഇട്ട
എല്ലാവരെക്കാളും ഈ ദരിദ്രയായ വിധവ
അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 44
എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു
ഇട്ടു; ഇവളോ തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ
നിന്നു തനിക്കുള്ളതു ഒക്കെയും തന്റെ
ഉപജീവനം മുഴുവനും ഇട്ടു എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു.

13 അവൻ ദൈവാലയത്തെ വിട്ടു
പോകുമ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ: ഗുരോ, ഇതാ, എങ്ങനെയുള്ള
കല്ലു, എങ്ങനെയുള്ള പണി എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. 2 യേശു
അവനോടു: നീ ഈ വലിയ പണി
കാണുന്നുവോ? ഇടിക്കാതെ കല്ലിന്മേൽ
കല്ലു ഇവിടെ ശേഷിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 പിന്നെ അവൻ ഒലീവ് മലയിൽ
ദൈവാലയത്തിന്നു നേരെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
പത്രൊസും യാക്കോബും യോഹന്നാനും
അന്ത്രെയാസും സ്വകാര്യമായി അവനോടു:
4 അതു എപ്പോൾ സംഭവിക്കും? അതിന്നു
എല്ലാം നിവൃത്തി വരുന്ന കാലത്തിന്റെ
ലക്ഷണം എന്തു എന്നു ഞങ്ങളോടു
പറഞ്ഞാലും എന്നു ചോദിച്ചു. 5 യേശു
അവരോടു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു:
ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 6 ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അനേകർ എന്റെ
പേരെടുത്തു വന്നു പലരെയും തെറ്റിക്കും.
7 എന്നാൽ നിങ്ങൾ യുദ്ധങ്ങളെയും
യുദ്ധശ്രുതികളെയും കുറിച്ചു
കേൾക്കുമ്പോൾ ഭ്രമിച്ചുപോകരുതു. അതു
സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ; എന്നാൽ അതു
അവസാനമല്ല. 8 ജാതി ജാതിയോടും രാജ്യം
രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും; അവിടവിടെ
ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും ഉണ്ടാകും; ഇതു
ഈറ്റുനോവിന്റെ ആരംഭമത്രേ. 9 എന്നാൽ
നിങ്ങളെത്തന്നേ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
അവർ നിങ്ങളെ ന്യായാധിപസംഘങ്ങളിൽ
ഏല്പിക്കയും പള്ളികളിൽവെച്ചു തല്ലുകയും
എന്റെ നിമിത്തം നാടുവാഴികൾക്കും
രാജാക്കന്മാർക്കും മുമ്പാകെ അവർക്കു
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി നിറുത്തുകയും
ചെയ്യും. 10 എന്നാൽ സുവിശേഷം
മുമ്പെ സകലജാതികളോടും
പ്രസംഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 അവർ
നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി ഏല്പിക്കുമ്പോൾ
എന്തു പറയേണ്ടു എന്നു മുൻകൂട്ടി
വിചാരപ്പെടരുതു. ആ നാഴികയിൽ
നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നതു തന്നേ
പറവിൻ; പറയുന്നതു നിങ്ങൾ അല്ല,
പരിശുദ്ധാത്മാവത്രേ. 12 സഹോദരൻ
സഹോദരനെയും അപ്പൻ മകനെയും
മരണത്തിന്നു ഏല്പിക്കും; മക്കളും
അമ്മയപ്പന്മാരുടെ നേരെ എഴുന്നേറ്റു
അവരെ കൊല്ലിക്കും. 13 എന്റെ
നാമം നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ
പകെക്കും; എന്നാൽ അവസാനത്തോളം
സഹിച്ചുനില്ക്കുന്നവൻ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
14 എന്നാൽ ശൂന്യമാക്കുന്ന മ്ലേച്ഛത
നില്ക്കരുതാത്ത സ്ഥലത്തു നില്ക്കുന്നതു
നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, – വായിക്കുന്നവൻ
ചിന്തിച്ചുകൊള്ളട്ടെ – അന്നു
യെഹൂദ്യദേശത്തു ഉള്ളവർ മലകളിലേക്കു
ഓടിപ്പോകട്ടെ. 15 വീട്ടിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
അകത്തേക്കു ഇറങ്ങിപോകയോ വീട്ടിൽ
നിന്നു വല്ലതും എടുപ്പാൻ കടക്കയോ
അരുതു. 16 വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
വസ്ത്രം എടുപ്പാൻ മടങ്ങിപ്പോകരുതു.
17 ആ കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും
മുലകുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ
കഷ്ടം! 18 എന്നാൽ അതു ശീതകാലത്തു
സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
19 ആ നാളുകൾ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച
സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭം മുതൽ

ഇന്നുവരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്തതും
ഇനിമേൽ സംഭവിക്കാത്തതും ആയ
കഷ്ടകാലം ആകും. 20 കർത്താവു
ആ നാളുകളെ ചുരുക്കീട്ടില്ല എങ്കിൽ
ഒരു ജഡവും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.
താൻ തിരഞ്ഞെടുത്ത വൃതന്മാർ
നിമിത്തമോ അവൻ ആ നാളുകളെ
ചുരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 21 അന്നു
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു: ഇതാ
ക്രിസ്തു ഇവിടെ എന്നോ അതാ
അവിടെ എന്നോ പറഞ്ഞാൽ
വിശ്വസിക്കരുതു. 22 കള്ളക്രിസ്തുക്കളും
കള്ളപ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റു,
കഴിയും എങ്കിൽ വൃതന്മാരെയും
തെറ്റിപ്പാനായി അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും. 23 നിങ്ങളോ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഞാൻ എല്ലാം
നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുവല്ലോ. 24
എങ്കിലോ ആ കാലത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞ
ശേഷം സൂര്യൻ ഇരുണ്ടുപോകയും
ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കയും
25 ആകാശത്തുനിന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ
വീണുകൊണ്ടിരിക്കയും ആകാശത്തിലെ
ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകയും ചെയ്യും.
26 അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ
ശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ
മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നതു അവർ കാണും. 27
അന്നു അവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു,
തന്റെ വൃതന്മാരെ ഭൂമിയുടെ അറുതിമുതൽ
ആകാശത്തിന്റെ അറുതിവരെയും നാലു
ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും. 28
അത്തിയെ നോക്കി ഒരു ഉപമ പഠിപ്പിൻ;
അതിന്റെ കൊമ്പു ഇളതായി ഇല
തളിർക്കുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 29
അങ്ങനെ നിങ്ങളും ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു
കാണുമ്പോൾ അവൻ അടുക്കെ
വാതിൽക്കൽ തന്നേ ആയിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 30 ഇതു
ഒക്കെയും സംഭവിക്കുവോളം ഈ തലമുറ
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 31
ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകും;
എന്റെ വചനങ്ങളോ ഒഴിഞ്ഞു
പോകയില്ല. 32 ആ നാളും നാഴികയും
സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും,
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൂതന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ
അറിയുന്നില്ല. 33 ആ കാലം എപ്പോൾ
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയായ്കകൊണ്ടു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ; ഉണർന്നും
പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ.
34 ഒരു മനുഷ്യൻ വീടുവിട്ടു
പരദേശത്തുപോകുമ്പോൾ ദാസന്മാർക്കു
അധികാരവും അവനവന്നു
അതതു വേലയും കൊടുത്തിട്ടു
വാതിൽകാവൽക്കാരനോടു
ഉണർന്നിരിപ്പാൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
തന്നേ. 35 യജമാനൻ സന്ധ്യക്കോ
അർദ്ധരാത്രിക്കോ കോഴികൂകുന്ന
നേരത്തോ രാവിലെയോ എപ്പോൾ വരും
എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു, 36 അവൻ
പെട്ടെന്നു വന്നു നിങ്ങളെ ഉറങ്ങുന്നവരായി
കണ്ടെത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഉണർന്നിരിപ്പിൻ. 37 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതോ എല്ലാവരോടും പറയുന്നു:
ഉണർന്നിരിപ്പിൻ.

14 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
പെസഹയുടെയും പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെയും ഉത്സവം ആയിരുന്നു.
അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും അവനെ ഉപായത്താൽ
പിടിച്ചു കൊല്ലേണ്ടതു എങ്ങനെ എന്നു
അന്വേഷിച്ചു. 2 ജനത്തിൽ കലഹം
ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ ഉത്സവത്തിൽ അരുതു
എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 3 അവൻ
ബേഥാന്യയിൽ കുഷ്ഠരോഗിയായ

ശിമോന്റെ വീട്ടിൽ പന്തിയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഒരു സ്ത്രീ ഒരു
വെൺകൽഭരണി വിലയേറിയ
സ്വച്ഛജടാമാംസി തൈലവുമായി
വന്നു ഭരണി പൊട്ടിച്ചു അവന്റെ
തലയിൽ ഒഴിച്ചു. 4 അവിടെ ചിലർ:
തൈലത്തിന്റെ ഈ വെറും ചെലവു
എന്തിന്നു? 5 ഇതു മുന്നൂറ്റിൽ അധികം
വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു ദരിദ്രർക്കു
കൊടുപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നുവല്ലോ
എന്നിങ്ങനെ ഉള്ളിൽ നീരസപ്പെട്ടു
അവളെ ഭർത്സിച്ചു. 6 എന്നാൽ
യേശു: ഇവളെ വിടുവിൻ; അവളെ
അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നതു എന്തു? അവൾ
എങ്കൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയല്ലോ ചെയ്തതു.
7 ദരിദ്രർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ
അവർക്കു നന്മചെയ്വാൻ നിങ്ങൾക്കു
കഴിയും; ഞാനോ എല്ലായ്പോഴും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കയില്ല. 8
അവൾ തന്നാൽ ആവതു ചെയ്തു;
കല്ലറയിലെ അടക്കത്തിന്നായി എന്റെ
ദേഹത്തിന്നു മുമ്പുകൂട്ടി തൈലം
തേച്ചു. 9 സുവിശേഷം ലോകത്തിൽ
ഒക്കെയും പ്രസംഗിക്കുന്നേടത്തെല്ലാം
അവൾ ചെയ്തതും അവളുടെ
ഓർമ്മെക്കായി പ്രസ്താവിക്കും എന്നു
ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 10 പിന്നെ പന്തിരുവരിൽ
ഒരുത്തനായി ഈസ്കര്യോത്താവായ
യൂദാ അവനെ മഹാപുരോഹിതന്മാർക്കു
കാണിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 11 അവർ അതു കേട്ടു
സന്തോഷിച്ചു അവന്നു പണം കൊടുക്കാം
എന്നു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു; അവനും
അവനെ എങ്ങനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കാം
എന്നു തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു. 12
പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കുന്നതായ
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ ഒന്നാം
നാളിൽ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: നീ
പെസഹ കഴിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എവിടെ
ഒരുക്കേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 13 അവൻ
ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ അയച്ചു;
നഗരത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അവിടെ ഒരു
കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു
മനുഷ്യൻ നിങ്ങളെ എതിർപെടും. 14
അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു അവൻ
കടക്കുന്നേടത്തു ആ വീട്ടുടയവനോടു:
ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പെസഹ
കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു
ഗുരു ചോദിക്കുന്നു എന്നു പറവിൻ. 15
അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയ ഒരു വന്മാളിക
കാണിച്ചുതരും; അവിടെ നമുക്കു
ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ശിഷ്യന്മാർ
പുറപ്പെട്ടു നഗരത്തിൽ ചെന്നു അവൻ
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു
പെസഹ ഒരുക്കി. 17 സന്ധ്യയായപ്പോൾ
അവൻ പന്തിരുവരോടും കൂടെ വന്നു. 18
അവർ ഇരുന്നു ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ യേശു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ
ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ തന്നേ, എന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അവർ ദുഃഖിച്ചു:
ഓരോരുത്തൻ: ഞാനോ, ഞാനോ
എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു തുടങ്ങി.
20 അവൻ അവരോടു: പന്തിരുവരിൽ
ഒരുവൻ, എന്നോടുകൂടെ താലത്തിൽ
കൈമുക്കുന്നവൻ തന്നേ. 21 മനുഷ്യപുത്രൻ
പോകുന്നതു തന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നേ സത്യം; മനുഷ്യപുത്രനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മനുഷ്യന്നോ
അയ്യോ കഷ്ടം; ആ മനുഷ്യൻ
ജനിക്കാതിരുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു
കൊള്ളായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

22 അവർ ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി
അവർക്കു കൊടുത്തു: വാങ്ങുവിൻ;
ഇതു എന്റെ ശരീരം എന്നു പറഞ്ഞു.
23 പിന്നെ പാനപാത്രം എടുത്തു
സ്തോത്രംചൊല്ലി അവർക്കു കൊടുത്തു;
എല്ലാവരും അതിൽനിന്നു കുടിച്ചു:
24 ഇതു അനേകർക്കു വേണ്ടി
ചൊരിയുന്നതായി നിയമത്തിന്നുള്ള
എന്റെ രക്തം. 25 മുന്തിരിവള്ളിയുടെ
അനുഭവം ദൈവരാജ്യത്തിൽ പുതുതായി
അനുഭവിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ അതു
ഇനി അനുഭവിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 പിന്നെ
അവർ സ്തോത്രം പാടിയശേഷം
ഒലീവു മലക്കു പോയി. 27 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ഇടറിപ്പോകും; “ഞാൻ ഇടയനെ
വെട്ടും, ആടുകൾ ചിതറിപ്പോകും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28
എന്നാൽ ഞാൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്കു
പോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 29 പത്രൊസ്
അവനോടു: എല്ലാവരും ഇടറിയാലും
ഞാൻ ഇടറുകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 30
യേശു അവനോടു: ഇന്നു, ഈ രാത്രിയിൽ
തന്നേ, കോഴി രണ്ടുവട്ടം കൂകുംമുമ്പെ
നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 31 അവനോ:
നിന്നോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടിവന്നാലും
ഞാൻ നിന്നെ തള്ളിപ്പറകയില്ല എന്നു
അധികമായി പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
തന്നേ എല്ലാവരും പറഞ്ഞു. 32 അവർ
ഗെത്ത്ശേമന എന്നു പേരുള്ള തോട്ടത്തിൽ
വന്നാറെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിച്ചു തീരുവോളം ഇവിടെ ഇരിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 പിന്നെ അവൻ
പത്രൊസിനെയും യാക്കോബിനെയും
യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ഭ്രമിപ്പാനും വ്യാകുലപ്പെടുവാനും തുടങ്ങി:
34 എന്റെ ഉള്ളം മരണവേദനപോലെ
അതിദുഃഖിതമായിരിക്കുന്നു; ഇവിടെ
പാർത്തു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 35 പിന്നെ അല്പം
മുമ്പോട്ടു ചെന്നു നിലത്തു വീണു, കഴിയും
എങ്കിൽ ആ നാഴിക നീങ്ങിപ്പോകേണം
എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു: 36 അബ്ബാ,
പിതാവേ, നിനക്കു എല്ലാം കഴിയും; ഈ
പാനപാത്രം എങ്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ;
എങ്കിലും ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതല്ല നീ
ഇച്ഛിക്കുന്നതത്രേ ആകട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 പിന്നെ അവൻ വന്നു അവർ
ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു പത്രൊസിനോടു:
ശിമോനേ, നീ ഉറങ്ങുന്നുവോ? ഒരു
നാഴിക ഉണർന്നിരിപ്പാൻ നിനക്കു
കഴിഞ്ഞില്ലയോ? 38 പരീക്ഷയിൽ
അകപ്പെടായ്‌വാൻ ഉണർന്നിരുന്നു
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; ആത്മാവു ഒരുക്കമുള്ളതു,
ജഡമോ ബലഹീനമത്രേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 39 അവൻ പിന്നെയും
പോയി ആ വചനം തന്നെ ചൊല്ലി
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 40 മടങ്ങിവന്നാറെ അവരുടെ
കണ്ണുകൾക്കു ഭാരമേറിയിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവർ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു; അവർ
അവനോടു എന്തു ഉത്തരം പറയേണം
എന്നു അറിഞ്ഞില്ല. 41 അവൻ
മൂന്നാമതു വന്നു അവരോടു: ഇനി
ഉറങ്ങി ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ; മതി,
നാഴിക വന്നു; ഇതാ, മനുഷ്യപുത്രൻ
പാപികളുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു.
42 എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക; ഇതാ,
എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 43 ഉടനെ, അവൻ

സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ,
പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തനായ യൂദയും
അവനോടുകൂടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ,
ശാസ്ത്രിമാർ, മൂപ്പന്മാർ എന്നവർ
അയച്ച ഒരു പുരുഷാരവും വാളും
വടിയുമായി വന്നു. 44 അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ: ഞാൻ
ഏവനെ ചുംബിക്കുമോ അവൻ
തന്നേ ആകുന്നു; അവനെ പിടിച്ചു
സൂക്ഷ്മതയോടെ കൊണ്ടുപോകുവിൻ
എന്നു അവർക്കു ഒരു അടയാളം
പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നു. 45 അവൻ
വന്നു ഉടനെ അടുത്തുചെന്നു: റബ്ബീ,
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ചുംബിച്ചു. 46
അവർ അവന്റെമേൽ കൈവച്ചു അവനെ
പിടിച്ചു. 47 അരികെ നില്ക്കുന്നവരിൽ
ഒരുവൻ വാൾ ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസനെ വെട്ടി കാതു അറുത്തു. 48
യേശു അവരോടു: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ
എന്നപോലെ നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിപ്പാൻ
വാളും വടിയുമായി പുറപ്പെട്ടു വന്നുവോ?
49 ഞാൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ പിടിച്ചില്ല;
എങ്കിലും തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു നിവൃത്തി
വരേണ്ടതിന്നു ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 50 ശിഷ്യന്മാർ എല്ലാവരും
അവനെ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി. 51 ഒരു
ബാല്യക്കാരൻ വെറും ശരീരത്തിന്മേൽ
പുതപ്പു പുതെച്ചുംകൊണ്ടു അവനെ
അനുഗമിച്ചു; അവർ അവനെ പിടിച്ചു.
52 അവനോ പുതപ്പു വിട്ടു നഗ്നനായി
ഓടിപ്പോയി. 53 അവർ യേശുവിനെ
മഹാപുരോഹിതന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോയി. അവന്റെ അടുക്കൽ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും എല്ലാം വന്നു കൂടിയിരുന്നു.
54 പത്രൊസ് മഹാപുരോഹിതന്റെ
അരമനെക്കകത്തോളവും അവനെ
ദൂരവേ അനുഗമിച്ചു, ഭൃത്യന്മാരോടു
ചേർന്നു തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
55 മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും യേശുവിനെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു അവന്റെ നേരെ
സാക്ഷ്യം അന്വേഷിച്ചു കണ്ടില്ലതാനും. 56
അനേകർ അവന്റെ നേരെ കള്ളസാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിട്ടും സാക്ഷ്യം ഒത്തുവന്നില്ല.
57 ചിലർ എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ നേരെ:
58 ഞാൻ കൈപ്പണിയായ ഈ മന്ദിരം
പൊളിച്ചു മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു
കൈപ്പണിയല്ലാത്ത മറ്റൊന്നു പണിയും
എന്നു ഇവൻ പറഞ്ഞതു ഞങ്ങൾ
കേട്ടു എന്നു കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു.
59 എന്നിട്ടും അവരുടെ സാക്ഷ്യം
ഒത്തുവന്നില്ല. 60 മഹാപുരോഹിതൻ
നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു യേശുവിനോടു:
നീ ഒന്നും ഉത്തരം പറയുന്നില്ലയോ? ഇവർ
നിന്റെ നേരെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 61 അവനോ
മിണ്ടാതെയും ഉത്തരം പറയാതെയും
ഇരുന്നു. മഹാപുരോഹിതൻ പിന്നെയും
അവനോടു: നീ വന്ദ്യനായവന്റെ പുത്രനായ
ക്രിസ്തുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 62 ഞാൻ
ആകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതും
ആകാശമേഘങ്ങളോടെ വരുന്നതും
നിങ്ങൾ കാണും എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.
63 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതൻ വസ്ത്രം
കീറി: 64 ഇനി സാക്ഷികളെകൊണ്ടു
നമുക്കു എന്തു ആവശ്യം? ദൈവദൂഷണം
നിങ്ങൾ കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾക്കു എന്തു
തോന്നുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ
മരണയോഗ്യൻ എന്നു എല്ലാവരും
വിധിച്ചു. 65 ചിലർ അവനെ തുപ്പുകയും
അവന്റെ മുഖം മൂടി അവനെ മുഷ്ടി
ചുരുട്ടി കുത്തുകയും പ്രവചിക്ക എന്നു

അവനോടു പറകയും ചെയ്തു തുടങ്ങി;
ചേവകർ അവനെ അടിച്ചുംകൊണ്ടു
കയ്യേറ്റു. 66 പത്രൊസ് താഴെ നടുമുറ്റത്തു
ഇരിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്റെ
ബാല്യക്കാരത്തികളിൽ ഒരുത്തി വന്നു, 67
പത്രൊസ് തീ കായുന്നതു കണ്ടു അവനെ
നോക്കി: നീയും ആ നസറായനായ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 68 നീ പറയുന്നതു തിരിയുന്നില്ല,
ബോദ്ധ്യമാകുന്നതുമില്ല എന്നിങ്ങനെ
അവൻ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു; പടിപ്പുരയിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കോഴി കൂകി. 69 ആ
ബാല്യക്കാരത്തി അവനെ പിന്നെയും
കണ്ടു സമീപത്തു നില്ക്കുന്നവരോടു:
ഇവൻ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. അവൻ പിന്നെയും
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 70 കുറയനേരം കഴിഞ്ഞിട്ടു
അരികെ നിന്നവർ പത്രൊസിനോടു:
നീ ആ കൂട്ടരിൽ ഉള്ളവൻ സത്യം;
ഗലീലക്കാരനല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 71
നിങ്ങൾ പറയുന്ന മനുഷ്യനെ ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല എന്നു അവൻ പ്രാകുവാനും
ആണയിടുവാനും തുടങ്ങി. 72 ഉടനെ
കോഴി രണ്ടാമതും കൂകി; കോഴി രണ്ടുവട്ടം
കൂകുംമുമ്പെ നീ മൂന്നു വട്ടം എന്നെ
തള്ളിപ്പറയും എന്നു യേശു തന്നോടു
പറഞ്ഞ വാക്കു പത്രൊസ് ഓർത്തു
അതിനെക്കുറിച്ചു വിചാരിച്ചു കരഞ്ഞു.

15 ഉടനെ അതികാലത്തു തന്നെ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരുമായി ന്യായാധിപസംഘം
ഒക്കെയും കൂടി ആലോചിച്ചു യേശുവിനെ
കെട്ടി കൊണ്ടുപോയി പീലാത്തൊസിനെ
ഏല്പിച്ചു. 2 പീലാത്തൊസ് അവനോടു:
നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ
ആകുന്നു എന്നു അവൻ ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 3 മഹാപുരോഹിതന്മാർ
അവനെ ഏറിയോന്നു കുറ്റം
ചുമത്തി. 4 പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും
അവനോടു ചോദിച്ചു: നീ ഒരുത്തരവും
പറയുന്നില്ലയോ? ഇതാ, അവർ നിന്നെ
എന്തെല്ലാം കുറ്റം ചുമത്തുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 യേശു പിന്നെയും ഉത്തരം
ഒന്നും പറയായ്കയാൽ പീലാത്തൊസ്
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 6 അവൻ ഉത്സവംതോറും
അവർ ചോദിക്കുന്ന ഒരു തടവുകാരനെ
അവർക്കു വിട്ടുകൊടുക്ക പതിവായിരുന്നു.
7 എന്നാൽ ഒരു കലഹത്തിൽ കൊല
ചെയ്തവരായ കലഹക്കാരോടുകൂടെ
ബന്ധിച്ചിരുന്ന ബറബ്ബാസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരുത്തൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 8 പുരുഷാരം
കയറി വന്നു, അവൻ പതിവുപോലെ
ചെയ്യേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചുതുടങ്ങി. 9
മഹാപുരോഹിതന്മാർ അസൂയകൊണ്ടു
അവനെ ഏല്പിച്ചു എന്നു പീലാത്തൊസ്
അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു അവരോടു:
10 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവിനെ
നിങ്ങൾക്കു വിട്ടുതരേണം എന്നു
ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
11 എന്നാൽ അവൻ ബറബ്ബാസിനെ
വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ചോദിപ്പാൻ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ പുരുഷാരത്തെ
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 12
പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും അവരോടു:
എന്നാൽ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നവനെ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു.
13 അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു അവർ
വീണ്ടും നിലവിളിച്ചു. 14 പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: അവൻ എന്തു ദോഷം
ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞാറെ, അവനെ
ക്രൂശിക്ക എന്നു അവർ അധികമായി
നിലവിളിച്ചു. 15 പീലാത്തൊസ്
പുരുഷാരത്തിന്നു തൃപ്തിവരുത്തുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചു ബറബ്ബാസിനെ അവർക്കു

വിട്ടുകൊടുത്തു യേശുവിനെ
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു ക്രൂശിപ്പാൻ
ഏല്പിച്ചു. 16 പടയാളികൾ അവനെ
ആസ്ഥാനമായ മണ്ഡപത്തിന്നകത്തു
കൊണ്ടുപോയി പട്ടാളത്തെ എല്ലാം
വിളിച്ചുകൂട്ടി. 17 അവനെ രക്താംബരം
ധരിപ്പിച്ചു, മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം
മെടഞ്ഞു അവനെ ചൂടിച്ചു: 18
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയജയ എന്നു
പറഞ്ഞു വന്ദിച്ചു; 19 കോൽകൊണ്ടു
അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചു, അവനെ തുപ്പി,
മുട്ടുകുത്തി അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 20
അങ്ങനെ അവനെ പരിഹസിച്ച ശേഷം
അവർ രക്താംബരം നീക്കി സ്വന്തവസ്ത്രം
ധരിപ്പിച്ചു അവനെ ക്രൂശിപ്പാൻ
കൊണ്ടുപോയി. 21 അലക്സന്തരിന്റെയും
രൂഫൊസിന്റെയും അപ്പനായി വയലിൽ
നിന്നു വരുന്ന കുറേനക്കാരനായ
ശിമോനെ അവന്റെ ക്രൂശ് ചുമപ്പാൻ
അവർ നിർബന്ധിച്ചു. 22 തലയോടിടം
എന്നർത്ഥമുള്ള ഗൊല്ഗോഥാ എന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു അവനെ കൊണ്ടുപോയി; 23
കണ്ടിവെണ്ണ കലർത്തിയ വീഞ്ഞു അവന്നു
കൊടുത്തു; അവനോ വാങ്ങിയില്ല.
24 അവനെ ക്രൂശിച്ചശേഷം അവന്റെ
വസ്ത്രം ഇന്നവന്നു ഇന്നതു കിട്ടേണം
എന്നു ചീട്ടിട്ടു പകുതി ചെയ്തു. 25
മൂന്നാം മണി നേരമായപ്പോൾ അവനെ
ക്രൂശിച്ചു. 26 യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു
എന്നിങ്ങനെ അവന്റെ കുറ്റം മീതെ
എഴുതിയിരുന്നു. 27 അവർ രണ്ടു
കള്ളന്മാരെ ഒരുത്തനെ വലത്തും
ഒരുത്തനെ ഇടത്തുമായി അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിച്ചു. 28 [അധർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
അവനെ എണ്ണി എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയായി.] 29 കടന്നു പോകുന്നവർ
തല കുലുക്കിക്കൊണ്ടു: ഹാ, ഹാ,
മന്ദിരം പൊളിച്ചു മൂന്നു നാളുകൊണ്ടു
പണിയുന്നവനേ, 30 നിന്നെത്തന്നേ
രക്ഷിച്ചു ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവാ
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ദുഷിച്ചു. 31
അങ്ങനെ തന്നേ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും അവനെ പരിഹസിച്ചു: ഇവൻ
മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു തന്നെത്താൻ
രക്ഷിപ്പാൻ വഹിയാ. 32 നാം കണ്ടു
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തു എന്ന
യിസ്രായേൽ രാജാവു ഇപ്പോൾ
ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ എന്നു
തമ്മിൽ പറഞ്ഞു; അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവരും അവനെ പഴിച്ചു
പറഞ്ഞു. 33 ആറാം മണിനേരമായപ്പോൾ
ഒമ്പതാം മണിനേരത്തോളം ദേശത്തു
എല്ലാം ഇരുട്ടു ഉണ്ടായി. 34 ഒമ്പതാം
മണിനേരത്തു യേശു: എന്റെ ദൈവമേ,
എന്റെ ദൈവമേ, നീ എന്നെ കൈവിട്ടതു
എന്തു എന്നു അർത്ഥമുള്ള എലോഹീ,
എലോഹീ ലമ്മാ ശബ്ബക്താനീ എന്നു
അത്യുച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചു. 35 അരികെ
നിന്നവരിൽ ചിലർ കേട്ടിട്ടു: അവൻ
ഏലീയാവെ വിളിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 ഒരുത്തൻ ഓടി ഒരു
സ്പോങ്ങിൽ പുളിച്ചവീഞ്ഞു നിറെച്ചു
ഒരു ഓടക്കോലിന്മേലാക്കി: നില്പിൻ;
ഏലീയാവു അവനെ ഇറക്കുവാൻ വരുമോ
എന്നു നമുക്കു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞു
അവന്നു കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു. 37
യേശു ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു പ്രാണനെ
വിട്ടു. 38 ഉടനെ മന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല
മേൽതൊട്ടു അടിയോളവും രണ്ടായി
ചീന്തിപ്പോയി. 39 അവന്നു എതിരെ
നിന്നിരുന്ന ശതാധിപൻ അവൻ ഇങ്ങനെ
പ്രാണനെ വിട്ടതു കണ്ടിട്ടു: ഈ മനുഷ്യൻ
ദൈവപുത്രൻ ആയിരുന്നു സത്യം എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 സ്ത്രീകളും ദൂരത്തുനിന്നു
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവരിൽ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും ചെറിയ

യാക്കോബിന്റെയും യോസെയുടെയും അമ്മ മറിയയും ശലോമിയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 41 അവൻ ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവർ അവനെ അനുഗമിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചും പോന്നു; അവനോടുകൂടെ യെരൂശലേമിലേക്കു വന്ന മറ്റു സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ശബ്ബത്തിന്റെ തലനാളായ ഒരുക്കനാൾ ആകകൊണ്ടു 43 ശ്രേഷ്ഠമന്ത്രിയും ദൈവരാജ്യത്തെ കാത്തിരുന്നവനുമായ അരിമത്ഥ്യയിലെ യോസേഫ് വന്നു ധൈര്യത്തോടെ പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു. 44 അവൻ മരിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ എന്നു പീലാത്തൊസ് ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു ശതാധിപനെ വിളിച്ചു: അവൻ മരിച്ചിട്ടു ഒട്ടുനേരമായോ എന്നു 45 ശതാധിപനോടു വസ്തുത ചോദിച്ചറിഞ്ഞിട്ടു ഉടൽ യോസേഫിന്നു നല്കി. 46 അവൻ ഒരു ശീല വാങ്ങി അവനെ ഇറക്കി ശീലയിൽ ചുറ്റിപ്പൊതിഞ്ഞു, പാറയിൽ വെട്ടീട്ടുള്ള കല്ലറയിൽ വെച്ചു, കല്ലറവാതില്ക്കൽ ഒരു കല്ലു ഉരുട്ടിവെച്ചു; 47 അവനെ വെച്ച ഇടം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യോസെയുടെ അമ്മ മറിയയും നോക്കിക്കണ്ടു.

16 ശബ്ബത്ത് കഴിഞ്ഞശേഷം മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയയും ശലോമയും ചെന്നു അവനെ പൂശേണ്ടതിന്നു സുഗന്ധവർഗ്ഗം വാങ്ങി. 2 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ അതികാലത്തു സൂര്യൻ ഉദിച്ചപ്പോൾ അവർ കല്ലറെക്കൽ ചെന്നു: 3 കല്ലറയുടെ വാതിൽക്കൽ നിന്നു നമുക്കു വേണ്ടി ആർ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളയും എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 4 അവർ നോക്കിയാറെ കല്ലു ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു; അതു ഏറ്റവും വലുതായിരുന്നു. 5 അവർ കല്ലറെക്കകത്തു കടന്നപ്പോൾ വെള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ച ഒരു ബാല്യക്കാരൻ വലത്തു ഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. 6 അവൻ അവരോടു: ഭ്രമിക്കേണ്ടാ; ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട നസറായനായ യേശുവിനെ നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നു; അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു; അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല; അവനെ വെച്ച സ്ഥലം ഇതാ. 7 നിങ്ങൾ പോയി അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടും പത്രൊസിനോടും: അവൻ നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ ഗലീലെക്കു പോകുന്നു എന്നു പറവിൻ; അവൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവിടെ അവനെ കാണും എന്നു പറവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 8 അവർക്കു വിറയലും ഭ്രമവും പിടിച്ചു അവർ കല്ലറ വിട്ടു ഓടിപ്പോയി; അവർ ഭയപ്പെടുകയാൽ ആരോടും ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. 9 (note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.) [അവൻ ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം നാൾ രാവിലെ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടു താൻ ഏഴു ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കിയിരുന്ന മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയെക്കു ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി. 10 അവൾ ചെന്നു അവനോടുകൂടെ ഇരുന്നവരായി ദുഃഖിച്ചും കരഞ്ഞുംകൊണ്ടിരുന്നവരോടു അറിയിച്ചു. 11 അവൻ ജീവനോടിരിക്കുന്നു എന്നും അവൾ അവനെ കണ്ടു എന്നും അവർ കേട്ടാറെ വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 പിന്നെ അവരിൽ രണ്ടുപേർ നാട്ടിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൻ മറ്റൊരു രൂപത്തിൽ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി. 13 അവർ പോയി ശേഷമുള്ളവരോടു അറിയിച്ചു; അവരുടെ വാക്കും അവർ വിശ്വസിച്ചില്ല. 14 പിന്നത്തേതിൽ പതിനൊരുവർ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി, തന്നെ

ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായി കണ്ടവരുടെ
വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ
അവരുടെ അവിശ്വാസത്തെയും
ഹൃദയ കാഠിന്യത്തെയും ശാസിച്ചു. 15
പിന്നെ അവൻ അവരോടു: നിങ്ങൾ
ഭൂലോകത്തിൽ ഒക്കെയും പോയി
സകല സൃഷ്ടിയോടും സുവിശേഷം
പ്രസംഗിപ്പിൻ. 16 വിശ്വസിക്കയും
സ്നാനം ഏല്ക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
രക്ഷിക്കപ്പെടും; വിശ്വസിക്കാത്തവൻ
ശിക്ഷാവിധിയിൽ അകപ്പെടും. 17
വിശ്വസിക്കുന്നവരാൽ ഈ അടയാളങ്ങൾ
നടക്കും: എന്റെ നാമത്തിൽ അവർ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കും; പുതുഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കും; 18 സർപ്പങ്ങളെ
പിടിച്ചെടുക്കും; മരണകരമായ യാതൊന്നു
കുടിച്ചാലും അവർക്കു ഹാനി വരികയില്ല;
രോഗികളുടെ മേൽ കൈവെച്ചാൽ
അവർക്കു സൗഖ്യം വരും എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 ഇങ്ങനെ കർത്താവായ
യേശു അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തശേഷം
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു എടുക്കപ്പെട്ടു,
ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നു.
20 അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാടത്തും
പ്രസംഗിച്ചു; കർത്താവു അവരോടുകൂടെ
പ്രവർത്തിച്ചും അവരാൽ നടന്ന
അടയാളങ്ങളാൽ വചനത്തെ ഉറപ്പിച്ചും
പോന്നു.]

ലൂക്കോസ്

1 ശ്രീമാനായ തെയോഫിലോസേ,
ആദിമുതൽ കണ്ട സാക്ഷികളും
വചനത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരുമായവർ
നമ്മെ ഭരമേല്പിച്ചതുപോലെ, 2 നമ്മുടെ
ഇടയിൽ പൂർണ്ണമായി പ്രമാണിച്ചു
വരുന്ന കാര്യങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന
ഒരു ചരിത്രം ചമെപ്പാൻ പലരും
തുനിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു, 3 നിനക്കു
ഉപദേശം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വാർത്തയുടെ
നിശ്ചയം നീ അറിയേണ്ടതിന്നു
4 അതു ക്രമമായി എഴുതുന്നതു
നന്നെന്നു ആദിമുതൽ സകലവും
സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചിട്ടു
എനിക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു. 5
യെഹൂദ്യരാജാവായ ഹെരോദാവിന്റെ
കാലത്തു അബീയാക്കൂറിൽ സെഖര്യാവു
എന്നു പേരുള്ളോരു പുരോഹിതൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ ഭാര്യ അഹരോന്റെ
പുത്രിമാരിൽ ഒരുത്തി ആയിരുന്നു;
അവൾക്കു എലീശബെത്ത് എന്നു
പേർ. 6 ഇരുവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ
നീതിയുള്ളവരും കർത്താവിന്റെ
സകല കല്പനകളിലും ന്യായങ്ങളിലും
കുററമില്ലാത്തവരായി നടക്കുന്നവരും
ആയിരുന്നു. 7 എലീശബെത്ത്
മച്ചിയാകകൊണ്ടു അവർക്കു
സന്തതി ഇല്ലാഞ്ഞു; ഇരുവരും
വയസ്സു ചെന്നവരും ആയിരുന്നു.
8 അവൻ കൂറിന്റെ ക്രമപ്രകാരം
ദൈവസന്നിധിയിൽ പുരോഹിതനായി
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തുവരുമ്പോൾ:
9 പൗരോഹിത്യമര്യാദപ്രകാരം
കർത്താവിന്റെ മന്ദിരത്തിൽ ചെന്നു
ധൂപം കാട്ടുവാൻ അവന്നു നറുക്കു
വന്നു. 10 ധൂപം കാട്ടുന്ന നാഴികയിൽ
ജനസമൂഹം ഒക്കെയും പുറത്തു
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 11 അപ്പോൾ
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ ധൂപപീഠത്തിന്റെ
വലത്തു ഭാഗത്തു നില്ക്കുന്നവനായിട്ടു
അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. 12 സെഖര്യാവു
അവനെ കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു ഭയപരവശനായി.
13 ദൂതൻ അവനോടു പറഞ്ഞതു:
സെഖര്യാവേ, ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിന്റെ
പ്രാർത്ഥനെക്കു ഉത്തരമായി: നിന്റെ ഭാര്യ
എലീശബെത്ത് നിനക്കു ഒരു മകനെ
പ്രസവിക്കും; അവന്നു യോഹന്നാൻ എന്നു
പേർ ഇടേണം. 14 നിനക്കു സന്തോഷവും
ഉല്ലാസവും ഉണ്ടാകും; അവന്റെ
ജനനത്തിങ്കൽ പലരും സന്തോഷിക്കും.
15 അവൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ
വലിയവൻ ആകും; വീഞ്ഞും മദ്യവും
കുടിക്കയില്ല; അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽവെച്ചു
തന്നേ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു
നിറയും. 16 അവൻ യിസ്രായേൽമക്കളിൽ
പലരെയും അവരുടെ ദൈവമായ
കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിച്ചുവരുത്തും.
17 അവൻ അപ്പന്മാരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
മക്കളിലേക്കും വഴങ്ങാത്തവരെ
നീതിമാന്മാരുടെ ബോധത്തിലേക്കും
തിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഒരുക്കമുള്ളോരു
ജനത്തെ കർത്താവിന്നുവേണ്ടി
ഒരുക്കുവാൻ അവന്നു മുമ്പായി
ഏലീയാവിന്റെ ആത്മാവോടും
ശക്തിയോടും കൂടെ നടക്കും. 18
സെഖര്യാവു ദൂതനോടു; ഇതു
ഞാൻ എന്തൊന്നിനാൽ അറിയും?
ഞാൻ വൃദ്ധനും എന്റെ ഭാര്യ
വയസ്സുചെന്നവളുമല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 ദൂതൻ അവനോടു:
ഞാൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന
ഗബ്രീയേൽ ആകുന്നു; നിന്നോടു
സംസാരിപ്പാനും ഈ സദ്വർത്തമാനം
നിന്നോടു അറിയിപ്പാനും എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 20 തക്കസമയത്തു
നിവൃത്തിവരുവാനുള്ള എന്റെ ഈ

വാക്കു വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു അതു
സംഭവിക്കുവരെ നീ സംസാരിപ്പാൻ
കഴിയാതെ മൗനമായിരിക്കും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 ജനം
സെഖര്യാവിന്നായി കാത്തിരുന്നു,
അവൻ മന്ദിരത്തിൽ താമസിച്ചതിനാൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 22 അവൻ പുറത്തു
വന്നാറെ അവരോടു സംസാരിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല; അതിനാൽ അവൻ
മന്ദിരത്തിൽ ഒരു ദർശനം കണ്ടു
എന്നു അവർ അറിഞ്ഞു; അവൻ
അവർക്കു ആഗ്യം കാട്ടി ഊമനായി
പാർത്തു. 23 അവന്റെ ശുശ്രൂഷാകാലം
തികഞ്ഞശേഷം അവൻ വീട്ടിലേക്കു
പോയി. 24 ആ നാളുകൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവന്റെ ഭാര്യ എലീശബെത്ത്
ഗർഭം ധരിച്ചു: 25 മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിന്ദ
നീക്കുവാൻ കർത്താവു എന്നെ
കടാക്ഷിച്ച നാളിൽ ഇങ്ങനെ എനിക്കു
ചെയ്തുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അഞ്ചു മാസം ഒളിച്ചു പാർത്തു. 26 ആറാം
മാസത്തിൽ ദൈവം ഗബ്രീയേൽദൂതനെ
നസറെത്ത് എന്ന ഗലീലപട്ടണത്തിൽ,
27 ദാവീദുഗൃഹത്തിലുള്ള യോസേഫ്
എന്നൊരു പുരുഷന്നു വിവാഹം
നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന കന്യകയുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു; ആ കന്യകയുടെ പേർ
മറിയ എന്നു ആയിരുന്നു. 28 ദൂതൻ
അവളുടെ അടുക്കൽ അകത്തു ചെന്നു:
കൃപലഭിച്ചവളേ, നിനക്കു വന്ദനം;
കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അവൾ ആ വാക്കു കേട്ടു
ഭ്രമിച്ചു: ഇതു എന്തൊരു വന്ദനം എന്നു
വിചാരിച്ചു. 30 ദൂതൻ അവളോടു: മറിയയേ,
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; നിനക്കു ദൈവത്തിന്റെ
കൃപ ലഭിച്ചു. 31 നീ ഗർഭം ധരിച്ചു ഒരു
മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു യേശു
എന്നു പേർ വിളിക്കേണം. 32 അവൻ
വലിയവൻ ആകും; അത്യുന്നതന്റെ പുത്രൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും; കർത്താവായ
ദൈവം അവന്റെ പിതാവായ ദാവീദിന്റെ
സിംഹാസനം അവന്നു കൊടുക്കും
33 അവൻ യാക്കോബുഗൃഹത്തിന്നു
എന്നേക്കും രാജാവായിരിക്കും;
അവന്റെ രാജ്യത്തിന്നു അവസാനം
ഉണ്ടാകയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. (aiōn g165)
34 മറിയ ദൂതനോടു: ഞാൻ പുരുഷനെ
അറിയായ്കയാൽ ഇതു എങ്ങനെ
സംഭവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 35 അതിന്നു
ദൂതൻ: പരിശുദ്ധാത്മാവു നിന്റെമേൽ
വരും; അത്യുന്നതന്റെ ശക്തി നിന്റെമേൽ
നിഴലിടും; ആകയാൽ ഉത്ഭവിക്കുന്ന
വിശുദ്ധപ്രജ ദൈവപുത്രൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും. 36 നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരത്തി
എലീശബെത്തും വാർദ്ധക്യത്തിൽ ഒരു
മകനെ ഗർഭം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു; മച്ചി
എന്നു പറഞ്ഞുവന്നവൾക്കു ഇതു
ആറാം മാസം. 37 ദൈവത്തിന്നു ഒരു
കാര്യവും അസാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 38 അതിന്നു മറിയ: ഇതാ,
ഞാൻ കർത്താവിന്റെ ദാസി; നിന്റെ
വാക്കുപോലെ എനിക്കു ഭവിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു; ദൂതൻ അവളെ വിട്ടുപോയി.
39 ആ നാളുകളിൽ മറിയ എഴുന്നേറ്റു
മല നാട്ടിൽ ഒരു യെഹൂദ്യപട്ടണത്തിൽ
ബദ്ധപ്പെട്ടു ചെന്നു, 40 സെഖര്യാവിന്റെ
വീട്ടിൽ എത്തി എലീശബെത്തിനെ വന്ദിച്ചു.
41 മറിയയുടെ വന്ദനം എലീശബെത്ത്
കേട്ടപ്പോൾ പിള്ള അവളുടെ ഗർഭത്തിൽ
തുള്ളി; എലീശബെത്ത് പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവളായി, 42 ഉച്ചത്തിൽ
വിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീകളിൽ നീ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൾ; നിന്റെ ഗർഭ
ഫലവും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടതു. 43
എന്റെ കർത്താവിന്റെ മാതാവു എന്റെ

അടുക്കൽ വരുന്ന മാനം എനിക്കു എവിടെ
നിന്നു ഉണ്ടായി. 44 നിന്റെ വന്ദനസ്വരം
എന്റെ ചെവിയിൽ വീണപ്പോൾ പിള്ള
എന്റെ ഗർഭത്തിൽ ആനന്ദംകൊണ്ടു
തുള്ളി. 45 കർത്താവു തന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതിന്നു നിവൃത്തിയുണ്ടാകും
എന്നു വിശ്വസിച്ചവൾ ഭാഗ്യവതി. 46
അപ്പോൾ മറിയ പറഞ്ഞതു: “എന്റെ ഉള്ളം
കർത്താവിനെ മഹിമപ്പെടുത്തുന്നു; 47
എന്റെ ആത്മാവു എന്റെ രക്ഷിതാവായ
ദൈവത്തിൽ ഉല്ലസിക്കുന്നു. 48
അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്ച
കടാക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ഇന്നുമുതൽ
എല്ലാ തലമുറകളും എന്നെ ഭാഗ്യവതി
എന്നു വാഴ്ത്തും. 49 ശക്തനായവൻ
എനിക്കു വലിയവ ചെയ്തിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ നാമം പരിശുദ്ധം തന്നേ.
50 അവനെ ഭയപ്പെടുന്നവർക്കു
അവന്റെ കരുണ തലമുറതലമുറയോളം
ഇരിക്കുന്നു. 51 തന്റെ ഭുജംകൊണ്ടു
അവൻ ബലം പ്രവർത്തിച്ചു,
ഹൃദയവിചാരത്തിൽ അഹങ്കരിക്കുന്നവരെ
ചിതറിച്ചിരിക്കുന്നു. 52 പ്രഭുക്കന്മാരെ
സിംഹാസനങ്ങളിൽ നിന്നു ഇറക്കി
താണവരെ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 53
വിശന്നിരിക്കുന്നവരെ നന്മകളാൽ
നിറെച്ചു, സമ്പന്നന്മാരെ വെറുതെ
അയച്ചു കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
54 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ
അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
എന്നേക്കും കരുണ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു, (aiōn
g165) 55 തന്റെ ദാസനായ യിസ്രായേലിനെ
തുണെച്ചിരിക്കുന്നു.” 56 മറിയ ഏകദേശം
മൂന്നു മാസം അവളോടു കൂടെ
പാർത്തിട്ടു വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
57 എലീശബെത്തിന്നു പ്രസവിപ്പാനുള്ള
കാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ ഒരു
മകനെ പ്രസവിച്ചു; 58 കർത്താവു
അവൾക്കു വലിയ കരുണ കാണിച്ചു
എന്നു അയല്ക്കാരും ചാർച്ചക്കാരും
കേട്ടിട്ടു അവളോടുകൂടെ സന്തോഷിച്ചു.
59 എട്ടാം നാളിൽ അവർ പൈതലിനെ
പരിച്ഛേദന ചെയ്‌വാൻ വന്നു; അപ്പന്റെ
പേർപോലെ അവന്നു സെഖര്യാവു
എന്നു പേർ വിളിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 60
അവന്റെ അമ്മയോ: അല്ല, അവന്നു
യോഹന്നാൻ എന്നു പേരിടേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 61 അവർ അവളോടു:
നിന്റെ ചാർച്ചയിൽ ഈ പേരുള്ളവർ
ആരും ഇല്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 62
പിന്നെ അവന്നു എന്തു പേർ വിളിപ്പാൻ
വിചാരിക്കുന്നു എന്നു അപ്പനോടു
ആഗ്യംകാട്ടി ചോദിച്ചു. 63 അവൻ ഒരു
എഴുത്തു പലക ചോദിച്ചു: അവന്റെ പേർ
യോഹന്നാൻ എന്നു എഴുതി; എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 64 ഉടനെ അവന്റെ വായും
നാവും തുറന്നു, അവൻ സംസാരിച്ചു
ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. 65 ചുറ്റും
പാർക്കുന്നവർക്കു എല്ലാം ഭയം ഉണ്ടായി; ,
യെഹൂദ്യമലനാട്ടിൽ എങ്ങും ഈ വാർത്ത
ഒക്കെയും പരന്നു. 66 കേട്ടവർ എല്ലാവരും
അതു ഹൃദയത്തിൽ നിക്ഷേപിച്ചു:
ഈ പൈതൽ എന്തു ആകും എന്നു
പറഞ്ഞു; കർത്താവിന്റെ കൈ അവനോടു
കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 67 അവന്റെ
അപ്പനായ സെഖര്യാവു പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി പ്രവചിച്ചുപറഞ്ഞതു: 68
“യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ. അവൻ തന്റെ
ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചു ഉദ്ധാരണം
ചെയ്കയും 69 ആദിമുതൽ തന്റെ
വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ (aiōn g165) 70
നമ്മുടെ ശത്രുക്കളുടെ വശത്തു നിന്നും
നമ്മെ പകെക്കുന്ന ഏവരുടെയും

കയ്യിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിപ്പാൻ
71 തന്റെ ദാസനായ ദാവീദിന്റെ
ഗൃഹത്തിൽ നമുക്കു രക്ഷയുടെ കൊമ്പു
ഉയർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു,
72 നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടു കരുണ
പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നും 73 നമ്മുടെ
ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു
74 നാം ആയുഷ്ക്കാലം ഒക്കെയും ഭയം
കൂടാതെ തിരുമുമ്പിൽ വിശുദ്ധിയിലും
നീതിയിലും തന്നെ ആരാധിപ്പാൻ
നമുക്കു കൃപ നല്കുമെന്നു 75 അവൻ
നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രാഹാമിനോടു
സത്യവും തന്റെ വിശുദ്ധ നിയമവും
ഓർത്തതുകൊണ്ടും ആകുന്നു. 76 നീയോ
പൈതലേ, അത്യുന്നതന്റെ പ്രവാചകൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടും. കർത്താവിന്റെ
വഴി ഒരുക്കുവാനും 77 നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ ആർദ്രകരുണയാൽ
അവന്റെ ജനത്തിന്നു പാപമോചനത്തിൽ
രക്ഷാപരിജ്ഞാനം കൊടുപ്പാനുമായി നീ
അവന്നു മുമ്പായി നടക്കും. 78 ഇരുളിലും
മരണനിഴലിലും ഇരിക്കുന്നവർക്കു
പ്രകാശിച്ചു, നമ്മുടെ കാലുകളെ
സമാധാനമാർഗ്ഗത്തിൽ നടത്തേണ്ടതിന്നു
79 ആ ആർദ്രകരുണയാൽ
ഉയരത്തിൽനിന്നു ഉദയം നമ്മെ
സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു.” 80 പൈതൽ
വളർന്നു ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടു; അവൻ
യിസ്രായേലിന്നു തന്നെത്താൻ കാണിക്കും
നാൾവരെ മരുഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നു.

2 ആ കാലത്തു ലോകം ഒക്കെയും
പേർവഴി ചാർത്തേണം എന്നു
ഔഗുസ്തൊസ് കൈസരുടെ ഒരു
ആജ്ഞ പുറപ്പെട്ടു. 2 കുറേന്യൊസ്
സുറിയനാടു വാഴുമ്പോൾ ഈ ഒന്നാമത്തെ
ചാർത്തൽ ഉണ്ടായി. 3 എല്ലാവരും
ചാർത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു താന്താന്റെ
പട്ടണത്തിലേക്കു യാത്രയായി. 4 അങ്ങനെ
യോസേഫും ദാവീദിന്റെ ഗൃഹത്തിലും
കുലത്തിലും ഉള്ളവൻ ആകകൊണ്ടു
തനിക്കു വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന മറിയ
എന്ന ഗർഭിണിയായ ഭാര്യയോടും കൂടെ
ചാർത്തപ്പെടേണ്ടതിന്നു ഗലീലയിലെ
നസറെത്ത് പട്ടണം വിട്ടു, 5 യെഹൂദ്യയിൽ
ബേത്ത്ലേഹെം എന്ന ദാവീദിൻ
പട്ടണത്തിലേക്കു പോയി. 6 അവർ
അവിടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൾക്കു
പ്രസവത്തിനുള്ള കാലം തികെഞ്ഞു. 7
അവൾ ആദ്യജാതനായ മകനെ പ്രസവിച്ചു,
ശീലകൾ ചുറ്റി വഴിയമ്പലത്തിൽ
അവർക്കു സ്ഥലം ഇല്ലായ്കയാൽ
പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടത്തി. 8 അന്നു ആ
പ്രദേശത്തു ഇടയന്മാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെ കാവൽകാത്തു വെളിയിൽ
പാർത്തിരുന്നു. 9 അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ
ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അരികെ നിന്നു,
കർത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമിന്നി,
അവർ ഭയപരവശരായിതീർന്നു. 10
ദൂതൻ അവരോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ;
സർവ്വജനത്തിന്നും ഉണ്ടാവാനുള്ളോരു
മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷിക്കുന്നു. 11 കർത്താവായ
ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു ഇന്നു
ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കായി
ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 നിങ്ങൾക്കു
അടയാളമോ; ശീലകൾ ചുറ്റി
പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന ഒരു
ശിശുവിനെ നിങ്ങൾ കാണും എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 പെട്ടെന്നു സ്വർഗ്ഗീയ
സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം ദൂതനോടു
ചേർന്നു ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി. 14
“അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്നു
മഹത്വം; ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള
മനുഷ്യർക്കു സമാധാനം” എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 ദൂതന്മാർ അവരെ വിട്ടു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോയശേഷം ഇടയന്മാർ:

നാം ബേത്ത്ലേഹെമോളം ചെന്നു
കർത്താവു നമ്മോടു അറിയിച്ച ഈ
സംഭവം കാണേണം എന്നു തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 16 അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടു
ചെന്നു, മറിയയെയും യോസേഫിനെയും
പശുത്തൊട്ടിയിൽ കിടക്കുന്ന
ശിശുവിനെയും കണ്ടു. 17 കണ്ടശേഷം ഈ
പൈതലിനെക്കുറിച്ചു തങ്ങളോടു പറഞ്ഞ
വാക്കു അറിയിച്ചു. 18 കേട്ടവർ എല്ലാവരും
ഇടയന്മാർ പറഞ്ഞതിനെക്കുറിച്ചു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 19 മറിയ ഈ വാർത്ത
ഒക്കെയും ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു
ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 തങ്ങളോടു
അറിയിച്ചതുപോലെ ഇടയന്മാർ കേട്ടതും
കണ്ടതുമായ എല്ലാറ്റിനെയും കുറിച്ചു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയും
പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി.
21 പരിച്ഛേദന കഴിപ്പാനുള്ള എട്ടു
ദിവസം തികെഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ
ഗർഭത്തിൽ ഉല്പാദിക്കുംമുമ്പെ ദൂതൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ അവന്നു യേശു
എന്നു പേർ വിളിച്ചു. 22 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവളുടെ
ശുദ്ധീകരണകാലം തികഞ്ഞപ്പോൾ
23 കടിഞ്ഞൂലായ ആണൊക്കെയും
കർത്താവിന്നു വിശുദ്ധം ആയിരിക്കേണം
എന്നു കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ 24
അവനെ കർത്താവിന്നു അർപ്പിപ്പാനും
ഒരു ഇണ കുറുപ്രാവിനെയോ രണ്ടു
പ്രാക്കുഞ്ഞിനെയോ കർത്താവിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ കല്പിച്ചതുപോലെ
യാഗം കഴിപ്പാനും അവർ അവനെ
യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
25 യെരൂശലേമിൽ ശിമ്യോൻ
എന്നു പേരുള്ളൊരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഈ മനുഷ്യൻ നീതിമാനും
യിസ്രായേലിന്റെ ആശ്വാസത്തിന്നായി
കാത്തിരിക്കുന്നവനും ആയിരുന്നു;
പരിശുദ്ധാത്മാവും അവന്റെ മേൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 26 കർത്താവിന്റെ
ക്രിസ്തുവിനെ കാണുംമുമ്പെ
മരണം കാൺകയില്ല എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ അവന്നു
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായിരുന്നു. 27 അവൻ
ആത്മനിയോഗത്താൽ ദൈവാലയത്തിൽ
ചെന്നു. യേശു എന്ന പൈതലിന്നു
വേണ്ടി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ചട്ടപ്രകാരം
ചെയ്‌വാൻ അമ്മയപ്പന്മാർ അവനെ
അകത്തു കൊണ്ടുചെന്നപ്പോൾ 28
അവൻ അവനെ കയ്യിൽ ഏന്തി
ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 29 “ഇപ്പോൾ
നാഥാ തിരുവചനംപോലെ നീ
അടിയനെ സമാധാനത്തോടെ
വിട്ടയക്കുന്നു. 30 ജാതികൾക്കു
വെളിപ്പെടുവാനുള്ള പ്രകാശവും നിന്റെ
ജനമായ യിസ്രായേലിന്റെ മഹത്വവുമായി
31 നീ സകല ജാതികളുടെയും
മുമ്പിൽ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന നിന്റെ
രക്ഷയെ 32 എന്റെ കണ്ണു കണ്ടുവല്ലോ”
എന്നു പറഞ്ഞു. 33 ഇങ്ങനെ
അവനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞതിൽ അവന്റെ
അപ്പനും അമ്മയും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.
34 പിന്നെ ശിമ്യോൻ അവരെ
അനുഗ്രഹിച്ചു അവന്റെ അമ്മയായ
മറിയയോടു: അനേകഹൃദയങ്ങളിലെ
വിചാരം വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ഇവനെ യിസ്രായേലിൽ പലരുടെയും
വീഴ്ചെയക്കും എഴുന്നേല്പിന്നും
മറുത്തുപറയുന്ന അടയാളത്തിന്നുമായി
വെച്ചിരിക്കുന്നു. 35 നിന്റെ
സ്വന്തപ്രാണനിൽകൂടിയും ഒരു വാൾ
കടക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 36
ആശേർ ഗോത്രത്തിൽ ഫനൂവേലിന്റെ
മകളായ ഹന്നാ എന്നൊരു പ്രവാചകി
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൾ കന്യാകാലത്തിൽ

പിന്നെ ഭർത്താവിനോടുകൂടെ ഏഴു
സംവത്സരം കഴിച്ചു എണ്പത്തുനാലു
സംവത്സരം വിധവയും വളരെ വയസ്സു
ചെന്നവളുമായി 37 ദൈവാലയം
വിട്ടു പിരിയാതെ ഉപവാസത്തോടും
പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ രാവും
പകലും ആരാധന ചെയ്തു പോന്നു.
38 ആ നാഴികയിൽ അവളും
അടുത്തുനിന്നു ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു,
യെരൂശലേമിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിനെ
കാത്തിരുന്ന എല്ലാവരോടും
അവനെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു. 39
കർത്താവിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതൊക്കെയും
നിവർത്തിച്ചശേഷം അവർ ഗലീലയിൽ
തങ്ങളുടെ പട്ടണമായ നസറെത്തിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 40 പൈതൽ
വളർന്നു ജ്ഞാനം നിറഞ്ഞു,
ആത്മാവിൽ ബലപ്പെട്ടുപോന്നു;
ദൈവകൃപയും അവന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
41 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ
ആണ്ടുതോറും പെസഹപെരുനാളിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകും. 42 അവന്നു
പന്ത്രണ്ടു വയസ്സായപ്പോൾ അവർ
പതിവുപോലെ പെരുനാളിന്നു പോയി. 43
പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞു മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ
ബാലനായ യേശു യെരൂശലേമിൽ
താമസിച്ചു; അമ്മയപ്പന്മാരോ അറിഞ്ഞില്ല.
44 സഹയാത്രക്കാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു അവർ ഊഹിച്ചിട്ടു
ഒരു ദിവസത്തെ വഴി പോന്നു;
പിന്നെ അവനെ ബന്ധുക്കളുടെയും
പരിചയക്കാരുടെയും ഇടയിൽ
തിരഞ്ഞു. 45 കാണാഞ്ഞിട്ടു അവനെ
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 46 മൂന്നു നാൾ
കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരുടെ നടുവിൽ
ഇരിക്കുന്നതും അവരുടെ ഉപദേശം
കേൾക്കയും അവരോടു ചോദിക്കയും
ചെയ്യുന്നതും കണ്ടു. 47 അവന്റെ
വാക്കു കേട്ടവർക്കെല്ലാവർക്കും അവന്റെ
വിവേകത്തിലും ഉത്തരങ്ങളിലും വിസ്മയം
തോന്നി. അവനെ കണ്ടിട്ടു അവർ
അതിശയിച്ചു; 48 അമ്മ അവനോടു:
മകനേ, ഞങ്ങളോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്തതു
എന്തു? നിന്റെ അപ്പനും ഞാനും
വ്യസനിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നെ തിരഞ്ഞു
എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ അവരോടു:
എന്നെ തിരഞ്ഞതു എന്തിന്നു? എന്റെ
പിതാവിന്നുള്ളതിൽ ഞാൻ ഇരിക്കേണ്ടതു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ.
എന്നു പറഞ്ഞു. 50 അവൻ തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞ വാക്കു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല.
51 പിന്നെ അവൻ അവരോടുകൂടെ
ഇറങ്ങി, നസറെത്തിൽ വന്നു അവർക്കു
കീഴടങ്ങിയിരുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങൾ എല്ലാം
അവന്റെ അമ്മ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു.
52 യേശുവോ ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയിലും
ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും
കൃപയിലും മുതിർന്നു വന്നു.

3 തീബെര്യൊസ് കൈസരുടെ
വാഴ്ചയുടെ പതിനഞ്ചാം ആണ്ടിൽ
പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തൊസ്
യെഹൂദ്യനാടു വാഴുമ്പോൾ,
ഹെരോദാവു ഗലീലയിലും അവന്റെ
സഹോദരനായ ഫീലിപ്പൊസ്
ഇതുര്യത്രഖോനിത്തിദേശങ്ങളിലും
ലുസാന്യാസ് അബിലേനയിലും 2
ഇടപ്രഭുക്കന്മാരായും ഹന്നാവും
കയ്യഫാവും മഹാപുരോഹിതന്മാരായും
ഇരിക്കും കാലം സെഖര്യാവിന്റെ
മകനായ യോഹന്നാന്നു
മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു ഉണ്ടായി. 3 അവൻ
യോർദ്ദാന്നരികെയുള്ള നാട്ടിൽ ഒക്കെയും

വന്നു പാപമോചനത്തിനായുള്ള
മാനസാന്തരസ്നാനം പ്രസംഗിച്ചു. 4
“മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ
വാക്കാവിതു: കർത്താവിന്റെ വഴി
ഒരുക്കുവിൻ; അവന്റെ പാത
നിരപ്പാക്കുവിൻ. 5 എല്ലാതാഴ്വരയും
നികന്നുവരും; എല്ലാമലയും കുന്നും
താഴും; വളഞ്ഞതു ചൊവ്വായും
ദുർഘടമായതു നിരന്ന വഴിയായും
തീരും; 6 സകലജഡവും ദൈവത്തിന്റെ
രക്ഷയെ കാണും” എന്നിങ്ങനെ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.
7 അവനാൽ സ്നാനം ഏല്പാൻ വന്ന
പുരുഷാരത്തോടു അവൻ പറഞ്ഞതു:
സർപ്പസന്തതികളേ, വരുവാനുള്ള
കോപത്തെ ഒഴിഞ്ഞ് ഓടിപ്പോകുവാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതു ആർ? 8
മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ ഫലം
കായിപ്പിൻ. അബ്രാഹാം ഞങ്ങൾക്കു
പിതാവായിട്ടുണ്ടു എന്നു ഉള്ളംകൊണ്ടു
പറവാൻ തുനിയരുതു; അബ്രാഹാമിന്നു
ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു മക്കളെ
ഉളവാക്കുവാൻ ദൈവത്തിന്നു കഴിയും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 9
ഇപ്പോൾ തന്നേ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ചുവട്ടിന്നു
കോടാലി വെച്ചിരിക്കുന്നു; നല്ല ഫലം
കായ്ക്കാത്ത വൃക്ഷം എല്ലാം വെട്ടി തീയിൽ
ഇട്ടുകളയുന്നു. 10 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു പുരുഷാരം
അവനോടു ചോദിച്ചു. 11 അതിന്നു അവൻ:
രണ്ടു വസ്ത്രമുള്ളവൻ ഇല്ലാത്തവന്നു
കൊടുക്കട്ടെ; ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ
ഉള്ളവനും അങ്ങനെ തന്നേ ചെയ്യട്ടെ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ചുങ്കക്കാരും
സ്നാനം ഏല്പാൻ വന്നു: ഗുരോ, ഞങ്ങൾ
എന്തുചെയ്യേണം എന്നു അവനോടു
ചോദിച്ചു. 13 നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതിൽ
അധികം ഒന്നും പിരിക്കരുതു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 14 പടജ്ജനവും
അവനോടു: ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണം
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ആരെയും
ബലാല്ക്കാരം ചെയ്യാതെയും ചതിയായി
ഒന്നും വാങ്ങാതെയും നിങ്ങളുടെ ശമ്പളം
മതി എന്നു വെപ്പിൻ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 15 ജനം കാത്തുനിന്നു;
അവൻ ക്രിസ്തുവോ എന്നു എല്ലാവരും
ഹൃദയത്തിൽ യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു
വിചാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
16 യോഹന്നാൻ എല്ലാവരോടും
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങളെ
വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു;
എന്നാൽ എന്നിലും ബലവാനായവൻ
വരുന്നു; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ വാറു
അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യനല്ല; അവൻ
നിങ്ങളെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടും
തീകൊണ്ടും സ്നാനം കഴിപ്പിക്കും. 17
അവന്നു വീശുമുറം കയ്യിൽ ഉണ്ടു; അവൻ
കളത്തെ മുറ്റും വെടിപ്പാക്കി കോതമ്പു
കളപ്പുരയിൽ കൂട്ടിവെക്കയും പതിർ
കെടാത്ത തീയിൽ ഇട്ടു ചുട്ടുകളകയും
ചെയ്യും. 18 മറ്റു പലതും അവൻ
പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ജനത്തോടു
സുവിശേഷം അറിയിച്ചു. 19 എന്നാൽ
ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവു സഹോദരന്റെ
ഭാര്യ ഹെരോദ്യനിമിത്തവും ഹെരോദാവു
ചെയ്ത സകലദോഷങ്ങൾ നിമിത്തവും
യോഹന്നാൻ അവനെ ആക്ഷേപിക്കയാൽ
20 അതെല്ലാം ചെയ്തതു കൂടാതെ
അവനെ തടവിൽ ആക്കുകയും
ചെയ്തു. 21 ജനം എല്ലാം സ്നാനം
ഏല്ക്കുകയിൽ യേശുവും സ്നാനം ഏറ്റു
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം തുറന്നു,
22 പരിശുദ്ധാത്മാവു ദേഹരൂപത്തിൽ
പ്രാവു എന്നപോലെ അവന്റെമേൽ
ഇറങ്ങിവന്നു. നീ എന്റെ പ്രിയ പുത്രൻ;

നിന്നിൽ ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു ശബ്ദവും
ഉണ്ടായി. 23 യേശുവിന്നു താൻ പ്രവൃത്തി
ആരംഭിക്കുമ്പോൾ ഏകദേശം മുപ്പതു
വയസ്സായിരുന്നു. അവൻ യോസേഫിന്റെ
മകൻ എന്നു ജനം വിചാരിച്ചു; 24
യോസേഫ് ഹേലിയുടെ മകൻ, ഹേലി
മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ, മത്ഥാത്ത്
ലേവിയുടെ മകൻ, ലേവി മെല്ക്കിയുടെ
മകൻ, മെല്ക്കി യന്നായിയുടെ മകൻ,
യന്നായി 25 യോസേഫിന്റെ മകൻ,
യോസേഫ് മത്തഥ്യൊസിന്റെ മകൻ,
മത്തഥ്യൊസ് ആമോസിന്റെ മകൻ,
ആമോസ് നാഹൂമിന്റെ മകൻ, നാഹൂം
എസ്ളിയുടെ മകൻ, എസ്ളി നഗ്ഗായിയുടെ
മകൻ, 26 നഗ്ഗായി മയാത്തിന്റെ
മകൻ, മയാത്ത് മത്തഥ്യൊസിന്റെ
മകൻ, മത്തഥ്യൊസ് ശെമയിയുടെ
മകൻ, ശെമയി യോസേഫിന്റെ
മകൻ, യോസേഫ് യോദയുടെ മകൻ,
27 യോദാ യോഹന്നാന്റെ മകൻ,
യോഹന്നാൻ രേസയുടെ മകൻ,
രേസ സൊരൊബാബേലിന്റെ മകൻ,
സൊരൊബാബേൽ ശലഥീയേലിന്റെ
മകൻ, ശലഥീയേൽ നേരിയുടെ
മകൻ, 28 നേരി മെൽക്കിയുടെ
മകൻ, മെൽക്കി അദ്ദിയുടെ മകൻ,
അദ്ദി കോസാമിന്റെ മകൻ, കോസാം
എല്മാദാമിന്റെ മകൻ, എല്മാദാം
ഏരിന്റെ മകൻ, 29 ഏർ യോശുവിന്റെ
മകൻ, യോശു എലീയേസരിന്റെ മകൻ,
എലീയേസർ യോരീമിന്റെ മകൻ,
യോരീം മത്ഥാത്തിന്റെ മകൻ, മത്ഥാത്ത്
ലേവിയുടെ മകൻ, 30 ലേവി ശിമ്യോന്റെ
മകൻ, ശിമ്യോൻ യെഹൂദയുടെ മകൻ,
യെഹൂദാ യോസേഫിന്റെ മകൻ,
യോസേഫ് യോനാമിന്റെ മകൻ, യോനാം
എല്യാക്കീമിന്റെ മകൻ, 31 എല്യാക്കീം
മെല്യാവിന്റെ മകൻ, മെല്യാവു മെന്നയുടെ
മകൻ, മെന്നാ മത്തഥയുടെ മകൻ,
മത്തഥാ നാഥാന്റെ മകൻ, നാഥാൻ
ദാവീദിന്റെ മകൻ, 32 ദാവീദ് യിശ്ശായിയുടെ
മകൻ, യിശ്ശായി ഓബേദിന്റെ മകൻ,
ഓബേദ് ബോവസിന്റെ മകൻ,
ബോവസ് സല്മോന്റെ മകൻ, സല്മോൻ
നഹശോന്റെ മകൻ, 33 നഹശോൻ
അമ്മീനാദാബിന്റെ മകൻ, അമ്മീനാദാബ്
അരാമിന്റെ മകൻ, അരാം എസ്രോന്റെ
മകൻ, എസ്രോൻ പാരെസിന്റെ മകൻ,
പാരെസ് യേഹൂദയുടെ മകൻ, 34
യെഹൂദാ യാക്കോബിന്റെ മകൻ,
യാക്കോബ് യിസ്ഹാക്കിന്റെ മകൻ,
യിസ്ഹാക്ക് അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ,
അബ്രാഹാം തേറഹിന്റെ മകൻ, 35
തേറഹ് നാഹോരിന്റെ മകൻ, നാഹോർ
സെരൂഗിന്റെ മകൻ, സെരൂഗ് രെഗുവിന്റെ
മകൻ, രെഗു ഫാലെഗിന്റെ മകൻ, ഫാലെഗ്
ഏബെരിന്റെ മകൻ, ഏബെർ ശലാമിന്റെ
മകൻ, ശലാം കയിനാന്റെ മകൻ, 36
കയിനാൻ അർഫക്സാദിന്റെ മകൻ,
അർഫക്സാദ് ശേമിന്റെ മകൻ, ശേം
നോഹയുടെ മകൻ, നോഹ ലാമേക്കിന്റെ
മകൻ, 37 ലാമേക്ക് മെഥൂശലയുടെ
മകൻ, മെഥൂശലാ ഹാനോക്കിന്റെ
മകൻ, ഹാനോക്ക് യാരെദിന്റെ മകൻ,
യാരെദ് മലെല്യേലിന്റെ മകൻ, മലെല്യേൽ
കയിനാന്റെ മകൻ, 38 കയിനാൻ
എനോശിന്റെ മകൻ, എനോശ് ശേത്തിന്റെ
മകൻ, ശേത്ത് ആദാമിന്റെ മകൻ, ആദാം
ദൈവത്തിന്റെ മകൻ.

4 യേശു പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി യോർദ്ദാൻ
വിട്ടു മടങ്ങി; ആത്മാവു അവനെ
മരുഭൂമിയിലേക്കു നടത്തി; പിശാചു
അവനെ നാല്പതു ദിവസം
പരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 2 ആ

ദിവസങ്ങളിൽ അവൻ ഒന്നും ഭക്ഷിച്ചില്ല;
അവ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്നു വിശന്നു.
3 അപ്പോൾ പിശാചു അവനോടു: നീ
ദൈവപുത്രൻ എങ്കിൽ ഈ കല്ലിനോടു
അപ്പമായിത്തീരുവാൻ കല്പിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവനോടു: മനുഷ്യൻ
അപ്പംകൊണ്ടു മാത്രമല്ല ജീവിക്കുന്നതു
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ പിശാചു
അവനെ മേലോട്ടു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി
ലോകത്തിലെ സകല രാജ്യങ്ങളെയും
ക്ഷണനേരത്തിൽ അവന്നു കാണിച്ചു:
6 ഈ അധികാരം ഒക്കെയും അതിന്റെ
മഹത്വവും നിനക്കു തരാം; അതു
എങ്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; എനിക്കു
മനസ്സുള്ളവന്നു ഞാൻ കൊടുക്കുന്നു. 7
നീ എന്നെ നമസ്കരിച്ചാൽ അതെല്ലാം
നിന്റേതാകും എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു: നിന്റെ
ദൈവമായ കർത്താവിനെ നമസ്കരിച്ചു
അവനെ മാത്രമേ ആരാധിക്കാവു എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 9 പിന്നെ അവൻ അവനെ
യെരൂശലേമിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി
ദൈവാലയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിന്മേൽ
നിറുത്തി അവനോടു: നീ ദൈവപുത്രൻ
എങ്കിൽ ഇവിടെ നിന്നു താഴോട്ടു
ചാടുക. 10 “നിന്നെ കാപ്പാൻ അവൻ
തന്റെ ദൂതന്മാരോടു നിന്നെക്കുറിച്ചു
കല്പിക്കയും 11 നിന്റെ കാൽ കല്ലിനോടു
തട്ടാതവണ്ണം അവർ നിന്നെ കയ്യിൽ
താങ്ങിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
12 യേശു അവനോടു: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 13 അങ്ങനെ പിശാചു സകല
പരീക്ഷയും തികെച്ചശേഷം കുറെ
കാലത്തേക്കു അവനെ വിട്ടുമാറി. 14 യേശു
ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഗലീലെക്കു
മടങ്ങിച്ചെന്നു; അവന്റെ ശ്രുതി ചുറ്റുമുള്ള
നാട്ടിൽ ഒക്കെയും പരന്നു. 15 അവൻ
അവരുടെ പള്ളികളിൽ ഉപദേശിച്ചു;
എല്ലാവരും അവനെ പ്രശംസിച്ചു. 16 അവൻ
വളർന്ന നസറെത്തിൽ വന്നു: ശബ്ബത്തിൽ
തന്റെ പതിവുപോലെ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു വായിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റുനിന്നു.
17 യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം
അവന്നു കൊടുത്തു; അവൻ പുസ്തകം
വിടർത്തി: 18 “ദരിദ്രന്മാരോടു സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ കർത്താവു എന്നെ
അഭിഷേകം ചെയ്കയാൽ അവന്റെ
ആത്മാവു എന്റെമേൽ ഉണ്ടു;
ബദ്ധന്മാർക്കു വിടുതലും കുരുടന്മാർക്കു
കാഴ്ചയും പ്രസംഗിപ്പാനും പീഡിതന്മാരെ
വിടുവിച്ചയപ്പാനും 19 കർത്താവിന്റെ
പ്രസാദവർഷം പ്രസംഗിപ്പാനും
എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്ന സ്ഥലം കണ്ടു. 20
പിന്നെ അവൻ പുസ്തകം മടക്കി
ശുശ്രൂഷക്കാരന്നു തിരികെ കൊടുത്തിട്ടു
ഇരുന്നു; പള്ളിയിലുള്ള എല്ലാവരുടെയും
കണ്ണു അവങ്കൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു. 21 അവൻ
അവരോടു: ഇന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ വചനം
കേൾക്കയിൽ ഈ തിരുവെഴുത്തിന്നു
നിവൃത്തി വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. 22 എല്ലാവരും അവനെ
പുകഴ്ത്തി, അവന്റെ വായിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യ വാക്കുകൾ നിമിത്തം
ആശ്ചര്യപെട്ടു; ഇവൻ യോസേഫിന്റെ
മകൻ അല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ
അവരോടു: “വൈദ്യാ, നിന്നെത്തന്നേ
സൗഖ്യമാക്കുക” എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലും
“കഫർന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായി കേട്ടതു എല്ലാം
ഈ നിന്റെ പിതൃനഗരത്തിലും ചെയ്ക”
എന്നും നിങ്ങൾ എന്നോടു പറയും

നിശ്ചയം. 24 ഒരു പ്രവാചകനും തന്റെ
പിതൃനഗരത്തിൽ സമ്മതനല്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 ഏലീയാവിന്റെ കാലത്തു
ആകാശം മൂവാണ്ടും ആറു മാസവും
അടഞ്ഞിട്ടു ദേശത്തു എങ്ങും മഹാക്ഷാമം
ഉണ്ടായപ്പോൾ യിസ്രായേലിൽ പല
വിധവമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ
യഥാർത്ഥമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
26 എന്നാൽ സീദോനിലെ സരെപ്തയിൽ
ഒരു വിധവയുടെ അടുക്കലേക്കല്ലാതെ
അവരിൽ ആരുടെയും അടുക്കലേക്കു
ഏലീയാവിനെ അയച്ചില്ല. 27 അവ്വണ്ണം
എലീശാപ്രവാചകന്റെ കാലത്തു
യിസ്രായേലിൽ പല കുഷ്ഠരോഗികൾ
ഉണ്ടായിരുന്നു. സുറിയക്കാരനായ
നയമാൻ അല്ലാതെ അവരാരും
ശുദ്ധമായില്ല എന്നും അവൻ പറഞ്ഞു. 28
പള്ളിയിലുള്ളവർ ഇതു കേട്ടിട്ടു എല്ലാവരും
കോപം നിറഞ്ഞവരായി എഴുന്നേറ്റു 29
അവനെ പട്ടണത്തിന്നു പുറത്താക്കി
അവരുടെ പട്ടണം പണിതിരുന്ന
മലയുടെ വക്കോളം കൊണ്ടുപോയി
തലകീഴായി തള്ളിയിടുവാൻ ഭാവിച്ചു.
30 അവനോ അവരുടെ നടുവിൽ
കൂടി കടന്നുപോയി. 31 അനന്തരം
അവൻ ഗലീലയിലെ ഒരു പട്ടണമായ
കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു ശബ്ബത്തിൽ
അവരെ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു. 32 അവന്റെ
വചനം അധികാരത്തോടെ ആകയാൽ
അവർ അവന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
വിസ്മയിച്ചു. 33 അവിടെ പള്ളിയിൽ
അശുദ്ധഭൂതം ബാധിച്ച ഒരു മനുഷ്യൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 34 അവൻ നസറായനായ
യേശുവേ, വിടു; ഞങ്ങൾക്കും നിനക്കും
തമ്മിൽ എന്തു? ഞങ്ങളെ നശിപ്പിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നുവോ! നീ ആർ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ
പരിശുദ്ധൻ തന്നേ എന്നു ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചു. 35 മിണ്ടരുതു; അവനെ
വിട്ടുപോക എന്നു യേശു അതിനെ
ശാസിച്ചപ്പോൾ ഭൂതം അവനെ നടുവിൽ
തള്ളിയിട്ടു കേടു ഒന്നും വരുത്താതെ
അവനെ വിട്ടുപോയി. 36 എല്ലാവർക്കും
വിസ്മയം ഉണ്ടായി: ഈ വചനം എന്തു?
അധികാരത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ
അവൻ അശുദ്ധാത്മാക്കളോടു
കല്പിക്കുന്നു; അവ പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നു
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.
37 അവന്റെ ശ്രുതി ചുറ്റുമുള്ള
നാടെങ്ങും പരന്നു. 38 അവൻ
പള്ളിയിൽനിന്നു ഇറങ്ങി ശിമോന്റെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു. ശിമോന്റെ അമ്മാവിയമ്മ
കഠിനജ്വരംകൊണ്ടു വലഞ്ഞിരിക്കയാൽ
അവർ അവൾക്കുവേണ്ടി അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 39 അവൻ അവളെ
കുനിഞ്ഞു നോക്കി, ജ്വരത്തെ ശാസിച്ചു;
അതു അവളെ വിട്ടുമാറി; അവൾ ഉടനെ
എഴുന്നേറ്റു അവനെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
40 സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ
നാനാവ്യാധികൾ പിടിച്ച ദീനക്കാർ
ഉള്ളവർ ഒക്കെയും അവരെ അവന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു; അവൻ
ഓരോരുത്തന്റെയും മേൽ കൈവെച്ചു
അവരെ സൗഖ്യമാക്കി. 41 പലരിൽ നിന്നും
ഭൂതങ്ങൾ; നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
പുറപ്പെട്ടുപോയി; താൻ ക്രിസ്തു എന്നു
അവ അറികകൊണ്ടു മിണ്ടുവാൻ അവൻ
സമ്മതിക്കാതെ അവയെ ശാസിച്ചു.
42 നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ
പുറപ്പെട്ടു ഒരു നിർജ്ജനസ്ഥലത്തേക്കു
പോയി. പുരുഷാരം അവനെ തിരഞ്ഞു
അവന്റെ അരികത്തു വന്നു തങ്ങളെ
വിട്ടു പോകാതിരിപ്പാൻ അവനെ
തടുത്തു. 43 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ

മറ്റുള്ള പട്ടണങ്ങളിലും ദൈവരാജ്യം
സുവിശേഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു;
ഇതിനായിട്ടല്ലോ എന്നെ
അയച്ചിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
44 അങ്ങനെ അവൻ ഗലീലയിലെ
പള്ളികളിൽ പ്രസംഗിച്ചുപോന്നു.

5 അവൻ ഗന്നേസരെത്ത് തടാകത്തിന്റെ
കരയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം
ദൈവവചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
തിക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കയിൽ 2 രണ്ടു പടകു
കരെക്കു അടുത്തു നില്ക്കുന്നതു അവൻ
കണ്ടു; അവയിൽ നിന്നു മീൻപിടിക്കാർ
ഇറങ്ങി വല കഴുകുകയായിരുന്നു. 3
ആ പടകുകളിൽ ശിമോന്നുള്ളതായ
ഒന്നിൽ അവൻ കയറി കരയിൽ നിന്നു
അല്പം നീക്കേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ പടകിൽ
ഇരുന്നു പുരുഷാരത്തെ ഉപദേശിച്ചു.
4 സംസാരിച്ചു തീർന്നപ്പോൾ അവൻ
ശിമോനോടു: ആഴത്തിലേക്കു നീക്കി
മീൻപിടിത്തത്തിന്നു വല ഇറക്കുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിന്നു ശിമോൻ:
നാഥാ, ഞങ്ങൾ രാത്രി മുഴുവനും
അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടും ഒന്നും കിട്ടിയില്ല; എങ്കിലും
നിന്റെ വാക്കിന്നു ഞാൻ വല ഇറക്കാം
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവർ
അങ്ങനെ ചെയ്തപ്പോൾ പെരുത്തു
മീൻകൂട്ടം അകപ്പെട്ടു വല കീറാറായി. 7
അവർ മറ്റെ പടകിലുള്ള കൂട്ടാളികൾ വന്നു
സഹായിപ്പാൻ അവരെ മാടിവിളിച്ചു. അവർ
വന്നു പടകു രണ്ടും മുങ്ങുമാറാകുവോളും
നിറെച്ചു. 8 ശിമോൻ പത്രൊസ് അതു
കണ്ടിട്ടു യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു:
കർത്താവേ, ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യൻ
ആകകൊണ്ടു എന്നെ വിട്ടുപോകേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവർക്കു ഉണ്ടായ
മീൻപിടിത്തത്തിൽ അവന്നും അവനോടു
കൂടെയുള്ളവർക്കു എല്ലാവർക്കും
സംഭ്രമം പിടിച്ചിരുന്നു. 10 ശിമോന്റെ
കൂട്ടാളികളായ യാക്കോബ് യോഹന്നാൻ
എന്ന സെബെദിമക്കൾക്കും അവ്വണ്ണം
തന്നേ. യേശു ശിമോനോടു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ,
ഇന്നു മുതൽ നീ മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവൻ
ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 11 പിന്നെ
അവർ പടകുകളെ കരെക്കു അടുപ്പിച്ചിട്ടു
സകലവും വിട്ടു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 12
അവൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
കുഷ്ഠം നിറഞ്ഞോരു മനുഷ്യൻ
യേശുവിനെ കണ്ടു കവിണ്ണു വീണു:
കർത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
എന്നെ ശുദ്ധമാക്കുവാൻ കഴിയും എന്നു
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 യേശു കൈ
നീട്ടി അവനെ തൊട്ടു: എനിക്കു മനസ്സുണ്ടു;
ശുദ്ധമാക എന്നു പറഞ്ഞു. ഉടനെ കുഷ്ഠം
അവനെ വിട്ടു മാറി. 14 അവൻ അവനോടു:
ഇതു ആരോടും പറയരുതു; എന്നാൽ
പോയി നിന്നെത്തന്നേ പുരോഹിതന്നു
കാണിച്ചു, അവർക്കു സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
മോശെ കല്പിച്ചതുപോലെ നിന്റെ
ശുദ്ധീകരണത്തിന്നുള്ള വഴിപാടു
അർപ്പിക്ക എന്നു അവനോടു കല്പിച്ചു.
15 എന്നാൽ അവനെക്കുറിച്ചുള്ള
വർത്തമാനം അധികം പരന്നു. വളരെ
പുരുഷാരം വചനം കേൾക്കേണ്ടതിന്നും
തങ്ങളുടെ വ്യാധികൾക്കു സൗഖ്യം
കിട്ടേണ്ടതിന്നും കൂടി വന്നു. 16 അവനോ
നിർജ്ജനദേശത്തു വാങ്ങിപ്പോയി
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 17 അവൻ
ഒരു ദിവസം ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ
ഗലീലയിലും യെഹൂദ്യയിലുമുള്ള
സകലഗ്രാമത്തിൽനിന്നും
യെരൂശലേമിൽനിന്നും വന്ന പരീശന്മാരും
ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവിടെ
ഇരുന്നിരുന്നു. സൗഖ്യമാക്കുവാൻ
കർത്താവിന്റെ ശക്തി അവനോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അപ്പോൾ ചില ആളുകൾ

പക്ഷവാതം പിടിച്ച ഒരു മനുഷ്യനെ
കിടക്കയിൽ എടുത്തുകൊണ്ടുവന്നു;
അവനെ അകത്തുകൊണ്ടു ചെന്നു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വെപ്പാൻ ശ്രമിച്ചു. 19
പുരുഷാരം ഹേതുവായി അവനെ അകത്തു
കൊണ്ടുചെല്ലുവാൻ വഴി കാണാഞ്ഞിട്ടു
പുരമേൽ കയറി ഓടു നീക്കി അവനെ
കിടക്കയോടെ നടുവിൽ യേശുവിന്റെ
മുമ്പിൽ ഇറക്കിവെച്ചു. 20 അവരുടെ
വിശ്വാസം കണ്ടിട്ടു. അവൻ: മനുഷ്യാ,
നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും: ദൈവദൂഷണം പറയുന്ന
ഇവൻ ആർ? ദൈവം ഒരുവൻ അല്ലാതെ
പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ കഴിയുന്നവൻ
ആർ എന്നു ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. 22
യേശു അവരുടെ ചിന്തകളെ അറിഞ്ഞു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ഹൃദയത്തിൽ
ചിന്തിക്കുന്നതു എന്തു? 23 നിന്റെ
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്നതോ എഴുന്നേറ്റു നടക്ക എന്നു
പറയുന്നതോ ഏതാകുന്നു എളുപ്പം എന്നു
ചോദിച്ചു. 24 എങ്കിലും ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ
മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രന്നു അധികാരം
ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു
- അവൻ പക്ഷവാതക്കാരനോടു:
എഴുന്നേറ്റു കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു
പോക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഉടനെ അവർ
കാൺകെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു, താൻ
കിടന്ന കിടക്ക എടുത്തു ദൈവത്തെ
മഹത്വീകരിച്ചുംകൊണ്ടു വീട്ടിലേക്കു
പോയി. 26 എല്ലാവരും വിസ്മയംപൂണ്ടു
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി ഭയം
നിറഞ്ഞവരായി: ഇന്നു നാം അപൂർവ്വ
കാര്യങ്ങളെ കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 27
അതിന്റെ ശേഷം അവൻ പുറപ്പെട്ടു,
ലേവി എന്നു പേരുള്ളോരു ചുങ്കക്കാരൻ
ചുങ്കസ്ഥലത്തു ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു;
എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 28 അവൻ സകലവും വിട്ടു
എഴുന്നേറ്റു അവനെ അനുഗമിച്ചു. 29
ലേവി തന്റെ വീട്ടിൽ അവന്നു ഒരു വലിയ
വിരുന്നു ഒരുക്കി; ചുങ്കക്കാരും മറ്റും
വലിയോരു പുരുഷാരം അവരോടുകൂടെ
പന്തിയിൽ ഇരുന്നു. 30 പരീശന്മാരും
അവരുടെ ശാസ്ത്രിമാരും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: നിങ്ങൾ ചുങ്കക്കാരോടും
പാപികളോടും കൂടെ തിന്നുകുടിക്കുന്നതു
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 31
യേശു അവരോടു: ദീനക്കാർക്കല്ലാതെ
സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യമില്ല; 32 ഞാൻ നീതിമാന്മാരെ അല്ല
പാപികളെ അത്രേ മാനസാന്തരത്തിന്നു
വിളിപ്പാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 അവർ അവനോടു:
യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ കൂടക്കൂടെ
ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥനകഴിച്ചുവരുന്നു;
പരീശന്മാരുടെ ശിഷ്യന്മാരും അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്യുന്നു; നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരോ
തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 യേശു അവരോടു:
മണവാളൻ തോഴ്മക്കാരോടുകൂടെ
ഉള്ളപ്പോൾ അവരെ ഉപവാസം ചെയ്യിപ്പാൻ
കഴിയുമോ? 35 മണവാളൻ അവരെ
വിട്ടുപിരിയേണ്ടുന്ന കാലം വരും; അന്നു,
ആ കാലത്തു, അവർ ഉപവസിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 36 ഒരു ഉപമയും അവരോടു
പറഞ്ഞു: ആരും കോടിത്തുണിക്കണ്ടം
കീറിയെടുത്തു പഴയവസ്ത്രത്തോടു
ചേർത്തു തുന്നുമാറില്ല. തുന്നിയാലോ
പുതിയതു കീറുകയും പുതിയകണ്ടം
പഴയതിനോടു ചേരാതിരിക്കയും ചെയ്യും.
37 ആരും പുതുവീഞ്ഞു പഴയതുരുത്തിയിൽ
പകരുമാറില്ല, പകർന്നാൽ പുതുവീഞ്ഞു
തുരുത്തിയെ പൊളിച്ചു ഒഴുകിപ്പോകും;

തുരുത്തിയും നശിച്ചുപോകും; 38
പുതുവീഞ്ഞു പുതിയതുരുത്തിയിൽ
അത്രേ പകർന്നുവെക്കേണ്ടതു. 39 പിന്നെ
പഴയതു കുടിച്ചിട്ടു ആരും പുതിയതു ഉടനെ
ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; പഴയതു ഏറെ നല്ലതു
എന്നു പറയും.

6 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ വിളഭൂമിയിൽ
കൂടി കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ കതിർ പറിച്ചു കൈകൊണ്ടു
തിരുമ്മിതിന്നു. 2 പരീശന്മാരിൽ
ചിലർ ശബ്ബത്തിൽ വിഹിതമല്ലാത്തതു
നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 യേശു അവരോടു:
ദാവീദ് തനിക്കും കൂടെയുള്ളവർക്കും
വിശന്നപ്പോൾ ചെയ്തതു എന്തു?
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു
4 പുരോഹിതന്മാർ മാത്രമല്ലാതെ
ആരും തിന്നരുതാത്ത കാഴ്ചയപ്പം
വാങ്ങി തിന്നുകയും കൂടെയുള്ളവർക്കു
കൊടുക്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു
നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടില്ലയോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 5 മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിന്നും
കർത്താവു ആകുന്നു എന്നും അവരോടു
പറഞ്ഞു. 6 മറ്റൊരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ
പള്ളിയിൽ ചെന്നു ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ
വലങ്കൈ വരണ്ടുള്ളോരു മനുഷ്യൻ
അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ
സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവൻ
ശബ്ബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുമോ എന്നു
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 8 അവരുടെ
വിചാരം അറിഞ്ഞിട്ടു അവൻ വരണ്ട
കൈയുള്ള മനുഷ്യനോടു: എഴുന്നേറ്റു
നടുവിൽ നില്ക്ക എന്നു പറഞ്ഞു; 9 അവൻ
എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. യേശു അവരോടു:
ഞാൻ നിങ്ങളോടു ഒന്നു ചോദിക്കട്ടെ:
ശബ്ബത്തിൽ നന്മ ചെയ്കയോ തിന്മ
ചെയ്കയോ ജീവനെ രക്ഷിക്കയോ
നശിപ്പിക്കയോ ഏതു വിഹിതം എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 അവരെ എല്ലാം ചുറ്റും
നോക്കീട്ടു ആ മനുഷ്യനോടു: കൈ നീട്ടുക
എന്നു പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ
ചെയ്തു, അവന്റെ കൈക്കു സൗഖ്യം
വന്നു. 11 അവരോ ഭ്രാന്തു നിറഞ്ഞവരായി
യേശുവിനെ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
തമ്മിൽ ആലോചന കഴിച്ചു. 12 ആ
കാലത്തു അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതിന്നു
ഒരു മലയിൽ ചെന്നു ദൈവത്തോടുള്ള
പ്രാർത്ഥനയിൽ രാത്രി കഴിച്ചു. 13
നേരം വെളുത്തപ്പോൾ അവൻ
ശിഷ്യന്മാരെ അടുക്കൽ വിളിച്ചു, അവരിൽ
പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു,
അവർക്കു അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നും
പേർ വിളിച്ചു. 14 അവർ ആരെന്നാൽ:
പത്രൊസ് എന്നു അവൻ പേർവിളിച്ച
ശിമോൻ, അവന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ,
ഫിലിപ്പൊസ്, ബർത്തൊലൊമായി, 15
മത്തായി, തോമാസ്, അല്ഫായിയുടെ
മകനായ യാക്കോബ്, എരിവുകാരനായ
ശിമോൻ, 16 യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനായ യൂദാ, ദ്രോഹിയായ്തീർന്ന
ഈസ്കായ്യോർത്ത് യൂദാ എന്നിവർ
തന്നേ. 17 അവൻ അവരോടു കൂടെ
ഇറങ്ങി സമഭൂമിയിൽ നിന്നു; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടവും യെഹൂദ്യയിൽ
എല്ലാടത്തുനിന്നും യെരൂശലേമിൽ
നിന്നും സോർ സീദോൻ എന്ന
സമുദ്രതീരങ്ങളിൽ നിന്നും അവന്റെ
വചനം കേൾപ്പാനും രോഗശാന്തി
കിട്ടുവാനും വന്ന ബഹു പുരുഷാരവും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 18 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ
ബാധിച്ചവരും സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 19
ശക്തി അവനിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
എല്ലാവരെയും സൗഖ്യമാക്കുകകൊണ്ടു
പുരുഷാരം ഒക്കെയും അവനെ

തൊടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 20 അനന്തരം
അവൻ ശിഷ്യന്മാരെ നോക്കി പറഞ്ഞതു:
ദരിദ്രന്മാരായ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ;
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 21
ഇപ്പോൾ വിശക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾക്കു തൃപ്തിവരും;
ഇപ്പോൾ കരയുന്നവരായ നിങ്ങൾ
ഭാഗ്യവാന്മാർ; നിങ്ങൾ ചിരിക്കും. 22
മനുഷ്യപുത്രൻ നിമിത്തം മനുഷ്യർ
നിങ്ങളെ ദ്വേഷിച്ചു ഭ്രഷ്ടരാക്കി നിന്ദിച്ചു
നിങ്ങളുടെ പേർ വിടക്കു എന്നു
തള്ളുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 23
ആ നാളിൽ സന്തോഷിച്ചു തുള്ളുവിൻ;
നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
വലിയതു; അവരുടെ പിതാക്കന്മാർ
പ്രവാചകന്മാരോടു അങ്ങനെ തന്നേ
ചെയ്തുവല്ലോ. 24 എന്നാൽ സമ്പന്നരായ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങളുടെ
ആശ്വാസം നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചുപോയല്ലോ.
25 ഇപ്പോൾ തൃപ്തന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു വിശക്കും.
ഇപ്പോൾ ചിരിക്കുന്നവരായ നിങ്ങൾക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചു
കരയും. 26 സകല മനുഷ്യരും
നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തിപ്പറയുമ്പോൾ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; അവരുടെ
പിതാക്കന്മാർ കള്ളപ്രവാചകന്മാരെ
അങ്ങനെ ചെയ്തുവല്ലോ. 27
എന്നാൽ കേൾക്കുന്നവരായ
നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു:
നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ;
നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നവർക്കു
ഗുണം ചെയ്‍വിൻ. 28 നിങ്ങളെ
ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ;
നിങ്ങളെ ദുഷിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ. 29 നിന്നെ ഒരു
ചെകിട്ടത്തു അടിക്കുന്നവന്നു
മറ്റേതും കാണിച്ചുകൊടുക്ക; നിന്റെ
പുതപ്പു എടുത്തുകളയുന്നവന്നു
വസ്ത്രവും തടുക്കരുതു. 30 നിന്നോടു
ചോദിക്കുന്ന ഏവന്നും കൊടുക്ക;
നിനക്കുള്ളതു എടുത്തുകളയുന്നവനോടു
മടക്കി ചോദിക്കരുതു. 31 മനുഷ്യർ
നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ
അവർക്കും ചെയ്‍വിൻ. 32 നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സ്നേഹിച്ചാൽ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം കിട്ടും?
പാപികളും തങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരെ
സ്നേഹിക്കുന്നവല്ലോ. 33 നിങ്ങൾക്കു
നന്മചെയ്യുന്നവർക്കു നന്മ ചെയ്താൽ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു ഉപചാരം
കിട്ടും? പാപികളും അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 34 മടക്കി
വാങ്ങിക്കൊള്ളാം എന്നു നിങ്ങൾ
ആശിക്കുന്നവർക്കു കടം കൊടുത്താൽ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു കിട്ടും? പാപികളും
കുറയാതെ മടക്കിവാങ്ങേണ്ടതിന്നു
പാപികൾക്കു കടം കൊടുക്കുന്നുവല്ലോ.
35 നിങ്ങളോ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ;
അവർക്കു നന്മ ചെയ്‍വിൻ; ഒന്നും
പകരം ഇച്ഛിക്കാതെ കടം കൊടുപ്പിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വളരെ
ആകും; നിങ്ങൾ അത്യുന്നതന്റെ മക്കൾ
ആകും; അവൻ നന്ദികെട്ടവരോടും
ദുഷ്ടന്മാരോടും ദയാലുവല്ലോ. 36
അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ പിതാവു
മനസ്സലിവുള്ളവൻ ആകുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും മനസ്സലിവുള്ളവർ ആകുവിൻ.
37 വിധിക്കരുതു; എന്നാൽ നിങ്ങളെയും
വിധിക്കയില്ല; ശിക്ഷെക്കു വിധിക്കരുതു;
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കും ശിക്ഷാവിധി
ഉണ്ടാകയില്ല; വിടുവിൻ; എന്നാൽ
നിങ്ങളെയും വിടുവിക്കും. 38 കൊടുപ്പിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അമർത്തി
കുലുക്കി കവിയുന്നൊരു നല്ല അളവു

നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരും; നിങ്ങൾ
അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും
അളന്നു കിട്ടും. 39 അവൻ ഒരുപമയും
അവരോടു പറഞ്ഞു: കുരുടന്നു
കരുടനെ വഴികാട്ടുവാൻ കഴിയുമോ?
ഇരുവരും കുഴിയിൽ വീഴുകയില്ലയോ?
ശിഷ്യൻ ഗുരുവിന്നു മീതെയല്ല, 40
അഭ്യാസം തികഞ്ഞവൻ എല്ലാം
ഗുരുവിനെപ്പോലെ ആകും. 41 എന്നാൽ
നീ സഹോദരന്റെ കണ്ണിലെ കരടു
നോക്കുകയും സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ
വിചാരിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു
എന്തു? 42 അല്ല, സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ
നോക്കാതെ: സഹോദരാ, നില്ലു; നിന്റെ
കണ്ണിലെ കരടു എടുത്തുകളയട്ടെ എന്നു
സഹോദരനോടു പറവാൻ നിനക്കു
എങ്ങനെ കഴിയും? കപടഭക്തിക്കാരാ,
മുമ്പെ സ്വന്തകണ്ണിലെ കോൽ
എടുത്തുകളക; എന്നാൽ സഹോദരന്റെ
കണ്ണിലെ കരടു എടുത്തുകളവാൻ
വെടിപ്പായി കണുമല്ലോ. 43 ആകാത്തഫലം
കായ്ക്കുന്ന നല്ല വൃക്ഷമില്ല; നല്ലഫലം
കായ്ക്കുന്ന ആകാത്ത വൃക്ഷവുമില്ല.
44 ഏതു വൃക്ഷത്തെയും ഫലംകൊണ്ടു
അറിയാം. മുള്ളിൽനിന്നു അത്തിപ്പഴം
ശേഖരിക്കുകയും ഞെരിഞ്ഞിലിൽ
നിന്നു മുന്തിരിങ്ങാ പറിക്കയും
ചെയ്യുമാറില്ലല്ലോ. 45 നല്ലമനുഷ്യൻ തന്റെ
ഹൃദയത്തിലെ നല്ല നിക്ഷേപത്തിൽ
നിന്നു നല്ലതു പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടൻ ദോഷമായതിൽ നിന്നു ദോഷം
പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ
നിറഞ്ഞു കവിയുന്നതല്ലോ വായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നതു. 46 നിങ്ങൾ
എന്നെ കർത്താവേ, കർത്താവേ
എന്നു വിളിക്കയും ഞാൻ പറയുന്നതു
ചെയ്യാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്തു?
47 എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു എന്റെ വചനം
കേട്ടു ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം ഇന്നവനോടു
തുല്യൻ എന്നു ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം. 48
ആഴെക്കുഴിച്ചു പാറമേൽ അടിസ്ഥാനം
ഇട്ടു വീടു പണിയുന്ന മനുഷ്യനോടു അവൻ
തുല്യൻ. വെള്ളപ്പൊക്കം ഉണ്ടായിട്ടു ഒഴുക്കു
വീട്ടിനോടു അടിച്ചു; എന്നാൽ അതു
നല്ലവണ്ണം പണിതിരിക്കകൊണ്ടു അതു
ഇളകിപ്പോയില്ല. 49 കേട്ടിട്ടു ചെയ്യാത്തവനോ
അടിസ്ഥാനം കൂടാതെ മണ്ണിന്മേൽ വീടു
പണിത മനുഷ്യനോടു തുല്യൻ. ഒഴുക്കു
അടിച്ച ഉടനെ അതു വീണു; ആ വീട്ടിന്റെ
വീഴ്ച വലിയതുമായിരുന്നു.

7 ജനം കേൾക്കെ തന്റെ വചനം
ഒക്കെയും പറഞ്ഞുതീർന്ന ശേഷം
അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ ചെന്നു. 2
അവിടെ ഒരു ശതാധിപന്നു പ്രിയനായ
ദാസൻ ദീനം പിടിച്ചു മരിപ്പാറായിരുന്നു.
3 അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത
കേട്ടിട്ടു അവൻ വന്നു തന്റെ ദാസനെ
രക്ഷിക്കേണ്ടിതിന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിപ്പാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ
മൂപ്പന്മാരെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു.
4 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു താല്പര്യമായി അപേക്ഷിച്ചു:
നീ അതു ചെയ്തുകൊടുപ്പാൻ അവൻ
യോഗ്യൻ; 5 അവൻ നമ്മുടെ ജനത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു ഒരു
പള്ളിയും തീർപ്പിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 യേശു അവരോടുകൂടെ
പോയി, വീട്ടിനോടു അടുപ്പാറായപ്പോൾ
ശതാധിപൻ സ്നേഹിതന്മാരെ അവന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു: കർത്താവേ,
പ്രയാസപ്പെടേണ്ടാ; നീ എന്റെ
പുരെക്കകത്തു വരുവാൻ ഞാൻ
പോരാത്തവൻ. 7 അതുകൊണ്ടു നിന്റെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ
എന്നു എനിക്കു തോന്നിട്ടില്ല. ഒരു
വാക്കു കല്പിച്ചാൽ എന്റെ ബാല്യക്കാരന്നു

സൗഖ്യംവരും. 8 ഞാനും അധികാരത്തിന്നു
കീഴ്പെട്ട മനുഷ്യൻ; എന്റെ കീഴിൽ
പടയാളികൾ ഉണ്ടു; ഒരുവനോടു പോക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ പോകുന്നു;
മറ്റൊരുവനോടു വരിക എന്നു പറഞ്ഞാൽ
അവൻ വരുന്നു; എന്റെ ദാസനോടു:
ഇതു ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ അവൻ
ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയിച്ചു. 9 യേശു
അതു കേട്ടിട്ടു അവങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
തിരിഞ്ഞുനോക്കി, അനുഗമിക്കുന്ന
കൂട്ടത്തോടു: യിസ്രായേലിൽകൂടെ
ഇങ്ങനെയുള്ള വിശ്വാസം ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു; 10 ശതാധിപൻ
പറഞ്ഞയച്ചിരുന്നവർ വീട്ടിൽ മടങ്ങി
വന്നപ്പോൾ ദാസനെ സൗഖ്യത്തോടെ
കണ്ടു. 11 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ നയിൻ
എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു പോകുമ്പോൾ
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരും വളരെ പുരുഷാരവും
കൂടെ പോയി. 12 അവൻ പട്ടണത്തിന്റെ
വാതിലോടു അടുത്തപ്പോൾ മരിച്ചുപോയ
ഒരുത്തനെ പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു;
അവൻ അമ്മെക്കു ഏകജാതനായ
മകൻ; അവളോ വിധവ ആയിരുന്നു.
പട്ടണത്തിലെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരവും
അവളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 13
അവളെ കണ്ടിട്ടു കർത്താവു മനസ്സലിഞ്ഞു
അവളോടു: കരയേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു;
അവൻ അടുത്തുചെന്നു മഞ്ചം തൊട്ടു
ചുമക്കുന്നവർ നിന്നു. 14 ബാല്യക്കാരാ,
എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു
പറയുന്നു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
15 മരിച്ചവൻ എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു
സംസാരിപ്പാൻ തുടങ്ങി; അവൻ
അവനെ അമ്മെക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.
16 എല്ലാവർക്കും ഭയംപിടിച്ചു: ഒരു
വലിയ പ്രവാചകൻ നമ്മുടെ ഇടയിൽ
എഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ
ജനത്തെ സന്ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിച്ചു.
17 അവനെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ ശ്രുതി
യെഹൂദ്യയിൽ ഒക്കെയും ചുറ്റുമുള്ള
നാടെങ്ങും പരന്നു. 18 ഇതു ഒക്കെയും
യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു
അറിയിച്ചു. 19 എന്നാറെ യോഹന്നാൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ
വിളിച്ചു, കർത്താവിന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ?
അല്ല, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തനെ
കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു പറയിച്ചു.
20 ആ പുരുഷന്മാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ?
അല്ല, ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുത്തനെ
കാത്തിരിക്കേണമോ എന്നു ചോദിപ്പാൻ
യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ ഞങ്ങളെ
നിന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ആ നാഴികയിൽ
അവൻ വ്യാധികളും ദണ്ഡങ്ങളും
ദുരാത്മാക്കളും പിടിച്ച പലരെയും
സൗഖ്യമാക്കുകയും പല കുരുടന്മാർക്കു
കാഴ്ച നല്കുകയും ചെയ്തിട്ടു അവരോടു:
22 കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു;
കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു;
ചെകിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു; ദിരദ്രന്മാരോടു
സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ
നിങ്ങൾ കാണുകയും കേൾക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതു യോഹന്നാനെ ചെന്നു
അറിയിപ്പിൻ. 23 എന്നാൽ എങ്കൽ
ഇടറിപ്പോകാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 24 യോഹന്നാന്റെ
ദൂതന്മാർ പോയശേഷം അവൻ
പുരുഷാരത്തോടു യോഹന്നാനെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു: നിങ്ങൾ എന്തു
കാണ്മാൻ മരുഭൂമിയിലേക്കു പോയി?
കാറ്റിനാൽ ഉലയുന്ന ഓടയോ? 25 അല്ല,

എന്തു കാണ്മാൻ പോയി? മാർദ്ദവവസ്ത്രം
ധരിച്ച മനുഷ്യനെയോ? മോടിയുള്ള
വസ്ത്രം ധരിച്ചു സുഖഭോഗികളായി
നടക്കുന്നവർ രാജധാനികളിൽ
അത്രേ. 26 അല്ല, എന്തു കാണ്മാൻ
പോയി? ഒരു പ്രവാചകനെയൊ?
അതേ, പ്രവാചകനിലും മികച്ചവനെ
തന്നേ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: 27 “ഞാൻ എന്റെ ദൂതനെ
നിനക്കു മുമ്പായി അയക്കുന്നു;
അവൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ നിനക്കു വഴി
ഒരുക്കും” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
അവനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. 28 സ്ത്രീകളിൽ
നിന്നു ജനിച്ചവരിൽ യോഹന്നാനെക്കാൾ
വലിയവൻ ആരുമില്ല; ദൈവരാജ്യത്തിൽ
ഏറ്റവും ചെറിയവനോ അവനിലും
വലിയവൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.– 29 എന്നാൽ ജനം ഒക്കെയും
ചുങ്കക്കാരും കേട്ടിട്ടു യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം ഏറ്റതിനാൽ ദൈവത്തെ
നീതീകരിച്ചു. 30 എങ്കിലും പരീശന്മാരും
ന്യായശാസ്ത്രിമാരും അവനാൽ സ്നാനം
ഏല്ക്കാതെ ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന
തങ്ങൾക്കു വ്യർത്ഥമാക്കിക്കളഞ്ഞു. –- 31
ഈ തലമുറയിലെ മനുഷ്യരെ ഏതിനോടു
ഉപമിക്കേണ്ടു? അവർ ഏതിനോടു
തുല്യം? 32 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി
കുഴലൂതി, നിങ്ങൾ നൃത്തം ചെയ്തില്ല;
ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കായി വിലാപം
പാടി, നിങ്ങൾ കരഞ്ഞില്ല എന്നു
ചന്തസ്ഥലത്തു ഇരുന്നു അന്യോന്യം
വിളിച്ചു പറയുന്ന കുട്ടികളോടു അവർ
തുല്യർ. 33 യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ അപ്പം
തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു കുടിക്കാതെയും
വന്നിരിക്കുന്നു; അവന്നു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 34 മനുഷ്യപുത്രൻ
തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്നു;
തിന്നിയും കുടിയനും ആയ മനുഷ്യൻ;
ചുങ്കക്കാരുടെയും പാപികളുടെയും
സ്നേഹിതൻ എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു.
35 ജ്ഞാനമോ തന്റെ എല്ലാ മക്കളാലും
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 36
പരീശന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്നോടുകൂടെ
ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ അവനെ ക്ഷണിച്ചു;
അവൻ പരീശന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു
ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നു. 37 ആ പട്ടണത്തിൽ
പാപിയായ ഒരു സ്ത്രീ, അവൻ പരീശന്റെ
വീട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു
അറിഞ്ഞു ഒരു വെൺകൽഭരണി
പരിമളതൈലം കൊണ്ടുവന്നു, 38 പുറകിൽ
അവന്റെ കാല്ക്കൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു
നിന്നു കണ്ണുനീർകൊണ്ടു അവന്റെ
കാൽ നനെച്ചുതുടങ്ങി; തലമുടികൊണ്ടു
തുടെച്ചു കാൽ ചുംബിച്ചു തൈലം പൂശി.
39 അവനെ ക്ഷണിച്ച പരീശൻ അതു
കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ പ്രവാചകൻ ആയിരുന്നു
എങ്കിൽ, തന്നെ തൊടുന്ന സ്ത്രീ
ആരെന്നും എങ്ങനെയുള്ളവൾ എന്നും
അറിയുമായിരുന്നു; അവൾ പാപിയല്ലോ
എന്നു ഉള്ളിൽ പറഞ്ഞു 40 ശിമോനേ,
നിന്നോടു ഒന്നു പറവാനുണ്ടു എന്നു യേശു
പറഞ്ഞതിന്നു: ഗുരോ, പറഞ്ഞാലും
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 41 കടം
കൊടുക്കുന്ന ഒരുത്തന്നു രണ്ടു കടക്കാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ഒരുത്തൻ അഞ്ഞൂറു
വെള്ളിക്കാശും മറ്റവൻ അമ്പതു
വെള്ളിക്കാശും കൊടുപ്പാനുണ്ടായിരുന്നു.
42 വീട്ടുവാൻ അവർക്കു വക ഇല്ലായ്കയാൽ
അവൻ ഇരുവർക്കും ഇളെച്ചുകൊടുത്തു;
എന്നാൽ അവരിൽ ആർ അവനെ
അധികം സ്നേഹിക്കും? 43 അധികം
ഇളെച്ചുകിട്ടിയവൻ എന്നു ഞാൻ
ഊഹിക്കുന്നു എന്നു ശിമോൻ പറഞ്ഞു.
അവൻ അവനോടു: നീ വിധിച്ചതു ശരി
എന്നു പറഞ്ഞു. 44 സ്ത്രീയുടെ നേരെ
തിരിഞ്ഞു ശിമോനോടു പറഞ്ഞതു: ഈ

സ്ത്രീയെ കാണുന്നുവോ? ഞാൻ നിന്റെ
വീട്ടിൽ വന്നു, നീ എന്റെ കാലിന്നു വെള്ളം
തന്നില്ല; ഇവളോ കണ്ണുനീർകൊണ്ടു
എന്റെ കാൽ നനെച്ചു തലമുടികൊണ്ടു
തുടെച്ചു. 45 നീ എനിക്കു ചുംബനം
തന്നില്ല; ഇവളോ ഞാൻ അകത്തു
വന്നതു മുതൽ ഇടവിടാതെ എന്റെ
കാൽ ചുംബിച്ചു. 46 നീ എന്റെ തലയിൽ
തൈലം പൂശിയില്ല; ഇവളോ പരിമള
തൈലംകൊണ്ടു എന്റെ കാൽ പൂശി.
47 ആകയാൽ ഇവളുടെ അനേകമായ
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു;
അവൾ വളരെ സ്നേഹിച്ചുവല്ലോ;
അല്പം മോചിച്ചുകിട്ടിയവൻ അല്പം
സ്നേഹിക്കുന്നു. 48 പിന്നെ അവൻ
അവളോടു: നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു
തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 49
അവനോടു കൂടെ പന്തിയിൽ ഇരുന്നവർ:
പാപമോചനവും കൊടുക്കുന്ന ഇവൻ
ആർ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി.
50 അവനോ സ്ത്രീയോടു: നിന്റെ
വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
സമാധാനത്തോടെ പോക എന്നു
പറഞ്ഞു.

8 അനന്തരം അവൻ ദൈവരാജ്യം
പ്രസംഗിച്ചും സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു
പട്ടണംതോറും സഞ്ചരിച്ചു. 2
അവനോടുകൂടെ പന്തിരുവരും അവൻ
ദുരാത്മാക്കളെയും വ്യാധികളെയും നീക്കി
സൗഖ്യം വരുത്തിയ ചില സ്ത്രീകളും ഏഴു
ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയയും 3 ഹെരോദാവിന്റെ
കാര്യവിചാരകനായ കൂസയുടെ ഭാര്യ
യോഹന്നയും ശൂശന്നയും തങ്ങളുടെ
വസ്തുവകകൊണ്ടു അവർക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു പോന്ന മറ്റു പല
സ്ത്രീകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 പിന്നെ
വലിയോരു പുരുഷാരവും ഓരോ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നവരും ഒരുമിച്ചു കൂടിയപ്പോൾ അവൻ
ഉപമയായി പറഞ്ഞതു: വിതെക്കുന്നവൻ
വിത്തു വിതെപ്പാൻ പുറപ്പെട്ടു. 5
വിതെക്കുമ്പോൾ ചിലതു വഴിയരികെ
വീണിട്ടു ചവിട്ടിപ്പോകയും ആകാശത്തിലെ
പറവജാതി അതിനെ തിന്നുകളകയും
ചെയ്തു. 6 മറ്റു ചിലതു പാറമേൽ
വീണു മുളെച്ചു നനവില്ലായ്കയാൽ
ഉണങ്ങിപ്പോയി. 7 മറ്റു ചിലതു
മുള്ളിന്നിടയിൽ വീണു; മുള്ളുംകൂടെ
മുളെച്ചു അതിനെ ഞെരുക്കിക്കളഞ്ഞു. 8
മറ്റു ചിലതു നല്ല നിലത്തു വീണു മുളെച്ചു
നൂറുമേനി ഫലം കൊടുത്തു. ഇതു
പറഞ്ഞിട്ടു: കേൾപ്പാൻ ചെവി ഉള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 9
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു ഈ
ഉപമ എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ
പറഞ്ഞതു: 10 ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ
മർമ്മങ്ങളെ അറിവാൻ നിങ്ങൾക്കു വരം
ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ശേഷമുള്ളവർക്കോ
കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിപ്പാനും, കേട്ടിട്ടും
ഗ്രഹിക്കാതിരിപ്പാനും ഉപമകളിലത്രേ.
11 ഉപമയുടെ പൊരുളോ: വിത്തു
ദൈവവചനം; 12 വഴിയരികെയുള്ളവർ
കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും അവർ
വിശ്വസിച്ചു രക്ഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
പിശാചു വന്നു അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ
നിന്നു വചനം എടുത്തുകളയുന്നു. 13
പാറമേലുള്ളവരോ കേൾക്കുമ്പോൾ
വചനം സന്തോഷത്തോടെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവർ എങ്കിലും അവർക്കു
വേരില്ല; അവർ തല്ക്കാലം വിശ്വസിക്കയും
പരീക്ഷാസമയത്തു പിൻവാങ്ങിപ്പോകയും
ചെയ്യുന്നു. 14 മുള്ളിന്നിടയിൽ
വീണതോ കേൾക്കുന്നവർ എങ്കിലും
പോയി ചിന്തകളാലും ധനത്താലും

സംസാരഭോഗങ്ങളാലും ഞെരുങ്ങി
പൂർണ്ണമായി ഫലം കൊടുക്കാത്തവരത്രേ.
15 നല്ല മണ്ണിലുള്ളതോ വചനം കേട്ടു
ഗുണമുള്ള നല്ല ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിച്ചു
ക്ഷമയോടെ ഫലം കൊടുക്കുന്നവർ
തന്നേ. 16 വിളക്കു കൊളുത്തീട്ടു
ആരും അതിനെ പാത്രംകൊണ്ടു
മൂടുകയോ കട്ടിൽക്കീഴെ വെക്കയോ
ചെയ്യാതെ അകത്തു വരുന്നവർ വെളിച്ചം
കാണേണ്ടതിന്നു തണ്ടിന്മേൽ അത്രേ
വെക്കുന്നതു. 17 വെളിപ്പെടാതെ
ഗൂഢമായതു ഒന്നുമില്ല; പ്രസിദ്ധമായി
വെളിച്ചത്തു വരാതെ മറവായിരിക്കുന്നതും
ഒന്നുമില്ല. 18 ആകയാൽ നിങ്ങൾ എങ്ങനെ
കേൾക്കുന്നു എന്നു സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
ഉള്ളവന്നു കിട്ടും; ഇല്ലാത്തവനോടോ
ഉണ്ടു എന്നു തോന്നുന്നതും കൂടെ
എടുത്തുകളയും. 19 അവന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും 20 അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു, പുരുഷാരം നിമിത്തം അവനോടു
അടുപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. നിന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും നിന്നെ കാണ്മാൻ
ഇച്ഛിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തു നില്ക്കുന്നു
എന്നു ചിലർ അവനോടു അറിയിച്ചു. 21
അവരോടു അവൻ: എന്റെ അമ്മയും
സഹോദരന്മാരും ദൈവ വചനം കേട്ടു
ചെയ്യുന്നവരത്രേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
22 ഒരു ദിവസം അവൻ ശിഷ്യന്മാരുമായി
പടകിൽ കയറി; നാം തടാകത്തിന്റെ
അക്കരെ പോക എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 23 അവർ നീക്കി ഓടുമ്പോൾ
അവൻ ഉറങ്ങിപ്പോയി 24 തടാകത്തിൽ ഒരു
ചുഴലിക്കാറ്റു ഉണ്ടായി പടകിൽ വെള്ളം
നിറഞ്ഞിട്ടു അവർ പ്രാണഭയത്തിലായി
അടുക്കെ ചെന്നു: നാഥാ, നാഥാ,
ഞങ്ങൾ നശിച്ചുപോകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ ഉണർത്തി; അവൻ
എഴുന്നേറ്റു കാറ്റിനെയും വെള്ളത്തിന്റെ
കോപത്തെയും ശാസിച്ചു; അവ അമർന്നു
ശാന്തത ഉണ്ടായി. പിന്നെ അവരോടു:
25 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എവിടെ എന്നു
പറഞ്ഞു; അവരോ ഭയപ്പെട്ടു: ഇവൻ ആർ?
അവൻ കാറ്റിനോടും വെള്ളത്തോടും
കല്പിക്കയും അവ അനുസരിക്കയും
ചെയ്യുന്നു എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 26 അവർ ഗലീലക്കു
നേരെയുള്ള ഗെരസേന്യദേശത്തു
അണഞ്ഞു. 27 അവൻ കരെക്കു
ഇറങ്ങിയപ്പോൾ ബഹുകാലമായി
ഭൂതങ്ങൾ ബാധിച്ചോരു മനുഷ്യൻ
പട്ടണത്തിൽ നിന്നു വന്നു എതിർപെട്ടു;
അവൻ ബഹുകാലമായി വസ്ത്രം
ധരിക്കാതെയും വീട്ടിൽ പാർക്കാതെയും
ശവക്കല്ലറകളിൽ അത്രേ ആയിരുന്നു.
28 അവൻ യേശുവിനെ കണ്ടിട്ടു
നിലവിളിച്ചു അവനെ നമസ്കരിച്ചു:
യേശുവേ, മഹോന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ
പുത്രാ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ
എന്തു? എന്നെ ഉപദ്രവിക്കരുതേ
എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 29 അവൻ
അശുദ്ധാത്മാവിനോടു ആ മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിരുന്നു. അതു
വളരെ കാലമായി അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നു;
അവനെ ചങ്ങലയും വിലങ്ങും ഇട്ടു
ബന്ധിച്ചു സൂക്ഷിച്ചിരുന്നിട്ടും അവൻ
ബന്ധനങ്ങളെ തകർക്കയും ഭൂതം അവനെ
കാടുകളിലേക്കു ഓടിക്കയും ചെയ്യും. 30
യേശു അവനോടു: നിന്റെ പേർ എന്തു
എന്നു ചോദിച്ചു. അനേകം ഭൂതങ്ങൾ
അവനെ ബാധിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു;
ലെഗ്യോൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
31 പാതാളത്തിലേക്കു പോകുവാൻ
കല്പിക്കരുതു എന്നു അവ അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. (Abyssos g12) 32 അവിടെ
മലയിൽ വലിയൊരു പന്നിക്കൂട്ടം

മേഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. അവയിൽ
കടപ്പാൻ അനുവാദം തരേണം എന്നു
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ
അനുവാദം കൊടുത്തു. 33 ഭൂതങ്ങൾ
ആ മനുഷ്യനെ വിട്ടു പന്നികളിൽ
കടന്നപ്പോൾ കൂട്ടം കടുന്തൂക്കത്തൂടെ
തടാകത്തിലേക്കു പാഞ്ഞു വീർപ്പുമുട്ടി
ചത്തു. 34 ഈ സംഭവിച്ചതു മേയ്ക്കുന്നവർ
കണ്ടിട്ടു ഓടിപ്പോയി പട്ടണത്തിലും
നാട്ടിലും അറിയിച്ചു. 35 സംഭവിച്ചതു
കാണ്മാൻ അവർ പുറപ്പെട്ടു യേശുവിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു, ഭൂതങ്ങൾ വിട്ടുപോയ
മനുഷ്യൻ വസ്ത്രം ധരിച്ചും സുബോധം
പൂണ്ടും യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ
ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. 36
ഭൂതഗ്രസ്തന്നു സൗഖ്യം വന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു കണ്ടവർ അവരോടു അറിയിച്ചു.
37 ഗെരസേന്യദേശത്തിലെ ജനസമൂഹം
എല്ലാം ഭയപരവശരായി തങ്ങളെ
വിട്ടുപോകേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അങ്ങനെ അവൻ
പടകുകയറി മടങ്ങിപ്പോന്നു. 38 ഭൂതങ്ങൾ
വിട്ടുപോയ ആൾ അവനോടുകൂടെ
ഇരിപ്പാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു. 39
അതിന്നു അവൻ: നീ വീട്ടിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു
ദൈവം നിനക്കു ചെയ്തതു ഒക്കെയും
അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
അയച്ചു. അവൻ പോയി യേശു തനിക്കു
ചെയ്തതു ഒക്കെയും പട്ടണത്തിൽ
എല്ലാടവും അറിയിച്ചു. 40 യേശു
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ പുരുഷാരം അവനെ
സന്തോഷത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു;
അവർ എല്ലാവരും അവന്നായിട്ടു
കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. 41 അപ്പോൾ
പള്ളിപ്രമാണിയായ യായീറൊസ്
എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യൻ വന്നു
യേശുവിന്റെ കാല്ക്കൽ വീണു. 42
അവന്നു ഏകദേശം പന്ത്രണ്ടു വയസ്സുള്ള
ഏകജാതയായോരു മകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൾ മരിപ്പാറായതു കൊണ്ടു തന്റെ
വീട്ടിൽ വരേണം എന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു; അവൻ പോകുമ്പോൾ
പുരുഷാരം അവനെ തിക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.
43 അന്നു പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരമായി
രക്തസ്രവമുള്ളവളും മുതൽ എല്ലാം
വൈദ്യന്മാർക്കു കൊടുത്തിട്ടും
ആരാലും സൗഖ്യം വരുത്തുവാൻ
കഴിയാഞ്ഞുവളുമായോരു സ്ത്രീ 44
പുറകിൽ അടുത്തുചെന്നു അവന്റെ
വസ്ത്രത്തിന്റെ തൊങ്ങൽ തൊട്ടു ഉടനെ
അവളുടെ രക്തസ്രവം നിന്നുപോയി. 45
എന്നെ തൊട്ടതു ആർ എന്നു യേശു
ചോദിച്ചു. എല്ലാവരും ഞാനല്ല, ഞാനല്ല
എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ: ഗുരോ, പുരുഷാരം
നിന്നെ തിക്കിത്തിരക്കുന്നു എന്നു
പത്രൊസും കൂടെയുള്ളവരും പറഞ്ഞു.
46 യേശുവോ: ഒരാൾ എന്നെ തൊട്ടു;
എങ്കൽനിന്നു ശക്തി പുറപ്പെട്ടതു
ഞാൻ അറിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു.
47 താൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല എന്നു
സ്ത്രീ കണ്ടു വിറെച്ചുംകൊണ്ടു വന്നു
അവന്റെ മുമ്പിൽ വീണു, അവനെ
തൊട്ട സംഗതിയും തൽക്ഷണം
സൗഖ്യമായതും സകലജനവും കേൾക്കെ
അറിയിച്ചു. 48 അവൻ അവളോടു:
മകളേ, നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; സമാധാനത്തോടെ
പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 49 അവൻ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പള്ളിപ്രമാണിയുടെ ഒരാൾ
വന്നു: നിന്റെ മകൾ മരിച്ചുപോയി;
ഗുരുവിനെ പ്രയാസപ്പെടുത്തേണ്ടാ എന്നു
പറഞ്ഞു. 50 യേശു അതുകേട്ടാറെ:
ഭയപ്പെടേണ്ടാ, വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്ക;
എന്നാൽ അവൾ രക്ഷപ്പെടും എന്നു
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 വീട്ടിൽ

എത്തിയാറെ പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ,
യാക്കോബ് എന്നവരെയും ബാലയുടെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും അല്ലാതെ
ആരെയും അവൻ തന്നോടുകൂടെ
അകത്തു വരുവാൻ സമ്മതിച്ചില്ല. 52
എല്ലാവരും അവളെച്ചൊല്ലി കരകയും
മുറയിടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ: കരയേണ്ടാ,
അവൾ മരിച്ചില്ല, ഉറങ്ങുന്നത്രേ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 53 അവരോ അവൾ
മരിച്ചുപോയി എന്നു അറികകൊണ്ടു
അവനെ പരിഹസിച്ചു. 54 എന്നാൽ
അവൻ അവളുടെ കൈക്കു പിടിച്ചു;
ബാലേ, എഴുന്നേല്ക്ക എന്നു അവളോടു
ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 55 അവളുടെ ആത്മാവു
മടങ്ങിവന്നു, അവൾ ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു;
അവൾക്കു ഭക്ഷണം കൊടുപ്പാൻ അവൻ
കല്പിച്ചു. 56 അവളുടെ അമ്മയപ്പന്മാർ
വിസ്മയിച്ചു. സംഭവിച്ചതു ആരോടും
പറയരുതു എന്നു അവൻ അവരോടു
കല്പിച്ചു.

9 അവൻ പന്തിരുവരെ അടുക്കൽ
വിളിച്ചു, സകല ഭൂതങ്ങളുടെമേലും
വ്യാധികളെ സൗഖ്യമാക്കുവാനും
അവർക്കു ശക്തിയും അധികാരവും
കൊടുത്തു; 2 ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിപ്പാനും
രോഗികൾക്കു സൗഖ്യം വരുത്തുവാനും
അവരെ അയച്ചു പറഞ്ഞതു: 3 വഴിക്കു
വടിയും പൊക്കണവും അപ്പവും
പണവും ഒന്നും എടുക്കരുതു; രണ്ടു
ഉടുപ്പും അരുതു. 4 നിങ്ങൾ ഏതു
വീട്ടിൽ എങ്കിലും ചെന്നാൽ അവിടം
വിട്ടുപോകുംവരെ അവിടെത്തന്നെ
പാർപ്പിൻ. 5 ആരെങ്കിലും നിങ്ങളെ
കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നാൽ ആ പട്ടണം
വിട്ടു അവരുടെ നേരെ സാക്ഷ്യത്തിന്നായി
നിങ്ങളുടെ കാലിൽനിന്നു പൊടി
തട്ടിക്കളവിൻ. 6 അവർ പുറപ്പെട്ടു
എങ്ങും സുവിശേഷിച്ചും രോഗികളെ
സൗഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു ഊർതോറും
സഞ്ചരിച്ചു. 7 സംഭവിക്കുന്നതു എല്ലാം
ഇടപ്രഭുവായ ഹെരോദാവു കേട്ടു.
8 യോഹന്നാൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു ചിലരും
ഏലീയാവു പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു
ചിലരും പുരാതനപ്രവാചകന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നു
മറ്റുചിലരും പറകകൊണ്ടു 9 ഹെരോദാവു
ചഞ്ചലിച്ചു: യോഹന്നാനെ ഞാൻ
ശിരഃഛേദം ചെയ്തു; എന്നാൽ ഞാൻ
ഇങ്ങനെയുള്ളതു കേൾക്കുന്ന ഇവൻ
ആർ എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു. 10 അപ്പൊസ്തലന്മാർ
മടങ്ങിവന്നിട്ടു തങ്ങൾ ചെയ്തതു
ഒക്കെയും അവനോടു അറിയിച്ചു.
അവൻ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
ബേത്ത്സയിദ എന്ന പട്ടണത്തിലേക്കു
തനിച്ചു വാങ്ങിപ്പോയി. 11 അതു
പുരുഷാരം അറിഞ്ഞു അവനെ
പിന്തുടർന്നു. അവൻ അവരെ
കൈക്കൊണ്ടു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു
അവരോടു സംസാരിക്കയും രോഗശാന്തി
വേണ്ടിയവരെ സൗഖ്യമാക്കുകയും
ചെയ്തു. 12 പകൽ കഴിവാറായപ്പോൾ
പന്തിരുവർ അടുത്തുവന്നു അവനോടു:
ഇവിടെ നാം മരുഭൂമിയിൽ
ആയിരിക്കകൊണ്ടു പുരുഷാരം ചുറ്റുമുള്ള
ഊരുകളിലും കുടികളിലും പോയി രാത്രി
പാർപ്പാനും ആഹാരം വാങ്ങുവാനും
വേണ്ടി അവരെ പറഞ്ഞയക്കേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 13 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ തന്നേ അവർക്കു ഭക്ഷിപ്പാൻ
കൊടുപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു:
അഞ്ചപ്പവും രണ്ടുമീനും അല്ലാതെ
അധികം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഇല്ല;
ഞങ്ങൾ പോയി ഈ സകലജനത്തിന്നും
വേണ്ടി ഭോജ്യങ്ങൾ കൊള്ളേണമോ

എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 14 ഏകദേശം
അയ്യായിരം പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
പിന്നെ അവർ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു:
അവരെ അമ്പതു വീതം പന്തിപന്തിയായി
ഇരുത്തുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ
അങ്ങനെ ചെയ്തു എല്ലാവരെയും
ഇരുത്തി. 16 അവൻ ആ അഞ്ചു
അപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തുകൊണ്ടു
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി അവയെ
അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി പുരുഷാരത്തിന്നു
വിളമ്പുവാൻ ശിഷ്യന്മാരുടെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തു. 17 എല്ലാവരും തിന്നു
തൃപ്തരായി, ശേഷിച്ച കഷണം പന്ത്രണ്ടു
കൊട്ട എടുത്തു. 18 അവൻ തനിച്ചു
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാർ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൻ അവരോടു: പുരുഷാരം എന്നെ
ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
19 യോഹന്നാൻസ്നാപകൻ എന്നും
ചിലർ ഏലീയാവു എന്നും മറ്റു ചിലർ
പുരാതന പ്രവാചകന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു എന്നും പറയുന്നു
എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ
അവരോടു: എന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ
ആരെന്നു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
ദൈവത്തിന്റെ ക്രിസ്തു എന്നു പത്രൊസ്
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 ഇതു ആരോടും
പറയരുതെന്നു അവൻ അവരോടു
അമർച്ചയായിട്ടു കല്പിച്ചു. 22 മനുഷ്യപുത്രൻ
പലതും സഹിക്കയും മൂപ്പന്മാർ
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ശാസ്ത്രികൾ
എന്നിവർ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു
കൊല്ലുകയും അവൻ മൂന്നാം നാൾ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും വേണം എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 പിന്നെ അവൻ എല്ലാവരോടും
പറഞ്ഞതു: എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ
ഒരുത്തൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവൻ തന്നെത്താൻ
നിഷേധിച്ചു നാൾതോറും തന്റെ
ക്രൂശ് എടുത്തുംകൊണ്ടു എന്നെ
അനുഗമിക്കട്ടെ. 24 ആരെങ്കിലും
തന്റെ ജീവനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ
അതിനെ കളയും; എന്റെ നിമിത്തം
ആരെങ്കിലും തന്റെ ജീവനെ കളഞ്ഞാലോ
അതിനെ രക്ഷിക്കും. 25 ഒരു
മനുഷ്യൻ സർവ്വലോകവും നേടീട്ടു
തന്നെത്താൻ നഷ്ടമാക്കിക്കളകയോ
ചേതം വരുത്തുകയോ ചെയ്താൽ അവന്നു
എന്തു പ്രയോജനം? 26 ആരെങ്കിലും
എന്നെയും എന്റെ വചനങ്ങളെയും
കുറിച്ചു നാണിച്ചാൽ അവനെക്കുറിച്ചു
മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെയും പിതാവിന്റെയും
വിശുദ്ധദൂതന്മാരുടെയും മഹത്വത്തിൽ
വരുമ്പോൾ നാണിക്കും. 27 എന്നാൽ
ദൈവരാജ്യം കാണുവോളം മരണം
ആസ്വദിക്കാത്തവർ ചിലർ ഇവിടെ
നില്ക്കുന്നവരിൽ ഉണ്ടു സത്യം എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 28 ഈ
വാക്കുകളെ പറഞ്ഞിട്ടു ഏകദേശം
എട്ടു നാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവൻ
പത്രൊസിനെയും യോഹന്നാനെയും
യാക്കോബിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ മലയിൽ കയറിപ്പോയി. 29
അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മുഖത്തിന്റെ
ഭാവം മാറി, ഉടുപ്പു മിന്നുന്ന വെള്ളയായും
തീർന്നു. 30 രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവനോടു
സംഭാഷിച്ചു; മോശെയും ഏലീയാവും
തന്നേ. 31 അവർ തേജസ്സിൽ പ്രത്യക്ഷരായി
അവൻ യെരൂശലേമിൽ പ്രാപിപ്പാനുള്ള
നിര്യാണത്തെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. 32
പത്രൊസും കൂടെയുള്ളവരും ഉറക്കത്താൽ
ഭാരപ്പെട്ടിരുന്നു; ഉണർന്നശേഷം അവന്റെ
തേജസ്സിനെയും അവനോടു കൂടെ
നില്ക്കുന്ന രണ്ടു പുരുഷന്മാരെയും കണ്ടു.
33 അവർ അവനെ വിട്ടുപിരിയുമ്പോൾ
പത്രൊസ് യേശുവിനോടു: ഗുരോ,
നാം ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു;

ഞങ്ങൾ മൂന്നു കുടിൽ ഉണ്ടാക്കട്ടെ,
ഒന്നു നിനക്കും ഒന്നു മോശെക്കും
ഒന്നു ഏലീയാവിന്നും എന്നു താൻ
പറയുന്നതു ഇന്നതു എന്നു അറിയാതെ
പറഞ്ഞു. 34 ഇതു പറയുമ്പോൾ ഒരു
മേഘം വന്നു അവരുടെമേൽ നിഴലിട്ടു.
അവർ മേഘത്തിൽ ആയപ്പോൾ പേടിച്ചു.
35 മേഘത്തിൽനിന്നു: ഇവൻ എന്റെ
പ്രിയപുത്രൻ, ഇവന്നു ചെവികൊടുപ്പിൻ
എന്നു ഒരു ശബ്ദം ഉണ്ടായി. 36
ശബ്ദം ഉണ്ടായ നേരത്തു യേശുവിനെ
തനിയേ കണ്ടു; അവർ കണ്ടതു
ഒന്നും ആ നാളുകളിൽ ആരോടും
അറിയിക്കാതെ മൗനമായിരുന്നു. 37
പിറ്റെന്നാൾ അവർ മലയിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ ബഹുപുരുഷാരം
അവനെ എതിരേറ്റു. 38 കൂട്ടത്തിൽനിന്നു
ഒരാൾ നിലവിളിച്ചു: ഗുരോ, എന്റെ
മകനെ കടാക്ഷിക്കേണമെന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അവൻ
എനിക്കു ഏകജാതൻ ആകുന്നു. 39
ഒരാത്മാവു അവനെ പിടിച്ചിട്ടു അവൻ
പൊടുന്നനവേ നിലവിളിക്കുന്നു; അതു
അവനെ നുരെപ്പിച്ചു പിടെപ്പിക്കുന്നു;
പിന്നെ അവനെ ഞെരിച്ചിട്ടു
പ്രയാസത്തോടെ വിട്ടുമാറുന്നു. 40
അതിനെ പുറത്താക്കുവാൻ നിന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും
അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
41 അതിന്നു യേശു: അവിശ്വാസവും
കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയേ, എത്രത്തോളം
ഞാൻ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
നിങ്ങളെ സഹിക്കും? നിന്റെ മകനെ
ഇവിടെ കൊണ്ടുവരിക എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു; 42 അവൻ വരുമ്പോൾ തന്നേ
ഭൂതം അവനെ തള്ളിയിട്ടു പിടെപ്പിച്ചു.
യേശു അശുദ്ധാത്മാവിനെ ശാസിച്ചു
ബാലനെ സൗഖ്യമാക്കി അപ്പനെ
ഏല്പിച്ചു. 43 എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ
മഹിമയിങ്കൽ വിസ്മയിച്ചു. യേശു
ചെയ്യുന്നതിൽ ഒക്കെയും എല്ലാവരും
ആശ്ചര്യപ്പെടുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: 44 നിങ്ങൾ ഈ
വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടുകൊൾവിൻ:
മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കപ്പെടുവാൻ പോകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 45 ആ വാക്കു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല;
അതു തിരിച്ചറിയാതവണ്ണം അവർക്കു
മറഞ്ഞിരുന്നു; ആ വാക്കു സംബന്ധിച്ചു
അവനോടു ചോദിപ്പാൻ അവർ ശങ്കിച്ചു. 46
അവരിൽവെച്ചു ആർ വലിയവൻ എന്നു
ഒരു വാദം അവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നു. 47
യേശു അവരുടെ ഹൃദയവിചാരം കണ്ടു
ഒരു ശിശുവിനെ എടുത്തു അരികെ
നിറുത്തി: 48 ഈ ശിശുവിനെ എന്റെ
നാമത്തിൽ ആരെങ്കിലും കൈക്കൊണ്ടാൽ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവനോ എന്നെ
അയച്ചവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നു;
നിങ്ങളെല്ലാവരിലും ചെറിയവനായവൻ
അത്രേ വലിയവൻ ആകും എന്നു
അവരോടു പറഞ്ഞു. 49 നാഥാ,
ഒരുത്തൻ നിന്റെ നാമത്തിൽ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു ഞങ്ങൾ
കണ്ടു; ഞങ്ങളോടുകൂടെ നിന്നെ
അനുഗമിക്കായ്കയാൽ അവനെ
വിരോധിച്ചു എന്നു യോഹന്നാൻ
പറഞ്ഞതിന്നു 50 യേശു അവനോടു:
വിരോധിക്കരുതു; നിങ്ങൾക്കു
പ്രതികൂലമല്ലാത്തവൻ നിങ്ങൾക്കു
അനുകൂലമല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
51 അവന്റെ ആരോഹണത്തിന്നുള്ള
കാലം തികയാറായപ്പോൾ അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രയാവാൻ
മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു തനിക്കു മുമ്പായി
ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. 52 അവർ

പോയി അവന്നായി വട്ടംകൂട്ടേണ്ടതിന്നു
ശമര്യക്കാരുടെ ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ ചെന്നു.
53 എന്നാൽ അവൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുവാൻ ഭാവിച്ചിരിക്കയാൽ അവർ
അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. 54 അതു
അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരായ യാക്കോബും
യോഹന്നാനും കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ,
[ഏലീയാവു ചെയ്തതുപോലെ]
ആകാശത്തുനിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവരെ
നശിപ്പിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു
നിനക്കു സമ്മതമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
55 അവൻ തിരിഞ്ഞു അവരെ ശാസിച്ചു:
[“നിങ്ങൾ ഏതു ആത്മാവിന്നു അധീനർ
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല; 56
മനുഷ്യപുത്രൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രാണങ്ങളെ
നശിപ്പിപ്പാനല്ല രക്ഷിപ്പാനത്രേ വന്നതു”
എന്നു പറഞ്ഞു.] അവർ വേറൊരു
ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോയി. 57 അവർ
വഴിപോകുമ്പോൾ ഒരുത്തൻ അവനോടു:
നീ എവിടെപോയാലും ഞാൻ നിന്നെ
അനുഗമിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 58
യേശു അവനോടു: കുറുനരികൾക്കു
കുഴിയും ആകാശത്തിലെ പറവജാതിക്കു
കൂടും ഉണ്ടു; മനുഷ്യപുത്രന്നോ തല
ചായിപ്പാൻ സ്ഥലമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59
വേറൊരുത്തനോടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞാറെ അവൻ: ഞാൻ മുമ്പെ
പോയി എന്റെ അപ്പനെ കുഴിച്ചിടുവാൻ
അനുവാദം തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 60
അവൻ അവനോടു: മരിച്ചവർ തങ്ങളുടെ
മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടട്ടെ; നീയോ പോയി
ദൈവരാജ്യം അറിയിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
61 മറ്റൊരുത്തൻ: കർത്താവേ, ഞാൻ
നിന്നെ അനുഗമിക്കാം; ആദ്യം എന്റെ
വീട്ടിലുള്ളവരോടു യാത്ര പറവാൻ
അനുവാദം തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 62
യേശു അവനോടു: കലപ്പെക്കു കൈ വെച്ച
ശേഷം പുറകോട്ടു നോക്കുന്നവൻ ആരും
ദൈവരാജ്യത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവനല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു.

10 അനന്തരം കർത്താവു വേറെ
എഴുപതു പേരെ നിയമിച്ചു, താൻ
ചെല്ലുവാനുള്ള ഓരോ പട്ടണത്തിലേക്കും
സ്ഥലത്തിലേക്കും അവരെ തനിക്കു
മുമ്പായി ഈരണ്ടായി അയച്ചു, 2
അവരോടു പറഞ്ഞതു: കൊയ്ത്തു വളരെ
ഉണ്ടു സത്യം; വേലക്കാരോ ചുരുക്കം;
ആകയാൽ കൊയ്ത്തിന്റെ യജമാനനോടു
തന്റെ കൊയ്ത്തിന്നു വേലക്കാരെ
അയക്കേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിപ്പിൻ. 3
പോകുവിൻ; ചെന്നായ്ക്കളുടെ നടുവിൽ
കുഞ്ഞാടുകളെപ്പോലെ ഞാൻ നിങ്ങളെ
അയക്കുന്നു. 4 സഞ്ചിയും പൊക്കണവും
ചെരിപ്പും എടുക്കരുതു; വഴിയിൽ വെച്ചു
ആരെയും വന്ദനം ചെയ്കയുമരുതു;
5 ഏതു വീട്ടിൽ എങ്കിലും ചെന്നാൽ:
ഈ വീട്ടിന്നു സമാധാനം എന്നു ആദ്യം
പറവിൻ 6 അവിടെ ഒരു സമാധാനപുത്രൻ
ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ സമാധാനം
അവന്മേൽ വസിക്കും; ഇല്ലെന്നുവരികിലോ
നിങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോരും. 7 അവർ
തരുന്നതു തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടു ആ
വീട്ടിൽ തന്നേ പാർപ്പിൻ; വേലക്കാരൻ
തന്റെ കൂലിക്കു യോഗ്യനല്ലോ; വീട്ടിൽനിന്നു
വീട്ടിലേക്കു മാറിപ്പോകരുതു. 8 ഏതു
പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ചെന്നാൽ അവർ
നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വെക്കുന്നതു
ഭക്ഷിപ്പിൻ. 9 അതിലെ രോഗികളെ
സൗഖ്യമാക്കി, ദൈവരാജ്യം നിങ്ങൾക്കു
സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
അവരോടു പറവിൻ. 10 ഏതു
പട്ടണത്തിലെങ്കിലും ചെന്നാൽ അവർ
നിങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലെങ്കിൽ
അതിന്റെ തെരുക്കളിൽ പോയി:
11 നിങ്ങളുടെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു

ഞങ്ങളുടെ കാലിന്നു പറ്റിയ
പൊടിയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു
കുടഞ്ഞേച്ചുപോകുന്നു; എന്നാൽ
ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചുവന്നിരിക്കുന്നു.
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ എന്നു
പറവിൻ. 12 ആ പട്ടണത്തെക്കാൾ
സൊദോമ്യർക്കു ആ നാളിൽ
സഹിക്കാവതാകും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 13 കോരസീനേ,
നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; ബേത്ത്സയിദേ,
നിനക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങളിൽ
നടന്ന വീര്യപ്രവൃത്തികൾ സോരിലും
സീദോനിലും നടന്നിരുന്നു എങ്കിൽ
അവർ പണ്ടുതന്നേ രട്ടിലും വെണ്ണീറിലും
ഇരുന്നു മാനസാന്തരപ്പെടുമായിരുന്നു.
14 എന്നാൽ ന്യായവിധിയിൽ
നിങ്ങളെക്കാൾ സോരിന്നും സീദോന്നും
സഹിക്കാവതാകും. 15 നീയോ
കഫർന്നഹൂമേ, സ്വർഗ്ഗത്തോളം
ഉയർന്നിരിക്കുമോ? നീ പാതാളത്തോളം
താണുപോകും. (Hadēs g86) 16 നിങ്ങളുടെ
വാക്കു കേൾക്കുന്നവൻ എന്റെ വാക്കു
കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തള്ളുന്നവൻ
എന്നെ തള്ളുന്നു; എന്നെ തള്ളുന്നവൻ
എന്നെ അയച്ചവനെ തള്ളുന്നു. 17
ആ എഴുപതുപേർ സന്തോഷത്തോടെ
മടങ്ങിവന്നു: കർത്താവേ, നിന്റെ
നാമത്തിൽ ഭൂതങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കു
കീഴടങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; 18 അവൻ
അവരോടു: സാത്താൻ മിന്നൽപോലെ
ആകാശത്തു നിന്നു വീഴുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 19 പാമ്പുകളെയും തേളുകളെയും
ശത്രുവിന്റെ സകല ബലത്തെയും
ചവിട്ടുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
അധികാരം തരുന്നു; ഒന്നും നിങ്ങൾക്കു
ഒരിക്കലും ദോഷം വരുത്തുകയും ഇല്ല.
20 എങ്കിലും ഭൂതങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു
കീഴടങ്ങുന്നതിലല്ല. നിങ്ങളുടെ പേർ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതിലത്രേ
സന്തോഷിപ്പിൻ. 21 ആ നാഴികയിൽ
അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ ആനന്ദിച്ചു
പറഞ്ഞതു: പിതാവേ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും
ഭൂമിക്കും കർത്താവായുള്ളോവേ,
നീ ഇവ ജ്ഞാനികൾക്കും
വിവേകികൾക്കും മറെച്ചു ശിശുക്കൾക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. അതേ, പിതാവേ,
ഇങ്ങനെ നിനക്കു പ്രസാദം തോന്നിയല്ലോ.
22 എന്റെ പിതാവു സകലവും എങ്കൽ
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. പുത്രൻ ഇന്നവൻ
എന്നു പിതാവല്ലാതെ ആരും അറിയുന്നില്ല;
പിതാവു ഇന്നവൻ എന്നു പുത്രനും
പുത്രൻ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനും അല്ലാതെ ആരും
അറിയുന്നതുമില്ല. 23 പിന്നെ
ശിഷ്യന്മാരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞു: നിങ്ങൾ
കാണുന്നതിനെ കാണുന്ന കണ്ണു
ഭാഗ്യമുള്ളതു. 24 നിങ്ങൾ കാണുന്നതിനെ
കാണ്മാൻ ഏറിയ പ്രവാചകന്മാരും
രാജാക്കന്മാരും ഇച്ഛിച്ചിട്ടും കണ്ടില്ല;
നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നതിനെ കേൾപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചിട്ടും കേട്ടില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പ്രത്യേകം
പറഞ്ഞു. 25 അനന്തരം ഒരു ന്യായശാസ്ത്രി
എഴുന്നേറ്റു: ഗുരോ, ഞാൻ നിത്യജീവന്നു
അവകാശി ആയിത്തീരുവാൻ എന്തു
ചെയ്യേണം എന്നു അവനെ പരീക്ഷിച്ചു
ചോദിച്ചു. (aiōnios g166) 26 അവൻ
അവനോടു: ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്തു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നീ എങ്ങനെ
വായിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
27 അവൻ: നിന്റെ ദൈവമായ
കർത്താവിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും
പൂർണ്ണാത്മാവോടും പൂർണ്ണശക്തിയോടും
പൂർണ്ണമനസ്സോടും കൂടെ സ്നേഹിക്കേണം
എന്നും കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെതന്നെ

സ്നേഹിക്കേണം എന്നും തന്നെ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 അവൻ അവനോടു: നീ
പറഞ്ഞ ഉത്തരം ശരി; അങ്ങനെ ചെയ്ക;
എന്നാൽ നീ ജീവിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു.
29 അവൻ തന്നെത്താൻ നീതീകരിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചിട്ടു യേശുവിനോടു: എന്റെ
കൂട്ടുകാരൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു 30
യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യൻ
യെരൂശലേമിൽ നിന്നു യെരീഹോവിലേക്കു
പോകുമ്പോൾ കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ
അകപ്പെട്ടു; അവർ അവനെ വസ്ത്രം
അഴിച്ചു മുറിവേല്പിച്ചു അർദ്ധപ്രാണനായി
വിട്ടേച്ചു പോയി. 31 ആ വഴിയായി
യദൃച്ഛയാ ഒരു പുരോഹിതൻ വന്നു
അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി കടന്നു പോയി.
32 അങ്ങനെ തന്നേ ഒരു ലേവ്യനും ആ
സ്ഥലത്തിൽ എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മാറി
കടന്നുപോയി. 33 ഒരു ശമര്യക്കാരനോ
വഴിപോകയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ
എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു
അരികെ ചെന്നു 34 എണ്ണയും വീഞ്ഞും
പകർന്നു അവന്റെ മുറിവുകളെ കെട്ടി
അവനെ തന്റെ വാഹനത്തിൽ കയറ്റി
വഴിയമ്പലത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി
രക്ഷചെയ്തു. 35 പിറ്റെന്നാൾ അവൻ
പുറപ്പെടുമ്പോൾ രണ്ടു വെള്ളിക്കാശ്
എടുത്തു വഴിയമ്പലക്കാരന്നു കൊടുത്തു:
ഇവനെ രക്ഷ ചെയ്യേണം; അധികം വല്ലതും
ചെലവിട്ടാൽ ഞാൻ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ
തന്നു കൊള്ളാം എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 36 കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ
അകപ്പെട്ടവന്നു ഈ മൂവരിൽ ഏവൻ
കൂട്ടുകാരനായിത്തീർന്നു എന്നു നിനക്കു
തോന്നുന്നു? 37 അവനോടു കരുണ
കാണിച്ചവൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
യേശു അവനോടുനീയും പോയി അങ്ങനെ
തന്നേ ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 38 പിന്നെ
അവർ യാത്രപോകയിൽ അവൻ ഒരു
ഗ്രാമത്തിൽ എത്തി; മാർത്താ എന്നു
പേരുള്ള ഒരു സ്ത്രീ അവനെ വീട്ടിൽ
കൈക്കൊണ്ടു. 39 അവൾക്കു മറിയ
എന്ന ഒരു സഹോദരി ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവൾ കർത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ ഇരുന്നു
അവന്റെ വചനം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.
40 മാർത്തയോ വളരെ ശുശ്രൂഷയാൽ
കുഴങ്ങീട്ടു അടുക്കെവന്നു: കർത്താവേ,
എന്റെ സഹോദരി ശുശ്രൂഷെക്കു
എന്നെ തനിച്ചു വിട്ടിരിക്കുന്നതിൽ
നിനക്കു വിചാരമില്ലയോ? എന്നെ
സഹായിപ്പാൻ അവളോടു കല്പിച്ചാലും
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 കർത്താവു
അവളോടു: മാർത്തയേ, മാർത്തയേ, നീ
പലതിനെച്ചൊല്ലി വിചാരപ്പെട്ടും മനം
കലങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 42 എന്നാൽ അല്പമേ
വേണ്ടു; അല്ല, ഒന്നു മതി. മറിയ നല്ല അംശം
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു; അതു ആരും
അവളോടു അപഹരിക്കയുമില്ല.

11 അവൻ ഒരു സ്ഥലത്തു
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
തീർന്നശേഷം ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ
ഞങ്ങളെയും പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
പഠിപ്പിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 2
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ചൊല്ലേണ്ടിയതു:
[സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ] പിതാവേ,
നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടേണമേ;
നിന്റെ രാജ്യം വരേണമേ; [നിന്റെ
ഇഷ്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും
ആകേണമേ;] 3 ഞങ്ങൾക്കു
ആവശ്യമുള്ള ആഹാരം ദിനംപ്രതി
തരേണമേ. 4 ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ
ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കേണമേ; ഞങ്ങൾക്കു
കടംപെട്ടിരിക്കുന്ന ഏവനോടും ഞങ്ങളും
ക്ഷമിക്കുന്നു; ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ

കടത്തരുതേ: [ദുഷ്ടങ്കൽനിന്നു ഞങ്ങളെ
വിടുവിക്കേണമേ.] 5 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങളിൽ
ആർക്കെങ്കിലും ഒരു സ്നേഹതിൻ ഉണ്ടു
എന്നിരിക്കട്ടെ; അവൻ അർദ്ധരാത്രിക്കു
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: സ്നേഹിതാ,
എനിക്കു മൂന്നപ്പം വായ്പ തരേണം; 6
എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ വഴിയാത്രയിൽ
എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവന്നു
വിളമ്പിക്കൊടുപ്പാൻ എന്റെ പക്കൽ ഏതും
ഇല്ല എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞാൽ:
7 എന്നെ പ്രയാസപ്പെടുത്തരുതു;
കതകു അടെച്ചിരിക്കുന്നു; പൈതങ്ങളും
എന്നോടുകൂടെ കിടക്കുന്നു; എഴുന്നേറ്റു
തരുവാൻ എനിക്കു കഴികയില്ല എന്നു
അകത്തുനിന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞാലും
8 അവൻ സ്നേഹിതാനാകകൊണ്ടു
എഴുന്നേറ്റു അവന്നു കൊടുക്കയില്ലെങ്കിലും
അവൻ ലജ്ജകൂടാതെ മുട്ടിക്കനിമിത്തം
എഴുന്നേറ്റു അവന്നു വേണ്ടുന്നെടത്തോളം
കൊടുക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 9 യാചിപ്പിൻ, എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും; അന്വേഷിപ്പിൻ,
എന്നാൽ നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു തുറക്കും. 10
യാചിക്കുന്നവന്നു ഏവന്നും ലഭിക്കുന്നു;
അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു;
മുട്ടുന്നവന്നു തുറക്കും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ
നിങ്ങളിൽ ഒരു അപ്പനോടു മകൻ അപ്പം
ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്ലു കൊടുക്കുമോ?
അല്ല, മീൻ ചോദിച്ചാൽ മീനിന്നു പകരം
പാമ്പിനെ കൊടുക്കുമോ? 12 മുട്ട
ചോദിച്ചാൽ തേളിനെ കൊടുക്കുമോ?
13 അങ്ങനെ ദോഷികളായ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ
കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നു എങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു തന്നോടു
യാചിക്കുന്നവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
എത്ര അധികം കൊടുക്കും. 14
ഒരിക്കൽ അവൻ ഊമയായോരു
ഭൂതത്തെ പുറത്താക്കി. ഭൂതം
വിട്ടുപോയശേഷം ഊമൻ സംസാരിച്ചു,
പുരുഷാരം ആശ്ചര്യപെട്ടു. 15 അവരിൽ
ചിലരോ: ഭൂതങ്ങളുടെ തലവനായ
ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടാകുന്നു
അവൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 വേറെ ചിലർ
അവനെ പരീക്ഷിച്ചു ആകാശത്തുനിന്നു
ഒരടയാളം അവനോടു ചോദിച്ചു. 17
അവൻ അവരുടെ വിചാരം അറിഞ്ഞു
അവരോടു പറഞ്ഞതു: തന്നിൽതന്നേ
ഛിദ്രിച്ച രാജ്യം എല്ലാം പാഴായ്പോകും;
വീടു ഓരോന്നും വീഴും. 18 സാത്താനും
തന്നോടു തന്നേ ഛിദ്രിച്ചു എങ്കിൽ,
അവന്റെ രാജ്യം എങ്ങനെ നിലനില്ക്കും?
ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു ഞാൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നുവല്ലോ. 19 ഞാൻ
ബെയെത്സെബൂലെക്കൊണ്ടു ഭൂതങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
മക്കൾ ആരെക്കൊണ്ടു പുറത്താക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു അവർ നിങ്ങൾക്കു
ന്യായാധിപതികൾ ആകും. 20 എന്നാൽ
ദൈവത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു ഞാൻ
ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിൽ
ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വന്നിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം. 21 ബലവാൻ
ആയുധം ധരിച്ചു തന്റെ അരമന
കാക്കുമ്പോൾ അവന്റെ വസ്തുവക
ഉറപ്പോടെ ഇരിക്കുന്നു. 22 അവനിലും
ബലവാനായവൻ വന്നു അവനെ ജയിച്ചു
എങ്കിലോ അവൻ ആശ്രയിച്ചിരുന്ന
സർവ്വായുധവർഗ്ഗം പിടിച്ചുപറിച്ചു
അവന്റെ കൊള്ള പകുതി ചെയ്യുന്നു. 23
എനിക്കു അനുകൂലമല്ലാത്തവൻ എനിക്കു

പ്രതികൂലം ആകുന്നു; എന്നോടുകൂടെ
ചേർക്കാത്തവൻ ചിതറിക്കുന്നു. 24
അശുദ്ധാത്മാവു ഒരു മനുഷ്യനെ
വിട്ടുപോയിട്ടു നീരില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ
തണുപ്പു തിരഞ്ഞുനടക്കുന്നു.
കാണാഞ്ഞിട്ടു: ഞാൻ വിട്ടുപോന്ന
വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെല്ലും എന്നു പറഞ്ഞു
ചെന്നു, 25 അതു അടിച്ചുവാരിയും
അലങ്കരിച്ചും കാണുന്നു. 26 അപ്പോൾ
അവൻ പോയി തന്നിലും ദുഷ്ടത ഏറിയ
ഏഴു ആത്മാക്കളെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
വരുന്നു; അവയും അതിൽ കടന്നു
പാർത്തിട്ടു ആ മനുഷ്യന്റെ പിന്നത്തെ
സ്ഥിതി മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ
വല്ലാതെയായി ഭവിക്കും. 27 ഇതു
പറയുമ്പോൾ പുരുഷാരത്തിൽ ഒരു
സ്ത്രീ ഉച്ചത്തിൽ അവനോടു: നിന്നെ
ചുമന്ന ഉദരവും നീ കുടിച്ച മുലയും
ഭാഗ്യമുള്ളവ എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അതിന്നു അവൻ: അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ
വചനം കേട്ടു പ്രമാണിക്കുന്നവർ
അത്രേ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു പറഞ്ഞു.
29 പുരുഷാരം തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ
അവൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതു: ഈ
തലമുറ ദോഷമുള്ള തലമുറയാകുന്നു;
അതു അടയാളം അന്വേഷിക്കുന്നു;
യോനയുടെ അടയാളമല്ലാതെ അതിന്നു
ഒരു അടയാളവും കൊടുക്കയില്ല. 30
യോനാ നീനെവേക്കാർക്കു അടയാളം
ആയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
ഈ തലമുറെക്കും ആകും. 31
തെക്കെ രാജ്ഞി ന്യായവിധിയിൽ ഈ
തലമുറയിലെ ആളുകളോടു ഒന്നിച്ചു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു അവരെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവൾ ശലോമോന്റെ
ജ്ഞാനം കേൾപ്പാൻ ഭൂമിയുടെ
അറുതികളിൽനിന്നു വന്നുവല്ലോ.
ഇവിടെ ഇതാ, ശലോമോനിലും
വലിയവൻ. 32 നീനെവേക്കാർ
ന്യായവിധിയിൽ ഈ തലമുറയോടു
ഒന്നിച്ചു എഴുന്നേറ്റു അതിനെ കുറ്റം
വിധിക്കും; അവർ യോനയുടെ പ്രസംഗം
കേട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടുവല്ലോ. ഇവിടെ
ഇതാ, യോനയിലും വലിയവൻ. 33 വിളക്കു
കൊളുത്തീട്ടു ആരും നിലവറയിലോ
പറയിൻ കീഴിലോ വെക്കാതെ അകത്തു
വരുന്നവർ വെളിച്ചം കാണേണ്ടതിന്നു
തണ്ടിന്മേൽ അത്രേ വെക്കുന്നതു. 34
ശരീരത്തിന്റെ വിളക്കു കണ്ണാകുന്നു;
കണ്ണു ചൊവ്വുള്ളതെങ്കിൽ ശരീരം
മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരിക്കും;
ദോഷമുള്ളതാകിലോ ശരീരവും
ഇരുട്ടുള്ളതു തന്നേ. 35 ആകയാൽ
നിന്നിലുള്ള വെളിച്ചം ഇരുളാകാതിരിപ്പാൻ
നോക്കുക. 36 നിന്റെ ശരീരം
അന്ധകാരമുള്ള അംശം ഒട്ടുമില്ലാതെ
മുഴുവനും പ്രകാശിതമായിരുന്നാൽ
വിളക്കു തെളക്കംകൊണ്ടു നിന്നെ
പ്രകാശിപ്പിക്കുംപോലെ അശേഷം
പ്രകാശിതമായിരിക്കും. 37 അവൻ
സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ ഒരു പരീശൻ
തന്നോടുകൂടെ മുത്താഴം കഴിപ്പാൻ
അവനെ ക്ഷണിച്ചു; അവനും അകത്തു
കടന്നു ഭക്ഷണത്തിന്നിരുന്നു. 38
മുത്താഴത്തിന്നു മുമ്പേ കുളിച്ചില്ല എന്നു
കണ്ടിട്ടു പരീശൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 39
കർത്താവു അവനോടു: പരീശന്മാരായ
നിങ്ങൾ കിണ്ടികിണ്ണങ്ങളുടെ പുറം
വെടിപ്പാക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലോ
കവർച്ചയും ദുഷ്ടതയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
40 മൂഢന്മാരേ, പുറം ഉണ്ടാക്കിയവൻ
അല്ലയോ അകവും ഉണ്ടാക്കിയതു? 41
അകത്തുള്ളതു ഭിക്ഷയായി കൊടുപ്പിൻ;
എന്നാൽ സകലവും നിങ്ങൾക്കു ശുദ്ധം
ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 42 പരീശന്മാരായ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ

തുളസിയിലും അരൂതയിലും എല്ലാ
ചീരയിലും പതാരം കൊടുക്കയും ന്യായവും
ദൈവസ്നേഹവും വിട്ടുകളകയും
ചെയ്യുന്നു; ഇതു ചെയ്കയും അതു
ത്യജിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 43
പരീശന്മാരായ നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം; നിങ്ങൾക്കു പള്ളിയിൽ
മുഖ്യാസനവും അങ്ങാടിയിൽ വന്ദനവും
പ്രിയമാകുന്നു. നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ
കഷ്ടം; 44 നിങ്ങൾ കാണ്മാൻ
കഴിയാത്ത കല്ലറകളെപ്പോലെ ആകുന്നു;
അവയുടെ മീതെ നടക്കുന്ന മനുഷ്യർ
അറിയുന്നില്ല. 45 ന്യായശാസ്ത്രിമാരിൽ
ഒരുത്തൻ അവനോടു: ഗുരോ, ഇങ്ങനെ
പറയുന്നതിനാൽ നീ ഞങ്ങളെയും
അപമാനിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
46 അതിന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു:
ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ നിങ്ങൾക്കും
അയ്യോ കഷ്ടം; എടുപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ള
ചുമടുകളെ നിങ്ങൾ മനുഷ്യരെക്കൊണ്ടു
ചുമപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഒരു വിരൽ
കൊണ്ടുപോലും ആ ചുമടുകളെ
തൊടുന്നില്ല. 47 നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം;
നിങ്ങൾ പ്രവാചകന്മാരുടെ കല്ലറകളെ
പണിയുന്നു; നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
അവരെ കൊന്നു. 48 അതിനാൽ നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു
നിങ്ങൾ സാക്ഷികളായിരിക്കയും
സമ്മതിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർ
അവരെ കൊന്നു; നിങ്ങൾ അവരുടെ
കല്ലറകളെ പണിയുന്നു. 49
അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവും
പറയുന്നതു: ഞാൻ പ്രവാചകന്മാരെയും
അപ്പൊസ്തലന്മാരെയും അവരുടെ
അടുക്കൽ അയക്കുന്നു; അവരിൽ
ചിലരെ അവർ കൊല്ലുകയും
ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്യും. 50 ഹാബേലിന്റെ
രക്തം തുടങ്ങി യാഗപീഠത്തിന്നും
ആലയത്തിന്നും നടുവിൽവെച്ചു പട്ടുപോയ
സെഖര്യാവിന്റെ രക്തം വരെ 51 ലോക
സ്ഥാപനം മുതൽ ചൊരിഞ്ഞിരിക്കുന്ന
സകല പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം
ഈ തലമുറയോടു ചോദിപ്പാൻ
ഇടവരേണ്ടതിന്നു തന്നേ. അതേ,
ഈ തലമുറയോടു അതു ചോദിക്കും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 52 ന്യായശാസ്ത്രിമാരായ
നിങ്ങൾക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; നിങ്ങൾ
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ താക്കോൽ
എടുത്തുകളഞ്ഞു; നിങ്ങൾ
തന്നേ കടന്നില്ല; കടക്കുന്നവരെ
തടുത്തുംകളഞ്ഞു. 53 അവൻ
അവിടംവിട്ടുപോകുമ്പോൾ ശാസ്ത്രിമാരും
പരീശന്മാരും 54 അവനെ അത്യന്തം
വിഷമിപ്പിപ്പാനും അവന്റെ വായിൽ
നിന്നു വല്ലതും പിടിക്കാമോ എന്നു
വെച്ചു അവന്നായി പതിയിരുന്നുകൊണ്ടു
പലതിനെയും കുറിച്ചു കുടുക്കുചോദ്യം
ചോദിപ്പാനും തുടങ്ങി.

12 അതിന്നിടെ പുരുഷാരം തമ്മിൽ
ചവിട്ടുവാൻ തക്കവണ്ണം ആയിരം
ആയിരമായി തിങ്ങിക്കൂടിയപ്പോൾ അവൻ
ആദ്യം ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞുതുടങ്ങിതു:
പരീശന്മാരുടെ പുളിച്ചമാവായ കപടഭക്തി
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 2 മൂടിവെച്ചതു
ഒന്നും വെളിച്ചത്തു വരാതെയും
ഗൂഢമായതു ഒന്നും അറിയാതെയും
ഇരിക്കയില്ല. 3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ഇരുട്ടത്തു പറഞ്ഞതു എല്ലാം വെളിച്ചത്തു
കേൾക്കും; അറകളിൽ വെച്ചു ചെവിയിൽ
മന്ത്രിച്ചതു പുരമുകളിൽ ഘോഷിക്കും.
4 എന്നാൽ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായ
നിങ്ങളോടു ഞാൻ പറയുന്നതു:
ദേഹത്തെ കൊന്നിട്ടു പിന്നെ അധികമായി
ഒന്നും ചെയ്വാൻ കഴിയാത്തവരെ
ഭയപ്പെടേണ്ടാ. 5 ആരെ ഭയപ്പെടേണം

എന്നു ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചുതരാം.
കൊന്നിട്ടു നരകത്തിൽ തള്ളിക്കളവാൻ
അധികാരമുള്ളവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ:
അതേ, അവനെ ഭയപ്പെടുവിൻ എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. (Geenna
g1067) 6 രണ്ടു കാശിന്നു അഞ്ചു
കുരികിലിനെ വില്ക്കുന്നില്ലയോ?
അവയിൽ ഒന്നിനെപ്പോലും ദൈവം
മറന്നുപോകുന്നില്ല. 7 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ
മുടിപോലും എല്ലാം എണ്ണിയിരിക്കുന്നു;
ആകയാൽ ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഏറിയ
കുരികിലിനെക്കാളും നിങ്ങൾ
വിശേഷതയുള്ളവർ. 8 മനുഷ്യരുടെ
മുമ്പിൽ ആരെങ്കിലും എന്നെ
ഏറ്റുപറഞ്ഞാൽ അവനെ മനുഷ്യപുത്രനും
ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പാകെ ഏറ്റുപറയും.
9 മനുഷ്യരുടെ മുമ്പിൽ എന്നെ
തള്ളിപ്പറയുന്നവനെ ദൈവദൂതന്മാരുടെ
മുമ്പിൽ തള്ളിപ്പറയും. 10 മനുഷ്യപുത്രന്റെ
നേരെ ഒരു വാക്കു പറയുന്ന ഏവനോടും
ക്ഷമിക്കും; പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
നേരെ ദൂഷണം പറയുന്നവനോടോ
ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ നിങ്ങളെ
പള്ളികൾക്കും കോയ്മകൾക്കും
അധികാരങ്ങൾക്കും മുമ്പിൽ
കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ എങ്ങനെയോ
എന്തോ പ്രതിവാദിക്കേണ്ടു? എന്തു
പറയേണ്ടു എന്നു വിചാരപ്പെടേണ്ടാ;
12 പറയേണ്ടതു പരിശുദ്ധാത്മാവു ആ
നാഴികയിൽ തന്നേ നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കും.
13 പുരുഷാരത്തിൽ ഒരുത്തൻ അവനോടു:
ഗുരോ, ഞാനുമായി അവകാശം
പകുതിചെയ്‌വാൻ എന്റെ സഹോദരനോടു
കല്പിച്ചാലും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവനോടു
അവൻ: മനുഷ്യാ, എന്നെ നിങ്ങൾക്കു
ന്യായകർത്താവോ പങ്കിടുന്നവനോ
ആക്കിയതു ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 15
പിന്നെ അവരോടു: സകലദ്രവ്യാഗ്രഹവും
സൂക്ഷിച്ചു ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ;
ഒരുത്തന്നു സമൃദ്ധിഉണ്ടായാലും അവന്റെ
വസ്തുവകയല്ല അവന്റെ ജീവന്നു
ആധാരമായിരിക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
16 ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ധനവാനായോരു മനുഷ്യന്റെ ഭൂമി
നന്നായി വിളഞ്ഞു. 17 അപ്പോൾ
അവൻ: ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
എന്റെ വിളവു കൂട്ടിവെപ്പാൻ സ്ഥലം
പോരാ എന്നു ഉള്ളിൽ വിചാരിച്ചു. 18
പിന്നെ അവൻ പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഇതു
ചെയ്യും; എന്റെ കളപ്പുരകളെ പൊളിച്ചു
അധികം വലിയവ പണിതു എന്റെ
വിളവും വസ്തുവകയും എല്ലാം അതിൽ
കൂട്ടിവെക്കും. 19 എന്നിട്ടു എന്നോടുതന്നേ;
നിനക്കു ഏറിയ ആണ്ടുകൾക്കു
മതിയായ അനവധി വസ്തുവക
സ്വരൂപിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ആശ്വസിക്ക,
തിന്നുക, കുടിക്ക, ആനന്ദിക്ക എന്നു
പറയും. ദൈവമോ അവനോടു: 20 മൂഢാ,
ഈ രാത്രിയിൽ നിന്റെ പ്രാണനെ നിന്നോടു
ചോദിക്കും. പിന്നെ നീ ഒരുക്കിവെച്ചതു
ആർക്കാകും എന്നു പറഞ്ഞു. 21
ദൈവവിഷയമായി സമ്പന്നനാകാതെ
തനിക്കു തന്നേ നിക്ഷേപിക്കുന്നവന്റെ
കാര്യം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു. 22 അവൻ
തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു:
ആകയാൽ എന്തു തിന്നും എന്നു
ജീവന്നായിക്കൊണ്ടും എന്തു ഉടുക്കും
എന്നു ശരീരത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും
വിചാരപ്പെടരുതു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 23 ആഹാരത്തെക്കാൾ
ജീവനും ഉടുപ്പിനെക്കാൾ ശരീരവും
വലുതല്ലോ. 24 കാക്കയെ നോക്കുവിൻ;
അതു വിതെക്കുന്നില്ല, കൊയ്യുന്നില്ല,
അതിന്നു പാണ്ടികശാലയും കളപ്പുരയും
ഇല്ല; എങ്കിലും ദൈവം അതിനെ

പുലർത്തുന്നു. പറവജാതിയെക്കാൾ
നിങ്ങൾ എത്ര വിശേഷമുള്ളവർ!
25 പിന്നെ വിചാരപ്പെടുന്നതിനാൽ
തന്റെ നീളത്തിൽ ഒരു മുഴം കൂട്ടുവാൻ
നിങ്ങളിൽ ആർക്കു കഴിയും? 26
ആകയാൽ ഏറ്റവും ചെറിയതിന്നുപോലും
നിങ്ങൾ പോരാത്തവർ എങ്കിൽ
ശേഷമുള്ളതിനെക്കുറിച്ചു
വിചാരപ്പെടുന്നതു എന്തു? 27
താമര എങ്ങനെ വളരുന്നു എന്നു
വിചാരിപ്പിൻ; അവ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നില്ല
നൂല്ക്കുന്നതുമില്ല; എന്നാൽ ശലോമോൻ
പോലും തന്റെ സകല മഹത്വത്തിലും
ഇവയിൽ ഒന്നിനോളം ചമഞ്ഞിരുന്നില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
28 ഇന്നുള്ളതും നാളെ അടുപ്പിൽ
ഇടുന്നതുമായ വയലിലെ പുല്ലിനെ
ദൈവം ഇങ്ങനെ ഉടുപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ,
അല്പവിശ്വാസികളേ, നിങ്ങളെ എത്ര
അധികം? 29 എന്തു തിന്നും എന്തു
കുടിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ ചിന്തിച്ചു
ചഞ്ചലപ്പെടരുതു. 30 ഈ വക ഒക്കെയും
ലോകജാതികൾ അന്വേഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങളുടെ പിതാവോ ഇവ നിങ്ങൾക്കു
ആവശ്യം എന്നു അറിയുന്നു. 31
അവന്റെ രാജ്യം അന്വേഷിപ്പിൻ;
അതോടുകൂടെ നിങ്ങൾക്കു ഇതും കിട്ടും.
32 ചെറിയ ആട്ടിൻ കൂട്ടമേ, ഭയപ്പെടരുതു;
നിങ്ങളുടെ പിതാവു രാജ്യം നിങ്ങൾക്കു
നല്കുവാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു. 33
നിങ്ങൾക്കുള്ളതു വിറ്റു ഭിക്ഷകൊടുപ്പിൻ;
കള്ളൻ അടുക്കയോ പുഴു
കെടുക്കയോ ചെയ്യാത്ത സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
പഴകിപ്പോകാത്ത മടിശ്ശീലകളും
തീർന്നുപോകാത്ത നിക്ഷേപവും
നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ.
34 നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഉള്ളേടത്തു
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും. 35
നിങ്ങളുടെ അര കെട്ടിയും വിളക്കു
കത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. 36
യജമാനൻ കല്യാണത്തിന്നു പോയി
വന്നു മുട്ടിയാൽ ഉടനെ വാതിൽ
തുറന്നുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും വന്നു
കാത്തുനില്ക്കുന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ
തുല്യരായിരിപ്പിൻ. 37 യജമാനൻ വരുന്നേരം
ഉണർന്നിരിക്കുന്നവരായി കാണുന്ന
ദാസന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അവൻ അര കെട്ടി
അവരെ ഭക്ഷണത്തിന്നിരുത്തുകയും വന്നു
അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്കയും ചെയ്യു
എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 38 അവൻ രണ്ടാം യാമത്തിൽ
വന്നാലും മൂന്നാമതിൽ വന്നാലും അങ്ങനെ
കണ്ടു എങ്കിൽ അവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
39 കള്ളൻ ഇന്ന നാഴികെക്കു വരുന്നു
എന്നു വീട്ടുടയവൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ ഉണർന്നിരുന്നു
തന്റെ വീടു തുരപ്പാൻ സമ്മതിക്കയില്ല
എന്നറിവിൻ. 40 നിനയാത്ത നാഴികയിൽ
മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ. 41 കർത്താവേ,
ഈ ഉപമ പറയുന്നതു ഞങ്ങളോടോ
എല്ലാവരോടും കൂടെയോ എന്നു
പത്രൊസ് ചോദിച്ചതിന്നു കർത്താവു
പറഞ്ഞതു: 42 തക്കസമയത്തു
ആഹാരവീതം കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
യജമാനൻ തന്റെ വേലക്കാരുടെ
മേൽ ആക്കുന്ന വിശ്വസ്തനും
ബുദ്ധിമാനുമായ ഗൃഹവിചാരകൻ ആർ?
43 യജമാനൻ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ
ചെയ്തുകാണുന്ന ദാസൻ ഭാഗ്യവാൻ.
44 അവൻ തനിക്കുള്ള സകലത്തിന്നും
അവനെ വിചാരകനാക്കിവെക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 45 എന്നാൽ ദാസൻ:
യജമാനൻ താമസിച്ചേ വരികയുള്ളു എന്നു

ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞു ബാല്യക്കാരെയും
ബാല്യക്കാരത്തികളെയും തല്ലുവാനും
തിന്നു കുടിച്ചു മദിപ്പാനും തുടങ്ങിയാൽ,
46 അവൻ നോക്കിയിരിക്കാത്ത നാളിലും
അറിയാത്ത നാഴികയിലും ആ ദാസന്റെ
യജമാനൻ വന്നു അവനെ ദണ്ഡിപ്പിക്കയും
അവന്നു അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ പങ്കു
കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 47 യജമാനന്റെ ഇഷ്ടം
അറിഞ്ഞിട്ടു ഒരുങ്ങാതെയും അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യാതെയുമിരിക്കുന്ന ദാസന്നു
വളരെ അടികൊള്ളും. 48 അറിയാതെകണ്ടു
അടിക്കു യോഗ്യമായതു ചെയ്തവന്നോ
കുറയ അടി കൊള്ളും; വളരെ
ലഭിച്ചവനോടു വളരെ ആവശ്യപ്പെടും;
അധികം ഏറ്റുവാങ്ങിയവനോടു അധികം
ചോദിക്കും. 49 ഭൂമിയിൽ തീ ഇടുവാൻ
ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നു; അതു ഇപ്പോഴേ
കത്തിയെങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു
എന്നല്ലാതെ ഞാൻ മറ്റെന്തു ഇച്ഛിക്കേണ്ടു?
50 എങ്കിലും എനിക്കു ഒരു സ്നാനം
ഏല്പാൻ ഉണ്ടു; അതു കഴിയുവോളം
ഞാൻ എത്ര ഞെരുങ്ങുന്നു. 51
ഭൂമിയിൽ സമാധാനം നല്കുവാൻ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ?
അല്ലല്ല, ഛിദ്രം വരുത്തുവാൻ അത്രേ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
52 ഇനിമേൽ ഒരു വീട്ടിൽ ഇരുവരോടു
മൂവരും മൂവരോടു ഇരുവരും ഇങ്ങനെ
അഞ്ചുപേർ തമ്മിൽ ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും. 53
അപ്പൻ മകനോടും മകൻ അപ്പനോടും
അമ്മ മകളോടും മകൾ അമ്മയോടും
അമ്മാവിയമ്മ മരുമകളോടും മരുമകൾ
അമ്മാവിയമ്മയോടും ഛിദ്രിച്ചിരിക്കും.
54 പിന്നെ അവൻ പുരുഷാരത്തോടു
പറഞ്ഞതു: പടിഞ്ഞാറുനിന്നു മേഘം
പൊങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ പെരുമഴ
വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ഉടനെ
പറയുന്നു; അങ്ങനെ സംഭവിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 55 തെക്കൻ കാറ്റു ഊതുന്നതു
കണ്ടാലോ അത്യുഷ്ണം ഉണ്ടാകും
എന്നു പറയുന്നു; അതു സംഭവിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 56 കപടഭക്തിക്കാരേ,
ഭൂമിയുടെയും ആകാശത്തിന്റെയും
ഭാവത്തെ വിവേചിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
അറിയാം; 57 എന്നാൽ ഈ കാലത്തെ
വിവേചിപ്പാൻ അറിയാത്തതു എങ്ങനെ?
ന്യായമായതു എന്തെന്നു നിങ്ങൾ
സ്വയമായി വിധിക്കാത്തതും എന്തു? 58
പ്രതിയോഗിയോടുകൂടെ അധികാരിയുടെ
അടുക്കൽ പോകുമ്പോൾ വഴിയിൽവെച്ചു
അവനോടു നിരന്നുകൊൾവാൻ
ശ്രമിക്ക; അല്ലാഞ്ഞാൽ അവൻ നിന്നെ
ന്യായാധിപന്റെ മുമ്പിൽ ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു
പോകയും ന്യായാധിപൻ നിന്നെ
കോല്ക്കാരന്റെ പക്കൽ ഏല്പിക്കയും
കോല്ക്കാരൻ തടവിൽ ആക്കുകയും
ചെയ്യും. 59 ഒടുക്കത്തെ കാശുപോലും
കൊടുത്തുതീരുവോളം നീ അവിടെ
നിന്നു പുറത്തു വരികയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു.

13 ആ സമയത്തു തന്നേ അവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്ന ചിലർ, പീലാത്തൊസ്
ചില ഗലീലക്കാരുടെ ചോര അവരുടെ
യാഗങ്ങളോടു കലർത്തിയ വർത്തമാനം
അവനോടു അറിയിച്ചു. 2 അതിന്നു
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആ
ഗലീലക്കാർ ഇതു അനുഭവിക്കയാൽ എല്ലാ
ഗലീലക്കാരിലും പാപികൾ ആയിരുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ?
3 അല്ലല്ല, മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെതന്നേ
നശിച്ചുപോകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 4 അല്ല, ശീലോഹാമിലെ
ഗോപുരം വീണു മരിച്ചുപോയ ആ
പതിനെട്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന
സകല മനുഷ്യരിലും കുറ്റക്കാർ

ആയിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നുവോ?
5 അല്ലല്ല, മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെ
തന്നേ നശിച്ചുപോകും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 6
അവൻ ഈ ഉപമയും പറഞ്ഞു:
ഒരുത്തന്നു തന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽ
നട്ടിരുന്നോരു അത്തിവൃക്ഷം
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അതിൽ ഫലം
തിരഞ്ഞുവന്നു, കണ്ടില്ലതാനും. 7 അവൻ
തോട്ടക്കാരനോടു: ഞാൻ ഇപ്പോൾ മൂന്നു
സംവത്സരമായി ഈ അത്തിയിൽ ഫലം
തിരഞ്ഞുവരുന്നു കാണുന്നില്ലതാനും;
അതിനെ വെട്ടിക്കളക; അതു നിലത്തെ
നിഷ്ഫലമാക്കുന്നതു എന്തിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 അതിന്നു അവൻ: കർത്താവേ,
ഞാൻ അതിന്നു ചുറ്റും കിളെച്ചു
വളം ഇടുവോളം ഈ ആണ്ടും കൂടെ
നില്ക്കട്ടെ. 9 മേലാൽ കായിച്ചെങ്കിലോ -
ഇല്ലെങ്കിൽ വെട്ടിക്കളയാം എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 10 ഒരു ശബ്ബത്തിൽ അവൻ ഒരു
പള്ളിയിൽ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
11 അവിടെ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി
ഒരു രോഗാത്മാവു ബാധിച്ചിട്ടു ഒട്ടും
നിവിരുവാൻ കഴിയാതെ കൂനിയായോരു
സ്ത്രീ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 യേശു
അവളെ കണ്ടു അടുക്കെ വിളിച്ചു:
സ്ത്രീയേ, നിന്റെ രോഗബന്ധനം
അഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവളുടെ മേൽ കൈവെച്ചു. 13 അവൾ
ക്ഷണത്തിൽ നിവിർന്നു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 14 യേശു ശബ്ബത്തിൽ
സൗഖ്യമാക്കിയതുകൊണ്ടു പള്ളിപ്രമാണി
നീരസപ്പെട്ടു പുരുഷാരത്തോടു: വേല
ചെയ്‌വാൻ ആറുദിവസമുണ്ടല്ലോ;
അതിന്നകം വന്നു സൗഖ്യം
വരുത്തിച്ചുകൊൾവിൻ; ശബ്ബത്തിൽ
അരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 15 കർത്താവു
അവനോടു: കപടഭക്തിക്കാരേ, നിങ്ങളിൽ
ഓരോരുത്തൻ ശബ്ബത്തിൽ തന്റെ
കാളയെയോ കഴുതയെയോ തൊട്ടിയിൽ
നിന്നു അഴിച്ചു കൊണ്ടുപോയി വെള്ളം
കുടിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16 എന്നാൽ
സാത്താൻ പതിനെട്ടു സംവത്സരമായി
ബന്ധിച്ചിരുന്ന അബ്രാഹാമിന്റെ മകളായ
ഇവളെ ശബ്ബത്തുനാളിൽ ഈ ബന്ധനം
അഴിച്ചു വിടേണ്ടതല്ലയോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 17 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞപ്പോൾ
അവന്റെ വിരോധികൾ എല്ലാവരും
നാണിച്ചു; അവനാൽ നടക്കുന്ന സകല
മഹിമകളാലും പുരുഷാരം ഒക്കെയും
സന്തോഷിച്ചു. 18 പിന്നെ അവൻ
പറഞ്ഞതു: ദൈവരാജ്യം ഏതിനോടു
സദൃശം? ഏതിനോടു അതിനെ
ഉപമിക്കേണ്ടു? 19 ഒരു മനുഷ്യൻ എടുത്തു
തന്റെ തോട്ടത്തിൽ ഇട്ട കടുകുമണിയോടു
അതു സദൃശം; അതു വളർന്നു വൃക്ഷമായി,
ആകാശത്തിലെ പക്ഷികളും വന്നു
അതിന്റെ കൊമ്പുകളിൽ വസിച്ചു. 20
പിന്നെയും അവൻ: ദൈവരാജ്യത്തെ
ഏതിനോടു ഉപമിക്കേണ്ടു? 21 അതു
പുളിച്ചമാവിനോടു തുല്യം; അതു ഒരു
സ്ത്രീ എടുത്തു മൂന്നുപറ മാവിൽ
ചേർത്തു എല്ലാം പുളിച്ചുവരുവോളം
അടക്കിവെച്ചു എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അവൻ പട്ടണംതോറും ഗ്രാമംതോറും
സഞ്ചരിച്ചു യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്ര ചെയ്തു. 23 അപ്പോൾ
ഒരുത്തൻ അവനോടു: കർത്താവേ,
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർ ചുരുക്കമോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞതു: 24 ഇടുക്കുവാതിലൂടെ
കടപ്പാൻ പോരാടുവിൻ. പലരും കടപ്പാൻ
നോക്കും കഴികയില്ലതാനും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 25 വീട്ടുടയവൻ
എഴുന്നേറ്റു കതകു അടെച്ചശേഷം നിങ്ങൾ

പുറത്തുനിന്നു: കർത്താവേ, തുറന്നു
തരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
കതകിന്നു മുട്ടിത്തുടങ്ങുമ്പോൾ: നിങ്ങൾ
എവിടെ നിന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറയും. 26
അന്നേരം നിങ്ങൾ: നിന്റെ മുമ്പിൽ
ഞങ്ങൾ തിന്നുകയും കുടിക്കയും
ഞങ്ങളുടെ തെരുക്കളിൽ നീ പഠിപ്പിക്കയും
ചെയ്തുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞുതുടങ്ങും.
27 അവനോ: നിങ്ങൾ എവിടെ നിന്നു
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; അനീതി
പ്രവൃത്തിക്കുന്ന ഏവരുമായുള്ളോരേ,
എന്നെ വിട്ടുപോകുവിൻ എന്നു
പറയും. 28 അവിടെ അബ്രാഹാമും
യിസ്ഹാക്കും യാക്കോബും സകല
പ്രവാചകന്മാരും ദൈവ രാജ്യത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നതും നിങ്ങളെ പുറത്തു
തള്ളിക്കളഞ്ഞതും നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ
കരച്ചലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും. 29
കിഴക്കുനിന്നും പടിഞ്ഞാറുനിന്നും
തെക്കുനിന്നും വടക്കുനിന്നും അനേകർ
വന്നു ദൈവരാജ്യത്തിൽ പന്തിയിലിരിക്കും.
30 മുമ്പന്മാരായ്തീരുന്ന പിമ്പന്മാരുണ്ടു,
പിമ്പന്മാരായ്തീരുന്ന മുമ്പന്മാരും
ഉണ്ടു. 31 ആ നാഴികയിൽ തന്നേ ചില
പരീശന്മാർ അടുത്തുവന്നു: ഇവിടം
വിട്ടു പൊയ്ക്കൊൾക; ഹെരോദാവു
നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 32 അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ പോയി
ആ കുറുക്കനോടു: ഞാൻ ഇന്നും
നാളെയും ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും
രോഗശാന്തി വരുത്തുകയും മൂന്നാം
നാളിൽ സമാപിക്കുകയും ചെയ്യും. 33
എങ്കിലും ഇന്നും നാളെയും മറ്റെന്നാളും
ഞാൻ സഞ്ചരിക്കേണ്ടതാകുന്നു;
യെരൂശലേമിന്നു പുറത്തുവെച്ചു ഒരു
പ്രവാചകൻ നശിച്ചുപോകുന്നതു
അസംഭവ്യമല്ലോ എന്നു പറവിൻ.
34 യെരൂശലേമേ, യെരൂശലേമേ,
പ്രവാചകന്മാരെ കൊല്ലുകയും നിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നവരെ
കല്ലെറികയും ചെയ്യുന്നവളേ, കോഴി
തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ചിറകിൻ കീഴിൽ
ചേർക്കുംപോലെ നിന്റെ മക്കളെ
എത്രവട്ടം ചേർത്തുകൊൾവാൻ
എനിക്കു മനസ്സായിരുന്നു;
നിങ്ങൾക്കോ മനസ്സായില്ല. 35
നിങ്ങളുടെ ഭവനം ശൂന്യമായ്ത്തീരും;
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുവോളം നിങ്ങൾ എന്നെ
കാണുകയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു.

14 പരീശപ്രമാണികളിൽ ഒരുത്തന്റെ
വീട്ടിൽ അവൻ ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ
ശബ്ബത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവർ
അവനെ ഉറ്റുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 2
മഹോദരമുള്ളോരു മനുഷ്യൻ അവന്റെ
മുമ്പിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 യേശു
ന്യായശാസ്ത്രിമാരോടും പരീശന്മാരോടും:
ശബ്ബത്തിൽ സൗഖ്യമാക്കുന്നതു
വിഹിതമോ അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അവരോ മിണ്ടാതിരുന്നു. 4 അവൻ
അവനെ തൊട്ടു സൗഖ്യമാക്കി
വിട്ടയച്ചു. 5 പിന്നെ അവരോടു:
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്റെ മകനോ കാളയോ
ശബ്ബത്തുനാളിൽ കിണറ്റിൽ വീണാൽ
ക്ഷണത്തിൽ 6 വലിച്ചെടുക്കയില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു പ്രത്യുത്തരം
പറവാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 7
ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ
തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ
അവരോടു ഒരുപമ പറഞ്ഞു: 8
ഒരുത്തൻ നിന്നെ കല്യാണത്തിന്നു

വിളിച്ചാൽ മുഖ്യാസനത്തിൽ ഇരിക്കരുതു;
പക്ഷെ നിന്നിലും മാനമേറിയവനെ
അവൻ വിളിച്ചിരിക്കാം. 9 പിന്നെ
നിന്നെയും അവനെയും ക്ഷണിച്ചവൻ
വന്നു: ഇവന്നു ഇടം കൊടുക്ക
എന്നു നിന്നോടു പറയുമ്പോൾ നീ
നാണത്തോടെ ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു
പോയി ഇരിക്കേണ്ടിവരും. 10 നിന്നെ
വിളിച്ചാൽ ചെന്നു ഒടുക്കത്തെ സ്ഥലത്തു
ഇരിക്ക; നിന്നെ ക്ഷണിച്ചവൻ വരുമ്പോൾ
നിന്നോടു: സ്നേഹിതാ, മുമ്പോട്ടു വന്നു
ഇരിക്ക എന്നു പറവാൻ ഇടവരട്ടെ;
അപ്പോൾ പന്തിയിൽ ഇരിക്കുന്നവരുടെ
മുമ്പിൽ നിനക്കു മാനം ഉണ്ടാകും.
11 തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ
എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തുന്നവൻ ഉയർത്തപ്പെടും. 12 തന്നെ
ക്ഷണിച്ചവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു:
നീ ഒരു മുത്താഴമോ അത്താഴമോ
കഴിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിതന്മാരേയും
സഹോദരന്മാരെയും ചാർച്ചക്കാരെയും
സമ്പത്തുള്ള അയല്ക്കാരെയും
വിളിക്കരുതു; അവർ നിന്നെ അങ്ങോട്ടും
വിളിച്ചിട്ടു നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ചെയ്യും.
13 നീ വിരുന്നു കഴിക്കുമ്പോൾ ദരിദ്രന്മാർ,
അംഗഹീനന്മാർ, മുടന്തന്മാർ, കുരുടന്മാർ
എന്നിവരെ ക്ഷണിക്ക; 14 എന്നാൽ നീ
ഭാഗ്യവാനാകും; നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം
ചെയ്‌വാൻ അവർക്കു വകയില്ലല്ലോ;
നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
നിനക്കു പ്രത്യുപകാരം ഉണ്ടാകും. 15
കൂടെ പന്തിയിലിരുന്നവരിൽ ഒരുത്തൻ
ഇതു കേട്ടിട്ടു: ദൈവരാജ്യത്തിൽ
ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു; 16
അവനോടു അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു
മനുഷ്യൻ വലിയോരു അത്താഴം
ഒരുക്കി പലരെയും ക്ഷണിച്ചു. 17
അത്താഴസമയത്തു അവൻ തന്റെ
ദാസനെ അയച്ചു ആ ക്ഷണിച്ചവരോടു:
എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; വരുവിൻ
എന്നു പറയിച്ചു. 18 എല്ലാവരും
ഒരുപോലെ ഒഴികഴിവു പറഞ്ഞുതുടങ്ങി;
ഒന്നാമത്തവൻ അവനോടു: ഞാൻ ഒരു
നിലം കൊണ്ടതിനാൽ അതു ചെന്നു
കാണേണ്ടുന്ന ആവശ്യം ഉണ്ടു; എന്നോടു
ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 19
മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ അഞ്ചേർകാളയെ
കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു; അവയെ ശോധന
ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു; എന്നോടു
ക്ഷമിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
വേറൊരുത്തൻ: ഞാൻ ഇപ്പോൾവിവാഹം
കഴിച്ചിരിക്കുന്നു; വരുവാൻ കഴിവില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ദാസൻ മടങ്ങിവന്നു
യജമാനനോടു അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ
വീട്ടുടയവൻ കോപിച്ചു ദാസനോടു:
നീ വേഗം പട്ടണത്തിലെ വീഥികളിലും
ഇടത്തെരുക്കളിലും ചെന്നു ദരിദ്രന്മാർ,
അംഗഹീനന്മാർ, കുരുടന്മാർ, മുടന്തന്മാർ,
എന്നിവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരിക എന്നു
കല്പിച്ചു. 22 പിന്നെ ദാസൻ: യജമാനനേ,
കല്പിച്ചതു ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനിയും
സ്ഥലം ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 23 യജമാനൻ
ദാസനോടു: നീ പെരുവഴികളിലും
വേലികൾക്കരികെയും പോയി, എന്റെ
വീടുനിറയേണ്ടതിന്നു കണ്ടവരെ
അകത്തുവരുവാൻ നിർബ്ബന്ധിക്ക. 24
ആ ക്ഷണിച്ച പുരുഷന്മാർ ആരും
എന്റെ അത്താഴം ആസ്വദിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 ഏറിയ പുരുഷാരം
അവനോടുകൂടെ പോകുമ്പോൾ അവൻ
തിരിഞ്ഞു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
26 എന്റെ അടുക്കൽ വരികയും

അപ്പനെയും അമ്മയെയും ഭാര്യയെയും
മക്കളെയും സഹോദരന്മാരെയും
സഹോദരികളെയും സ്വന്തജീവനെയും
കൂടെ പകെക്കാതിരിക്കയും
ചെയ്യുന്നവന്നു എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ
കഴികയില്ല. 27 തന്റെ ക്രൂശു
എടുത്തുകൊണ്ടു എന്റെ പിന്നാലെ
വരാത്തവന്നു എന്റെ ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ
കഴിയില്ല. 28 നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഒരു
ഗോപുരം പണിവാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ ആദ്യം
ഇരുന്നു അതു തീർപ്പാൻ വക ഉണ്ടോ
എന്നു കണക്കു നോക്കുന്നില്ലയോ? 29
അല്ലെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടശേഷം
തീർപ്പാൻ വകയില്ല എന്നു വന്നേക്കാം;
30 കാണുന്നവർ എല്ലാം; ഈ മനുഷ്യൻ
പണിവാൻ തുടങ്ങി, തീർപ്പാനോ വകയില്ല
എന്നു പരിഹസിക്കുമല്ലോ. 31 അല്ല,
ഒരു രാജാവു മറ്റൊരു രാജാവിനോടു
പട ഏല്പാൻ പുറപ്പെടുംമുമ്പേ
ഇരുന്നു, ഇരുപതിനായിരവുമായി
വരുന്നവനോടു താൻ പതിനായിരവുമായി
എതിർപ്പാൻ മതിയോ എന്നു
ആലോചിക്കുന്നില്ലയോ? 32 പോരാ എന്നു
വരികിൽ മറ്റവൻ ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ സ്ഥാനാപതികളെ അയച്ചു
സമാധാനത്തിന്നായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.
33 അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും തനിക്കുള്ളതു ഒക്കെയും
വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല എങ്കിൽ അവന്നു എന്റെ
ശിഷ്യനായിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 34 ഉപ്പു
നല്ലതു തന്നേ; ഉപ്പു കാരമില്ലാതെ പോയാൽ
എന്തൊന്നുകൊണ്ടു അതിന്നു രസം
വരുത്തും? 35 പിന്നെ നിലത്തിന്നും
വളത്തിന്നും കൊള്ളുന്നതല്ല; അതിനെ
പുറത്തു കളയും. കേൾപ്പാൻ ചെവി
ഉള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ

15 ചുങ്കക്കാരും പാപികളും എല്ലാം
അവന്റെ വചനം കേൾപ്പാൻ
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു. 2
ഇവൻ പാപികളെ കൈക്കൊണ്ടു
അവരോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നു എന്നു
പരീശന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും പറഞ്ഞു
പിറുപിറുത്തു. 3 അവരോടു അവൻ
ഈ ഉപമ പറഞ്ഞു: 4 നിങ്ങളിൽ ഒരു
ആൾക്കു നൂറു ആടുണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ.
അതിൽ ഒന്നു കാണാതെ പോയാൽ
അവൻ തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതിനെയും
മരുഭൂമിയിൽ വിട്ടേച്ചു, ആ
കാണാതെപോയതിനെ കണ്ടെത്തുംവരെ
നോക്കി നടക്കാതിരിക്കുമോ? 5
കണ്ടു കിട്ടിയാൽ സന്തോഷിച്ചു
ചുമലിൽ എടുത്തു വീട്ടിൽ വന്നു
സ്നേഹിതന്മാരെയും അയൽക്കാരെയും
വിളിച്ചുകൂട്ടി: 6 കാണാതെ പോയ
എന്റെ ആടിനെ കണ്ടുകിട്ടിയതുകൊണ്ടു
എന്നോടു കൂടെ സന്തോഷിപ്പിൻ
എന്നു അവരോടു പറയും. 7
അങ്ങനെ തന്നേ മാനസാന്തരംകൊണ്ടു
ആവശ്യമില്ലാത്ത തൊണ്ണൂറ്റൊമ്പതു
നീതിമാന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ളതിനെക്കാൾ
മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന ഒരു പാപിയെച്ചൊല്ലി
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അധികം സന്തോഷം
ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 8 അല്ല, ഒരു സ്ത്രീക്കു
പത്തു ദ്രഹ്മ ഉണ്ടു എന്നിരിക്കട്ടെ; ഒരു
ദ്രഹ്മ കാണാതെ പോയാൽ അവൾ
വിളക്കു കത്തിച്ചു വീടു അടിച്ചുവാരി
അതുകണ്ടുകിട്ടുംവരെ സൂക്ഷ്മത്തോടെ
അന്വേഷിക്കാതിരിക്കുമോ? 9
കണ്ടുകിട്ടിയാൽ സ്നേഹിതമാരെയും
അയൽക്കാരത്തികളെയും വിളിച്ചുകൂട്ടി:
കാണാതെപോയ ദ്രഹ്മ കണ്ടു
കിട്ടിയതുകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ
സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു പറയും. 10
അങ്ങനെ തന്നേ മാനസാന്തരപ്പെടുന്ന
ഒരു പാപിയെക്കുറിച്ചു ദൈവദൂതന്മാരുടെ

മദ്ധ്യേ സന്തോഷം ഉണ്ടാകും എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 11 പിന്നെയും
അവൻ പറഞ്ഞതു: ഒരു മനുഷ്യന്നു രണ്ടു
പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 12 അവരിൽ
ഇളയവൻ അപ്പനോടു: അപ്പാ, വസ്തുവിൽ
എനിക്കു വരേണ്ടുന്ന പങ്കു തരേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു; അവൻ അവർക്കു
മുതൽ പകുത്തുകൊടുത്തു. 13 ഏറെനാൾ
കഴിയുംമുമ്പെ ഇളയമകൻ സകലവും
സ്വരൂപിച്ചു ദൂരദേശത്തേക്കു യാത്രയായി
അവിടെ ദുർന്നടപ്പുകാരനായി ജീവിച്ചു,
വസ്തു നാനാവിധമാക്കിക്കളഞ്ഞു. 14
എല്ലാം ചെലവഴിച്ചശേഷം ആ ദേശത്തു
കഠിനക്ഷാമം ഉണ്ടായിട്ടു അവന്നു
മുട്ടുവന്നു തുടങ്ങി. 15 അവൻ ആ
ദേശത്തിലേ പൗരന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ
ചെന്നു ആശ്രയിച്ചു. അവൻ അവനെ തന്റെ
വയലിൽ പന്നികളെ മേയ്പാൻ അയച്ചു. 16
പന്നി തിന്നുന്ന വാളവരകൊണ്ടു വയറു
നിറെപ്പാൻ അവൻ ആഗ്രഹിച്ചു എങ്കിലും
ആരും അവന്നു കൊടുത്തില്ല. 17 അപ്പോൾ
സുബോധം വന്നിട്ടു അവൻ: എന്റെ
അപ്പന്റെ എത്ര കൂലിക്കാർ ഭക്ഷണം കഴിച്ചു
ശേഷിപ്പിക്കുന്നു; ഞാനോ വിശപ്പുകൊണ്ടു
നശിച്ചുപോകുന്നു. 18 ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു
അപ്പന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു അവനോടു:
അപ്പാ, ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും
പാപം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 19 ഇനി നിന്റെ
മകൻ എന്ന പേരിന്നു ഞാൻ യോഗ്യനല്ല;
നിന്റെ കൂലിക്കാരിൽ ഒരുത്തനെപ്പോലെ
എന്നെ ആക്കേണമേ എന്നു പറയും
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 അങ്ങനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റു അപ്പന്റെ അടുക്കൽ പോയി.
ദൂരത്തു നിന്നു തന്നേ അപ്പൻ അവനെ
കണ്ടു മനസ്സലിഞ്ഞു ഓടിച്ചെന്നു അവന്റെ
കഴുത്തു കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു.
21 മകൻ അവനോടു: അപ്പാ, ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തോടും നിന്നോടും പാപം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ഇനി നിന്റെ മകൻ
എന്നു വിളിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യനല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അപ്പൻ തന്റെ
ദാസന്മാരോടു: വേഗം മേല്ത്തരമായ
അങ്കി കൊണ്ടുവന്നു ഇവനെ ധരിപ്പിപ്പിൻ;
ഇവന്റെ കൈക്കു മോതിരവും കാലിന്നു
ചെരിപ്പും ഇടുവിപ്പിൻ. 23 തടിപ്പിച്ച
കാളക്കുട്ടിയെ കൊണ്ടുവന്നു അറുപ്പിൻ;
നാം തിന്നു ആനന്ദിക്ക. 24 ഈ എന്റെ
മകൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും
ജീവിച്ചു; കാണാതെ പോയിരുന്നു;
കണ്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു;
അങ്ങനെ അവർ ആനന്ദിച്ചു തുടങ്ങി.
25 അവന്റെ മൂത്തമകൻ വയലിൽ
ആയിരുന്നു; അവൻ വന്നു വീട്ടിനോടു
അടുത്തപ്പോൾ വാദ്യവും നൃത്തഘോഷവും
കേട്ടു, 26 ബാല്യക്കാരിൽ ഒരുത്തനെ
വിളിച്ചു: ഇതെന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 27
അവൻ അവനോടു: നിന്റെ സഹോദരൻ
വന്നു; നിന്റെ അപ്പൻ അവനെ
സൗഖ്യത്തോടെ കിട്ടിയതുകൊണ്ടു
തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ അറുത്തു എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവൻ കോപിച്ചു,
അകത്തു കടപ്പാൻ മനസ്സില്ലാതെ നിന്നു;
അപ്പൻ പുറത്തു വന്നു അവനോടു
അപേക്ഷിച്ചു. 29 അവൻ അവനോടു: ഇത്ര
കാലമായി ഞാൻ നിന്നെ സേവിക്കുന്നു;
നിന്റെ കല്പന ഒരിക്കലും ലംഘിച്ചിട്ടില്ല;
എന്നാൽ എന്റെ ചങ്ങാതികളുമായി
ആനന്ദിക്കേണ്ടതിന്നു നീ ഒരിക്കലും
എനിക്കു ഒരു ആട്ടിൻകുട്ടിയെ തന്നിട്ടില്ല.
30 വേശ്യമാരോടു കൂടി നിന്റെ മുതൽ
തിന്നുകളഞ്ഞ ഈ നിന്റെ മകൻ
വന്നപ്പോഴേക്കോ തടിപ്പിച്ച കാളക്കുട്ടിയെ
അവന്നുവേണ്ടി അറുത്തുവല്ലോ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31 അതിന്നു അവൻ
അവനോടു: മകനേ, നീ എപ്പോഴും
എന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കുന്നവല്ലോ;

എനിക്കുള്ളതു എല്ലാം നിന്റേതു
ആകുന്നു. 32 നിന്റെ ഈ സഹോദരനോ
മരിച്ചവനായിരുന്നു; വീണ്ടും ജീവിച്ചു;
കാണാതെ പോയിരുന്നു; കണ്ടു
കിട്ടിയിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ആനന്ദിച്ചു
സന്തോഷിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു.

16 പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞതു: ധനവാനായോരു
മനുഷ്യന്നു ഒരു കാര്യവിചാരകൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അവന്റെ
വസ്തുവക നാനാവിധമാക്കുന്നു
എന്നു ചിലർ അവനെ കുറ്റം
പറഞ്ഞു. 2 അവൻ അവനെ വിളിച്ചു:
നിന്നെക്കൊണ്ടു ഈ കേൾക്കുന്നതു
എന്തു? നിന്റെ കാര്യവിചാരത്തിന്റെ
കണക്കു ഏല്പിച്ചുതരിക; നീ ഇനി
കാര്യവിചാരകനായിരിപ്പാൻ പാടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 3 എന്നാറെ കാര്യവിചാരകൻ:
ഞാൻ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? യജമാനൻ
കാര്യവിചാരത്തിൽ നിന്നു എന്നെ
നീക്കുവാൻ പോകുന്നു; കിളെപ്പാൻ
എനിക്കു പ്രാപ്തിയില്ല; ഇരപ്പാൻ
ഞാൻ നാണിക്കുന്നു. 4 എന്നെ
കാര്യവിചാരത്തിൽനിന്നു നീക്കിയാൽ
അവർ എന്നെ തങ്ങളുടെ വീടുകളിൽ
ചേർത്തുകൊൾവാൻ തക്കവണ്ണം
ഞാൻ ചെയ്യേണ്ടതു എന്തു എന്നു
എനിക്കു അറിയാം എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു. 5 പിന്നെ അവൻ യജമാനന്റെ
കടക്കാരിൽ ഓരോരുത്തനെ വരുത്തി
ഒന്നാമത്തവനോടു: നീ യജമാനന്നു എത്ര
കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6
നൂറു കുടം എണ്ണ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
അവൻ അവനോടു: നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു
വാങ്ങി വേഗം ഇരുന്നു അമ്പതു എന്നു
എഴുതുക എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അതിന്റെ
ശേഷം മറ്റൊരുത്തനോടു: നീ എത്ര
കടം പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
നൂറു പറ കോതമ്പു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു; അവനോടു: നിന്റെ കൈച്ചീട്ടു
വാങ്ങി എണ്പതു എന്നു എഴുതുക
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഈ അനീതിയുള്ള
കാര്യവിചാരകൻ ബുദ്ധിയോടെ
പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു യജമാനൻ
അവനെ പുകഴ്ത്തി; വെളിച്ചമക്കളെക്കാൾ
ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ തങ്ങളുടെ
തലമുറയിൽ ബുദ്ധിയേറിയവരല്ലോ. (aiōn
g165) 9 അനീതിയുള്ള മമ്മോനെക്കൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കു സ്നേഹിതന്മാരെ
ഉണ്ടാക്കിക്കൊൾവിൻ എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
അതു ഇല്ലാതെയാകുമ്പോൾ അവർ
നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ
ചേർത്തുകൊൾവാൻ ഇടയാകും.
(aiōnios g166) 10 അത്യല്പത്തിൽ
വിശ്വസ്തനായവൻ അധികത്തിലും
വിശ്വസ്തൻ; അത്യല്പത്തിൽ നീതികെട്ടവൻ
അധികത്തിലും നീതി കെട്ടവൻ. 11
നിങ്ങൾ അനീതിയുള്ള മമ്മോനിൽ
വിശ്വസ്തരായില്ല എങ്കിൽ സത്യമായതു
നിങ്ങളെ ആർ ഭരമേല്പിക്കും? 12
അന്യമായതിൽ വിശ്വസ്തരായില്ല
എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തമായതു
ആർ തരും? 13 രണ്ടു യജമാനന്മാരെ
സേവിപ്പാൻ ഒരു ഭൃത്യന്നും കഴികയില്ല;
അവൻ ഒരുവനെ പകെച്ചു മറ്റവനെ
സ്നേഹിക്കും; അല്ലെങ്കിൽ ഒരുത്തനോടു
പറ്റിച്ചേർന്നു മറ്റവനെ നിരസിക്കും.
നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെയും മമ്മോനെയും
സേവിപ്പാൻ കഴികയില്ല. 14 ഇതൊക്കെയും
ദ്രവ്യാഗ്രഹികളായ പരീശന്മാർ കേട്ടു
അവനെ പരിഹസിച്ചു. 15 അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ
നിങ്ങളെ തന്നേ മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ
നീതീകരിക്കുന്നവർ ആകുന്നു;

ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
അറിയുന്നു; മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ
ഉന്നതമായതു ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
അറെപ്പത്രേ. 16 ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെയും കാലം യോഹന്നാൻ
വരെ ആയിരുന്നു; അന്നുമുതൽ
ദൈവരാജ്യത്തെ സുവിശേഷിച്ചുവരുന്നു;
എല്ലാവരും ബലാല്ക്കാരേണ
അതിൽ കടപ്പാൻ നോക്കുന്നു. 17
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഒരു പുള്ളി
വീണുപോകുന്നതിനെക്കാൾ ആകാശവും
ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നതു എളുപ്പം.
18 ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരുത്തിയെ
വിവാഹം കഴിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു; ഭർത്താവു
ഉപേക്ഷിച്ചവളെ വിവാഹം കഴിക്കുന്നവനും
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു. 19 ധനവാനായോരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ
ധൂമ്രവസ്ത്രവും പട്ടും ധരിച്ചു
ദിനമ്പ്രതി ആഡംബരത്തോടെ
സുഖിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 20 ലാസർ
എന്നു പേരുള്ളോരു ദരിദ്രൻ വ്രണം
നിറഞ്ഞവനായി അവന്റെ പടിപ്പുരക്കൽ
കിടന്നു 21 ധനവാന്റെ മേശയിൽ നിന്നു
വീഴുന്നതു തിന്നു വിശപ്പടക്കുവാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു; നായ്ക്കളും വന്നു
അവന്റെ വ്രണം നക്കും. 22 ആ
ദരിദ്രൻ മരിച്ചപ്പോൾ ദൂതന്മാർ
അവനെ അബ്രാഹാമിന്റെ മടിയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോയി. 23 ധനവാനും മരിച്ചു
അടക്കപ്പെട്ടു; പാതാളത്തിൽ യാതന
അനുഭവിക്കുമ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി
ദൂരത്തു നിന്നു അബ്രാഹാമിനെയും
അവന്റെ മടിയിൽ ലാസരിനെയും കണ്ടു:
(Hadēs g86) 24 അബ്രാഹാംപിതാവേ,
എന്നോടു കനിവുണ്ടാകേണമേ; ലാസർ
വിരലിന്റെ അറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുക്കി
എന്റെ നാവിനെ തണുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ അയക്കേണമേ; ഞാൻ ഈ
ജ്വാലയിൽ കിടന്നു വേദന അനുഭവിക്കുന്നു
എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 25 അബ്രാഹാം:
മകനേ, നിന്റെ ആയുസ്സിൽ നീ നന്മയും
ലാസർ അവ്വണ്ണം തിന്മയും പ്രാപിച്ചു
എന്നു ഓർക്ക; ഇപ്പോൾ അവൻ
ഇവിടെ ആശ്വസിക്കുന്നു: നീയോ
വേദന അനുഭവിക്കുന്നു. 26 അത്രയുമല്ല
ഞങ്ങൾക്കും നിങ്ങൾക്കും നടുവെ
വലിയോരു പിളർപ്പുണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു.
ഇവിടെ നിന്നു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
കടന്നുവരുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർക്കു
കഴിവില്ല; അവിടെനിന്നു ഞങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ കടന്നു വരുവാനും പാടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു അവൻ:
എന്നാൽ പിതാവേ, അവനെ എന്റെ
അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ അയക്കേണമെന്നു
ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു; 28 എനിക്കു
അഞ്ചു സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടു; അവരും ഈ
യാതനാസ്ഥലത്തു വരാതിരിപ്പാൻ അവൻ
അവരോടു സാക്ഷ്യം പറയട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അബ്രാഹാം അവനോടു:
അവർക്കു മോശെയും പ്രവാചകന്മാരും
ഉണ്ടല്ലോ; അവരുടെ വാക്കു അവർ
കേൾക്കട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു
അവൻ: അല്ലല്ല, അബ്രാഹാം പിതാവേ,
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു
അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു എങ്കിൽ
അവർ മാനസാന്തരപ്പെടും എന്നു
പറഞ്ഞു. 31 അവൻ അവനോടു: അവർ
മോശെയുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും
വാക്കു കേൾക്കാഞ്ഞാൽ മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഒരുത്തൻ എഴുന്നേറ്റു ചെന്നാലും
വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.

17 അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു
പറഞ്ഞതു: ഇടർച്ചകൾ
വരാതിരിക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യം; എങ്കിലും
അവ വരുത്തുന്നവന്നു അയ്യോ കഷ്ടം. 2

അവൻ ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തന്നു
ഇടർച്ച വരുത്തുന്നതിനെക്കാൾ ഒരു
തിരിക്കല്ലു അവന്റെ കഴുത്തിൽ കെട്ടി
അവനെ കടലിൽ എറിഞ്ഞുകളയുന്നതു
അവന്നു നന്നു. 3 സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ;
സഹോദരൻ പിഴച്ചാൽ അവനെ
ശാസിക്ക; അവൻ മാനസാന്തരപ്പെട്ടാൽ
അവനോടു ക്ഷമിക്ക. 4 ദിവസത്തിൽ
ഏഴുവട്ടം നിന്നോടു പിഴെക്കയും
ഏഴുവട്ടവും നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു:
ഞാൻ മാനസാന്തരപ്പെടുന്നു എന്നു
പറകയും ചെയ്താൽ അവനോടു
ക്ഷമിക്ക. 5 അപ്പൊസ്തലന്മാർ
കർത്താവിനോടു: ഞങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം
വർദ്ധിപ്പിച്ചുതരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
6 അതിന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾക്കു കടകുമണിയോളം വിശ്വാസം
ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ കാട്ടത്തിയോടു:
വേരോടെ പറിഞ്ഞു കടലിൽ നട്ടുപോക
എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു നിങ്ങളെ
അനുസരിക്കും. 7 നിങ്ങളിൽ
ആർക്കെങ്കിലും ഉഴുകയോ മേയ്ക്കയോ
ചെയ്യുന്ന ഒരു ദാസൻ ഉണ്ടെന്നിരിക്കട്ടെ.
അവൻ വയലിൽനിന്നു വരുമ്പോൾ: നീ
ക്ഷണത്തിൽ വന്നു ഊണിന്നു ഇരിക്ക
എന്നു അവനോടു പറയുമോ? അല്ല: 8
എനിക്കു അത്താഴം ഒരുക്കുക; ഞാൻ
തിന്നുകുടിച്ചു തീരുവോളം അരകെട്ടി
എനിക്കു ശുശ്രൂഷചെയ്ക; പിന്നെ
നീയും തിന്നു കുടിച്ചുകൊൾക എന്നു
പറകയില്ലയോ? 9 തന്നോടു കല്പിച്ചതു
ദാസൻ ചെയ്തതുകൊണ്ടു അവന്നു
നന്ദിപറയുമോ? 10 അവ്വണ്ണം നിങ്ങളോടു
കല്പിച്ചതു ഒക്കെയും ചെയ്തശേഷം:
ഞങ്ങൾ പ്രയോജനം ഇല്ലാത്ത
ദാസന്മാർ; ചെയ്യേണ്ടതേ ചെയ്തിട്ടുള്ളു
എന്നു നിങ്ങളും പറവിൻ. 11 അവൻ
യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്രചെയ്കയിൽ
ശമര്യക്കും ഗലീലെക്കും നടുവിൽകൂടി
കടക്കുമ്പോൾ 12 ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ
ചെല്ലുന്നേരം കുഷ്ഠരോഗികളായ പത്തു
പുരുഷന്മാർ അവന്നു എതിർപെട്ടു 13
അകലെ നിന്നുകൊണ്ടു: യേശൂ, നായക,
ഞങ്ങളോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ
എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു. 14 അവൻ
അവരെ കണ്ടിട്ടു: നിങ്ങൾ പോയി
പുരോഹിതന്മാർക്കു നിങ്ങളെ തന്നേ
കാണിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു; പോകയിൽ
തന്നേ അവർ ശുദ്ധരായ്തീർന്നു.
15 അവരിൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കു
സൗഖ്യംവന്നതു കണ്ടു ഉച്ചത്തിൽ
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു
മടങ്ങിവന്നു അവന്റെ കാൽക്കൽ കവിണ്ണു
വീണു അവന്നു നന്ദി പറഞ്ഞു; 16
അവനോ ശമര്യക്കാരൻ ആയിരുന്നു 17
പത്തുപേർ ശുദ്ധരായ്തീർന്നില്ലയോ?
ഒമ്പതുപേർ എവിടെ? 18 ഈ
അന്യജാതിക്കാരനല്ലാതെ ദൈവത്തിന്നു
മഹത്വം കൊടുപ്പാൻ മടങ്ങിവന്നവരായി
ആരെയും കാണുന്നില്ലല്ലോ എന്നു യേശു
പറഞ്ഞിട്ടു അവനോടു: 19 എഴുന്നേറ്റു
പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ
രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 20
ദൈവരാജ്യം എപ്പോൾ വരുന്നു എന്നു
പരീശന്മാർ ചോദിച്ചതിന്നു: ദൈവരാജ്യം
കാണത്തക്കവണ്ണമല്ല വരുന്നതു; 21
ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ
എന്നും പറകയും ഇല്ല; ദൈവരാജ്യം
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ തന്നേ ഉണ്ടല്ലോ
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 പിന്നെ
അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞതു:
നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ ഒരു ദിവസം
കാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കാലം വരും; 23
കാണുകയില്ലതാനും. അന്നു നിങ്ങളോടു:
ഇതാ ഇവിടെ എന്നും അതാ അവിടെ
എന്നും പറയും; നിങ്ങൾ പോകരുതു,

പിൻ ചെല്ലുകയുമരുതു. 24 മിന്നൽ
ആകാശത്തിങ്കീഴെ ദിക്കോടുദിക്കെല്ലാം
തിളങ്ങി മിന്നുന്നതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രൻ
തന്റെ ദിവസത്തിൽ ആകും. 25
എന്നാൽ ആദ്യം അവൻ വളരെ കഷ്ടം
അനുഭവിക്കയും ഈ തലമുറ അവനെ
തള്ളിക്കളകയും വേണം. 26 നോഹയുടെ
കാലത്തു സംഭവിച്ചതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രന്റെ നാളിലും ഉണ്ടാകും. 27
നോഹ പെട്ടകത്തിൽ കടന്ന നാൾവരെ
അവർ തിന്നും കുടിച്ചും വിവാഹം കഴിച്ചും
വിവാഹത്തിന്നു കൊടുത്തും പോന്നു;
ജലപ്രളയം വന്നു, അവരെ എല്ലാവരെയും
മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. 28 ലോത്തിന്റെ കാലത്തു
സംഭവിച്ചതുപോലെയും തന്നേ; അവർ
തിന്നും കുടിച്ചുംകൊണ്ടും വിറ്റും നട്ടും
പണിതും പോന്നു. 29 എന്നാൽ ലോത്ത്
സൊദോം വിട്ട നാളിൽ ആകാശത്തുനിന്നു
തീയും ഗന്ധകവും പെയ്തു എല്ലാവരെയും
മുടിച്ചുകളഞ്ഞു. 30 മനുഷ്യപുത്രൻ
വെളിപ്പെടുന്ന നാളിൽ അവ്വണ്ണം
തന്നേ ആകും. 31 അന്നു വീട്ടിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ വീട്ടിന്നകത്തുള്ള സാധനം
എടുപ്പാൻ ഇറങ്ങിപ്പോകരുതു; അവ്വണ്ണം
വയലിൽ ഇരിക്കുന്നവനും പിന്നോക്കം
തിരിയരുതു. 32 ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ
ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 33 തന്റെ ജീവനെ
നേടുവാൻ നോക്കുന്നവനെല്ലാം അതിനെ
കളയും; അതിനെ കളയുന്നവനെല്ലാം
അതിനെ രക്ഷിക്കും. 34 ആ രാത്രിയിൽ
രണ്ടുപേർ ഒരു കിടക്കമേൽ ആയിരിക്കും;
ഒരുത്തനെ കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ
ഉപേക്ഷിക്കും. 35 രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചു
പൊടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും; ഒരുത്തിയെ
കൈക്കൊള്ളും; 36 മറ്റവളെ ഉപേക്ഷിക്കും
[രണ്ടുപേർ വയലിൽ ഇരിക്കും; ഒരുത്തനെ
കൈക്കൊള്ളും; മറ്റവനെ ഉപേക്ഷിക്കും]
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 37
അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, എവിടെ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ശവം ഉള്ളേടത്തു
കഴുക്കൾ കൂടും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.

18 മടുത്തുപോകാതെ എപ്പോഴും
പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നുള്ളതിന്നു
അവൻ അവരോടു ഒരുപമ
പറഞ്ഞതു: 2 ദൈവത്തെ ഭയവും
മനുഷ്യനെ ശങ്കയുമില്ലാത്ത ഒരു
ന്യായാധിപൻ ഒരു പട്ടണത്തിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 ആ പട്ടണത്തിൽ
ഒരു വിധവയും ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൾ
അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു: എന്റെ
പ്രതിയോഗിയോടു പ്രതിക്രിയ നടത്തി
രക്ഷിക്കേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അവന്നു കുറേ കാലത്തേക്കു
മനസ്സില്ലായിരുന്നു; പിന്നെ അവൻ:
എനിക്കു ദൈവത്തെ ഭയവും മനുഷ്യനെ
ശങ്കയുമില്ല 5 എങ്കിലും വിധവ എന്നെ
അസഹ്യമാക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
അവളെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കും;
അല്ലെങ്കിൽ അവൾ ഒടുവിൽ വന്നു എന്നെ
മുഖത്തടിക്കും എന്നു ഉള്ളുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞു. 6 അനീതിയുള്ള ന്യായാധിപൻ
പറയുന്നതു കേൾപ്പിൻ. 7 ദൈവമോ
രാപ്പകൽ തന്നോടു നിലവിളിക്കുന്ന
തന്റെ വൃതന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ
ദീർഘക്ഷമയുള്ളവൻ ആയാലും അവരെ
പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിക്കയില്ലയോ? 8
വേഗത്തിൽ അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി
രക്ഷിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
വരുമ്പോൾ അവൻ ഭൂമിയിൽ വിശ്വാസം
കണ്ടെത്തുമോ എന്നു കർത്താവു
പറഞ്ഞു. 9 തങ്ങൾ നീതിമാന്മാർ എന്നു
ഉറെച്ചു മറ്റുള്ളവരെ ധിക്കരിക്കുന്ന
ചിലരെക്കുറിച്ചു അവൻ ഒരു ഉപമ
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 10 രണ്ടു മനുഷ്യർ
പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ ദൈവാലയത്തിൽ പോയി;

ഒരുത്തൻ പരീശൻ, മറ്റവൻ ചുങ്കക്കാരൻ.
11 പരീശൻ നിന്നുകൊണ്ടു തന്നോടു
തന്നെ: ദൈവമേ, പിടിച്ചുപറിക്കാർ,
നീതികെട്ടവർ, വ്യഭിചാരികൾ മുതലായ
ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെയോ ഈ
ചുങ്കക്കാരനെപ്പോലെയോ ഞാൻ
അല്ലായ്കയാൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 12
ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുവട്ടം ഉപവസിക്കുന്നു;
നേടുന്നതിൽ ഒക്കെയും പതാരം
കൊടുത്തുവരുന്നു; എന്നിങ്ങനെ
പ്രാർത്ഥിച്ചു. 13 ചുങ്കക്കാരനോ
ദൂരത്തു നിന്നുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു
നോക്കുവാൻപോലും തുനിയാതെ
മാറത്തടിച്ചു: ദൈവമേ, പാപിയായ
എന്നോടു കരുണയുണ്ടാകേണമേ
എന്നു പറഞ്ഞു. 14 അവൻ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി വീട്ടിലേക്കു
പോയി; മറ്റവൻ അങ്ങനെയല്ല.
തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്നവൻ
എല്ലാം താഴ്ത്തപ്പെടും; തന്നെത്താൻ
താഴ്ത്തുന്നവൻ എല്ലാം ഉയർത്തപ്പെടും
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു.
15 അവൻ തൊടേണ്ടതിന്നു ചിലർ
ശിശുക്കളെയും അവന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; ശിഷ്യന്മാർ അതുകണ്ടു
അവരെ ശാസിച്ചു. 16 യേശുവോ അവരെ
അരികത്തു വിളിച്ചു: പൈതങ്ങളെ
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ;
അവരെ തടുക്കരുതു; ദൈവരാജ്യം
ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടേതു ആകുന്നു. 17
ദൈവരാജ്യത്തെ ശിശു എന്നപോലെ
കൈക്കൊള്ളാത്തവൻ ആരും ഒരുനാളും
അതിൽ കടക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ
സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 18 ഒരു പ്രമാണി അവനോടു:
നല്ല ഗുരോ, ഞാൻ നിത്യജീവനെ
അവകാശമാക്കേണ്ടതിന്നു എന്തു
ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. (aiōnios g166) 19
അതിന്നു യേശു: എന്നെ നല്ലവൻ എന്നു
പറയുന്നതു എന്തു? ദൈവം ഒരുവനല്ലാതെ
നല്ലവൻ ആരും ഇല്ല. വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു;
20 കൊല ചെയ്യരുതു; മോഷ്ടിക്കരുതു;
കള്ളസ്സാക്ഷ്യം പറയരുതു; നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക
എന്നീ കല്പനകളെ നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 ഇവ ഒക്കെയും ഞാൻ
ചെറുപ്പംമുതൽ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടിട്ടു 22
യേശു: ഇനി ഒരു കുറവു നിനക്കുണ്ടു;
നിനക്കുള്ളതൊക്കെയും വിറ്റു
ദരിദ്രന്മാർക്കു പകുത്തുകൊടുക്ക;
എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിനക്കു നിക്ഷേപം
ഉണ്ടാകും; പിന്നെ വന്നു എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവൻ
എത്രയും ധനവാനാകകൊണ്ടു ഇതു
കേട്ടിട്ടു അതിദുഃഖിതനായിത്തീർന്നു. 24
യേശു അവനെ കണ്ടിട്ടു: സമ്പത്തുള്ളവർ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതു
എത്ര പ്രയാസം! 25 ധനവാൻ
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതിനെക്കാൾ
ഒട്ടകം സൂചിക്കുഴയൂടെ കടക്കുന്നതു
എളുപ്പം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 ഇതു കേട്ടവർ:
എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ ആർക്കു
കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു
അവൻ: മനുഷ്യരാൽ അസാദ്ധ്യമായതു
ദൈവത്താൽ സാദ്ധ്യമാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 ഇതാ, ഞങ്ങൾ സ്വന്തമായതു
വിട്ടു നിന്നെ അനുഗമിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. 29 യേശു
അവരോടു: ദൈവരാജ്യം നിമിത്തം
വീടോ ഭാര്യയെയോ സഹോദരന്മാരെയോ
അമ്മയപ്പന്മാരെയോ മക്കളെയോ
വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു 30 ഈ കാലത്തിൽ തന്നേ
പല മടങ്ങായും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിൽ
നിത്യജീവനെയും പ്രാപിക്കാത്തവൻ
ആരും ഇല്ല എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു

നിങ്ങളോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
(aiōn g165, aiōnios g166) 31 അനന്തരം
അവൻ പന്തിരുവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
അവരോടു: ഇതാ നാം യെരൂശലേമിലേക്കു
പോകുന്നു; മനുഷ്യപുത്രനെക്കുറിച്ചു
പ്രവാചകന്മാർ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
എല്ലാം നിവൃത്തിയാകും. 32 അവനെ
ജാതികൾക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും
അവർ അവനെ പരിഹസിച്ചു അവമാനിച്ചു
തുപ്പി തല്ലീട്ടു കൊല്ലുകയും 33 മൂന്നാം
നാൾ അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവരോ
ഇതു ഒന്നും ഗ്രഹിച്ചില്ല; ഈ വാക്കു
അവർക്കു മറവായിരുന്നു; പറഞ്ഞതു
അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞതുമില്ല. 35 അവൻ
യെരീഹോവിന്നു അടുത്തപ്പോൾ ഒരു
കുരുടൻ ഇരന്നുകൊണ്ടു വഴിയരികെ
ഇരുന്നിരുന്നു. 36 പുരുഷാരം കടന്നു
പോകുന്നതു കേട്ടു: ഇതെന്തു എന്നു
അവൻ ചോദിച്ചു. 37 നസറായനായ
യേശു കടന്നുപോകുന്നു എന്നു അവർ
അവനോടു അറിയിച്ചു. 38 അപ്പോൾ
അവൻ: യേശുവേ, ദാവീദുപുത്രാ,
എന്നോടു കരുണ തോന്നേണമേ എന്നു
നിലവിളിച്ചു. 39 മുൻനടക്കുന്നവർ
അവനെ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ ശാസിച്ചു;
അവനോ: ദാവീദുപുത്രാ, എന്നോടു കരുണ
തോന്നേണമേ എന്നു ഏറ്റവും അധികം
നിലവിളിച്ചു. 40 യേശു നിന്നു, അവനെ
തന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
കല്പിച്ചു. 41 അവൻ അടുക്കെ വന്നപ്പോൾ:
ഞാൻ നിനക്കു എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു
ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച
കിട്ടേണം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 42
യേശു അവനോടു: കാഴ്ച പ്രാപിക്ക;
നിന്റെ വിശ്വാസം നിന്നെ രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ക്ഷണത്തിൽ
അവൻ കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തെ
മഹത്വീകരിച്ചുംകൊണ്ടു അവനെ
അനുഗമിച്ചു; ജനം എല്ലാം കണ്ടിട്ടു
ദൈവത്തിന്നു പുകഴ്ച കൊടുത്തു.

19 അവൻ യെരീഹോവിൽ എത്തി
കടന്നു പോകുമ്പോൾ 2 ചുങ്കക്കാരിൽ
പ്രമാണിയും ധനവാനുമായ സക്കായി
എന്നു പേരുള്ളോരു പുരുഷൻ, 3
യേശു എങ്ങനെയുള്ളവൻ എന്നു
കാണ്മാൻ ശ്രമിച്ചു, വളർച്ചയിൽ കുറിയവൻ
ആകകൊണ്ടു പുരുഷാരംനിമിത്തം
കഴിഞ്ഞില്ല. 4 എന്നാറെ അവൻ മുമ്പോട്ടു
ഓടി, അവനെ കാണേണ്ടിതിന്നു ഒരു
കാട്ടത്തിമേൽ കയറി. യേശു ആ വഴിയായി
വരികയായിരുന്നു. 5 അവൻ ആ സ്ഥലത്തു
എത്തിയപ്പോൾ മേലോട്ടു നോക്കി:
സക്കായിയേ, വേഗം ഇറങ്ങിവാ; ഞാൻ
ഇന്നു നിന്റെ വീട്ടിൽ പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 6 അവൻ
ബദ്ധപ്പെട്ടു ഇറങ്ങി സന്തോഷത്തോടെ
അവനെ കൈക്കൊണ്ടു. 7 കണ്ടവർ
എല്ലാം: അവൻ പാപിയായോരു
മനുഷ്യനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ പോയി
എന്നു പറഞ്ഞു പിറുപിറുത്തു. 8
സക്കായിയോ നിന്നു കർത്താവിനോടു:
കർത്താവേ, എന്റെ വസ്തുവകയിൽ പാതി
ഞാൻ ദരിദ്രർക്കു കൊടുക്കുന്നുണ്ടു;
വല്ലതും ചതിവായി വാങ്ങീട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
നാലുമടങ്ങു മടക്കിക്കൊടുക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 9 യേശു അവനോടു: ഇവനും
അബ്രാഹാമിന്റെ മകൻ ആകയാൽ
ഇന്നു ഈ വീട്ടിന്നു രക്ഷ വന്നു. 10
കാണാതെ പോയതിനെ തിരഞ്ഞു
രക്ഷിപ്പാനല്ലോ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവർ ഇതു
കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
യെരൂശലേമിന്നു സമീപിച്ചിരിക്കയാലും
ദൈവരാജ്യം ക്ഷണത്തിൽ വെളിപ്പെടും
എന്നു അവർക്കു തോന്നുകയാലും

അവൻ ഒരു ഉപമയുംകൂടെ
പറഞ്ഞതു എന്തെന്നാൽ: 12
കുലീനനായോരു മനുഷ്യൻ രാജത്വം
പ്രാപിച്ചു മടങ്ങിവരേണം എന്നുവെച്ചു
ദൂരദേശത്തേക്കു യാത്രപോയി. 13 അവൻ
പത്തു ദാസന്മാരെ വിളിച്ചു അവർക്കു
പത്തു റാത്തൽ വെള്ളി കൊടുത്തു ഞാൻ
വരുവോളം വ്യാപാരം ചെയ്തുകൊൾവിൻ
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 14 അവന്റെ
പൗരന്മാരോ അവനെ പകെച്ചു അവന്റെ
പിന്നാലെ പ്രതിനിധികളെ അയച്ചു: അവൻ
ഞങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു
ഞങ്ങൾക്കു സമ്മതമല്ല എന്നു
ബോധിപ്പിച്ചു. 15 അവൻ രാജത്വം
പ്രാപിച്ചു മടങ്ങി വന്നപ്പോൾ താൻ
ദ്രവ്യം കൊടുത്തിരുന്ന ദാസന്മാർ
വ്യാപാരം ചെയ്തു എന്തു നേടി എന്നു
അറിയേണ്ടതിന്നു അവരെ വിളിപ്പാൻ
കല്പിച്ചു. 16 ഒന്നാമത്തവൻ അടുത്തു വന്നു;
കർത്താവേ, നീ തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു
പത്തുറാത്തൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നുപറഞ്ഞു. 17 അവൻ അവനോടു:
നന്നു നല്ല ദാസനേ, നീ അത്യല്പത്തിൽ
വിശ്വസ്തൻ ആയതുകൊണ്ടു പത്തു
പട്ടണത്തിന്നു അധികാരമുള്ളവൻ
ആയിരിക്ക എന്നു കല്പിച്ചു. 18
രണ്ടാമത്തവൻ വന്നു: കർത്താവേ,
നീ തന്ന റാത്തൽകൊണ്ടു അഞ്ചു
റാത്തൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 19 നീയും അഞ്ചു പട്ടണത്തിന്നു
മേൽവിചാരകൻ ആയിരിക്ക എന്നു
അവൻ അവനോടു കല്പിച്ചു. 20
മറ്റൊരുവൻ വന്നു: കർത്താവേ, ഇതാ
നിന്റെ റാത്തൽ; ഞാൻ അതു ഒരു
ഉറുമാലിൽ കെട്ടി വെച്ചിരുന്നു. 21
നീ വെക്കാത്തതു എടുക്കുകയും
വിതെക്കാത്തതു കൊയ്കയും ചെയ്യുന്ന
കഠിനമനുഷ്യൻ ആകകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നെ ഭയപ്പെട്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 22
അവൻ അവനോടു: ദുഷ്ടദാസനേ, നിന്റെ
വായിൽ നിന്നു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ
ന്യായം വിധിക്കും. ഞാൻ വെക്കാത്തതു
എടുക്കയും വിതെക്കാത്തതു കൊയ്കയും
ചെയ്യുന്ന കഠിനമനുഷ്യൻ എന്നു നീ
അറിഞ്ഞുവല്ലോ. 23 ഞാൻ വന്നു
എന്റെ ദ്രവ്യം പലിശയോടുകൂടെ
വാങ്ങിക്കൊള്ളേണ്ടതിന്നു അതു
നാണ്യപീഠത്തിൽ ഏല്പിക്കാഞ്ഞതു
എന്തു? 24 പിന്നെ അവൻ അരികെ
നില്ക്കുന്നവരോടു: ആ റാത്തൽ
അവന്റെ പക്കൽ നിന്നു എടുത്തു
പത്തു റാത്തലുള്ളവന്നു കൊടുപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 കർത്താവേ,
അവന്നു പത്തു റാത്തൽ ഉണ്ടല്ലോ
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 26 ഉള്ളവന്നു
ഏവന്നു കൊടുക്കും ഇല്ലാത്തവനോടു
ഉള്ളതുംകൂടെ എടുത്തു കളയും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 27 എന്നാൽ
ഞാൻ തങ്ങൾക്കു രാജാവായിരിക്കുന്നതു
സമ്മതമില്ലാത്ത ശത്രുക്കളായവരെ ഇവിടെ
കൊണ്ടുവന്നു എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളവിൻ എന്നു അവൻ കല്പിച്ചു.
28 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുമ്പായി
നടന്നുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു യാത്ര
ചെയ്തു. 29 അവൻ ഒലീവ് മലയരികെ
ബേത്ത്ഫാഗെക്കും ബേഥാന്യെക്കും
സമീപിച്ചപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരെ
അയച്ചു: 30 നിങ്ങൾക്കു എതിരെയുള്ള
ഗ്രാമത്തിൽ ചെല്ലുവിൻ; അതിൽ
കടക്കുമ്പോൾ ആരും ഒരിക്കലും
കയറീട്ടില്ലാത്ത ഒരു കഴുതക്കുട്ടിയെ
കെട്ടിയിരിക്കുന്നതു കാണും; അതിനെ
അഴിച്ചു കൊണ്ടുവരുവിൻ. 31
അതിനെ അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ:
കർത്താവിന്നു ഇതിനെക്കൊണ്ടു

ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു പറവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 അയക്കപ്പെട്ടവർ പോയി
തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു.
33 കഴുതക്കുട്ടിയെ അഴിക്കുമ്പോൾ
അതിന്റെ ഉടയവർ: കഴുതക്കുട്ടിയെ
അഴിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
34 കർത്താവിനു ഇതിനെക്കൊണ്ടു
ആവശ്യം ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
35 അതിനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം
കഴുതക്കുട്ടിമേൽ ഇട്ടു യേശുവിനെ
കയറ്റി. 36 അവൻ പോകുമ്പോൾ
അവർ തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം വഴിയിൽ
വിരിച്ചു. 37 അവൻ ഒലീവുമലയുടെ
ഇറക്കത്തിന്നു അടുത്തപ്പോൾ
ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടം എല്ലാം തങ്ങൾ
കണ്ട സകല വീര്യപ്രവൃത്തികളെയും
കുറിച്ചു സന്തോഷിച്ചു അത്യുച്ചത്തിൽ
ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തി: 38 കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ വരുന്ന രാജാവു
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
സമാധാനവും അത്യുന്നതങ്ങളിൽ
മഹത്വവും എന്നു പറഞ്ഞു. 39
പുരുഷാരത്തിൽ ചില പരീശന്മാരോ
അവനോടു: ഗുരോ, നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ
വിലക്കുക എന്നു പറഞ്ഞു. 40 അതിന്നു
അവൻ: ഇവർ മിണ്ടാതിരുന്നാൽ
കല്ലുകൾ ആർത്തുവിളിക്കും എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 41
അവൻ നഗരത്തിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ
അതിനെ കണ്ടു അതിനെക്കുറിച്ചു
കരഞ്ഞു: 42 ഈ നാളിൽ നിന്റെ
സമാധാനത്തിന്നുള്ളതു നീയും അറിഞ്ഞു
എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. ഇപ്പോഴോ
അതു നിന്റെ കണ്ണിന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
43 നിന്റെ സന്ദർശനകാലം നീ
അറിയാഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിന്റെ
ശത്രുക്കൾ നിനക്കു ചുറ്റും വാടകോരി
നിന്നെ വളഞ്ഞു നാലുപുറത്തും
ഞെരുക്കി 44 നിന്നെയും നിന്നിലുള്ള നിന്റെ
മക്കളെയും നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, നിങ്കൽ
കല്ലിന്മേൽ കല്ലു ശേഷിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്ന
കാലം നിനക്കു വരും. 45 പിന്നെ അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു വില്ക്കുന്നവരെ
പുറത്താക്കിത്തുടങ്ങി: 46 എന്റെ
ആലയം പ്രാർത്ഥനാലയം ആകും എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളോ അതിനെ
കള്ളന്മാരുടെ ഗുഹ ആക്കിത്തീർത്തു
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 47
അവൻ ദിവസേന ദൈവാലയത്തിൽ
ഉപദേശിച്ചുപോന്നു; എന്നാൽ
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും
ജനത്തിൽ പ്രധാനികളായവരും അവനെ
നശിപ്പിപ്പാൻ തക്കം നോക്കി. 48 എങ്കിലും
ജനം എല്ലാം അവന്റെ വചനം കേട്ടു
രഞ്ജിച്ചിരിക്കയാൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു
എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല.

20 ആ ദിവസങ്ങളിൽ ഒന്നിൽ
അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ
ജനത്തോടു ഉപദേശിച്ചു സുവിശേഷം
അറിയിക്കുമ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരുമായി അടുത്തു
വന്നു അവനോടു: 2 നീ എന്തു
അധികാരംകൊണ്ടു ഇതു ചെയ്യുന്നു?
ഈ അധികാരം നിനക്കു തന്നതു ആർ?
ഞങ്ങളോടു പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 3
അതിന്നു ഉത്തരമായി അവൻ: ഞാനും
നിങ്ങളോടു ഒരു വാക്കു ചോദിക്കും; അതു
എന്നോടു പറവിൻ. 4 യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നോ
മനുഷ്യരിൽനിന്നോ ഉണ്ടായതു
എന്നു ചോദിച്ചു. 5 അവർ തമ്മിൽ
നിരൂപിച്ചു: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു എന്നു
പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ നിങ്ങൾ അവനെ
വിശ്വസിക്കാഞ്ഞതു എന്തു എന്നു

അവൻ ചോദിക്കും. 6 മനുഷ്യരിൽനിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞാലോ ജനം ഒക്കെയും
യോഹന്നാൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു
ഉറെച്ചിരിക്കകൊണ്ടു നമ്മെ കല്ലെറിയും
എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു: 7 എവിടെനിന്നോ?
ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവരോടു:
എന്നാൽ ഞാൻ ഇതു ചെയ്യുന്നതു ഇന്ന
അധികാരം കൊണ്ടാകുന്നു എന്നുള്ളതു
ഞാനും നിങ്ങളോടു പറയുന്നില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അനന്തരം അവൻ
ജനത്തോടു ഉപമ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
ഒരു മനുഷ്യൻ ഒരു മുന്തിരിത്തോട്ടം
നട്ടുണ്ടാക്കി കുടിയാന്മാരെ പാട്ടത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചിട്ടു ഏറിയ കാലം പരദേശത്തു
പോയി പാർത്തു. 10 സമയമായപ്പോൾ
കുടിയാന്മാരോടു തോട്ടത്തിന്റെ അനുഭവം
വാങ്ങേണ്ടതിന്നു അവരുടെ അടുക്കൽ ഒരു
ദാസനെ അയച്ചു; അവനെ കുടിയാന്മാർ
തല്ലി വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 11
അവൻ മറ്റൊരു ദാസനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവനെയും അവർ തല്ലി അപമാനിച്ചു
വെറുതെ അയച്ചുകളഞ്ഞു. 12 അവൻ
മൂന്നാമതു ഒരുത്തനെ പറഞ്ഞയച്ചു;
അവർ അവനെയും മുറിവേല്പിച്ചു
പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 13 അപ്പോൾ
മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ: ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? എന്റെ പ്രിയ പുത്രനെ
അയക്കും; പക്ഷേ അവർ അവനെ
ശങ്കിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 14 കുടിയാന്മാർ
അവനെ കണ്ടിട്ടു: ഇവൻ അവകാശി;
അവകാശം നമുക്കു ആകേണ്ടതിന്നു
നാം അവനെ കൊന്നുകളക എന്നു
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു പറഞ്ഞു. 15
അവർ അവനെ തോട്ടത്തിൽ നിന്നു
പുറത്താക്കി കൊന്നുകളഞ്ഞു. എന്നാൽ
തോട്ടത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ അവരോടു
എന്തു ചെയ്യും? 16 അവൻ വന്നു
ആ കുടിയാന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചു തോട്ടം
അന്യന്മാർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും. അതു
കേട്ടിട്ടു അവർ അങ്ങനെ ഒരുനാളും
സംഭവിക്കയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 17
അവനോ അവരെ നോക്കി: “എന്നാൽ
വീടുപണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ
കല്ലു മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു എന്തു? 18
ആ കല്ലിന്മേൽ വീഴുന്ന ഏവനും
തകർന്നുപോകും; അതു ആരുടെ
മേൽ എങ്കിലും വീണാൽ അവനെ
ധൂളിപ്പിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 19 ഈ
ഉപമ തങ്ങളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു എന്നു
ശാസ്ത്രിമാരും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ഗ്രഹിച്ചിട്ടു ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അവന്റെ
മേൽ കൈവെപ്പാൻ നോക്കി എങ്കിലും
ജനത്തെ ഭയപ്പെട്ടു. 20 പിന്നെ അവർ
അവനെ നാടുവാഴിയുടെ അധീനതയിലും
അധികാരത്തിലും ഏല്പിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
അവനെ വാക്കിൽ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു
തക്കം നോക്കി നീതിമാന്മാർ എന്നു
നടിക്കുന്ന ഒറ്റുകാരെ അയച്ചു. 21 അവർ
അവനോടു: ഗുരോ, നീ നേർ പറഞ്ഞു
ഉപദേശിക്കയും മുഖപക്ഷം നോക്കാതെ
ദൈവത്തിന്റെ വഴി യഥാർത്ഥമായി
പഠിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 22 നാം കൈസർക്കു
കരം കൊടുക്കുന്നതു വിഹിതമോ
അല്ലയോ എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അവരുടെ
ഉപായം ഗ്രഹിച്ചിട്ടു അവൻ അവരോടു:
ഒരു വെള്ളിക്കാശ് കാണിപ്പിൻ; 24
അതിനുള്ള സ്വരൂപവും മേലെഴുത്തും
ആരുടേതു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
കൈസരുടേതു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
25 എന്നാൽ കൈസർക്കുള്ളതു
കൈസർക്കും ദൈവത്തിന്നുള്ളതു
ദൈവത്തിന്നും കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ

അവർ ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു
അവനെ വാക്കിൽ പിടിപ്പാൻ കഴിയാതെ
അവന്റെ ഉത്തരത്തിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
മിണ്ടാതിരുന്നു. 27 പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല
എന്നു പറയുന്ന സദൂക്യരിൽ ചിലർ
അടുത്തു വന്നു അവനോടു ചോദിച്ചതു: 28
ഗുരോ, ഒരുത്തന്റെ സഹോദരൻ വിവാഹം
കഴിച്ചിട്ടു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയാൽ
അവന്റെ സഹോദരൻ അവന്റെ
ഭാര്യയെ പരിഗ്രഹിച്ചു സഹോദരന്നു
സന്തതിയെ ജനിപ്പിക്കേണം എന്നു മോശെ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 29 എന്നാൽ ഏഴു
സഹോദരന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരിൽ
ഒന്നാമത്തവൻ ഒരു സ്ത്രീയെ വിവാഹം
കഴിച്ചു മക്കളില്ലാതെ മരിച്ചുപോയി.
30 രണ്ടാമത്തവനും മൂന്നാമത്തവനും
അവളെ പരിഗ്രഹിച്ചു. 31 അവ്വണ്ണം
ഏഴുപേരും ചെയ്തു മക്കളില്ലാതെ
മരിച്ചുപോയി. 32 ഒടുവിൽ സ്ത്രീയും
മരിച്ചു. 33 എന്നാൽ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവൾ അവരിൽ ഏവന്നു ഭാര്യയാകും?
ഏഴുവർക്കും ഭാര്യയായിരുന്നുവല്ലോ. 34
അതിന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഈ ലോകത്തിന്റെ മക്കൾ വിവാഹം
കഴിക്കയും വിവാഹത്തിന്നു കൊടുക്കയും
ചെയ്യുന്നു. (aiōn g165) 35 എങ്കിലും ആ
ലോകത്തിന്നും മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള
പുനരുത്ഥാനത്തിന്നും യോഗ്യരായവർ
വിവാഹം കഴിക്കയുമില്ല വിവാഹത്തിന്നു
കൊടുക്കപ്പെടുകയുമില്ല; അവർക്കു
ഇനി മരിപ്പാനും കഴികയില്ല. (aiōn g165) 36
അവൻ പുനരുത്ഥാനപുത്രന്മാരാകയാൽ
ദൈവദൂതതുല്യരും ദൈവ
പുത്രന്മാരും ആകുന്നു. 37 മരിച്ചവർ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു എന്നതോ
മോശെയും മുൾപ്പടർപ്പുഭാഗത്തു
കർത്താവിനെ അബ്രാഹാമിന്റെ
ദൈവവും യിസ്ഹാക്കിന്റെ ദൈവവും
യാക്കോബിന്റെ ദൈവവും എന്നു
പറയുന്നതിനാൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
38 ദൈവമോ മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല,
ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമത്രേ; എല്ലാവരും
അവന്നു ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 39
അതിന്നു ചില ശാസ്ത്രിമാർ: ഗുരോ,
നീ പറഞ്ഞതു ശരി എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 40 പിന്നെ അവനോടു ഒന്നും
ചോദിപ്പാൻ അവർ തുനിഞ്ഞതുമില്ല. 41
എന്നാൽ അവൻ അവരോടു: ക്രിസ്തു
ദാവീദിന്റെ പുത്രൻ എന്നു പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? 42 “കർത്താവു എന്റെ
കർത്താവിനോടു: ഞാൻ നിന്റെ
ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം
എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു” 43 എന്നു
സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ ദാവീദ് തന്നേ
പറയുന്നുവല്ലോ. 44 ദാവീദ് അവനെ
കർത്താവു എന്നു വിളിക്കുന്നു; പിന്നെ
അവന്റെ പുത്രൻ ആകുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു ചോദിച്ചു. 45 എന്നാൽ ജനം
ഒക്കെയും കേൾക്കെ അവൻ തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരോടു: 46 നിലയങ്കികളോടെ
നടപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കയും അങ്ങാടിയിൽ
വന്ദനവും പള്ളിയിൽ മുഖ്യാസനവും
അത്താഴത്തിൽ പ്രധാനസ്ഥലവും
പ്രിയപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ശാസ്ത്രിമാരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 47 അവർ
വിധവമാരുടെ വീടുകളെ വിഴുങ്ങുകയും
ഉപായരൂപേണ ദീർഘമായി
പ്രാർത്ഥിക്കയും ചെയ്യുന്നു; അവർക്കു
ഏറ്റവും വലിയ ശിക്ഷാവിധിവരും.

21 അവൻ തലപൊക്കി ധനവാന്മാർ
ഭണ്ഡാരത്തിൽ വഴിപാടു ഇടുന്നതു
കണ്ടു. 2 ദരിദ്രയായോരു വിധവ രണ്ടു
കാശു ഇടുന്നതു കണ്ടിട്ടു അവൻ: 3 ഈ
ദരിദ്രയായ വിധവ എല്ലാവരെക്കാളും
അധികം ഇട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ

സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 4
എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ
നിന്നല്ലോ വഴിപാടു ഇട്ടതു; ഇവളോ
തന്റെ ഇല്ലായ്മയിൽ നിന്നു തനിക്കുള്ള
ഉപജീവനം ഒക്കെയും ഇട്ടിരിക്കുന്നു.
5 ചിലർ ദൈവാലയത്തെക്കുറിച്ചു
അതു മനോഹരമായ
കല്ലുകളാലും വഴിപാടുകളാലും
അലങ്കരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞപ്പോൾ: 6 ഈ കാണുന്നതിൽ
ഇടിഞ്ഞുപോകാതെ കല്ലു കല്ലിന്മേൽ
ശേഷിക്കാത്ത കാലം വരും എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 7 ഗുരോ,
അതു എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും? അതു
സംഭവിപ്പാറാകുമ്പോഴുള്ള ലക്ഷണം
എന്തു എന്നു അവർ അവനോടു
ചോദിച്ചു. 8 അതിന്നു അവൻ:
ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നും സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നും പറഞ്ഞു അനേകർ എന്റെ
പേരെടുത്തു വരും; അവരെ
അനുഗമിക്കരുതു. 9 നിങ്ങൾ
യുദ്ധങ്ങളെയും കലഹങ്ങളെയും കുറിച്ചു
കേൾക്കുമ്പോൾ ഞെട്ടിപ്പോകരുതു;
അതു ആദ്യം സംഭവിക്കേണ്ടതു തന്നേ;
അവസാനം ഉടനെ അല്ലതാനും എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 പിന്നെ അവൻ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ജാതി ജാതിയോടും
രാജ്യം രാജ്യത്തോടും എതിർക്കും.
11 വലിയ ഭൂകമ്പവും ക്ഷാമവും
മഹാവ്യാധികളും അവിടവിടെ ഉണ്ടാകും;
ഭയങ്കരകാഴ്ചകളും ആകാശത്തിൽ
മഹാ ലക്ഷ്യങ്ങളും ഉണ്ടാകും. 12 ഇതു
എല്ലാറ്റിന്നും മുമ്പെ എന്റെ നാമംനിമിത്തം
അവർ നിങ്ങളുടെമേൽ കൈവെച്ചു
രാജാക്കന്മാരുടെയും നാടുവാഴികളുടെയും
മുമ്പിൽ കൊണ്ടുപോയി ഉപദ്രവിക്കയും
പള്ളികളിലും തടവുകളിലും ഏല്പിക്കയും
ചെയ്യും. 13 അതു നിങ്ങൾക്കു
സാക്ഷ്യം പറവാൻ തരം ആകും. 14
ആകയാൽ പ്രതിവാദിപ്പാൻ മുമ്പുകൂട്ടി
വിചാരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
മനസ്സിൽ ഉറെച്ചുകൊൾവിൻ. 15
നിങ്ങളുടെ എതിരികൾക്കു ആർക്കും
ചെറുപ്പാനോ എതിർ പറവാനോ
കഴിയാത്ത വാക്കും ജ്ഞാനവും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. 16 എന്നാൽ
അമ്മയപ്പന്മാരും സഹോദരന്മാരും
ചാർച്ചക്കാരും ചങ്ങാതികളും നിങ്ങളെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും നിങ്ങളിൽ ചിലരെ
കൊല്ലിക്കയും ചെയ്യും. 17 എന്റെ നാമം
നിമിത്തം എല്ലാവരും നിങ്ങളെ പകെക്കും.
18 നിങ്ങളുടെ തലയിലെ ഒരു രോമംപോലും
നശിച്ചുപോകയില്ലതാനും. 19 നിങ്ങൾ
ക്ഷമകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ പ്രാണനെ
നേടും. 20 സൈന്യങ്ങൾ യെരൂശലേമിനെ
വളഞ്ഞിരിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ
അതിന്റെ ശൂന്യകാലം അടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
21 അന്നു യെഹൂദ്യയിലുള്ളവർ
മലകളിലേക്കു ഓടിപ്പോകട്ടെ; അതിന്റെ
നടുവിലുള്ളവർ പുറപ്പെട്ടുപോകട്ടെ;
നാട്ടുപുറങ്ങളിലുള്ളവർ അതിൽ
കടക്കരുതു. 22 എഴുതിയിരിക്കുന്നതെല്ലാം
നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു ആ നാളുകൾ
പ്രതികാരകാലം ആകുന്നു. 23 ആ
കാലത്തു ഗർഭിണികൾക്കും മുല
കുടിപ്പിക്കുന്നവർക്കും അയ്യോ കഷ്ടം!
ദേശത്തു വലിയ ഞെരുക്കവും
ഈ ജനത്തിന്മേൽ ക്രോധവും
ഉണ്ടാകും. 24 അവർ വാളിന്റെ
വായ്ത്തലയാൽ വീഴുകയും അവരെ
സകലജാതികളിലേക്കും ബദ്ധരായി
കൊണ്ടുപോകയും ജാതികളുടെ കാലം
തികയുവോളം ജാതികൾ യെരൂശലേം

ചവിട്ടിക്കളകയും ചെയ്യും. 25 സൂര്യനിലും
ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ
ഉണ്ടാകും; കടലിന്റെയും ഓളത്തിന്റെയും
മുഴക്കം നിമിത്തം ഭൂമിയിലെ ജാതികൾക്കു
നിരാശയോടു കൂടിയ പരിഭ്രമം ഉണ്ടാകും.
26 ആകാശത്തിന്റെ ശക്തികൾ
ഇളകിപ്പോകുന്നതിനാൽ ഭൂലോകത്തിന്നു
എന്തു ഭവിപ്പാൻ പോകുന്നു എന്നു
പേടിച്ചും നോക്കിപ്പാർത്തുംകൊണ്ടു
മനുഷ്യർ നിർജ്ജീവന്മാർ ആകും. 27
അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ ശക്തിയോടും
മഹാതേജസ്സോടും കൂടെ മേഘത്തിൽ
വരുന്നതു അവർ കാണും. 28 ഇതു
സംഭവിച്ചുതുടങ്ങുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
വീണ്ടെടുപ്പു അടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു
നിവിർന്നു തല പൊക്കുവിൻ. 29
ഒരുപമയും അവരോടു പറഞ്ഞതു:
അത്തി മുതലായ സകല വൃക്ഷങ്ങളെയും
നോക്കുവിൻ. 30 അവ തളിർക്കുന്നതു
നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വേനൽ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്വതവെ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 31 അവ്വണ്ണം തന്നേ
ഇതു സംഭവിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ
ദൈവരാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
ഗ്രഹിപ്പിൻ. 32 സകലവും സംഭവിക്കുവോളം
ഈ തലമുറ ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല
എന്നു ഞാൻ സത്യമായിട്ടു നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 33 ആകാശവും ഭൂമിയും
ഒഴിഞ്ഞുപോകും; എന്റെ വചനങ്ങളോ
ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല. 34 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും
ഉപജീവനചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ടു
ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു
കണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചു
കൊൾവിൻ. 35 അതു സർവ്വഭൂതലത്തിലും
വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും വരും. 36
ആകയാൽ ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള
എല്ലാറ്റിന്നും ഒഴിഞ്ഞു പോകുവാനും
മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പിൽ നില്പാനും നിങ്ങൾ
പ്രാപ്തരാകേണ്ടതിന്നു സദാകാലവും
ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടിരിപ്പിൻ.
37 അവൻ ദിവസേന പകൽ
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിച്ചുപോന്നു;
രാത്രി ഓലിവ്മലയിൽ പോയി പാർക്കും.
38 ജനം എല്ലാം അവന്റെ വചനം
കേൾക്കേണ്ടതിന്നു അതികാലത്തു
ദൈവലായത്തിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലും.

22 പെസഹ എന്ന പുളിപ്പില്ലാത്ത
അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ അടുത്തു.
2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും ജനത്തെ ഭയപ്പെടുകയാൽ
അവനെ ഒടുക്കുവാൻ ഉപായം
അന്വേഷിച്ചു. 3 എന്നാൽ
പന്തിരുവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള
ഈസ്കാര്യോത്തായൂദയിൽ
സാത്താൻ കടന്നു: 4 അവൻ
ചെന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
പടനായകന്മാരോടും അവനെ അവർക്കു
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന വഴിയെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചു. 5 അവർ സന്തോഷിച്ചു
അവന്നു ദ്രവ്യം കൊടുക്കാം എന്നു
പറഞ്ഞൊത്തു. 6 അവൻ വാക്കു
കൊടുത്തു, പുരുഷാരം ഇല്ലാത്ത
സമയത്തു അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
തക്കം അന്വേഷിച്ചുപോന്നു. 7
പെസഹകുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കേണ്ടുന്ന
പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ പെരുനാൾ
ആയപ്പോൾ 8 അവൻ പത്രൊസിനെയും
യോഹന്നാനെയും അയച്ചു: നിങ്ങൾ
പോയി നമുക്കു പെസഹ കഴിപ്പാൻ
ഒരുക്കുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9
ഞങ്ങൾ എവിടെ ഒരുക്കേണം എന്നു
അവർ ചോദിച്ചതിന്നു: 10 നിങ്ങൾ
പട്ടണത്തിൽ എത്തുമ്പോൾ ഒരു
കുടം വെള്ളം ചുമന്നുകൊണ്ടു ഒരു

മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു എതിർപെടും;
അവൻ കടക്കുന്ന വീട്ടിലേക്കു
പിൻചെന്നു വീട്ടുടയവനോടു: 11 ഞാൻ
എന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി പെസഹ
കഴിപ്പാനുള്ള ശാല എവിടെ എന്നു
ഗുരു നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു എന്നു
പറവിൻ. 12 അവൻ വിരിച്ചൊരുക്കിയോരു
വന്മാളിക കാണിച്ചുതരും; അവിടെ
ഒരുക്കുവിൻ എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 13 അവർ പോയി തങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ കണ്ടു പെസഹ
ഒരുക്കി. 14 സമയം ആയപ്പോൾ അവൻ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരുന്നു. 15 അവൻ അവരോടു: ഞാൻ
കഷ്ടം അനുഭവിക്കും മുമ്പെ ഈ
പെസഹ നിങ്ങളോടു കൂടെ കഴിപ്പാൻ
വാഞ്ഛയോടെ ആഗ്രഹിച്ചു. 16 അതു
ദൈവരാജ്യത്തിൽ നിവൃത്തിയാകുവോളം
ഞാൻ ഇനി അതു കഴിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു
എന്നുപറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ പാനപാത്രം
എടുത്തു വാഴ്ത്തി: ഇതു വാങ്ങി
പങ്കിട്ടുകൊൾവിൻ. 18 ദൈവരാജ്യം
വരുവോളം ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ
അനുഭവം ഇന്നു മുതൽ കുടിക്കില്ല
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 19
പിന്നെ അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി നുറുക്കി
അവർക്കു കൊടുത്തു: ഇതു നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി നല്കുന്ന എന്റെ ശരീരം; എന്റെ
ഓർമ്മെക്കായി ഇതു ചെയ്വിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 20 അവ്വണ്ണം തന്നേ അത്താഴം
കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും
കൊടുത്തു: ഈ പാനപാത്രം നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി ചൊരിയുന്ന എന്റെ രക്തത്തിലെ
പുതിയനിയമം ആകുന്നു. 21 എന്നാൽ
എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവന്റെ
കൈ എന്റെ അരികെ മേശപ്പുറത്തു
ഉണ്ടു. 22 നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ
മനുഷ്യപുത്രൻ പോകുന്നു സത്യം;
എങ്കിലും അവനെ കാണിച്ചു കൊടുക്കുന്ന
മനുഷ്യന്നു അയ്യോ കഷ്ടം എന്നു പറഞ്ഞു.
23 ഇതു ചെയ്വാൻ പോകുന്നവൻ
തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ആർ ആയിരിക്കും
എന്നു അവർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിച്ചു
തുടങ്ങി. 24 തങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ആരെ ആകുന്നു വലിയവനായി
എണ്ണേണ്ടതു എന്നതിനെച്ചൊല്ലി ഒരു
തർക്കവും അവരുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായി.
25 അവനോ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ജാതികളുടെ രാജാക്കന്മാർ അവരിൽ
കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നു; അവരുടെ മേൽ
അധികാരം നടത്തുന്നവരെ ഉപകാരികൾ
എന്നു പറയുന്നു. 26 നിങ്ങളോ
അങ്ങനെയല്ല; നിങ്ങളിൽ വലിയവൻ
ഇളയവനെപ്പോലെയും നായകൻ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെയും
ആകട്ടെ. 27 ആരാകുന്നു വലിയവൻ?
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനോ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനോ?
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നവനല്ലയോ?
ഞാനോ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ ആകുന്നു.
28 നിങ്ങൾ ആകുന്നു എന്റെ പരീക്ഷകളിൽ
എന്നോടുകൂടെ നിലനിന്നവർ. 29
എന്റെ പിതാവു എനിക്കു രാജ്യം
നിയമിച്ചുതന്നതുപോലെ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കും നിയമിച്ചു തരുന്നു. 30 നിങ്ങൾ
എന്റെ രാജ്യത്തിൽ എന്റെ മേശയിങ്കൽ
തിന്നുകുടിക്കയും സിംഹാസനങ്ങളിൽ
ഇരുന്നു യിസ്രായേൽ ഗോത്രം
പന്ത്രണ്ടിനെയും ന്യായം വിധിക്കയും
ചെയ്യും. 31 ശിമോനേ, ശിമോനെ,
സാത്താൻ നിങ്ങളെ കോതമ്പുപോലെ
പാറ്റേണ്ടതിന്നു കല്പന ചോദിച്ചു. 32 ഞാനോ
നിന്റെ വിശ്വാസം പൊയ്പോകാതിരിപ്പാൻ
നിനക്കു വേണ്ടി അപേക്ഷിച്ചു; എന്നാൽ

നീ ഒരു സമയം തിരിഞ്ഞു വന്നശേഷം
നിന്റെ സഹോദരന്മാരെ ഉറപ്പിച്ചുകൊൾക.
33 അവൻ അവനോടു: കർത്താവേ,
ഞാൻ നിന്നോടുകൂടെ തടവിലാകുവാനും
മരിപ്പാനും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 34 അതിന്നു അവൻ:
പത്രൊസെ, നീ എന്നെ അറിയുന്നില്ല
എന്നു മൂന്നുവട്ടം തള്ളിപ്പറയുംമുമ്പെ
ഇന്നു കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
35 പിന്നെ അവൻ അവരോടു: ഞാൻ
നിങ്ങളെ മടിശ്ശീലയും പൊക്കണവും
ചെരിപ്പും കൂടാതെ അയച്ചപ്പോൾ വല്ല
കുറവുമുണ്ടായോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
ഒരു കുറവുമുണ്ടായില്ല എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 36 അവൻ അവരോടു:
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ മടിശ്ശീലയുള്ളവൻ
അതു എടുക്കട്ടെ; അവ്വണ്ണം തന്നേ
പൊക്കണമുള്ളവനും; ഇല്ലാത്തവനോ
തന്റെ വസ്ത്രം വിറ്റു വാൾ കൊള്ളട്ടെ.
37 അവനെ അധർമ്മികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
എണ്ണി എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു
ഇനി എന്നിൽ നിവൃത്തിവരേണം
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു;
എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു
നിവൃത്തി വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
38 കർത്താവേ, ഇവിടെ രണ്ടു വാൾ
ഉണ്ടു എന്നു അവർ പറഞ്ഞതിന്നു: മതി
എന്നു അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു.
39 പിന്നെ അവൻ പതിവുപോലെ
ഒലീവ് മലെക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി;
ശിഷ്യന്മാരും അവനെ അനുഗമിച്ചു. 40
ആ സ്ഥലത്തു എത്തിയപ്പോൾ അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ പരീക്ഷയിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 താൻ അവരെ വിട്ടു
ഒരു കല്ലേറുദൂരത്തോളം വാങ്ങിപ്പോയി
മുട്ടുകുത്തി; 42 പിതാവേ, നിനക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ ഈ പാനപാത്രം
എങ്കൽ നിന്നു നീക്കേണമേ; എങ്കിലും
എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല നിന്റെ ഇഷ്ടം തന്നെ
ആകട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു. 43 അവനെ
ശക്തിപ്പെടുത്തുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
ഒരു ദൂതൻ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി. 44
പിന്നെ അവൻ പ്രാണവേദനയിലായി
അതിശ്രദ്ധയോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ
വിയർപ്പു നിലത്തു വീഴുന്ന വലിയ
ചോരത്തുള്ളിപോലെ ആയി. 45 അവൻ
പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു
ശിഷ്യന്മാരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു, അവർ
വിഷാദത്താൽ ഉറങ്ങുന്നതു കണ്ടു
അവരോടു: 46 നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുന്നതു
എന്തു? പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു.
47 അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
ഇതാ, ഒരു പുരുഷാരം; പന്തിരുവരിൽ
ഒരുവനായ യൂദാ അവർക്കു മുന്നടന്നു
യേശുവിനെ ചുംബിപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു.
48 യേശു അവനോടു: യൂദയേ,
മനുഷ്യപുത്രനെ ചുംബനംകൊണ്ടോ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു എന്നു പറഞ്ഞു.
49 സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതു അവന്റെ
കൂടെയുള്ളവർ കണ്ടു: കർത്താവേ,
ഞങ്ങൾ വാൾകൊണ്ടു വെട്ടേണമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 50 അവരിൽ ഒരുത്തൻ
മഹാപുരോഹിതന്റെ ദാസനെ വെട്ടി
അവന്റെ വലത്തെ കാതു അറുത്തു. 51
അപ്പോൾ യേശു; ഇത്രെക്കു വിടുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു അവന്റെ കാതു
തൊട്ടു സൗഖ്യമാക്കി. 52 യേശു തന്റെ
നേരെ വന്ന മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകന്മാരോടും
മൂപ്പന്മാരോടും: ഒരു കള്ളന്റെ നേരെ
എന്നപോലെ നിങ്ങൾ വാളും വടിയുമായി
പുറപ്പെട്ടുവന്നുവോ? 53 ഞാൻ ദിവസേന
ദൈവാലയത്തിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ

ഇരുന്നിട്ടും എന്റെ നേരെ കൈ ഓങ്ങിയില്ല;
എന്നാൽ ഇതു നിങ്ങളുടെ നാഴികയും
ഇരുളിന്റെ അധികാരവും ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 54 അവർ അവനെ
പിടിച്ചു മഹാപുരോഹിതന്റെ വീട്ടിൽ
കൊണ്ടുപോയി; പത്രൊസും അകലം വിട്ടു
പിൻചെന്നു. 55 അവർ നടുമുറ്റത്തിന്റെ
മദ്ധ്യേ തീ കത്തിച്ചു ഒന്നിച്ചിരുന്നപ്പോൾ
പത്രൊസും അവരുടെ ഇടയിൽ
ഇരുന്നു. 56 അവൻ തീവെട്ടത്തിന്നടുക്കെ
ഇരിക്കുന്നതു ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി
കണ്ടു അവനെ ഉറ്റു നോക്കി: ഇവനും
അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 57 അവനോ; സ്ത്രീയേ,
ഞാൻ അവനെ അറിയുന്നില്ല എന്നു
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു. 58 കുറഞ്ഞോന്നു
കഴിഞ്ഞിട്ടു മറ്റൊരുവൻ അവനെ കണ്ടു:
നീയും അവരുടെ കൂട്ടത്തിലുള്ളവൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; പത്രൊസോ: മനുഷ്യാ, ഞാൻ
അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 59 ഏകദേശം ഒരു
മണി നേരം കഴിഞ്ഞാറെ വേറൊരുവൻ:
ഇവനും അവനോടുകൂടെ ആയിരുന്നു
സത്യം; ഇവൻ ഗലീലക്കാരനല്ലോ
എന്നു നിഷ്കർഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 60
മനുഷ്യാ, നീ പറയുന്നതു എനിക്കു
തിരിയുന്നില്ല എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു.
അവൻ സംസാരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
പെട്ടെന്നു കോഴി കൂകി. 61 അപ്പോൾ
കർത്താവു തിരിഞ്ഞു പത്രൊസിനെ
ഒന്നു നോക്കി: ഇന്നു കോഴി കൂകുംമുമ്പെ
നീ മൂന്നുവട്ടം എന്നെ തള്ളിപ്പറയും
എന്നു കർത്താവു തന്നോടു പറഞ്ഞ
വാക്കു പത്രൊസു ഓർത്തു 62
പുറത്തിറങ്ങി അതിദുഃഖത്തോട
കരഞ്ഞു. 63 യേശുവിനെ പിടിച്ചവർ
അവനെ പരിഹസിച്ചു കണ്ണുകെട്ടി
തല്ലി: 64 പ്രവചിക്ക; നിന്നെ അടിച്ചവൻ
ആർ എന്നു ചോദിച്ചു 65 മറ്റു പലതും
അവനെ ദുഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 66
നേരം വെളുത്തപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ
മൂപ്പന്മാരായ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും വന്നുകൂടി അവനെ
ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ വരുത്തി:
നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ ഞങ്ങളോടു
പറക എന്നു പറഞ്ഞു. 67 അവൻ
അവരോടു: ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കയില്ല; 68 ഞാൻ
ചോദിച്ചാൽ ഉത്തരം പറയുകയുമില്ല. 69
എന്നാൽ ഇന്നുമുതൽ മനുഷ്യപുത്രൻ
ദൈവശക്തിയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു
ഇരിക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 70 എന്നാൽ
നീ ദൈവപുത്രൻ തന്നെയോ എന്നു
എല്ലാവരും ചോദിച്ചതിന്നു: നിങ്ങൾ
പറയുന്നതു ശരി; ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 71 അപ്പോൾ അവർ
ഇനി സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു നമുക്കു എന്തു
ആവശ്യം? നാം തന്നേ അവന്റെ വാമൊഴി
കേട്ടുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.

23 അനന്തരം അവർ എല്ലാവരും
കൂട്ടമേ എഴുന്നേറ്റു അവനെ
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോയി: 2 ഇവൻ ഞങ്ങളുടെ
ജാതിയെ മറിച്ചുകളകയും താൻ
ക്രിസ്തു എന്ന രാജാവാകുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസർക്കു കരം
കൊടുക്കുന്നതു വിരോധിക്കയും
ചെയ്യുന്നതായി ഞങ്ങൾ കണ്ടു എന്നു
കുറ്റം ചുമത്തിത്തുടങ്ങി. 3 പീലാത്തൊസ്
അവനോടു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ ആകുന്നു
എന്നു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 4
പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരോടും
പുരുഷാരത്തോടും: ഞാൻ ഈ
മനുഷ്യനിൽ കുറ്റം ഒന്നും കാണുന്നില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അതിന്നു അവർ:
അവൻ ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി യെഹൂദ്യയിൽ

എങ്ങും ഇവിടത്തോളവും പഠിപ്പിച്ചു
ജനത്തെ കലഹിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
നിഷ്കർഷിച്ചു പറഞ്ഞു. 6 ഇതു
കേട്ടിട്ടു ഈ മനുഷ്യൻ ഗലീലക്കാരനോ
എന്നു പീലാത്തൊസ് ചോദിച്ചു; 7
ഹെരോദാവിന്റെ അധികാരത്തിൽ
ഉൾപ്പെട്ടവൻ എന്നറിഞ്ഞിട്ടു, അന്നു
യെരൂശലേമിൽ വന്നു പാർക്കുന്ന
ഹെരോദാവിന്റെ അടുക്കൽ അവനെ
അയച്ചു. 8 ഹെരോദാവു യേശുവിനെ
കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു;
അവനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു
അവനെ കാണ്മാൻ വളരെക്കാലമായി
ഇച്ഛിച്ചു, അവൻ വല്ല അടയാളവും
ചെയ്യുന്നതു കാണാം എന്നു
ആശിച്ചിരുന്നു. 9 ഏറിയോന്നു ചോദിച്ചിട്ടും
അവൻ അവനോടു ഉത്തരം ഒന്നും
പറഞ്ഞില്ല. 10 മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും കഠിനമായി അവനെ
കുറ്റം ചുമത്തിക്കൊണ്ടു നിന്നു. 11
ഹെരോദാവു തന്റെ പടയാളികളുമായി
അവനെ പരിഹസിച്ചു നിസ്സാരനാക്കി
ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു പീലാത്തൊസിന്റെ
അടുക്കൽ മടക്കി അയച്ചു. 12 അന്നു
ഹെരോദാവും പീലാത്തൊസും തമ്മിൽ
സ്നേഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു; മുമ്പെ
അവർ തമ്മിൽ വൈരമായിരുന്നു. 13
പീലാത്തൊസ് മഹാപുരോഹിതന്മാരെയും
പ്രമാണികളെയും ജനത്തെയും വിളിച്ചു
കൂട്ടി. 14 അവരോടു: ഈ മനുഷ്യൻ
ജനത്തെ മത്സരിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു നിങ്ങൾ അവനെ എന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ; ഞാനോ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പാകെ വിസ്തരിച്ചിട്ടും
നിങ്ങൾ ചുമത്തിയ കുറ്റം ഒന്നും ഇവനിൽ
കണ്ടില്ല; 15 ഹെരോദാവും കണ്ടില്ല; അവൻ
അവനെ നമ്മുടെ അടുക്കൽ മടക്കി
അയച്ചുവല്ലോ; ഇവൻ മരണയോഗ്യമായതു
ഒന്നും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല സ്പഷ്ടം; 16
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു
വിട്ടയക്കും എന്നു പറഞ്ഞു. 17 ഇവനെ
നീക്കിക്കളക; ബറബ്ബാസിനെ വിട്ടു തരിക
എന്നു എല്ലാവരുംകൂടെ നിലവിളിച്ചു. 18
[ഉത്സവന്തോറും ഒരുത്തനെ വിട്ടുകൊടുക്ക
പതിവായിരുന്നു] 19 അവനോ നഗരത്തിൽ
ഉണ്ടായ ഒരു കലഹവും കൊലയും
ഹേതുവായി തടവിലായവൻ ആയിരുന്നു.
20 പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ വിടുവിപ്പാൻ
ഇച്ഛിച്ചിട്ടു പിന്നെയും അവരോടു വിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 21 അവരോ: അവനെ
ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക എന്നു എതിരെ
നിലവിളിച്ചു. 22 അവൻ മൂന്നാമതും
അവരോടു: അവൻ ചെയ്ത ദോഷം
എന്തു? മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും
അവനിൽ കണ്ടില്ല; അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവനെ അടിപ്പിച്ചു വിട്ടയക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 അവരോ
അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു ഉറക്കെ
മുട്ടിച്ചു ചോദിച്ചു; അവരുടെ നിലവിളി
ഫലിച്ചു; 24 അവരുടെ അപേക്ഷപോലെ
ആകട്ടെ എന്നു പീലാത്തൊസ്
വിധിച്ചു, 25 കലഹവും കൊലയും
ഹേതുവായി തടവിലായവനെ അവരുടെ
അപേക്ഷപോലെ വിട്ടുകൊടുക്കയും
യേശുവിനെ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നു
ഏല്പിക്കയും ചെയ്തു. 26 അവനെ
കൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ വയലിൽ
നിന്നു വരുന്ന ശിമോൻ എന്ന ഒരു
കുറേനക്കാരനെ അവർ പിടിച്ചു ക്രൂശ്
ചുമപ്പിച്ചു യേശുവിന്റെ പിന്നാലെ
നടക്കുമാറാക്കി. 27 ഒരു വലിയ
ജനസമൂഹവും അവനെച്ചൊല്ലി വിലപിച്ചു
മുറയിടുന്ന അനേകം സ്ത്രീകളും അവന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു. 28 യേശു തിരിഞ്ഞു
അവരെ നോക്കി: യെരൂശലേംപുത്രിമാരേ,
എന്നെച്ചൊല്ലി കരയേണ്ടാ, നിങ്ങളെയും

നിങ്ങളുടെ മക്കളെയും ചൊല്ലി കരവിൻ.
29 മച്ചികളും പ്രസവിക്കാത്ത ഉദരങ്ങളും
കുടിപ്പിക്കാത്ത മുലകളും ഭാഗ്യമുള്ളവ
എന്നു പറയുന്ന കാലം വരുന്നു. 30
അന്നു മലകളോടു: ഞങ്ങളുടെ മേൽ
വീഴുവിൻ എന്നും കുന്നുകളോടു: ഞങ്ങളെ
മൂടുവിൻ എന്നും പറഞ്ഞു തുടങ്ങും.
31 പച്ചമരത്തോടു ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ
ഉണങ്ങിയതിന്നു എന്തു ഭവിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരായ
വേറെ രണ്ടുപേരെയും അവനോടുകൂടെ
കൊല്ലേണ്ടതിന്നു കൊണ്ടുപോയി.
33 തലയോടിടം എന്ന സ്ഥലത്തു
എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവിടെ
അവനെയും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെയും,
ഒരുത്തനെ വലത്തും ഒരുത്തനെ
ഇടത്തുമായി, ക്രൂശിച്ചു. 34 എന്നാൽ
യേശു: പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നതു
ഇന്നതു എന്നു അറിയായ്കകൊണ്ടു
ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. അനന്തരം അവർ അവന്റെ
വസ്ത്രം വിഭാഗിച്ചു ചീട്ടിട്ടു. 35 ജനം
നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നു. ഇവൻ
മറുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചുവല്ലോ; ദൈവം
തിരഞ്ഞെടുത്ത ക്രിസ്തു എങ്കിൽ
തന്നെത്താൻ രക്ഷിക്കട്ടെ എന്നു
പ്രധാനികളും പരിഹസിച്ചുപറഞ്ഞു. 36
പടയാളികളും അവനെ പരിഹസിച്ചു
അടുത്തു വന്നു അവന്നു പുളിച്ചവീഞ്ഞു
കാണിച്ചു. 37 നീ യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു
എങ്കിൽ നിന്നെത്തന്നേ രക്ഷിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 ഇവൻ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവു എന്നു ഒരു മേലെഴുത്തും
അവന്റെ മീതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 39
തൂക്കിയ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരിൽ
ഒരുത്തൻ: നീ ക്രിസ്തു അല്ലയോ?
നിന്നെത്തന്നേയും ഞങ്ങളെയും
രക്ഷിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ
ദുഷിച്ചു. 40 മറ്റവനോ അവനെ ശാസിച്ചു:
സമശിക്ഷാവിധിയിൽ തന്നേ ആയിട്ടും നീ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നില്ലയോ? 41 നാമോ
ന്യായമായിട്ടു ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു;
നാം പ്രവർത്തിച്ചതിന്നു യോഗ്യമായതല്ലോ
കിട്ടുന്നതു; ഇവനോ അരുതാത്തതു
ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
42 പിന്നെ അവൻ: യേശുവേ, നീ
രാജത്വം പ്രാപിച്ചു വരുമ്പോൾ എന്നെ
ഓർത്തുകൊള്ളേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു.
43 യേശു അവനോടു: ഇന്നു നീ
എന്നോടുകൂടെ പറുദീസയിൽ ഇരിക്കും
എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിന്നോടു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 44 ഏകദേശം
ആറാം മണി നേരമായപ്പോൾ സൂര്യൻ
ഇരുണ്ടുപോയിട്ടു ഒമ്പതാം മണിവരെ
ദേശത്തു ഒക്കെയും അന്ധകാരം
ഉണ്ടായി. 45 ദൈവമന്ദിരത്തിലെ തിരശ്ശീല
നടുവെ ചീന്തിപ്പോയി. 46 യേശു
അത്യുച്ചത്തിൽപിതാവേ, ഞാൻ എന്റെ
ആത്മാവിനെ തൃക്കയ്യിൽ ഏല്പിക്കുന്നു
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ഇതു
പറഞ്ഞിട്ടു പ്രാണനെ വിട്ടു. 47 ഈ
സംഭവിച്ചതു ശതാധിപൻ കണ്ടിട്ടു: ഈ
മനുഷ്യൻ വാസ്തവമായി നീതിമാൻ
ആയിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 48 കാണ്മാൻ കൂടി വന്ന
പുരുഷാരം ഒക്കെയും സംഭവിച്ചതു കണ്ടിട്ടു
മാറത്തടിച്ചുകൊണ്ടു മടങ്ങിപ്പോയി.
49 അവന്റെ പരിചയക്കാർ എല്ലാവരും
ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനെ അനുഗമിച്ച
സ്ത്രീകളും ഇതു നോക്കിക്കൊണ്ടു
ദൂരത്തു നിന്നു. 50 അരിമത്യ
എന്നൊരു യെഹൂദ്യപട്ടണക്കാരനായി
നല്ലവനും നീതിമാനും ദൈവരാജ്യത്തെ
കാത്തിരുന്നവനുമായ യോസേഫ്
എന്നൊരു മന്ത്രി 51 – അവൻ അവരുടെ
ആലോചനെക്കും പ്രവൃത്തിക്കും

അനുകൂലമല്ലായിരുന്നു – 52
പീലാത്തൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
യേശുവിന്റെ ശരീരം ചോദിച്ചു, 53 അതു
ഇറക്കി ഒരു ശീലയിൽ പൊതിഞ്ഞു
പാറയിൽ വെട്ടിയിരുന്നതും ആരെയും
ഒരിക്കലും വെച്ചിട്ടില്ലാത്തതുമായ
കല്ലറയിൽ വെച്ചു. 54 അന്നു ഒരുക്കനാൾ
ആയിരുന്നു, ശബ്ബത്തും ആരംഭിച്ചു.
55 ഗലീലയിൽ നിന്നു അവനോടുകൂടെ
പോന്ന സ്ത്രീകളും പിന്നാലെ ചെന്നു
കല്ലറയും അവന്റെ ശരീരം വെച്ച
വിധവും കണ്ടിട്ടു 56 മടങ്ങിപ്പോയി
സുഗന്ധവർഗ്ഗവും പരിമളതൈലവും
ഒരുക്കി; കല്പന അനുസരിച്ചു ശബ്ബത്തിൽ
സ്വസ്ഥമായിരന്നു.

24 അവർ ഒരുക്കിയ സുഗന്ധവർഗ്ഗം
എടുത്തു ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം
ദിവസം അതികാലത്തു കല്ലറെക്കൽ
എത്തി, 2 കല്ലറയിൽ നിന്നു കല്ലു
ഉരുട്ടിക്കളഞ്ഞതായി കണ്ടു. 3 അകത്തു
കടന്നാറെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
ശരീരം കണ്ടില്ല. 4 അതിനെക്കുറിച്ചു
അവർ ചഞ്ചലിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മിന്നുന്ന
വസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ
അരികെ നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 5 ഭയപ്പെട്ടു
മുഖം കുനിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവർ
അവരോടു: നിങ്ങൾ ജീവനുള്ളവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ അന്വേഷിക്കുന്നതു
എന്തു? 6 അവൻ ഇവിടെ ഇല്ല,
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു; 7 മുമ്പെ
ഗലീലയിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
അവൻ നിങ്ങളോടു: മനുഷ്യപുത്രനെ
പാപികളായ മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു
ക്രൂശിക്കയും അവൻ മൂന്നാം നാൾ
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും വേണം
എന്നു പറഞ്ഞതു ഓർത്തുകൊൾവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു 8 അവർ അവന്റെ
വാക്കു ഓർത്തു, 9 കല്ലറ വിട്ടു
മടങ്ങിപ്പോയി പതിനൊരുവർ മുതലായ
എല്ലാവരോടും ഇതു ഒക്കെയും
അറിയിച്ചു. 10 അവർ ആരെന്നാൽ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ, യോഹന്നാ,
യാക്കോബിന്റെ അമ്മ മറിയ എന്നവർ
തന്നേ. അവരോടുകൂടെയുള്ള മറ്റു
സ്ത്രീകളും അതു അപ്പൊസ്തലന്മാരോടു
പറഞ്ഞു. 11 ഈ വാക്കു അവർക്കു
വെറും കഥപോലെ തോന്നി; അവരെ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 12 [എന്നാൽ പത്രൊസ്
എഴുന്നേറ്റു കല്ലറെക്കൽ ഓടിച്ചെന്നു
കുനിഞ്ഞു നോക്കി, തുണി മാത്രം കണ്ടു,
സംഭവിച്ചതെന്തെന്നു ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
മടങ്ങിപ്പോന്നു.] 13 അന്നു തന്നേ അവരിൽ
രണ്ടുപേർ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ഏഴു
നാഴിക ദൂരമുള്ള എമ്മവുസ്സ് എന്ന
ഗ്രാമത്തിലേക്കു പോകയിൽ 14 ഈ
സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു ഒക്കെയും
തമ്മിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
15 സംസാരിച്ചും തർക്കിച്ചും
കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ യേശു
താനും അടുത്തുചെന്നു അവരോടു
ചേർന്നുനടന്നു. 16 അവനെ
അറിയാതവണ്ണം അവരുടെ കണ്ണു
നിരോധിച്ചിരുന്നു. 17 അവൻ അവരോടു:
നിങ്ങൾ വഴിനടന്നു തമ്മിൽ വാദിക്കുന്ന
ഈ കാര്യം എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു;
അവർ വാടിയ മുഖത്തോടെ നിന്നു.
18 ക്ലെയൊപ്പാവു എന്നു പേരുള്ളവൻ;
യെരൂശലേമിലെ പരദേശികളിൽ നീ മാത്രം
ഈ നാളുകളിൽ അവിടെ സംഭവിച്ച
കാര്യം അറിയാതിരിക്കുന്നുവോ എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 19 ഏതു എന്നു
അവൻ അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു
അവർ അവനോടു പറഞ്ഞതു:
ദൈവത്തിന്നും സകലജനത്തിനും
മുമ്പാകെ പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും
ശക്തിയുള്ള പ്രവാചകനായിരുന്ന

നസറായനായ യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ളതു
തന്നേ. 20 നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പ്രമാണികളും അവനെ മരണവിധിക്കു
ഏല്പിച്ചു ക്രൂശിച്ചു. 21 ഞങ്ങളോ അവൻ
യിസ്രായേലിനെ വീണ്ടെടുപ്പാനുള്ളവൻ
എന്നു ആശിച്ചിരുന്നു; അത്രയുമല്ല,
ഇതു സംഭവിച്ചിട്ടു ഇന്നു മൂന്നാം നാൾ
ആകുന്നു. 22 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ചില സ്ത്രീകൾ രാവിലെ കല്ലറെക്കൽ
പോയി 23 അവന്റെ ശരീരം കാണാതെ
മടങ്ങിവന്നു അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞ ദൂതന്മാരുടെ ദർശനം
കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു ഞങ്ങളെ
ഭ്രമിപ്പിച്ചു. 24 ഞങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ചിലർ കല്ലറക്കൽ ചെന്നു സ്ത്രീകൾ
പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നേ കണ്ടു;
അവനെ കണ്ടില്ലതാനും. 25 അവൻ
അവരോടു: “അയ്യോ, ബുദ്ധിഹീനരേ,
പ്രവാചകന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
എല്ലാം വിശ്വസിക്കാത്ത മന്ദബുദ്ധികളേ,
26 ക്രിസ്തു ഇങ്ങനെ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു
തന്റെ മഹത്വത്തിൽ കടക്കേണ്ടതല്ലയോ”
എന്നു പറഞ്ഞു, 27 മോശെ
തുടങ്ങി സകലപ്രവാചകന്മാരിൽ
നിന്നും എല്ലാതിരുവെഴുത്തുകളിലും
തന്നെക്കുറിച്ചുള്ളതു അവർക്കു
വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു. 28 അവർ
പോകുന്ന ഗ്രാമത്തോടു അടുത്തപ്പോൾ
അവൻ മുമ്പോട്ടു പോകുന്ന
ഭാവം കാണിച്ചു. 29 അവരോ:
ഞങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കുക; നേരം
വൈകി അസ്തമിപ്പാറായല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ നിർബന്ധിച്ചു;
അവൻ അവരോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
ചെന്നു. 30 അവരുമായി ഭക്ഷണത്തിന്നു
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ അപ്പം എടുത്തു
അനുഗ്രഹിച്ചു നുറുക്കി അവർക്കു
കൊടുത്തു. 31 ഉടനെ അവരുടെ കണ്ണു
തുറന്നു അവർ അവനെ അറിഞ്ഞു;
അവൻ അവർക്കു അപ്രത്യക്ഷനായി 32
അവൻ വഴിയിൽ നമ്മോടു സംസാരിച്ചു
തിരുവെഴുത്തുകളെ തെളിയിക്കുമ്പോൾ
നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ
കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നില്ലയോ എന്നു
അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 33 ആ
നാഴികയിൽ തന്നേ അവർ എഴുന്നേറ്റു
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു.
34 കർത്താവു വാസ്തവമായി
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു ശിമോന്നു
പ്രത്യക്ഷനായി എന്നു കൂടിയിരുന്നു
പറയുന്ന പതിനൊരുവരെയും
കൂടെയുള്ളവരെയും കണ്ടു. 35
വഴിയിൽ സംഭവിച്ചതും അവൻ
അപ്പം നുറുക്കുകയിൽ തങ്ങൾക്കു
അറിയായ്‌വന്നതും അവർ വിവരിച്ചു
പറഞ്ഞു. 36 ഇങ്ങനെ അവർ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അവരുടെ നടുവിൽ നിന്നു: [നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.] 37 അവർ
ഞെട്ടി ഭയപ്പെട്ടു; ഒരു ഭൂതത്തെ കാണുന്നു
എന്നു അവർക്കു തോന്നി. 38 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ കലങ്ങുന്നതു
എന്തു? നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ
സംശയം പൊങ്ങുന്നതും എന്തു? 39
ഞാൻ തന്നെ ആകുന്നു എന്നു എന്റെ
കയ്യും കാലും നോക്കി അറിവിൻ;
എന്നെ തൊട്ടുനോക്കുവിൻ; എന്നിൽ
കാണുന്നതുപോലെ ഭൂതത്തിന്നു
മാംസവും അസ്ഥിയും ഇല്ലല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 [ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ
കയ്യും കാലും അവരെ കാണിച്ചു.] 41
അവർ സന്തോഷത്താൽ വിശ്വസിക്കാതെ
അതിശയിച്ചു നില്ക്കുമ്പോൾ അവരോടു:
തിന്നുവാൻ വല്ലതും ഇവിടെ നിങ്ങളുടെ
പക്കൽ ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 42
അവർ ഒരു ഖണ്ഡം വറുത്ത മീനും

[തേൻകട്ടയും] അവന്നു കൊടുത്തു.
43 അതു അവൻ വാങ്ങി അവർ
കാൺകെ തിന്നു. 44 പിന്നെ അവൻ
അവരോടു: ഇതാകുന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു.
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും
സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
നിവൃത്തിയാകേണം എന്നുള്ളതു തന്നേ
എന്നു പറഞ്ഞു 45 തിരുവെഴുത്തുകളെ
തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
ബുദ്ധിയെ തുറന്നു. 46 ക്രിസ്തു കഷ്ടം
അനുഭവിക്കയും മൂന്നാം നാൾ മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും 47
അവന്റെ നാമത്തിൽ മാനസാന്തരവും
പാപമോചനവും യെരൂശലേമിൽ തുടങ്ങി
സകലജാതികളിലും പ്രസംഗിക്കയും
വേണം എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
48 ഇതിന്നു നിങ്ങൾ സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
49 എന്റെ പിതാവു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതിനെ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ മേൽ അയക്കും.
നിങ്ങളോ ഉയരത്തിൽനിന്നു ശക്തി
ധരിക്കുവോളം നഗരത്തിൽ പാർപ്പിൻ
എന്നും അവരോടു പറഞ്ഞു. 50 അനന്തരം
അവൻ അവരെ ബേഥാന്യയോളം
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി കൈ ഉയർത്തി
അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. 51 അവരെ
അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ
വിട്ടു പിരിഞ്ഞു [സ്വർഗ്ഗാരോഹണം
ചെയ്തു]. 52 അവർ [അവനെ
നമസ്കരിച്ചു] മഹാസന്തോഷത്തോടെ
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു 53
എല്ലായ്പോഴും ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നു
ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിപ്പോന്നു.

യോഹന്നാൻ

1 ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു;
വചനം ദൈവത്തോടുകൂടെ
ആയിരുന്നു; വചനം ദൈവം
ആയിരുന്നു. 2 അവൻ ആദിയിൽ
ദൈവത്തോടുകൂടെ ആയിരുന്നു. 3
സകലവും അവൻമുഖാന്തരം ഉളവായി;
ഉളവായതു ഒന്നും അവനെ കൂടാതെ
ഉളവായതല്ല. 4 അവനിൽ ജീവൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു; ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ
വെളിച്ചമായിരുന്നു. 5 വെളിച്ചം ഇരുളിൽ
പ്രകാശിക്കുന്നു; ഇരുളോ അതിനെ
പിടിച്ചടക്കിയില്ല. 6 ദൈവം അയച്ചിട്ടു
ഒരു മനുഷ്യൻ വന്നു; അവന്നു
യോഹന്നാൻ എന്നു പേർ. 7 അവൻ
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി, താൻമുഖാന്തരം
എല്ലാവരും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
വെളിച്ചത്തെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറവാൻ തന്നേ വന്നു. 8 അവൻ
വെളിച്ചം ആയിരുന്നില്ല; വെളിച്ചത്തിന്നു
സാക്ഷ്യം പറയേണ്ടുന്നവനത്രേ. 9
ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന
സത്യവെളിച്ചം ലോകത്തിലേക്കു
വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. 10 അവൻ
ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; ലോകം
അവൻമുഖാന്തരം ഉളവായി; ലോകമോ
അവനെ അറിഞ്ഞില്ല. 11 അവൻ
സ്വന്തത്തിലേക്കു വന്നു; സ്വന്തമായവരോ
അവനെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. 12 അവനെ
കൈക്കൊണ്ടു അവന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കൾ
ആകുവാൻ അവൻ അധികാരം
കൊടുത്തു. 13 അവർ രക്തത്തിൽ
നിന്നല്ല, ജഡത്തിന്റെ ഇഷ്ടത്താലല്ല,
പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലുമല്ല, ദൈവത്തിൽ
നിന്നത്രേ ജനിച്ചതു. 14 വചനം
ജഡമായി തീർന്നു, കൃപയും സത്യവും
നിറഞ്ഞവനായി നമ്മുടെ ഇടയിൽ
പാർത്തു. ഞങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സ്
പിതാവിൽ നിന്നു ഏകജാതനായവന്റെ
തേജസ്സായി കണ്ടു. 15 യോഹന്നാൻ
അവനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷീകരിച്ചു:
എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ എനിക്കു
മുമ്പനായി തീർന്നു; അവൻ എനിക്കു
മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ എന്നു
വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 16 അവന്റെ നിറവിൽ
നിന്നു നമുക്കു എല്ലാവർക്കും കൃപമേൽ
കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 17 ന്യായപ്രമാണം
മോശെമുഖാന്തരം ലഭിച്ചു; കൃപയും
സത്യവും യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
വന്നു. 18 ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും
കണ്ടിട്ടില്ല; പിതാവിന്റെ മടിയിൽ
ഇരിക്കുന്ന ഏകജാതനായ പുത്രൻ
അവനെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.
19 നീ ആർ എന്നു യോഹന്നാനോടു
ചോദിക്കേണ്ടതിന്നു യെഹൂദന്മാർ
യെരൂശലേമിൽനിന്നു
പുരോഹിതന്മാരെയും ലേവ്യരെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചപ്പോൾ
അവന്റെ സാക്ഷ്യം എന്തെന്നാൽ:
അവൻ മറുക്കാതെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു;
20 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല എന്നു
ഏറ്റു പറഞ്ഞു. 21 പിന്നെ എന്തു?
നീ ഏലീയാവോ എന്നു അവനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു: അല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. നീ
ആ പ്രവാചകനോ? എന്നതിന്നു: അല്ല
എന്നു അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22 അവർ
അവനോടു: നീ ആരാകുന്നു? ഞങ്ങളെ
അയച്ചവരോടു ഉത്തരം പറയേണ്ടതിന്നു
നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ എന്തു പറയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 23 അതിന്നു അവൻ:
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞതുപോലെ:
കർത്താവിന്റെ വഴി നേരെ ആക്കുവിൻ
എന്നു മരുഭൂമിയിൽ വിളിച്ചുപറയുന്നവന്റെ
ശബ്ദം ഞാൻ ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

24 അയക്കപ്പെട്ടവർ പരീശന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആയിരുന്നു. 25 എന്നാൽ
നീ ക്രിസ്തുവല്ല, ഏലീയാവല്ല, ആ
പ്രവാചകനും അല്ല എന്നു വരികിൽ
നീ സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു അവർ ചോദിച്ചു. 26 അതിന്നു
യോഹന്നാൻ: ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
അറിയാത്ത ഒരുത്തൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
നില്ക്കുന്നുണ്ടു; 27 എന്റെ പിന്നാലെ
വരുന്നവൻ തന്നേ; അവന്റെ ചെരിപ്പിന്റെ
വാറു അഴിപ്പാൻ ഞാൻ യോഗ്യൻ അല്ല
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 28 ഇതു
യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ സ്നാനം
കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബേഥാന്യയിൽ
സംഭവിച്ചു. 29 പിറ്റെന്നാൾ യേശു തന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നതു അവൻ കണ്ടിട്ടു:
ഇതാ, ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു. 30 എന്റെ
പിന്നാലെ ഒരു പുരുഷൻ വരുന്നു; അവൻ
എനിക്കു മുമ്പെ ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു
എനിക്കു മുമ്പനായി തീർന്നു എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞവൻ ഇവൻ തന്നേ. 31 ഞാനോ
അവനെ അറിഞ്ഞില്ല; എങ്കിലും അവൻ
യിസ്രായേലിന്നു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 32
യോഹന്നാൻ പിന്നെയും സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞതു: ആത്മാവു ഒരു പ്രാവുപോലെ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവരുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു; അതു അവന്റെമേൽ
വസിച്ചു. 33 ഞാനോ അവനെ അറിഞ്ഞില്ല;
എങ്കിലും വെള്ളത്തിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിപ്പാൻ എന്നെ അയച്ചവൻ
എന്നോടു: ആരുടെമേൽ ആത്മാവു
ഇറങ്ങുന്നതും വസിക്കുന്നതും നീ
കാണുമോ അവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അങ്ങനെ ഞാൻ
കാണുകയും ഇവൻ ദൈവപുത്രൻ
തന്നേ എന്നു സാക്ഷ്യം പറകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 35 പിറ്റെന്നാൾ
യോഹന്നാൻ പിന്നെയും തന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ രണ്ടുപേരുമായി അവിടെ
നില്ക്കുമ്പോൾ 36 കടന്നുപോകുന്ന
യേശുവിനെ നോക്കീട്ടു: ഇതാ,
ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടു എന്നു പറഞ്ഞു.
37 അവൻ പറഞ്ഞതു ആ രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ
കേട്ടു യേശുവിനെ അനുഗമിച്ചു. 38
യേശു തിരിഞ്ഞു അവർ പിന്നാലെ
വരുന്നതു കണ്ടു അവരോടു: നിങ്ങൾ
എന്തു അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു;
അവർ: റബ്ബീ, എന്നു വെച്ചാൽ ഗുരോ, നീ
എവിടെ പാർക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 39
അവൻ അവരോടു: വന്നു കാൺമിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ അവൻ വസിക്കുന്ന
ഇടം അവർ കണ്ടു അന്നു അവനോടുകൂടെ
പാർത്തു; അപ്പോൾ ഏകദേശം
പത്താം മണിനേരം ആയിരുന്നു. 40
യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു കേട്ടു അവനെ
അനുഗമിച്ച രണ്ടുപേരിൽ ഒരുത്തൻ
ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ സഹോദരനായ
അന്ത്രെയാസ് ആയിരുന്നു. 41 അവൻ
തന്റെ സഹോദരനായ ശിമോനെ
ആദ്യം കണ്ടു അവനോടു: ഞങ്ങൾ
മശീഹയെ എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തുവെ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
42 അവനെ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു; യേശു അവനെ നോക്കി:
നീ യോഹന്നാന്റെ പുത്രനായ ശിമോൻ
ആകുന്നു; നിനക്കു കേഫാ എന്നു
പേരാകും എന്നു പറഞ്ഞു; അതു
പത്രൊസ് എന്നാകുന്നു. 43 പിറ്റെന്നാൾ
യേശു ഗലീലെക്കു പുറപ്പെടുവാൻ
ഭാവിച്ചപ്പോൾ ഫിലിപ്പൊസിനെ
കണ്ടു: എന്നെ അനുഗമിക്ക എന്നു

അവനോടു പറഞ്ഞു. 44 ഫിലിപ്പൊസോ
അന്ത്രെയാസിന്റെയും പത്രൊസിന്റെയും
പട്ടണമായ ബേത്ത്സയിദയിൽ
നിന്നുള്ളവൻ ആയിരുന്നു. 45 ഫിലിപ്പൊസ്
നഥനയേലിനെ കണ്ടു അവനോടു:
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ മോശെയും
പ്രവാചകന്മാരും എഴുതിയിരിക്കുന്നവനെ
കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു; അവൻ
യോസേഫിന്റെ പുത്രനായ യേശു
എന്ന നസറെത്ത്കാരൻ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 46 നഥനയേൽ അവനോടു:
നസറെത്തിൽനിന്നു വല്ല നന്മയും
വരുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. ഫിലിപ്പൊസ്
അവനോടു: വന്നു കാൺക എന്നു
പറഞ്ഞു. 47 നഥനയേൽ തന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നതു യേശു കണ്ടു: ഇതാ,
സാക്ഷാൽ യിസ്രായേല്യൻ; ഇവനിൽ
കപടം ഇല്ല എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞു. 48 നഥനയേൽ അവനോടു:
എന്നെ എവിടെവെച്ചു അറിയും എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഫിലിപ്പൊസ് നിന്നെ
വിളിക്കുംമുമ്പെ നീ അത്തിയുടെ കീഴിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ നിന്നെ കണ്ടു
എന്നു യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 49
നഥനയേൽ അവനോടു: റബ്ബീ, നീ
ദൈവപുത്രൻ, നീ യിസ്രായേലിന്റെ
രാജാവു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 യേശു
അവനോടു: ഞാൻ നിന്നെ അത്തിയുടെ
കീഴിൽ കണ്ടു എന്നു നിന്നോടു
പറകകൊണ്ടു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? നീ
ഇതിനെക്കാൾ വലിയതു കാണും എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 51 ആമേൻ ആമേൻ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: സ്വർഗ്ഗം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രന്റെ
അടുക്കൽ ദൈവദൂതന്മാർ കയറുകയും
ഇറങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നതും നിങ്ങൾ
കാണും എന്നും അവനോടു പറഞ്ഞു.

2 മൂന്നാം നാൾ ഗലീലയിലെ കാനാവിൽ
ഒരു കല്യാണം ഉണ്ടായി; യേശുവിന്റെ
അമ്മ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
യേശുവിനെയും ശിഷ്യന്മാരെയും
കല്യാണത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. 3 വീഞ്ഞു
പോരാതെവരികയാൽ യേശുവിന്റെ അമ്മ
അവനോടു: അവർക്കു വീഞ്ഞു ഇല്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 4 യേശു അവളോടു:
സ്ത്രീയേ, എനിക്കും നിനക്കും തമ്മിൽ
എന്തു? എന്റെ നാഴിക ഇതുവരെ
വന്നിട്ടില് ല എന്നു പറഞ്ഞു. 5 അവന്റെ
അമ്മ ശുശ്രൂഷക്കാരോടു: അവൻ
നിങ്ങളോടു എന്തെങ്കിലും കല്പിച്ചാൽ അതു
ചെയ്‌വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 6 അവിടെ
യെഹൂദന്മാരുടെ ശുദ്ധീകരണനിയമം
അനുസരിച്ചു രണ്ടോ മൂന്നോ പറ വീതം
കൊള്ളുന്ന ആറു കല്പാത്രം ഉണ്ടായിരുന്നു.
7 യേശു അവരോടു: ഈ കല്പാത്രങ്ങളിൽ
വെള്ളം നിറെപ്പിൻ എന്നു പറഞ്ഞു;
അവർ വക്കോളവും നിറെച്ചു. 8 ഇപ്പോൾ
കോരി വിരുന്നുവാഴിക്കു കൊണ്ടുപോയി
കൊടുപ്പിൻ എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു;
അവർ കൊണ്ടുപോയി കൊടുത്തു. 9 അതു
എവിടെനിന്നു എന്നു വെള്ളം കോരിയ
ശുശ്രൂഷക്കാരല്ലാതെ വിരുന്നുവാഴി
അറിഞ്ഞില്ല. വീഞ്ഞായിത്തീർന്ന
വെള്ളം വിരുന്നുവാഴി രുചിനോക്കിയാറെ
മണവാളനെ വിളിച്ചു: 10 എല്ലാവരും
ആദ്യം നല്ല വീഞ്ഞും ലഹരി പിടിച്ചശേഷം
ഇളപ്പമായതും കൊടുക്കുമാറുണ്ടു;
നീ നല്ല വീഞ്ഞു ഇതുവരെയും
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചുവല്ലോ എന്നു അവനോടു
പറഞ്ഞു. 11 യേശു ഇതിനെ
അടയാളങ്ങളുടെ ആരംഭമായി
ഗലീലയിലെ കാനാവിൽവെച്ചു ചെയ്തു
തന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെടുത്തി; അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.
12 അനന്തരം അവനും അവന്റെ

അമ്മയും സഹോദരന്മാരും ശിഷ്യന്മാരും
കഫർന്നഹൂമിലേക്കു പോയി; അവിടെ
ഏറനാൾ പാർത്തില്ല. 13 യെഹൂദന്മാരുടെ
പെസഹ സമീപം ആകകൊണ്ടു
യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 14
ദൈവാലയത്തിൽ കാള, ആടു, പ്രാവു
എന്നിവയെ വില്ക്കുന്നവരെയും അവിടെ
ഇരിക്കുന്ന പൊൻവാണിഭക്കാരെയും
കണ്ടിട്ടു 15 കയറുകൊണ്ടു ഒരു ചമ്മട്ടി
ഉണ്ടാക്കി ആടുമാടുകളോടുംകൂടെ
എല്ലാവരെയും ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു
പുറത്താക്കി. പൊൻവാണിഭക്കാരുടെ
നാണ്യം തൂകിക്കളഞ്ഞു മേശകളെ
മറിച്ചിട്ടു; 16 പ്രാവുകളെ വില്ക്കുന്നവരോടു:
ഇതു ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടുപോകുവിൻ;
എന്റെ പിതാവിന്റെ ആലയത്തെ
വാണിഭശാല ആക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു.
17 അപ്പോൾ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ:
നിന്റെ ആലയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എരിവു
എന്നെ തിന്നുകളയുന്നു എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഓർത്തു. 18
എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
നിനക്കു ഇങ്ങനെ ചെയ്യാം എന്നതിന്നു
നീ എന്തു അടയാളം കാണിച്ചുതരും
എന്നു ചോദിച്ചു. 19 യേശു അവരോടു:
ഈ മന്ദിരം പൊളിപ്പിൻ; ഞാൻ മൂന്നു
ദിവസത്തിന്നകം അതിനെ പണിയും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: ഈ മന്ദിരം നാല്പത്താറു
സംവത്സരംകൊണ്ടു പണിതിരിക്കുന്നു;
നീ മൂന്നു ദിവസത്തിന്നകം അതിനെ
പണിയുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 21 അവനോ
തന്റെ ശരീരം എന്ന മന്ദിരത്തെക്കുറിച്ചത്രേ
പറഞ്ഞതു. 22 അവൻ ഇതു പറഞ്ഞു
എന്നു അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ
ഓർത്തു തിരുവെഴുത്തും യേശു
പറഞ്ഞ വചനവും വിശ്വസിച്ചു. 23
പെസഹപെരുന്നാളിൽ യെരൂശലേമിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചെയ്ത
അടയാളങ്ങൾ കണ്ടിട്ടു പലരും
അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു.
24 യേശുവോ എല്ലാവരെയും
അറികകൊണ്ടു തന്നെത്താൻ അവരുടെ
പക്കൽ വിശ്വസിച്ചേല്പിച്ചില്ല. 25
മനുഷ്യനിലുള്ളതു എന്തു എന്നു
സ്വതവെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ തനിക്കു
മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചു യാതൊരുത്തന്റെയും
സാക്ഷ്യം ആവശ്യമായിരുന്നില്ല.

3 പരീശന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പ്രമാണിയായി
നിക്കൊദേമൊസ് എന്നു പേരുള്ളോരു
മനുഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ
രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവനോടു: റബ്ബീ, നീ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു ഉപദേഷ്ടാവായി
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു; ദൈവം തന്നോടുകൂടെ
ഇല്ലെങ്കിൽ നീ ചെയ്യുന്ന ഈ
അടയാളങ്ങളെ ചെയ്‌വാൻ ആർക്കും
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 3 യേശു
അവനോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിന്നോടു പറയുന്നു; പുതുതായി
ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യം കാണ്മാൻ
ആർക്കും കഴിയകയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 4 നിക്കൊദേമൊസ് അവനോടു:
മനുഷ്യൻ വൃദ്ധനായശേഷം ജനിക്കുന്നതു
എങ്ങനെ? രണ്ടാമതും അമ്മയുടെ
ഉദരത്തിൽ കടന്നു ജനിക്കാമോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 5 അതിന്നു യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു:
വെള്ളത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല
എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ
ആർക്കും കഴികയില്ല. 6 ജഡത്താൽ
ജനിച്ചതു ജഡം ആകുന്നു; ആത്മാവിനാൽ
ജനിച്ചതു ആത്മാവു ആകുന്നു. 7 നിങ്ങൾ

പുതുതായി ജനിക്കേണം എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറകയാൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു.
8 കാറ്റു ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു ഊതുന്നു; അതിന്റെ ശബ്ദം നീ കേൾക്കുന്നു; എങ്കിലും അതു എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല; ആത്മാവിനാൽ ജനിച്ചവൻ എല്ലാം അതുപോലെ ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
9 നിക്കൊദേമൊസ് അവനോടു: ഇതു എങ്ങനെ സംഭവിക്കും എന്നു ചോദിച്ചു.
10 യേശു അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നീ യിസ്രായേലിന്റെ ഉപദേഷ്ടാവായിരുന്നിട്ടും ഇതു അറിയുന്നില്ലയോ?
11 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: ഞങ്ങൾ അറിയുന്നതു പ്രസ്താവിക്കയും കണ്ടതു സാക്ഷീകരിക്കയും ചെയ്യുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലതാനും.
12 ഭൂമിയിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?
13 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന[വനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ] മനുഷ്യപുത്രൻ അല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറീട്ടില്ല.
14 മോശെ മരുഭൂമിയിൽ സർപ്പത്തെ ഉയർത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യപുത്രനെയും ഉയർത്തേണ്ടതാകുന്നു.
15 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (aiōnios g166)
16 തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവനും നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ നല്കുവാൻ തക്കവണ്ണം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. (aiōnios g166)
17 ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിൽ അയച്ചതു ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല ലോകം അവനാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ.
18 അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ന്യായവിധി ഇല്ല; വിശ്വസിക്കാത്തവന്നു ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതാനായ പുത്രന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ ന്യായവിധി വന്നുകഴിഞ്ഞു.
19 ന്യായവിധി എന്നതോ, വെളിച്ചം ലോകത്തിൽ വന്നിട്ടും മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തി ദോഷമുള്ളതു ആകയാൽ അവർ വെളിച്ചത്തെക്കാൾ ഇരുളിനെ സ്നേഹിച്ചതു തന്നേ.
20 തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ എല്ലാം വെളിച്ചത്തെ പകെക്കുന്നു; തന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു ആക്ഷേപം വരാതിരിപ്പാൻ വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നതുമില്ല.
21 സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നവനോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി ദൈവത്തിൽ ചെയ്തിരിക്കയാൽ അതു വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചത്തിങ്കലേക്കു വരുന്നു.
22 അതിന്റെശേഷം യേശു ശിഷ്യന്മാരുമായി യെഹൂദ്യദേശത്തു വന്നു അവരോടുകൂടെ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
23 യോഹന്നാനും ശലേമിന്നു അരികത്തു ഐനോനിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവിടെ വളരെ വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നു; ആളുകൾ വന്നു സ്നാനം ഏറ്റു.
24 അന്നു യോഹന്നാനെ തടവിൽ ആക്കിയിരുന്നില്ല.
25 യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ചിലർക്കു ഒരു യെഹൂദനുമായി ശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാദം ഉണ്ടായി;
26 അവർ യോഹന്നാന്റെ അടുക്കൽവന്നു അവനോടു: റബ്ബീ, യോർദ്ദാന്നക്കരെ നിന്നോടുകൂടെ ഇരുന്നവൻ, നീ സാക്ഷീകരിച്ചുട്ടുള്ളവൻ തന്നേ, ഇതാ, സ്നാനം കഴിപ്പിക്കുന്നു; എല്ലാവരും അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുന്നു

എന്നു പറഞ്ഞു. 27 അതിന്നു യോഹന്നാൻ:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു കൊടുത്തിട്ടല്ലാതെ
മനുഷ്യന്നു ഒന്നും ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല.
28 ഞാൻ ക്രിസ്തു അല്ല, അവന്നു
മുമ്പായി അയക്കപ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു
ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
എനിക്കു സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.
29 മണവാട്ടി ഉള്ളവൻ മണവാളൻ
ആകുന്നു; മണവാളന്റെ സ്നേഹിതനോ
നിന്നു മണവാളന്റെ സ്വരം കേട്ടിട്ടു
അത്യന്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; ഈ എന്റെ
സന്തോഷം പൂർത്തിയായിരിക്കുന്നു.
30 അവൻ വളരേണം, ഞാനോ
കുറയേണം എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 31 മേലിൽനിന്നു വരുന്നവൻ
എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവൻ; ഭൂമിയിൽ
നിന്നുള്ളവൻ ഭൗമികൻ ആകുന്നു;
ഭൗമികമായതു സംസാരിക്കുന്നു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നവൻ
എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനായി താൻ
കാണ്കയും കേൾക്കയും ചെയ്തതു
സാക്ഷീകരിക്കുന്നു; 32 അവന്റെ സാക്ഷ്യം
ആരും കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല. 33 അവന്റെ
സാക്ഷ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ ദൈവം
സത്യവാൻ എന്നുള്ളതിന്നു മുദ്രയിടുന്നു. 34
ദൈവം അയച്ചവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനം
പ്രസ്താവിക്കുന്നു; അവൻ ആത്മാവിനെ
അളവുകൂടാതെയല്ലോ കൊടുക്കുന്നതു.
35 പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു;
സകലവും അവന്റെ കയ്യിൽ
കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു. 36 പുത്രനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു;
പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ
ജീവനെ കാണുകയില്ല; ദൈവക്രോധം
അവന്റെമേൽ വസിക്കുന്നതേയുള്ളു. (aiōnios
g166)

4 യേശു യോഹന്നാനെക്കാൾ അധികം
ശിഷ്യന്മാരെ ചേർത്തു സ്നാനം
കഴിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ കേട്ടു
എന്നു കർത്താവു അറിഞ്ഞപ്പോൾ 2
– ശിഷ്യന്മാർ അല്ലാതെ യേശു തന്നേ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചില്ലതാനും – 3
അവൻ യെഹൂദ്യദേശം വിട്ടു പിന്നെയും
ഗലീലെക്കു യാത്രയായി. 4 അവൻ
ശമര്യയിൽ കൂടി കടന്നുപോകേണ്ടിവന്നു.
5 അങ്ങനെ അവൻ സുഖാർ എന്നോരു
ശമര്യപട്ടണത്തിൽ യാക്കോബ് തന്റെ
പുത്രനായ യോസേഫിന്നു കൊടുത്ത
നിലത്തിന്നരികെ എത്തി. 6 അവിടെ
യാക്കോബിന്റെ ഉറവുണ്ടായിരുന്നു. യേശു
വഴി നടന്നു ക്ഷീണിച്ചിട്ടു ഉറവിന്നരികെ
ഇരുന്നു; അപ്പോൾ ഏകദേശം ആറാം
മണിനേരം ആയിരുന്നു. 7 ഒരു ശമര്യസ്ത്രീ
വെള്ളം കോരുവാൻ വന്നു; യേശു
അവളോടു: എനിക്കു കുടിപ്പാൻ തരുമോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 8 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ കൊള്ളുവാൻ
പട്ടണത്തിൽ പോയിരുന്നു. 9 ശമര്യസ്ത്രീ
അവനോടു: നീ യെഹൂദൻ ആയിരിക്കെ
ശമര്യക്കാരത്തിയായ എന്നോടു കുടിപ്പാൻ
ചോദിക്കുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു പറഞ്ഞു.
യെഹൂദന്മാർക്കും ശമര്യർക്കും തമ്മിൽ
സമ്പർക്കമില്ല. — 10 അതിന്നു യേശു:
നീ ദൈവത്തിന്റെ ദാനവും നിന്നോടു
കുടിപ്പാൻ ചോദിക്കുന്നവൻ ആരെന്നും
അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ നീ അവനോടു
ചോദിക്കയും അവൻ ജീവനുള്ള വെള്ളം
നിനക്കു തരികയും ചെയ്യുമായിരുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 11 സ്ത്രീ
അവനോടു: യജമാനനേ, നിനക്കു
കോരുവാൻ പാത്രം ഇല്ലല്ലോ; കിണറു
ആഴമുള്ളതാകുന്നു; പിന്നെ ജീവനുള്ള
വെള്ളം നിനക്കു എവിടെ നിന്നു? 12
നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബിനെക്കാൾ
നീ വലിയവനോ? അവൻ ആകുന്നു
ഈ കിണറു ഞങ്ങൾക്കു തന്നതു;

അവനും അവന്റെ മക്കളും മൃഗങ്ങളും
ഇതിലെ വെള്ളം കുടിച്ചുപോന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 യേശു അവളോടു: ഈ വെള്ളം
കുടിക്കുന്നവന്നു എല്ലാം പിന്നെയും
ദാഹിക്കും. 14 ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന
വെള്ളം കുടിക്കുന്നവനോ ഒരുനാളും
ദാഹിക്കയില്ല; ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന
വെള്ളം അവനിൽ നിത്യജീവങ്കലേക്കു
പൊങ്ങിവരുന്ന നീരുറവായി തീരും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. (aiōn g165,
aiōnios g166) 15 സ്ത്രീ അവനോടു:
യജമാനനേ, എനിക്കു ദാഹിക്കാതെയും
ഞാൻ കോരുവാൻ ഇവിടത്തോളം
വരാതെയുമിരിക്കേണ്ടതിന്നു ആ വെള്ളം
എനിക്കു തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 16
യേശു അവളോടു: പോയി ഭർത്താവിനെ
വിളിച്ചുകൊണ്ടുവരിക എന്നു പറഞ്ഞു.
17 എനിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു സ്ത്രീ
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു:
എനിക്കു ഭർത്താവു ഇല്ല എന്നു നീ
പറഞ്ഞതു ശരി. 18 അഞ്ചു ഭർത്താക്കന്മാർ
നിനക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ
ഉള്ളവനോ ഭർത്താവല്ല; നീ പറഞ്ഞതു
സത്യം തന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.
19 സ്ത്രീ അവനോടു: യജമാനനേ, നീ
പ്രവാചകൻ എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. 20
ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ ഈ മലയിൽ
നമസ്കരിച്ചുവന്നു; നമസ്കരിക്കേണ്ടുന്ന
സ്ഥലം യെരൂശലേമിൽ ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 യേശു അവളോടു
പറഞ്ഞതു: സ്ത്രീയേ, എന്റെ വാക്കു
വിശ്വസിക്ക; നിങ്ങൾ പിതാവിനെ
നമസ്കരിക്കുന്നതു ഈ മലയിലും അല്ല
യെരൂശലേമിലും അല്ല എന്നുള്ള നാഴിക
വരുന്നു. 22 നിങ്ങൾ അറിയാത്തതിനെ
നമസ്കരിക്കുന്നു. ഞങ്ങളോ
അറിയുന്നതിനെ നമസ്കരിക്കുന്നു; രക്ഷ
യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്നല്ലോ
വരുന്നതു. 23 സത്യനമസ്കാരികൾ
പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും
നമസ്കരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു;
ഇപ്പോൾ വന്നുമിരിക്കുന്നു. തന്നേ
നമസ്കരിക്കുന്നവർ ഇങ്ങനെയുള്ളവർ
ആയിരിക്കേണം എന്നു പിതാവു
ഇച്ഛിക്കുന്നു. 24 ദൈവം ആത്മാവു
ആകുന്നു; അവനെ നമസ്കരിക്കുന്നവർ
ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും
നമസ്കരിക്കേണം. 25 സ്ത്രീ അവനോടു:
മശീഹ — എന്നുവെച്ചാൽ ക്രിസ്തു —
വരുന്നു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; അവൻ
വരുമ്പോൾ സകലവും അറിയിച്ചുതരും
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 യേശു അവളോടു:
നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്ന ഞാൻ
തന്നേ മശീഹ എന്നു പറഞ്ഞു. 27
ഇതിന്നിടയിൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ വന്നു
അവൻ സ്ത്രീയോടു സംസാരിക്കയാൽ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു എങ്കിലും: നീ എന്തു
ചോദിക്കുന്നു? അവളോടു എന്തു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നു ആരും ചോദിച്ചില്ല.
28 അനന്തരം സ്ത്രീ പാത്രം വെച്ചിട്ടു
പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു ജനങ്ങളോടു:
29 ഞാൻ ചെയ്തതു ഒക്കെയും
എന്നോടു പറഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യനെ
വന്നുകാണ്മിൻ; അവൻ പക്ഷേ ക്രിസ്തു
ആയിരിക്കുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവർ
പട്ടണത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 31 അതിന്നിടയിൽ
ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ, ഭക്ഷിച്ചാലും
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 32 അതിന്നു അവൻ:
നിങ്ങൾ അറിയാത്ത ആഹാരം ഭക്ഷിപ്പാൻ
എനിക്കു ഉണ്ടു എന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞു. 33 ആകയാൽ വല്ലവനും
അവന്നു ഭക്ഷിപ്പാൻ കൊണ്ടുവന്നുവോ
എന്നു ശിഷ്യന്മാർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 34
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു: എന്നെ

അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്തു അവന്റെ
പ്രവൃത്തി തികെക്കുന്നതു തന്നേ എന്റെ
ആഹാരം. 35 ഇനി നാലു മാസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
കൊയ്ത്തു വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
പറയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങൾ തല പൊക്കി
നോക്കിയാൽ നിലങ്ങൾ ഇപ്പോൾ തന്നേ
കൊയ്ത്തിന്നു വെളുത്തിരിക്കുന്നതു
കാണും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 36 വിതെക്കുന്നവനും
കൊയ്യുന്നവനും ഒരുമിച്ചു സന്തോഷിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം കൊയ്യുന്നവൻ കൂലി
വാങ്ങി നിത്യജീവങ്കലേക്കു വിളവു
കൂട്ടിവെക്കുന്നു. (aiōnios g166) 37
വിതെക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ, കൊയ്യുന്നതു
മറ്റൊരുത്തൻ എന്നുള്ള പഴഞ്ചൊൽ
ഇതിൽ ഒത്തിരിക്കുന്നു. 38 നിങ്ങൾ
അദ്ധ്വാനിച്ചിട്ടില്ലാത്തതു കൊയ്‌വാൻ
ഞാൻ നിങ്ങളെ അയച്ചിരിക്കുന്നു;
മറ്റുള്ളവർ അദ്ധ്വാനിച്ചു; അവരുടെ
അദ്ധ്വാനഫലത്തിലേക്കു നിങ്ങൾ
പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. 39 ഞാൻ ചെയ്തതു
ഒക്കെയും അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു
എന്നു സ്ത്രീ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞ
വാക്കുനിമിത്തം ആ പട്ടണത്തിലെ പല
ശമര്യരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 40
അങ്ങനെ ശമര്യർ അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു തങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കേണം
എന്നു അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു;
അവൻ രണ്ടുനാൾ അവിടെ പാർത്തു.
41 ഏറ്റവും അധികംപേർ അവന്റെ
വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു: 42 ഇനി
നിന്റെ വാക്കുകൊണ്ടല്ല ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതു; ഞങ്ങൾ തന്നേ
കേൾക്കയും അവൻ സാക്ഷാൽ
ലോകരക്ഷിതാവു എന്നു അറികയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു സ്ത്രീയോടു
പറഞ്ഞു. 43 രണ്ടു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
അവൻ അവിടംവിട്ടു ഗലീലെക്കു പോയി.
44 പ്രവാചകന്നു തന്റെ പിതൃദേശത്തു
ബഹുമാനം ഇല്ല എന്നു യേശു തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരുന്നു. 45 അവൻ
ഗലീലയിൽ എത്തിയപ്പോൾ ഗലീലക്കാർ
തങ്ങളും പെരുന്നാളിന്നു പോയി അവൻ
യെരൂശലേമിൽവെച്ചു പെരുനാളിൽ
ചെയ്തതു ഒക്കെയും കണ്ടതുകൊണ്ടു
അവനെ അംഗീകരിച്ചു. 46 അവൻ
പിന്നെയും താൻ വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കിയ
ഗലീലയിലെ കാനായിൽ വന്നു. അന്നു
മകൻ രോഗിയായിരുന്നോരു രാജഭൃത്യൻ
കഫർന്നഹൂമിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 47 യേശു
യെഹൂദ്യദേശത്തുനിന്നു ഗലീലയിൽ
വന്നു എന്നു അവൻ കേട്ടു അവന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, തന്റെ മകൻ
മരിപ്പാറായിരിക്കകൊണ്ടു അവൻ വന്നു
അവനെ സൗഖ്യമാക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 48 യേശു അവനോടു:
നിങ്ങൾ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
കണ്ടിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 49 രാജഭൃത്യൻ അവനോടു:
കർത്താവേ, പൈതൽ മരിക്കുംമുമ്പേ
വരേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 50 യേശു
അവനോടു: പൊയ്ക്കൊൾക; നിന്റെ
മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
യേശു പറഞ്ഞ വാക്കു വിശ്വസിച്ചു ആ
മനുഷ്യൻ പോയി. 51 അവൻ പോകയിൽ
അവന്റെ ദാസന്മാർ അവനെ എതിരേറ്റു
മകൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
52 അവന്നു ഭേദം വന്ന നാഴിക അവരോടു
ചോദിച്ചതിന്നു അവർ അവനോടു: ഇന്നലെ
ഏഴുമണിക്കു പനി വിട്ടുമാറി എന്നു
പറഞ്ഞു. 53 ആകയാൽ നിന്റെ മകൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു യേശു പറഞ്ഞ
നാഴികയിൽ തന്നേ എന്നു അപ്പൻ
ഗ്രഹിച്ചു താനും കുടുംബം ഒക്കെയും
വിശ്വസിച്ചു. 54 യേശു യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു

ഗലീലയിൽ വന്നപ്പോൾ ഇതു രണ്ടാമത്തെ
അടയാളമായിട്ടു ചെയ്തു.

5

അതിന്റെ ശേഷം യെഹൂദന്മാരുടെ
ഒരു ഉത്സവം ഉണ്ടായിട്ടു യേശു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 2
യെരൂശലേമിൽ ആട്ടുവാതില്ക്കൽ
ബേഥെസ്ദാ എന്നു എബ്രായപേരുള്ള ഒരു
കുളം ഉണ്ടു; അതിന്നു അഞ്ചു മണ്ഡപം
ഉണ്ടു. 3 അവയിൽ വ്യാധിക്കാർ, കുരുടർ,
മുടന്തർ, ക്ഷയരോഗികൾ ഇങ്ങനെ
വലിയോരു കൂട്ടം [വെള്ളത്തിന്റെ ഇളക്കം
കാത്തുകൊണ്ടു] കിടന്നിരുന്നു. 4 [അതതു
സമയത്തു ഒരു ദൂതൻ കുളത്തിൽ ഇറങ്ങി
വെള്ളം കലക്കും; വെള്ളം കലങ്ങിയ
ശേഷം ആദ്യം ഇറങ്ങുന്നവൻ ഏതു
വ്യാധിപിടിച്ചവനായിരുന്നാലും അവന്നു
സൗഖ്യം വരും.] 5 എന്നാൽ മുപ്പത്തെട്ടു
ആണ്ടു രോഗം പിടിച്ചു കിടന്നോരു
മനുഷ്യൻ അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു. 6
അവൻ കിടക്കുന്നതു യേശു കണ്ടു,
ഇങ്ങനെ ഏറിയ കാലമായിരിക്കുന്നു
എന്നറിഞ്ഞു: നിനക്കു സൗഖ്യമാകുവാൻ
മനസ്സുണ്ടോ എന്നു അവനോടു ചോദിച്ചു.
7 രോഗി അവനോടു: യജമാനനേ, വെള്ളം
കലങ്ങുമ്പോൾ എന്നെ കുളത്തിൽ
ആക്കുവാൻ എനിക്കു ആരും ഇല്ല;
ഞാൻ തന്നേ ചെല്ലുമ്പോൾ മറ്റൊരുത്തൻ
എനിക്കു മുമ്പായി ഇറങ്ങുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 യേശു അവനോടു:
എഴുന്നേറ്റു നിന്റെ കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഉടനെ ആ
മനുഷ്യൻ സൗഖ്യമായി കിടക്ക എടുത്തു
നടന്നു. 10 എന്നാൽ അന്നു ശബ്ബത്ത്
ആയിരുന്നു. ആകയാൽ യെഹൂദന്മാർ
സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവനോടു: ഇന്നു ശബ്ബത്ത്
ആകുന്നു; കിടക്ക എടുക്കുന്നതു
വിഹിതമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അവൻ
അവരോടു: എന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയവൻ:
കിടക്ക എടുത്ത നടക്ക എന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12
അവർ അവനോടു: കിടക്ക എടുത്തു
നടക്ക എന്നു നിന്നോടു പറഞ്ഞ മനുഷ്യൻ
ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. 13 എന്നാൽ
അവിടെ പുരുഷാരം ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ
യേശു മാറിക്കളഞ്ഞതുകൊണ്ടു
അവൻ ആരെന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചവൻ
അറിഞ്ഞില്ല. 14 അനന്തരം യേശു
അവനെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു
കണ്ടു അവനോടു: നോക്കു, നിനക്കു
സൗഖ്യമായല്ലോ; അധികം തിന്മയായതു
ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ ഇനി പാപം ചെയ്യരുതു
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 ആ മനുഷ്യൻ പോയി
തന്നെ സൗഖ്യമാക്കിയതു യേശു എന്നു
യെഹൂദന്മാരോടു അറിയിച്ചു. 16 യേശു
ശബ്ബത്തിൽ അതു ചെയ്കകൊണ്ടു
യെഹൂദന്മാർ അവനെ ഉപദ്രവിച്ചു. 17
യേശു അവരോടു: എന്റെ പിതാവു
ഇന്നുവരെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു;
ഞാനും പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 18 അങ്ങനെ അവൻ
ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചതുകൊണ്ടു
മാത്രമല്ല, ദൈവം സ്വന്തപിതാവു എന്നു
പറഞ്ഞു തന്നെത്താൻ ദൈവത്തോടു
സമമാക്കിയതുകൊണ്ടും യെഹൂദന്മാർ
അവനെ കൊല്ലുവാൻ അധികമായി
ശ്രമിച്ചു പോന്നു. 19 ആകയാൽ യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
പിതാവു ചെയ്തു കാണുന്നതു അല്ലാതെ
പുത്രന്നു സ്വതേ ഒന്നും ചെയ്വാൻ
കഴികയില്ല; അവൻ ചെയ്യുന്നതു എല്ലാം
പുത്രനും അവ്വണ്ണം തന്നേ ചെയ്യുന്നു.
20 പിതാവു പുത്രനെ സ്നേഹിക്കയും
താൻ ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും
അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കയും
ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുമാറു

ഇവയിൽ വലിയ പ്രവൃത്തികളും
അവന്നു കാണിച്ചുകൊടുക്കും. 21
പിതാവു മരിച്ചവരെ ഉണർത്തി
ജീവിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനും
താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ ജീവിപ്പിക്കുന്നു.
22 എല്ലാവരും പിതാവിനെ
ബഹുമാനിക്കുന്നതുപോലെ പുത്രനെയും
ബഹുമാനിക്കേണ്ടതിന്നു പിതാവു
ആരെയും ന്യായം വിധിക്കാതെ ന്യായവിധി
എല്ലാം പുത്രന്നുകൊടുത്തിരിക്കുന്നു.
23 പുത്രനെ ബഹുമാനിക്കാത്തവൻ
അവനെ അയച്ച പിതാവിനെയും
ബഹുമാനിക്കുന്നില്ല. 24 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ
വചനം കേട്ടു എന്നെ അയച്ചവനെ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു;
അവൻ ന്യായവിധിയിൽ ആകാതെ
മരണത്തിൽനിന്നു ജീവങ്കലേക്കു
കടന്നിരിക്കുന്നു. (aiōnios g166) 25 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
മരിച്ചവർ ദൈവപുത്രന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കയും കേൾക്കുന്നവർ ജീവിക്കയും
ചെയ്യുന്ന നാഴികവരുന്നു; ഇപ്പോൾ
വന്നുമിരിക്കുന്നു. 26 പിതാവിന്നു
തന്നിൽതന്നേ ജീവനുള്ളതുപോലെ അവൻ
പുത്രന്നും തന്നിൽതന്നേ ജീവനുള്ളവൻ
ആകുമാറു വരം നല്കിയിരിക്കുന്നു.
27 അവൻ മനുഷ്യപുത്രൻ ആകയാൽ
ന്യായവിധി നടത്തുവാൻ അവന്നു
അധികാരവും നല്കിയിരിക്കുന്നു. 28
ഇതിങ്കൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു; കല്ലറകളിൽ
ഉള്ളവർ എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം
കേട്ടു, 29 നന്മ ചെയ്തവർ ജീവന്നായും
തിന്മ ചെയ്തവർ ന്യായവിധിക്കായും
പുനരുത്ഥാനം ചെയ്‌വാനുള്ള നാഴിക
വരുന്നു. 30 എനിക്കു സ്വതേ ഒന്നും
ചെയ്‌വാൻ കഴിയുന്നതല്ല; ഞാൻ
കേൾക്കുന്നതുപോലെ ന്യായം
വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്റെ ഇഷ്ടം
അല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ ഇഷ്ടമത്രേ
ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
എന്റെ വിധി നീതിയുള്ളതു ആകുന്നു. 31
ഞാൻ എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞാൽ എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യമല്ല.
32 എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നതു
മറ്റൊരുത്തൻ ആകുന്നു; അവൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം
സത്യം എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 33
നിങ്ങൾ യോഹാന്നാന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു; അവൻ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 34 എനിക്കോ
മനുഷ്യന്റെ സാക്ഷ്യംകൊണ്ടു ആവശ്യമില്ല:
നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനത്രേ ഇതു
പറയുന്നതു. 35 അവൻ ജ്വലിച്ചു
പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കു ആയിരുന്നു;
നിങ്ങൾ അല്പസമയത്തേക്കു അവന്റെ
വെളിച്ചത്തിൽ ഉല്ലസിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു. 36
എനിക്കോ യോഹന്നാന്റെ സാക്ഷ്യത്തിലും
വലിയ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു; പിതാവു
എനിക്കു അനുഷ്ഠിപ്പാൻ തന്നിരിക്കുന്ന
പ്രവൃത്തികൾ, ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തികൾ തന്നേ, പിതാവു എന്നെ
അയച്ചു എന്നു എന്നെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 37 എന്നെ അയച്ച
പിതാവുതാനും എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവന്റെ
ശബ്ദം ഒരുനാളും കേട്ടിട്ടില്ല, അവന്റെ
രൂപം കണ്ടിട്ടില്ല; 38 അവന്റെ വചനം
നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്നതുമില്ല;
അവൻ അയച്ചവനെ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 39 നിങ്ങൾ
തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധനചെയ്യുന്നു;
അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു
എന്നു നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ; അവ
എനിക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. (aiōnios g166)
40 എങ്കിലും ജീവൻ പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു

എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ നിങ്ങൾക്കു
മനസ്സില്ല. 41 ഞാൻ മനുഷ്യരോടു
ബഹുമാനം വാങ്ങുന്നില്ല. 42 എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഉള്ളിൽ ദൈവസ്നേഹം ഇല്ല
എന്നു ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 43
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ
വന്നിരിക്കുന്നു; എന്നെ നിങ്ങൾ
കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; മറ്റൊരുത്തൻ
സ്വന്തനാമത്തിൽ വന്നാൽ അവനെ
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളും. 44 തമ്മിൽ
തമ്മിൽ ബഹുമാനം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു
ഏകദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ നിന്നുള്ള
ബഹുമാനം അന്വേഷിക്കാത്ത നിങ്ങൾക്കു
എങ്ങനെ വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിയും? 45
ഞാൻ പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങളെ കുറ്റം
ചുമത്തും എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നരുതു.
നിങ്ങളെ കുറ്റം ചുമത്തുന്നവൻ ഉണ്ടു;
നിങ്ങൾ പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്ന
മോശെ തന്നേ. 46 നിങ്ങൾ മോശെയെ
വിശ്വസിച്ചു എങ്കിൽ എന്നെയും
വിശ്വസിക്കുമായിരുന്നു; അവൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 47
എന്നാൽ അവന്റെ എഴുത്തു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എന്റെ വാക്കു
എങ്ങനെ വിശ്വസിക്കും?

6 അനന്തരം യേശു തിബെര്യാസ്
എന്ന ഗലീലക്കടലിന്റെ അക്കരെക്കു
പോയി. 2 അവൻ രോഗികളിൽ ചെയ്യുന്ന
അടയാളങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഒരു വലിയ
പുരുഷാരം അവന്റെ പിന്നാലെ ചെന്നു. 3
യേശു മലയിൽ കയറി ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
അവിടെ ഇരുന്നു. 4 യെഹൂദന്മാരുടെ
പെസഹപെരുനാൾ അടുത്തിരുന്നു.
5 യേശു വലിയോരു പുരുഷാരം
തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നതു കണ്ടിട്ടു
ഫിലിപ്പൊസിനോടു: ഇവർക്കു തിന്നുവാൻ
നാം എവിടെ നിന്നു അപ്പം വാങ്ങും എന്നു
ചോദിച്ചു. 6 ഇതു അവനെ പരീക്ഷിപ്പാനത്രേ
ചോദിച്ചതു; താൻ എന്തു ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്നു എന്നു താൻ അറിഞ്ഞിരുന്നു. 7
ഫിലിപ്പൊസ് അവനോടു: ഓരോരുത്തന്നു
അല്പമല്പം ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഇരുനൂറു
പണത്തിന്നു അപ്പം മതിയാകയില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തനായി ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ
സഹോദരനായ അന്ത്രെയാസ് അവനോടു:
9 ഇവിടെ ഒരു ബാലകൻ ഉണ്ടു; അവന്റെ
പക്കൽ അഞ്ചു യവത്തപ്പവും രണ്ടു
മീനും ഉണ്ടു; എങ്കിലും ഇത്രപേർക്കു
അതു എന്തുള്ളു എന്നു പറഞ്ഞു.
10 ആളുകളെ ഇരുത്തുവിൻ എന്നു
യേശു പറഞ്ഞു. ആ സ്ഥലത്തു വളരെ
പുല്ലുണ്ടായിരുന്നു; അയ്യായിരത്തോളം
പുരുഷന്മാർ ഇരുന്നു. 11 പിന്നെ യേശു
അപ്പം എടുത്തു വാഴ്ത്തി ഇരുന്നവർക്കു
പങ്കിട്ടുകൊടുത്തു; അങ്ങനെ തന്നേ മീനും
വേണ്ടുന്നേടത്തോളം കൊടുത്തു. 12
അവർക്കു തൃപ്തിയായശേഷം അവൻ
ശിഷ്യന്മാരോടു: ശേഷിച്ച കഷണം ഒന്നും
നഷ്ടമാക്കാതെ ശേഖരിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 അഞ്ചു യവത്തപ്പത്തിൽ
തിന്നു ശേഷിച്ച കഷണം അവർ ശേഖരിച്ചു
പന്ത്രണ്ടു കൊട്ട നിറച്ചെടുത്തു. 14
അവൻ ചെയ്ത അടയാളം ആളുകൾ
കണ്ടിട്ടു: ലോകത്തിലേക്കു വരുവാനുള്ള
പ്രവാചകൻ ഇവൻ ആകുന്നു സത്യം
എന്നു പറഞ്ഞു. 15 അവർ വന്നു തന്നെ
പിടിച്ചു രാജാവാക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു
എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു പിന്നെയും
തനിച്ചു മലയിലേക്കു വാങ്ങിപ്പോയി.
16 സന്ധ്യയായപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ
കടല്പുറത്തേക്കു ഇറങ്ങി 17 പടകുകയറി
കടലക്കരെ കഫർന്നഹൂമിലേക്കു
യാത്രയായി; ഇരുട്ടായശേഷവും യേശു
അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നിരുന്നില്ല.
18 കൊടുങ്കാറ്റു അടിക്കയാൽ കടൽ

കോപിച്ചു. 19 അവർ നാലു അഞ്ചു
നാഴിക ദൂരത്തോളം വലിച്ചശേഷം
യേശു കടലിന്മേൽ നടന്നു പടകിനോടു
സമീപിക്കുന്നതു കണ്ടു പേടിച്ചു. 20
അവൻ അവരോടു: ഞാൻ ആകുന്നു;
പേടിക്കേണ്ടാ എന്നു പറഞ്ഞു. 21
അവർ അവനെ പടകിൽ കയറ്റുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചു; ഉടനെ പടകു അവർ പോകുന്ന
ദേശത്തു എത്തിപ്പോയി. 22 പിറ്റെന്നാൾ
കടൽക്കരെ നിന്ന പുരുഷാരം ഒരു
പടകല്ലാതെ അവിടെ വേറെ ഇല്ലായിരുന്നു
എന്നും യേശു ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
പടകിൽ കയറാതെ ശിഷ്യന്മാർ മാത്രം
പോയിരുന്നു എന്നും ഗ്രഹിച്ചു. 23 എന്നാൽ
കർത്താവു വാഴ്ത്തീട്ടു അവർ അപ്പം തിന്ന
സ്ഥലത്തിന്നരികെ തിബെര്യാസിൽനിന്നു
ചെറുപടകുകൾ എത്തിയിരുന്നു. 24
യേശു അവിടെ ഇല്ല ശിഷ്യന്മാരും ഇല്ല
എന്നു പുരുഷാരം കണ്ടപ്പോൾ തങ്ങളും
പടകു കയറി യേശുവിനെ തിരഞ്ഞു
കഫർന്നഹൂമിൽ എത്തി. 25 കടലക്കരെ
അവനെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ: റബ്ബീ, നീ
എപ്പോൾ ഇവിടെ വന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
26 അതിന്നു യേശു: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
അടയാളം കണ്ടതുകൊണ്ടല്ല, അപ്പം
തിന്നു തൃപ്തരായതുകൊണ്ടത്രേ എന്നെ
അന്വേഷിക്കുന്നതു. 27 നശിച്ചുപോകുന്ന
ആഹാരത്തിന്നായിട്ടല്ല, നിത്യജീവങ്കലേക്കു
നിലനില്ക്കുന്ന ആഹാരത്തിന്നായിട്ടു
തന്നേ പ്രവർത്തിപ്പിൻ; അതു
മനുഷ്യപുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു തരും.
അവനെ പിതാവായ ദൈവം
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
(aiōnios g166) 28 അവർ അവനോടു:
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ള പ്രവൃത്തികളെ
പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ എന്തു
ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 29 യേശു
അവരോടു: ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദമുള്ള
പ്രവൃത്തി അവൻ അയച്ചവനിൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കുന്നതത്രേ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 30 അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
കണ്ടു നിന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ എന്തു അടയാളം ചെയ്യുന്നു?
എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നു? 31 നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ തിന്നു;
അവർക്കു തിന്നുവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിന്നു അപ്പം കൊടുത്തു എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 യേശു അവരോടു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അപ്പം മോശെയല്ല
നിങ്ങൾക്കു തന്നതു, എന്റെ പിതാവത്രേ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള സാക്ഷാൽ അപ്പം
നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു. 33 ദൈവത്തിന്റെ
അപ്പമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു
ലോകത്തിന്നു ജീവനെ കൊടുക്കുന്നതു
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അവർ
അവനോടു: കർത്താവേ, ഈ അപ്പം
എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു തരേണമേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 35 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു; എന്റെ
അടുക്കൽ വരുന്നവന്നു വിശക്കയില്ല;
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു ഒരുനാളും
ദാഹിക്കയുമില്ല. 36 എന്നാൽ നിങ്ങൾ
എന്നെ കണ്ടിട്ടും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ.
37 പിതാവു എനിക്കു തരുന്നതു
ഒക്കെയും എന്റെ അടുക്കൽ വരും;
എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനെ ഞാൻ
ഒരുനാളും തള്ളിക്കളകയില്ല. 38 ഞാൻ
എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റെ
ഇഷ്ടമത്രേ ചെയ്‍വാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നതു. 39 അവൻ
എനിക്കു തന്നതിൽ ഒന്നും ഞാൻ
കളയാതെ എല്ലാം ഒടുക്കത്തെ

നാളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കേണം
എന്നാകുന്നു എന്നെ അയച്ചവന്റെ
ഇഷ്ടം. 40 പുത്രനെ നോക്കിക്കൊണ്ടു
അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടാകേണമെന്നാകുന്നു
എന്റെ പിതാവിന്റെ ഇഷ്ടം; ഞാൻ
അവനെ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. (aiōnios g166) 41
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്ന
അപ്പം എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതിനാൽ
യെഹൂദന്മാർ അവനെക്കുറിച്ചു
പിറുപിറുത്തു: 42 ഇവൻ യോസേഫിന്റെ
പുത്രനായ യേശു അല്ലയോ? അവന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ; പിന്നെ ഞാൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിവന്നു എന്നു
അവൻ പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
അവർ പറഞ്ഞു. 43 യേശു അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: നിങ്ങൾ തമ്മിൽ
പിറുപിറുക്കേണ്ടാ; 44 എന്നെ അയച്ച
പിതാവു ആകർഷിച്ചിട്ടല്ലാതെ ആർക്കും
എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ കഴികയില്ല;
ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ അവനെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. 45 എല്ലാവരും
ദൈവത്താൽ ഉപദേശിക്കപ്പെട്ടവർ
ആകും എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. പിതാവിനോടു
കേട്ടുപഠിച്ചവൻ എല്ലാം എന്റെ അടുക്കൽ
വരും. 46 പിതാവിനെ ആരെങ്കിലും
കണ്ടിട്ടുണ്ടു എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു വന്നവൻ മാത്രമേ
പിതാവിനെ കണ്ടിട്ടുള്ളു. 47 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ
ഉണ്ടു. (aiōnios g166) 48 ഞാൻ ജീവന്റെ
അപ്പം ആകുന്നു. 49 നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാർ മരുഭൂമിയിൽ മന്നാ
തിന്നിട്ടും മരിച്ചുവല്ലോ. 50 ഇതോ
തിന്നുന്നവൻ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്ന അപ്പം
ആകുന്നു. 51 സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങിയ
ജീവനുള്ള അപ്പം ഞാൻ ആകുന്നു; ഈ
അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എല്ലാം എന്നേക്കും
ജീവിക്കും; ഞാൻ കൊടുപ്പാനിരിക്കുന്ന
അപ്പമോ ലോകത്തിന്റെ ജീവന്നു വേണ്ടി
ഞാൻ കൊടുക്കുന്ന എന്റെ മാംസം
ആകുന്നു. (aiōn g165) 52 ആകയാൽ
യെഹൂദന്മാർ: നമുക്കു തന്റെ മാംസം
തിന്നേണ്ടതിന്നു തരുവാൻ ഇവന്നു
എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു തമ്മിൽ
വാദിച്ചു. 53 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ
മാംസം തിന്നാതെയും അവന്റെ രക്തം
കുടിക്കാതെയും ഇരുന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
ഉള്ളിൽ ജീവൻ ഇല്ല. 54 എന്റെ
മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു നിത്യജീവൻ
ഉണ്ടു; ഞാൻ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിക്കും. (aiōnios
g166) 55 എന്റെ മാംസം സാക്ഷാൽ
ഭക്ഷണവും എന്റെ രക്തം സാക്ഷാൽ
പാനീയവും ആകുന്നു. 56 എന്റെ
മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം
കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ
അവനിലും വസിക്കുന്നു. 57 ജീവനുള്ള
പിതാവു എന്നെ അയച്ചിട്ടു ഞാൻ
പിതാവിൻമൂലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ
എന്നെ തിന്നുന്നവൻ എൻമൂലം
ജീവിക്കും. 58 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിവന്ന അപ്പം ഇതു ആകുന്നു;
പിതാക്കന്മാർ തിന്നുകയും മരിക്കയും
ചെയ്തതുപോലെ അല്ല; ഈ അപ്പം
തിന്നുന്നവൻ എന്നേക്കും ജീവിക്കും.
(aiōn g165) 59 അവൻ കഫർന്നഹൂമിൽ
ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ പള്ളിയിൽവെച്ചു

ഇതു പറഞ്ഞു. 60 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
പലരും അതു കേട്ടിട്ടു: ഇതു കഠിനവാക്കു,
ഇതു ആർക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു. 61 ശിഷ്യന്മാർ അതിനെച്ചൊല്ലി
പിറുപിറുക്കുന്നതു യേശു തന്നിൽ
തന്നേ അറിഞ്ഞു അവരോടു: ഇതു
നിങ്ങൾക്കു ഇടർച്ച ആകുന്നുവോ? 62
മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പെ ഇരുന്നേടത്തേക്കു
കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലോ? 63
ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവു ആകുന്നു;
മാംസം ഒന്നിന്നും ഉപകരിക്കുന്നില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ച
വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും
ആകുന്നു. 64 എങ്കിലും വിശ്വസിക്കാത്തവർ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. — വിശ്വസിക്കാത്തവർ
ഇന്നവർ എന്നും തന്നെ കാണിച്ചു
കൊടുക്കുന്നവൻ ഇന്നവൻ എന്നും
യേശു ആദിമുതൽ അറിഞ്ഞിരുന്നു
— 65 ഇതു ഹേതുവായിട്ടത്രേ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു: പിതാവു കൃപ നല്കീട്ടല്ലാതെ
ആർക്കും എന്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ
കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞതു എന്നും
അവൻ പറഞ്ഞു. 66 അന്നുമുതൽ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരും പിൻവാങ്ങിപ്പോയി,
പിന്നെ അവനോടുകൂടെ സഞ്ചരിച്ചില്ല.
67 ആകയാൽ യേശു പന്തിരുവരോടു:
നിങ്ങൾക്കും പൊയ്ക്കൊൾവാൻ
മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 68 ശിമോൻ
പത്രൊസ് അവനോടു: കർത്താവേ,
ഞങ്ങൾ ആരുടെ അടുക്കൽ പോകും?
നിത്യജീവന്റെ വചനങ്ങൾ നിന്റെ
പക്കൽ ഉണ്ടു. (aiōnios g166) 69 നീ
ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധൻ എന്നു ഞങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചും അറിഞ്ഞും ഇരിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 70 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങളെ പന്ത്രണ്ടുപേരെ
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? എങ്കിലും
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ ഒരു പിശാചു
ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. ഇതു
അവൻ ശിമോൻ ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ
മകനായ യൂദയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു. 71
ഇവൻ പന്തിരുവരിൽ ഒരുത്തൻ എങ്കിലും
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ളവൻ
ആയിരുന്നു.

7 അതിന്റെശേഷം യേശു ഗലീലയിൽ
സഞ്ചരിച്ചു; യെഹൂദന്മാർ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു
യെഹൂദ്യയിൽ സഞ്ചരിപ്പാൻ അവന്നു
മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 2 എന്നാൽ
യെഹൂദന്മാരുടെ കൂടാരപ്പെരുനാൾ
അടുത്തിരുന്നു. 3 അവന്റെ സഹോദരന്മാർ
അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളെ
നിന്റെ ശിഷ്യന്മാരും കാണേണ്ടതിന്നു
ഇവിടം വിട്ടു യെഹൂദ്യയിലേക്കു
പോക. 4 പ്രസിദ്ധൻ ആകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരും രഹസ്യത്തിൽ
ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; നീ ഇതു ചെയ്യുന്നു
എങ്കിൽ ലോകത്തിന്നു നിന്നെത്തന്നേ
വെളിപ്പെടുത്തുക എന്നു പറഞ്ഞു. 5
അവന്റെ സഹോദരന്മാരും അവനിൽ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 6 യേശു അവരോടു: എന്റെ
സമയം ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾക്കോ
എല്ലായ്പോഴും സമയം തന്നേ. 7
നിങ്ങളെ പകെപ്പാൻ ലോകത്തിന്നു
കഴിയുന്നതല്ല; എന്നാൽ അതിന്റെ
പ്രവൃത്തികൾ ദോഷമുള്ളവ എന്നു
ഞാൻ അതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നതുകൊണ്ടു അതു എന്നെ
പകെക്കുന്നു. 8 നിങ്ങൾ പെരുനാളിന്നു
പോകുവിൻ; എന്റെ സമയം ഇതുവരെ
വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ
പെരുനാളിന്നു ഇപ്പോൾ പോകുന്നില്ല;
9 ഇങ്ങനെ അവരോടു പറഞ്ഞിട്ടു
ഗലീലയിൽ തന്നേ പാർത്തു. 10
അവന്റെ സഹോദരന്മാർ പെരുനാളിന്നു

പോയശേഷം അവനും പരസ്യമായിട്ടല്ല
രഹസ്യത്തിൽ എന്നപോലെ പോയി. 11
എന്നാൽ യെഹൂദന്മാർ പെരുനാളിൽ:
അവൻ എവിടെ എന്നു ചോദിച്ചു
അവനെ അന്വേഷിച്ചു. 12 പുരുഷാരത്തിൽ
അവനെക്കുറിച്ചു വളരെ കുശുകുശുപ്പു
ഉണ്ടായി: അവൻ നല്ലവൻ എന്നു
ചിലരും അല്ല, അവൻ പുരുഷാരത്തെ
വഞ്ചിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലരും പറഞ്ഞു.
13 എങ്കിലും യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ടു
ആരും പ്രസിദ്ധമായി അവനെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചില്ല. 14 പെരുനാൾ പാതി
കഴിഞ്ഞശേഷം യേശു ദൈവാലയത്തിൽ
ചെന്നു ഉപദേശിച്ചു. 15 വിദ്യാഭ്യാസം
ചെയ്യാത്ത ഇവൻ ശാസ്ത്രം അറിയുന്നതു
എങ്ങനെ എന്നു യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 16 യേശു അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: എന്റെ ഉപദേശം
എന്റേതല്ല, എന്നെ അയച്ചവന്റേതത്രേ. 17
അവന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ
ഈ ഉപദേശം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതോ
ഞാൻ സ്വയമായി പ്രസ്താവിക്കുന്നതോ
എന്നു അറിയും. 18 സ്വയമായി
പ്രസ്താവിക്കുന്നവൻ സ്വന്തമഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നു; തന്നെ അയച്ചവന്റെ
മഹത്വം അന്വേഷിക്കുന്നവൻ സത്യവാൻ
ആകുന്നു; നീതികേടു അവനിൽ ഇല്ല.
19 മോശെ നിങ്ങൾക്കു ന്യായപ്രമാണം
തന്നിട്ടില്ലയോ? എങ്കിലും നിങ്ങളിൽ ആരും
ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ
എന്നെ കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നതു
എന്തു? 20 അതിന്നു പുരുഷാരം: നിനക്കു
ഒരു ഭൂതം ഉണ്ടു; ആർ നിന്നെ കൊല്ലുവാൻ
അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
21 യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്തു; അതിങ്കൽ
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു.
22 മോശെ നിങ്ങൾക്കു പരിച്ഛേദന
നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ – അതു മോശെയുടെ
കാലത്തല്ല പിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തത്രെ
തുടങ്ങിയതു – നിങ്ങൾ ശബ്ബത്തിൽ
മനുഷ്യനെ പരിച്ഛേദന കഴിക്കുന്നു. 23
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു നീക്കം
വരാതിരിപ്പാൻ ശബ്ബത്തിലും മനുഷ്യൻ
പരിച്ഛേദന ഏല്ക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ
ശബ്ബത്തിൽ ഒരു മനുഷ്യനെ മുഴുവനും
സൗഖ്യമാക്കിയതിനാൽ എന്നോടു
ഈർഷ്യപ്പെടുന്നുവോ? 24 കാഴ്ചപ്രകാരം
വിധിക്കരുതു; നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിൻ.
25 യെരൂശലേമ്യരിൽ ചിലർ: അവർ
കൊല്ലുവാൻ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഇവൻ
അല്ലയോ? 26 അവൻ ധൈര്യത്തോടെ
സംസാരിക്കുന്നുവല്ലോ; അവർ അവനോടു
ഒന്നും പറയുന്നില്ല; ഇവൻ ക്രിസ്തു
ആകുന്നു എന്നു പ്രമാണികൾ
യഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിച്ചുവോ? 27 എങ്കിലും
ഇവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നാം
അറിയുന്നു; ക്രിസ്തു വരുമ്പോഴോ അവൻ
എവിടെനിന്നു എന്നു ആരും അറികയില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 28 ആകയാൽ യേശു
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ:
നിങ്ങൾ എന്നെ അറിയുന്നു; ഞാൻ
എവിടെനിന്നെന്നും അറിയുന്നു. ഞാൻ
സ്വയമായിട്ടു വന്നവനല്ല, എന്നെ
അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു;
അവനെ നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ല. 29
ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു
വന്നതുകൊണ്ടും അവൻ എന്നെ
അയച്ചതുകൊണ്ടും ഞാൻ അവനെ
അറിയുന്നു എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 30
ആകയാൽ അവർ അവനെ പിടിപ്പാൻ
അന്വേഷിച്ചു എങ്കിലും അവന്റെ നാഴിക
വന്നിട്ടില്ലായ്കയാൽ ആരും അവന്റെമേൽ
കൈ വെച്ചില്ല. 31 പുരുഷാരത്തിൽ പലരും:
ക്രിസ്തു വരുമ്പോൾ ഇവൻ ചെയ്തതിൽ
അധികം അടയാളം ചെയ്യുമോ എന്നു

പറഞ്ഞു അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 32
പുരുഷാരം അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ
കുശുകുശുക്കുന്നു എന്നു പരീശന്മാർ
കേട്ടാറെ അവനെ പിടിക്കേണ്ടതിന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും
ചേവകരെ അയച്ചു. 33 യേശുവോ: ഞാൻ
ഇനി കുറെനേരം നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുന്നു; പിന്നെ എന്നെ അയച്ചവന്റെ
അടുക്കൽ പോകുന്നു. 34 നിങ്ങൾ എന്നെ
അന്വേഷിക്കും കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും;
ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു
വരുവാൻ കഴികയുമില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
35 അതു കേട്ടിട്ടു യെഹൂദന്മാർ: നാം
കണ്ടെത്താതവണ്ണം ഇവൻ എവിടേക്കു
പോകുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു? യവനന്മാരുടെ
ഇടയിൽ ചിതറിപ്പാർക്കുന്നവരുടെ
അടുക്കൽ പോയി യവനരെ
ഉപദേശിപ്പാൻ ഭാവമോ? 36 നിങ്ങൾ
എന്നെ അന്വേഷിക്കും, എന്നെ
കണ്ടെത്തുകയില്ലതാനും; ഞാൻ
ഇരിക്കുന്നേടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ
കഴികയുമില്ല എന്നു ഈ പറഞ്ഞ
വാക്കു എന്തു എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 37 ഉത്സവത്തിന്റെ മഹാദിനമായ
ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ യേശുനിന്നുകൊണ്ടു:
ദാഹിക്കുന്നവൻ എല്ലാം എന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ. 38 എന്നിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്റെ ഉള്ളിൽനിന്നു
തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതുപോലെ
ജീവജലത്തിന്റെ നദികൾ ഒഴുകും
എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 39 അവൻ
ഇതു തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു
ലഭിപ്പാനുള്ള ആത്മാവിനെക്കുറിച്ചു
ആകുന്നു പറഞ്ഞതു; യേശു അന്നു
തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലായ്കയാൽ
ആത്മാവു വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നു. 40
പുരുഷാരത്തിൽ പലരും ആ വാക്കു
കേട്ടിട്ടു: ഇവൻ സാക്ഷാൽ ആ പ്രവാചകൻ
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 41 വേറെ
ചിലർ: ഇവൻ ക്രിസ്തു തന്നേ എന്നും
മറ്റു ചിലർ: ഗലീലയിൽ നിന്നോ
ക്രിസ്തു വരുന്നതു? 42 ദാവീദിന്റെ
സന്തതിയിൽ നിന്നും ദാവീദ് പാർത്ത
ഗ്രാമമായ ബേത്ത്ലേഹെമിൽനിന്നും
ക്രിസ്തു വരുന്നു എന്നു തിരുവെഴുത്തു
പറയുന്നില്ലയോ എന്നും പറഞ്ഞു.
43 അങ്ങനെ പുരുഷാരത്തിൽ
അവനെച്ചൊല്ലി ഭിന്നത ഉണ്ടായി.
44 അവരിൽ ചിലർ അവനെ
പിടിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു എങ്കിലും ആരും
അവന്റെമേൽ കൈ വെച്ചില്ല. 45
ചേവകർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
പരീശന്മാരുടെയും അടുക്കൽ
മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ അവർ അവരോടു:
നിങ്ങൾ അവനെ കൊണ്ടുവരാഞ്ഞതു
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 46 ഈ
മനുഷ്യൻ സംസാരിക്കുന്നതുപോലെ
ആരും ഒരുനാളും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല
എന്നു ചേവകർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
47 പരീശന്മാർ അവരോടു: നിങ്ങളും
തെറ്റിപ്പോയോ? 48 പ്രമാണികളിൽ ആകട്ടെ
പരീശന്മാരിൽ ആകട്ടെ ആരെങ്കിലും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചിട്ടുണ്ടോ? 49
ന്യായപ്രമാണം അറിയാത്ത പുരുഷാരമോ
ശപിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 50 അവരിൽ
ഒരുത്തനായി, മുമ്പെ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നിരുന്ന നിക്കൊദേമൊസ്
അവരോടു: 51 ഒരു മനുഷ്യന്റെ വാമൊഴി
ആദ്യം കേട്ടു, അവൻ ചെയ്യുന്നതു
ഇന്നതു എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ
നമ്മുടെ ന്യായപ്രമാണം അവനെ
വിധിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 52 അവർ
അവനോടു: നീയും ഗലീലക്കാരനോ?
പരിശോധിച്ചുനോക്കുക; ഗലീലയിൽ
നിന്നു പ്രവാചകൻ എഴുന്നേല്ക്കുന്നില്ലല്ലോ

എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 53 [അങ്ങനെ
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ വീട്ടിൽ പോയി.

8 യേശുവോ ഒലീവ് മലയിലേക്കു പോയി.
2 അതികാലത്തു അവൻ പിന്നെയും
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; ജനം ഒക്കെയും
അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നു; അവൻ ഇരുന്നു
അവരെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
3 ശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും
വ്യഭിചാരത്തിൽ പിടിച്ചിരുന്ന ഒരു
സ്ത്രീയെ കൊണ്ടുവന്നു നടുവിൽ
നിറുത്തി അവനോടു: 4 ഗുരോ, ഈ
സ്ത്രീയെ വ്യഭിചാരകർമ്മത്തിൽ തന്നേ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ
കല്ലെറിയേണം എന്നു മോശെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഞങ്ങളോടു
കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ ഇവളെക്കുറിച്ചു
എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 6
ഇതു അവനെ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ
സംഗതി കിട്ടേണ്ടതിന്നു അവനെ
പരീക്ഷിച്ചു ചോദിച്ചതായിരുന്നു. യേശുവോ
കുനിഞ്ഞു വിരൽകൊണ്ടു നിലത്തു
എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 7 അവർ
അവനോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
അവൻ നിവിർന്നു: നിങ്ങളിൽ
പാപമില്ലാത്തവൻ അവളെ ഒന്നാമതു കല്ലു
എറിയട്ടെ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
8 പിന്നെയും കുനിഞ്ഞു വിരൽകൊണ്ടു
നിലത്തു എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 9
അവർ അതു കേട്ടിട്ടു മനസ്സാക്ഷിയുടെ
ആക്ഷേപം ഹേതുവായി മൂത്തവരും
ഇളയവരും ഓരോരുത്തനായി വിട്ടുപോയി;
യേശുമാത്രവും നടുവിൽ നില്ക്കുന്ന
സ്ത്രീയും ശേഷിച്ചു. 10 യേശു നിവിർന്നു
അവളോടു: സ്ത്രീയേ, അവർ എവിടെ?
നിനക്കു ആരും ശിക്ഷ വിധിച്ചില്ലയോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 11 ഇല്ല കർത്താവേ,
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. ഞാനും നിനക്കു
ശിക്ഷ വിധിക്കുന്നില്ല: പോക, ഇനി പാപം
ചെയ്യരുതു എന്നു യേശു പറഞ്ഞു]. 12
യേശു പിന്നെയും അവരോടു സംസാരിച്ചു:
ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം ആകുന്നു;
എന്നെ അനുഗമിക്കുന്നവൻ ഇരുളിൽ
നടക്കാതെ ജീവന്റെ വെളിച്ചമുള്ളവൻ
ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 13 പരീശന്മാർ
അവനോടു: നീ നിന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; നിന്റെ സാക്ഷ്യം
സത്യമല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 14 യേശു
അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞാലും എന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം
ആകുന്നു; ഞാൻ എവിടെനിന്നു വന്നു
എന്നും എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നും
ഞാൻ അറിയുന്നു; നിങ്ങളോ, ഞാൻ
എവിടെനിന്നു വന്നു എന്നും എവിടേക്കു
പോകുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല. 15
നിങ്ങൾ ജഡപ്രകാരം വിധിക്കുന്നു; ഞാൻ
ആരെയും വിധിക്കുന്നില്ല. 16 ഞാൻ
വിധിച്ചാലും ഞാൻ ഏകനല്ല, ഞാനും
എന്നെ അയച്ച പിതാവും കൂടെയാകയാൽ
എന്റെ വിധി സത്യമാകുന്നു. 17 രണ്ടു
മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു
നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18 ഞാൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു തന്നേ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു;
എന്നെ അയച്ച പിതാവും എന്നെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 19 അവർ അവനോടു:
നിന്റെ പിതാവു എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു: നിങ്ങൾ എന്നെ
ആകട്ടെ എന്റെ പിതാവിനെ ആകട്ടെ
അറിയുന്നില്ല; എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ
എന്റെ പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 20 അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ഉപദേശിക്കുമ്പോൾ
ഭണ്ഡാരസ്ഥലത്തുവെച്ചു ഈ വചനം
പറഞ്ഞു; അവന്റെ നാഴിക അതുവരെയും
വന്നിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു ആരും അവനെ

പിടിച്ചില്ല. 21 അവൻ പിന്നെയും
അവരോടു: ഞാൻ പോകുന്നു; നിങ്ങൾ
എന്നെ അന്വേഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ
പാപത്തിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും; ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിങ്ങൾക്കു
വരുവാൻ കഴികയില്ല എന്നു പറഞ്ഞു.
22 ഞാൻ പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു
നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു
പക്ഷേ തന്നെത്താൻ കൊല്ലുമോ എന്നു
യെഹൂദന്മാർ പറഞ്ഞു. 23 അവൻ
അവരോടു: നിങ്ങൾ കീഴിൽനിന്നുള്ളവർ,
ഞാൻ മേലിൽനിന്നുള്ളവൻ; നിങ്ങൾ
ഈ ലോകത്തിൽനിന്നുള്ളവർ, ഞാൻ
ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നുള്ളവനല്ല. 24
ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ
നിങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞു; ഞാൻ അങ്ങനെയുള്ളവൻ
എന്നു വിശ്വസിക്കാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾ
നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ മരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 അവർ അവനോടു: നീ
ആർ ആകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു
യേശു: ആദിമുതൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചുപോരുന്നതു തന്നേ. 26
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു വളരെ സംസാരിപ്പാനും
വിധിപ്പാനും എനിക്കു ഉണ്ടു; എങ്കിലും
എന്നെ അയച്ചവൻ സത്യവാൻ ആകുന്നു;
അവനോടു കേട്ടതു തന്നേ ഞാൻ
ലോകത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 പിതാവിനെക്കുറിച്ചു
ആകുന്നു അവൻ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു
എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 28 ആകയാൽ
യേശു: നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രനെ
ഉയർത്തിയശേഷം ഞാൻ തന്നേ
അവൻ എന്നും ഞാൻ സ്വയമായിട്ടു
ഒന്നും ചെയ്യാതെ പിതാവു എനിക്കു
ഉപദേശിച്ചുതന്നതുപോലെ ഇതു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നും അറിയും. 29
എന്നെ അയച്ചവൻ എന്നോടുകൂടെ
ഉണ്ടു; ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അവന്നു
പ്രസാദമുള്ളതു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു
അവൻ എന്നെ ഏകനായി വിട്ടിട്ടില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അവൻ ഇങ്ങനെ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ പലരും
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 31 തന്നിൽ
വിശ്വസിച്ച യെഹൂദന്മാരോടു യേശു:
എന്റെ വചനത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ വാസ്തവമായി എന്റെ
ശിഷ്യന്മാരായി 32 സത്യം അറികയും
സത്യം നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രന്മാരാക്കുകയും
ചെയ്യും എന്നു പറഞ്ഞു. 33 അവർ
അവനോടു: ഞങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ
സന്തതി; ആർക്കും ഒരുനാളും
ദാസന്മാരായിരുന്നിട്ടില്ല; നിങ്ങൾ
സ്വതന്ത്രന്മാർ ആകും എന്നു നീ
പറയുന്നതു എങ്ങനെ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 34 അതിന്നു യേശു: ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം പാപത്തിന്റെ
ദാസൻ ആകുന്നു. 35 ദാസൻ എന്നേക്കും
വീട്ടിൽ വസിക്കുന്നില്ല; പുത്രനോ
എന്നേക്കും വസിക്കുന്നു. (aiōn g165)
36 പുത്രൻ നിങ്ങൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം
വരുത്തിയാൽ നിങ്ങൾ സാക്ഷാൽ
സ്വതന്ത്രർ ആകും. 37 നിങ്ങൾ
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതി എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ വചനത്തിന്നു
നിങ്ങളിൽ ഇടം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
എന്നെ കൊല്ലുവാൻ നോക്കുന്നു. 38
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ കണ്ടിട്ടുള്ളതു
ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
പിതാവിനോടു കേട്ടിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
39 അവർ അവനോടു: അബ്രാഹാം
ആകുന്നു ഞങ്ങളുടെ പിതാവു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞതിന്നു യേശു

അവരോടു: നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ
മക്കൾ എങ്കിൽ അബ്രാഹാമിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുമായിരുന്നു. 40
എന്നാൽ ദൈവത്തോടു കേട്ടിട്ടുള്ള
സത്യം നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്ന
മനുഷ്യനായ എന്നെ നിങ്ങൾ കൊല്ലുവാൻ
നോക്കുന്നു; അങ്ങനെ അബ്രാഹാം
ചെയ്തില്ലല്ലോ. 41 നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. അവർ അവനോടു: ഞങ്ങൾ
പരസംഗത്താൽ ജനിച്ചവരല്ല; ഞങ്ങൾക്കു
ഒരു പിതാവേയുള്ളു; ദൈവം തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 42 യേശു അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ദൈവം നിങ്ങളുടെ പിതാവു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു;
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
വന്നിരിക്കുന്നു; ഞാൻ സ്വയമായി
വന്നതല്ല, അവൻ എന്നെ അയച്ചതാകുന്നു.
43 എന്റെ ഭാഷണം നിങ്ങൾ
ഗ്രഹിക്കാത്തതു എന്തു? എന്റെ
വചനം കേൾപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു
മനസ്സില്ലായ്കകൊണ്ടത്രേ. 44 നിങ്ങൾ
പിശാചെന്ന പിതാവിന്റെ മക്കൾ;
നിങ്ങളുടെ പിതാവിന്റെ മോഹങ്ങളെ
ചെയ്വാനും ഇച്ഛിക്കുന്നു. അവൻ
ആദിമുതൽ കൊലപാതകൻ ആയിരുന്നു;
അവനിൽ സത്യം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
സത്യത്തിൽ നില്ക്കുന്നതുമില്ല.
അവൻ ഭോഷ്കു പറയുമ്പോൾ
സ്വന്തത്തിൽനിന്നു എടുത്തു പറയുന്നു;
അവൻ ഭോഷ്കു പറയുന്നവനും
അതിന്റെ അപ്പനും ആകുന്നു. 45
ഞാനോ സത്യം പറയുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.
46 നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ
പാപത്തെക്കുറിച്ചു ബോധം വരുത്തുന്നു?
ഞാൻ സത്യം പറയുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ എന്നെ വിശ്വസിക്കാത്തതു
എന്തു? 47 ദൈവസന്തതിയായവൻ
ദൈവവചനം കേൾക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
ദൈവസന്തതിയല്ലായ്കകൊണ്ടു
കേൾക്കുന്നില്ല. 48 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: നീ ഒരു ശമര്യൻ; നിനക്കു
ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നതു
ശരിയല്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 49
അതിന്നു യേശു: എനിക്കു ഭൂതമില്ല;
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനെ ബഹുമാനിക്ക
അത്രേ ചെയ്യുന്നതു; നിങ്ങളോ എന്നെ
അപമാനിക്കുന്നു. 50 ഞാൻ എന്റെ മഹത്വം
അന്വേഷിക്കുന്നില്ല; അന്വേഷിക്കയും
വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരുവൻ
ഉണ്ടു. 51 ആമേൻ, ആമേൻ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: എന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും മരണം
കാൺകയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
(aiōn g165) 52 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
നിനക്കു ഭൂതം ഉണ്ടു എന്നു ഇപ്പോൾ
ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സിലായി; അബ്രാഹാമും
പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു; നീയോ എന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഒരുനാളും
മരണം ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു.
(aiōn g165) 53 ഞങ്ങളുടെ പിതാവായ
അബ്രാഹാമിനെക്കാൾ നീ വലിയവനോ?
അവൻ മരിച്ചു, പ്രവാചകന്മാരും മരിച്ചു;
നിന്നെത്തന്നെ നീ ആർ ആക്കുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു 54 യേശു: ഞാൻ
എന്നെത്തന്നേ മഹത്വപ്പെടുത്തിയാൽ
എന്റെ മഹത്വം ഏതുമില്ല; എന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നതു എന്റെ പിതാവു
ആകുന്നു; അവനെ നിങ്ങളുടെ ദൈവം
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്നു. 55 എങ്കിലും
നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നില്ല;
ഞാനോ അവനെ അറിയുന്നു; അവനെ
അറിയുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ
നിങ്ങളെപ്പോലെ ഭോഷ്കുപറയുന്നവൻ
ആകും; എന്നാൽ ഞാൻ അവനെ

അറിയുന്നു; അവന്റെ വചനം
പ്രമാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 56 നിങ്ങളുടെ
പിതാവായ അബ്രാഹാം എന്റെ ദിവസം
കാണും എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു ഉല്ലസിച്ചു;
അവൻ കണ്ടു സന്തോഷിച്ചുമിരിക്കുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 57 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: നിനക്കു അമ്പതു വയസ്സു
ആയിട്ടില്ല; നീ അബ്രാഹാമിനെ
കണ്ടിട്ടുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. 58 യേശു
അവരോടു: ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: അബ്രാഹാം
ജനിച്ചതിന്നു മുമ്പേ ഞാൻ ഉണ്ടു എന്നു
പറഞ്ഞു. 59 അപ്പോൾ അവർ അവനെ
എറിവാൻ കല്ലു എടുത്തു; യേശുവോ
മറഞ്ഞു ദൈവാലയം വിട്ടു പോയി.

9 അവൻ കടന്നുപോകുമ്പോൾ
പിറവിയിലേ കുരുടനായോരു മനുഷ്യനെ
കണ്ടു. 2 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു: റബ്ബീ, ഇവൻ കുരുടനായി
പിറക്കത്തക്കവണ്ണം ആർ പാപം ചെയ്തു?
ഇവനോ ഇവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 3 അതിന്നു യേശു: അവൻ
എങ്കിലും അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാരെങ്കിലും
പാപം ചെയ്തിട്ടല്ല, ദൈവപ്രവൃത്തി
അവങ്കൽ വെളിവാകേണ്ടതിന്നത്രേ. 4
എന്നെ അയച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തി പകൽ
ഉള്ളേടത്തോളം നാം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു;
ആർക്കും പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാത്ത രാത്രി
വരുന്നു. 5 ഞാൻ ലോകത്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചം
ആകുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ നിലത്തു
തുപ്പി തുപ്പൽകൊണ്ടു ചേറുണ്ടാക്കി
ചേറു അവന്റെ കണ്ണിന്മേൽ പൂശി:
7 നീ ചെന്നു ശിലോഹാംകുളത്തിൽ
കഴുകുക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു;
ശിലോഹാം എന്നതിന്നു അയക്കപ്പെട്ടവൻ
എന്നർത്ഥം. അവൻ പോയി കഴുകി,
കണ്ണു കാണുന്നവനായി മടങ്ങിവന്നു.
8 അയല്ക്കാരും അവനെ മുമ്പെ
ഇരക്കുന്നവനായി കണ്ടവരും:
ഇവനല്ലയോ അവിടെ ഇരുന്നു ഭിക്ഷ
യാചിച്ചവൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അവൻ തന്നേ എന്നു ചിലരും അല്ല,
അവനെപ്പോലെയുള്ളവൻ എന്നു
മറ്റുചിലരും പറഞ്ഞു; ഞാൻ തന്നേ എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 10 അവർ അവനോടു:
നിന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു എങ്ങനെ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു അവൻ: 11 യേശു എന്നു
പേരുള്ള മനുഷ്യൻ ചേറുണ്ടാക്കി എന്റെ
കണ്ണിന്മേൽ പൂശി: ശിലോഹാംകുളത്തിൽ
ചെന്നു കഴുകുക എന്നു എന്നോടു
പറഞ്ഞു; ഞാൻ പോയി കഴുകി കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12
അവൻ എവിടെ എന്നു അവർ അവനോടു
ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ അറിയുന്നില്ല എന്നു
അവൻ പറഞ്ഞു. 13 കുരുടനായിരുന്നവനെ
അവർ പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോയി. 14 യേശു ചേറുണ്ടാക്കി
അവന്റെ കണ്ണു തുറന്നതു ശബ്ബത്ത്
നാളിൽ ആയിരുന്നു. 15 അവൻ കാഴ്ച
പ്രാപിച്ചതു എങ്ങനെ എന്നു പരീശന്മാരും
അവനോടു ചോദിച്ചു. അവൻ അവരോടു:
അവൻ എന്റെ കണ്ണിന്മേൽ ചേറു തേച്ചു
ഞാൻ കഴുകി; കാഴ്ച പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 പരീശന്മാരിൽ
ചിലർ: ഈ മനുഷ്യൻ ശബ്ബത്ത്
പ്രമാണിക്കായ്കകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നവനല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. മറ്റു ചിലർ: പാപിയായോരു
മനുഷ്യന്നു ഇങ്ങനെയുള്ള അടയാളങ്ങൾ
ചെയ്‍വാൻ എങ്ങനെ കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ അവരുടെ ഇടയിൽ
ഒരു ഭിന്നത ഉണ്ടായി. 17 അവർ
പിന്നെയും കുരുടനോടു: നിന്റെ കണ്ണു
തുറന്നതുകൊണ്ടു നീ അവനെക്കുറിച്ചു

എന്തു പറയുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു:
അവൻ ഒരു പ്രവാചകൻ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 18 കാഴ്ച പ്രാപിച്ചവന്റെ
അമ്മയപ്പന്മാരെ വിളിച്ചു ചോദിക്കുവോളം
അവൻ കുരുടനായിരുന്നു എന്നും
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു എന്നും യെഹൂദന്മാർ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 19 കുരുടനായി ജനിച്ചു
എന്നു നിങ്ങൾ പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ മകൻ
ഇവൻ തന്നേയോ? എന്നാൽ അവന്നു
ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു അവർ അവരോടു ചോദിച്ചു.
20 അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ: ഇവൻ
ഞങ്ങളുടെ മകൻ എന്നും കുരുടനായി
ജനിച്ചവൻ എന്നും ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു.
21 എന്നാൽ കണ്ണു കാണുന്നതു എങ്ങനെ
എന്നു അറിയുന്നില്ല; അവന്റെ കണ്ണു
ആർ തുറന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ല;
അവനോടു ചോദിപ്പിൻ; അവന്നു
പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ; അവൻ തന്നേ
പറയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 22
യെഹൂദന്മാരെ ഭയപ്പെടുകകൊണ്ടത്രേ
അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞതു; അവനെ ക്രിസ്തു എന്നു
ഏറ്റുപറയുന്നവൻ പള്ളിഭ്രഷ്ടനാകേണം
എന്നു യെഹൂദന്മാർ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞൊത്തിരുന്നു 23 അതുകൊണ്ടത്രേ
അവന്റെ അമ്മയപ്പന്മാർ: അവന്നു
പ്രായം ഉണ്ടല്ലോ; അവനോടു ചോദിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞതു. 24 കുരുടനായിരുന്ന
മനുഷ്യനെ അവർ രണ്ടാമതും വിളിച്ചു:
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുക്ക;
ആ മനുഷ്യൻ പാപി എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതിന്നു
അവൻ: അവൻ പാപിയോ അല്ലയോ
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഒന്നു
അറിയുന്നു; ഞാൻ കുരുടനായിരുന്നു,
ഇപ്പോൾ കണ്ണു കാണുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 26 അവർ അവനോടു: അവൻ
നിനക്കു എന്തു ചെയ്തു? നിന്റെ കണ്ണു
എങ്ങനെ തുറന്നു എന്നു ചോദിച്ചു. 27
അതിന്നു അവൻ: ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞുവല്ലോ; നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല;
വീണ്ടും കേൾപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തു?
നിങ്ങൾക്കും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
ആകുവാൻ മനസ്സുണ്ടോ എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 28 അപ്പോൾ അവർ അവനെ
ശകാരിച്ചു: നീ അവന്റെ ശിഷ്യൻ;
ഞങ്ങൾ മോശെയുടെ ശിഷ്യന്മാർ. 29
മോശെയോടു ദൈവം സംസാരിച്ചു
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു; ഇവനോ
എവിടെനിന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 ആ മനുഷ്യൻ
അവരോടു: എന്റെ കണ്ണു തുറന്നിട്ടും
അവൻ എവിടെനിന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയാത്തതു ആശ്ചര്യം. 31 പാപികളുടെ
പ്രാർത്ഥന ദൈവം കേൾക്കുന്നില്ല
എന്നും ദൈവഭക്തനായിരുന്നു അവന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്യുന്നവന്റെ പ്രാർത്ഥന
കേൾക്കുന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു.
32 കുരുടനായി പിറന്നവന്റെ കണ്ണു
ആരെങ്കിലും തുറന്നപ്രകാരം ലോകം
ഉണ്ടായതുമുതൽ കേട്ടിട്ടില്ല. (aiōn g165) 33
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വന്നവൻ
അല്ലെങ്കിൽ അവന്നു ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ
കഴികയില്ല എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
34 അവർ അവനോടു: നീ മുഴുവനും
പാപത്തിൽ പിറന്നവൻ; നീ ഞങ്ങളെ
ഉപദേശിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 35
അവനെ പുറത്താക്കി എന്നു യേശു
കേട്ടു; അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: നീ
ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ
എന്നു ചോദിച്ചു. 36 അതിന്നു അവൻ:
യജമാനനേ, അവൻ ആർ ആകുന്നു?
ഞാൻ അവനിൽ വിശ്വസിക്കാം എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 37 യേശു അവനോടു:

നീ അവനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടു; നിന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നവൻ അവൻ തന്നേ എന്നു
പറഞ്ഞു. 38 ഉടനെ അവൻ: കർത്താവേ,
ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
അവനെ നമസ്കരിച്ചു. 39 കാണാത്തവർ
കാണ്മാനും കാണുന്നവർ കുരുടർ
ആവാനും ഇങ്ങനെ ന്യായവിധിക്കായി
ഞാൻ ഇഹലോകത്തിൽ വന്നു എന്നു
യേശു പറഞ്ഞു. 40 അവനോടുകൂടെയുള്ള
ചില പരീശന്മാർ ഇതു കേട്ടിട്ടു: ഞങ്ങളും
കുരുടരോ എന്നു ചോദിച്ചു. 41 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങൾ കുരുടർ ആയിരുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു പാപം ഇല്ലായിരുന്നു;
എന്നാൽ: ഞങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുന്നതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
പാപം നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.

10 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആട്ടിൻതൊഴുത്തിൽ
വാതിലൂടെ കടക്കാതെ വേറെ വഴിയായി
കയറുന്നവൻ കള്ളനും കവർച്ചക്കാരനും
ആകുന്നു. 2 വാതിലൂടെ കടക്കുന്നവനോ
ആടുകളുടെ ഇടയൻ ആകുന്നു. 3
അവന്നു വാതിൽകാവല്ക്കാരൻ
തുറന്നുകൊടുക്കുന്നു; ആടുകൾ
അവന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; തന്റെ
ആടുകളെ അവൻ പേർചൊല്ലി വിളിച്ചു
പുറത്തു കൊണ്ടുപോകുന്നു. 4
തനിക്കുള്ളവയെ ഒക്കെയും പുറത്തു
കൊണ്ടു പോയശേഷം അവൻ അവെക്കു
മുമ്പായി നടക്കുന്നു; ആടുകൾ
അവന്റെ ശബ്ദം അറിഞ്ഞു അവനെ
അനുഗമിക്കുന്നു. 5 അന്യന്മാരുടെ ശബ്ദം
അറിയായ്കകൊണ്ടു അവ അന്യനെ
അനുഗമിക്കാതെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും.
6 ഈ സാദൃശ്യം യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞു; എന്നാൽ തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു
ഇന്നതു എന്നു അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 7
യേശു പിന്നെയും അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ആടുകളുടെ വാതിൽ ഞാൻ
ആകുന്നു. 8 എനിക്കു മുമ്പെ വന്നവർ
ഒക്കെയും കള്ളന്മാരും കവർച്ചക്കാരും
അത്രേ; ആടുകളോ അവരുടെ വാക്കു
കേട്ടില്ല. 9 ഞാൻ വാതിൽ ആകുന്നു;
എന്നിലൂടെ കടക്കുന്നവൻ രക്ഷപ്പെടും;
അവൻ അകത്തു വരികയും പുറത്തു
പോകയും മേച്ചൽ കണ്ടെത്തുകയും
ചെയ്യും. 10 മോഷ്ടിപ്പാനും അറുപ്പാനും
മുടിപ്പാനും അല്ലാതെ കള്ളൻ വരുന്നില്ല;
അവർക്കു ജീവൻ ഉണ്ടാകുവാനും
സമൃദ്ധിയായിട്ടു ഉണ്ടാകുവാനും
അത്രേ ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നതു. 11
ഞാൻ നല്ല ഇടയൻ ആകുന്നു; നല്ല
ഇടയൻ ആടുകൾക്കു വേണ്ടി തന്റെ
ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. 12 ഇടയനും
ആടുകളുടെ ഉടമസ്ഥനുമല്ലാത്ത
കൂലിക്കാരൻ ചെന്നായ് വരുന്നതു
കണ്ടു ആടുകളെ വിട്ടു ഓടിക്കളയുന്നു;
ചെന്നായ് അവയെ പിടിക്കയും
ചിന്നിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 13 അവൻ
കൂലിക്കാരനും ആടുകളെക്കുറിച്ചു
വിചാരമില്ലാത്തവനുമല്ലോ. 14 ഞാൻ
നല്ല ഇടയൻ; പിതാവു എന്നെ
അറികയും ഞാൻ പിതാവിനെ
അറികയും ചെയ്യുന്നതുപോലെ
ഞാൻ എനിക്കുള്ളവയെ അറികയും
എനിക്കുള്ളവ എന്നെ അറികയും
ചെയ്യുന്നു. 15 ആടുകൾക്കു വേണ്ടി
ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ കൊടുക്കുന്നു. 16
ഈ തൊഴുത്തിൽ ഉൾപ്പെടാത്ത വേറെ
ആടുകൾ എനിക്കു ഉണ്ടു; അവയെയും
ഞാൻ നടത്തേണ്ടതാകുന്നു; അവ എന്റെ
ശബ്ദം കേൾക്കും; ഒരാട്ടിൻ കൂട്ടവും
ഒരിടയനും ആകും. 17 എന്റെ ജീവനെ
വീണ്ടും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അതിനെ കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ടു

പിതാവു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു.
18 ആരും അതിനെ എന്നോടു
എടുത്തുകളയുന്നില്ല; ഞാൻ തന്നേ
അതിനെ കൊടുക്കുന്നു; അതിനെ
കൊടുപ്പാൻ എനിക്കു അധികാരം
ഉണ്ടു; വീണ്ടും പ്രാപിപ്പാനും അധികാരം
ഉണ്ടു; ഈ കല്പന എന്റെ പിതാവിങ്കൽ
നിന്നു എനിക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 19
ഈ വചനംനിമിത്തം യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിൽ പിന്നെയും ഭിന്നത ഉണ്ടായി.
20 അവരിൽ പലരും; അവന്നു ഭൂതം
ഉണ്ടു; അവൻ ഭ്രാന്തൻ ആകുന്നു;
അവന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നതു എന്തിന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 മറ്റു ചിലർ: ഇതു
ഭൂതഗ്രസ്തന്റെ വാക്കല്ല; ഭൂതത്തിന്നു
കുരുടന്മാരുടെ കണ്ണു തുറപ്പാൻ
കഴിയുമോ എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അനന്തരം
യെരൂശലേമിൽ പ്രതിഷ്ഠോത്സവം
ആചരിച്ചു; അന്നു ശീതകാലമായിരുന്നു. 23
യേശു ദൈവലായത്തിൽ ശലോമോന്റെ
മണ്ഡപത്തിൽ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.
24 യെഹൂദന്മാർ അവനെ വളഞ്ഞു: നീ
എത്രത്തോളം ഞങ്ങളെ ആശിപ്പിക്കുന്നു?
നീ ക്രിസ്തു എങ്കിൽ സ്പഷ്ടമായി
പറക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 25
യേശു അവരോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞതു:
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു;
എങ്കിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല;
എന്റെ പിതാവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ
ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികൾ എനിക്കു സാക്ഷ്യം
ആകുന്നു. 26 നിങ്ങളോ എന്റെ ആടുകളുടെ
കൂട്ടത്തിലുള്ളവരല്ലായ്കയാൽ
വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. 27 എന്റെ ആടുകൾ
എന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു; ഞാൻ
അവയെ അറികയും അവ എന്നെ
അനുഗമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 28 ഞാൻ
അവെക്കു നിത്യജീവൻ കൊടുക്കുന്നു;
അവ ഒരുനാളും നശിച്ചു പോകയില്ല;
ആരും അവയെ എന്റെ കയ്യിൽ നിന്നു
പിടിച്ചുപറിക്കയും ഇല്ല. (aiōn g165, aiōnios g166)
29 അവയെ തന്നിരിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവു
എല്ലാവരിലും വലിയവൻ; പിതാവിന്റെ
കയ്യിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറിപ്പാൻ ആർക്കും
കഴികയില്ല 30 ഞാനും പിതാവും
ഒന്നാകുന്നു. 31 യെഹൂദന്മാർ അവനെ
എറിവാൻ പിന്നെയും കല്ലു എടുത്തു.
32 യേശു അവരോടു: പിതാവിന്റെ
കല്പനയാൽ ഞാൻ പല നല്ല പ്രവൃത്തികൾ
നിങ്ങളെ കാണിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവയിൽ ഏതു പ്രവൃത്തിനിമിത്തം
നിങ്ങൾ എന്നെ കല്ലെറിയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 33 യെഹൂദന്മാർ
അവനോടു: നല്ലപ്രവൃത്തിനിമിത്തമല്ല,
ദൈവദൂഷണംനിമിത്തവും നീ
മനുഷ്യനായിരിക്കെ നിന്നെത്തന്നേ
ദൈവം ആക്കുന്നതുകൊണ്ടുമത്രേ
ഞങ്ങൾ നിന്നെ കല്ലെറിയുന്നതു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 34 യേശു
അവരോടു: നിങ്ങൾ ദേവന്മാർ
ആകുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞു
എന്നു നിങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നില്ലയോ? 35
ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടു
ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവരെ ദേവന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞു എങ്കിൽ – തിരുവെഴുത്തിന്നു
നീക്കം വന്നുകൂടായല്ലോ – 36
ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ എന്നു
പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു: നീ ദൈവദൂഷണം
പറയുന്നു എന്നു പിതാവു വിശുദ്ധീകരിച്ചു
ലോകത്തിൽ അയച്ചവനോടു നിങ്ങൾ
പറയുന്നുവോ? 37 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിന്റെ പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ
എന്നെ വിശ്വസിക്കേണ്ടാ; 38 ചെയ്യുന്നു
എങ്കിലോ എന്നെ വിശ്വസിക്കാതിരുന്നാലും
പിതാവു എന്നിലും ഞാൻ പിതാവിലും
എന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു അറിയേണ്ടതിന്നു

പ്രവൃത്തിയെ വിശ്വസിപ്പിൻ. 39
അവർ അവനെ പിന്നെയും പിടിപ്പാൻ
നോക്കി; അവനോ അവരുടെ കയ്യിൽ
നിന്നു ഒഴിഞ്ഞുപോയി. 40 അവൻ
യോർദ്ദാന്നക്കരെ യോഹന്നാൻ ആദിയിൽ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന
സ്ഥലത്തു പിന്നെയും ചെന്നു അവിടെ
പാർത്തു. 41 പലരും അവന്റെ അടുക്കൽ
വന്നു: യോഹന്നാൻ അടയാളം ഒന്നും
ചെയ്തിട്ടില്ല; എന്നാൽ ഇവനെക്കുറിച്ചു
യോഹന്നാൻ പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും
സത്യമായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 42
അവിടെ പലരും അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു.

11 മറിയയുടെയും അവളുടെ സഹോദരി
മാർത്തയുടെയും ഗ്രാമമായ
ബേഥാന്യയിലെ ലാസർ എന്ന ഒരുത്തൻ
ദീനമായ്ക്കിടന്നു. 2 ഈ മറിയ ആയിരുന്നു
കർത്താവിനെ പരിമള തൈലം പൂശി
തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു അവന്റെ കാൽ
തുടെച്ചതു. അവളുടെ സഹോദരനായ
ലാസർ ആയിരുന്നു ദീനമായ്ക്കിടന്നതു. 3
ആ സഹോദരിമാർ അവന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: കർത്താവേ, നിനക്കു
പ്രിയനായവൻ ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു
എന്നു പറയിച്ചു. 4 യേശു അതു കേട്ടിട്ടു: ഈ
ദീനം മരണത്തിന്നായിട്ടല്ല, ദൈവപുത്രൻ
മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വത്തിന്നായിട്ടത്രേ എന്നു പറഞ്ഞു.
5 യേശു മാർത്തയെയും അവളുടെ
സഹോദരിയെയും ലാസരിനെയും
സ്നേഹിച്ചു. 6 എന്നിട്ടും അവൻ
ദീനമായ്ക്കിടക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാറെ
താൻ അന്നു ഇരുന്ന സ്ഥലത്തു രണ്ടു
ദിവസം പാർത്തു. 7 അതിന്റെശേഷം
അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടു: നാം വീണ്ടും
യെഹൂദ്യയിലേക്കു പോക എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: റബ്ബീ,
യെഹൂദന്മാർ ഇപ്പോൾ തന്നേ നിന്നെ
കല്ലെറിവാൻ ഭാവിച്ചുവല്ലോ; നീ പിന്നെയും
അവിടെ പോകുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു.
9 അതിന്നു യേശു: പകലിന്നു പന്ത്രണ്ടു
മണിനേരം ഇല്ലയോ? പകൽസമയത്തു
നടക്കുന്നവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ
വെളിച്ചം കാണുന്നതുകൊണ്ടു
ഇടറുന്നില്ല. 10 രാത്രിയിൽ നടക്കുന്നവനോ
അവന്നു വെളിച്ചം ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു
ഇടറുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
11 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ: നമ്മുടെ
സ്നേഹിതനായ ലാസർ നിദ്രകൊള്ളുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ അവനെ ഉണർത്തുവാൻ
പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
12 ശിഷ്യന്മാർ അവനോടു: കർത്താവേ,
അവൻ നിദ്രകൊള്ളുന്നു എങ്കിൽ അവന്നു
സൗഖ്യം വരും എന്നു പറഞ്ഞു. 13
യേശുവോ അവന്റെ മരണത്തെക്കുറിച്ചു
ആയിരുന്നു പറഞ്ഞതു; ഉറക്കം
എന്ന നിദ്രയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞു
എന്നു അവർക്കു തോന്നിപ്പോയി.
14 അപ്പോൾ യേശു സ്പഷ്ടമായി
അവരോടു: ലാസർ മരിച്ചുപോയി; 15
ഞാൻ അവിടെ ഇല്ലാഞ്ഞതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ ഇടയാകുമല്ലോ;
എന്നാൽ നാം അവന്റെ അടുക്കൽ പോക
എന്നു പറഞ്ഞു. 16 ദിദിമൊസ് എന്നു
പേരുള്ള തോമാസ് സഹശിഷ്യന്മാരോടു:
അവനോടുകൂടെ മരിക്കേണ്ടതിന്നു
നാമും പോക എന്നു പറഞ്ഞു. 17
യേശു അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ
അവനെ കല്ലറയിൽ വെച്ചിട്ടു
നാലുദിവസമായി എന്നു അറിഞ്ഞു.
18 ബേഥാന്യ യെരൂശലേമിന്നരികെ
ഏകദേശം രണ്ടു നാഴിക
ദൂരത്തായിരുന്നു. 19 മാർത്തയെയും
മറിയയെയും സഹോദരനെക്കുറിച്ചു
ആശ്വസിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു പല

യെഹൂദന്മാരും അവരുടെ അടുക്കൽ
വന്നിരുന്നു. 20 യേശു വരുന്നു എന്നു
കേട്ടിട്ടു മാർത്ത അവനെ എതിരേല്പാൻ
ചെന്നു; മറിയയോ വീട്ടിൽ ഇരുന്നു. 21
മാർത്ത യേശുവിനോടു: കർത്താവേ, നീ
ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ
സഹോദരൻ മരിക്കയില്ലായിരുന്നു. 22
ഇപ്പോഴും നീ ദൈവത്തോടു എന്തു
അപേക്ഷിച്ചാലും ദൈവം നിനക്കു
തരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവളോടു: നിന്റെ
സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 24 മാർത്ത അവനോടു:
ഒടുക്കത്തെ നാളിലെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
അവൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 25 യേശു അവളോടു: ഞാൻ
തന്നേ പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും
ആകുന്നു; എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
മരിച്ചാലും ജീവിക്കും. 26 ജീവിച്ചിരുന്നു
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ആരും
ഒരുനാളും മരിക്കയില്ല; ഇതു നീ
വിശ്വസിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.
(aiōn g165) 27 അവൾ അവനോടു: ഉവ്വു,
കർത്താവേ, ലോകത്തിൽ വരുവാനുള്ള
ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു നീ തന്നേ
എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു 28 പോയി തന്റെ
സഹോദരിയായ മറിയയെ സ്വകാര്യമായി
വിളിച്ചു: ഗുരു വന്നിട്ടുണ്ടു; നിന്നെ
വിളിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അവൾ
കേട്ട ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു. 30 യേശു അതുവരെ
ഗ്രാമത്തിൽ കടക്കാതെ മാർത്ത അവനെ
എതിരേറ്റ സ്ഥലത്തു തന്നേ ആയിരുന്നു.
31 വീട്ടിൽ അവളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
അവളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന യെഹൂദന്മാർ,
മറിയ വേഗം എഴുന്നേറ്റു പോകുന്നതു
കണ്ടിട്ടു അവൾ കല്ലറെക്കൽ കരവാൻ
പോകുന്നു എന്നു വിചാരിച്ചു പിൻചെന്നു.
32 യേശു ഇരിക്കുന്നേടത്തു മറിയ
എത്തി അവനെ കണ്ടിട്ടു അവന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ
ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ
മരിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33
അവൾ കരയുന്നതും അവളോടുകൂടെ
വന്ന യെഹൂദന്മാർ കരയുന്നതും യേശു
കണ്ടിട്ടു ഉള്ളം നൊന്തു കലങ്ങി: 34
അവനെ വെച്ചതു എവിടെ എന്നു
ചോദിച്ചു. കർത്താവേ, വന്നു കാണ്ക
എന്നു അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു. 35
യേശു കണ്ണുനീർ വാർത്തു. 36 ആകയാൽ
യെഹൂദന്മാർ: കണ്ടോ അവനോടു എത്ര
പ്രിയം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
37 ചിലരോ: കുരുടന്റെ കണ്ണു തുറന്ന
ഇവന്നു ഇവനെയും മരിക്കാതാക്കുവാൻ
കഴിഞ്ഞില്ലയോ എന്നു പറഞ്ഞു. 38 യേശു
പിന്നെയും ഉള്ളം നൊന്തു കല്ലറെക്കൽ
എത്തി; അതു ഒരു ഗുഹ ആയിരുന്നു;
ഒരു കല്ലും അതിന്മേൽ വെച്ചിരുന്നു. 39
കല്ലു നീക്കുവിൻ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു.
മരിച്ചവന്റെ സഹോദരിയായ മാർത്ത:
കർത്താവേ, നാറ്റം വെച്ചുതുടങ്ങി;
നാലുദിവസമായല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
40 യേശു അവളോടു: വിശ്വസിച്ചാൽ
നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണും
എന്നു ഞാൻ നിന്നോടു പറഞ്ഞില്ലയോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവർ കല്ലു നീക്കി.
യേശു മേലോട്ടു നോക്കി: പിതാവേ, നീ
എന്റെ അപേക്ഷ കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ
നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നു. 42 നീ എപ്പോഴും
എന്റെ അപേക്ഷ കേൾക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; എങ്കിലും നീ
എന്നെ അയച്ചു എന്നു ചുറ്റും നില്ക്കുന്ന
പുരുഷാരം വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ നിമിത്തം ഞാൻ പറയുന്നു

എന്നു പറഞ്ഞു. 43 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു
അവൻ: ലാസരേ, പുറത്തു വരിക
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു. 44 മരിച്ചവൻ
പുറത്തു വന്നു; അവന്റെ കാലും
കൈയും ശീലകൊണ്ടു കെട്ടിയും മുഖം
റൂമാൽകൊണ്ടു മൂടിയുമിരുന്നു. അവന്റെ
കെട്ടു അഴിപ്പിൻ; അവൻ പോകട്ടെ എന്നു
യേശു അവരോടു പറഞ്ഞു. 45 മറിയയുടെ
അടുക്കൽ വന്ന യെഹൂദന്മാരിൽ
പലരും അവൻ ചെയ്തതു കണ്ടിട്ടു
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു. 46 എന്നാൽ ചിലർ
പരീശന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി യേശു
ചെയ്തതു അവരോടു അറിയിച്ചു. 47
മഹാപുരോഹിതന്മാരും പരീശന്മാരും
സംഘം കൂടി: നാം എന്തു ചെയ്യേണ്ടു?
ഈ മനുഷ്യൻ വളരെ അടയാളങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 48 അവനെ ഇങ്ങനെ
വിട്ടേച്ചാൽ എല്ലാവരും അവനിൽ
വിശ്വസിക്കും; റോമക്കാരും വന്നു
നമ്മുടെ സ്ഥലത്തെയും ജനത്തെയും
എടുത്തുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 49
അവരിൽ ഒരുത്തൻ, ആ സംവത്സരത്തെ
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവു
തന്നേ, അവരോടു: നിങ്ങൾ ഒന്നും
അറിയുന്നില്ല; 50 ജനം മുഴുവനും
നശിച്ചുപോകാതവണ്ണം ഒരു മനുഷ്യൻ
ജാതിക്കു വേണ്ടി മരിക്കുന്നതു
നന്നു എന്നു ഓർക്കുന്നതുമില്ല
എന്നു പറഞ്ഞു. 51 അവൻ ഇതു
സ്വയമായി പറഞ്ഞതല്ല, താൻ ആ
സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതൻ
ആകയാൽ ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
യേശു മരിപ്പാൻ ഇരിക്കുന്നു എന്നു
പ്രവചിച്ചതത്രേ. 52 ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
മാത്രമല്ല ചിതറിയിരിക്കുന്ന ദൈവമക്കളെ
ഒന്നായിട്ടു ചേർക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ. 53
അന്നു മുതൽ അവർ അവനെ കൊല്ലുവാൻ
ആലോചിച്ചു. 54 അതുകൊണ്ടു യേശു
യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ പിന്നെ
പരസ്യമായി നടക്കാതെ അവിടം വിട്ടു
മരുഭൂമിക്കരികെ എഫ്രയീം എന്ന
പട്ടണത്തിലേക്കു വാങ്ങി ശിഷ്യന്മാരുമായി
അവിടെ പാർത്തു. 55 യെഹൂദന്മാരുടെ
പെസഹ അടുത്തിരിക്കയാൽ പലരും
തങ്ങൾക്കു ശുദ്ധിവരുത്തുവാൻ
പെസഹെക്കു മുമ്പെ നാട്ടിൽനിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 56
അവർ യേശുവിനെ അന്വേഷിച്ചു
ദൈവാലയത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു: എന്തു
തോന്നുന്നു? അവൻ പെരുനാൾക്കു
വരികയില്ലയോ എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
57 എന്നാൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും അവനെ പിടിക്കേണം
എന്നുവെച്ചു അവൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടം
ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞാൽ അറിവു
തരേണമെന്നു കല്പന കൊടുത്തിരുന്നു.

12 യേശു മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച
ലാസർ പാർത്ത ബേഥാന്യയിലേക്കു
യേശു പെസഹെക്കു ആറു ദിവസം മുമ്പെ
വന്നു. 2 അവിടെ അവർ അവന്നു ഒരു
അത്താഴം ഒരുക്കി; മാർത്ത ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തു, ലാസരോ അവനോടുകൂടെ
പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ഒരുവൻ
ആയിരുന്നു. 3 അപ്പോൾ മറിയ വിലയേറിയ
സ്വച്ഛജടാമാംസിതൈലം ഒരു റാത്തൽ
എടുത്തു യേശുവിന്റെ കാലിൽ പൂശി
തന്റെ തലമുടികൊണ്ടു കാൽ തുവർത്തി;
തൈലത്തിന്റെ സൗരഭ്യംകൊണ്ടു
വീടു നിറഞ്ഞു. 4 എന്നാൽ അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനായി അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുപ്പാനുള്ള യൂദാ
ഈസ്കര്യോത്താവു: 5 ഈ തൈലം
മുന്നൂറു വെള്ളിക്കാശിന്നു വിറ്റു
ദിരിദ്രന്മാർക്കു കൊടുക്കാഞ്ഞതു
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 6
ഇതു ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ചു വിചാരം

ഉണ്ടായിട്ടല്ല, അവൻ കള്ളൻ
ആകകൊണ്ടും പണസ്സഞ്ചി തന്റെ
പക്കൽ ആകയാൽ അതിൽ ഇട്ടതു
എടുത്തുവന്നതുകൊണ്ടും അത്രേ
പറഞ്ഞതു. 7 യേശുവോ: അവളെ വിടുക;
എന്റെ ശവസംസ്കാരദിവസത്തിന്നായി
അവൾ ഇതു സൂക്ഷിച്ചു എന്നിരിക്കട്ടെ.
8 ദരിദ്രന്മാർ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
അടുക്കെ ഉണ്ടല്ലോ; ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും
അടുക്കെ ഇല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു. 9
അവൻ അവിടെ ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു വലിയ പുരുഷാരം
യേശുവിന്റെ നിമിത്തം മാത്രമല്ല, അവൻ
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച ലാസരെ
കാണ്മാനായിട്ടുംകൂടെ വന്നു. 10 അവൻ
ഹേതുവായി അനേകം യെഹൂദന്മാർ
ചെന്നു 11 യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കയാൽ
ലാസരെയും കൊല്ലേണം എന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാർ ആലോചിച്ചു. 12
പിറ്റേന്നു പെരുന്നാൾക്കു വന്നോരു വലിയ
പുരുഷാരം യേശു യെരൂശലേമിലേക്കു
വരുന്നു എന്നു കേട്ടിട്ടു 13 ഈത്തപ്പനയുടെ
കുരുത്തോല എടുത്തുംകൊണ്ടു
അവനെ എതിരേല്പാൻ ചെന്നു:
ഹോശന്നാ, യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവായി
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവൻ
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ എന്നു ആർത്തു. 14
യേശു ഒരു ചെറിയ കഴുതയെ കണ്ടിട്ടു
അതിന്മേൽ കയറി. 15 “സീയോൻ പുത്രി,
ഭയപ്പെടേണ്ടാ; ഇതാ നിന്റെ രാജാവു
കഴുതക്കുട്ടിപ്പുറത്തു കയറിവരുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ. 16
ഇതു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആദിയിൽ
ഗ്രഹിച്ചില്ല; യേശുവിന്നു തേജസ്കരണം
വന്നശേഷം അവനെക്കുറിച്ചു ഇങ്ങനെ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു എന്നും തങ്ങൾ
അവന്നു ഇങ്ങനെ ചെയ്തു എന്നും
അവർക്കു ഓർമ്മവന്നു. 17 അവൻ
ലാസരെ കല്ലറയിൽനിന്നു വിളിച്ചു
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചപ്പോൾ
അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്ന പുരുഷാരം
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 18 അവൻ ഈ
അടയാളം ചെയ്തപ്രകാരം പുരുഷാരം
കേട്ടിട്ടു അവനെ എതിരേറ്റുചെന്നു. 19
ആകയാൽ പരീശന്മാർ തമ്മിൽ തമ്മിൽ:
നമുക്കു ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലല്ലോ;
ലോകം അവന്റെ പിന്നാലെ ആയിപ്പോയി
എന്നു പറഞ്ഞു. 20 പെരുനാളിൽ
നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നവരിൽ ചില
യവനന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 21 ഇവർ
ഗലീലയിലെ ബേത്ത്സയിദക്കാരനായ
ഫിലിപ്പൊസിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവനോടു: യജമാനനേ, ഞങ്ങൾക്കു
യേശുവിനെ കാണ്മാൻ താല്പര്യമുണ്ടു
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 22 ഫിലിപ്പൊസ്
ചെന്നു അന്ത്രെയാസിനോടു പറഞ്ഞു.
അന്ത്രെയാസും ഫിലിപ്പൊസും
കൂടെ ചെന്നു യേശുവിനോടു
പറഞ്ഞു. 23 യേശു അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: മനുഷ്യപുത്രൻ
തേജസ്കരിക്കപ്പെടുവാനുള്ള നാഴിക
വന്നിരിക്കുന്നു. 24 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു:
കോതമ്പുമണി നിലത്തു വീണു ചാകുന്നില്ല
എങ്കിൽ അതു തനിയേ ഇരിക്കും; ചത്തു
എങ്കിലോ വളരെ വിളവുണ്ടാകും. 25
തന്റെ ജീവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
അതിനെ കളയും; ഇഹലോകത്തിൽ
തന്റെ ജീവനെ പകെക്കുന്നവൻ അതിനെ
നിത്യജീവന്നായി സൂക്ഷിക്കും. (aiōnios g166) 26
എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവൻ എന്നെ
അനുഗമിക്കട്ടെ; ഞാൻ ഇരിക്കുന്നേടത്തു
എന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരനും ഇരിക്കും;
എനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവനെ
പിതാവു മാനിക്കും. 27 ഇപ്പോൾ
എന്റെ ഉള്ളം കലങ്ങിയിരിക്കുന്നു;

ഞാൻ എന്തു പറയേണ്ടു? പിതാവേ,
ഈ നാഴികയിൽനിന്നു എന്നെ
രക്ഷിക്കേണമേ; എങ്കിലും ഇതു
നിമിത്തം ഞാൻ ഈ നാഴികയിലേക്കു
വന്നിരിക്കുന്നു. 28 പിതാവേ, നിന്റെ
നാമത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ.
അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു; ഞാൻ
മഹത്വപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ഇനിയും
മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നൊരു ശബ്ദം
ഉണ്ടായി. 29 അതു കേട്ടിട്ടു അരികെ
നില്ക്കുന്ന പുരുഷാരം: ഇടി ഉണ്ടായി
എന്നു പറഞ്ഞു; മറ്റു ചിലർ: ഒരു
ദൈവദൂതൻ അവനോടു സംസാരിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു യേശു: ഈ
ശബ്ദം എന്റെ നിമിത്തമല്ല, നിങ്ങളുടെ
നിമിത്തം അത്രേ ഉണ്ടായതു. 31
ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിധി
ആകുന്നു; ഇപ്പോൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ
പ്രഭുവിനെ പുറത്തു തള്ളിക്കളയും. 32
ഞാനോ ഭൂമിയിൽനിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടാൽ
എല്ലാവരെയും എങ്കലേക്കു ആകർഷിക്കും
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു താൻ
മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം സൂചിപ്പിച്ചു
പറഞ്ഞതത്രേ. 34 പുരുഷാരം അവനോടു:
ക്രിസ്തു എന്നേക്കും ഇരിക്കും
എന്നു ഞങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
വായിച്ചുകേട്ടിരിക്കുന്നു; പിന്നെ
മനുഷ്യപുത്രൻ ഉയർത്തപ്പെടേണ്ടതെന്നു
നീ പറയുന്നതു എങ്ങനെ? ഈ
മനുഷ്യപുത്രൻ ആർ എന്നു ചോദിച്ചു. (aiōn
g165) 35 അതിന്നു യേശു അവരോടു: ഇനി
കുറെയകാലം മാത്രം വെളിച്ചം നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരിക്കും; ഇരുൾ നിങ്ങളെ
പിടിക്കാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു വെളിച്ചം
ഉള്ളേടത്തോളം നടന്നുകൊൾവിൻ.
ഇരുളിൽ നടക്കുന്നവൻ താൻ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലല്ലോ.
36 നിങ്ങൾ വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കൾ
ആകേണ്ടതിന്നു വെളിച്ചം ഉള്ളടത്തോളം
വെളിച്ചത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 37 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു
യേശു വാങ്ങിപ്പോയി അവരെ വിട്ടു
മറഞ്ഞു. അവർ കാൺകെ അവൻ
ഇത്ര വളരെ അടയാളങ്ങളെ ചെയ്തിട്ടും
അവർ അവനിൽ വിശ്വസിച്ചില്ല. 38
“കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു ആർ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു? കർത്താവിന്റെ ഭുജം
ആർക്കു വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?” എന്നു
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ പറഞ്ഞ വചനം
നിവൃത്തിയാവാൻ ഇടവന്നു. 39 അവർക്കു
വിശ്വസിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല; അതിന്റെ
കാരണം യെശയ്യാവു വേറെ ഒരേടത്തു
പറയുന്നതു: 40 “അവർ കണ്ണുകൊണ്ടു
കാണുകയോ ഹൃദയംകൊണ്ടു
ഗ്രഹിക്കയോ മനം തിരികയോ
താൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കുകയോ
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
കണ്ണു അവൻ കുരുടാക്കി ഹൃദയം
തടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു” 41 യെശയ്യാവു
അവന്റെ തേജസ്സു കണ്ടു അവനെക്കുറിച്ചു
സംസാരിച്ചതു കൊണ്ടാകുന്നു
ഇതു പറഞ്ഞതു. 42 എന്നിട്ടും
പ്രമാണികളിൽ തന്നേയും അനേകർ
അവനിൽ വിശ്വസിച്ചു; പള്ളിഭ്രഷ്ടർ
ആകാതിരിപ്പാൻ പരീശന്മാർ നിമിത്തം
ഏറ്റുപറഞ്ഞില്ലതാനും. 43 അവർ
ദൈവത്താലുള്ള മാനത്തെക്കാൾ
മനുഷ്യരാലുള്ള മാനത്തെ അധികം
സ്നേഹിച്ചു. 44 യേശു വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു:
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എന്നിലല്ല
എന്നെ അയച്ചവനിൽ തന്നേ
വിശ്വസിക്കുന്നു. 45 എന്നെ കാണുന്നവൻ
എന്നെ അയച്ചവനെ കാണുന്നു.
46 എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
ആരും ഇരുളിൽ വസിക്കാതിരിപ്പാൻ
ഞാൻ വെളിച്ചമായി ലോകത്തിൽ

വന്നിരിക്കുന്നു. 47 എന്റെ വചനം
കേട്ടു പ്രമാണിക്കാത്തവനെ ഞാൻ
വിധിക്കുന്നില്ല; ലോകത്തെ വിധിപ്പാനല്ല,
ലോകത്തെ രക്ഷിപ്പാനത്രേ ഞാൻ
വന്നിരിക്കുന്നതു. 48 എന്റെ
വചനം കൈക്കൊള്ളാതെ എന്നെ
തള്ളിക്കളയുന്നവനെ ന്യായം
വിധിക്കുന്നവൻ ഉണ്ടു; ഞാൻ സംസാരിച്ച
വചനം തന്നേ ഒടുക്കത്തെ നാളിൽ
അവനെ ന്യായം വിധിക്കും. 49 ഞാൻ
സ്വയമായി സംസാരിച്ചിട്ടില്ല; എന്നെ അയച്ച
പിതാവു തന്നേ ഞാൻ ഇന്നതു പറയേണം
എന്നും ഇന്നതു സംസാരിക്കേണം
എന്നും കല്പന തന്നിരിക്കുന്നു. 50
അവന്റെ കല്പന നിത്യജീവൻ എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു; ആകയാൽ ഞാൻ
സംസാരിക്കുന്നതു പിതാവു എന്നോടു
അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ
സംസാരിക്കുന്നു. (aiōnios g166)

13 പെസഹപെരുനാളിന്നു മുമ്പെ താൻ
ഈ ലോകം വിട്ടു പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോകുവാനുള്ള നാഴിക വന്നു
എന്നു യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു, ലോകത്തിൽ
തനിക്കുള്ളവരെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
അവസാനത്തോളം അവരെ
സ്നേഹിച്ചു. 2 അത്താഴം ആയപ്പോൾ
പിശാചു, ശിമോന്റെ മകനായ യൂദാ
ഈസ്ക്കര്യോത്താവിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
തോന്നിച്ചിരുന്നു; 3 പിതാവു സകലവും
തന്റെ കയ്യിൽ തന്നിരിക്കുന്നു എന്നും
താൻ ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
വന്നു ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നു
എന്നും യേശു അറിഞ്ഞിരിക്കെ 4
അത്താഴത്തിൽ നിന്നു എഴുന്നേറ്റു വസ്ത്രം
ഊരിവെച്ചു ഒരു തുവർത്തു എടുത്തു
അരയിൽ ചുറ്റി 5 ഒരു പാത്രത്തിൽ
വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ
കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന
തുണികൊണ്ടു തുവർത്തുവാനും തുടങ്ങി.
6 അവൻ ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെ
അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ അവൻ
അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എന്റെ
കാൽ കഴുകുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു. 7
യേശു അവനോടു: ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു
നീ ഇപ്പോൾ അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ
അറിയും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 8 നീ
ഒരുനാളും എന്റെ കാൽ കഴുകുകയില്ല
എന്നു പത്രൊസ് പറഞ്ഞു. അതിന്നു
യേശു: ഞാൻ നിന്നെ കഴുകാഞ്ഞാൽ
നിനക്കു എന്നോടുകൂടെ പങ്കില്ല എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ശിമോൻ
പത്രൊസ്: (aiōn g165) 9 കർത്താവേ, എന്റെ
കാൽ മാത്രമല്ല കയ്യും തലയും കൂടെ
കഴുകേണമേ എന്നു പറഞ്ഞു. 10 യേശു
അവനോടു: കുളിച്ചിരിക്കുന്നവന്നു കാൽ
അല്ലാതെ കഴുകുവാൻ ആവശ്യം ഇല്ല;
അവൻ മുഴുവനും ശുദ്ധിയുള്ളവൻ;
നിങ്ങൾ ശുദ്ധിയുള്ളവർ ആകുന്നു;
എല്ലാവരും അല്ലതാനും എന്നു പറഞ്ഞു.
11 തന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവനെ
അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടത്രേ എല്ലാവരും
ശുദ്ധിയുള്ളവരല്ല എന്നു പറഞ്ഞതു. 12
അവൻ അവരുടെ കാൽ കഴുകീട്ടു വസ്ത്രം
ധരിച്ചു വീണ്ടും ഇരുന്നു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതു
ഇന്നതു എന്നു അറിയുന്നുവോ?
13 നിങ്ങൾ എന്നെ ഗുരുവെന്നും
കർത്താവെന്നും വിളിക്കുന്നു; ഞാൻ
അങ്ങനെ ആകകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
പറയുന്നതു ശരി. 14 കർത്താവും
ഗുരുവുമായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാൽ
കഴുകി എങ്കിൽ നിങ്ങളും തമ്മിൽ
തമ്മിൽ കാൽ കഴുകേണ്ടതാകുന്നു. 15
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ
നിങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞാൻ

നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാന്തം തന്നിരിക്കുന്നു. 16
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: ദാസൻ യജമാനനെക്കാൾ
വലിയവൻ അല്ല; ദൂതൻ തന്നെ
അയച്ചവനെക്കാൾ വലിയവനുമല്ല. 17
ഇതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു എങ്കിൽ
ചെയ്താൽ ഭാഗ്യവാന്മാർ. 18 നിങ്ങളെ
എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു പറയുന്നില്ല;
ഞാൻ തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ഞാൻ
അറിയുന്നു; എന്നാൽ “എന്റെ
അപ്പം തിന്നുന്നവൻ എന്റെ നേരെ
കുതികാൽ ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു”
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തിന്നു
നിവൃത്തി വരേണ്ടതാകുന്നു. 19
അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ
തന്നേ മശീഹ എന്നു നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
അതു സംഭവിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു. 20 ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഞാൻ
അയക്കുന്നവനെ കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ
എന്നെ കൈക്കൊള്ളുന്നു; എന്നെ
കൈക്കൊള്ളുന്നവൻ എന്നെ അയച്ചവനെ
കൈക്കൊള്ളുന്നു. 21 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു
യേശു ഉള്ളം കലങ്ങി: ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങളിൽ
ഒരുത്തൻ എന്നെ കാണിച്ചുകൊടുക്കും
എന്നു സാക്ഷീകരിച്ചു പറഞ്ഞു. 22
ഇതു ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ സംശയിച്ചു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
നോക്കി. 23 ശിഷ്യന്മാരിൽ വെച്ചു യേശു
സ്നേഹിച്ച ഒരുത്തൻ യേശുവിന്റെ
മാർവ്വിടത്തു ചാരിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 24
ശിമോൻ പത്രൊസ് അവനോടു ആംഗ്യം
കാട്ടി, അവൻ പറഞ്ഞതു ആരെക്കൊണ്ടു
എന്നു ചോദിപ്പാൻ പറഞ്ഞു. 25 അവൻ
യേശുവിന്റെ നെഞ്ചോടു ചാഞ്ഞു:
കർത്താവേ, അതു ആർ എന്നു
ചോദിച്ചു. 26 ഞാൻ അപ്പഖണ്ഡംമുക്കി
കൊടുക്കുന്നവൻ തന്നേ എന്നു യേശു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു; ഖണ്ഡം മുക്കി ശിമോൻ
ഈസ്കര്യോത്താവിന്റെ മകനായ
യൂദെക്കു കൊടുത്തു. 27 ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ
ഉടനെ സാത്താൻ അവനിൽ കടന്നു; യേശു
അവനോടു: നീ ചെയ്യുന്നതു വേഗത്തിൽ
ചെയ്ക എന്നു പറഞ്ഞു. 28 എന്നാൽ
ഇതു ഇന്നതിനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞുവെന്നു
പന്തിയിൽ ഇരുന്നവരിൽ ആരും
അറിഞ്ഞില്ല. 29 പണസ്സഞ്ചി യൂദയുടെ
പക്കൽ ആകയാൽ പെരുനാളിന്നു
വേണ്ടുന്നതു മേടിപ്പാനോ ദരിദ്രർക്കു
വല്ലതും കൊടുപ്പാനോ യേശു അവനോടു
കല്പിക്കുന്നു എന്നു ചിലർക്കു തോന്നി.
30 ഖണ്ഡം വാങ്ങിയ ഉടനെ അവൻ
എഴുന്നേറ്റുപോയി, അപ്പോൾ രാത്രി
ആയിരുന്നു. 31 അവൻ പോയശേഷം
യേശു പറഞ്ഞതു: ഇപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ
മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ദൈവവും
അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 32
ദൈവം അവനിൽ മഹത്വപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ ദൈവം അവനെ തന്നിൽ തന്നേ
മഹത്വപ്പെടുത്തും; ക്ഷണത്തിൽ അവനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും. 33 കുഞ്ഞുങ്ങളേ,
ഞാൻ ഇനി കുറഞ്ഞോന്നു മാത്രം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും; നിങ്ങൾ
എന്നെ അന്വേഷിക്കും; ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തു നിങ്ങൾക്കു വരുവാൻ കഴികയില്ല
എന്നു ഞാൻ യെഹൂദന്മാരോടു
പറഞ്ഞതുപോലെ ഇന്നു നിങ്ങളോടും
പറയുന്നു. 34 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയോരു
കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നു; ഞാൻ
നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും
തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം
എന്നു തന്നേ. 35 നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ
തമ്മിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ

എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ എന്നു എല്ലാവരും
അറിയും. 36 ശിമോൻ പത്രൊസ്
അവനോടു: കർത്താവേ, നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: ഞാൻ
പോകുന്ന ഇടത്തേക്കു നിനക്കു ഇപ്പോൾ
എന്നെ അനുഗമിപ്പാൻ കഴികയില്ല;
പിന്നെത്തേതിൽ നീ എന്നെ അനുഗമിക്കും
എന്നു യേശു അവനോടു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 37 പത്രൊസ് അവനോടു:
കർത്താവേ, ഇപ്പോൾ എനിക്കു നിന്നെ
അനുഗമിപ്പാൻ കഴിയാത്തതു എന്തു?
ഞാൻ എന്റെ ജീവനെ നിനക്കു വേണ്ടി
വെച്ചുകളയും എന്നു പറഞ്ഞു. 38 അതിന്നു
യേശു: നിന്റെ ജീവനെ എനിക്കുവേണ്ടി
വെച്ചുകളയുമോ? ആമേൻ, ആമേൻ,
ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു: നീ മൂന്നു
പ്രാവശ്യം എന്നെ തള്ളിപ്പറയുവോളം
കോഴി കൂകുകയില്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു.

14 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുതു;
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിപ്പിൻ, എന്നിലും
വിശ്വസിപ്പിൻ. 2 എന്റെ പിതാവിന്റെ
ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ
ഉണ്ടു; ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുമായിരുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. 3
ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്കു സ്ഥലം
ഒരുക്കിയാൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു
നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു പിന്നെയും
വന്നു നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ
ചേർത്തുകൊള്ളും 4 ഞാൻ പോകുന്ന
ഇടത്തേക്കുള്ള വഴി നിങ്ങൾ അറിയുന്നു.
5 തോമാസ് അവനോടു: കർത്താവേ,
നീ എവിടെ പോകുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല; പിന്നെ വഴി എങ്ങനെ
അറിയും എന്നു പറഞ്ഞു. യേശു
അവനോടു: 6 ഞാൻ തന്നേ വഴിയും
സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു; ഞാൻ
മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ എത്തുന്നില്ല. 7 നിങ്ങൾ
എന്നെ അറിഞ്ഞു എങ്കിൽ എന്റെ
പിതാവിനെയും അറിയുമായിരുന്നു;
ഇന്നുമുതൽ നിങ്ങൾ അവനെ അറിയുന്നു;
അവനെ കണ്ടുമിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 8 ഫിലിപ്പൊസ് അവനോടു:
കർത്താവേ, പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചു തരേണം; എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു
മതി എന്നു പറഞ്ഞു. 9 യേശു
അവനോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ ഇത്രകാലം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നിട്ടും നീ എന്നെ
അറിഞ്ഞില്ലയോ ഫിലിപ്പൊസേ? എന്നെ
കണ്ടവൻ പിതാവിനെ കണ്ടിരിക്കുന്നു;
പിന്നെ പിതാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചുതരേണം എന്നു നീ പറയുന്നതു
എങ്ങനെ? 10 ഞാൻ പിതാവിലും
പിതാവു എന്നിലും ആകുന്നു എന്നു
നീ വിശ്വസിക്കുന്നില്ലയോ? ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്ന വചനം സ്വയമായിട്ടല്ല
സംസാരിക്കുന്നതു; പിതാവു എന്നിൽ
വസിച്ചുകൊണ്ടു തന്റെ പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നു. 11 ഞാൻ പിതാവിലും പിതാവു
എന്നിലും എന്നു എന്നെ വിശ്വസിപ്പിൻ;
അല്ലെങ്കിൽ പ്രവൃത്തി നിമിത്തം എന്നെ
വിശ്വസിപ്പിൻ. 12 ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു; ഞാൻ ചെയ്യുന്ന
പ്രവൃത്തി എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനും
ചെയ്യും; ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നതുകൊണ്ടു അതിൽ വലിയതും
അവൻ ചെയ്യും. 13 നിങ്ങൾ എന്റെ
നാമത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
പിതാവു പുത്രനിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ചെയ്തുതരും. 14 നിങ്ങൾ എന്റെ
നാമത്തിൽ എന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും ഞാൻ ചെയ്തുതരും. 15 നിങ്ങൾ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ
കല്പനകളെ കാത്തുകൊള്ളും. 16 എന്നാൽ

ഞാൻ പിതാവിനോടു ചോദിക്കും;
അവൻ സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു എന്ന
മറ്റൊരു കാര്യസ്ഥനെ എന്നേക്കും
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾക്കു തരും. (aiōn g165) 17 ലോകം
അവനെ കാണുകയോ അറികയോ
ചെയ്യായ്കയാൽ അതിന്നു അവനെ
ലഭിപ്പാൻ കഴികയില്ല; നിങ്ങളോ അവൻ
നിങ്ങളോടു കൂടെ വസിക്കയും നിങ്ങളിൽ
ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ
അറിയുന്നു. 18 ഞാൻ നിങ്ങളെ
അനാഥരായി വിടുകയില്ല; ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും. 19
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞാൽ ലോകം
എന്നെ കാണുകയില്ല; നിങ്ങളോ എന്നെ
കാണും; ഞാൻ ജീവിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
നിങ്ങളും ജീവിക്കും. 20 ഞാൻ എന്റെ
പിതാവിലും നിങ്ങൾ എന്നിലും ഞാൻ
നിങ്ങളിലും എന്നു നിങ്ങൾ അന്നു
അറിയും. 21 എന്റെ കല്പനകൾ
ലഭിച്ചു പ്രമാണിക്കുന്നവൻ എന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ആകുന്നു;
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ എന്റെ
പിതാവു സ്നേഹിക്കും; ഞാനും
അവനെ സ്നേഹിച്ചു അവന്നു
എന്നെത്തന്നേ വെളിപ്പെടുത്തും.
22 ഈസ്കര്യോത്താവല്ലാത്ത
യൂദാ അവനോടു: കർത്താവേ,
എന്തു സംഭവിച്ചിട്ടാകുന്നു നീ
ലോകത്തിന്നല്ല ഞങ്ങൾക്കത്രേ നിന്നെ
വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പോകുന്നതു
എന്നു ചോദിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു:
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ എന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കും; എന്റെ പിതാവു
അവനെ സ്നേഹിക്കും; ഞങ്ങൾ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു അവനോടുകൂടെ വാസം
ചെയ്യും. 24 എന്നെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
എന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്ന വചനം എന്റേതല്ല
എന്നെ അയച്ച പിതാവിന്റേതത്രേ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ വസിക്കുമ്പോൾ ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 26
എങ്കിലും പിതാവു എന്റെ നാമത്തിൽ
അയപ്പാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവു
എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു
സകലവും ഉപദേശിച്ചുതരികയും ഞാൻ
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും
നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുകയും
ചെയ്യും. 27 സമാധാനം ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു തന്നേച്ചുപോകുന്നു;
എന്റെ സമാധാനം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
തരുന്നു; ലോകം തരുന്നതുപോലെ
അല്ല ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്നതു.
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങരുതു,
ഭ്രമിക്കയും അരുതു. 28 ഞാൻ പോകയും
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ മടങ്ങിവരികയും
ചെയ്യും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞതു കേട്ടുവല്ലോ; നിങ്ങൾ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ പോകുന്നതിനാൽ
നിങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുമായിരുന്നു;
പിതാവു എന്നെക്കാൾ വലിയവനല്ലോ.
29 അതു സംഭവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
അതു സംഭവിക്കുംമുമ്പെ നിങ്ങളോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 30 ഞാൻ ഇനി
നിങ്ങളോടു വളരെ സംസാരിക്കയില്ല;
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരുന്നു; അവന്നു
എന്നോടു ഒരു കാര്യവുമില്ല. 31
എങ്കിലും ഞാൻ പിതാവിനെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നും പിതാവു
എന്നോടു കല്പിച്ചതുപോലെ ഞാൻ
ചെയ്യുന്നു എന്നും ലോകം അറിയട്ടെ.
എഴുന്നേല്പിൻ; നാം പോക.

15 ഞാൻ സാക്ഷാൽ മുന്തിരിവള്ളിയും
എന്റെ പിതാവു തോട്ടക്കാരനും
ആകുന്നു. 2 എന്നിൽ കായ്ക്കാത്ത
കൊമ്പു ഒക്കെയും അവൻ
നീക്കിക്കളയുന്നു; കായ്ക്കുന്നതു
ഒക്കെയും അധികം ഫലം
കായ്ക്കേണ്ടതിന്നു ചെത്തി
വെടിപ്പാക്കുന്നു. 3 ഞാൻ നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ച വചനംനിമിത്തം നിങ്ങൾ
ഇപ്പോൾ ശുദ്ധിയുള്ളവരാകുന്നു. 4
എന്നിൽ വസിപ്പിൻ; ഞാൻ നിങ്ങളിലും
വസിക്കും; കൊമ്പിന്നു മുന്തിരിവള്ളിയിൽ
വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ സ്വയമായി കായ്പാൻ
കഴിയാത്തതുപോലെ എന്നിൽ
വസിച്ചിട്ടല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു കഴികയില്ല.
5 ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയും നിങ്ങൾ
കൊമ്പുകളും ആകുന്നു; ഒരുത്തൻ
എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവൻ വളരെ ഫലം കായ്ക്കും;
എന്നെ പിരിഞ്ഞു നിങ്ങൾക്കു
ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ കഴികയില്ല. 6
എന്നിൽ വസിക്കാത്തവനെ ഒരു
കൊമ്പുപോലെ പുറത്തു കളഞ്ഞിട്ടു
അവൻ ഉണങ്ങിപ്പോകുന്നു; ആ വക
ചേർത്തു തീയിൽ ഇടുന്നു; അതു
വെന്തുപോകും. 7 നിങ്ങൾ എന്നിലും
എന്റെ വചനം നിങ്ങളിലും വസിച്ചാൽ
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു എന്തെങ്കിലും
അപേക്ഷിപ്പിൻ; അതു നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും.
8 നിങ്ങൾ വളരെ ഫലം കായ്ക്കുന്നതിനാൽ
എന്റെ പിതാവു മഹത്വപ്പെടുന്നു; അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ എന്റെ ശിഷ്യന്മാർ ആകും. 9
പിതാവു എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ
ഞാനും നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു;
എന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിപ്പിൻ. 10
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനകൾ
പ്രമാണിച്ചു അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ
വസിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്റെ
കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ചാൽ എന്റെ
സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കും. 11 എന്റെ
സന്തോഷം നിങ്ങളിൽ ഇരിപ്പാനും
നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകുവാനും
ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 12 ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങളും
തമ്മിൽ തമ്മിൽ സ്നേഹിക്കേണം
എന്നാകുന്നു എന്റെ കല്പന. 13
സ്നേഹിതന്മാർക്കുവേണ്ടി ജീവനെ
കൊടുക്കുന്നതിലും അധികമുള്ള
സ്നേഹം ആർക്കും ഇല്ല. 14 ഞാൻ
നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നതു ചെയ്താൽ
നിങ്ങൾ എന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ തന്നേ
15 യജമാനൻ ചെയ്യുന്നതു ദാസൻ
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങളെ
ദാസന്മാർ എന്നു ഇനി പറയുന്നില്ല;
ഞാൻ എന്റെ പിതാവിനോടു കേട്ടതു
എല്ലാം നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതു കൊണ്ടു
നിങ്ങളെ സ്നേഹിതന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16 നിങ്ങൾ എന്നെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു എന്നല്ല, ഞാൻ നിങ്ങളെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു, നിങ്ങൾ പോയി
ഫലം കായ്ക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
ഫലം നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളെ
ആക്കിവെച്ചുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
എന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവിനോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും
അവൻ നിങ്ങൾക്കു തരുവാനായിട്ടു
തന്നേ. 17 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ
സ്നേഹിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങളോടു കല്പിക്കുന്നു. 18 ലോകം
നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു എങ്കിൽ
അതു നിങ്ങൾക്കു മുമ്പെ എന്നെ
പകെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു അറിവിൻ.
19 നിങ്ങൾ ലോകക്കാർ ആയിരുന്നു
എങ്കിൽ ലോകം തനിക്കു സ്വന്തമായതിനെ
സ്നേഹിക്കുമായിരുന്നു; എന്നാൽ

നിങ്ങൾ ലോകക്കാരായിരിക്കാതെ
ഞാൻ നിങ്ങളെ ലോകത്തിൽ നിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു ലോകം
നിങ്ങളെ പകെക്കുന്നു. 20 ദാസൻ
യജമാനനെക്കാൾ വലിയവനല്ല എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞ വാക്കു
ഓർപ്പിൻ; അവർ എന്നെ ഉപദ്രവിച്ചു
എങ്കിൽ നിങ്ങളെയും ഉപദ്രവിക്കും;
എന്റെ വചനം പ്രമാണിച്ചു എങ്കിൽ
നിങ്ങളുടേതും പ്രമാണിക്കും. 21
എങ്കിലും എന്നെ അയച്ചവനെ അവർ
അറിയായ്കകൊണ്ടു എന്റെ നാമം
നിമിത്തം ഇതു ഒക്കെയും നിങ്ങളോടു
ചെയ്യും. 22 ഞാൻ വന്നു അവരോടു
സംസാരിക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ അവർക്കു
പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവരുടെ
പാപത്തിന്നു ഒഴികഴിവില്ല. 23 എന്നെ
പകെക്കുന്നവൻ എന്റെ പിതാവിനെയും
പകെക്കുന്നു. 24 മറ്റാരും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത
പ്രവൃത്തികളെ ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിൽ
ചെയ്തിരുന്നില്ല എങ്കിൽ അവർക്കു
പാപം ഇല്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴോ അവർ
എന്നെയും എന്റെ പിതാവിനെയും
കാണ്കയും പകെക്കുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 25 “അവർ വെറുതെ
എന്നെ പകെച്ചു” എന്നു അവരുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്ന
വചനം നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
26 ഞാൻ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
നിങ്ങൾക്കു അയപ്പാനുള്ള കാര്യസ്ഥനായി
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന
സത്യാത്മാവു വരുമ്പോൾ അവൻ
എന്നെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയും. 27
നിങ്ങളും ആദിമുതൽ എന്നോടുകൂടെ
ഇരിക്കകൊണ്ടു സാക്ഷ്യം പറവിൻ.

16 നിങ്ങൾ ഇടറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ
ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു. 2 അവർ നിങ്ങളെ
പള്ളിഭ്രഷ്ടർ ആക്കും; അത്രയുമല്ല
നിങ്ങളെ കൊല്ലുന്നവൻ എല്ലാം
ദൈവത്തിന്നു വഴിപാടു കഴിക്കുന്നു
എന്നു വിചാരിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു.
3 അവർ പിതാവിനെയും എന്നെയും
അറിയായ്കകൊണ്ടു ഇങ്ങനെ ചെയ്യും. 4
അതിന്റെ നാഴിക വരുമ്പോൾ ഞാൻ അതു
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ
ഓർക്കേണ്ടതിന്നു ഇതു നിങ്ങളോടു
സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു; ആദിയിൽ ഇതു
നിങ്ങളോടു പറയാഞ്ഞതു ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കകൊണ്ടത്രേ. 5
ഇപ്പോഴോ ഞാൻ എന്നെ അയച്ചവന്റെ
അടുക്കൽ പോകുന്നു: നീ എവിടെ
പോകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ ആരും
എന്നോടു ചോദിക്കുന്നില്ല. 6 എങ്കിലും
ഇതു നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ദുഃഖം
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ
പോകുന്നതു നിങ്ങൾക്കു പ്രയോജനം;
ഞാൻ പോകാഞ്ഞാൽ കാര്യസ്ഥൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല;
ഞാൻ പോയാൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയക്കും. 8 അവൻ വന്നു
പാപത്തെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും
ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും ലോകത്തിന്നു
ബോധം വരുത്തും. 9 അവർ
എന്നിൽ വിശ്വസിക്കായ്കകൊണ്ടു
പാപത്തെക്കുറിച്ചും 10 ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ പോകയും നിങ്ങൾ ഇനി എന്നെ
കാണാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു
11 നീതിയെക്കുറിച്ചും ഈ ലോകത്തിന്റെ
പ്രഭു വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കകൊണ്ടു
ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും തന്നേ.
12 ഇനിയും വളരെ നിങ്ങളോടു
പറവാൻ ഉണ്ടു; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
ഇപ്പോൾ വഹിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 13

സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവു വരുമ്പോഴോ
അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും
വഴിനടത്തും; അവൻ സ്വയമായി
സംസാരിക്കാതെ താൻ കേൾക്കുന്നതു
സംസാരിക്കയും വരുവാനുള്ളതു
നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരികയും ചെയ്യും.
14 അവൻ എനിക്കുള്ളതിൽനിന്നു എടുത്തു
നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരുന്നതുകൊണ്ടു
എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തും. 15
പിതാവിന്നുള്ളതു ഒക്കെയും
എനിക്കുള്ളതു; അതുകൊണ്ടത്രേ അവൻ
എനിക്കുള്ളതിൽ നിന്നു എടുത്തു
നിങ്ങൾക്കു അറിയിച്ചുതരും എന്നു ഞാൻ
പറഞ്ഞതു. 16 കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു
നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു നിങ്ങൾ
എന്നെ കാണും. 17 അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ചിലർ: കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു
നിങ്ങൾ എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ
കാണും എന്നും പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നു എന്നും അവൻ നമ്മോടു
ഈ പറയുന്നതു എന്തു എന്നു തമ്മിൽ
ചോദിച്ചു. 18 കുറഞ്ഞോന്നു എന്നു ഈ
പറയുന്നതു എന്താകുന്നു? അവൻ എന്തു
സംസാരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നില്ല
എന്നും അവർ പറഞ്ഞു. 19 അവർ
തന്നോടു ചോദിപ്പാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞു യേശു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു
എന്നെ കാണുകയില്ല; പിന്നെയും
കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടു എന്നെ
കാണും എന്നു ഞാൻ പറകയാൽ നിങ്ങൾ
തമ്മിൽ തമ്മിൽ ചോദിക്കുന്നുവോ? 20
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു വിലപിക്കും;
ലോകമോ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾ
ദുഃഖിക്കും; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ദുഃഖം
സന്തോഷമായിത്തീരും. 21 സ്ത്രീ
പ്രസവിക്കുമ്പോൾ തന്റെ നാഴിക
വന്നതുകൊണ്ടു അവൾക്കു ദുഃഖം
ഉണ്ടു; കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിച്ചശേഷമോ
ഒരു മനുഷ്യൻ ലോകത്തിലേക്കു
പിറന്നിരിക്കുന്ന സന്തോഷംനിമിത്തം
അവൾ തന്റെ കഷ്ടം പിന്നെ ഓർക്കുന്നില്ല.
22 അങ്ങനെ നിങ്ങൾക്കും ഇപ്പോൾ
ദുഃഖം ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ
പിന്നെയും നിങ്ങളെ കാണും; നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയം സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷം ആരും നിങ്ങളിൽ നിന്നു
എടുത്തുകളകയില്ല. 23 അന്നു നിങ്ങൾ
എന്നോടു ഒന്നും ചോദിക്കയില്ല.
ആമേൻ, ആമേൻ, ഞാൻ നിങ്ങളോടു
പറയുന്നു: നിങ്ങൾ പിതാവിനോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നതൊക്കെയും അവൻ
എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു തരും. 24
ഇന്നുവരെ നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
ഒന്നും അപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല; അപേക്ഷിപ്പിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകുംവണ്ണം നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കും. 25 ഇതു ഞാൻ സദൃശമായി
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
എങ്കിലും ഞാൻ ഇനി സദൃശമായി
നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ പിതാവിനെ
സംബന്ധിച്ചു സ്പഷ്ടമായി നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്ന നാഴിക വരുന്നു. 26
അന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ
അപേക്ഷിക്കും; ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പിതാവിനോടു അപേക്ഷിക്കും എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 27 നിങ്ങൾ എന്നെ
സ്നേഹിച്ചു, ഞാൻ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു പിതാവുതാനും
നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുന്നു. 28 ഞാൻ
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു
ലോകത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു; പിന്നെയും

ലോകത്തെ വിട്ടു പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ
പോകുന്നു. 29 അതിന്നു അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാർ: ഇപ്പോൾ നീ സദൃശം ഒന്നും
പറയാതെ സ്പഷ്ടമായി സംസാരിക്കുന്നു.
30 നീ സകലവും അറിയുന്നു എന്നും
ആരും നിന്നോടു ചോദിപ്പാൻ നിനക്കു
ആവശ്യം ഇല്ല എന്നും ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
അറിയുന്നു; ഇതിനാൽ നീ ദൈവത്തിന്റെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 31 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ
നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ? 32
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
സ്വന്തത്തിലേക്കു ചിതറിപ്പോകയും എന്നെ
ഏകനായി വിടുകയും ചെയ്യുന്ന നാഴിക
വരുന്നു; വന്നുമിരിക്കുന്നു; പിതാവു
എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഞാൻ
ഏകനല്ല താനും. 33 നിങ്ങൾക്കു എന്നിൽ
സമാധാനം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ഇതു
നിങ്ങളോടു സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
ലോകത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കഷ്ടം ഉണ്ടു;
എങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുവിൻ; ഞാൻ
ലോകത്തെ ജയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു.

17 ഇതു സംസാരിച്ചിട്ടു യേശു
സ്വർഗ്ഗത്തേക്കു നോക്കി
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: പിതാവേ, നാഴിക
വന്നിരിക്കുന്നു; നിന്റെ പുത്രൻ നിന്നെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു പുത്രനെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 2 നീ അവന്നു
നല്കീട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും അവൻ
നിത്യജീവനെ കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു
നീ സകല ജഡത്തിന്മേലും അവന്നു
അധികാരം നല്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
(aiōnios g166) 3 ഏകസത്യദൈവമായ
നിന്നെയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന
യേശുക്രിസ്തുവിനെയും അറിയുന്നതു
തന്നേ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു. (aiōnios g166) 4
ഞാൻ ഭൂമിയിൽ നിന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി,
നീ എനിക്കു ചെയ്‌വാൻ തന്ന പ്രവൃത്തി
തികെച്ചിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ പിതാവേ,
ലോകം ഉണ്ടാകുംമുമ്പെ എനിക്കു
നിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്ന
മഹത്വത്തിൽ എന്നെ നിന്റെ അടുക്കൽ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണമേ. 6 നീ
ലോകത്തിൽനിന്നു എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള
മനുഷ്യർക്കു ഞാൻ നിന്റെ നാമം
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ
നിനക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു; നീ അവരെ
എനിക്കു തന്നു; അവർ നിന്റെ വചനം
പ്രമാണിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 നീ എനിക്കു
തന്നതു എല്ലാം നിന്റെ പക്കൽ നിന്നു
ആകുന്നു എന്നു അവർ ഇപ്പോൾ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 8 നീ എനിക്കു
തന്ന വചനം ഞാൻ അവർക്കു
കൊടുത്തു; അവർ അതു കൈക്കൊണ്ടു
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സത്യമായിട്ടു
അറിഞ്ഞും നീ എന്നെ അയച്ചു എന്നു
വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 ഞാൻ അവർക്കു
വേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുന്നു; ലോകത്തിന്നു
വേണ്ടി അല്ല; നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ
നിനക്കുള്ളവർ ആകകൊണ്ടു അവർക്കു
വേണ്ടിയത്രേ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു.
10 എന്റേതു എല്ലാം നിന്റേതും നിന്റേതു
എന്റേതും ആകുന്നു; ഞാൻ അവരിൽ
മഹത്വപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു. 11 ഇനി
ഞാൻ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നില്ല;
ഇവരോ ലോകത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു;
ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു.
പരിശുദ്ധപിതാവേ, അവർ നമ്മെപ്പോലെ
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു നീ എനിക്കു
തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ അവരെ
കാത്തുകൊള്ളേണമേ. 12 അവരോടുകൂടെ
ഇരുന്നപ്പോൾ ഞാൻ അവരെ നീ
എനിക്കു തന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ നാമത്തിൽ

കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു; ഞാൻ അവരെ
സൂക്ഷിച്ചു; തിരുവെഴുത്തിന്നു നിവൃത്തി
വരേണ്ടതിന്നു ആ നാശയോഗ്യനല്ലാതെ
അവരിൽ ആരും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല.
13 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നു; എന്റെ സന്തോഷം അവർക്കു
ഉള്ളിൽ പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു ഇതു
ലോകത്തിൽവെച്ചു സംസാരിക്കുന്നു.
14 ഞാൻ അവർക്കു നിന്റെ
വചനം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; ഞാൻ
ലൗകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൗകികന്മാരല്ലായ്കകൊണ്ടു ലോകം
അവരെ പകെച്ചു. 15 അവരെ ലോകത്തിൽ
നിന്നു എടുക്കേണം എന്നല്ല, ദുഷ്ടന്റെ
കയ്യിൽ അകപ്പെടാതവണ്ണം അവരെ
കാത്തുകൊള്ളേണം എന്നത്രേ ഞാൻ
അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 16 ഞാൻ
ലൗകികനല്ലാത്തതുപോലെ അവരും
ലൗകികന്മാരല്ല. 17 സത്യത്താൽ അവരെ
വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ, നിന്റെ വചനം
സത്യം ആകുന്നു. 18 നീ എന്നെ
ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചതുപോലെ
ഞാൻ അവരെയും ലോകത്തിലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 19 അവരും സാക്ഷാൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ ആകേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അവർക്കു വേണ്ടി എന്നെത്തന്നേ
വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 20 ഇവർക്കു
വേണ്ടിമാത്രമല്ല, ഇവരുടെ വചനത്താൽ
എന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനിരിക്കുന്നവർക്കു
വേണ്ടിയും ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.
21 നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ലോകം വിശ്വസിപ്പാൻ അവർ എല്ലാവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു, പിതാവേ, നീ എന്നിലും
ഞാൻ നിന്നിലും ആകുന്നതുപോലെ
അവരും നമ്മിൽ ആകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
22 നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ള മഹത്വം ഞാൻ
അവർക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു: 23
നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും
നീ എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതുപോലെ
അവരെയും സ്നേഹിക്കുന്നു
എന്നും ലോകം അറിവാൻ, നാം
ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും
ഒന്നാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരിലും
നീ എന്നിലുമായി അവർ ഐക്യത്തിൽ
തികെഞ്ഞവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നെ.
24 പിതാവേ, നീ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു
മുമ്പെ എന്നെ സ്നേഹിച്ചരിക്കകൊണ്ടു
എനിക്കു നല്കിയ മഹത്വം നീ
എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ കാണേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു അവരും
എന്നോടു കൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 25 നീതിയുള്ള
പിതാവേ, ലോകം നിന്നെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല;
ഞാനോ നിന്നെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
നീ എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഇവരും അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 26 നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന സ്നേഹം
അവരിൽ ആകുവാനും ഞാൻ അവരിൽ
ആകുവാനും ഞാൻ നിന്റെ നാമം
അവർക്കു വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു;
ഇനിയും വെളിപ്പെടുത്തും.

18 ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു യേശു
ശിഷ്യന്മാരുമായി കെദ്രോൻതോട്ടിന്നു
അക്കരെക്കു പോയി. അവിടെ ഒരു
തോട്ടം ഉണ്ടായിരുന്നു; അതിൽ അവനും
ശിഷ്യന്മാരും കടന്നു. 2 അവിടെ
യേശു പലപ്പോഴും ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
പോയിരുന്നതുകൊണ്ടു അവനെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത യൂദയും ആ സ്ഥലം
അറിഞ്ഞിരുന്നു. 3 അങ്ങനെ യൂദാ
പട്ടാളത്തെയും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
പരീശന്മാരും അയച്ച ചേവകരെയും
കൂട്ടികൊണ്ടു ദീപട്ടിപന്തങ്ങളും
ആയുധങ്ങളുമായി അവിടെ വന്നു. 4
യേശു തനിക്കു നേരിടുവാനുള്ളതു എല്ലാം
അറിഞ്ഞു പുറത്തുചെന്നു: നിങ്ങൾ ആരെ

തിരയുന്നു എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചു.
5 നസറായനായ യേശുവിനെ എന്നു
അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞപ്പോൾ: അതു
ഞാൻ തന്നേ എന്നു യേശു പറഞ്ഞു;
അവനെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന യൂദയും
അവരോടുകൂടെ നിന്നിരുന്നു. 6 ഞാൻ
തന്നേ എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ
അവർ പിൻവാങ്ങി നിലത്തുവീണു. 7
നിങ്ങൾ ആരെ തിരയുന്നു എന്നു അവൻ
പിന്നെയും അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു
അവർ: നസറായനായ യേശുവിനെ
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഞാൻ തന്നേ
എന്നു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ;
എന്നെ ആകുന്നു തിരയുന്നതെങ്കിൽ
ഇവർ പോയ്ക്കൊള്ളട്ടെ എന്നു യേശു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 9 നീ എനിക്കു
തന്നവരിൽ ആരും നഷ്ടമായിപ്പോയിട്ടില്ല
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞ വാക്കിന്നു
ഇതിനാൽ നിവൃത്തിവന്നു. 10
ശിമോൻ പത്രൊസ് തനിക്കുള്ള
വാൾ ഊരി മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസനെ വെട്ടി അവന്റെ വലത്തുകാതു
അറുത്തുകളഞ്ഞു; ആ ദാസന്നു
മല്ക്കൊസ് എന്നു പേർ. 11 യേശു
പത്രൊസിനോടു: വാൾ ഉറയിൽ
ഇടുക; പിതാവു എനിക്കു തന്ന
പാനപാത്രം ഞാൻ കുടിക്കേണ്ടയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 12 പട്ടാളവും സഹസ്രാധിപനും
യെഹൂദന്മാരുടെ ചേവകരും യേശുവിനെ
പിടിച്ചുകെട്ടി 13 ഒന്നാമതു ഹന്നാവിന്റെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുപോയി; അവൻ ആ
സംവത്സരത്തെ മഹാപുരോഹിതനായ
കയ്യഫാവിന്റെ അമ്മായപ്പൻ ആയിരുന്നു.
14 കയ്യഫാവോ: ജനത്തിനുവേണ്ടി
ഒരു മനുഷ്യൻ മരിക്കുന്നതു നന്നു
എന്നു യെഹൂദന്മാരോടു ആലോചന
പറഞ്ഞവൻ തന്നേ. 15 ശിമോൻ
പത്രൊസും മറ്റൊരു ശിഷ്യനും യേശുവിന്റെ
പിന്നാലെ ചെന്നു; ആ ശിഷ്യൻ
മഹാപുരോഹിതന്നു പരിചയമുള്ളവൻ
ആകയാൽ യേശുവിനോടുകൂടെ
മഹാപുരോഹിതന്റെ നടുമുറ്റത്തു കടന്നു.
16 പത്രൊസ് വാതില്ക്കൽ പുറത്തു
നില്ക്കുമ്പോൾ, മഹാപുരോഹിതന്നു
പരിചയമുള്ള മറ്റെ ശിഷ്യൻ പുറത്തുവന്നു
വാതില്കാവല്ക്കാരത്തിയോടു പറഞ്ഞു
പത്രൊസിനെ അകത്തു കയറ്റി. 17
വാതിൽ കാക്കുന്ന ബാല്യക്കാരത്തി
പത്രൊസിനോടു: നീയും ഈ മനുഷ്യന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനോ എന്നു
ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
18 അന്നു കുളിർ ആകകൊണ്ടു
ദാസന്മാരും ചേവകരും കനൽ കൂട്ടി
തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു; പത്രൊസും
അവരോടുകൂടെ തീ കാഞ്ഞുകൊണ്ടു
നിന്നു. 19 മഹാപുരോഹിതൻ
യേശുവിനോടു അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരെയും
ഉപദേശത്തെയും കുറിച്ചു ചോദിച്ചു. 20
അതിന്നു യേശു: ഞാൻ ലോകത്തോടു
പരസ്യമായി സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു;
പള്ളിയിലും എല്ലാ യെഹൂദന്മാരും
കൂടുന്ന ദൈവാലയത്തിലും ഞാൻ
എപ്പോഴും ഉപദേശിച്ചു; രഹസ്യമായി
ഒന്നും സംസാരിച്ചിട്ടില്ല. 21 നീ
എന്നോടു ചോദിക്കുന്നതു എന്തു?
ഞാൻ സംസാരിച്ചതു എന്തെന്നു
കേട്ടവരോടു ചോദിക്ക; ഞാൻ പറഞ്ഞതു
അവർ അറിയുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 22 അവൻ ഇങ്ങനെ
പറയുമ്പോൾ ചേവകരിൽ അരികെ
നിന്ന ഒരുത്തൻ: മഹാപുരോഹിതനോടു
ഇങ്ങനെയോ ഉത്തരം പറയുന്നതു
എന്നു പറഞ്ഞു യേശുവിന്റെ കന്നത്തു
ഒന്നടിച്ചു. 23 യേശു അവനോടു: ഞാൻ
ദോഷമായി സംസാരിച്ചു എങ്കിൽ
തെളിവു കൊടുക്ക; അല്ലെങ്കിൽ എന്നെ

തല്ലുന്നതു എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു. 24
ഹന്നാവു അവനെ കെട്ടപ്പെട്ടവനായി
മഹാപുരോഹിതനായ കയ്യഫാവിന്റെ
അടുക്കൽ അയച്ചു. 25 ശിമോൻ
പത്രൊസ് തീ കാഞ്ഞുനില്ക്കുമ്പോൾ:
നീയും അവന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ഒരുത്തനല്ലയോ എന്നു ചിലർ അവനോടു
ചോദിച്ചു; അല്ല എന്നു അവൻ
മറുത്തുപറഞ്ഞു. 26 മഹാപുരോഹിതന്റെ
ദാസന്മാരിൽവെച്ചു പത്രൊസ്
കാതറുത്തവന്റെ ചാർച്ചക്കാരനായ
ഒരുത്തൻ: ഞാൻ നിന്നെ അവനോടുകൂടെ
തോട്ടത്തിൽ കണ്ടില്ലയോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 27 പത്രൊസ് പിന്നെയും
മറുത്തുപറഞ്ഞു; ഉടനെ കോഴി കൂകി.
28 പുലർച്ചെക്കു അവർ യേശുവിനെ
കയ്യഫാവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു
ആസ്ഥാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി;
തങ്ങൾ അശുദ്ധമാകാതെ പെസഹ
കഴിപ്പാന്തക്കവണ്ണം ആസ്ഥാനത്തിൽ
കടന്നില്ല. 29 പീലാത്തൊസ് അവരുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തുവന്നു: ഈ
മനുഷ്യന്റെ നേരെ എന്തു കുറ്റം
ബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചോദിച്ചു.
30 കുറ്റക്കാരൻ അല്ലാഞ്ഞു എങ്കിൽ
ഞങ്ങൾ അവനെ നിന്റെ പക്കൽ
ഏല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു എന്നു അവർ
അവനോടു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 31
പീലാത്തൊസ് അവരോടു: നിങ്ങൾ
അവനെ കൊണ്ടുപോയി നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വിധിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞതിന്നു യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
മരണശിക്ഷെക്കുള്ള അധികാരം
ഞങ്ങൾക്കില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 32
യേശു താൻ മരിപ്പാനുള്ള മരണവിധം
സൂചിപ്പിച്ച വാക്കിന്നു ഇതിനാൽ
നിവൃത്തിവന്നു. 33 പീലാത്തൊസ്
പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ ചെന്നു
യേശുവിനെ വിളിച്ചു: നീ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 34 അതിന്നു
ഉത്തരമായി യേശു: ഇതു നീ സ്വയമായി
പറയുന്നതോ മറ്റുള്ളവർ എന്നെക്കുറിച്ചു
നിന്നോടു പറഞ്ഞിട്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു.
35 പീലാത്തൊസ് അതിന്നു ഉത്തരമായി:
ഞാൻ യെഹൂദനോ? നിന്റെ ജനവും
മഹാപുരോഹിതന്മാരും നിന്നെ എന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു; നീ എന്തു
ചെയ്തു എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു യേശു:
36 എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല; എന്റെ
രാജ്യം ഐഹികം ആയിരുന്നു എങ്കിൽ
എന്നെ യഹൂദന്മാരുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കാതവണ്ണം എന്റെ ചേവകർ
പോരാടുമായിരുന്നു; എന്നാൽ എന്റെ
രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 37 പീലാത്തൊസ് അവനോടു:
എന്നാൽ നീ രാജാവു തന്നേയല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞതിന്നു യേശു: നീ
പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ രാജാവു തന്നേ;
സത്യത്തിന്നു സാക്ഷിനില്ക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ജനിച്ചു അതിന്നായി ലോകത്തിൽ
വന്നുമിരിക്കുന്നു; സത്യതല്പരനായവൻ
എല്ലാം എന്റെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 38 പീലാത്തൊസ്
അവനോടു: സത്യം എന്നാൽ എന്തു എന്നു
പറഞ്ഞു പിന്നെയും യെഹൂദന്മാരുടെ
അടുക്കൽ പുറത്തു ചെന്നു അവരോടു:
ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല.
39 എന്നാൽ പെസഹയിൽ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഒരുത്തനെ വിട്ടുതരിക
പതിവുണ്ടല്ലോ; യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവിനെ വിട്ടുതരുന്നതു സമ്മതമോ
എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു അവർ പിന്നെയും:
40 ഇവനെ വേണ്ടാ; ബറബ്ബാസിനെ മതി
എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു; ബറബ്ബാസോ
കവർച്ചക്കാരൻ ആയിരുന്നു.

19 അനന്തരം പീലാത്തൊസ്
യേശുവിനെ കൊണ്ടുപോയി
വാറുകൊണ്ടു അടിപ്പിച്ചു. 2 പടയാളികൾ
മുള്ളുകൊണ്ടു ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞു
അവന്റെ തലയിൽ വെച്ചു ധൂമ്രവസ്ത്രം
ധരിപ്പിച്ചു. 3 അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു:
യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ കന്നത്തടിച്ചു. 4
പീലാത്തൊസ് പിന്നെയും പുറത്തു വന്നു:
ഞാൻ അവനിൽ ഒരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന്നു അവനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇതാ, പുറത്തു
കൊണ്ടുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
5 അങ്ങനെ യേശു മുൾക്കിരീടവും
ധൂമ്രവസ്ത്രവും ധരിച്ചു പുറത്തു
വന്നു. പീലാത്തൊസ് അവരോടു: ആ
മനുഷ്യൻ ഇതാ എന്നു പറഞ്ഞു. 6
മഹാപുരോഹിതന്മാരും ചേവകരും
അവനെ കണ്ടപ്പോൾ: ക്രൂശിക്ക, ക്രൂശിക്ക
എന്നു ആർത്തുവിളിച്ചു. പീലാത്തൊസ്
അവരോടു: നിങ്ങൾ അവനെ
കൊണ്ടുപോയി ക്രൂശിപ്പിൻ: ഞാനോ
അവനിൽ കുറ്റം കാണുന്നില്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 യെഹൂദന്മാർ അവനോടു:
ഞങ്ങൾക്കു ഒരു ന്യായപ്രമാണം
ഉണ്ടു; അവൻ തന്നെത്താൻ
ദൈവപുത്രൻ ആക്കിയതുകൊണ്ടു
ആ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം അവൻ
മരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 8 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു
പീലാത്തൊസ് ഏറ്റവും ഭയപ്പെട്ടു,
9 പിന്നെയും ആസ്ഥാനത്തിൽ
ചെന്നു; നീ എവിടെ നിന്നു ആകുന്നു
എന്നു യേശുവിനോടു ചോദിച്ചു.
10 യേശു ഉത്തരം പറഞ്ഞില്ല.
പീലാത്തൊസ് അവനോടു: നീ എന്നോടു
സംസാരിക്കുന്നില്ലയോ? എനിക്കു നിന്നെ
ക്രൂശിപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും,
നിന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അധികാരമുണ്ടെന്നും
നീ അറിയുന്നില്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു യേശു അവനോടു: 11
മേലിൽനിന്നു നിനക്കു കിട്ടീട്ടില്ല എങ്കിൽ
എന്റെമേൽ നിനക്കു ഒരധികാരവും
ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു; അതുകൊണ്ടു
എന്നെ നിന്റെ പക്കൽ ഏല്പിച്ചവന്നു
അധികം പാപം ഉണ്ടു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 12 ഇതു നിമിത്തം
പീലാത്തൊസ് അവനെ വിട്ടയപ്പാൻ
ശ്രമിച്ചു. യഹൂദന്മാരോ: നീ ഇവനെ
വിട്ടയച്ചാൽ കൈസരുടെ സ്നേഹിതൻ
അല്ല; തന്നെത്താൻ രാജാവാക്കുന്നവൻ
എല്ലാം കൈസരോടു മത്സരിക്കുന്നുവല്ലോ
എന്നു ആർത്തുപറഞ്ഞു. 13 ഈ വാക്കു
കേട്ടിട്ടു പീലാത്തൊസ് യേശുവിനെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു, കല്ത്തളമെന്നും
എബ്രായ ഭാഷയിൽ ഗബ്ബഥാ എന്നും
പേരുള്ള സ്ഥലത്തു ന്യായാസനത്തിൽ
ഇരുന്നു. 14 അപ്പോൾ പെസഹയുടെ
ഒരുക്കനാൾ ഏകദേശം ആറാം മണിനേരം
ആയിരുന്നു. അവൻ യെഹൂദന്മാരോടു:
ഇതാ, നിങ്ങളുടെ രാജാവു എന്നു
പറഞ്ഞു. 15 അവരോ: കൊന്നുകളക,
കൊന്നുകളക; അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു
നിലവിളിച്ചു. നിങ്ങളുടെ രാജാവിനെ ഞാൻ
ക്രൂശിക്കേണമോ എന്നു പീലാത്തൊസ്
അവരോടു ചോദിച്ചു; അതിന്നു
മഹാപുരോഹിതന്മാർ: ഞങ്ങൾക്കു
കൈസരല്ലാതെ മറ്റൊരു രാജാവില്ല
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 16 അപ്പോൾ
അവൻ അവനെ ക്രൂശിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 17
അവർ യേശുവിനെ കയ്യേറ്റു; അവൻ
താൻ തന്നേ ക്രൂശിനെ ചുമന്നുകൊണ്ടു
എബ്രായഭാഷയിൽ ഗൊല്ഗൊഥാ
എന്നു പേരുള്ള തലയോടിടം എന്ന
സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. 18 അവിടെ അവർ

അവനെയും അവനോടുകൂടെ വേറെ രണ്ടു
ആളുകളെയും ഒരുത്തനെ അപ്പുറത്തും
ഒരുത്തനെ ഇപ്പുറത്തും യേശുവിനെ
നടുവിലുമായി ക്രൂശിച്ചു. 19 പീലാത്തൊസ്
ഒരു മേലെഴുത്തും എഴുതി ക്രൂശിന്മേൽ
പതിപ്പിച്ചു; അതിൽ: നസറായനായ
യേശു യെഹൂദന്മാരുടെ രാജാവു എന്നു
എഴുതിയിരുന്നു. 20 യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച
സ്ഥലം നഗരത്തിന്നു സമീപം ആകയാൽ
അനേകം യെഹൂദന്മാർ ഈ മേലെഴുത്തു
വായിച്ചു. അതു എബ്രായ റോമ യവന
ഭാഷകളിൽ എഴുതിയിരുന്നു. 21 ആകയാൽ
യെഹൂദന്മാരുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാർ
പീലാത്തൊസിനോടു: യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവു എന്നല്ല, ഞാൻ യെഹൂദന്മാരുടെ
രാജാവു എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു എന്നത്രേ
എഴുതേണ്ടതു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 അതിന്നു
പീലാത്തൊസ്: ഞാൻ എഴുതിയതു
എഴുതി എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 23
പടയാളികൾ യേശുവിനെ ക്രൂശിച്ച ശേഷം
അവന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു ഓരോ
പടയാളിക്കു ഓരോ പങ്കായിട്ടു നാലു
പങ്കാക്കി; അങ്കിയും എടുത്തു; അങ്കിയോ
തുന്നൽ ഇല്ലാതെ മേൽതൊട്ടു അടിയോളം
മുഴുവനും നെയ്തതായിരുന്നു. 24
ഇതു കീറരുതു; ആർക്കു വരും എന്നു
ചീട്ടിടുക എന്നു അവർ തമ്മിൽ പറഞ്ഞു.
“എന്റെ വസ്ത്രം അവർ പകുത്തെടുത്തു
എന്റെ അങ്കിക്കായി ചീട്ടിട്ടു” എന്നുള്ള
തിരുവെഴുത്തിന്നു ഇതിനാൽ നിവൃത്തി
വന്നു. പടയാളികൾ ഇങ്ങനെ ഒക്കെയും
ചെയ്തു. 25 യേശുവിന്റെ ക്രൂശിന്നരികെ
അവന്റെ അമ്മയും അമ്മയുടെ
സഹോദരിയും ക്ലെയോപ്പാവിന്റെ ഭാര്യ
മറിയയും മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയയും
നിന്നിരുന്നു. 26 യേശു തന്റെ അമ്മയും
താൻ സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യനും നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു: സ്ത്രീയേ, ഇതാ നിന്റെ മകൻ
എന്നു അമ്മയോടു പറഞ്ഞു. 27
പിന്നെ ശിഷ്യനോടു: ഇതാ നിന്റെ അമ്മ
എന്നും പറഞ്ഞു. ആ നാഴികമുതൽ
ആ ശിഷ്യൻ അവളെ തന്റെ വീട്ടിൽ
കൈക്കൊണ്ടു. 28 അതിന്റെശേഷം
സകലവും തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു
യേശു അറിഞ്ഞിട്ടു തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയാകുംവണ്ണം: എനിക്കു
ദാഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 29
അവിടെ പുളിച്ച വീഞ്ഞു നിറഞ്ഞോരു
പാത്രം വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു; അവർ
ഒരു സ്പോങ്ങ് പുളിച്ചവീഞ്ഞു നിറെച്ചു
ഈസോപ്പുതണ്ടിന്മേൽ ആക്കി
അവന്റെ വായോടു അടുപ്പിച്ചു. 30
യേശു പുളിച്ചവീഞ്ഞു കുടിച്ചശേഷം:
നിവൃത്തിയായി എന്നു പറഞ്ഞു തല
ചായ്ച്ചു ആത്മാവിനെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു.
31 അന്നു ഒരുക്കനാളും ആ ശബ്ബത്ത് നാൾ
വലിയതും ആകകൊണ്ടു ശരീരങ്ങൾ
ശബ്ബത്തിൽ ക്രൂശിന്മേൽ ഇരിക്കരുതു
എന്നുവെച്ചു അവരുടെ കാൽ ഒടിച്ചു
എടുപ്പിക്കേണം എന്നു യെഹൂദന്മാർ
പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു.
32 ആകയാൽ പടയാളികൾ വന്നു
ഒന്നാമത്തവന്റെയും അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട മറ്റെവന്റെയും കാൽ ഒടിച്ചു.
33 അവർ യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു,
അവൻ മരിച്ചുപോയി എന്നു കാൺകയാൽ
അവന്റെ കാൽ ഒടിച്ചില്ല. 34 എങ്കിലും
പടയാളികളിൽ ഒരുത്തൻ കുന്തംകൊണ്ടു
അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കുത്തി; ഉടനെ
രക്തവും വെള്ളവും പുറപ്പെട്ടു. 35 ഇതു
കണ്ടവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ സാക്ഷ്യം സത്യം ആകുന്നു;
നിങ്ങളും വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നു
താൻ സത്യം പറയുന്നു എന്നു
അവൻ അറിയുന്നു. 36 “അവന്റെ ഒരു
അസ്ഥിയും ഒടിഞ്ഞുപോകയില്ല” എന്നുള്ള

തിരുവെഴുത്തു നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
ഇതു സംഭവിച്ചു. 37 “അവർ
കുത്തിയവങ്കലേക്കു നോക്കും” എന്നു
മറ്റൊരു തിരുവെഴുത്തും പറയുന്നു. 38
അനന്തരം, യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചിട്ടു
രഹസ്യത്തിൽ യേശുവിന്റെ ഒരു
ശിഷ്യനായിരുന്ന അരിമത്യയിലെ
യോസേഫ് യേശുവിന്റെ ശരീരം
എടുത്തു കൊണ്ടുപോകുവാൻ
പീലാത്തൊസിനോടു അനുവാദം
ചോദിച്ചു. പീലാത്തൊസ്
അനുവദിക്കയാൽ അവൻ വന്നു
അവന്റെ ശരീരം എടുത്തു. 39 ആദ്യം
രാത്രിയിൽ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്ന
നിക്കൊദേമൊസും ഏകദേശം നൂറു
റാത്തൽ മൂറും അകിലും കൊണ്ടുള്ള ഒരു
കൂട്ടു കൊണ്ടുവന്നു. 40 അവർ യേശുവിന്റെ
ശരീരം എടുത്തു യെഹൂദന്മാർ
ശവം അടക്കുന്ന മര്യാദപ്രകാരം
അതിനെ സുഗന്ധവർഗ്ഗത്തോടുകൂടെ
ശീലപൊതിഞ്ഞു കെട്ടി. 41 അവനെ
ക്രൂശിച്ച സ്ഥലത്തുതന്നേ ഒരു തോട്ടവും
ആ തോട്ടത്തിൽ മുമ്പെ ആരെയും
വെച്ചിട്ടില്ലാത്ത പുതിയോരു കല്ലറയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 42 ആ കല്ലറ സമീപം
ആകകൊണ്ടു അവർ യെഹൂദന്മാരുടെ
ഒരുക്കനാൾ നിമിത്തം യേശുവിനെ
അവിടെ വച്ചു.

20 ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾ
മഗ്ദലക്കാരത്തി മറിയ രാവിലെ
ഇരുട്ടുള്ളപ്പോൾ തന്നേ കല്ലറെക്കൽ
ചെന്നു കല്ലറവായ്ക്കൽ നിന്നു കല്ലു
നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു. 2 അവൾ ഓടി
ശിമോൻ പത്രൊസിന്റെയും യേശുവിന്നു
പ്രിയനായ മറ്റെ ശിഷ്യന്റെയും അടുക്കൽ
ചെന്നു: കർത്താവിനെ കല്ലറയിൽനിന്നു
എടുത്തു കൊണ്ടുപോയി; അവനെ
എവിടെ വെച്ചു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
3 അതുകൊണ്ടു പത്രൊസും മറ്റെ
ശിഷ്യനും പുറപ്പെട്ടു കല്ലറെക്കൽ
ചെന്നു. 4 ഇരുവരും ഒന്നിച്ചു ഓടി; മറ്റെ
ശിഷ്യൻ പത്രൊസിനെക്കാൾ വേഗത്തിൽ
ഓടി ആദ്യം കല്ലറക്കൽ എത്തി; 5
കുനിഞ്ഞുനോക്കി ശീലകൾ കിടക്കുന്നതു
കണ്ടു; അകത്തു കടന്നില്ലതാനും. 6
അവന്റെ പിന്നാലെ ശിമോൻ പത്രൊസും
വന്നു കല്ലറയിൽ കടന്നു 7 ശീലകൾ
കിടക്കുന്നതും അവന്റെ തലയിൽ
ചുറ്റിയിരുന്ന റൂമാൽ ശീലകളോടുകൂടെ
കിടക്കാതെ വേറിട്ടു ഒരിടത്തു
ചുരുട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നതും കണ്ടു. 8 ആദ്യം
കല്ലറക്കൽ എത്തിയ മറ്റെ ശിഷ്യനും
അപ്പോൾ അകത്തു ചെന്നു കണ്ടു
വിശ്വസിച്ചു. 9 അവൻ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കേണ്ടതാകുന്നു
എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു അവർ
അതുവരെ അറിഞ്ഞില്ല. 10 അങ്ങനെ
ശിഷ്യന്മാർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 11
എന്നാൽ മറിയ കല്ലറെക്കൽ പുറത്തു
കരഞ്ഞുകൊണ്ടു നിന്നു. കരയുന്നിടയിൽ
അവൾ കല്ലറയിൽ കുനിഞ്ഞുനോക്കി.
12 യേശുവിന്റെ ശരീരം കിടന്നിരുന്ന
ഇടത്തു വെള്ളവസ്ത്രം ധരിച്ച രണ്ടു
ദൂതന്മാർ ഒരുത്തൻ തലെക്കലും ഒരുത്തൻ
കാൽക്കലും ഇരിക്കുന്നതു കണ്ടു.
13 അവർ അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ
കരയുന്നതു എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു.
എന്റെ കർത്താവിനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; അവനെ എവിടെ
വെച്ചു എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നില്ല
എന്നു അവൾ അവരോടു പറഞ്ഞു. 14
ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൾ പിന്നോക്കം
തിരിഞ്ഞു, യേശു നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു;
യേശു എന്നു അറിഞ്ഞില്ല താനും.
15 യേശു അവളോടു: സ്ത്രീയേ, നീ

കരയുന്നതു എന്തു? ആരെ തിരയുന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. അവൻ തോട്ടക്കാരൻ
എന്നു നിരൂപിച്ചിട്ടു അവൾ: യജമാനനേ,
നീ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടു പോയി
എങ്കിൽ അവനെ എവിടെ വെച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞുതരിക; ഞാൻ അവനെ
എടുത്തു കൊണ്ടുപൊയ്ക്കൊള്ളാം
എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു. 16 യേശു
അവളോടു: മറിയയേ, എന്നു പറഞ്ഞു.
അവൾ തിരിഞ്ഞു എബ്രായഭാഷയിൽ:
റബ്ബൂനി എന്നു പറഞ്ഞു; അതിന്നു ഗുരു
എന്നർത്ഥം. 17 യേശു അവളോടു: എന്നെ
തൊടരുതു; ഞാൻ ഇതുവരെ പിതാവിന്റെ
അടുക്കൽ കയറിപ്പോയില്ല; എങ്കിലും നീ
എന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു: എന്റെ പിതാവും നിങ്ങളുടെ
പിതാവും എന്റെ ദൈവവും നിങ്ങളുടെ
ദൈവവുമായവന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ
കയറിപ്പോകുന്നു എന്നു അവരോടു പറക
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 മഗ്ദലക്കാരത്തി
മറിയ വന്നു താൻ കർത്താവിനെ കണ്ടു
എന്നും അവൻ ഇങ്ങനെ തന്നോടു
പറഞ്ഞു എന്നും ശിഷ്യന്മാരോടു
അറിയിച്ചു. 19 ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ
ഒന്നാം നാൾ ആയ ആ ദിവസം, നേരം
വൈകിയപ്പോൾ ശിഷ്യന്മാർ ഇരുന്ന
സ്ഥലത്തു യെഹൂദന്മാരെ പേടിച്ചു വാതിൽ
അടെച്ചിരിക്കെ യേശു വന്നു നടുവിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു: നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം
എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു. 20 ഇതു
പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ കയ്യും വിലാപ്പുറവും
അവരെ കാണിച്ചു; കർത്താവിനെ
കണ്ടിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ സന്തോഷിച്ചു.
21 യേശു പിന്നെയും അവരോടു:
നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം; പിതാവു എന്നെ
അയച്ചതുപോലെ ഞാനും നിങ്ങളെ
അയക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞശേഷം അവൻ അവരുടെമേൽ
ഊതി അവരോടു: പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
കൈക്കൊൾവിൻ. 23 ആരുടെ
പാപങ്ങൾ നിങ്ങൾ മോചിക്കുന്നുവോ
അവർക്കു മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ആരുടെ പാപങ്ങൾ നിർത്തുന്നുവോ
അവർക്കു നിർത്തിയിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 എന്നാൽ യേശു വന്നപ്പോൾ
പന്തിരുവരിൽ ഒരുവനായ ദിദിമൊസ്
എന്ന തോമാസ് അവരോടുകൂടെ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. 25 മറ്റേ ശിഷ്യന്മാർ
അവനോടു: ഞങ്ങൾ കർത്താവിനെ
കണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞാറെ: ഞാൻ അവന്റെ
കൈകളിൽ ആണിപ്പഴുതു കാണുകയും
ആണിപ്പഴുതിൽ വിരൽ ഇടുകയും
അവന്റെ വിലാപ്പുറത്തു കൈ ഇടുകയും
ചെയ്തിട്ടല്ലാതെ വിശ്വസിക്കയില്ല എന്നു
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു. 26 എട്ടു
ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാർ പിന്നെയും
അകത്തു കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ തോമാസും
ഉണ്ടായിരുന്നു. വാതിൽ അടെച്ചിരിക്കെ
യേശു വന്നു നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു:
നിങ്ങൾക്കു സമാധാനം എന്നു പറഞ്ഞു.
27 പിന്നെ തോമാസിനോടു: നിന്റെ
വിരൽ ഇങ്ങോട്ടു നീട്ടി എന്റെ കൈകളെ
കാണ്ക; നിന്റെ കൈ നീട്ടി എന്റെ
വിലാപ്പുറത്തു ഇടുക; അവിശ്വാസി
ആകാതെ വിശ്വാസിയായിരിക്ക എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 തോമാസ് അവനോടു:
എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവും
ആയുള്ളോവേ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
29 യേശു അവനോടു: നീ എന്നെ
കണ്ടതുകൊണ്ടു വിശ്വസിച്ചു; കാണാതെ
വിശ്വസിച്ചവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതല്ലാതെ മറ്റു അനേകം
അടയാളങ്ങളും യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
കാൺകെ ചെയ്തു. 31 എന്നാൽ യേശു
ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തുഎന്നു നിങ്ങൾ

വിശ്വസിക്കേണ്ടതിന്നും വിശ്വസിച്ചിട്ടു
അവന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
ജീവൻ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും ഇതു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

21 അതിന്റെശേഷം യേശു പിന്നെയും
തിബെര്യാസ് കടല്ക്കരയിൽവെച്ചു
ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി;
പ്രത്യക്ഷനായതു ഈ വിധം ആയിരുന്നു:
2 ശിമോൻ പത്രൊസും ദിദിമൊസ് എന്ന
തോമാസും ഗലീലയിലുള്ള കാനയിലെ
നഥനയേലും സെബെദിമക്കളും അവന്റെ
ശിഷ്യന്മാരിൽ വേറെ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചു
കൂടിയിരുന്നു. 3 ശിമോൻ പത്രൊസ്
അവരോടു: ഞാൻ മീൻ പിടിപ്പാൻ
പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; ഞങ്ങളും
പോരുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
അവർ പുറപ്പെട്ടു പടകു കയറി പോയി;
ആ രാത്രിയിൽ ഒന്നും പിടിച്ചില്ല. 4
പുലർച്ച ആയപ്പോൾ യേശു കരയിൽ
നിന്നിരുന്നു; യേശു ആകുന്നു എന്നു
ശിഷ്യന്മാർ അറിഞ്ഞില്ല. 5 യേശു
അവരോടു: കുഞ്ഞുങ്ങളേ, കൂട്ടുവാൻ
വല്ലതും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു; ഇല്ല
എന്നു അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6
പടകിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു വല വീശുവിൻ;
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും എന്നു അവൻ
അവരോടു പറഞ്ഞു; അവർ വീശി, മീനിന്റെ
പെരുപ്പം ഹേതുവായി അതു വലിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 7 യേശു സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യൻ
പത്രൊസിനോടു: അതു കർത്താവു
ആകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു; കർത്താവു
ആകുന്നു എന്നു ശിമോൻ പത്രൊസ്
കേട്ടിട്ടു, താൻ നഗ്നനാകയാൽ അങ്കി
അരയിൽ ചുറ്റി കടലിൽ ചാടി. 8
ശേഷം ശിഷ്യന്മാർ കരയിൽ നിന്നു
ഏകദേശം ഇരുനൂറു മുഴത്തിൽ അധികം
ദൂരത്തല്ലായ്കയാൽ മീൻ നിറഞ്ഞ വല
ഇഴെച്ചുംകൊണ്ടു ചെറിയ പടകിൽ
വന്നു. 9 കരെക്കു ഇറെങ്ങിയപ്പോൾ
അവർ തീക്കനലും അതിന്മേൽ മീൻ
വെച്ചിരിക്കുന്നതും അപ്പവും കണ്ടു.
10 യേശു അവരോടു: ഇപ്പോൾ പിടിച്ച
മീൻ ചിലതു കൊണ്ടുവരുവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 11 ശിമോൻ പത്രൊസ്
കയറി നൂറ്റമ്പത്തുമൂന്നു വലിയ മീൻ
നിറഞ്ഞ വല കരെക്കു വലിച്ചു കയറ്റി;
അത്ര വളരെ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും വല
കീറിയില്ല. 12 യേശു അവരോടു: വന്നു
പ്രാതൽ കഴിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; കർത്താവാകുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞിട്ടു ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുത്തനും:
നീ ആർ എന്നു അവനോടു ചോദിപ്പാൻ
തുനിഞ്ഞില്ല. 13 യേശു വന്നു അപ്പം
എടുത്തു അവർക്കു കൊടുത്തു; മീനും
അങ്ങനെ തന്നേ. 14 യേശു മരിച്ചവരിൽ
നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
ഇങ്ങനെ മൂന്നാംപ്രാവശ്യം ശിഷ്യന്മാർക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി. 15 അവർ പ്രാതൽ
കഴിച്ചശേഷം യേശു ശിമോൻ
പത്രൊസിനോടു: യോഹന്നാന്റെ മകനായ
ശിമോനേ, നീ ഇവരിൽ അധികമായി
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ: ഉവ്വു,
കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നോടു
പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ
മേയ്ക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു
പറഞ്ഞു. 16 രണ്ടാമതും അവനോടു:
യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ, നീ
എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ എന്നു
ചോദിച്ചു. അതിന്നു അവൻ ഉവ്വു
കർത്താവേ, എനിക്കു നിന്നോടു
പ്രിയമുണ്ടു എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. എന്റെ ആടുകളെ
പാലിക്ക എന്നു അവൻ അവനോടു
പറഞ്ഞു. 17 മൂന്നാമതും അവനോടു:

യോഹന്നാന്റെ മകനായ ശിമോനേ,
നിനക്കു എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. എന്നോടു പ്രിയമുണ്ടോ
എന്നു മൂന്നാമതും ചോദിക്കയാൽ
പത്രൊസ് ദുഃഖിച്ചു: കർത്താവേ, നീ
സകലവും അറിയുന്നു; എനിക്കു നിന്നോടു
പ്രിയമുണ്ടു എന്നും നീ അറിയുന്നു എന്നു
അവനോടു പറഞ്ഞു. യേശു അവനോടു:
എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്ക. 18 ആമേൻ,
ആമേൻ, ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നു:
നീ യൌവനക്കാരൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ
നീ തന്നേ അര കെട്ടി ഇഷ്ടമുള്ളേടത്തു
നടന്നു; വയസ്സനായശേഷമോ നീ കൈ
നീട്ടുകയും മറ്റൊരുത്തൻ നിന്റെ അര
കെട്ടി നിനക്കു ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്കു
നിന്നെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്യും
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 അതിനാൽ അവൻ
ഇന്നവിധം മരണംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തും എന്നു അവൻ
സൂചിപ്പിച്ചു; ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു: എന്നെ
അനുഗമിക്ക എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞു.
20 പത്രൊസ് തിരിഞ്ഞു യേശു സ്നേഹിച്ച
ശിഷ്യൻ പിൻചെല്ലുന്നതു കണ്ടു;
അത്താഴത്തിൽ അവന്റെ നെഞ്ചോടു
ചാഞ്ഞുകൊണ്ടു: കർത്താവേ, നിന്നെ
കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവൻ ആർ എന്നു
ചോദിച്ചതു ഇവൻ തന്നേ. 21 അവനെ
പത്രൊസ് കണ്ടിട്ടു: കർത്താവേ, ഇവന്നു
എന്തു ഭവിക്കും എന്നു യേശുവിനോടു
ചോദിച്ചു. 22 യേശു അവനോടു: ഞാൻ
വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണമെന്നു
എനിക്കു ഇഷ്ടം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു
നിനക്കു എന്തു? നീ എന്നെ അനുഗമിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 23 ആകയാൽ ആ
ശിഷ്യൻ മരിക്കയില്ല എന്നൊരു ശ്രുതി
സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ പരന്നു.
യേശുവോ: അവൻ മരിക്കയില്ല എന്നല്ല,
ഞാൻ വരുവോളം ഇവൻ ഇരിക്കേണം
എന്നു എനിക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ
അതു നിനക്കു എന്തു എന്നത്രേ
അവനോടു പറഞ്ഞതു. 24 ഈ ശിഷ്യൻ
ഇതിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷ്യം പറയുന്നവനും
ഇതു എഴുതിയവനും ആകുന്നു; അവന്റെ
സാക്ഷ്യം സത്യം എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 25 യേശു ചെയ്തതു മറ്റു
പലതും ഉണ്ടു; അതു ഓരോന്നായി
എഴുതിയാൽ എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾ
ലോകത്തിൽ തന്നേയും ഒതുങ്ങുകയില്ല
എന്നു ഞാൻ നിരൂപിക്കുന്നു.

അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ

1 തെയോഫിലൊസേ, ഞാൻ എഴുതിയ
ഒന്നാമത്തെ ചരിത്രം യേശു
തിരഞ്ഞെടുത്ത അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ കല്പന
കൊടുത്തിട്ടു ആരോഹണം ചെയ്ത
നാൾവരെ അവൻ ചെയ്തും ഉപദേശിച്ചും
തുടങ്ങിയ സകലത്തെയും കുറിച്ചു
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 2 അവൻ
കഷ്ടം അനുഭവിച്ചശേഷം നാല്പതു
നാളോളം അവർക്കു പ്രത്യക്ഷനായി
ദൈവരാജ്യം സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങൾ 3
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു താൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽ
അവർക്കു കാണിച്ചു കൊടുത്തു.
4 അങ്ങനെ അവൻ അവരുമായി
കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ അവരോടു:
നിങ്ങൾ യെരൂശലേമിൽനിന്നു
വാങ്ങിപ്പോകാതെ എന്നോടു കേട്ട
പിതാവിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിനായി
കാത്തിരിക്കേണം; 5 യോഹന്നാൻ
വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു.
നിങ്ങൾക്കോ ഇനി ഏറെനാൾ
കഴിയുംമുമ്പെ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു
സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കല്പിച്ചു.
6 ഒരുമിച്ചു കൂടിയിരുന്നപ്പോൾ
അവർ അവനോടു: കർത്താവേ, നീ
യിസ്രായേലിന്നു ഈ കാലത്തിലോ രാജ്യം
യഥാസ്ഥാനത്താക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു
എന്നു ചോദിച്ചു. 7 അവൻ
അവരോടു: പിതാവു തന്റെ സ്വന്ത
അധികാരത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ള
കാലങ്ങളെയോ സമയങ്ങളേയോ
അറിയുന്നതു നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ല. 8
എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളുടെ
മേൽ വരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ശക്തി
ലഭിച്ചിട്ടു യെരൂശലേമിലും യെഹൂദ്യയിൽ
എല്ലാടത്തും ശമര്യയിലും ഭൂമിയുടെ
അറ്റത്തോളവും എന്റെ സാക്ഷികൾ
ആകും എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ഇതു
പറഞ്ഞശേഷം അവർ കാൺകെ അവൻ
ആരോഹണം ചെയ്തു; ഒരു മേഘം
അവനെ മൂടീട്ടു അവൻ അവരുടെ
കാഴ്ചെക്കു മറഞ്ഞു. 10 അവൻ
പോകുന്നേരം അവർ ആകാശത്തിലേക്കു
ഉറ്റുനോക്കുമ്പോൾ വെള്ള വസ്ത്രം
ധരിച്ച രണ്ടു പുരുഷന്മാർ അവരുടെ
അടുക്കൽനിന്നു: 11 ഗലീലാപുരുഷന്മാരേ,
നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലേക്കു
നോക്കിനില്ക്കുന്നതു എന്തു? നിങ്ങളെ
വിട്ടു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത
ഈ യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
പോകുന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ
തന്നേ അവൻ വീണ്ടും വരും
എന്നു പറഞ്ഞു. 12 അവർ
യെരൂശലേമിന്നു സമീപത്തു ഒരു
ശബ്ബത്ത് ദിവസത്തെ വഴിദൂരമുള്ള
ഒലീവ് മലവിട്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോന്നു. 13 അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ
അവർ പാർത്ത മാളികമുറിയിൽ
കയറിപ്പോയി, പത്രൊസ്, യോഹന്നാൻ,
യാക്കോബ്, അന്ത്രെയാസ്, ഫിലിപ്പൊസ്,
തോമസ്, ബർത്തൊലൊമായി,
മത്തായി, അൽഫായുടെ മകനായ
യക്കോബ്, എരിവുകാരനായ ശിമോൻ,
യാക്കോബിന്റെ മകനായ യൂദാ ഇവർ
എല്ലാവരും 14 സ്ത്രീകളോടും യേശുവിന്റെ
അമ്മയായ മറിയയോടും അവന്റെ
സഹോദരന്മാരോടും കൂടെ ഒരുമനപ്പെട്ടു
പ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു പോന്നു. 15 ആ
കാലത്തു ഏകദേശം നൂറ്റിരുപതു
പേരുള്ള ഒരു സംഘം കൂടിയിരിക്കുമ്പോൾ
പത്രൊസ് സഹോദരന്മാരുടെ നടുവിൽ
എഴുന്നേറ്റുനിന്നു പറഞ്ഞതു: 16
സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ,
യേശുവിനെ പിടിച്ചവർക്കു

വഴികാട്ടിയായിത്തീർന്ന യൂദയെക്കുറിച്ചു
പരിശുദ്ധാത്മാവു ദാവീദ് മുഖാന്തരം
മുൻപറഞ്ഞ തിരുവെഴുത്തിന്നു
നിവൃത്തിവരുവാൻ ആവശ്യമായിരുന്നു.
17 അവൻ ഞങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ
ഉൾപ്പെട്ടവനായി ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ
പങ്കു ലഭിച്ചിരുന്നുവല്ലോ. 18 –അവൻ
അനീതിയുടെ കൂലികൊണ്ടു
ഒരു നിലം മേടിച്ചു തലകീഴായി
വീണു നടുവെ പിളർന്നു അവന്റെ
കുടലെല്ലാം തുറിച്ചുപോയി. 19
അതു യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന
എല്ലാവരും അറിഞ്ഞതാകകൊണ്ടു
ആ നിലത്തിന്നു അവരുടെ
ഭാഷയിൽ രക്തനിലം എന്നർത്ഥമുള്ള
അക്കൽദാമാ എന്നു പേർ ആയി. 20
–സങ്കീർത്തനപുസ്തകത്തിൽ: “അവന്റെ
വാസസ്ഥലം ശൂന്യമായിപ്പോകട്ടെ;
അതിൽ ആരും പാർക്കാതിരിക്കട്ടെ”
എന്നും “അവന്റെ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം
മാറ്റൊരുത്തന്നു ലഭിക്കട്ടെ” എന്നും
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 21 ആകയാൽ
കർത്താവായ യേശു യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം മുതൽ നമ്മെ വിട്ടു
ആരോഹണം ചെയ്ത നാൾ വരെ
നമ്മുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുപോന്ന 22
കാലത്തെല്ലാം ഞങ്ങളോടു കൂടെ നടന്ന
പുരുഷന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ ഞങ്ങളോടു
കൂടെ അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു
സാക്ഷിയായിത്തീരേണം. 23 അങ്ങനെ
അവർ യുസ്തൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
ബർശബാ എന്ന യോസേഫ്,
മത്ഥിയാസ് എന്നീ രണ്ടുപേരെ
നിറുത്തി: 24 സകല ഹൃദയങ്ങളെയും
അറിയുന്ന കർത്താവേ, തന്റെ
സ്ഥലത്തേക്കു പോകേണ്ടതിന്നു യൂദാ
ഒഴിഞ്ഞുപോയ ഈ ശുശ്രൂഷയുടെയും
അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെയും സ്ഥാനം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു 25 ഈ ഇരുവരിൽ
ഏവനെ നീ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നു കാണിച്ചുതരേണമേ എന്നു
പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ പേർക്കു ചീട്ടിട്ടു: 26
ചീട്ടു മത്ഥിയാസിന്നു വീഴുകയും അവനെ
പതിനൊന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കൂട്ടത്തിൽ എണ്ണുകയും ചെയ്തു.

2 പെന്തെക്കൊസ്തനാൾ വന്നപ്പോൾ
എല്ലാവരും ഒരു സ്ഥലത്തു
ഒന്നിച്ചു കൂടിയിരുന്നു. 2 പെട്ടെന്നു
കൊടിയ കാറ്റടിക്കുന്നതുപോലെ
ആകാശത്തനിന്നു ഒരു മുഴക്കം
ഉണ്ടായി, അവർ ഇരുന്നിരുന്ന വീടു
മുഴുവനും നിറെച്ചു. 3 അഗ്നിജ്വാലപോലെ
പിളർന്നിരിക്കുന്ന നാവുകൾ അവർക്കു
പ്രത്യക്ഷമായി അവരിൽ ഓരോരുത്തന്റെ
മേൽ പതിഞ്ഞു. 4 എല്ലാവരും
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി
ആത്മാവു അവർക്കു ഉച്ചരിപ്പാൻ
നല്കിയതുപോലെ അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി. 5 അന്നു
ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള സകല
ജാതികളിൽ നിന്നും യെരൂശലേമിൽ
വന്നു പാർക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരായ
ഭക്തിയുള്ള പുരുഷന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു.
6 ഈ മുഴക്കം ഉണ്ടായപ്പോൾ പുരുഷാരം
വന്നു കൂടി, ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ഭാഷയിൽ അവർ സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു
അമ്പരന്നു പോയി. 7 എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു: ഈ സംസാരിക്കുന്നവർ
എല്ലാം ഗലീലക്കാർ അല്ലയോ? 8
പിന്നെ നാം ഓരോരുത്തൻ ജനിച്ച
നമ്മുടെ സ്വന്ത ഭാഷയിൽ അവർ
സംസാരിച്ചു കേൾക്കുന്നതു എങ്ങനെ?
9 പർത്ഥരും മേദ്യരും ഏലാമ്യരും
മെസപ്പൊത്താമ്യയിലും യെഹൂദ്യയിലും
കപ്പദോക്യയിലും 10 പൊന്തൊസിലും
ആസ്യയിലും പ്രുഗ്യയിലും പംഫുല്യയിലും

മിസ്രയീമിലും കുറേനെക്കു ചേർന്ന
ലിബ്യാപ്രദേശങ്ങളിലും പാർക്കുന്നവരും
റോമയിൽ നിന്നു വന്നു പാർക്കുന്നവരും
യെഹൂദന്മാരും യെഹൂദമതാനുസാരികളും
ക്രേത്യരും അറബിക്കാരുമായ നാം 11 ഈ
നമ്മുടെ ഭാഷകളിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ
വൻകാര്യങ്ങളെ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു
കേൾക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
12 എല്ലാവരും ഭ്രമിച്ചു ചഞ്ചലിച്ചു; ഇതു
എന്തായിരിക്കും എന്നു തമ്മിൽ തമ്മിൽ
പറഞ്ഞു. 13 ഇവർ പുതു വീഞ്ഞു
കുടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു മറ്റു ചിലർ
പരിഹസിച്ചു പറഞ്ഞു. 14 അപ്പോൾ
പത്രൊസ് പതിനൊന്നുപേരോടുകൂടെ
നിന്നുകൊണ്ടു ഉറക്കെ അവരോടു
പറഞ്ഞതു: യെഹൂദാപുരുഷന്മാരും
യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന
എല്ലാവരുമായുള്ളോരേ, ഇതു
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കട്ടെ; എന്റെ
വാക്കു ശ്രദ്ധിച്ചുകൊൾവിൻ. 15
നിങ്ങൾ ഊഹിക്കുന്നതുപോലെ
ഇവർ ലഹരി പിടിച്ചവരല്ല; പകൽ
മൂന്നാംമണിനേരമേ ആയിട്ടുള്ളുവല്ലോ. 16
ഇതു യോവേൽ പ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
അരുളിച്ചെയ്തതത്രേ; അതെന്തെന്നാൽ:
17 "അന്ത്യകാലത്തു ഞാൻ സകല
ജഡത്തിന്മേലും എന്റെ ആത്മാവിനെ
പകരും; നിങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരും
പുത്രിമാരും പ്രവചിക്കും; നിങ്ങളുടെ
യൗവ്വനക്കാർ ദർശനങ്ങൾ ദർശിക്കും;
നിങ്ങളുടെ വൃദ്ധന്മാർ സ്വപ്നങ്ങൾ
കാണും. 18 എന്റെ ദാസന്മാരുടെമേലും
ദാസിമാരുടെമേലും കൂടെ ഞാൻ ആ
നാളുകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ പകരും;
അവരും പ്രവചിക്കും. 19 ഞാൻ മീതെ
ആകാശത്തിൽ അത്ഭുതങ്ങളും താഴെ
ഭൂമിയിൽ അടയാളങ്ങളും കാണിക്കും;
രക്തവും തീയും പുകയാവിയും
തന്നേ. 20 കർത്താവിന്റെ വലുതും
പ്രസിദ്ധവുമായ നാൾ വരുംമുമ്പേ
സൂര്യൻ ഇരുളായും ചന്ദ്രൻ രക്തമായും
മാറിപ്പോകും. 21 എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ
നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവൻ
ഏവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും എന്നു
ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു." 22
യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരേ, ഈ
വചനം കേട്ടു കൊൾവിൻ. നിങ്ങൾ
തന്നേ അറിയുംപോലെ ദൈവം
അവനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ
ചെയ്യിച്ച ശക്തികളും അത്ഭുതങ്ങളും
അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു 23 ദൈവം
നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ചു തന്ന പുരുഷനായി
നസറായനായ യേശുവിനെ ദൈവം
തന്റെ സ്ഥിര നിർണ്ണയത്താലും
മുന്നറിവിനാലും ഏല്പിച്ചിട്ടു, നിങ്ങൾ
അവനെ അധർമ്മികളുടെ കയ്യാൽ
തറെപ്പിച്ചു കൊന്നു; 24 ദൈവമോ
മരണപാശങ്ങളെ അഴിച്ചിട്ടു അവനെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു. മരണം അവനെ
പിടിച്ചു വെക്കുന്നതു അസാദ്ധ്യമായിരുന്നു.
25 "ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും
എന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു; അവൻ
എന്റെ വലഭാഗത്തു ഇരിക്കയാൽ ഞാൻ
കുലുങ്ങിപോകയില്ല. 26 അതുകൊണ്ട്
എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിച്ചു, എന്റെ
നാവു ആനന്ദിച്ചു, എന്റെ ജഡവും
പ്രത്യാശയോടെ വസിക്കും. 27 നീ
എന്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽ
വിടുകയില്ല; നിന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം
കാണ്മാൻ സമ്മതിക്കയുമില്ല. (Hadēs
g86) 28 നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്നോടു
അറിയിച്ചു; നിന്റെ സന്നിധിയിൽ എന്നെ
സന്തോഷ പൂർണ്ണനാക്കും" എന്നു
ദാവീദ് അവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവല്ലോ.
29 സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ,
ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെക്കുറിച്ച്

അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു
എനിക്കു നിങ്ങളോടു ധൈര്യമായി
പറയാം; അവന്റെ കല്ലറ ഇന്നുവരെ
നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. 30 എന്നാൽ
അവൻ പ്രവാചകൻ ആകയാൽ
ദൈവം അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തിന്റെ
ഫലത്തിൽ നിന്നു ഒരുത്തനെ അവന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തും എന്നു
തന്നോടു സത്യം ചെയ്തു ഉറപ്പിച്ചു
എന്നു അറിഞ്ഞിട്ടു: 31 അവനെ
പാതാളത്തിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല: അവന്റെ
ജഡം ദ്രവത്വം കണ്ടതുമില്ല എന്നു
ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനം മുമ്പുകൂട്ടി
കണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ യേശുവിനെ
ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു; (Hadēs
g86) 32 അതിന്നു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 33 അവൻ
ദൈവത്തിന്റെ വല ഭാഗത്തേക്കു
ആരോഹണം ചെയ്തു പരിശുദ്ധാത്മാവു
എന്ന വാഗ്ദത്തം പിതാവിനോടു വാങ്ങി,
നിങ്ങൾ ഈ കാണുകയും കേൾക്കുകയും
ചെയ്യുന്നത് പകർന്നുതന്നു. 34 ദാവീദ്
സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തില്ലല്ലോ.
എന്നാൽ അവൻ: “ഞാൻ നിന്റെ
ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം
ആക്കുവോളം 35 നീ എന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്ക എന്നു
കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു
അരുളിച്ചെയ്തു” എന്നു പറയുന്നു.
36 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ച
ഈ യേശുവിനെ തന്നേ ദൈവം
കർത്താവും ക്രിസ്തുവുമാക്കിവെച്ചു
എന്നു യിസ്രായേൽ ഗൃഹം ഒക്കെയും
നിശ്ചയമായി അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.
37 ഇതു കേട്ടിട്ടു അവർ ഹൃദയത്തിൽ
കുത്തുകൊണ്ടു പത്രൊസിനോടും
ശേഷം അപ്പൊസ്തലന്മാരോടും:
സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ,
ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യേണ്ടു എന്നു
ചോദിച്ചു. 38 പത്രൊസ് അവരോടു:
നിങ്ങൾ മാനസാന്തരപ്പെട്ടു നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിന്നായി
ഓരോരുത്തൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏല്പിൻ; എന്നാൽ
പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം ലഭിക്കും.
39 വാഗ്ദത്തം നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ
മക്കൾക്കും നമ്മുടെ ദൈവമായ
കർത്താവു വിളിച്ചു വരുത്തുന്ന
ദൂരസ്ഥന്മാരായ ഏവർക്കും ഉള്ളതല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 40 മറ്റു പല വാക്കുകളാലും
അവൻ സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു അവരെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചു; ഈ വക്രതയുള്ള
തലമുറയിൽനിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുവിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അവന്റെ വാക്കു
കൈക്കൊണ്ടവർ സ്നാനം ഏറ്റു; അന്നു
മൂവായിരത്തോളം പേർ അവരോടു
ചേർന്നു. 42 അവർ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
ഉപദേശം കേട്ടും കൂട്ടായ്മ ആചരിച്ചും
അപ്പം നുറുക്കിയും പ്രാർത്ഥന
കഴിച്ചും പോന്നു. 43 എല്ലാവർക്കും
ഭയമായി; അപ്പൊസ്തലന്മാരാൽ
ഏറിയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും
നടന്നു. 44 വിശ്വസിച്ചവർ എല്ലാവരും
ഒരുമിച്ചിരുന്നു സകലവും പൊതുവക
എന്നു എണ്ണുകയും 45 ജന്മഭൂമികളും
വസ്തുക്കളും വിറ്റു അവനവന്നു
ആവശ്യം ഉള്ളതുപോലെ എല്ലാവർക്കും
പങ്കിടുകയും, 46 ഒരുമനപ്പെട്ടു ദിനംപ്രതി
ദൈവാലയത്തിൽ കൂടിവരികയും വീട്ടിൽ
അപ്പം നുറുക്കിക്കൊണ്ടു ഉല്ലാസവും
ഹൃദയപരമാർത്ഥതയും പൂണ്ടു ഭക്ഷണം
കഴിക്കയും 47 ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കയും
സകല ജനത്തിന്റെയും കൃപ
അനുഭവിക്കയും ചെയ്തു. കർത്താവു
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി
സഭയോടു ചേർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

3 ഒരിക്കൽ പത്രൊസും
യോഹന്നാനും ഒമ്പതാം
മണിനേരം പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു
ദൈവാലയത്തിലേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ 2
അമ്മയുടെ ഗർഭം മുതൽ മുടന്തനായ
ഒരാളെ ചിലർ ചുമന്നുകൊണ്ടു
വന്നു; അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ
ചെല്ലുന്നവരോടു ഭിക്ഷ യാചിപ്പാൻ സുന്ദരം
എന്ന ദൈവാലയഗോപുരത്തിങ്കൽ
ദിനംപ്രതി ഇരുത്തുമാറുണ്ടു. 3
അവൻ പത്രൊസും യോഹന്നാനും
ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ പോകുന്നതു
കണ്ടിട്ടു ഭിക്ഷ ചോദിച്ചു. 4 പത്രൊസ്
യോഹന്നാനോടുകൂടെ അവനെ
ഉറ്റുനോക്കി: ഞങ്ങളെ നോക്കു എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 അവൻ വല്ലതും കിട്ടും എന്നു
കരുതി അവരെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി.
6 അപ്പോൾ പത്രൊസ്: വെള്ളിയും
പൊന്നും എനിക്കില്ല; എനിക്കുള്ളതു
നിനക്കു തരുന്നു: നസറായനായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ നടക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു 7 അവനെ വലങ്കൈക്കു
പിടിച്ചു എഴുന്നേല്പിച്ചു; ക്ഷണത്തിൽ
അവന്റെ കാലും നരിയാണിയും ഉറെച്ചു
അവൻ കുതിച്ചെഴുന്നേറ്റു നടന്നു;
8 നടന്നും തുള്ളിയും ദൈവത്തെ
പുകഴ്ത്തിയുംകൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ
ദൈവാലയത്തിൽ കടന്നു. 9 അവൻ
നടക്കുന്നതും ദൈവത്ത പുകഴ്ത്തുന്നതും
ജനം ഒക്കെയും കണ്ടു, 10 ഇവൻ സുന്ദരം
എന്ന ദൈവാലയഗോപുരത്തിങ്കൽ
ഭിക്ഷ യാചിച്ചുകൊണ്ടു ഇരുന്നവൻ
എന്നു അറിഞ്ഞു അവന്നു
സംഭവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു വിസ്മയവും
പരിഭ്രമവും നിറഞ്ഞവരായ്തീർന്നു.
11 അവൻ പത്രൊസിനോടും
യോഹന്നാനോടും ചേർന്നു
നില്ക്കുമ്പോൾ ജനം എല്ലാം
വിസ്മയംപൂണ്ടു ശലോമോന്റേതു എന്നു
പേരുള്ള മണ്ഡപത്തിൽ അവരുടെ
അടുക്കൽ ഓടിക്കൂടി. 12 അതു കണ്ടിട്ടു
പത്രൊസ് ജനങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു:
യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരേ, ഇതിങ്കൽ
ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു എന്തു? ഞങ്ങളുടെ
സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടോ ഭക്തികൊണ്ടോ
ഇവനെ നടക്കുമാറാക്കി എന്നപോലെ
ഞങ്ങളെ ഉറ്റു നോക്കുന്നതും എന്തു? 13
അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും
യാക്കോബിന്റെയും ദൈവമായ നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം തന്റെ ദാസനായ
യേശുവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തി; അവനെ
നിങ്ങൾ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും അവനെ
വിട്ടയപ്പാൻ വിധിച്ച പീലാത്തൊസിന്റെ
മുമ്പിൽവെച്ചു തള്ളിപ്പറയുകയും
ചെയ്തു. 14 പരിശുദ്ധനും
നീതിമാനുമായവനെ നിങ്ങൾ
തള്ളിപ്പറഞ്ഞു, കൊലപാതകനായവനെ
വിട്ടുതരേണം എന്നു ചോദിച്ചു,
ജീവനായകനെ കൊന്നുകളഞ്ഞു. 15
അവനെ ദൈവം മരിച്ചവരിൽനിന്നു
എഴുന്നേല്പിച്ചു; അതിന്നു ഞങ്ങൾ
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 16 അവന്റെ
നാമത്തിലെ വിശ്വാസത്താൽ അവന്റെ
നാമം തന്നേ നിങ്ങൾ കാൺകയും
അറികയും ചെയ്യുന്ന ഇവൻ ബലം
പ്രാപിപ്പാൻ കാരണമായി തീർന്നു;
അവൻ മുഖാന്തരമുള്ള വിശ്വാസം
ഇവന്നു നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാൺകെ
ഈ ആരോഗ്യം വരുവാൻ ഹേതുവായി
തീർന്നു. 17 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ
പ്രമാണികളെപ്പോലെ നിങ്ങളും
അറിയായ്മകൊണ്ടു പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു
ഞാൻ അറിയുന്നു. 18 ദൈവമോ തന്റെ
ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കും എന്നു
സകല പ്രവാചകന്മാരും മുഖാന്തരം
മുന്നറിയിച്ചതു ഇങ്ങനെ നിവർത്തിച്ചു.

19 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ
മാഞ്ഞുകിട്ടേണ്ടതിന്നു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു
തിരിഞ്ഞുകൊൾവിൻ; എന്നാൽ
കർത്താവിന്റെ സമ്മുഖത്തുനിന്നു
20 ആശ്വാസകാലങ്ങൾ വരികയും
നിങ്ങൾക്കു മുൻനിയമിക്കപ്പെട്ട
ക്രിസ്തുവായ യേശുവിനെ
അവൻ അയക്കയും ചെയ്യും.
21 ദൈവം ലോകാരംഭം മുതൽ
തന്റെ വിശുദ്ധപ്രവാചകന്മാർ
മുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്തതു
ഒക്കെയും യഥാസ്ഥാനത്താകുന്ന
കാലം വരുവോളം സ്വർഗ്ഗം അവനെ
കൈക്കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. (aiōn
g165) 22 “ദൈവമായ കർത്താവു
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽനിന്നു
എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ
നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും;
അവൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന
സകലത്തിലും നിങ്ങൾ അവന്റെ വാക്കു
കേൾക്കേണം. 23 ആ പ്രവാചകന്റെ വാക്കു
കേൾക്കാത്ത ഏവനും ജനത്തിന്റെ
ഇടയിൽ നിന്നു ഛേദിക്കപ്പെടും”
എന്നു മോശെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. 24
അത്രയുമല്ല ശമൂവേൽ ആദിയായി
സംസാരിച്ച പ്രവാചകന്മാർ ഒക്കെയും
ഈ കാലത്തെക്കുറിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചു.
25 “ഭൂമിയിലെ സകലവംശങ്ങളും നിന്റെ
സന്തതിയിൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും” എന്നു
ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു അരുളി
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത
നിയമത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും
മക്കൾ നിങ്ങൾ തന്നേ. 26
നിങ്ങൾക്കു ആദ്യമേ ദൈവം തന്റെ
ദാസനായ യേശുവിനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു
ഓരോരുത്തനെ അവനവന്റെ
അകൃത്യങ്ങളിൽ നിന്നു തിരിക്കുന്നതിനാൽ
നിങ്ങളെ അനുഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു
അവനെ അയച്ചിരിക്കുന്നു.

4 അവർ ജനത്തോടു
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ പുരോഹിതന്മാരും
ദൈവാലയത്തിലെ പടനായകനും
സദൂക്യരും 2 അവരുടെ നേരെ വന്നു, അവർ
ജനത്തെ ഉപദേശിക്കയാലും മരിച്ചവരിൽ
നിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനത്തെ യേശുവിന്റെ
ദൃഷ്ടാന്തത്താൽ അറിയിക്കയാലും
നീരസപ്പെട്ടു. 3 അവരെ പിടിച്ചു
വൈകുന്നേരം ആകകൊണ്ടു
പിറ്റെന്നാൾവരെ കാവലിലാക്കി. 4
എന്നാൽ വചനം കേട്ടവരിൽ പലരും
വിശ്വസിച്ചു; പുരുഷന്മാരുടെ എണ്ണംതന്നേ
അയ്യായിരത്തോളം ആയി. 5 പിറ്റെന്നാൾ
അവരുടെ പ്രമാണികളും മൂപ്പന്മാരും
ശാസ്ത്രിമാരും യെരൂശലേമിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി; 6 മഹാപുരോഹിതനായ
ഹന്നാവും കയ്യഫാവും
യോഹന്നാനും അലെക്സന്തരും
മഹാപുരോഹിതവംശത്തിലുള്ളവർ
ഒക്കെയും ഉണ്ടായിരുന്നു. 7 ഇവർ
അവരെ നടുവിൽ നിറുത്തി: ഏതു
ശക്തികൊണ്ടോ ഏതു നാമത്തിലോ
നിങ്ങൾ ഇതു ചെയ്തു എന്നു
ചോദിച്ചു. 8 പത്രൊസ് പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി അവരോടു പറഞ്ഞതു:
ജനത്തിന്റെ പ്രമാണികളും മൂപ്പന്മാരും
ആയുള്ളോരേ, 9 ഈ ബലഹീനമനുഷ്യന്നു
ഉണ്ടായ ഉപകാരം നിമിത്തം ഇവൻ
എന്തൊന്നിനാൽ സൗഖ്യമായി എന്നു
ഞങ്ങളെ ഇന്നു വിസ്തരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ക്രൂശിച്ചവനും
10 ദൈവം മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർപ്പിച്ചവനുമായി നസറായനായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
തന്നേ ഇവൻ സൗഖ്യമുള്ളവനായി

നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും യിസ്രായേൽ ജനം
ഒക്കെയും അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
11 വീടുപണിയുന്നവരായ നിങ്ങൾ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു കോണിന്റെ
മൂലക്കല്ലായിത്തീർന്ന കല്ലു ഇവൻ
തന്നേ. 12 മറ്റൊരുത്തനിലും രക്ഷ
ഇല്ല; നാം രക്ഷിക്കപ്പെടുവാൻ
ആകാശത്തിൻ കീഴിൽ മനുഷ്യരുടെ
ഇടയിൽ നല്കപ്പെട്ട വേറൊരു നാമവും
ഇല്ല. 13 അവർ പത്രൊസിന്റെയും
യോഹന്നാന്റെയും ധൈര്യം
കാൺകയാലും ഇവർ പഠിപ്പില്ലാത്തവരും
സാമാന്യരുമായ മനുഷ്യർ എന്നു
ഗ്രഹിക്കയാലും ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു; അവർ
യേശുവിനോടുകൂടെ ആയിരുന്നവർ
എന്നും അറിഞ്ഞു. 14 സൗഖ്യം
പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ അവരോടുകൂടെ
നില്ക്കുന്നതു കണ്ടതുകൊണ്ടു അവർക്കു
എതിർ പറവാൻ വകയില്ലായിരുന്നു. 15
അവരോടു ന്യായാധിപസംഘത്തിൽനിന്നു
പുറത്തുപോകുവാൻ കല്പിച്ചിട്ടു അവർ
തമ്മിൽ ആലോചിച്ചു: 16 ഈ മനുഷ്യരെ
എന്തു ചെയ്യേണ്ടു? പ്രത്യക്ഷമായോരു
അടയാളം അവർ ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു
യെരൂശലേമിൽ പാർക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും
പ്രസിദ്ധമല്ലോ; നിഷേധിപ്പാൻ നമുക്കു
കഴിവില്ല. 17 എങ്കിലും അതു ജനത്തിൽ
അധികം പരക്കാതിരിപ്പാൻ അവർ
യാതൊരു മനുഷ്യനോടും ഈ നാമത്തിൽ
ഇനി സംസാരിക്കരുതെന്നു നാം അവരെ
തർജ്ജനം ചെയ്യേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 18
പിന്നെ അവരെ വിളിച്ചിട്ടു: യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ അശേഷം സംസാരിക്കരുതു,
ഉപദേശിക്കയും അരുതു എന്നു
കല്പിച്ചു. 19 അതിന്നു പത്രൊസും
യോഹന്നാനും: ദൈവത്തെക്കാൾ
അധികം നിങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്നതു
ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ന്യായമോ
എന്നു വിധിപ്പിൻ. 20 ഞങ്ങൾക്കോ
ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമിരിക്കുന്നതു
പ്രസ്താവിക്കാതിരിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ല
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 21 എന്നാൽ
ഈ സംഭവിച്ച കാര്യംകൊണ്ടു എല്ലാവരും
ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തുകയാൽ
അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനു ജനംനിമിത്തം
വഴി ഒന്നും കാണായ്കകൊണ്ടു അവർ
പിന്നെയും തർജ്ജനം ചെയ്തു അവരെ
വിട്ടയച്ചു. 22 ഈ അത്ഭുതത്താൽ
സൗഖ്യം പ്രാപിച്ച മനുഷ്യൻ നാല്പതിൽ
അധികം വയസ്സുള്ളവനായിരുന്നു. 23
വിട്ടയച്ചശേഷം അവർ കൂട്ടാളികളുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും തങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു
എല്ലാം അറിയിച്ചു. 24 അതു കേട്ടിട്ടു
അവർ ഒരുമനപ്പെട്ടു ദൈവത്തോടു
നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതു: ആകാശവും
ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ള
സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ നാഥനേ, 25
“ജാതികൾ കലഹിക്കുന്നതും വംശങ്ങൾ
വ്യർത്ഥമായതു നിരൂപിക്കുന്നതും
എന്തു? 26 ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാർ
അണിനിരക്കുകയും അധിപതികൾ
കർത്താവിന്നു വിരോധമായും അവന്റെ
അഭിഷിക്തന്നു വിരോധമായും
ഒന്നിച്ചുകൂടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു”
എന്നു നിന്റെ ദാസനായ ദാവീദ്
മുഖാന്തരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
അരുളിച്ചെയ്തവനേ, 27 നീ അഭിഷേകം
ചെയ്ത യേശു എന്ന നിന്റെ
പരിശുദ്ധദാസനു വിരോധമായി
ഹെരോദാവും പൊന്തിയൊസ്
പീലാത്തൊസും ജാതികളും യിസ്രായേൽ
ജനവുമായി ഈ നഗരത്തിൽ
ഒന്നിച്ചുകൂടി, 28 സംഭവിക്കേണം
എന്നു നിന്റെ കയ്യും നിന്റെ

ആലോചനയും മുന്നിയമിച്ചതു ഒക്കെയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നു സത്യം. 29 ഇപ്പോഴോ
കർത്താവേ, അവരുടെ ഭീഷണികളെ
നോക്കേണമേ. 30 സൗഖ്യമാക്കുവാൻ
നിന്റെ കൈ നീട്ടുന്നതിനാലും നിന്റെ
പരിശുദ്ധദാസനായ യേശുവിന്റെ
നാമത്താൽ അടയാളങ്ങളും
അത്ഭുതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നതിനാലും
നിന്റെ വചനം പൂർണ്ണധൈര്യത്തോടും
കൂടെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ നിന്റെ
ദാസന്മാർക്കു കൃപ നല്കേണമേ. 31
ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവർ
കൂടിയിരുന്ന സ്ഥലം കുലുങ്ങി; എല്ലാവരും
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി
ദൈവവചനം ധൈര്യത്തോടെ
പ്രസ്താവിച്ചു. 32 വിശ്വസിച്ചവരുടെ
കൂട്ടം ഏകഹൃദയവും ഏകമനസ്സും
ഉള്ളവരായിരുന്നു; തനിക്കുള്ളതു
ഒന്നും സ്വന്തം എന്നു ആരും
പറഞ്ഞില്ല; 33 സകലവും അവർക്കു
പൊതുവായിരുന്നു. അപ്പൊസ്തലന്മാർ
മഹാശക്തിയോടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിനു
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞുവന്നു; എല്ലാവർക്കും
ധാരാളം കൃപ ലഭിച്ചിരുന്നു. 34
മുട്ടുള്ളവർ ആരും അവരിൽ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; നിലങ്ങളുടെയോ
വീടുകളുടെയോ ഉടമസ്ഥന്മാരായവർ
ഒക്കെയും അവയെ വിറ്റു വില
കൊണ്ടുവന്നു 35 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കാൽക്കൽ വെക്കും; പിന്നെ
ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
ആവശ്യംപോലെ വിഭാഗിച്ചുകൊടുക്കും. 36
പ്രബോധനപുത്രൻ എന്നു അർത്ഥമുള്ള
ബർന്നബാസ് എന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാർ
മറുപേർ വിളിച്ച കുപ്രദ്വീപുകാരനായ
യോസേഫ് 37 എന്നൊരു ലേവ്യൻ
തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നിലം വിറ്റു പണം
കൊണ്ടുവന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കാൽക്കൽ വെച്ചു.

5 എന്നാൽ അനന്യാസ് എന്നു പേരുള്ള
ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ ഭാര്യയായ
സഫീരയോടു കൂടെ ഒരു നിലം വിറ്റു. 2
ഭാര്യയുടെ അറിവോടെ വിലയിൽ കുറെ
എടുത്തുവെച്ചു ഒരംശം കൊണ്ടുവന്നു
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ കാല്ക്കൽ വെച്ചു.
3 അപ്പോൾ പത്രൊസ്: അനന്യാസേ,
പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു വ്യാജം
കാണിപ്പാനും നിലത്തിന്റെ വിലയിൽ
കുറെ എടുത്തുവെപ്പാനും സാത്താൻ
നിന്റെ ഹൃദയം കൈവശമാക്കിയതു
എന്തു? 4 അതു വില്ക്കും മുമ്പെ
നിന്റേതായിരുന്നില്ലെയോ? വിറ്റശേഷവും
നിന്റെ കൈവശം അല്ലാഞ്ഞുവോ? ഈ
കാര്യത്തിനു നീ മനസ്സുവെച്ചതു എന്തു?
മനുഷ്യരോടല്ല ദൈവത്തോടത്രേ നീ വ്യാജം
കാണിച്ചതു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഈ വാക്കു
കേട്ടിട്ടു അനന്യാസ് വീണു പ്രാണനെ വിട്ടു;
ഇതു കേട്ടവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം
ഉണ്ടായി. 6 ബാല്യക്കാർ എഴുന്നേറ്റു
അവനെ ശീലപൊതിഞ്ഞു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി കുഴിച്ചിട്ടു. 7 ഏകദേശം
മൂന്നു മണിനേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവന്റെ
ഭാര്യ ഈ സംഭവിച്ചതു ഒന്നും അറിയാതെ
അകത്തുവന്നു. 8 പത്രൊസ് അവളോടു:
ഇത്രെക്കോ നിങ്ങൾ നിലം വിറ്റതു? പറക
എന്നു പറഞ്ഞു; അതേ, ഇത്രെക്കു തന്നെ
എന്നു അവൾ പറഞ്ഞു. 9 പത്രൊസ്
അവളോടു: കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ
പരീക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ഒത്തതു
എന്തു? ഇതാ, നിന്റെ ഭർത്താവിനെ
കുഴിച്ചിട്ടവരുടെ കാൽ വാതിൽക്കൽ
ഉണ്ടു; അവർ നിന്നെയും പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകും എന്നു പറഞ്ഞു. 10
ഉടനെ അവൾ അവന്റെ കാൽക്കൽ വീണു
പ്രാണനെ വിട്ടു; ബാല്യക്കാർ അകത്തു

വന്നു അവൾ മരിച്ചു എന്നു കണ്ടു പുറത്തു
കൊണ്ടുപോയി ഭർത്താവിന്റെ അരികെ
കുഴിച്ചിട്ടു. 11 സർവ്വസഭെക്കും ഇതു
കേട്ടവർക്കു എല്ലാവർക്കും മഹാഭയം
ഉണ്ടായി. 12 അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
കയ്യാൽ ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ പല
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും നടന്നു;
അവർ എല്ലാവരും ഏകമനസ്സോടെ
ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിൽ കൂടിവരിക
പതിവായിരുന്നു. 13 മറ്റുള്ളവരിൽ ആരും
അവരോടു ചേരുവാൻ തുനിഞ്ഞില്ല;
ജനമോ അവരെ പുകഴ്ത്തിപ്പോന്നു. 14
മേല്ക്കുമേൽ അനവധി പുരുഷന്മാരും
സ്ത്രീകളും കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു
ചേർന്നുവന്നു. 15 രോഗികളെ
പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നു, പത്രൊസ്
കടന്നുപോകുമ്പോൾ അവന്റെ നിഴൽ
എങ്കിലും അവരിൽ വല്ലവരുടെയുംമേൽ
വീഴേണ്ടതിന്നു വീഥികളിൽ വിരിപ്പിന്മേലും
കിടക്കമേലും കിടത്തും. 16
അതുകൂടാതെ യെരൂശലേമിന്നു
ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നും
പുരുഷാരം വന്നുകൂടി രോഗികളെയും
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ചവരെയും
കൊണ്ടുവരികയും അവർ എല്ലാവരും
സൗഖ്യം പ്രാപിക്കയും ചെയ്യും.
17 പിന്നെ മഹാപുരോഹിതനും
സദൂക്യരുടെ മതക്കാരായ അവന്റെ
പക്ഷക്കാരൊക്കെയും 18 അസൂയ
നിറഞ്ഞു എഴുന്നേറ്റു അപ്പൊസ്തലന്മാരെ
പിടിച്ചു പൊതു തടവിൽ ആക്കി. 19
രാത്രിയിലോ കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ
കാരാഗൃഹവാതിൽ തുറന്നു അവരെ
പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു: 20 നിങ്ങൾ
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു ഈ ജീവന്റെ
വചനം എല്ലാം ജനത്തോടു പ്രസ്താവിപ്പിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 അവർ കേട്ടു
പുലർച്ചെക്കു ദൈവാലയത്തിൽ
ചെന്നു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
മഹാപുരോഹിതനും കൂടെയുള്ളവരും
വന്നു ന്യായാധിപസംഘത്തെയും
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ മൂപ്പന്മാരെയും
എല്ലാം വിളിച്ചുകൂട്ടി, അവരെ
കൊണ്ടുവരുവാൻ തടവിലേക്കു ആളയച്ചു.
22 ചേവകർ ചെന്നപ്പോൾ അവരെ
കാരാഗൃഹത്തിൽ കാണാതെ മടങ്ങിവന്നു:
കാരാഗൃഹം നല്ല സൂക്ഷ്മത്തോടെ
പൂട്ടിയിരിക്കുന്നതും കാവല്ക്കാർ
വാതില്ക്കൽ നില്ക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ
കണ്ടു; 23 തുറന്നപ്പോഴോ അകത്തു
ആരെയും കണ്ടില്ല എന്നു അറിയിച്ചു. 24
ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു ദൈവാലയത്തിലെ
പടനായകനും മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ഇതു എന്തായിത്തീരും എന്നു
അവരെക്കുറിച്ചു ചഞ്ചലിച്ചു. 25 അപ്പോൾ
ഒരുത്തൻ വന്നു: നിങ്ങൾ തടവിൽ
ആക്കിയ പുരുഷന്മാർ ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നുകൊണ്ടു ജനത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നു
എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 26 പടനായകൻ
ചേവകരുമായി ചെന്നു, ജനം കല്ലെറിയും
എന്നു ഭയപ്പെടുകയാൽ ബലാൽക്കാരം
ചെയ്യാതെ അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.
27 അങ്ങനെ അവരെ കൊണ്ടുവന്നു
ന്യായാധിപസംഘത്തിന്മുമ്പാകെ
നിറുത്തി; മഹാപുരോഹിതൻ
അവരോടു: 28 ഈ നാമത്തിൽ
ഉപദേശിക്കരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു അമർച്ചയായി കല്പിച്ചുവല്ലോ;
നിങ്ങളോ യെരൂശലേമിനെ നിങ്ങളുടെ
ഉപദേശംകൊണ്ടു നിറെച്ചിരിക്കുന്നു;
ആ മനുഷ്യന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെ
മേൽ വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 29 അതിന്നു പത്രൊസും ശേഷം
അപ്പൊസ്തലന്മാരും: മനുഷ്യരെക്കാൾ
ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.
30 നിങ്ങൾ മരത്തിൽ തൂക്കിക്കൊന്ന

യേശുവിനെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ
ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചു; 31 യിസ്രായേലിന്നു
മാനസാന്തരവും പാപമോചനവും
നല്കുവാൻ ദൈവം അവനെ പ്രഭുവായും
രക്ഷിതാവായും തന്റെ വലങ്കയ്യാൽ
ഉയർത്തിയിരിക്കുന്നു. 32 ഈ
വസ്തുതെക്കു ഞങ്ങളും ദൈവം
തന്നെ അനുസരിക്കുന്നവർക്കു നല്കിയ
പരിശുദ്ധാത്മാവും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 33 ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ അവർ കോപപരവശരായി
അവരെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ ഭാവിച്ചു.
34 അപ്പോൾ സർവ്വ ജനത്തിനും
ബഹുമാനമുള്ള ധർമ്മോപദേഷ്ടാവായ
ഗമാലീയേൽ എന്നൊരു പരീശൻ
ന്യായധിപസംഘത്തിൽ എഴുന്നേറ്റു,
അവരെ കുറെ നേരം പുറത്താക്കുവാൻ
കല്പിച്ചു. 35 പിന്നെ അവൻ അവരോടു:
യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരെ, ഈ
മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ
എന്തു ചെയ്‌വാൻ പോകുന്നു എന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 36 ഈ
നാളുകൾക്കു മുമ്പെ ത്യൂദാസ് എന്നവൻ
എഴുന്നേറ്റു താൻ മഹാൻ എന്നു
നടിച്ചു; ഏകദേശം നാനൂറു പുരുഷന്മാർ
അവനോടു ചേർന്നുകൂടി; എങ്കിലും അവൻ
നശിക്കയും അവനെ അനുസരിച്ചവർ
എല്ലാവരും ചിന്നി ഒന്നുമില്ലാതാകയും
ചെയ്തു. 37 അവന്റെ ശേഷം
ഗലീലക്കാരനായ യൂദാ ചാർത്തലിന്റെ
കാലത്തു എഴുന്നേറ്റു ജനത്തെ തന്റെ
പക്ഷം ചേരുവാൻ വശീകരിച്ചു; അവനും
നശിച്ചു, അവനെ അനുസരിച്ചവർ
ഒക്കെയും ചിതറിപ്പോയി. 38 ആകയാൽ
ഈ മനുഷ്യരെ വിട്ടു ഒഴിഞ്ഞുകൊൾവിൻ
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു;
ഈ ആലോചനയോ പ്രവൃത്തിയോ
മാനുഷം എന്നു വരികിൽ അതു
നശിച്ചുപോകും; 39 ദൈവികം എങ്കിലോ
നിങ്ങൾക്കു അതു നശിപ്പിപ്പാൻ
കഴികയില്ല; നിങ്ങൾ ദൈവത്തോടു
പോരാടുന്നു എന്നു വരരുതല്ലോ എന്നു
പറഞ്ഞു. 40 അവർ അവനെ അനുസരിച്ചു:
അപ്പൊസ്തലന്മാരെ വരുത്തി അടിപ്പിച്ചു,
ഇനി യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
സംസാരിക്കരുതു എന്നു കല്പിച്ചു
അവരെ വിട്ടയച്ചു. 41 തിരുനാമത്തിന്നു
വേണ്ടി അപമാനം സഹിപ്പാൻ
യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെടുകയാൽ
അവർ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു
ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടുപോയി. 42 പിന്നെ അവർ
ദിനംപ്രതി ദൈവാലയത്തിലും വീടുതോറും
വിടാതെ ഉപദേശിക്കയും യേശുവിനെ
ക്രിസ്തു എന്നു സുവിശേഷിക്കയും
ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

6 ആ കാലത്തു ശിഷ്യന്മാർ
പെരുകിവരുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ
വിധവമാരെ ദിനംപ്രതിയുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ
ഉപേക്ഷയായി വിചാരിച്ചു എന്നു
യവനഭാഷക്കാർ എബ്രായഭാഷക്കാരുടെ
നേരെ പിറുപിറുത്തു. 2 പന്തിരുവർ
ശിഷ്യന്മാരുടെ കൂട്ടത്തെ വിളിച്ചുവരുത്തി:
ഞങ്ങൾ ദൈവവചനം ഉപേക്ഷിച്ചു
മേശകളിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതു
യോഗ്യമല്ല. 3 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ,
ആത്മാവും ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞു
നല്ല സാക്ഷ്യമുള്ള ഏഴു പുരുഷന്മാരെ
നിങ്ങളിൽ തന്നേ തിരഞ്ഞുകൊൾവിൻ;
അവരെ ഈ വേലെക്കു ആക്കാം.
4 ഞങ്ങളോ പ്രാർത്ഥനയിലും
വചനശുശ്രൂഷയിലും ഉറ്റിരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 5 ഈ വാക്കു കൂട്ടത്തിന്നു
ഒക്കെയും ബോദ്ധ്യമായി; വിശ്വാസവും
പരിശുദ്ധാത്മാവും നിറഞ്ഞ പുരുഷനായ
സ്തെഫാനൊസ്, ഫിലിപ്പൊസ്,

പ്രൊഖൊരൊസ്, നിക്കാനോർ, തിമോൻ,
പർമ്മെനാസ്, യെഹൂദമതാനുസാരിയായ
അന്ത്യോക്യക്കാരൻ നിക്കൊലാവൊസ്
എന്നിവരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, 6
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ മുമ്പാകെ നിറുത്തി;
അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ മേൽ
കൈവെച്ചു. 7 ദൈവവചനം പരന്നു,
യെരൂശലേമിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ എണ്ണം
ഏറ്റവും പെരുകി, പുരോഹിതന്മാരിലും
വലിയോരു കൂട്ടം വിശ്വാസത്തിന്നു
അധീനരായിത്തീർന്നു. 8 അനന്തരം
സ്തെഫാനൊസ് കൃപയും ശക്തിയും
നിറഞ്ഞവനായി ജനത്തിൽ വലിയ
അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു.
9 ലിബർത്തീനർ എന്നു പേരുള്ള
പള്ളിക്കാരിലും കുറേനക്കാരിലും
അലെക്സന്ത്രിയക്കാരിലും കിലിക്യ
ആസ്യ എന്ന ദേശക്കാരിലും ചിലർ
എഴുന്നേറ്റു സ്തെഫാനൊസിനോടു
തർക്കിച്ചു. 10 എന്നാൽ അവൻ സംസാരിച്ച
ജ്ഞാനത്തോടും ആത്മാവോടും
എതിർത്തുനില്പാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല.
11 അപ്പോൾ അവർ ചില പുരുഷന്മാരെ
വശത്താക്കി: ഇവൻ മോശെക്കും
ദൈവത്തിന്നും വിരോധമായി ദൂഷണം
പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു
പറയിച്ചു, 12 ജനത്തേയും മൂപ്പന്മാരെയും
ശാസ്ത്രിമാരെയും ഇളക്കി, അവന്റെ
നേരെ ചെന്നു അവനെ പിടിച്ചു
ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി
13 കള്ളസ്സാക്ഷികളെ നിറുത്തി: ഈ
മനുഷ്യൻ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്നും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും വിരോധമായി
ഇടവിടാതെ സംസാരിച്ചുവരുന്നു; 14
ആ നസറായനായ യേശു ഈ സ്ഥലം
നശിപ്പിച്ചു മോശെ നമുക്കു ഏല്പിച്ച
മാര്യാദകളെ മാറ്റിക്കളയും എന്നു അവൻ
പറയുന്നതു ഞങ്ങൾ കേട്ടു എന്നു
പറയിച്ചു. 15 ന്യായധിപസംഘത്തിൽ
ഇരുന്നവർ എല്ലാവരും അവനെ
ഉറ്റുനോക്കി അവന്റെ മുഖം ഒരു
ദൈവദൂതന്റെ മുഖംപോലെ കണ്ടു.

7 ഇതു ഉള്ളതു തന്നേയോ എന്നു
മഹാപുരോഹിതൻ ചോദിച്ചതിന്നു
അവൻ പറഞ്ഞതു: 2 സഹോദരന്മാരും
പിതാക്കന്മാരുമായ പുരുഷന്മാരേ,
കേൾപ്പിൻ. നമ്മുടെ പിതാവായ
അബ്രാഹാം ഹാരാനിൽ വന്നു പാർക്കും
മുമ്പെ മെസൊപ്പൊത്താമ്യയിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ, തന്നേ തേജോമയനായ
ദൈവം അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി: 3 നിന്റെ
ദേശത്തെയും നിന്റെ ചാർച്ചക്കാരെയും
വിട്ടു ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചു തരുന്ന
ദേശത്തിലേക്കു ചെല്ലുക എന്നു പറഞ്ഞു.
അങ്ങനെ അവൻ കല്ദായരുടെ ദേശം
വിട്ടു ഹാരാനിൽ വന്നു പാർത്തു. 4
അവന്റെ അപ്പൻ മരിച്ചശേഷം ദൈവം
അവനെ അവിടെനിന്നു നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
പാർക്കുന്ന ഈ ദേശത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു
പാർപ്പിച്ചു. 5 അവന്നു അതിൽ ഒരു കാലടി
നിലംപോലും അവകാശം കൊടുത്തില്ല;
അവന്നു സന്തതിയില്ലാതിരിക്കെ അവന്നും
അവന്റെ ശേഷം അവന്റെ സന്തതിക്കും
അതിനെ കൈവശമായി നല്കുമെന്നു
അവനോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. 6 അവന്റെ
സന്തതി അന്യദേശത്തു ചെന്നു പാർക്കും;
ആ ദേശക്കാർ അവരെ അടിമയാക്കി
നാനൂറു സംവത്സരം പീഡിപ്പിക്കും എന്നു
ദൈവം കല്പിച്ചു. 7 അവർ സേവിക്കുന്ന
ജാതിയെ ഞാൻ ന്യായം വിധിക്കും;
അതിന്റെ ശേഷം അവർ പുറപ്പെട്ടുവന്നു
ഈ സ്ഥലത്തു എന്നെ സേവിക്കും
എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തു. 8
പിന്നെ അവന്നു പരിച്ഛേദനയെന്ന
നിയമം കൊടുത്തു; അങ്ങനെ അവൻ
യിസ്ഹാക്കിനെ ജനിപ്പിച്ചു, എട്ടാം

നാൾ പരിച്ഛേദന ചെയ്തു. യിസ്ഹാക്ക്
യാക്കോബിനെയും യാക്കോബ്
പന്ത്രണ്ടു ഗോത്രപിതാക്കന്മാരെയും
ജനിപ്പിച്ചു. 9 ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ
യോസേഫിനോടു അസൂയപ്പെട്ടു അവനെ
മിസ്രയീമിലേക്കു വിറ്റുകളഞ്ഞു. 10
എന്നാൽ ദൈവം അവനോടുകൂടെ
ഇരുന്നു സകലസങ്കടങ്ങളിൽനിന്നും
അവനെ വിടുവിച്ചു മിസ്രയീംരാജാവായ
ഫറവോന്റെ മുമ്പാകെ അവന്നു കൃപയും
ജ്ഞാനവും കൊടുത്തു: അവൻ അവനെ
മിസ്രയീമിന്നും തന്റെ സർവ്വഗൃഹത്തിന്നും
അധിപതിയാക്കിവെച്ചു. 11
മിസ്രയീംദേശത്തിലും കനാനിലും എല്ലാം
ക്ഷാമവും മഹാകഷ്ടവും വന്നാറെ
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു ആഹാരം
കിട്ടാതെയായി. 12 മിസ്രയീമിൽ ധാന്യം
ഉണ്ടു എന്നു കേട്ടിട്ടു യാക്കോബ് നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരെ ഒന്നാം പ്രാവശ്യം അയച്ചു.
13 രണ്ടാം പ്രാവശ്യം യോസേഫ് തന്റെ
സഹോദരന്മാരോടു തന്നെത്താൻ
അറിയിച്ചു യോസേഫിന്റെ വംശം
ഫറവോന്നു വെളിവായ്വന്നു. 14
യോസേഫ് ആളയച്ചു തന്റെ പിതാവായ
യാക്കോബിനെയും കുടുംബത്തെ
ഒക്കെയും വരുത്തി; അവർ ആകെ
എഴുപത്തഞ്ചുപേരായിരുന്നു. 15
യാക്കോബ്, മിസ്രയീമിലേക്കു പോയി;
അവനും നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരും മരിച്ചു,
16 അവരെ ശെഖേമിൽ കൊണ്ടുവന്നു
ശെഖേമിൽ എമ്മോരിന്റെ മക്കളോടു
അബ്രഹാം വിലകൊടുത്തു വാങ്ങിയ
കല്ലറയിൽ അടക്കം ചെയ്തു. 17 ദൈവം
അബ്രാഹാമിനോടു അരുളിച്ചെയ്ത
വാഗ്ദത്ത കാലം അടുത്തപ്പോൾ ജനം
മിസ്രയീമിൽ വർദ്ധിച്ചു പെരുകി. 18
ഒടുവിൽ യോസേഫിനെ അറിയാത്ത
വേറൊരു രാജാവു മിസ്രയീമിൽ വാണു. 19
അവൻ നമ്മുടെ വംശത്തോടു ഉപായം
പ്രയോഗിച്ചു നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ
പീഡിപ്പിച്ചു, അവരുടെ ശിശുക്കൾ
ജീവനോടെ ഇരിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു
അവരെ പുറത്തിടുവിച്ചു. 20 ആ കാലത്തു
മോശെ ജനിച്ചു, ദിവ്യസുന്ദരനായിരുന്നു;
അവനെ മൂന്നു മാസം അപ്പന്റെ വീട്ടിൽ
പോറ്റി. 21 പിന്നെ അവനെ പുറത്തിട്ടപ്പോൾ
ഫറവോന്റെ മകൾ അവനെ എടുത്തു
തന്റെ മകനായി വളർത്തി. 22 മോശെ
മിസ്രയീമ്യരുടെ സകല ജ്ഞാനവും
അഭ്യസിച്ചു വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും
സമർത്ഥനായിത്തീർന്നു. 23 അവന്നു
നാല്പതു വയസ്സു തികയാറായപ്പോൾ
യിസ്രായേൽ മക്കളായ തന്റെ
സഹോദരന്മാരെ ചെന്നു കാണേണം
എന്നു മനസ്സിൽ തോന്നി. 24 അവരിൽ
ഒരുത്തൻ അന്യായം ഏല്ക്കുന്നതു
കണ്ടിട്ടു അവന്നു തുണ നിന്നു,
മിസ്രയീമ്യനെ അടിച്ചു കൊന്നു, പീഡിതന്നു
വേണ്ടി പ്രതിക്രിയ ചെയ്തു. 25 ദൈവം
താൻ മുഖാന്തരം അവർക്കു രക്ഷ
നല്കും എന്നു സഹോദരന്മാർ ഗ്രഹിക്കും
എന്നു അവൻ നിരൂപിച്ചു; എങ്കിലും
അവർ ഗ്രഹിച്ചില്ല. 26 പിറ്റെന്നാൾ അവർ
കലഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ
അവരുടെ അടുക്കൽ വന്നു: പുരുഷന്മാരെ,
നിങ്ങൾ സഹോദരന്മാരല്ലോ;
തമ്മിൽ അന്യായം ചെയ്യുന്നതു
എന്തു എന്നു പറഞ്ഞു അവരെ
സമാധാനപ്പെടുത്തുവാൻ നോക്കി. 27
എന്നാൽ കൂട്ടുകാരനോടു അന്യായം
ചെയ്യുന്നവൻ അവനെ ഉന്തിക്കളഞ്ഞു:
നിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു അധികാരിയും
ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതു
ആർ? 28 ഇന്നലെ മിസ്രയീമ്യനെ
കൊന്നതുപോലെ എന്നെയും കൊല്ലുവാൻ
ഭാവിക്കുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.

29 ഈ വാക്കു കേട്ടിട്ടു മോശെ
ഓടിപ്പോയി മിദ്യാൻദേശത്തു ചെന്നു
പാർത്തു, അവിടെ രണ്ടു പുത്രന്മാരെ
ജനിപ്പിച്ചു. 30 നാല്പതാണ്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
സീനായ്മലയുടെ മരുഭൂമിയിൽ
ഒരു ദൈവദൂതൻ മുൾപടർപ്പിലെ
അഗ്നിജ്വാലയിൽ അവന്നു പ്രത്യക്ഷനായി.
31 മോശെ ആ ദർശനം കണ്ടു
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു, സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുവാൻ
അടുത്തുചെല്ലുമ്പോൾ: 32 ഞാൻ
നിന്റെ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവമായി
അബ്രാഹാമിന്റെയും യിസ്ഹാക്കിന്റെയും
യാക്കോബിന്റെയും ദൈവം ആകുന്നു
എന്നു കർത്താവിന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു.
മോശെ വിറെച്ചിട്ടു നോക്കുവാൻ
തുനിഞ്ഞില്ല. 33 കർത്താവു അവനോടു: നീ
നില്ക്കുന്ന സ്ഥലം വിശുദ്ധ ഭൂമിയാകയാൽ
കാലിൽനിന്നു ചെരിപ്പു ഊരിക്കളക.
34 മിസ്രയീമിൽ എന്റെ ജനത്തിന്റെ
പീഡ ഞാൻ കണ്ടു കണ്ടു, അവരുടെ
ഞരക്കവും കേട്ടു, അവരെ വിടുവിപ്പാൻ
ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ വരിക;
ഞാൻ നിന്നെ മിസ്രയീമിലേക്കു അയക്കും
എന്നു പറഞ്ഞു. 35 നിന്നെ അധികാരിയും
ന്യായകർത്താവും ആക്കിയതാർ
എന്നിങ്ങനെ അവർ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ
ഈ മോശെയെ ദൈവം മുൾപടർപ്പിൽ
പ്രത്യക്ഷനായ ദൂതൻ മുഖാന്തരം
അധികാരിയും വീണ്ടെടുപ്പുകാരനും
ആക്കി അയച്ചു. 36 അവൻ മിസ്രയീമിലും
ചെങ്കടലിലും നാല്പതു സംവത്സരം
മരുഭൂമിയിലും അതിശയങ്ങളും
അടയാളങ്ങളും ചെയ്തു അവരെ
നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു. 37 ദൈവം
നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരിൽ നിന്നു
എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ
നിങ്ങൾക്കു എഴുന്നേല്പിച്ചുതരും എന്നു
യിസ്രായേൽ മക്കളോടു പറഞ്ഞ മോശെ
അവൻ തന്നേ. 38 സീനായ്മലയിൽ
തന്നോടു സംസാരിച്ച ദൂതനോടും
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരോടും കൂടെ
മരുഭൂമിയിലെ സഭയിൽ ഇരുന്നവനും
നമുക്കു തരുവാൻ ജീവനുള്ള അരുളപ്പാടു
ലഭിച്ചവനും അവൻ തന്നേ. 39 നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ അവന്നു കീഴ്പെടുവാൻ
മനസ്സില്ലാതെ അവനെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു
ഹൃദയംകൊണ്ടു മിസ്രയീമിലേക്കു
പിന്തിരിഞ്ഞു, അഹരോനോടു: 40
ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പായി നടപ്പാൻ
ദൈവങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തരിക; ഞങ്ങളെ
മിസ്രയീമിൽനിന്നു നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്ന
ആ മോശെക്കു എന്തു സംഭവിച്ചു
എന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ
എന്നു പറഞ്ഞു. 41 അന്നേരം അവർ
ഒരു കാളക്കുട്ടിയെ ഉണ്ടാക്കി, ആ
ബിംബത്തിന്നു ബലി കഴിച്ചു തങ്ങളുടെ
കൈപ്പണിയിൽ ഉല്ലസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 42
ദൈവവും പിന്തിരിഞ്ഞു. ആകാശത്തിലെ
സൈന്യത്തെ ആരാധിപ്പാൻ അവരെ
കൈവിട്ടു. “യിസ്രായേൽ ഗൃഹമേ,
നിങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ എനിക്കു
നാല്പതു സംവത്സരം ഹനനയാഗങ്ങളും
ഭോജനയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചുവോ? 43
നിങ്ങൾ നമസ്കരിപ്പാൻ ഉണ്ടാക്കിയ
സ്വരൂപങ്ങളായ മൊലോക്കിന്റെ
കൂടാരവും രേഫാൻദേവന്റെ
നക്ഷത്രവും നിങ്ങൾ എടുത്തു
നടന്നുവല്ലോ; എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ
ബാബിലോന്നപ്പുറം പ്രവസിപ്പിക്കും”
എന്നു പ്രവാചകന്മാരുടെ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 44 നീ
കണ്ടമാതിരിക്കൊത്തവണ്ണം അതിനെ
തീർക്കേണം എന്നു മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്തവൻ കല്പിച്ചതുപോലെ
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു മരുഭൂമിയിൽ
സാക്ഷ്യകൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 45 നമ്മുടെ

പിതാക്കന്മാർ അതു ഏറ്റു വാങ്ങി ദൈവം
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ മുമ്പിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞ ജാതികളുടെ
അവകാശത്തിലേക്കു യോശുവയുമായി
കൊണ്ടുവന്നു ദാവീദിന്റെ കാലംവരെ
വെച്ചിരുന്നു. 46 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ കൃപലഭിച്ചു, യാക്കോബിന്റെ
ദൈവത്തിന്നു ഒരു വാസസ്ഥലം
ഉണ്ടാക്കുവാൻ അനുവാദം
അപേക്ഷിച്ചു. 47 ശലോമോൻ
അവന്നു ഒരു ആലയം പണിതു. 48
അത്യുന്നതൻ കൈപ്പണിയായതിൽ
വസിക്കുന്നില്ലതാനും 49 “സ്വർഗ്ഗം
എനിക്കു സിംഹാസനവും ഭൂമി എന്റെ
പാദപീഠവും ആകുന്നു. നിങ്ങൾ എനിക്കു
പണിയുന്ന ആലയം ഏതുവിധം?
എന്റെ വിശ്രമസ്ഥലവും ഏതു? 50
ഇതൊക്കെയും എന്റെ കൈയല്ലയോ
ഉണ്ടാക്കിയതു എന്നു കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു പ്രവാചകൻ
പറയുന്നുവല്ലോ. 51 ശാഠ്യക്കാരും
ഹൃദയത്തിന്നും ചെവിക്കും പരിച്ഛേദന
ഇല്ലാത്തവരുമായുള്ളോരേ, നിങ്ങളുടെ
പിതാക്കന്മാരെപ്പോലെ തന്നേ നിങ്ങളും
എല്ലായ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടു
മറുത്തു നില്ക്കുന്നു. 52 പ്രവാചകന്മാരിൽ
ഏവനെ നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ
ഉപദ്രവിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളു?
നീതിമാനായവന്റെ വരവിനെക്കുറിച്ചു
മുൻഅറിയിച്ചവരെ അവർ
കൊന്നുകളഞ്ഞു. 53 അവന്നു
നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദ്രോഹികളും
കൊലപാതകരും ആയിത്തീർന്നു; നിങ്ങൾ
ദൈവദൂതന്മാരുടെ നിയോഗങ്ങളായി
ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചു എങ്കിലും അതു
പ്രമാണിച്ചിട്ടില്ല. 54 ഇതു കേട്ടപ്പോൾ അവർ
കോപപരവശരായി അവന്റെ നേരെ
പല്ലുകടിച്ചു. 55 അവനോ പരിശുദ്ധാത്മാവു
നിറഞ്ഞവനായി സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
ഉറ്റുനോക്കി, ദൈവമഹത്വവും
ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു യേശു
നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു: 56 ഇതാ, സ്വർഗ്ഗം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും മനുഷ്യപുത്രൻ
ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തു
നില്ക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 57 അവർ ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു,
ചെവി പൊത്തിക്കൊണ്ടു ഒന്നിച്ചു അവന്റെ
നേരെ പാഞ്ഞുചെന്നു, 58 അവനെ
നഗരത്തിൽനിന്നു തള്ളി പുറത്താക്കി
കല്ലെറിഞ്ഞു. സാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ
വസ്ത്രം ശൗൽ എന്നു പേരുള്ള ഒരു
ബാല്യക്കാരന്റെ കാൽക്കൽ വെച്ചു.
59 കർത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ
ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളേണമേ എന്നു
സ്തെഫാനോസ് വിളിച്ചപേക്ഷിക്കയിൽ
അവർ അവനെ കല്ലെറിഞ്ഞു. 60 അവനോ
മുട്ടുകുത്തി: കർത്താവേ, അവർക്കു ഈ
പാപം നിറുത്തരുതേ എന്നു ഉച്ചത്തിൽ
നിലവിളിച്ചു. ഇതു പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ
നിദ്രപ്രാപിച്ചു.

8 അവനെ കൊലചെയ്തതു
ശൗലിന്നു സമ്മതമായിരുന്നു. അന്നു
യെരൂശലേമിലെ സഭെക്കു ഒരു വലിയ
ഉപദ്രവം നേരിട്ടു; അപ്പൊസ്തലന്മാർ
ഒഴികെ എല്ലാവരും യെഹുദ്യ ശമര്യ
ദേശങ്ങളിൽ ചിതറിപ്പോയി. 2 ഭക്തിയുള്ള
പുരുഷന്മാർ സ്തെഫാനൊസിനെ
അടക്കം ചെയ്തു, അവനെക്കുറിച്ചു
വലിയൊരു പ്രലാപം കഴിച്ചു. 3
എന്നാൽ ശൗൽ വീടുതോറും ചെന്നു
പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും
പിടിച്ചിഴച്ചു തടവിൽ ഏല്പിച്ചുകൊണ്ടു
സഭയെ മുടിച്ചു പോന്നു. 4 ചിതറിപ്പോയവർ
വചനം സുവിശേഷിച്ചുംകൊണ്ടു
അവിടവിടെ സഞ്ചരിച്ചു. 5 ഫിലിപ്പൊസ്
ശമര്യപട്ടണത്തിൽ ചെന്നു അവരോടു

ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. 6
ഫിലിപ്പൊസ് ചെയ്ത അടയാളങ്ങളെ
പുരുഷാരങ്ങൾ കേൾക്കയും കാൺകയും
ചെയ്കയാൽ അവൻ പറയുന്നതു
ഏകമനസ്സോടെ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
7 അശുദ്ധാത്മാക്കൾ ബാധിച്ച
പലരിൽനിന്നും അവ ഉറക്കെ
നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടു പുറപ്പെട്ടു; അനേകം
പക്ഷവാതക്കാരും മുടന്തരും സൗഖ്യം
പ്രാപിച്ചു. 8 അങ്ങനെ ആ പട്ടണത്തിൽ
വളരെ സന്തോഷം ഉണ്ടായി. 9 എന്നാൽ
ശിമോൻ എന്നു പേരുള്ളോരു പുരുഷൻ ആ
പട്ടണത്തിൽ ആഭിചാരം ചെയ്തു, താൻ
മഹാൻ എന്നു പറഞ്ഞു ശമര്യജാതിയെ
ഭ്രമിപ്പിച്ചുപോന്നു. 10 ഇവൻ മഹതി
എന്ന ദൈവശക്തി ആകുന്നു എന്നും
പറഞ്ഞു ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും
അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചുവന്നു. 11 ഇവൻ
ആഭിചാരംകൊണ്ടു ഏറിയ കാലം
അവരെ ഭ്രമിപ്പിക്കയാൽ അത്രേ അവർ
അവനെ ശ്രദ്ധിച്ചതു. 12 എന്നാൽ
ദൈവരാജ്യത്തെയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തെയും കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്ന ഫിലിപ്പൊസിനെ
അവർ വിശ്വസിച്ചപ്പോൾ പുരുഷന്മാരും
സ്ത്രീകളും സ്നാനം ഏറ്റു. 13 ശിമോൻ
താനും വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു
ഫിലിപ്പൊസിനോടു ചേർന്നു നിന്നു,
വലിയ വീര്യപ്രവൃത്തികളും അടയാളങ്ങളും
നടക്കുന്നതു കണ്ടു ഭ്രമിച്ചു. 14 അനന്തരം
യെരൂശലേമിലുള്ള അപ്പൊസ്തലന്മാർ,
ശമര്യർ ദൈവവചനം കൈക്കൊണ്ടു
എന്നു കേട്ടു പത്രൊസിനെയും
യോഹന്നാനെയും അവരുടെ അടുക്കൽ
അയച്ചു. 15 അവർ ചെന്നു, അവർക്കു
പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
അവർക്കായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. 16 അന്നുവരെ
അവരിൽ ആരുടെമേലും ആത്മാവു
വന്നിരുന്നില്ല; അവർ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം
ഏറ്റിരുന്നതേയുള്ളു. 17 അവർ
അവരുടെമേൽ കൈ വെച്ചപ്പോൾ
അവർക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചു. 18
അപ്പൊസ്തലന്മാർ കൈ വെച്ചതിനാൽ
പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ചതു ശിമോൻ
കണ്ടാറെ അവർക്കു ദ്രവ്യം കൊണ്ടുവന്നു:
19 ഞാൻ ഒരുത്തന്റെ മേൽ കൈ
വെച്ചാൽ അവന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു
ലഭിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഈ അധികാരം
എനിക്കും തരേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 20
പത്രൊസ് അവനോടു: ദൈവത്തിന്റെ
ദാനം പണത്തിന്നു വാങ്ങിക്കൊള്ളാം
എന്നു നീ നിരൂപിക്കകൊണ്ടു നിന്റെ
പണം നിന്നോടുകൂടെ നശിച്ചുപോകട്ടെ.
21 നിന്റെ ഹൃദയം ദൈവ സന്നിധിയിൽ
നേരുള്ളതല്ലായ്കകൊണ്ടു ഈ
കാര്യത്തിൽ നിനക്കു പങ്കും ഓഹരിയുമില്ല.
22 നീ ഈ വഷളത്വം വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു
കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്ക; പക്ഷെ
നിന്റെ ഹൃദയത്തിലെ നിരൂപണം
ക്ഷമിച്ചുകിട്ടുമായിരിക്കും. 23 നീ
കൈപ്പുള്ള പകയിലും അനീതിയുടെ
ബന്ധനത്തിലും അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 24 അതിന്നു ശിമോൻ:
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതു ഒന്നും എനിക്കു
ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ കർത്താവിനോടു
എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ
എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 25 അവർ
കർത്താവിന്റെ വചനം സാക്ഷീകരിച്ചു
പ്രസംഗിച്ചശേഷം ശമര്യക്കാരുടെ
അനേക ഗ്രാമങ്ങളിൽ സുവിശേഷം
അറിയിച്ചുകൊണ്ടു യെരൂശലേമിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോയി. 26 അനന്തരം കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ ഫിലിപ്പൊസിനോടു: നീ
എഴുന്നേറ്റു തെക്കോട്ടു യെരൂശലേമിൽ

നിന്നു ഗസെക്കുള്ള നിർജ്ജനമായ
വഴിയിലേക്കു പോക എന്നു പറഞ്ഞു.
27 അവൻ പുറപ്പെട്ടു ചെന്നപ്പോൾ
കന്ദക്ക എന്ന ഐത്യോപ്യാ
രാജ്ഞിയുടെ ഒരു ഷണ്ഡനും മഹാനും
അവളുടെ സകലഭണ്ഡാരത്തിന്നും
മേൽവിചാരകനുമായ ഒരു ഐത്യോപ്യനെ
കണ്ടു. അവൻ യെരൂശലേമിൽ
നമസ്കരിപ്പാൻ വന്നിട്ടു മടങ്ങിപ്പോകയിൽ
28 തേരിൽ ഇരുന്നു യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ
പുസ്തകം വായിക്കയായിരുന്നു.
29 ആത്മാവു ഫിലിപ്പൊസിനോടു:
നീ അടുത്തുചെന്നു തേരിനോടു
ചേർന്നുനടക്ക എന്നു പറഞ്ഞു.
30 ഫിലിപ്പൊസ് ഓടിച്ചെല്ലുമ്പോൾ
യെശയ്യാപ്രവാചകന്റെ പുസ്തകം
വായിക്കുന്നതു കേട്ടു: നീ വായിക്കുന്നതു
ഗ്രഹിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു: 31
ഒരുത്തൻ പൊരുൾ തിരിച്ചുതരാഞ്ഞാൽ
എങ്ങനെ ഗ്രഹിക്കും എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു, ഫിലിപ്പൊസ് കയറി
തന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 32 തിരുവെഴുത്തിൽ അവൻ
വായിച്ച ഭാഗമാവിതു: “അറുക്കുവാനുള്ള
ആടിനെപ്പോലെ അവനെ കൊണ്ടുപോയി;
രോമം കത്രിക്കുന്നവന്റെ മുമ്പാകെ
മിണ്ടാതിരിക്കുന്ന കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ
അവൻ വായ് തുറക്കാതിരുന്നു. 33 അവന്റെ
താഴ്ചയിൽ അവന്നു ന്യായം കിട്ടാതെ
പോയി; അവന്റെ തലമുറയെ ആർ
വിവരിക്കും? ഭൂമിയിൽ നിന്നു അവന്റെ
ജീവനെ എടുത്തുകളയുന്നുവല്ലോ” 34
ഷണ്ഡൻ ഫിലിപ്പൊസിനോടു: ഇതു
പ്രവാചകൻ ആരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു?
തന്നെക്കുറിച്ചോ മറ്റൊരുത്തനെക്കുറിച്ചോ
എന്നു പറഞ്ഞുതരേണം എന്നു
അപേക്ഷിച്ചു. 35 ഫിലിപ്പൊസ് ഈ
തിരുവെഴുത്തു ആധാരമാക്കി അവനോടു
യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ തുടങ്ങി. 36 അവർ ഇങ്ങനെ
വഴിപോകയിൽ വെള്ളമുള്ളോരു സ്ഥലത്തു
എത്തിയപ്പോൾ ഷണ്ഡൻ: ഇതാ വെള്ളം;
ഞാൻ സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതിന്നു എന്തു
വിരോധം എന്നു പറഞ്ഞു. 37 [അതിന്നു
ഫിലിപ്പൊസ്: നീ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ
വിശ്വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആകാം എന്നു
പറഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തു ദൈവപുത്രൻ
എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു
അവൻ ഉത്തരം പറഞ്ഞു.] 38 അങ്ങനെ
അവൻ തേർ നിർത്തുവാൻ കല്പിച്ചു:
ഫിലിപ്പൊസും ഷണ്ഡനും ഇരുവരും
വെള്ളത്തിൽ ഇറങ്ങി, അവൻ അവനെ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു. 39 അവർ വെള്ളത്തിൽ
നിന്നു കയറിയപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ
ആത്മാവു ഫിലിപ്പൊസിനെ എടുത്തു
കൊണ്ടുപോയി; ഷണ്ഡൻ അവനെ പിന്നെ
കണ്ടില്ല; അവൻ സന്തോഷിച്ചുകൊണ്ടു
തന്റെ വഴിക്കു പോയി. 40 ഫിലിപ്പൊസിനെ
പിന്നെ അസ്തോദിൽ കണ്ടു; അവൻ
സഞ്ചരിച്ചു എല്ലാ പട്ടണങ്ങളിലും
സുവിശേഷം അറിയിച്ചുകൊണ്ടു
കൈസര്യയിൽ എത്തി.

9 ശൗൽ കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെ
നേരെ ഭീഷണിയും കൊലയും
നിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടു മഹാപുരോഹിതന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു, 2 ദമസ്കൊസിൽ ഈ
മാർഗ്ഗക്കാരായ വല്ല പുരുഷന്മാരെയോ
സ്ത്രീകളെയോ കണ്ടാൽ അവരെ
പിടിച്ചുകെട്ടി യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവരുവാന്തക്കവണ്ണം അവിടത്തെ
പള്ളികൾക്കു അവനോടു അധികാരപത്രം
വാങ്ങി. 3 അവൻ പ്രയാണം ചെയ്തു
ദമസ്കൊസിന്നു സമീപിച്ചപ്പോൾ
പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു ഒരു
വെളിച്ചം അവന്റെ ചുറ്റും മിന്നി; 4
അവൻ നിലത്തു വീണു; ശൗലേ, ശൗലേ,

നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു
എന്നു തന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം
കേട്ടു. 5 നീ ആരാകുന്നു, കർത്താവേ,
എന്നു അവൻ ചോദിച്ചതിന്നു: നീ
ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു ആകുന്നു ഞാൻ.
6 നീ എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുക;
നീ ചെയ്യേണ്ടുന്നതു അവിടെ വെച്ചു
നിന്നോടു പറയും എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു.
7 അവനോടുകൂടെ പ്രയാണം ചെയ്ത
പുരുഷന്മാർ ശബ്ദം കേട്ടു എങ്കിലും
ആരെയും കാണാതെ മരവിച്ചു നിന്നു.
8 ശൗൽ നിലത്തുനിന്നു എഴുന്നേറ്റു
കണ്ണു തുറന്നാറെ ഒന്നും കണ്ടില്ല; അവർ
അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി; 9 അവൻ മൂന്നു
ദിവസം കണ്ണു കാണാതെയും തിന്നുകയോ
കുടിക്കയോ ചെയ്യാതെയും ഇരുന്നു.
10 എന്നാൽ അനന്യാസ് എന്നൊരു
ശിഷ്യൻ ദമസ്കൊസിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു:
അവനെ കർത്താവു ഒരു ദർശനത്തിൽ:
അനന്യാസേ എന്നു വിളിച്ചു. കർത്താവേ,
അടിയൻ ഇതാ എന്നു അവൻ വിളികേട്ടു.
11 കർത്താവു അവനോടു: നീ എഴുന്നേറ്റു
നേർവ്വീഥി എന്ന തെരുവിൽ ചെന്നു,
യൂദയുടെ വീട്ടിൽ തർസൊസുകാരനായ
ശൗൽ എന്നു പേരുള്ളവനെ അന്വേഷിക്ക;
12 അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; അനന്യാസ്
എന്നൊരു പുരുഷൻ അകത്തു വന്നു താൻ
കാഴ്ച പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്റെ മേൽ
കൈ വെക്കുന്നതു അവൻ കണ്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു കല്പിച്ചു. 13 അതിന്നു അനന്യാസ്:
കർത്താവേ, ആ മനുഷ്യൻ യെരൂശലേമിൽ
നിന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു എത്ര ദോഷം
ചെയ്തു എന്നു പലരും പറഞ്ഞു ഞാൻ
കേട്ടിരിക്കുന്നു. 14 ഇവിടെയും നിന്റെ
നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവരെ
ഒക്കെയും പിടിച്ചുകെട്ടുവാൻ
അവന്നു മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ
അധികാരപത്രം ഉണ്ടു എന്നു ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. 15 കർത്താവു അവനോടു:
നീ പോക; അവൻ എന്റെ നാമം
ജാതികൾക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കും
മുമ്പിൽ വഹിപ്പാൻ ഞാൻ
തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നൊരു പാത്രം
ആകുന്നു. 16 എന്റെ നാമത്തിന്നു
വേണ്ടി അവൻ എന്തെല്ലാം കഷ്ടം
അനുഭവിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നു
ഞാൻ അവനെ കാണിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 17 അങ്ങനെ അനന്യാസ്
ആ വീട്ടിൽ ചെന്നു അവന്റെമേൽ
കൈ വെച്ചു: ശൗലേ, സഹോദരാ, നീ
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു പരിശുദ്ധാത്മപൂർണ്ണൻ
ആകേണ്ടതിന്നു നീ വന്ന വഴിയിൽ
നിനക്കു പ്രത്യക്ഷനായ യേശു എന്ന
കർത്താവു എന്നെ അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 ഉടനെ അവന്റെ
കണ്ണിൽ നിന്നു ചെതുമ്പൽപോലെ വീണു;
കാഴ്ച ലഭിച്ചു അവൻ എഴുന്നേറ്റു സ്നാനം
ഏൽക്കയും ആഹാരം കൈക്കൊണ്ടു
ബലം പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. 19 അവൻ
ദമസ്കൊസിലുള്ള ശിഷ്യന്മാരോടു
കൂടെ കുറെനാൾ പാർത്തു, 20 യേശു
തന്നേ ദൈവപുത്രൻ എന്നു പള്ളികളിൽ
പ്രസംഗിച്ചു. 21 കേട്ടവർ എല്ലാവരും
വിസ്മയിച്ചു: യെരൂശലേമിൽ ഈ
നാമം വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്നവർക്കു
നാശം ചെയ്തവൻ ഇവനല്ലയോ?
ഇവിടെയും അവരെ പിടിച്ചുകെട്ടി
മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുപോകുവാനല്ലോ വന്നതു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 ശൗലോ മേല്ക്കുമേൽ
ശക്തിപ്രാപിച്ചു, യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു
എന്നു തെളിയിച്ചു ദമസ്കൊസിൽ
പാർക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരെ മിണ്ടാതാക്കി.
23 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ യെഹൂദന്മാർ

അവനെ കൊല്ലുവാൻ ആലോചിച്ചു. 24
ശൗൽ അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടു അറിഞ്ഞു;
അവനെ കൊല്ലുവാൻ അവർ രാവും
പകലും നഗര ഗോപുരങ്ങളിൽ കാവൽ
വെച്ചു. 25 എന്നാൽ അവന്റെ ശിഷ്യന്മാർ
രാത്രിയിൽ അവനെ ഒരു കൊട്ടയിലാക്കി
മതിൽവഴിയായി ഇറക്കിവിട്ടു. 26
അവൻ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയാറെ
ശിഷ്യന്മാരോടു ചേരുവാൻ ശ്രമിച്ചു;
എന്നാൽ അവൻ ഒരു ശിഷ്യൻ
എന്നു വിശ്വസിക്കാതെ എല്ലാവരും
അവനെ പേടിച്ചു. 27 ബർന്നബാസോ
അവനെ കൂട്ടി അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
അടുക്കൽ കൊണ്ടുചെന്നു; അവൻ
വഴിയിൽ വെച്ചു കർത്താവിനെ
കണ്ടതും കർത്താവു അവനോടു
സംസാരിച്ചതും ദമസ്കൊസിൽ
അവൻ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ പ്രസംഗിച്ചതും എല്ലാം
അവരോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 28 പിന്നെ
അവൻ യെരൂശലേമിൽ അവരുമായി
പെരുമാറുകയും കർത്താവിന്റെ
നാമത്തിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
പ്രസംഗിക്കയും ചെയ്തു പോന്നു. 29
യവനഭാഷക്കാരായ യെഹൂദന്മാരോടും
അവൻ സംഭാഷിച്ചു തർക്കിച്ചു; അവരോ
അവനെ കൊല്ലുവാൻ വട്ടംകൂട്ടി. 30
സഹോദരന്മാർ അതു അറിഞ്ഞു അവനെ
കൈസര്യയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി,
അവിടെനിന്നു തർസൊസിലേക്കു
അയച്ചു. 31 അങ്ങനെ യെഹൂദ്യാ,
ഗലീല, ശമര്യ എന്നീ ദേശങ്ങളിൽ
ഒക്കെയും സഭെക്കു സമാധാനം ഉണ്ടായി,
അതു ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചും
കർത്താവിനോടുള്ള ഭക്തിയിലും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രബോധനയിലും
നടന്നും പെരുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 32
പത്രൊസ് എല്ലാടവും സഞ്ചരിക്കയിൽ
ലുദ്ദയിൽ പാർക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ
അടുക്കലും ചെന്നു, 33 അവിടെ
പക്ഷവാതം പിടിച്ചു എട്ടു സംവത്സരമായി
കിടപ്പിൽ ആയിരുന്ന ഐനെയാസ്
എന്നു പേരുള്ളോരു മനുഷ്യനെ കണ്ടു. 34
പത്രൊസ് അവനോടു: ഐനെയാസേ,
യേശുക്രിസ്തു നിന്നെ സൗഖ്യമാക്കുന്നു;
എഴുന്നേറ്റു താനായി തന്നേ കിടക്ക
വിരിച്ചുകൊൾക എന്നു പറഞ്ഞു;
ഉടനെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു. 35 ലുദ്ദയിലും
ശാരോനിലും പാർക്കുന്നവർ എല്ലാവരും
അവനെ കണ്ടു കർത്താവിങ്കലേക്കു
തിരിഞ്ഞു. 36 യോപ്പയിൽ പേടമാൻ
എന്നർത്ഥമുള്ള തബീഥാ എന്നു
പേരുള്ളോരു ശിഷ്യ ഉണ്ടായിരുന്നു;
അവൾ വളരെ സൽപ്രവൃത്തികളും
ധർമ്മങ്ങളും ചെയ്തുപോന്നവളായിരുന്നു.
37 ആ കാലത്ത് അവൾ ദീനം പിടിച്ചു
മരിച്ചു; അവർ അവളെ കുളിപ്പിച്ചു
ഒരു മാളികമുറിയിൽ കിടത്തി. 38 ലുദ്ദ
യോപ്പെക്കു സമീപമാകയാൽ പത്രൊസ്
അവിടെ ഉണ്ടെന്നു ശിഷ്യന്മാർ കേട്ടു: നീ
താമസിയാതെ ഞങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം
വരേണം എന്നു അപേക്ഷിപ്പാൻ രണ്ടു
ആളെ അവന്റെ അടുക്കൽ അയച്ചു. 39
പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ
ചെന്നു. എത്തിയപ്പോൾ അവർ അവനെ
മാളികമുറിയിൽ കൊണ്ടുപോയി; അവിടെ
വിധവമാർ എല്ലാവരും കരഞ്ഞുകൊണ്ടും
തബീഥാ തങ്ങളോടുകൂടെ ഉള്ളപ്പോൾ
ഉണ്ടാക്കിയ കുപ്പായങ്ങളും ഉടുപ്പുകളും
കാണിച്ചുകൊണ്ടും അവന്റെ ചുറ്റും
നിന്നു. 40 പത്രൊസ് അവരെ ഒക്കെയും
പുറത്തിറക്കി മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു
ശവത്തിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു:
തബീത്ഥയേ, എഴുന്നേല്ക്കു എന്നു
പറഞ്ഞു; അവൾ കണ്ണു തുറന്നു
പത്രൊസിനെ കണ്ടു എഴുന്നേറ്റു ഇരുന്നു.

41 അവൻ കൈ കൊടുത്തു അവളെ
എഴുന്നേല്പിച്ചു, വിശുദ്ധന്മാരെയും
വിധവമാരെയും വിളിച്ചു അവളെ
ജീവനുള്ളവളായി അവരുടെ മുമ്പിൽ
നിറുത്തി. 42 ഇതു യോപ്പയിൽ
എങ്ങും പ്രസിദ്ധമായി, 43 പലരും
കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചു. പിന്നെ
അവൻ തോൽക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ
എന്ന ഒരുത്തനോടുകൂടെ വളരെ നാൾ
യോപ്പയിൽ പാർത്തു.

10 കൈസര്യയിൽ ഇത്താലിക എന്ന
പട്ടാളത്തിൽ കൊർന്നേല്യൊസ്
എന്നു പേരുള്ളോരു ശതാധിപൻ
ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൻ ഭക്തനും
തന്റെ സകലഗൃഹത്തോടും കൂടെ
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവനുമായി
ജനത്തിന്നു വളരെ ധർമ്മം കൊടുത്തും
എപ്പോഴും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചും
പോന്നു. 3 അവൻ പകൽ ഏകദേശം
ഒമ്പതാം മണിനേരത്തു ഒരു ദർശനത്തിൽ
ഒരു ദൈവദൂതൻ തന്റെ അടുക്കൽ
അകത്തു വരുന്നതു സ്പഷ്ടമായി
കണ്ടു: കൊർന്നേല്യൊസേ എന്നു
തന്നോടു പറയുന്നതും കേട്ടു. 4 അവൻ
അവനെ ഉറ്റു നോക്കി ഭയപരവശനായി:
എന്താകുന്നു കർത്താവേ എന്നു
ചോദിച്ചു. അവൻ അവനോടു: നിന്റെ
പ്രാർത്ഥനയും ധർമ്മവും ദൈവത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5 ഇപ്പോൾ
യോപ്പയിലേക്കു ആളയച്ചു, പത്രൊസ്
എന്നു മറുപേരുള്ള ശിമോനെ വരുത്തുക.
6 അവൻ തോൽക്കൊല്ലനായ ശിമോൻ
എന്നൊരുവനോടു കൂടെ പാർക്കുന്നു.
അവന്റെ വീടു കടല്പുറത്തു ആകുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 7 അവനോടു സംസാരിച്ച
ദൂതൻ പോയ ശേഷം അവൻ തന്റെ
വേലക്കാരിൽ രണ്ടുപേരെയും തന്റെ
അടുക്കൽ അകമ്പടി നില്ക്കുന്നവരിൽ
ദൈവഭക്തനായോരു പടയാളിയേയും
8 വിളിച്ചു സകലവും വിവരിച്ചുപറഞ്ഞു
യോപ്പയിലേക്കു അയച്ചു 9 പിറ്റെന്നാൾ
അവർ യാത്രചെയ്തു പട്ടണത്തോടു
സമീപിക്കുമ്പോൾ പത്രൊസ് ആറാം
മണിനേരത്തു പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ
വെണ്മാടത്തിൽ കയറി. 10 അവൻ വളരെ
വിശന്നിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു;
അവർ ഒരുക്കുമ്പോഴേക്കു അവന്നു
ഒരു വിവശത വന്നു. 11 ആകാശം
തുറന്നിരിക്കുന്നതും വലിയൊരു
തുപ്പട്ടിപോലെ നാലു കോണും കെട്ടീട്ടു
ഭൂമിയിലേക്കു ഇറക്കിവിട്ടോരു പാത്രം
വരുന്നതും അവൻ കണ്ടു. 12 അതിൽ
ഭൂമിയിലെ സകലവിധ നാൽക്കാലിയും
ഇഴജാതിയും ആകാശത്തിലെ പറവയും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 13 പത്രൊസേ, എഴുന്നേറ്റു
അറുത്തു തിന്നുക എന്നു ഒരു ശബ്ദം
ഉണ്ടായി. 14 അതിന്നു പത്രൊസ്:
ഒരിക്കലും പാടില്ല, കർത്താവേ; മലിനമോ
അശുദ്ധമോ ആയതൊന്നും ഞാൻ
ഒരുനാളും തിന്നിട്ടില്ലല്ലോ. 15 ആ
ശബ്ദം രണ്ടാംപ്രാവശ്യം അവനോടു:
ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ മലിനമെന്നു
വിചാരിക്കരുതു എന്നു പറഞ്ഞു. 16
ഇങ്ങനെ മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; ഉടനെ
പാത്രം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു
വലിച്ചെടുത്തു. 17 ഈ കണ്ട ദർശനം
എന്തായിരിക്കും എന്നു പത്രൊസ്
ഉള്ളിൽ ചഞ്ചലിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
കൊർന്നേല്യൊസ് അയച്ച പുരുഷന്മാർ
ശിമോന്റെ വീടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു
പടിവാതിൽക്കൽ നിന്നു: 18 പത്രൊസ്
എന്നു മറു പേരുള്ള ശിമോൻ ഇവിടെ
പാർക്കുന്നുണ്ടോഎന്നു വിളിച്ചു ചോദിച്ചു.
19 പത്രൊസ് ദർശനത്തെക്കുറിച്ചു
ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവു
അവനോടു: മൂന്നു പുരുഷന്മാർ

നിന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നു; 20 നീ
എഴുന്നേറ്റു ഇറങ്ങിച്ചെല്ലുക; ഞാൻ
അവരെ അയച്ചതാകകൊണ്ടു ഒന്നും
സംശയിക്കാതെ അവരോടു കൂടെ പോക
എന്നു പറഞ്ഞു. 21 പത്രൊസ് ആ
പുരുഷന്മാരുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിച്ചെന്നു:
നിങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻ
തന്നെ; നിങ്ങൾ വന്ന സംഗതി
എന്തു എന്നു ചോദിച്ചു. 22 അതിന്നു
അവർ: നീതിമാനും ദൈവഭക്തനും
യെഹൂദന്മാരുടെ സകലജാതിയാലും
നല്ല സാക്ഷ്യംകൊണ്ടവനും
ആയ കൊർന്നേല്യൊസ് എന്ന
ശതാധിപന്നു നിന്നെ വീട്ടിൽ വരുത്തി
നിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കേണം
എന്നു ഒരു വിശുദ്ധദൂതനാൽ
അരുളപ്പാടുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 23 അവൻ അവരെ അകത്തു
വിളിച്ചു പാർപ്പിച്ചു; പിറ്റെന്നാൾ
എഴുന്നേറ്റു അവരോടുകൂടെ പുറപ്പെട്ടു;
യോപ്പയിലെ സഹോദരന്മാർ ചിലരും
അവനോടുകൂടെ പോയി. 24 പിറ്റെന്നാൾ
കൈസര്യയിൽ എത്തി; അവിടെ
കൊർന്നേല്യൊസ് ചാർച്ചക്കാരെയും
അടുത്ത സ്നേഹിതന്മാരെയും
കൂട്ടിവരുത്തി, അവർക്കായി കാത്തിരുന്നു.
25 പത്രൊസ് അകത്തു കയറിയപ്പോൾ
കൊർന്നേല്യൊസ് എതിരേറ്റു അവന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു നമസ്കരിച്ചു.
26 പത്രൊസോ: എഴുന്നേല്ക്കു,
ഞാനും ഒരു മനുഷ്യനത്രെ എന്നു
പറഞ്ഞു അവനെ എഴുന്നേല്പിച്ചു,
27 അവനോടു സംഭാഷിച്ചുംകൊണ്ടു
അകത്തു ചെന്നു, അനേകർ വന്നു
കൂടിയിരിക്കുന്നതു കണ്ടു അവനോടു:
28 അന്യജാതിക്കാരന്റെ അടുക്കൽ
ചെല്ലുന്നതും അവനുമായി പെരുമാറ്റം
ചെയ്യുന്നതും യെഹൂദന്നു നിഷിദ്ധം എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. എങ്കിലും ഒരു
മനുഷ്യനെയും മലിനനോ അശുദ്ധനോ
എന്നു പറയരുതെന്നു ദൈവം
എനിക്കു കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു.
29 അതുകൊണ്ടാകുന്നു നിങ്ങൾ
ആളയച്ചപ്പോൾ ഞാൻ എതിർ
പറയാതെ വന്നതു; എന്നാൽ എന്നെ
വിളിപ്പിച്ച സംഗതി എന്തു എന്നു
അറിഞ്ഞാൽ കൊള്ളാം എന്നു
പറഞ്ഞു. 30 അതിന്നു കൊർന്നേല്യൊസ്:
നാലാകുന്നാൾ ഈ നേരത്തു ഞാൻ
വീട്ടിൽ ഒമ്പതാം മണിനേരത്തെ പ്രാർത്ഥന
കഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ശുഭ്രവസ്ത്രം
ധരിച്ചോരു പുരുഷൻ എന്റെ മുമ്പിൽ
നിന്നു: 31 കൊർന്നേല്യൊസേ, ദൈവം
നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടു നിന്റെ ധർമ്മം
ഓർത്തിരിക്കുന്നു. 32 യോപ്പയിലേക്കു
ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
ശിമോനെ വിളിപ്പിക്ക; അവൻ കടല്പുറത്തു
തോൽക്കൊല്ലനായ ശീമോന്റെ വീട്ടിൽ
പാർക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 33
ക്ഷണത്തിൽ ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു; നീ വന്നതു ഉപകാരം.
കർത്താവു നിന്നോടു കല്പിച്ചതൊക്കെയും
കേൾപ്പാൻ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഇവിടെ
ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കൂടിയിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 34 അപ്പോൾ പത്രൊസ്
വായി തുറന്നു പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയതു:
ദൈവത്തിന്നു മുഖപക്ഷമില്ല എന്നും 35
ഏതു ജാതിയിലും അവനെ ഭയപ്പെട്ടു
നീതി പ്രവർത്തിക്കുന്നവനെ അവൻ
അംഗീകരിക്കുന്നു എന്നും ഞാൻ ഇപ്പോൾ
യാഥാർത്ഥമായി ഗ്രഹിക്കുന്നു. 36
അവൻ എല്ലാവരുടെയും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുമൂലം സമാധാനം
സുവിശേഷിച്ചുകൊണ്ടു യിസ്രായേൽ
മക്കൾക്കു അയച്ച വചനം, 37 യോഹന്നാൻ
പ്രസംഗിച്ച സ്നാനത്തിന്റെശേഷം

ഗലീലയിൽ തുടങ്ങി യെഹൂദ്യയിൽ
ഒക്കെയും ഉണ്ടായ വർത്തമാനം,
38 നസറായനായ യേശുവിനെ
ദൈവം പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും
ശക്തിയാലും അഭിഷേകം
ചെയ്തതും ദൈവം അവനോടുകൂടെ
ഇരുന്നതുകൊണ്ടു അവൻ
നന്മചെയ്തും പിശാചു ബാധിച്ചവരെ
ഒക്കെയും സൗഖ്യമാക്കിയുംകൊണ്ടു
സഞ്ചരിച്ചതുമായ വിവരം തന്നേ നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 39 യെഹൂദ്യദേശത്തിലും
യെരൂശലേമിലും അവൻ ചെയ്ത
സകലത്തിനും ഞങ്ങൾ സാക്ഷികൾ
ആകുന്നു. അവനെ അവർ മരത്തിന്മേൽ
തൂക്കിക്കൊന്നു; 40 ദൈവം അവനെ
മൂന്നാം നാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു,
41 സകല ജനത്തിന്നുമല്ല, ദൈവം
മുമ്പുകൂട്ടി നിയമിച്ച സാക്ഷികളായി,
അവൻ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റശേഷം
അവനോടുകൂടെ തിന്നുകുടിച്ചവരായ
ഞങ്ങൾക്കു തന്നേ
പ്രത്യക്ഷനാക്കിത്തന്നു. 42 ജീവികൾക്കും
മരിച്ചവർക്കും ന്യായാധിപതിയായി
ദൈവത്താൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടവൻ
അവൻ തന്നേ എന്നു ജനത്തോടു
പ്രസംഗിച്ചു സാക്ഷീകരിപ്പാൻ അവൻ
ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചു. 43 അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും അവന്റെ
നാമം മൂലം പാപമോചനം ലഭിക്കും
എന്നു സകല പ്രവാചകന്മാരും സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 44 ഈ വാക്കുകളെ
പത്രൊസ് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
വചനം കേട്ട എല്ലാവരുടെ മേലും
പരിശുദ്ധാത്മാവു വന്നു. 45 അവർ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നതും
ദൈവത്തെ മഹത്വീകരിക്കുന്നതും
കേൾക്കയാൽ 46 പത്രൊസിനോടുകൂടെ
വന്ന പരിച്ഛേദനക്കാരായ വിശ്വാസികൾ
പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന ദാനം
ജാതികളുടെ മേലും പകർന്നതു
കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. 47 നമ്മെപ്പോലെ
പരിശുദ്ധാത്മാവു ലഭിച്ച ഇവരെ
സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു കൂടാതവണ്ണം
വെള്ളം വിലക്കുവാൻ ആർക്കു കഴിയും
എന്നു പറഞ്ഞു. 48 പത്രൊസ് അവരെ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ സ്നാനം
കഴിപ്പിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. അവൻ ചില ദിവസം
അവിടെ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ
അപേക്ഷിച്ചു.

11 ജാതികളും ദൈവവചനം
കൈക്കൊണ്ടു എന്നു
അപ്പൊസ്തലന്മാരും യെഹൂദ്യയിലുള്ള
സഹോദരന്മാരും കേട്ടു. 2 പത്രൊസ്
യെരൂശലേമിൽ എത്തിയപ്പോൾ
പരിച്ഛേദനക്കാർ അവനോടു വാദിച്ചു:
3 നീ അഗ്രചർമ്മികളുടെ അടുക്കൽ
ചെന്നു അവരോടുകൂടെ ഭക്ഷിച്ചു എന്നു
പറഞ്ഞു. 4 പത്രൊസ് കാര്യം ആദിമുതൽ
ക്രമമായി അവരോടു വിവരിച്ചുപറഞ്ഞതു:
5 ഞാൻ യോപ്പാപട്ടണത്തിൽ
പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ
വിവശതയിൽ ഒരുദർശനം കണ്ടു:
ആകാശത്തിൽനിന്നു നാലു കോണും
കെട്ടി ഇറക്കിയ വലിയ തുപ്പട്ടിപോലെ ഒരു
പാത്രം എന്റെ അടുക്കലോളം വന്നു. 6
അതിൽ ഞാൻ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ
ഭൂമിയിലെ നാൽക്കാലികളെയും
കാട്ടുമൃഗങ്ങളെയും ഇഴജാതികളെയും
ആകാശത്തിലെ പറവകളെയും കണ്ടു: 7
പത്രൊസേ, എഴുന്നേറ്റു അറുത്തു തിന്നുക
എന്നു എന്നോടു പറയുന്നോരു ശബ്ദവും
കേട്ടു. 8 അതിന്നു ഞാൻ: ഒരിക്കലും പാടില്ല,
കർത്താവേ; മലിനമോ അശുദ്ധമോ
ആയതൊന്നും ഒരിക്കലും എന്റെ വായിൽ
ചെന്നിട്ടില്ലല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു. 9 ആ

ശബ്ദം പിന്നെയും ആകാശത്തിൽ നിന്നു:
ദൈവം ശുദ്ധീകരിച്ചതു നീ മലിനം എന്നു
വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു.
10 ഇതു മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഉണ്ടായി; പിന്നെ
എല്ലാം തിരികെ ആകാശത്തിലേക്കു
വലിച്ചെടുത്തു. 11 അപ്പോൾ തന്നേ
കൈസര്യയിൽ നിന്നു എന്റെ അടുക്കൽ
അയച്ചിരുന്ന മൂന്നു പുരുഷന്മാർ ഞങ്ങൾ
പാർത്ത വീട്ടിന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നിരുന്നു; 12
ഒന്നും സംശയിക്കാതെ അവരോടുകൂടെ
പോകുവാൻ ആത്മാവു എന്നോടു
കല്പിച്ചു. ഈ ആറു സഹോദരന്മാരും
എന്നോടുകൂടെ പോന്നു; ഞങ്ങൾ ആ
പുരുഷന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു. 13 അവൻ
തന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു ദൂതൻ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു എന്നും നീ യോപ്പയിലേക്കു
ആളയച്ചു പത്രൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
ശിമോനെ വരുത്തുക; 14 നീയും നിന്റെ
ഗൃഹം മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടുവാനുള്ള
വാക്കുകളെ അവൻ നിന്നോടു
സംസാരിക്കും എന്നു ദൂതൻ പറഞ്ഞു
എന്നും ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചു. 15
ഞാൻ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കു
പരിശുദ്ധാത്മാവു ആദിയിൽ നമ്മുടെമേൽ
എന്നപോലെ അവരുടെ മേലും വന്നു.
16 അപ്പോൾ ഞാൻ: യോഹന്നാൻ
വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു;
നിങ്ങൾക്കോ പരിശുദ്ധാത്മാവുകൊണ്ടു
സ്നാനം ലഭിക്കും എന്നു കർത്താവു
പറഞ്ഞ വാക്കു ഓർത്തു. 17 ആകയാൽ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ
വിശ്വസിച്ചവരായ നമുക്കു തന്നതുപോലെ
അതേ ദാനത്തെ അവർക്കും ദൈവം
കൊടുത്തു എങ്കിൽ ദൈവത്തെ തടുപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞാൻ ആർ? 18 അവർ ഇതു
കേട്ടപ്പോൾ മിണ്ടാതിരുന്നു: അങ്ങനെ
ആയാൽ ദൈവം ജാതികൾക്കും
ജീവപ്രാപ്തിക്കായി മാനസാന്തരം
നല്കിയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി. 19 സ്തെഫാനൊസ്
നിമിത്തം ഉണ്ടായ ഉപദ്രവം ഹേതുവാൽ
ചിതറിപ്പോയവർ യെഹൂദന്മാരോടല്ലാതെ
മറ്റാരോടും വചനം സംസാരിക്കാതെ
ഫൊയ്നിക്യാ, കുപ്രൊസ്, അന്ത്യൊക്ക്യ
എന്നീ പ്രദേശങ്ങളോളം സഞ്ചരിച്ചു.
20 അവരിൽ ചിലർ കുപ്രൊസ്കാരും
കുറേനക്കാരും ആയിരുന്നു; അവർ
അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ എത്തിയശേഷം
യവനന്മാരോടും കർത്താവായ
യേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം
അറിയിച്ചു. 21 കർത്താവിന്റെ കൈ
അവരോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു;
വലിയൊരു കൂട്ടം വിശ്വസിച്ചു
കർത്താവിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു. 22
അവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഈ വർത്തമാനം
യെരൂശലേമിലെ സഭയുടെ ചെവിയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അവർ ബർന്നബാസിനെ
അന്ത്യൊക്ക്യയോളം പറഞ്ഞയച്ചു.
23 അവൻ ചെന്നു ദൈവകൃപ
കണ്ടു സന്തോഷിച്ചു. എല്ലാവരും
ഹൃദയനിർണ്ണയത്തോടെ കർത്താവിനോടു
ചേർന്നുനില്പാന്തക്കവണ്ണം പ്രബോധിപ്പിച്ചു.
24 അവൻ നല്ല മനുഷ്യനും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വിശ്വാസത്താലും
നിറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നു; വളരെ
പുരുഷന്മാരും കർത്താവിനോടു
ചേർന്നു. 25 അവൻ ശൗലിനെ തിരവാൻ
തർസൊസിലേക്കു പോയി, അവനെ
കണ്ടെത്തിയാറെ അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു. 26 അവർ ഒരു
സംവത്സരം മുഴുവനും സഭായോഗങ്ങളിൽ
കൂടുകയും ബഹുജനത്തെ
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു; ആദ്യം
അന്ത്യൊക്ക്യയിൽവെച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു
ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്നു പേർ ഉണ്ടായി.
27 ആ കാലത്തു യെരൂശലേമിൽ നിന്നു

പ്രവാചകന്മാർ അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
വന്നു. 28 അവരിൽ അഗബൊസ്
എന്നു പേരുള്ളൊരുവൻ എഴുന്നേറ്റു
ലോകത്തിൽ ഒക്കെയും മഹാക്ഷാമം
ഉണ്ടാകും എന്നു ആത്മാവിനാൽ
പ്രവചിച്ചു; അതു ക്ലൗദ്യൊസിന്റെ കാലത്തു
സംഭവിച്ചു. 29 അപ്പോൾ യെഹൂദ്യയിൽ
പാർക്കുന്ന സഹോദരന്മാരുടെ
ഉതവിക്കായി ശിഷ്യന്മാരിൽ ഓരോരുത്തൻ
പ്രാപ്തിപോലെ കൊടുത്തയപ്പാൻ
നിശ്ചയിച്ചു. 30 അവർ അതു നടത്തി,
ബർന്നബാസിന്റെയും ശൗലിന്റെയും
കയ്യിൽ മൂപ്പന്മാർക്കു കൊടുത്തയച്ചു.

12 ആ കാലത്തു ഹെരോദാരാജാവു
സഭയിൽ ചിലരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
കൈ നീട്ടി. 2 യോഹന്നാന്റെ
സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ അവൻ
വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു. 3 അതു
യെഹൂദന്മാർക്കു പ്രസാദമായി എന്നു
കണ്ടു അവൻ പത്രൊസിനെയും പിടിച്ചു.
അപ്പോൾ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ
പെരുനാൾ ആയിരുന്നു. 4 അവനെ
പിടിച്ചശേഷം പെസഹ കഴിഞ്ഞിട്ടു
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിറുത്തുവാൻ
ഭാവിച്ചു തടവിലാക്കി അവനെ കാപ്പാൻ
നന്നാലു ചേവകർ ഉള്ള നാലു കൂട്ടത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചു. 5 ഇങ്ങനെ പത്രൊസിനെ തടവിൽ
സൂക്ഷിച്ചുവരുമ്പോൾ സഭ ശ്രദ്ധയോടെ
അവന്നുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥന
കഴിച്ചുപോന്നു. 6 ഹെരോദാവു അവനെ
ജനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ നിറുത്തുവാൻ
ഭാവിച്ചതിന്റെ തലെരാത്രിയിൽ പത്രൊസ്
രണ്ടു ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി
രണ്ടു പടയാളികളുടെ നടുവിൽ
ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു; വാതിലിന്റെ
മുമ്പിൽ കാവല്ക്കാർ കാരാഗൃഹം
കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 7 പെട്ടെന്നു
കർത്താവിന്റെ ദൂതൻ അവിടെ
പ്രത്യക്ഷനായി, അറയിൽ ഒരു വെളിച്ചം
പ്രകാശിച്ചു. അവൻ പത്രൊസിനെ
വിലാപ്പുറത്തു തട്ടി: വേഗം എഴുന്നേല്ക്കു
എന്നു പറഞ്ഞു അവനെ ഉണർത്തി;
ഉടനെ അവന്റെ ചങ്ങല കൈമേൽ നിന്നു
വീണു പോയി. 8 ദൂതൻ അവനോടു: അര
കെട്ടി ചെരിപ്പു ഇട്ടു മുറുക്കുക എന്നു
പറഞ്ഞു. അവൻ അങ്ങനെ ചെയ്തു;
നിന്റെ വസ്ത്രം പുതെച്ചു എന്റെ പിന്നാലെ
വരിക എന്നു പറഞ്ഞു. 9 അവൻ പിന്നാലെ
ചെന്നു, ദൂതൻ മുഖാന്തരം സംഭവിച്ചതു
വാസ്തവം എന്നു അറിയാതെ താൻ ഒരു
ദർശനം കാണുന്നു എന്നു നിരൂപിച്ചു. 10
അവർ ഒന്നാം കാവലും രണ്ടാമത്തേതും
കടന്നു പട്ടണത്തിൽ ചെല്ലുന്ന ഇരിമ്പു
വാതില്ക്കൽ എത്തി. അതു അവർക്കു
സ്വതവെ തുറന്നു; അവർ പുറത്തിറങ്ങി
ഒരു തെരുവു കടന്നു, ഉടനെ ദൂതൻ
അവനെ വിട്ടുപോയി. 11 പത്രൊസിന്നു
സുബോധം വന്നിട്ടു: കർത്താവു തന്റെ
ദൂതനെ അയച്ചു ഹെരോദാവിന്റെ
കയ്യിൽനിന്നും യെഹൂദജനത്തിന്റെ
സകല പ്രതീക്ഷയിൽനിന്നും എന്നെ
വിടുവിച്ചു എന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ
വാസ്തവമായി അറിയുന്നു എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. 12 ഇങ്ങനെ ഗ്രഹിച്ച ശേഷം
അവൻ മർക്കൊസ് എന്നു മറുപേരുള്ള
യോഹന്നാന്റെ അമ്മ മറിയയുടെ വീട്ടിൽ
ചെന്നു. അവിടെ അനേകർ ഒരുമിച്ചു
കൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 13
അവൻ പടിപ്പുരവാതിൽക്കൽ മുട്ടിയാറെ
രോദാ എന്നൊരു ബാല്യക്കാരത്തി
വിളികേൾപ്പാൻ അടുത്തുവന്നു. 14
പത്രൊസിന്റെ ശബ്ദം തിരിച്ചറിഞ്ഞു,
സന്തോഷത്താൽ പടിവാതിൽ തുറക്കാതെ
അകത്തേക്കു ഓടി, പത്രൊസ്
പടിപ്പുരെക്കൽ നില്ക്കുന്നു എന്നു
അറിയിച്ചു. 15 അവർ അവളോടു:

നിനക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു;
അവളോ: അല്ല, ഉള്ളതു തന്നേ എന്നു
ഉറപ്പിച്ചുപറയുമ്പോൾ അവന്റെ ദൂതൻ
ആകുന്നു എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 16
പത്രൊസ് മുട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു; അവർ
തുറന്നപ്പോൾ അവനെ കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു.
17 അവർ മിണ്ടാതിരിപ്പാൻ അവൻ ആംഗ്യം
കാട്ടി, കർത്താവു തന്നെ തടവിൽനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ച വിവരം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിച്ചു;
ഇതു യാക്കോബിനോടും ശേഷം
സഹോദരന്മാരോടും അറിയിപ്പിൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; പിന്നെ അവൻ പുറപ്പെട്ടു
വേറൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പോയി. 18 നേരം
വെളുത്തപ്പോൾ പത്രൊസ് എവിടെ പോയി
എന്നു പടയാളികൾക്കു അല്പമല്ലാത്ത
പരിഭ്രമം ഉണ്ടായി 19 ഹെരോദാവു
അവനെ അന്വേഷിച്ചിട്ടു കാണായ്കയാൽ
കാവൽക്കാരെ വിസ്തരിച്ചു അവരെ
കൊല്ലുവാൻ കല്പിച്ചു; പിന്നെ അവൻ
യെഹൂദ്യ വിട്ടു കൈസര്യയിലേക്കു
പോയി അവിടെ പാർത്തു. 20 അവൻ
സോര്യരുടെയും സിദോന്യരുടെയും
നേരെ ക്രുദ്ധിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ രാജാവിന്റെ
ദേശത്തുനിന്നു തങ്ങളുടെ ദേശത്തിന്നു
ആഹാരം കിട്ടിവരികയാൽ അവർ
ഏകമനസ്സോടെ അവന്റെ അടുക്കൽ
ചെന്നു, രാജാവിന്റെ പള്ളിയറക്കാരനായ
ബ്ലസ്തൊസിനെ വശത്താക്കി
സന്ധിക്കായി അപേക്ഷിച്ചു. 21
നിശ്ചയിച്ച ദിവസത്തിൽ ഹെരോദാവു
രാജവസ്ത്രം ധരിച്ചു ഭദ്രാസനത്തിൽ
ഇരുന്നു അവരോടു പ്രസംഗം കഴിച്ചു.
22 ഇതു മനുഷ്യന്റെ ശബ്ദമല്ല ഒരു
ദേവന്റെ ശബ്ദം അത്രേ എന്നു ജനം
ആർത്തു. 23 അവൻ ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം
കൊടുക്കായ്കയാൽ കർത്താവിന്റെ
ദൂതൻ ഉടനെ അവനെ അടിച്ചു,
അവൻ കൃമിക്കു ഇരയായി പ്രാണനെ
വിട്ടു. 24 എന്നാൽ ദൈവ വചനം
മേല്ക്കുമേൽ പരന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.
25 ബർന്നാബാസും ശൌലും ശുശ്രൂഷ
നിവർത്തിച്ച ശേഷം മർക്കൊസ് എന്നു മറു
പേരുള്ള യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
യെരൂശലേം വിട്ടു മടങ്ങിപ്പോന്നു.

13 അന്ത്യൊക്ക്യയിലെ സഭയിൽ
ബർന്നബാസ്, നീഗർ എന്നു
പേരുള്ള ശിമോൻ, കുറേനക്കാരനായ
ലൂക്യൊസ്, ഇടപ്രഭുവുമായ
ഹെരോദാവോടുകൂടെ വളർന്ന മനായേൻ,
ശൌൽ എന്നീ പ്രവാചകന്മാരും
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2
അവർ കർത്താവിനെ ആരാധിച്ചും
ഉപവസിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ: ഞാൻ
ബർന്നബാസിനെയും ശൌലിനെയും
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വേലെക്കായിട്ടു
അവരെ എനിക്കു വേർതിരിപ്പിൻ എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു പറഞ്ഞു. 3 അങ്ങനെ
അവർ ഉപവസിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവരുടെ
മേൽ കൈവെച്ചു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചു. 4
പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരെ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടു
അവർ സെലൂക്യയിലേക്കു ചെന്നു;
അവിടെ നിന്നു കപ്പൽ കയറി കുപ്രൊസ്
ദ്വീപിലേക്കുപോയി, 5 സലമീസിൽ
ചെന്നു യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ
ദൈവവചനം അറിയിച്ചു. യോഹന്നാൻ
അവർക്കു ഭൃത്യനായിട്ടു ഉണ്ടായിരുന്നു.
6 അവർ ദ്വീപിൽകൂടി പാഫൊസ് വരെ
ചെന്നപ്പോൾ ബർയേശു എന്നു പേരുള്ള
യെഹൂദനായി കള്ള പ്രവാചകനായോരു
വിദ്വാനെ കണ്ടു. 7 അവൻ ബുദ്ധിമാനായ
സെർഗ്ഗ്യൊസ് പൌലൊസ് എന്ന
ദേശാധിപതിയോടു കൂടെ ആയിരുന്നു;
അവൻ ബർന്നബാസിനെയും
ശൌലിനെയും വരുത്തി ദൈവവചനം
കേൾപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. 8 എന്നാൽ
എലീമാസ് എന്ന വിദ്വാൻ - ഇതാകുന്നു

അവന്റെ പേരിന്റെ അർത്ഥം - അവരോടു
എതിർത്തുനിന്നു ദേശാധിപതിയുടെ
വിശ്വാസം തടുത്തുകളവാൻ ശ്രമിച്ചു. 9
അപ്പോൾ പൗലൊസ് എന്നും പേരുള്ള
ശൗൽ പരിശുദ്ധാത്മപൂർണ്ണനായി
അവനെ ഉറ്റുനോക്കി: 10 ഹേ
സകലകപടവും സകല ധൂർത്തും
നിറഞ്ഞവനേ, പിശാചിന്റെ മകനേ, സർവ
നീതിയുടെയും ശത്രുവേ, കർത്താവിന്റെ
നേർവഴികളെ മറിച്ചുകളയുന്നത് നീ
മതിയാക്കുകയില്ലയോ? 11 ഇപ്പോൾ
കർത്താവിന്റെ കൈ നിന്റെ മേൽ
വീഴും; നീ ഒരു സമയത്തേക്കു സൂര്യനെ
കാണാതെ കുരുടനായിരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. ഉടനെ ഒരു തിമിരവും ഇരുട്ടും
അവന്റെ മേൽ വീണു; കൈപിടിച്ചു
നടത്തുന്നവരെ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടു അവൻ
തപ്പിനടന്നു. 12 ഈ ഉണ്ടായത് ദേശാധിപതി
കണ്ടിട്ടു കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തിൽ
വിസ്മയിച്ചു വിശ്വസിച്ചു. 13 പൗലൊസും
കൂടെയുള്ളവരും പാഫൊസിൽനിന്നു
കപ്പൽ നീക്കി, പംഫുല്യാദേശത്തിലെ
പെർഗ്ഗെക്കു ചെന്നു. അവിടെവെച്ചു
യോഹന്നാൻ അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു
യെരൂശലേമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി. 14
അവരോ പെർഗ്ഗയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
പിസിദ്യാദേശത്തിലെ അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ
എത്തി ശബ്ബത്ത് നാളിൽ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു ഇരുന്നു. 15 ന്യായപ്രമാണവും
പ്രവാചകങ്ങളും വായിച്ചുതീർന്നപ്പോൾ
പള്ളിപ്രമാണികൾ അവരുടെ അടുക്കൽ
ആളയച്ചു: സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കു
ജനത്തോടു പ്രബോധനം വല്ലതും
ഉണ്ടെങ്കിൽ പറവിൻ എന്നു പറയിച്ചു.
16 പൗലൊസ് എഴുന്നേറ്റു ആംഗ്യം കാട്ടി
പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേൽ പുരുഷന്മാരും
ദൈവഭക്തന്മാരും ആയുള്ളോരേ,
കേൾപ്പിൻ. 17 യിസ്രായേൽജനത്തിന്റെ
ദൈവം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ
തിരഞ്ഞെടുത്തു, മിസ്രയീംദേശത്തിലെ
പ്രവാസകാലത്തു ജനത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു,
ഭുജവീര്യംകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു
പുറപ്പെടുവിച്ചു, 18 മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു
സംവത്സരകാലത്തോളം അവരുടെ
സ്വഭാവം സഹിച്ചു, 19 കനാൻദേശത്തിലെ
ഏഴു ജാതികളെ ഒടുക്കി, അവരുടെ
ദേശം അവർക്കു അവകാശമായി
വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തു. അങ്ങനെ
ഏകദേശം നാനൂറ്റമ്പതു സംവത്സരം
കഴിഞ്ഞു. 20 അതിന്റെശേഷം അവൻ
അവർക്കു ശമൂവേൽ പ്രവാചകൻ വരെ
ന്യായാധിപതിമാരെ കൊടുത്തു, 21
അനന്തരം അവർ ഒരു രാജാവിനെ
ചോദിച്ചു; ദൈവം അവർക്കു ബെന്യാമീൻ
ഗോത്രക്കാരനായ കീശിന്റെ മകൻ
ശൗലിനെ നാല്പതാണ്ടേക്കു കൊടുത്തു. 22
അവനെ നീക്കീട്ടു ദാവീദിനെ അവർക്കു
രാജാവായി വാഴിച്ചു: ഞാൻ യിശ്ശായിയുടെ
മകനായ ദാവീദിനെ എനിക്കു ബോധിച്ച
പുരുഷനായി കണ്ടു; അവൻ എന്റെ ഹിതം
എല്ലാം ചെയ്യും എന്നു അവനെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. 23 അവന്റെ
സന്തതിയിൽനിന്നു ദൈവം വാഗ്ദത്തം
ചെയ്തതുപോലെ യിസ്രായേലിന്നു യേശു
എന്ന രക്ഷിതാവിനെ കൊടുത്തു. 24
അവന്റെ വരവിന്നു മുമ്പെ യോഹന്നാൻ
യിസ്രായേൽജനത്തിന്നു ഒക്കെയും
മാനസാന്തരത്തിന്റെ സ്നാനം
പ്രസംഗിച്ചു. 25 യോഹന്നാൻ ജീവകാലം
തികവാറായപ്പോൾ: നിങ്ങൾ എന്നെ ആർ
എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു? ഞാൻ മശീഹയല്ല;
അവൻ എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നു;
അവന്റെ കാലിലെ ചെരിപ്പു അഴിപ്പാൻ
ഞാൻ യോഗ്യനല്ല എന്നു പറഞ്ഞു. 26
സഹോദരന്മാരേ, അബ്രാഹാംവംശത്തിലെ
മക്കളും അവരോടു ചേർന്ന

ദൈവഭക്തന്മാരുമായുള്ളോരേ,
നമുക്കാകുന്നു ഈ രക്ഷാവചനം
അയച്ചിരിക്കുന്നതു. 27 യെരൂശലേം
നിവാസികളും അവരുടെ പ്രമാണികളും
അവനെയോ ശബ്ബത്തുതോറും
വായിച്ചുവരുന്ന പ്രവാചകന്മാരുടെ
വചനങ്ങളെയോ തിരിച്ചറിയാതെ അവനെ
ശിക്ഷക്കു വിധിക്കയാൽ അവെക്കു
നിവൃത്തിവരുത്തി. 28 മരണത്തിന്നു
ഒരു ഹേതുവും കാണാഞ്ഞിട്ടും
അവനെ കൊല്ലേണം എന്നു അവർ
പീലാത്തൊസിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 29
അവനെക്കുറിച്ചു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും തികെച്ചശേഷം അവർ
അവനെ മരത്തിൽനിന്നു ഇറക്കി ഒരു
കല്ലറയിൽ വെച്ചു. 30 ദൈവമോ അവനെ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു;
31 അവൻ തന്നോടുകൂടെ ഗലീലയിൽനിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു വന്നവർക്കു
ഏറിയ ദിവസം പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ
ഇപ്പോൾ ജനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അവന്റെ
സാക്ഷികൾ ആകുന്നു. 32 ദൈവം
പിതാക്കന്മാരോടു ചെയ്ത വാഗ്ദത്തം
യേശുവിനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിനാൽ
മക്കൾക്കു നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷിക്കുന്നു. 33 നീ എന്റെ
പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചു
എന്നു രണ്ടാം സങ്കീർത്തനത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 34 ഇനി
ദ്രവത്വത്തിലേക്കു തിരിയാതവണ്ണം
അവൻ അവനെ മരിച്ചവരിനിന്നു
എഴുന്നേല്പിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു അവൻ:
ദാവീദിന്റെ സ്ഥിരമായുള്ള വിശുദ്ധ
കൃപകളെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
നല്കും എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു 35
മറ്റൊരു സങ്കീർത്തനത്തിലും: നിന്റെ
പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണ്മാൻ നീ
വിട്ടുകൊടുക്കയില്ല എന്നു പറയുന്നു. 36
ദാവീദ് തന്റെ തലമുറയിൽ ദൈവത്തിന്റെ
ആലോചനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്തശേഷം
നിദ്ര പ്രാപിച്ചു തന്റെ പിതാക്കന്മാരോടു
ചേർന്നു ദ്രവത്വം കണ്ടു. 37 ദൈവം
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചവനോ ദ്രവത്വം
കണ്ടില്ല. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, 38
ഇവൻ മൂലം നിങ്ങളോടു പാപമോചനം
അറിയിക്കുന്നു എന്നും 39 മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണത്താൽ നിങ്ങൾക്കു
നീതീകരണം വരുവാൻ കഴിയാത്ത
സകലത്തിൽ നിന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവനും ഇവനാൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു
എന്നും നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ.
40 ആകയാൽ: “ഹേ നിന്ദക്കാരേ,
നോക്കുവിൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു
നശിച്ചുപോകുവിൻ. നിങ്ങളുടെ കാലത്തു
ഞാൻ ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നു;
നിങ്ങളോടു വിവരിച്ചാൽ നിങ്ങൾ
വിശ്വസിക്കാത്ത പ്രവൃത്തി തന്നേ”
41 എന്നു പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിൽ
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു
ഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
42 അവർ പള്ളിവിട്ടു പോകുമ്പോൾ
പിറ്റെ ശബ്ബത്തിൽ ഈ വചനം
തങ്ങളോടു പറയേണം എന്നു അവർ
അപേക്ഷിച്ചു. 43 പള്ളി പിരിഞ്ഞശേഷം
യെഹൂദന്മാരിലും ഭക്തിയുള്ള
യെഹൂദമതാനുസാരികളിലും പലർ
പൗലൊസിനെയും ബർന്നാബാസിനെയും
അനുഗമിച്ചു; അവർ അവരോടു
സംസാരിച്ചു ദൈവ കൃപയിൽ
നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. 44 പിറ്റെ ശബ്ബത്തിൽ
ഏകദേശം പട്ടണം മുഴുവനും
ദൈവവചനം കേൾപ്പാൻ വന്നു കൂടി. 45
യെഹൂദന്മാരോ പുരുഷാരത്തെ കണ്ടു
അസൂയ നിറഞ്ഞവരായി ദുഷിച്ചുകൊണ്ടു

പൗലൊസ് സംസാരിക്കുന്നതിന്നു എതിർ
പറഞ്ഞു. 46 അപ്പോൾ പൗലൊസും
ബർന്നബാസും ധൈര്യംപൂണ്ടു:
ദൈവവചനം ആദ്യം നിങ്ങളോടു
പറയുന്നതു ആവശ്യമായിരുന്നു; എന്നാൽ
നിങ്ങൾ അതിനെ തള്ളി നിങ്ങളെത്തന്നെ
നിത്യജീവന്നു അയോഗ്യർ എന്നു
വിധിച്ചുകളയുന്നതിനാൽ ഇതാ, ഞങ്ങൾ
ജാതികളിലേക്കു തിരിയുന്നു. (aiōnios
g166) 47 "നീ ഭൂമിയുടെ അറ്റത്തോളവും
രക്ഷ ആകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
നിന്നെ ജാതികളുടെ വെളിച്ചമാക്കി
വെച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു കർത്താവു
ഞങ്ങളോടു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു.
48 ജാതികൾ ഇതു കേട്ടു സന്തോഷിച്ചു
ദൈവവചനത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി,
നിത്യജീവന്നായി നിയമിക്കപ്പെട്ടവർ
എല്ലാവരും വിശ്വസിച്ചു. (aiōnios g166) 49
കർത്താവിന്റെ വചനം ആ നാട്ടിൽ
എങ്ങും വ്യാപിച്ചു. 50 യെഹൂദന്മാരോ
ഭക്തിയുള്ള മാന്യസ്ത്രീകളെയും
പട്ടണത്തിലെ പ്രധാനികളെയും ഇളക്കി
പൗലൊസിന്റെയും ബർന്നബാസിന്റെയും
നേരെ ഉപദ്രവമുണ്ടാക്കി അവരെ
തങ്ങളുടെ അതിരുകളിൽ നിന്നു
പുറത്താക്കിക്കളഞ്ഞു. 51 എന്നാൽ
അവർ തങ്ങളുടെ കാലിലെ പൊടി
അവരുടെ നേരെ തട്ടിക്കളഞ്ഞു
ഇക്കോന്യയിലേക്കു പോയി. 52 ശിഷ്യന്മാർ
സന്തോഷവും പരിശുദ്ധാത്മാവും
നിറഞ്ഞവരായിത്തീർന്നു.

14 ഇക്കോന്യയിൽ അവർ ഒരുമിച്ചു
യെഹൂദന്മാരുടെ പള്ളിയിൽ ചെന്നു
യെഹൂദന്മാരിലും യവനന്മാരിലും
വലിയോരു പുരുഷാരം വിശ്വസിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം സംസാരിച്ചു. 2
വിശ്വസിക്കാത്ത യെഹൂദന്മാരോ
ജാതികളുടെ മനസ്സു സഹോദരന്മാരുടെ
നേരെ ഇളക്കി വഷളാക്കി. 3
എന്നാൽ അവർ വളരെക്കാലം
അവിടെ പാർത്തു, കർത്താവിൽ
ആശ്രയിച്ചു പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; അവൻ
തന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിന്നു
സാക്ഷിനിന്നു, അവരുടെ കയ്യാൽ
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും
ഉണ്ടാകുവാൻ വരം നല്കി. 4 എന്നാൽ
പട്ടണത്തിലെ ജനസമൂഹം ഭിന്നിച്ചു ചിലർ
യെഹൂദന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലും ചിലർ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ പക്ഷത്തിലും
ആയി. 5 അവരെ അവമാനിപ്പാനും
കല്ലെറിവാനും ജാതികളും യെഹൂദന്മാരും
അവിടത്തെ പ്രമാണികളോടുകൂടി ഒരു
ആക്രമം ഭാവിച്ചപ്പോൾ അവർ അതു
ഗ്രഹിച്ചു ലുസ്ത്ര, 6 ദെർബ്ബ എന്ന
ലുക്കവോന്യപട്ടണങ്ങളിലേക്കും ചുറ്റുമുള്ള
ദേശത്തിലേക്കും 7 ഓടിപ്പോയി അവിടെ
സുവിശേഷം അറിയിച്ചുപോന്നു. 8
ലുസ്ത്രയിൽ അമ്മയുടെ ഗർഭംമുതൽ
മുടന്തനായി ഒരിക്കലും നടന്നിട്ടില്ലാതെയും
കാലിന്നു ശക്തിയില്ലാതെയും ഉള്ളോരു
പുരുഷൻ ഇരുന്നിരുന്നു. 9 അവൻ
പൗലൊസ് സംസാരിക്കുന്നതു കേട്ടു;
അവൻ അവനെ ഉറ്റു നോക്കി, സൗഖ്യം
പ്രാപിപ്പാൻ അവന്നു വിശ്വാസമുണ്ടു
എന്നു കണ്ടിട്ടു: 10 നീ എഴുന്നേറ്റു
കാലൂന്നി നിവിർന്നുനിൽക്ക എന്നു ഉറക്കെ
പറഞ്ഞു; അവൻ കുതിച്ചെഴുന്നേറ്റു നടന്നു
11 പൗലൊസ് ചെയ്തതു പുരുഷാരം
കണ്ടിട്ടു: ദേവന്മാർ മനുഷ്യരൂപത്തിൽ
നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു ലുക്കവോന്യഭാഷയിൽ നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞു. 12 ബർന്നബാസിന്നു
ഇന്ദ്രൻ എന്നും പൗലൊസ്
മുഖ്യപ്രസംഗിയാകയാൽ അവന്നു ബുധൻ
എന്നു പേർവിളിച്ചു. 13 പട്ടണത്തിന്റെ

മുമ്പിലുള്ള ഇന്ദ്രക്ഷേത്രത്തിലെ
പുരോഹിതൻ കാളകളെയും
പൂമാലകളെയും ഗോപുരത്തിങ്കൽ
കൊണ്ടുവന്നു പുരുഷാരത്തോടുകൂടെ
യാഗം കഴിപ്പാൻ ഭാവിച്ചു. 14 ഇതു
അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ബർന്നബാസും
പൗലൊസും കേട്ടിട്ടു വസ്ത്രം
കീറിക്കൊണ്ടു പുരുഷാരത്തിന്റെ
ഇടയിലേക്കു ഓടിച്ചെന്നു നിലവിളിച്ചു
പറഞ്ഞതു: 15 പുരുഷന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ഈ ചെയ്യുന്നതു എന്തു? ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു സമസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യർ
അത്രെ; നിങ്ങൾ ഈ വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങളെ
വിട്ടു, ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും
അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കിയ
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയേണം
എന്നുള്ള സുവിശേഷം ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നു. 16 കഴിഞ്ഞ
കാലങ്ങളിൽ അവൻ സകലജാതികളെയും
സ്വന്ത വഴികളിൽ നടപ്പാൻ സമ്മതിച്ചു.
17 എങ്കിലും അവൻ നന്മചെയ്കയും
ആകാശത്തുനിന്നു മഴയും ഫലപുഷ്ടിയുള്ള
കാലങ്ങളും നിങ്ങൾക്കു തരികയും
ആഹാരവും സന്തോഷവും നല്കി
നിങ്ങളെ തൃപ്തരാക്കുകയും
ചെയ്തുപോന്നതിനാൽ തന്നെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷ്യം തരാതിരുന്നിട്ടില്ല. 18 അവർ
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു തങ്ങൾക്കു യാഗം
കഴിക്കാതവണ്ണം പുരുഷാരത്തെ
പ്രയാസത്തോടെ തടുത്തു. 19
എന്നാൽ അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ നിന്നും
ഇക്കോന്യയിൽ നിന്നും യെഹൂദന്മാർ
വന്നു കൂടി പുരുഷാരത്തെ വശത്താക്കി
പൗലൊസിനെ കല്ലെറിഞ്ഞു; അവൻ
മരിച്ചു എന്നു വിചാരിച്ചിട്ടു അവനെ
പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തേക്കു ഇഴെച്ചു
കളഞ്ഞു. 20 എന്നാൽ ശിഷ്യന്മാർ
അവനെ ചുറ്റിനിൽക്കയിൽ അവൻ
എഴുന്നേറ്റു പട്ടണത്തിൽ ചെന്നു;
പിറ്റെന്നാൾ ബർന്നബാസിനോടുകൂടെ
ദെർബ്ബെക്കു പോയി. 21 ആ പട്ടണത്തിലും
സുവിശേഷം അറിയിച്ചു പലരെയും
ശിഷ്യരാക്കിയശേഷം അവർ ലുസ്ത്ര,
ഇക്കോന്യ, അന്ത്യോക്യ എന്ന
പട്ടണങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങിച്ചെന്നു, 22
വിശ്വാസത്തിൽ നില നിൽക്കേണം
എന്നും നാം അനേകം കഷ്ടങ്ങളിൽകൂടി
ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കേണ്ടതാകുന്നു
എന്നും പ്രബോധിപ്പിച്ചു ശിഷ്യന്മാരുടെ
മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു പോന്നു. 23
അവർ സഭതോറും അവർക്കു
മൂപ്പന്മാരെ നിയമിക്കയും ഉപവസിച്ചും
പ്രാർത്ഥിച്ചുംകൊണ്ടു തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ച
കർത്താവിങ്കൽ അവരെ ഭാരമേല്പിക്കയും
ചെയ്തു. 24 അവർ പിസിദ്യയിൽകൂടി
കടന്നു പംഫുല്യയിൽഎത്തി, 25
പെർഗ്ഗയിൽവചനം പ്രസംഗിച്ചശേഷം
അത്തല്യെക്കു പോയി 26 അവിടെ നിന്നു
കപ്പൽ കയറി അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
പോയി; തങ്ങൾ നിവർത്തിച്ച വേലക്കായി
ദൈവകൃപയിൽ അവരെ ഭരമേല്പിച്ചയച്ചതു
അവിടെനിന്നു ആയിരുന്നുവല്ലോ. 27
അവിടെ എത്തിയശേഷം സഭയെ
ഒരുമിച്ചു കൂട്ടി, ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരുന്നു ചെയ്തതൊക്കെയും
ജാതികൾക്കു വിശ്വാസത്തിന്റെ വാതിൽ
തുറന്നുകൊടുത്തതും അറിയിച്ചു. 28
പിന്നെ അവൻ ശിഷ്യന്മാരോടുകൂടെ
കുറെക്കാലം അവിടെ പാർത്തു.

15 യെഹൂദ്യയിൽനിന്നു ചിലർ വന്നു:
നിങ്ങൾ മോശെ കല്പിച്ച ആചാരം
അനുസരിച്ചു പരിച്ഛേദന ഏൽക്കാഞ്ഞാൽ
രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു
സഹോദരന്മാരെ ഉപദേശിച്ചു. 2
പൗലൊസിന്നും ബർന്നബാസിന്നും
അവരോടു അല്പമല്ലാത്ത വാദവും

തർക്കവും ഉണ്ടായിട്ടു പൗലൊസും
ബർന്നബാസും അവരിൽ മറ്റു
ചിലരും ഈ തർക്കസംഗതിയെപ്പറ്റി
യെരൂശലേമിൽ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ പോകേണം
എന്നു നിശ്ചയിച്ചു. 3 സഭ
അവരെ യാത്ര അയച്ചിട്ടു അവർ
ഫൊയ്നീക്ക്യയിലും ശമര്യയിലും കൂടി
കടന്നു ജാതികളുടെ മാനസാന്തരവിവരം
അറിയിച്ചു സഹോദരന്മാർക്കു
മഹാസന്തോഷം വരുത്തി. 4
അവർ യെരൂശലേമിൽ എത്തിയാറെ
സഭയും അപ്പൊസ്തലന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും അവരെ കൈക്കൊണ്ടു;
ദൈവം തങ്ങളോടുകൂടെ ഇരുന്നു
ചെയ്തതൊക്കയും അവർ അറിയിച്ചു.
5 എന്നാൽ പരീശപക്ഷത്തിൽനിന്നു
വിശ്വസിച്ചവർ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു അവരെ
പരിച്ഛേദന കഴിപ്പിക്കയും മോശെയുടെ
ന്യായപ്രമാണം ആചരിപ്പാൻ കല്പിക്കയും
വേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 6 ഈ
സംഗതിയെക്കുറിച്ചു വിചാരിപ്പാൻ
അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരും വന്നു
കൂടി. 7 വളരെ തർക്കം ഉണ്ടായശേഷം
പത്രൊസ് എഴുന്നേറ്റു അവരോടു
പറഞ്ഞതു: സഹോദരന്മാരേ, കുറെ നാൾ
മുമ്പെ ദൈവം നിങ്ങളിൽ വെച്ചു ഞാൻ
മുഖാന്തരം ജാതികൾ സുവിശേഷവചനം
കേട്ടു വിശ്വസിക്കേണം എന്നു
നിശ്ചയിച്ചതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
8 ഹൃദയങ്ങളെ അറിയുന്ന ദൈവം
നമുക്കു തന്നതുപോലെ അവർക്കും
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൊടുത്തുകൊണ്ടു
സാക്ഷിനിന്നു വിശ്വാസത്താൽ 9 അവരുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിച്ചതിനാൽ
നമുക്കും അവർക്കും തമ്മിൽ ഒരു
വ്യത്യാസവും വെച്ചിട്ടില്ല. 10 ആകയാൽ
നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കും നമുക്കും
ചുമപ്പാൻ കിഴിഞ്ഞിട്ടില്ലത്ത നുകം
ശിഷ്യന്മാരുടെ കഴുത്തിൽ വെപ്പാൻ
നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തെ
പരീക്ഷിക്കുന്നതു എന്തു? 11 കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ കൃപയാൽ രക്ഷപ്രാപിക്കും
എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ
അവരും വിശ്വസിക്കുന്നു. 12 ജനസമൂഹം
എല്ലാം മിണ്ടാതെ ബർന്നബാസും
പൗലൊസും ദൈവം തങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്യിച്ച
അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും എല്ലാം
വിവരിക്കുന്നതു കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.
13 അവർ പറഞ്ഞു നിറുത്തിയശേഷം
യാക്കോബ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: 14
സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു കേട്ടു
കൊൾവിൻ; ദൈവം തന്റെ നാമത്തിന്നായി
ജാതികളിൽനിന്നു ഒരു ജനത്തെ
എടുത്തുകൊൾവാൻ ആദ്യമായിട്ടു
കടാക്ഷിച്ചതു ശിമോൻ വിവരിച്ചുവല്ലോ. 15
ഇതിനോടു പ്രവാചകന്മാരുടെ വാക്യങ്ങളും
ഒക്കുന്നു: 16 “അനന്തരം ഞാൻ ദാവീദിന്റെ
വീണുപോയ കൂടാരത്തെ വീണ്ടും
പണിയും; അതിന്റെ ശൂന്യശിഷ്ടങ്ങളെ
വീണ്ടും പണിതു അതിനെ നിവിർത്തും;
17 മനുഷ്യരിൽ ശേഷിച്ചവരും എന്റെ
നാമം വിളിച്ചിരിക്കുന്ന സകലജാതികളും
കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കും എന്നു 18
ഇതു പൂർവ്വകാലം മുതൽ അറിയിക്കുന്ന
കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. (aiōn g165)
19 ആകയാൽ ജാതികളിൽനിന്നു
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിയുന്നവരെ
നാം അസഹ്യപ്പെടുത്താതെ 20
അവർ വിഗ്രഹമാലിന്യങ്ങൾ,
പരസംഗം, ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു, രക്തം
എന്നിവ വർജ്ജിച്ചിരിപ്പാൻ നാം
അവർക്കു എഴുതേണം എന്നു ഞാൻ
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. 21 മോശെയുടെ

ന്യായപ്രമാണം ശബ്ബത്തുതോറും
പള്ളികളിൽ വായിച്ചുവരുന്നതിനാൽ
പൂർവ്വകാലംമുതൽ പട്ടണം തോറും
അതു പ്രസംഗിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ.
22 അപ്പോൾ തങ്ങളിൽ ചില
പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
പൗലൊസിനോടും ബർന്നബാസിനോടും
കൂടെ അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
അയക്കേണം എന്നു അപ്പൊസ്തലന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും സർവ്വസഭയും നിർണ്ണയിച്ചു,
സഹോദരന്മാരിൽ പ്രമാണപ്പെട്ട
പുരുഷന്മാരായ ബർശബാസ്
എന്ന യൂദയെയും ശീലാസിനെയും
നിയോഗിച്ചു. 23 അവരുടെ കൈവശം
എഴുതി അയച്ചതെന്തെന്നാൽ:
അപ്പൊസ്തലന്മാരും മൂപ്പന്മാരായ
സഹോദരന്മാരും അന്ത്യൊക്ക്യയിലും
സൂറിയയിലും കിലിക്ക്യയിലും ജാതികളിൽ
നിന്നു ചേർന്ന സഹോദരന്മാർക്കു വന്ദനം.
24 ഞങ്ങൾ കല്പന കൊടുക്കാതെ ചിലർ
ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
നിങ്ങളെ വാക്കുകളാൽ ഭ്രമിപ്പിച്ചു
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കലക്കിക്കളഞ്ഞു
എന്നു കേൾക്കകൊണ്ടു 25 ഞങ്ങൾ ചില
പുരുഷന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തിന്നു വേണ്ടി പ്രാണത്യാഗം
ചെയ്തവരായ നമ്മുടെ 26 പ്രിയ
ബർന്നബാസോടും പൗലൊസോടും കൂടെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയക്കേണം
എന്നു ഞങ്ങൾ ഒരുമനപ്പെട്ടു നിശ്ചയിച്ചു.
27 ആകയാൽ ഞങ്ങൾ യൂദയെയും
ശീലാസിനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു;
അവർ വാമൊഴിയായും ഇതുതന്നേ
അറിയിക്കും. 28 വിഗ്രഹാർപ്പിതം, രക്തം,
ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതു, പരസംഗം എന്നിവ
വർജ്ജിക്കുന്നതു ആവശ്യം എന്നല്ലാതെ
അധികമായ ഭാരം ഒന്നും നിങ്ങളുടെ മേൽ
ചുമത്തരുതു എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്നും
ഞങ്ങൾക്കും തോന്നിയിരിക്കുന്നു. 29
ഇവ വർജ്ജിച്ചു സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ
നന്നു; ശുഭമായിരിപ്പിൻ. 30 അങ്ങനെ
അവർ വിടവാങ്ങി അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ
ചെന്നു ജനസമൂഹത്തെ കൂട്ടിവരുത്തി
ലേഖനം കൊടുത്തു. 31 അവർ ഈ
ആശ്വാസവചനം വായിച്ചു സന്തോഷിച്ചു.
32 യൂദയും ശീലാസും പ്രവാചകന്മാർ
ആകകൊണ്ടു പല വചനങ്ങളാലും
സഹോദരന്മാരെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു
ഉറപ്പിച്ചു. 33 കുറെനാൾ താമസിച്ചശേഷം
സഹോദരന്മാർ അവരെ അയച്ചവരുടെ
അടുക്കലേക്കു സമാധാനത്തോടെ
പറഞ്ഞയച്ചു. 34 എന്നാൽ പൗലൊസും
ബർന്നബാസും അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ
പാർത്തു 35 മറ്റു പലരോടും കൂടി
കർത്താവിന്റെ വചനം ഉപദേശിച്ചും
സുവിശേഷിച്ചും കൊണ്ടിരുന്നു. 36
കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു പൗലൊസ്
ബർന്നബാസിനോടു: നാം കർത്താവിന്റെ
വചനം അറിയിച്ച പട്ടണംതോറും
പിന്നെയും ചെന്നു സഹോദരന്മാർ
എങ്ങനെയിരിക്കുന്നു എന്നു നോക്കുക
എന്നു പറഞ്ഞു. 37 മർക്കൊസ് എന്ന
യോഹന്നാനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
പോകുവാൻ ബർന്നബാസ് ഇച്ഛിച്ചു.
38 പൗലൊസോ പംഫുല്യയിൽനിന്നു
തങ്ങളെ വിട്ടു പ്രവൃത്തിക്കു വരാതെ
പോയവനെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നതു
യോഗ്യമല്ല എന്നു നിരൂപിച്ചു. 39 അങ്ങനെ
അവർ തമ്മിൽ ഉഗ്രവാദമുണ്ടായിട്ടു വേർ
പിരിഞ്ഞു, ബർന്നബാസ് മർക്കൊസിനെ
കൂട്ടി കപ്പൽകയറി കുപ്രൊസ്
ദ്വീപിലേക്കു പോയി. 40 പൗലൊസോ
ശീലാസിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു
സഹോദരന്മാരാൽ കർത്താവിന്റെ
കൃപയിൽ ഭരമേല്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടു 41 യാത്ര

പുറപ്പെട്ടു സുറിയാ കിലിക്യാ ദേശങ്ങളിൽ
കൂടി സഞ്ചരിച്ചു സഭകളെ ഉറപ്പിച്ചു
പോന്നു.

16 അവൻ ദെർബ്ബെയിലും ലുസ്ത്രയിലും
ചെന്നു. അവിടെ വിശ്വാസമുള്ളോരു
യെഹൂദസ്ത്രീയുടെ മകനായി
തിമൊഥെയൊസ് എന്നു പേരുള്ള ഒരു
ശിഷ്യൻ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവന്റെ അപ്പൻ
യവനനായിരുന്നു. 2 അവൻ ലുസ്ത്രയിലും
ഇക്കോന്യയിലുമുള്ള സഹോദരന്മാരാൽ
നല്ല സാക്ഷ്യം കൊണ്ടവൻ ആയിരുന്നു.
3 അവൻ തന്നോടുകൂടെ പോരേണം
എന്നു പൗലൊസ് ഇച്ഛിച്ചു;
അവന്റെ അപ്പൻ യവനൻ എന്നു
അവിടങ്ങളിലുള്ള യഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും
അറിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അവരെ
വിചാരിച്ചു അവനെ പരിച്ഛേദന കഴിപ്പിച്ചു.
4 അവർ പട്ടണം തോറും ചെന്നു
യെരൂശലേമിലെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും
മൂപ്പന്മാരും വിധിച്ച നിർണ്ണയങ്ങൾ
പ്രമാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവർക്കു
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 5 അങ്ങനെ സഭകൾ
വിശ്വാസത്തിൽ ഉറെക്കയും എണ്ണത്തിൽ
ദിവസേന പെരുകുകയും ചെയ്തു. 6 അവർ
ആസ്യയിൽ വചനം പ്രസംഗിക്കരുതെന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു വിലക്കുകയാൽ
ഫ്രുഗ്യയിലും ഗലാത്യദേശത്തിലും
കൂടി സഞ്ചരിച്ചു, 7 മുസ്യയിൽ
എത്തി ബിഥുന്യെക്കു പോകുവാൻ
ശ്രമിച്ചു; യേശുവിന്റെ ആത്മാവോ
അവരെ സമ്മതിച്ചില്ല. 8 അവർ മുസ്യ
കടന്നു ത്രോവാസിൽ എത്തി. 9
അവിടെവെച്ചു പൗലൊസ് രാത്രിയിൽ
മക്കെദോന്യക്കാരനായൊരു പുരുഷൻ
അരികെ നിന്നു: നീ മക്കെദോന്യെക്കു
കടന്നുവന്നു ഞങ്ങളെ സഹായിക്ക
എന്നു തന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതായി
ഒരു ദർശനം കണ്ടു. 10 ഈ ദർശനം
കണ്ടിട്ടു അവരോടു സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ ദൈവം ഞങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിശ്ചയിച്ചു,
ഞങ്ങൾ ഉടനെ മക്കെദോന്യെക്കു
പുറപ്പെടുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 11 അങ്ങനെ
ഞങ്ങൾ ത്രോവാസിൽനിന്നു കപ്പൽ
നീക്കി നേരെ സമൊത്രാക്കെയിലേക്കും
പിറ്റെന്നാൾ നവപൊലിക്കും അവിടെ
നിന്നു ഫിലിപ്പിയിലേക്കും ചെന്നു. 12
ഇതു മക്കെദോന്യയുടെ ആ ഭാഗത്തെ
ഒരു പ്രധാന പട്ടണവും റോമക്കാർ
കുടിയേറിപ്പാർത്തതും ആകുന്നു;
ആ പട്ടണത്തിൽ ഞങ്ങൾ ചില
ദിവസം പാർത്തു. 13 ശബ്ബത്തുനാളിൽ
ഞങ്ങൾ ഗോപുരത്തിന്നു പുറത്തേക്കു
പോയി അവിടെ പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലം
ഉണ്ടായിരിക്കും എന്നു ഞങ്ങൾ
വിചാരിച്ചു പുഴവക്കത്തു ഇരുന്നു, അവിടെ
കൂടിവന്ന സ്ത്രീകളോടു സംസാരിച്ചു.
14 തുയത്തൈരാപട്ടണക്കാരത്തിയും
രക്താംബരം വില്ക്കുന്നവളുമായി ലുദിയ
എന്നു പേരുള്ള ദൈവ ഭക്തയായോരു
സ്ത്രീ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പൗലൊസ്
സംസാരിച്ചതു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതിന്നു
കർത്താവു അവളുടെ ഹൃദയം
തുറന്നു 15 അവളും കുടുംബവും
സ്നാനം ഏറ്റ ശേഷം: നിങ്ങൾ
എന്നെ കർത്താവിൽ വിശ്വസ്ത എന്നു
എണ്ണിയിരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ എന്റെ വീട്ടിൽ
വന്നു പാർപ്പിൻ എന്നു അപേക്ഷിച്ചു
ഞങ്ങളെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. 16 ഞങ്ങൾ
പ്രാർത്ഥനാസ്ഥലത്തേക്കു ചെല്ലുമ്പോൾ
വെളിച്ചപ്പാടത്തിയായി ലക്ഷണം
പറഞ്ഞു യജമാനന്മാർക്കു വളരെ ലാഭം
വരുത്തുന്ന ഒരു ബാല്യക്കാരത്തി ഞങ്ങളെ
എതിരേറ്റു. 17 അവൾ പൗലൊസിന്റെയും
ഞങ്ങളുടെയും പിന്നാലെ വന്നു:
ഈ മനുഷ്യർ അത്യുന്നതനായ

ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാർ, രക്ഷാമാർഗ്ഗം
നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്നവർ എന്നു
വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 18 ഇങ്ങനെ അവൾ
പലനാൾ ചെയ്തുവന്നു. പൗലൊസ്
മുഷിഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നോക്കി അവളിലുള്ള
ഭൂതത്തോടു: അവളെ വിട്ടുപോകുവാൻ
ഞാൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ആ നാഴികയിൽ തന്നേ അതു
അവളെ വിട്ടുപോയി. 19 അവളുടെ
യജമാനന്മാർ തങ്ങളുടെ ലാഭത്തിന്റെ
ആശ പോയ്പോയതു കണ്ടിട്ടു
പൗലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും
പിടിച്ചു, ചന്തസ്ഥലത്തു പ്രമാണികളുടെ
അടുക്കലേക്കു വലിച്ചു കൊണ്ടുപോയി
20 അധിപതികളുടെ മുമ്പിൽ നിർത്തി;
യെഹൂദന്മാരായ ഈ മനുഷ്യർ
നമ്മുടെ പട്ടണത്തെ കലക്കി, 21
റോമാക്കാരായ നമുക്കു അംഗീകരിപ്പാനും
അനുസരിപ്പാനും ന്യായമല്ലാത്ത
ആചാരങ്ങളെ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 22 പുരുഷാരവും അവരുടെ
നേരെ ഇളകി; അധിപതികൾ അവരുടെ
വസ്ത്രം പറിച്ചുരിഞ്ഞു കോൽകൊണ്ടു
അവരെ അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 23 അവരെ
വളരെ അടിപ്പിച്ചശേഷം തടവിൽ ആക്കി
കാരാഗൃഹപ്രമാണിയോടു അവരെ
സൂക്ഷ്മത്തോടെ കാപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 24
അവൻ ഇങ്ങനെയുള്ള കല്പന കിട്ടുകയാൽ
അവരെ അകത്തെ തടവിൽ ആക്കി
അവരുടെ കാൽ ആമത്തിൽ ഇട്ടു പൂട്ടി. 25
അർദ്ധരാത്രിക്കു പൗലൊസും ശീലാസും
പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തെ പാടി സ്തുതിച്ചു;
തടവുകാർ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. 26
പെട്ടെന്നു വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി,
കാരാഗൃഹത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം കുലുങ്ങി
വാതിൽ ഒക്കെയും തുറന്നുപോയി,
എല്ലാവരുടെയും ചങ്ങല അഴിഞ്ഞുവീണു.
27 കരാഗൃഹപ്രമാണി ഉറക്കുണർന്നു
കാരാഗൃഹത്തിന്റെ വാതിലുകൾ
ഉറന്നിരിക്കുന്നതു കണ്ടിട്ടു ചങ്ങലക്കാർ
ഓടിപ്പോയ്ക്കളഞ്ഞു എന്നു ഊഹിച്ചു
വാളൂരി തന്നെത്താൻ കൊല്ലുവാൻ
ഭാവിച്ചു. 28 അപ്പോൾ പൗലൊസ്: നിനക്കു
ഒരു ദോഷവും ചെയ്യരുതു; ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇവിടെ ഉണ്ടല്ലോ എന്നു
ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 29 അവൻ
വെളിച്ചം ചോദിച്ചു അകത്തേക്കു ചാടി
വിറെച്ചുകൊണ്ടു പൗലൊസിന്റെയും
ശീലാസിന്റെയും മുമ്പിൽ വീണു. 30
അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു:
യജമാനന്മാരേ, രക്ഷ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചു. 31
കർത്താവായ യേശുവിൽ വിശ്വസിക്ക;
എന്നാൽ നീയും നിന്റെ കുടുംബവും
രക്ഷപ്രാപിക്കും എന്നു അവർ പറഞ്ഞു.
32 പിന്നെ അവർ കർത്താവിന്റെ വചനം
അവനോടും അവന്റെ വീട്ടിലുള്ള
എല്ലാവരോടും പ്രസംഗിച്ചു. 33
അവൻ രാത്രിയിൽ, ആ നാഴികയിൽ
തന്നേ, അവരെ കൂട്ടികൊണ്ടുപോയി
അവരുടെ മുറിവുകളെ കഴുകി;
താനും തനിക്കുള്ളവരെല്ലാവരും
താമസിയാതെ സ്നാനം ഏറ്റു. 34
പിന്നെ അവരെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊണ്ടു
അവർക്കു ഭക്ഷണം കൊടുത്തു,
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചതിൽ വീടടക്കം
ആനന്ദിച്ചു. 35 നേരം പുലർന്നപ്പോൾ
അധിപതികൾ കോല്ക്കാരെ അയച്ചു:
ആ മനുഷ്യരെ വിട്ടയക്കേണം എന്നു
പറയിച്ചു. 36 കാരാഗൃഹപ്രമാണി
ഈ വാക്കു പൗലൊസിനോടു
അറിയിച്ചു: നിങ്ങളെ വിട്ടയപ്പാൻ
അധിപതികൾ ആളയച്ചിരിക്കുന്നു;
ആകയാൽ സമാധാനത്തോടെ
പോകുവിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 37

പൗലൊസ് അവരോടു: റോമപൗരന്മാരായ
ഞങ്ങളെ അവർ വിസ്താരം കൂടാതെ
പരസ്യമായി അടിപ്പിച്ചു തടവിലാക്കിയല്ലോ;
ഇപ്പോൾ രഹസ്യമായി ഞങ്ങളെ
പുറത്താക്കുന്നുവോ? അങ്ങനെ അല്ല;
അവർ തന്നേ വന്നു ഞങ്ങളെ പുറത്തു
കൊണ്ടുപോകട്ടെ എന്നു പറഞ്ഞു. 38
കോല്ക്കാർ ആ വാക്കു അധിപതികളോടു
ബോധിപ്പിച്ചാറെ അവർ റോമ പൗരന്മാർ
എന്നു കേട്ടു അവർ ഭയപ്പെട്ടു ചെന്നു
അവരോടു നല്ല വാക്കു പറഞ്ഞു. 39
അവരെ പുറത്തു കൊണ്ടുവന്നു പട്ടണം
വിട്ടുപോകേണം എന്നു അപേക്ഷിച്ചു.
40 അവർ തടവു വിട്ടു ലുദിയയുടെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു സഹോദരന്മാരെ കണ്ടു
ആശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം പുറപ്പെട്ടു പോയി.

17 അവർ അംഫിപൊലിസിലും
അപ്പൊലോന്യയിലും കൂടി കടന്നു
തെസ്സലൊനീക്കയിൽ എത്തി; അവിടെ
യെഹൂദന്മാരുടെ ഒരു പള്ളി ഉണ്ടായിരുന്നു.
2 പൗലൊസ് പതിവുപോലെ അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു മൂന്നു ശബ്ബത്തിൽ
തിരുവെഴുത്തുകളെ ആധാരമാക്കി
അവരോടു വാദിച്ചു. 3 ക്രിസ്തു കഷ്ടം
അനുഭവിക്കയും മരിച്ചവരിൽ നിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുയും ചെയ്യേണ്ടതു
എന്നും ഞാൻ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന
ഈ യേശുതന്നേ ക്രിസ്തു എന്നും
തെളിയിച്ചു വിവരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
4 അവരിൽ ചിലരും ഭക്തിയുള്ള
യവനന്മാരിൽ ഒരു വലിയ കൂട്ടവും
മാന്യസ്ത്രീകളിൽ അനേകരും വിശ്വസിച്ചു
പൗലൊസിനോടും ശീലാസിനോടും
ചേർന്നു. 5 യെഹൂദന്മാരോ അസൂയപൂണ്ടു,
മിനക്കെട്ടുനടക്കുന്ന ചില ദുഷ്ടന്മാരെ
ചേർത്തു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി
പട്ടണത്തിൽ കലഹം ഉണ്ടാക്കി
യാസോന്റെ വീടു വളഞ്ഞു അവരെ
ജനസമൂഹത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ
ശ്രമിച്ചു. 6 അവരെ കാണാഞ്ഞിട്ടു
യാസോനെയും ചില സഹോദരന്മാരെയും
നഗരാധിപന്മാരുടെ അടുക്കലേക്കു
ഇഴെച്ചുകൊണ്ടു: ഭൂലോകത്തെ
കലഹിപ്പിച്ചവർ ഇവിടെയും എത്തി; 7
യാസോൻ അവരെ കൈക്കൊണ്ടും
ഇരിക്കുന്നു; അവർ ഒക്കെയും യേശു
എന്ന മറ്റൊരുവൻ രാജാവു എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു കൈസരുടെ
നിയമങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലമായി
പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു നിലവിളിച്ചു.
8 ഇതു കേട്ടിട്ടു പുരുഷാരവും
നഗരാധിപന്മാരും ഭ്രമിച്ചു. 9
യാസോൻ മുതലായവരോടു ജാമ്യം
വാങ്ങി അവരെ വിട്ടയച്ചു. 10
സഹോദരന്മാർ ഉടനെ, രാത്രിയിൽ തന്നേ,
പൗലൊസിനെയും ശീലാസിനെയും
ബെരോവെക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. അവിടെ
എത്തിയാറെ അവർ യെഹൂദന്മാരുടെ
പള്ളിയിൽ പോയി. 11 അവർ
തെസ്സലോനീക്കയിലുള്ളവരെക്കാൾ
ഉത്തമന്മാരായിരുന്നു. അവർ
വചനം പൂർണ്ണജാഗ്രതയോടെ
കൈക്കൊണ്ടതല്ലാതെ അതു
അങ്ങനെ തന്നെയോ എന്നു ദിനംപ്രതി
തിരുവെഴുത്തുകളെ പരിശോധിച്ചു
പോന്നു. 12 അവരിൽ പലരും മാന്യരായ
യവനസ്ത്രീകളിലും പുരുഷന്മാരിലും
അനേകരും വിശ്വസിച്ചു. 13 പൗലൊസ്
ബെരോവയിലും ദൈവവചനം
അറിയച്ചതു തെസ്സലൊനീക്കയിലെ
യെഹൂദന്മാർ അറിഞ്ഞു അവിടെയും
വന്നു പുരുഷാരത്തെ ഇളക്കി ഭ്രമിപ്പിച്ചു.
14 ഉടനെ സഹോദരന്മാർ പൗലൊസിനെ
സമുദ്രതീരത്തേക്കു പറഞ്ഞയച്ചു;
ശീലാസും തിമൊഥെയോസും
അവിടെത്തന്നേ പാർത്തു. 15

പൗലൊസിനോടുകൂടെ വഴിത്തുണ
പോയവർ അവനെ അഥേനയോളം
കൊണ്ടുപോയി; ശീലാസും
തിമൊഥെയോസും കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ
തന്റെ അടുക്കൽ വരേണം എന്നുള്ള
കല്പന വാങ്ങി മടങ്ങിപ്പോന്നു. 16
അഥേനയിൽ പൗലൊസ് അവർക്കായി
കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ നഗരത്തിൽ
ബിംബങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
കണ്ടു മനസ്സിന്നു ചൂടുപിടിച്ചു.
17 അവൻ പള്ളിയിൽവെച്ചു
യെഹൂദന്മാരോടും ദൈവഭക്തന്മാരോടും
ചന്ത സ്ഥലത്തു ദിവസേന
കണ്ടവരോടും സംഭാഷിച്ചുപോന്നു. 18
എപ്പിക്കൂര്യരും സ്തോയിക്കരും ആയ
തത്വജ്ഞാനികളിൽ ചിലർ അവനോടു
വാദിച്ചു: ഈ വിടുവായൻ എന്തു പറവാൻ
പോകുന്നു എന്നു ചിലരും അവൻ
യേശുവിനെയും പുനരുത്ഥാനത്തെയും
പ്രസംഗിക്കകൊണ്ടു: ഇവൻ
അന്യദേവതകളെ ഘോഷിക്കുന്നവൻ
എന്നു തോന്നുന്നു എന്നു മറ്റു
ചിലരും പറഞ്ഞു 19 പിന്നെ അവനെ
പിടിച്ചു അരയോപഗക്കുന്നിന്മേൽ
കൊണ്ടുചെന്നു: നീ പ്രസ്താവിക്കുന്ന
ഈ നവീനോപദേശം ഇന്നതു എന്നു
ഞങ്ങൾക്കു അറിയാമോ? 20 നീ
ചില അപൂർവ്വങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ
ചെവിയിൽ കടത്തുന്നുവല്ലോ; അതു
എന്തു എന്നു അറിവാൻ ഞങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 21
എന്നാൽ അഥേനർ ഒക്കെയും അവിടെ
വന്നു പാർക്കുന്ന പരദേശികളും വല്ല
പുതുമയും പറകയോ കേൾക്കയോ
ചെയ്‌വാനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിന്നും
അവസരമുള്ളവരല്ല. 22 പൗലൊസ്
അരയോപഗമദ്ധ്യേ നിന്നുകൊണ്ടു
പറഞ്ഞതു. അഥേനപുരുഷന്മാരേ,
നിങ്ങൾ എല്ലാറ്റിലും അതിഭക്തന്മാർ
എന്നു ഞാൻ കാണുന്നു. 23 ഞാൻ
ചുറ്റിനടന്നു നിങ്ങളുടെ പൂജാസ്ഥാനങ്ങളെ
നോക്കുമ്പോൾ “അജ്ഞാത ദേവന്നു”
എന്നു എഴുത്തുള്ള ഒരു വേദിക്കല്ലു
കണ്ടു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അറിയാതെ
പൂജിക്കുന്നതു തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്നു. 24 ലോകവും
അതിലുള്ളതു ഒക്കെയും ഉണ്ടാക്കിയ
ദൈവം സ്വർഗ്ഗത്തിന്നും ഭൂമിക്കും
നാഥനാകകൊണ്ടു കൈപ്പണിയായ
ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ വാസം ചെയ്യുന്നില്ല. 25
താൻ എല്ലാവർക്കും ജീവനും ശ്വാസവും
സകലവും കൊടുക്കുന്നവൻ ആകയാൽ
വല്ലതിന്നും മുട്ടുള്ളവൻ എന്നപോലെ
മാനുഷ്യകൈകളാൽ ശുശ്രൂഷ
ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. 26 ഭൂതലത്തിൽ
എങ്ങും കുടിയിരിപ്പാൻ അവൻ
ഒരുത്തനിൽനിന്നു മനുഷ്യജാതിയെ
ഒക്കെയും ഉളവാക്കി, അവരുടെ
നിവാസത്തിന്നു അതിരുകളും കാലങ്ങളും
നിശ്ചയിച്ചു. 27 അവർ ദൈവത്തെ
തപ്പിനോക്കി കണ്ടെത്തുമോ എന്നു
വെച്ചു അവനെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. അവൻ നമ്മിൽ ആർക്കും
അകന്നിരിക്കുന്നവനല്ലതാനും. 28
അവനിലല്ലോ നാം ജീവിക്കയും ചരിക്കയും
ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നതു. അങ്ങനെ
നിങ്ങളുടെ കവിവരന്മാരിലും ചിലർ:
“നാം അവന്റെ സന്താനമല്ലോ” എന്നു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 29 നാം ദൈവത്തിന്റെ
സന്താനം എന്നു വരികയാൽ
ദൈവം മനുഷ്യന്റെ ശില്പവിദ്യയും
സങ്കല്പവുംകൊണ്ടു കൊത്തിത്തീർക്കുന്ന
പൊൻ, വെള്ളി, കല്ലു എന്നിവയോടു
സദൃശം എന്നു നിരൂപിക്കേണ്ടതല്ല.
30 എന്നാൽ അറിയായ്മയുടെ
കാലങ്ങളെ ദൈവം ലക്ഷ്യമാക്കാതെ

ഇപ്പോൾ എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരും
മാനസാന്തരപ്പെടേണമെന്നു മനുഷ്യരോടു
കല്പിക്കുന്നു. 31 താൻ നിയമിച്ച പുരുഷൻ
മുഖാന്തരം ലോകത്തെ നീതിയിൽ ന്യായം
വിധിപ്പാൻ അവൻ ഒരു ദിവസത്തെ
നിശ്ചയിച്ചു; അവനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചതിനാൽ
എല്ലാവർക്കും അതിന്റെ ഉറപ്പു
നല്കിയുമിരിക്കുന്നു. 32 മരിച്ചവരുടെ
പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു
ചിലർ പരിഹസിച്ചു; മറ്റുചിലർ: ഞങ്ങൾ
ഇതിനെപ്പറ്റി പിന്നെയും നിന്റെ പ്രസംഗം
കേൾക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 33
അങ്ങനെ പൗലൊസ് അവരുടെ നടുവിൽ
നിന്നു പോയി 34 ചില പുരുഷന്മാർ
അവനോടു ചേർന്നു വിശ്വസിച്ചു;
അവരിൽ അരയോപഗസ്ഥാനിയായ
ദിയൊനുസ്യോസും ദമരീസ് എന്നു
പേരുള്ളോരു സ്ത്രീയും മറ്റു ചിലരും
ഉണ്ടായിരുന്നു.

18 അനന്തരം അവൻ അഥേന
വിട്ടു കൊരിന്തിൽ ചെന്നു. 2
യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും റോമനഗരം
വിട്ടു പോകണം എന്നു ക്ലൗദ്യൊസ്
കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഇത്തല്യയിൽ
നിന്നു ആ ഇടെക്കു വന്നവനായി
പൊന്തൊസ്കാരൻ അക്വിലാസ് എന്നു
പേരുള്ളോരു യെഹൂദനെയും അവന്റെ
ഭാര്യ പ്രിസ്കില്ലയെയും കണ്ടു അവരുടെ
അടുക്കൽ ചെന്നു. 3 തൊഴിൽ
ഒന്നാകകൊണ്ടു അവൻ അവരോടുകൂടെ
പാർത്തു വേല ചെയ്തുപോന്നു;
തൊഴിലോ കൂടാരപ്പണിയായിരുന്നു.
4 എന്നാൽ ശബ്ബത്ത്തോറും അവൻ
പള്ളിയിൽ സംവാദിച്ചു യെഹൂദന്മാരെയും
യവനന്മാരെയും സമ്മതിപ്പിച്ചു.
5 ശീലാസും തിമൊഥെയൊസും
മക്കെദോന്യയിൽ നിന്നു വന്നാറെ
പൗലൊസ് വചനഘോഷണത്തിൽ
ശുഷ്കാന്തിപൂണ്ടു യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു
എന്നു യെഹൂദന്മാർക്കു സാക്ഷീകരിച്ചു. 6
അവർ എതിർ പറയുകയും ദുഷിക്കയും
ചെയ്കയാൽ അവൻ വസ്ത്രം കുടഞ്ഞു:
നിങ്ങളുടെ നാശത്തിന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
ഉത്തരവാദികൾ; ഞാൻ നിർമ്മലൻ;
ഇനിമേൽ ഞാൻ ജാതികളുടെ അടുക്കൽ
പോകും എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞു.
7 അവൻ അവിടം വിട്ടു, തീത്തൊസ്
യുസ്തൊസ് എന്ന ഒരു ദൈവഭക്തന്റെ
വീട്ടിൽ ചെന്നു; അവന്റെ വീടു
പള്ളിയോടു തൊട്ടിരുന്നു. 8 പള്ളി
പ്രമാണിയായ ക്രിസ്പൊസ് തന്റെ സകല
കുടുംബത്തോടുംകൂടെ കർത്താവിൽ
വിശ്വസിച്ചു; കൊരിന്ത്യരിൽ അനേകർ
വചനം കേട്ടു വിശ്വസിച്ചു സ്നാനം ഏറ്റു.
9 രാത്രിയിൽ കർത്താവു ദർശനത്തിൽ
പൗലൊസിനോടു: നീ ഭയപ്പെടാതെ
പ്രസംഗിക്ക; മിണ്ടാതിരിക്കരുതു; 10 ഞാൻ
നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടു; ആരും നിന്നെ
കയ്യേറ്റം ചെയ്തു ദോഷപ്പെടുത്തുകയില്ല;
ഈ പട്ടണത്തിൽ എനിക്കു വളരെ
ജനം ഉണ്ടു എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു.
11 അങ്ങനെ അവൻ ഒരാണ്ടും
ആറുമാസവും അവരുടെ ഇടയിൽ
ദൈവവചനം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
താമസിച്ചു. 12 ഗല്ലിയോൻ അഖായയിൽ
ദേശാധിപതിയായി വാഴുമ്പോൾ
യെഹൂദന്മാർ പൗലൊസിന്റെ നേരെ
ഒരുമനപ്പെട്ടു എഴുന്നേറ്റു, അവനെ
ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
കൊണ്ടുചെന്നു: 13 ഇവൻ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു വിരോധമായി
ദൈവത്തെ ഭജിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ
സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 14
പൗലൊസ് വായ്തുറപ്പാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ
ഗല്ലിയോൻ യെഹൂദന്മാരോടു:

യെഹൂദന്മാരേ, വല്ല അന്യായമോ
വല്ലാത്ത പാതകമോ ആയിരുന്നെങ്കിൽ
ഞാൻ ക്ഷമയോടെ നിങ്ങളുടെ
സങ്കടം കേൾക്കുമായിരുന്നു. 15
വചനത്തെയും നാമങ്ങളെയും നിങ്ങളുടെ
ന്യായപ്രമാണത്തെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള
തർക്കസംഗതികൾ എങ്കിലോ നിങ്ങൾ
തന്നേ നോക്കിക്കൊൾവിൻ; ഈ
വകെക്കു ന്യായാധിപതി ആകുവാൻ
എനിക്കു മനസ്സില്ല എന്നു പറഞ്ഞു
16 അവരെ ന്യായാസനത്തിങ്കൽനിന്നു
പുറത്താക്കി. 17 എല്ലാവരും
പള്ളിപ്രമാണിയായ സോസ്ഥനേസിനെ
പിടിച്ചു ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
വെച്ചു അടിച്ചു; ഇതു ഒന്നും
ഗല്ലിയോൻ കൂട്ടാക്കിയില്ല. 18
പൗലൊസ് പിന്നെയും കുറെനാൾ
പാർത്തശേഷം സഹോദരന്മാരോടു
യാത്ര പറഞ്ഞിട്ടു, തനിക്കു ഒരു നേർച്ച
ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ കെംക്രയയിൽ
വെച്ചു തല ക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചിട്ടു
പ്രിസ്കില്ലയോടും അക്വിലാസിനോടും
കൂടെ കപ്പൽ കയറി സുറിയയിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടു 19 എഫെസോസിൽ എത്തി
അവരെ അവിടെ വിട്ടു; അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു യെഹൂദന്മാരോടു സംഭാഷിച്ചു. 20
കുറെ കൂടെ താമസിക്കേണം എന്നു അവർ
അപേക്ഷിച്ചിട്ടു അവൻ സമ്മതിക്കാതെ: 21
ദൈവഹിതമുണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരും എന്നു പറഞ്ഞു
വിടവാങ്ങി എഫെസൊസിൽനിന്നു കപ്പൽ
നീക്കി, 22 കൈസര്യയിൽ വന്നിറങ്ങി,
യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു, സഭയെ
വന്ദനം ചെയ്തിട്ടു അന്ത്യൊക്ക്യയിലേക്കു
പോയി. 23 അവിടെ കുറെനാൾ
താമസിച്ച ശേഷം പുറപ്പെട്ടു, ക്രമത്താലെ
ഗലാത്യദേശത്തിലും ഫ്രുഗ്യയിലും
സഞ്ചരിച്ചു ശിഷ്യന്മാരെ ഒക്കെയും
ഉറപ്പിച്ചു. 24 അലക്സാന്ത്രിയക്കാരനായി
വാഗ്വൈഭവവും തിരുവെഴുത്തുകളിൽ
സാമർത്ഥ്യവുമുള്ള അപ്പൊല്ലോസ്
എന്നു പേരുള്ളോരു യെഹൂദൻ
എഫെസോസിൽ എത്തി. 25
അവൻ കർത്താവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ
ഉപദേശം ലഭിച്ചവൻ ആയിരുന്നു;
യോഹന്നാന്റെ സ്നാനത്തെക്കുറിച്ചു
മാത്രം അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിലും
ആത്മാവിൽ എരിവുള്ളവനാകയാൽ
അവൻ യേശുവിന്റെ വസ്തുത
സൂക്ഷ്മമായി പ്രസ്താവിക്കയും
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു. 26
അവൻ പള്ളിയിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
പ്രസംഗിച്ചുതുടങ്ങി; അക്വിലാസും
പ്രിസ്കില്ലയും അവന്റെ പ്രസംഗം കേട്ടാറെ
അവനെ ചേർത്തുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
മാർഗ്ഗം അധികം സ്പഷ്ടമായി അവന്നു
തെളിയിച്ചുകൊടുത്തു. 27 അവൻ
അഖായയിലേക്കു പോകുവാൻ
ഇച്ഛിച്ചപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ
അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കയും
അവനെ കൈക്കൊള്ളേണ്ടിതിന്നു
ശിഷ്യന്മാർക്കു എഴുതുകയും ചെയ്തു;
അവിടെ എത്തിയാറെ അവൻ
ദൈവകൃപയാൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കു
വളരെ പ്രയോജനമായിത്തീർന്നു. 28
യേശു തന്നേ ക്രിസ്തു എന്നു അവൻ
തിരുവെഴുത്തുകളാൽ തെളിയിച്ചു
ബലത്തോടെ യെഹൂദന്മാരെ പരസ്യമായി
ഖണ്ഡിച്ചുകളഞ്ഞു.

19 അപ്പൊല്ലോസ് കൊരിന്തിൽ
ഇരിക്കുമ്പോൾ പൗലോസ്
ഉൾപ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു
എഫെസോസിൽ എത്തി ചില ശിഷ്യന്മാരെ
കണ്ടു: 2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിട്ടു
പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചുവോ
എന്നു അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു:

പരിശുദ്ധാത്മാവു ഉണ്ടെന്നുപോലും
ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ല എന്നു അവർ
പറഞ്ഞു. 3 എന്നാൽ ഏതായിരുന്നു
നിങ്ങളുടെ സ്നാനം എന്നു അവൻ
അവരോടു ചോദിച്ചതിന്നു: യോഹന്നാന്റെ
സ്നാനം എന്നു അവർ പറഞ്ഞു. 4
അതിന്നു പൗലൊസ്: യോഹന്നാൻ
മനസാന്തരസ്നാനമത്രേ കഴിപ്പിച്ചു തന്റെ
പിന്നാലെ വരുന്നവനായ യേശുവിൽ
വിശ്വസിക്കേണം എന്നു ജനത്തോടു
പറഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു. 5 ഇതു കേട്ടാറെ
അവർ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ സ്നാനം ഏറ്റു. 6 പൗലൊസ്
അവരുടെ മേൽ കൈവെച്ചപ്പോൾ
പരിശുദ്ധാത്മാവു അവരുടെമേൽ വന്നു
അവർ അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കയും
പ്രവചിക്കയും ചെയ്തു. 7 ആ
പുരുഷന്മാർ എല്ലാം കൂടി പന്ത്രണ്ടോളം
ആയിരുന്നു. 8 പിന്നെ അവൻ പള്ളിയിൽ
ചെന്നു ദൈവരാജ്യത്തെക്കുറിച്ചു
സംവാദിച്ചും സമ്മതിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു
മൂന്നു മാസത്തോളം പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
പ്രസംഗിച്ചു. 9 എന്നാൽ ചിലർ
കഠിനപ്പെട്ടു അനുസരിക്കാതെ
പുരുഷാരത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ഈ
മാർഗ്ഗത്തെ ദുഷിച്ചപ്പോൾ അവൻ
അവരെ വിട്ടു ശിഷ്യന്മാരെ വേർതിരിച്ചു,
തുറന്നൊസിന്റെ പാഠശാലയിൽ
ദിനംപ്രതി സംവാദിച്ചുപോന്നു. 10 അതു
രണ്ടു സംവത്സരത്തോളം നടക്കയാൽ
ആസ്യയിൽ പാർക്കുന്ന യെഹൂദന്മാരും
യവനന്മാരും എല്ലാം കർത്താവിന്റെ
വചനം കേൾപ്പാൻ ഇടയായി. 11 ദൈവം
പൗലൊസ് മുഖാന്തരം അസാധാരണയായ
വീര്യപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യിക്കയാൽ 12
അവന്റെ മെയ്മേൽനിന്നു റൂമാലും
ഉത്തരീയവും രോഗികളുടെമേൽ
കൊണ്ടുവന്നിടുകയും വ്യാധികൾ
അവരെ വിട്ടുമാറുകയും ദുരാത്മാക്കൾ
പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. 13
എന്നാൽ ദേശാന്തരികളായി നടക്കുന്ന
മന്ത്രവാദികളായ ചില യെഹൂദന്മാർ:
പൗലൊസ് പ്രസംഗിക്കുന്ന യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
ആണയിടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
യേശുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലുവാൻ
തുനിഞ്ഞു. 14 ഇങ്ങനെ ചെയ്തവർ
മഹാപുരോഹിതനായ സ്കേവാ എന്ന ഒരു
യെഹൂദന്റെ ഏഴു പുത്രന്മാർ ആയിരുന്നു.
15 ദുരാത്മാവു അവരോടു: യേശുവിനെ
ഞാൻ അറിയുന്നു; പൗലൊസിനെയും
പരിചയമുണ്ടു; എന്നാൽ നിങ്ങൾ ആർ
എന്നു ചോദിച്ചു. 16 പിന്നെ ദുരാത്മാവുള്ള
മനുഷ്യൻ അവരുടെമേൽ ചാടി അവരെ
ഇരുവരെയും കീഴടക്കി ജയിക്കയാൽ
അവർ നഗ്നരും മുറിവേറ്റവരുമായി
ആ വീട്ടിൽനിന്നു ഓടിപ്പോയി. 17
ഇതു എഫേസൊസിൽ പാർക്കുന്ന
സകല യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും
അറിഞ്ഞു; അവർക്കു ഒക്കെയും
ഭയം തട്ടി, കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമം മഹിമപ്പെട്ടു 18 വിശ്വസിച്ചവരിൽ
അനേകരും വന്നു തങ്ങളുടെ
പ്രവർത്തികളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു അറിയിച്ചു.
19 ക്ഷുദ്രപ്രയോഗം ചെയ്തിരുന്ന പലരും
തങ്ങളുടെ പുസ്തകങ്ങളെ കൊണ്ടുവന്നു
എല്ലാവരും കാൺകെ ചുട്ടുകളഞ്ഞു;
അവയുടെ വില കണക്കുകൂട്ടിയാറെ
അമ്പതിനായിരം വെള്ളിക്കാശു എന്നു
കണ്ടു. 20 ഇങ്ങനെ കർത്താവിന്റെ വചനം
ശക്തിയോടെ പരന്നു പ്രബലപ്പെട്ടു.
21 ഇതു കഴിഞ്ഞിട്ടു പൗലൊസ്
മക്കെദോന്യയിലും അഖായയിലും
കൂടി കടന്നു യെരൂശലേമിലേക്കും
പോകേണം എന്നു മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചു:
ഞാൻ അവിടെ ചെന്നശേഷം റോമയും

കാണേണം എന്നു പറഞ്ഞു. 22
തനിക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നവരിൽ
തിമൊഥെയൊസ്, എരസ്തൊസ് എന്ന
രണ്ടുപേരെ മക്കെദോന്യയിലേക്കു
അയച്ചിട്ടു താൻ കുറെക്കാലം ആസ്യയിൽ
താമസിച്ചു. 23 ആ കാലത്തു ഈ
മാർഗ്ഗത്തെച്ചൊല്ലി വലിയ കലഹം
ഉണ്ടായി. 24 വെള്ളികൊണ്ടു അർത്തെമിസ്
ദേവിയുടെ ക്ഷേത്രരൂപങ്ങളെ തീർക്കുന്ന
ദെമേത്രിയൊസ് എന്ന തട്ടാൻ
തൊഴിൽക്കാർക്കു വളരെ ലാഭം വരുത്തി
വന്നു. 25 അവൻ അവരെയും ആ
വകയിൽ ഉൾപ്പെട്ട വേലക്കാരെയും
കൂട്ടിവരുത്തി: പുരുഷന്മാരേ, നമ്മുടെ
സമ്പാദ്യം ഈ തൊഴിൽകൊണ്ടു ആകുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമല്ലോ. 26
എന്നാൽ ഈ പൗലൊസ് എന്നവൻ
കയ്യാൽ തീർത്തതു ദേവന്മാർ അല്ല എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഫെസൊസിൽ
മാത്രമല്ല, മിക്കവാറും ആസ്യയിൽ
ഒക്കെയും വളരെ ജനങ്ങളെ സമ്മതിപ്പിച്ചു
മറിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ കണ്ടും
കേട്ടും ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ. 27 അതിനാൽ
നമ്മുടെ ഈ കാര്യം ആക്ഷേപത്തിൽ
ആകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നതുമല്ലാതെ
അർത്തെമിസ് മഹാദേവിയുടെ
ക്ഷേത്രം ഏതുമില്ല എന്നു വരികയും
ആസ്യമുഴുവനും ഭൂതലവും
ഭജിച്ചുപോരുന്നവളുടെ മാഹാത്മ്യം
ഒടുങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്യും എന്നു
പറഞ്ഞു. 28 അവർ ഇതു കേട്ടു ക്രോധം
നിറഞ്ഞവരായി: എഫെസ്യരുടെ
അർത്തെമിസ് മഹാദേവി എന്നു
ആർത്തു. 29 പട്ടണം മുഴുവനും
കലഹം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു, അവർ
പൗലൊസിന്റെ കൂട്ടുയാത്രക്കാരായ
ഗായൊസ് അരിസ്തർഹോസ് എന്ന
മക്കെദോന്യരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു
രംഗസ്ഥലത്തേക്കു ഒരുമനപ്പെട്ടു പാഞ്ഞു
ചെന്നു. 30 പൗലൊസ് ജനസമൂഹത്തിൽ
ചെല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചാറെ ശിഷ്യന്മാർ
അവനെ വിട്ടില്ല. 31 ആസ്യാധിപന്മാരിൽ
ചിലർ അവന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ
ആകയാൽ: രംഗസ്ഥലത്തു ചെന്നു
പോകരുതു എന്നു അവരും അവന്റെ
അടുക്കൽ ആളയച്ചു അപേക്ഷിച്ചു.
32 ജനസംഘം കലക്കത്തിലായി
മിക്കപേരും തങ്ങൾ വന്നുകൂടിയ സംഗതി
എന്തെന്നു അറിയായ്കയാൽ ചിലർ
ഇങ്ങനെയും ചിലർ അങ്ങനെയും
ആർത്തു. 33 യെഹൂദന്മാർ മുമ്പോട്ടു
ഉന്തിക്കൊണ്ടുവന്ന അലക്സന്തരിനെ
പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ സംസാരിപ്പാൻ
ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു; അലക്സന്തർ ആംഗ്യം
കാട്ടി ജനസമൂഹത്തോടു പ്രതിവാദിപ്പാൻ
ഭാവിച്ചു. 34 എന്നാൽ അവൻ
യെഹൂദൻ എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ:
എഫെസ്യരുടെ അർത്തെമിസ് മഹാദേവി
എന്നു എല്ലാവരും കൂടി രണ്ടു
മണിനേരത്തോളം ഏകശബ്ദത്തോടെ
ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 35 പിന്നെ
പട്ടണമേനവൻ പുരുഷാരത്തെ അമർത്തി
പറഞ്ഞതു: എഫെസ്യപുരുഷന്മാരേ,
എഫെസോസ് പട്ടണം അർത്തെമിസ്
മഹാദേവിക്കും ദ്യോവിൽനിന്നു വീണ
ബിംബത്തിന്നും ക്ഷേത്രപാലക എന്നു
അറിയാത്ത മനുഷ്യൻ ആർ? 36 ഇതു
എതിർമൊഴിയില്ലാത്തതാകയാൽ
നിങ്ങൾ തിടുക്കമായി ഒന്നും ചെയ്യാതെ
അടങ്ങിപ്പാർക്കേണ്ടതാകുന്നു.
37 ഈ പുരുഷന്മാരെ നിങ്ങൾ
കൂട്ടികൊണ്ടുവന്നുവല്ലോ; അവർ
ക്ഷേത്രം കവർച്ച ചെയ്യുന്നവരല്ല, നമ്മുടെ
ദേവിയെ ദുഷിക്കുന്നവരുമല്ല. 38 എന്നാൽ
ദെമേത്രിയൊസിന്നും കൂടെയുള്ള
തൊഴിൽക്കാർക്കും വല്ലവന്റെയും

നേരെ ഒരു സംഗതി ഉണ്ടെങ്കിൽ
വിസ്താരദിവസങ്ങൾ വെച്ചിട്ടുണ്ടു;
ദേശാധിപതികളും ഉണ്ടു; തമ്മിൽ
വ്യവഹരിക്കട്ടെ. 39 വേറെ കാര്യം ചൊല്ലി
ആകുന്നു വാദം എങ്കിൽ ധർമ്മസഭയിൽ
തീർക്കാമല്ലോ. 40 ഇന്നത്തെ കലഹത്തിന്നു
കാരണമില്ലായ്കയാൽ അതു നിമിത്തം
നമ്മുടെ പേരിൽ കുറ്റം ചുമത്തുവാൻ
ഇടയുണ്ടു സ്പഷ്ടം; ഈ ആൾക്കൂട്ടത്തിന്നു
ഉത്തരം പറവാൻ നമുക്കു വക
ഒന്നുമില്ലല്ലോ. 41 ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു
അവൻ സഭയെ പിരിച്ചുവിട്ടു.

20 കലഹം ശമിച്ചശേഷം പൗലൊസ്
ശിഷ്യന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തി
പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു യാത്രപറഞ്ഞു
മക്കെദോന്യെക്കു പുറപ്പെട്ടു പോയി. 2
ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടി സഞ്ചരിച്ചു
അവരെ ഏറിയോന്നു പ്രബോധിപ്പിച്ചിട്ടു
യവനദേശത്തു എത്തി. 3 അവിടെ മൂന്നു
മാസം കഴിച്ചിട്ടു സുറിയെക്കു കപ്പൽ
കയറിപ്പോകുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോൾ
യെഹൂദന്മാർ അവന്റെ നേരെ കൂട്ടുകെട്ടു
ഉണ്ടാക്കുകയാൽ മക്കെദോന്യവഴിയായി
മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. 4
ബെരോവയിലെ പുറൊസിന്റെ മകൻ
സോപത്രൊസും തെസ്സലോനിക്ക്യരായ
അരിസ്തർഹൊസും സെക്കുന്തൊസും
ദെർബ്ബെക്കാരനായ ഗായൊസും
തിമൊഥെയൊസും ആസ്യക്കാരായ
തുഹിക്കൊസും ത്രൊഫിമൊസും
ആസ്യവരെ അവനോടു കൂടെ പോയി.
5 അവർ മുമ്പെ പോയി ത്രോവാസിൽ
ഞങ്ങൾക്കായി കാത്തിരുന്നു. 6
ഞങ്ങളോ പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പത്തിന്റെ
പെരുനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫിലിപ്പിയിൽ നിന്നു
കപ്പൽ കയറി അഞ്ചു ദിവസംകൊണ്ടു
ത്രോവാസിൽ അവരുടെ അടുക്കൽ
എത്തി, ഏഴു ദിവസം അവിടെ പാർത്തു. 7
ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസത്തിൽ
ഞങ്ങൾ അപ്പം നുറുക്കുവാൻ
കൂടിവന്നപ്പോൾ പൗലൊസ് പിറ്റെന്നാൾ
പുറപ്പെടുവാൻ ഭാവിച്ചതുകൊണ്ടു
അവരോടു സംഭാഷിച്ചു പാതിരവരെയും
പ്രസംഗം നീട്ടി. 8 ഞങ്ങൾ കൂടിയിരുന്ന
മാളികയിൽ വളരെ വിളക്കു ഉണ്ടായിരുന്നു.
അവിടെ യൂത്തിക്കൊസ് എന്ന
യൗവനക്കാരൻ കിളിവാതിൽക്കൽ
ഇരുന്നു ഗാഢനിദ്ര പിടിച്ചു, 9 പൗലൊസ്
വളരെ നേരം സംഭാഷിക്കയാൽ
നിദ്രാവശനായി മൂന്നാം തട്ടിൽ നിന്നു
താഴെ വീണു; അവനെ മരിച്ചവനായി
എടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. 10 പൗലൊസ്
ഇറങ്ങിച്ചെന്നു അവന്റെമേൽ വീണു
തഴുകി: ഭ്രമിക്കേണ്ടാ; അവന്റെ പ്രാണൻ
അവനിൽ ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞു. 11
പിന്നെ അവൻ കയറിച്ചെന്നു അപ്പം
നുറുക്കി തിന്നു പുലരുവോളം സംഭാഷിച്ചു
പുറപ്പെട്ടു പോയി. 12 അവർ ആ
ബാലനെ ജീവനുള്ളവനായി കൊണ്ടുവന്നു
അത്യന്തം ആശ്വസിച്ചു. 13 ഞങ്ങൾ
മുമ്പായി കപ്പൽ കയറി പൗലൊസിനെ
അസ്സൊസിൽ വെച്ചു കയറ്റിക്കൊൾവാൻ
വിചാരിച്ചു അവിടേക്കു ഓടി; അവൻ
കാൽനടയായി വരുവാൻ വിചാരിച്ചു
ഇങ്ങനെ ചട്ടംകെട്ടിയിരുന്നു. 14 അവൻ
അസ്സൊസിൽ ഞങ്ങളോടു ചേർന്നപ്പോൾ
അവനെ കയറ്റി മിതുലേനയിൽ
എത്തി; 15 അവിടെ നിന്നു നീക്കി,
പിറ്റെന്നാൾ ഖിയൊസ്ദ്വീപിന്റെ
തൂക്കിൽ എത്തി, മറുനാൾ
സാമൊസ്ദ്വീപിൽ അണഞ്ഞു പിറ്റേന്നു
മിലേത്തൊസിൽ എത്തി. 16 കഴിയും
എങ്കിൽ പെന്തകൊസ്തുനാളേക്കു
യെരൂശലേമിൽ എത്തേണ്ടതിന്നു
പൗലൊസ് ബദ്ധപ്പെടുകയാൽ ആസ്യയിൽ
കാലതാമസം വരരുതു എന്നുവെച്ചു

എഫെസൊസിൽ അടുക്കാതെ
ഓടേണം എന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു.
17 മിലേത്തൊസിൽ നിന്നു അവൻ
എഫെസൊസിലേക്കു ആളയച്ചു
സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തി. 18
അവർ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞതു: ഞാൻ
ആസ്യയിൽ വന്ന ഒന്നാം നാൾ മുതൽ
എല്ലായ്പോഴും നിങ്ങളോടുകൂടെ
എങ്ങനെയിരുന്നു എന്നും 19
വളരെ താഴ്മയോടും കണ്ണുനീരോടും
യെഹൂദന്മാരുടെ കൂട്ടുകെട്ടുകളാൽ
എനിക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടങ്ങളോടും
കൂടെ 20 കർത്താവിനെ സേവിച്ചു
വന്നു എന്നും പ്രായോജനമുള്ളതു
ഒന്നും മറെച്ചുവെക്കാതെ
പരസ്യമായും വീടുതോറും നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കയും ഉപദേശിക്കയും ചെയ്തു
എന്നും 21 ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള
മാനസാന്തരവും നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസവും
യെഹൂദന്മാർക്കും യവനന്മാർക്കും
സാക്ഷീകരിച്ചു എന്നും നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 22 ഇപ്പോൾ ഇതാ, ഞാൻ
ആത്മാവിനാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവനായി
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകുന്നു.
23 ബന്ധനങ്ങളും കഷ്ടങ്ങളും
എനിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
പരിശുദ്ധാത്മാവു പട്ടണം തോറും
സാക്ഷ്യം പറയുന്നതല്ലാതെ അവിടെ
എനിക്കു നേരിടുവാനുള്ള ഒന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല. 24 എങ്കിലും ഞാൻ എന്റെ
പ്രാണനെ വിലയേറിയതായി എണ്ണുന്നില്ല;
എന്റെ ഓട്ടവും ദൈവകൃപയുടെ
സുവിശേഷത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറയേണ്ടതിന്നു കർത്താവായ യേശുതന്ന
ശുശ്രൂഷയും തികെക്കേണം എന്നേ
എനിക്കുള്ളു. 25 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു
നടന്നവനായ എന്റെ മുഖം നിങ്ങൾ
ആരും ഇനി കാൺകയില്ല എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു. 26 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളിൽ
ആരെങ്കിലും നശിച്ചുപോയാൽ ഞാൻ
കുറ്റക്കാരനല്ല എന്നു ഞാൻ ഇന്നേ
ദിവസം നിങ്ങളോടു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
27 ദൈവത്തിന്റെ ആലോചന ഒട്ടും
മറെച്ചുവെക്കാതെ ഞാൻ മുഴുവനും
അറിയിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
28 നിങ്ങളെത്തന്നേയും താൻ
സ്വന്തരക്തത്താൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന
ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ മേയ്പാൻ
പരിശുദ്ധാത്മാവു നിങ്ങളെ
അദ്ധ്യക്ഷരാക്കിവെച്ച ആട്ടിൻ കൂട്ടം
മുഴുവനെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.
29 ഞാൻ പോയ ശേഷം ആട്ടിൻ
കൂട്ടത്തെ ആദരിക്കാത്ത കൊടിയ
ചെന്നായ്ക്കൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
കടക്കും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു.
30 ശിഷ്യന്മാരെ തങ്ങളുടെ പിന്നാലെ
വലിച്ചുകളവാനായി വിപരീതോപദേശം
പ്രസ്താവിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ നിന്നും എഴുന്നേല്ക്കും.
31 അതുകൊണ്ടു ഉണർന്നിരിപ്പിൻ;
ഞാൻ മൂന്നു സംവത്സരം രാപ്പകൽ
ഇടവിടാതെ കണ്ണുനീർ വാർത്തുംകൊണ്ടു
ഓരോരുത്തന്നു ബുദ്ധിപറഞ്ഞുതന്നതു
ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 32 നിങ്ങൾക്കു
ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുവാനും സകല
വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ അവകാശം
തരുവാനും കഴിയുന്ന ദൈവത്തിലും
അവന്റെ കൃപയുടെ വചനത്തിലും ഞാൻ
ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. 33
ആരുടെയും വെള്ളിയോ പൊന്നോ
വസ്ത്രമോ ഞാൻ മോഹിച്ചിട്ടില്ല. 34 എന്റെ
മുട്ടിനും എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർക്കും
വേണ്ടി ഞാൻ ഈ കൈകളാൽ

അദ്ധ്വാനിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 35 ഇങ്ങനെ പ്രയത്നം
ചെയ്തു പ്രാപ്തിയില്ലാത്തവരെ
സഹായിക്കയും, വാങ്ങുന്നതിനെക്കാൾ
കൊടുക്കുന്നതു ഭാഗ്യം എന്നു
കർത്താവായ യേശുതാൻ പറഞ്ഞ വാക്കു
ഓർത്തുകൊൾകയും വേണ്ടതു എന്നു
ഞാൻ എല്ലാംകൊണ്ടും നിങ്ങൾക്കു
ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. 36
ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞിട്ടു അവൻ മുട്ടുകുത്തി
അവരെല്ലാവരോടും കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. 37
എല്ലാവരും വളരെ കരഞ്ഞു. 38 ഇനിമേൽ
അവന്റെ മുഖം കാണുകയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞ വാക്കിനാൽ അവർ ഏറ്റവും
ദുഃഖിച്ചു പൗലൊസിന്റെ കഴുത്തിൽ
കെട്ടിപ്പിടിച്ചു അവനെ ചുംബിച്ചു
കപ്പലോളം അവനോടുകൂടെ വന്നു
അവനെ യാത്രയയച്ചു.

21 അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു
നീക്കിയശേഷം ഞങ്ങൾ നേരെ ഓടി
കോസിലും പിറ്റെന്നാൾ രൊദൊസിലും
അവിടം വിട്ടു പത്തരയിലും എത്തി. 2
ഫൊയ്നീക്ക്യയിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു
കപ്പൽ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ അതിൽ കയറി
ഓടി. 3 കുപ്രൊസ് ദ്വീപു കണ്ടു അതിനെ
ഇടത്തുപുറം വിട്ടു സുറിയയിലേക്കു ഓടി
സോരിൽ വന്നിറങ്ങി; കപ്പൽ അവിടെ
ചരക്കു ഇറക്കുവാനുള്ളതായിരുന്നു;
4 ഞങ്ങൾ ശിഷ്യന്മാരെ കണ്ടെത്തി
ഏഴുനാൾ അവിടെ പാർത്തു; അവർ
പൗലൊസിനോടു യെരൂശലേമിൽ
പോകരുതു എന്നു ആത്മാവിനാൽ
പറഞ്ഞു. 5 അവിടത്തെ താമസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ
അവർ എല്ലാവരും സ്ത്രീകളും
കുട്ടികളുമായി പട്ടണത്തിന്നു പുറത്തോളം
ഞങ്ങളോടുകൂടെ വന്നു 6 കടൽക്കരയിൽ
മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു തമ്മിൽ യാത്ര
പറഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി;
അവർ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോയി.
7 ഞങ്ങൾ സോർ വിട്ടു കപ്പലോട്ടം
തികെച്ചു പ്തൊലെമായിസിൽ എത്തി
സഹോദരന്മാരെ വന്ദനം ചെയ്തു ഒരു
ദിവസം അവരോടുകൂടെ പാർത്തു.
8 പിറ്റെന്നാൾ ഞങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു
കൈസര്യയിൽ എത്തി, ഏഴുവരിൽ
ഒരുവനായ ഫിലിപ്പൊസ് എന്ന
സുവിശേഷകന്റെ വീട്ടിൽ ചെന്നു
അവനോടുകൂടെ പാർത്തു. 9 അവന്നു
കന്യകമാരും പ്രവചിക്കുന്നവരുമായ
നാലു പുത്രിമാർ ഉണ്ടായിരുന്നു. 10
ഞങ്ങൾ അവിടെ വളരെ ദിവസം
പാർത്തിരിക്കുമ്പോൾ അഗബൊസ്
എന്ന ഒരു പ്രവാചകൻ യെഹൂദ്യയിൽ
നിന്നു വന്നു. 11 അവൻ ഞങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നു പൗലൊസിന്റെ
അരക്കച്ച എടുത്തു തന്റെ കൈകാലുകളെ
കെട്ടി: ഈ അരക്കച്ചയുടെ ഉടമസ്ഥനെ
യെഹൂദന്മാർ യെരൂശലേമിൽ
ഇങ്ങനെ കെട്ടി ജാതികളുടെ കയ്യിൽ
ഏല്പിക്കും എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു
പറയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 12 ഇതു
കേട്ടാറെ യെരൂശലേമിൽ പോകരുതു
എന്നു ഞങ്ങളും അവിടത്തുകാരും
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 13 അതിന്നു
പൗലൊസ്: നിങ്ങൾ കരഞ്ഞു എന്റെ
ഹൃദയം ഇങ്ങനെ തകർക്കുന്നതു
എന്തു? കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിന്നു വേണ്ടി ബന്ധിക്കപ്പെടുവാൻ
മാത്രമല്ല യെരൂശലേമിൽ മരിപ്പാനും
ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 14 അവനെ
സമ്മതിപ്പിച്ചുകൂടായ്കയാൽ:
കർത്താവിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞു ഞങ്ങൾ മിണ്ടാതിരുന്നു.
15 അവിടത്തെ താമസം കഴിഞ്ഞിട്ടു

ഞങ്ങൾ യാത്രെക്കു കോപ്പുകൂട്ടി
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 16
കൈസര്യയിലെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
ചിലരും ഞങ്ങളോടുകൂടെ പോന്നു,
കുപ്രൊസ്കാരനായ മ്നാസോൻ
എന്ന ഒരു പഴയശിഷ്യനോടുകൂടെ
അതിഥികളായ്പാർക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങളെ അവന്റെ അടുക്കൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. 17 യെരൂശലേമിൽ
എത്തിപ്പോൾ സഹോദരന്മാർ ഞങ്ങളെ
സന്തോഷത്തോട കൈക്കൊണ്ടു.
18 പിറ്റെന്നു പൗലൊസും ഞങ്ങളും
യാക്കോബിന്റെ അടുക്കൽ പോയി;
മൂപ്പന്മാരും എല്ലാം അവിടെ വന്നു
കൂടി. 19 അവൻ അവരെ വന്ദനം
ചെയ്തു തന്റെ ശുശ്രൂഷയാൽ ദൈവം
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ചെയ്യിച്ചതു
ഓരോന്നായി വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു. 20
അവർ കേട്ടു ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.
പിന്നെ അവനോടു പറഞ്ഞതു:
സഹോദരാ, യെഹൂദന്മാരുടെ ഇടയിൽ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നവർ എത്ര ആയിരം
ഉണ്ടു എന്നു നീ കാണുന്നുവല്ലോ; അവർ
എല്ലാവരും ന്യായപ്രമാണതല്പരന്മാർ
ആകുന്നു. 21 മക്കളെ പരിച്ഛേദന ചെയ്യരുതു
എന്നും നമ്മുടെ മര്യാദ അനുസരിച്ചു
നടക്കരുതു എന്നും നീ ജാതികളുടെ
ഇടയിലുള്ള സകല യെഹൂദന്മാരോടും
പറഞ്ഞു മോശെയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളവാൻ
ഉപദേശിക്കുന്നു എന്നു അവർ
നിന്നെക്കുറിച്ചു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 22
ആകയാൽ എന്താകുന്നു വേണ്ടതു? നീ
വന്നിട്ടുണ്ടു എന്നു അവർ കേൾക്കും
നിശ്ചയം. 23 ഞങ്ങൾ നിന്നോടു ഈ
പറയുന്നതു ചെയ്ക; നേർച്ചയുള്ള നാലു
പുരുഷന്മാർ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു. 24
അവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു അവരോടുകൂടെ
നിന്നെ ശുദ്ധിവരുത്തി അവരുടെ തല
ക്ഷൗരം ചെയ്യേണ്ടതിന്നു അവർക്കു
വേണ്ടി ചെലവു ചെയ്ക; എന്നാൽ
നിന്നെക്കൊണ്ടു കേട്ടതു ഉള്ളതല്ല
എന്നും നീയും ന്യായപ്രമാണത്തെ
ആചരിച്ചു ക്രമമായി നടക്കുന്നവൻ
എന്നും എല്ലാവരും അറിയും. 25
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്ന ജാതികളെ
സംബന്ധിച്ചോ അവർ വിഗ്രഹാർപ്പിതവും
രക്തവും ശ്വാസംമുട്ടിച്ചത്തതും
പരസംഗവും മാത്രം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണം
എന്നു വിധിച്ചു എഴുതി അയച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.
26 അങ്ങനെ പൗലൊസ് ആ
പുരുഷന്മാരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പിറ്റെന്നാൾ
അവരോടുകൂടെ തന്നെ ശുദ്ധിവരുത്തി
ദൈവാലയത്തിൽ ചെന്നു; അവരിൽ
ഓരോരുത്തന്നുവേണ്ടി വഴിപാടു
കഴിപ്പാനുള്ള ശുദ്ധീകരണകാലം
തികഞ്ഞു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27
ആ ഏഴു ദിവസം തീരാറായപ്പോൾ
ആസ്യയിൽ നിന്നു വന്ന യെഹൂദന്മാർ
അവനെ ദൈവാലയത്തിൽ കണ്ടിട്ടു
പുരുഷാരത്തെ ഒക്കെയും ഇളക്കി അവനെ
പിടിച്ചു: 28 യിസ്രായേൽപുരുഷന്മാരേ,
സഹായിപ്പിൻ; ഇവൻ ആകുന്നു
ജനത്തിന്നും ന്യായപ്രമാണത്തിന്നും
ഈ സ്ഥലത്തിന്നും വിരോധമായി
എല്ലായിടത്തും എല്ലാവരെയും
ഉപദേശിക്കുന്നവൻ; അവൻ
യവനന്മാരെയും ദൈവാലയത്തിൽ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു ഈ വിശുദ്ധ
സ്ഥലം തീണ്ടിച്ചുകളഞ്ഞു എന്നു
വിളിച്ചുകൂകി. 29 അവർ മുമ്പെ
എഫെസ്യനായ ത്രോഫിമോസിനെ
അവനോടുകൂടെ നഗരത്തിൽ
കണ്ടതിനാൽ പൗലൊസ് അവനെ
ദൈവാലയത്തിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു
എന്നു നിരൂപിച്ചു. 30 നഗരം എല്ലാം ഇളകി
ജനം ഓടിക്കൂടി പൗലൊസിനെ പിടിച്ചു

ദൈവാലയത്തിന്നു പുറത്തേക്കു ഇഴെച്ചു
കൊണ്ടുപോയി; ഉടനെ വാതിലുകൾ
അടെച്ചുകളഞ്ഞു. 31 അവർ അവനെ
കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോൾ യെരൂശലേം
ഒക്കെയും കലക്കത്തിൽ ആയി എന്നു
പട്ടാളത്തിന്റെ സഹസ്രാധിപന്നു
വർത്തമാനം എത്തി. 32 അവൻ
ക്ഷണത്തിൽ പടയാളികളെയും
ശതാധിപന്മാരെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
അവരുടെ നേരെ പാഞ്ഞുവന്നു; അവർ
സഹസ്രാധിപനെയും പടയാളികളെയും
കണ്ടപ്പോൾ പൗലൊസിനെ അടിക്കുന്നതു
നിറുത്തി. 33 സഹസ്രാധിപൻ
അടുത്തുവന്നു അവനെ പിടിച്ചു രണ്ടു
ചങ്ങലവെപ്പാൻ കല്പിച്ചു; ആർ എന്നും
എന്തു ചെയ്തു എന്നും ചോദിച്ചു. 34
പുരുഷാരത്തിൽ ചിലർ ഇങ്ങനെയും ചിലർ
അങ്ങനെയും നിലവിളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു;
ആരവാരം ഹേതുവായി നിശ്ചയം ഒന്നും
അറിഞ്ഞുകൂടായ്കയാൽ അവനെ
കോട്ടയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ
കല്പിച്ചു. 35 പടിക്കെട്ടിന്മേൽആയപ്പോൾ:
അവനെ കൊന്നുകളക എന്നു
ആർത്തുകൊണ്ടു ജനസമൂഹം
പിൻചെല്ലുകയാൽ 36 പുരുഷാരത്തിന്റെ
ബലാൽക്കാരം പേടിച്ചിട്ടു പടയാളികൾ
അവനെ എടുക്കേണ്ടിവന്നു. 37 കോട്ടയിൽ
കടക്കുമാറായപ്പോൾ പൗലൊസ്
സഹസ്രാധിപനോടു: എനിക്കു നിന്നോടു
ഒരു വാക്കു പറയാമോ എന്നു ചോദിച്ചു.
അതിന്നു അവൻ: നിനക്കു യവനഭാഷ
അറിയാമോ? 38 കുറെ നാൾ മുമ്പെ കലഹം
ഉണ്ടാക്കി നാലായിരം കട്ടാരക്കാരെ
മരുഭൂമിയിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ
മിസ്രയീമ്യൻ നീ അല്ലയോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 39 അതിന്നു പൗലൊസ്:
ഞാൻ കിലിക്യയിൽ തർസൊസ് എന്ന
പ്രസിദ്ധനഗരത്തിലെ പൗരനായോരു
യെഹൂദൻ ആകുന്നു. ജനത്തോടു
സംസാരിപ്പാൻ അനുവദിക്കേണം എന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 40
അവൻ അനുവദിച്ചപ്പോൾ പൗലൊസ്
പടിക്കെട്ടിന്മേൽ നിന്നുകൊണ്ടു
ജനത്തോടു ആംഗ്യം കാട്ടി, വളരെ
മൗനമായ ശേഷം എബ്രായഭാഷയിൽ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതാവിതു:

22 സഹോദരന്മാരും
പിതാക്കന്മാരുമായുള്ളോരേ,
എനിക്കു ഇന്നു നിങ്ങളോടുള്ള
പ്രതിവാദം കേട്ടുകൊൾവിൻ. 2 എന്നാൽ
എബ്രായഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നതു
കേട്ടിട്ടു അവർ അധികം മൗനമായി
നിന്നു. അവൻ പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ:
3 ഞാൻ കിലിക്യയിലെ തർസൊസിൽ
ജനിച്ച യെഹൂദനും ഈ നഗരത്തിൽ
വളർന്നു ഗമാലിയേലിന്റെ കാല്ക്കൽ
ഇരുന്നു പിതാക്കന്മാരുടെ
ന്യായപ്രമാണം സൂക്ഷ്മതയോടെ
അഭ്യസിച്ചവനുമാകയാൽ നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ഇന്നു ഇരിക്കുന്നതുപോലെ
ദൈവസേവയിൽ എരിവുള്ളവനായിരുന്നു.
4 ഞാൻ പുരുഷന്മാരെയും സ്ത്രീകളെയും
പിടിച്ചു കെട്ടി തടവിൽ ഏല്പിച്ചും
ഈ മാർഗ്ഗക്കാരെ കൊല്ലുവാനും
മടിക്കാതെ ഉപദ്രവിച്ചുംവന്നു. 5
അതിന്നു മഹാപുരോഹിതനും
മൂപ്പന്മാരുടെ സംഘം ഒക്കെയും
എനിക്കു സാക്ഷികൾ; അവരോടു
സഹോദരന്മാർക്കായി എഴുത്തു
വാങ്ങിക്കൊണ്ടു ദമസ്കൊസിൽ
പാർക്കുന്നവരെയും പിടിച്ചുകെട്ടി
ദണ്ഡനത്തിന്നായി യെരൂശലേമിലേക്കു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
അവിടേക്കു യാത്രയായി. 6 അങ്ങനെ
പ്രയാണം ചെയ്തു ദമസ്കൊസിനോടു
അടുത്തപ്പോൾ ഏകദേശം ഉച്ചെക്കു

പെട്ടെന്നു ആകാശത്തുനിന്നു വലിയോരു
വെളിച്ചം എന്റെ ചുറ്റും മിന്നി. 7 ഞാൻ
നിലത്തു വീണു: ശൗലേ, ശൗലേ, നീ
എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
എന്നോടു പറയുന്ന ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു.
8 കർത്താവേ, നീ ആർ എന്നു ഞാൻ
ചോദിച്ചതിന്നു: നീ ഉപദ്രവിക്കുന്ന
നസറായനായ യേശു ആകുന്നു ഞാൻ
എന്നു അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു. 9
എന്നോടു കൂടെയുള്ളവർ വെളിച്ചം കണ്ടു
എങ്കിലും എന്നോടു സംസാരിക്കുന്നവന്റെ
ശബ്ദം കേട്ടില്ല. 10 കർത്താവേ ഞാൻ
എന്തു ചെയ്യേണം എന്നു ചോദിച്ചുതിന്നു
കർത്താവു എന്നോടു; എഴുന്നേറ്റു
ദമസ്കൊസിലേക്കു പോക; നീ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നതെല്ലാം
അവിടെ നിന്നോടു പറയും എന്നു
കല്പിച്ചു. 11 ആ വെളിച്ചത്തിന്റെ തേജസ്സു
ഹേതുവായിട്ടു കണ്ണു കാണായ്കയാൽ
കൂടെയുള്ളവർ എന്നെ കൈക്കു പിടിച്ചു
നടത്തി; അങ്ങനെ ഞാൻ ദമസ്കൊസിൽ
എത്തി. 12 അവിടെ പാർക്കുന്ന
സകല യെഹൂദന്മാരാലും നല്ല സാക്ഷ്യം
കൊണ്ടവനായി ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
ഭക്തിയുള്ള പുരുഷനായ അനന്യാസ്
എന്നൊരുത്തൻ എന്റെ അടുക്കൽ
വന്നുനിന്നു: 13 സഹോദരനായ ശൗലെ,
കാഴ്ചപ്രാപിക്ക എന്നു പറഞ്ഞു;
ആ നാഴികയിൽ തന്നേ ഞാൻ
കാഴ്ച പ്രാപിച്ചു അവനെ കണ്ടു. 14
അപ്പോൾ അവൻ എന്നോടു: നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവം നിന്നെ തന്റെ
ഇഷ്ടം അറിവാനും നീതിമാനായവനെ
കാണ്മാനും അവന്റെ വായിൽ നിന്നും
വചനം കേൾപ്പാനും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു.
15 നീ കാൺകയും കേൾക്കയും
ചെയ്തതിന്നു സകലമനുഷ്യർക്കും നീ
അവന്റെ സാക്ഷിയായിത്തീരും. 16 ഇനി
താമസിക്കുന്നതു എന്തു? എഴുന്നേറ്റു
അവന്റെ നാമം വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു
സ്നാനം ഏറ്റു നിന്റെ പാപങ്ങളെ
കഴുകിക്കളക എന്നു പറഞ്ഞു. 17 പിന്നെ
ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ മടങ്ങിച്ചെന്നു
ദൈവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നേരം ഒരു
വിവശതയിൽ ആയി അവനെ കണ്ടു: 18 നീ
ബദ്ധപ്പെട്ടു വേഗം യെരൂശലേം വിട്ടുപോക;
നീ എന്നെക്കുറിച്ചു പറയുന്ന സാക്ഷ്യം
അവർ കൈക്കൊൾകയില്ല എന്നു
എന്നോടു കല്പിച്ചു 19 അതിന്നു ഞാൻ:
കർത്താവേ, നിന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെ
ഞാൻ തടവിൽ ആക്കുകയും പള്ളിതോറും
അടിപ്പിക്കയും ചെയ്തു എന്നും 20 നിന്റെ
സാക്ഷിയായ സ്തെഫാനൊസിന്റെ രക്തം
ചൊരിഞ്ഞപ്പോൾ ഞാനും സമ്മതിച്ചു
അരികെ നിന്നു അവനെ കൊല്ലുന്നവരുടെ
വസ്ത്രം കാത്തുകൊണ്ടിരുന്നു എന്നും
അവർ അറിയുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
21 അവൻ എന്നോടു: നീ പോക;
ഞാൻ നിന്നെ ദൂരത്തു ജാതികളുടെ
അടുക്കലേക്കു അയക്കും എന്നു
കല്പിച്ചു. 22 ഈ വാക്കോളം അവർ
അവന്നു ചെവികൊടുത്തു; പിന്നെ:
ഇങ്ങനെത്തവനെ ഭൂമിയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളക; അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതു
യോഗ്യമല്ല എന്നു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
23 അവർ കൂക്കലിട്ടും വസ്ത്രം
കീറിക്കളഞ്ഞും പൂഴി വാരി മേലോട്ടു
എറിഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ 24 അവർ
ഇങ്ങനെ അവന്റെ നേരെ ആർക്കുവാൻ
സംഗതി എന്തു എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു
ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അവനോടു ചോദ്യം
ചെയ്യേണം എന്നു സഹസ്രാധിപൻ
പറഞ്ഞു അവനെ കോട്ടയിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 25
തന്നെ വാറു കൊണ്ടു കെട്ടുമ്പോൾ
പൗലൊസ് അരികെ നില്ക്കുന്ന

ശതാധിപനോടു: റോമപൗരനും
വിസ്താരം കഴിയാത്തവനുമായ
മനുഷ്യനെ ചമ്മട്ടികൊണ്ടു അടിക്കുന്നതു
വിഹിതമോ എന്നു ചോദിച്ചു. 26
ഇതു കേട്ടിട്ടു ശതാധിപൻ ചെന്നു
സഹസ്രാധിപനോടു: നീ എന്തു ചെയ്‌വാൻ
പോകുന്നു? ഈ മനുഷ്യൻ റോമപൗരൻ
ആകുന്നു എന്നു ബോധിപ്പിച്ചു. 27
സഹസ്രാധിപൻ വന്നു: നീ റോമപൗരൻ
തന്നേയോ? എന്നോടു പറക എന്നു
ചോദിച്ചതിന്നു: 28 അതെ എന്നു അവൻ
പറഞ്ഞു. ഞാൻ ഏറിയ മുതൽ കൊടുത്തു
ഈ പൗരത്വം സമ്പാദിച്ചു എന്നു
സഹസ്രാധിപൻ പറഞ്ഞതിന്നു: ഞാനോ
അങ്ങനെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പൗലൊസ് പറഞ്ഞു. 29 ഭേദ്യം ചെയ്‌വാൻ
ഭാവിച്ചവർ ഉടനെ അവനെ വിട്ടുമാറി;
സഹസ്രാധിപനും അവൻ റോമപൗരൻ
എന്നു അറിഞ്ഞപ്പോൾ അവനെ
ബന്ധിച്ചതുകൊണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു. 30 പിറ്റെന്നു
യെഹൂദന്മാർ പൗലൊസിന്മേൽ ചുമത്തുന്ന
കുറ്റത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മം അറിവാൻ
ഇച്ഛിച്ചിട്ടു അവൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരും
ന്യായാധിപസംഘം ഒക്കെയും കൂടി
വരുവാൻ കല്പിച്ചു അവനെ കെട്ടഴിച്ചു
താഴെ കൊണ്ടുചെന്നു അവരുടെ മുമ്പിൽ
നിറുത്തി.

23 പൗലൊസ് ന്യായാധിപസംഘത്തെ
ഉറ്റുനോക്കി: സഹോദരന്മാരേ,
ഞാൻ ഇന്നേ ദിവസത്തോളവും
കേവലം നല്ല മനസ്സാക്ഷിയോടുംകൂടെ
ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ നടന്നിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 2 അപ്പോൾ
മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ്
അരികെ നില്ക്കുന്നവരോടു അവന്റെ
വായിക്കു അടിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 3
പൗലൊസ് അവനോടു: ദൈവം
നിന്നെ അടിക്കും, വെള്ള തേച്ച
ചുവരേ; നീ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
എന്നെ വിസ്തരിപ്പാൻ ഇരിക്കയും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു വിരോധമായി
എന്നെ അടിപ്പാൻ കല്പിക്കയും
ചെയ്യുന്നുവോ എന്നു പറഞ്ഞു.
4 അരികെ നില്ക്കുന്നവർ: നീ
ദൈവത്തിന്റെ മഹാപുരോഹിതനെ
ശകാരിക്കുന്നുവോ എന്നു ചോദിച്ചു. 5
അതിന്നു പൗലൊസ്: സഹോദരന്മാരേ,
മഹാപുരോഹിതൻ എന്നു ഞാൻ
അറിഞ്ഞില്ല; “നിന്റെ ജനത്തിന്റെ
അധിപതിയെ ദുഷിക്കരുതു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു.
6 എന്നാൽ ന്യായാധിപസംഘത്തിൽ
ഒരു പക്ഷം സദൂക്യരും ഒരുപക്ഷം
പരീശന്മാരും ആകുന്നു എന്നു പൗലൊസ്
അറിഞ്ഞു: സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
ഒരു പരീശനും പരീശന്മാരുടെ മകനും
ആകുന്നു; മരിച്ചവരുടെ പ്രത്യാശയെയും
പുനരുത്ഥാനത്തെയും കുറിച്ചു ഞാൻ
വിസ്താരത്തിലായിരിക്കുന്നു എന്നു
വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. 7 അവൻ ഇതു
പറഞ്ഞപ്പോൾ പരീശന്മാരും സദൂക്യരും
തമ്മിൽ ഇടഞ്ഞു സംഘം ഛിദ്രിച്ചു. 8
പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല, ദൂതനും ആത്മാവും
ഇല്ല എന്നു സദൂക്യർ പറയുന്നു;
പരീശന്മാരോ രണ്ടും ഉണ്ടെന്നു
പ്രമാണിക്കുന്നു. 9 അങ്ങനെ വലിയോരു
നിലവിളി ഉണ്ടായി; പരീശപക്ഷത്തിലെ
ശാസ്ത്രിമാരിൽ ചിലർ എഴുന്നേറ്റു
വാദിച്ചു: ഈ മനുഷ്യനിൽ ഞങ്ങൾ ഒരു
കുറ്റവും കാണുന്നില്ല; ഒരാത്മാവോ ഒരു
ദൂതനോ അവനോടു സംസാരിച്ചു എന്നു
വന്നേക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അങ്ങനെ
വലിയ ഇടച്ചൽ ആയതുകൊണ്ടു അവർ
പൗലൊസിനെ ചീന്തിക്കളയും എന്നു
സഹസ്രാധിപൻ പേടിച്ചു, പടയാളികൾ
ഇറങ്ങിവന്നു അവനെ അവരുടെ

നടുവിൽ നിന്നു പിടിച്ചെടുത്തു കോട്ടയിൽ
കൊണ്ടുപോകുവാൻ കല്പിച്ചു. 11 രാത്രിയിൽ
കർത്താവു അവന്റെ അടുക്കൽ നിന്നു:
ധൈര്യമായിരിക്ക; നീ എന്നെക്കുറിച്ചു
യെരൂശലേമിൽ സാക്ഷീകരിച്ചതുപോലെ
റോമയിലും സാക്ഷീകരിക്കേണ്ടതാകുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്തു. 12 നേരം
വെളുത്തപ്പോൾ ചില യെഹൂദന്മാർ
തമ്മിൽ യോജിച്ചു പൗലൊസിനെ
കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും തിന്നുകയോ
കുടിക്കയോ ചെയ്കയില്ല എന്നു ശപഥം
ചെയ്തു. 13 ഈ ശപഥം ചെയ്തവർ
നാല്പതിൽ അധികംപേർ ആയിരുന്നു.
14 അവർ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും അടുക്കൽ
ചെന്നു: ഞങ്ങൾ പൗലൊസിനെ
കൊന്നുകളയുവോളം ഒന്നും
ആസ്വദിക്കയില്ല എന്നൊരു കഠിനശപഥം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ അവന്റെ കാര്യം അധികം
സൂക്ഷ്മത്തോടെ പരിശോധിക്കേണം
എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അവനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ താഴെ കൊണ്ടുവരുവാൻ
ന്യായാധിപസംഘവുമായി
സഹസ്രാധിപനോടു അപേക്ഷിപ്പിൻ;
എന്നാൽ അവൻ സമീപിക്കും മുമ്പെ
ഞങ്ങൾ അവനെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
16 ഈ പതിയിരിപ്പിനെക്കുറിച്ചു
പൗലൊസിന്റെ പെങ്ങളുടെ മകൻ
കേട്ടിട്ടു ചെന്നു കോട്ടയിൽ കടന്നു
പൗലൊസിനോടു അറിയിച്ചു. 17 പൗലൊസ്
ശതാധിപന്മാരിൽ ഒരുത്തനെ വിളിച്ചു: ഈ
യൗവനക്കാരന്നു സഹസ്രാധിപനോടു
ഒരു കാര്യം അറിയിപ്പാനുള്ളതിനാൽ
അവനെ അങ്ങോട്ടു കൊണ്ടുപോകേണം
എന്നു പറഞ്ഞു. 18 അവൻ അവനെ
കൂട്ടി സഹസ്രാധിപന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുചെന്നു: തടവുകാരനായ
പൗലൊസ് എന്നെ വിളിച്ചു, നിന്നോടു
ഒരു കാര്യം പറവാനുള്ള ഈ
യൗവനക്കാരനെ നിന്റെ അടുക്കൽ
കൊണ്ടുവരുവാൻ എന്നോടു അപേക്ഷിച്ചു
എന്നു പറഞ്ഞു. 19 സഹസ്രാധിപൻ
അവനെ കൈക്കു പിടിച്ചു മാറിനിന്നു:
എന്നോടു ബോധിപ്പിപ്പാനുള്ളതു
എന്തു എന്നു സ്വകാര്യമായി
ചോദിച്ചു. 20 അതിന്നു അവൻ:
യെഹൂദന്മാർ പൗലൊസിനെക്കുറിച്ചു
അധികം സൂക്ഷ്മത്തോടെ
വിസ്താരം കഴിക്കേണമെന്നുള്ള
ഭാവത്തിൽ വന്നു നാളെ അവനെ
ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്നു നിന്നോടു
അപേക്ഷിപ്പാൻ ഒത്തു കൂടിയിരിക്കുന്നു.
21 നീ അവരെ വിശ്വസിച്ചു പോകരുതു;
അവരിൽ നാല്പതിൽ അധികം പേർ
അവനെ ഒടുക്കിക്കളയുവോളം ഒന്നും
തിന്നുകയോ കുടിക്കയോ ചെയ്കയില്ല
എന്നു ശപഥംചെയ്തു അവന്നായി
പതിയിരിക്കുന്നു; നിന്റെ വാഗ്ദത്തം കിട്ടും
എന്നു ആശിച്ചു അവർ ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങി
നില്ക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 22 നീ ഇതു
എന്നോടു അറിയിച്ചു എന്നു ആരോടും
മിണ്ടരുതു എന്നു സഹസ്രാധിപൻ
കല്പിച്ചു യൗവനക്കാരനെ പറഞ്ഞയച്ചു.
23 പിന്നെ അവൻ ശതാധിപന്മാരിൽ
രണ്ടുപേരെ വരുത്തി: ഈ രാത്രിയിൽ
മൂന്നാം മണിനേരത്തു കൈസര്യക്കു
പോകുവാൻ ഇരുനൂറു കാലാളെയും
എഴുപതു കുതിരച്ചേവകരെയും ഇരുനൂറു
കുന്തക്കാരെയും ഒരുക്കുവിൻ. 24
പൗലൊസിനെ കയറ്റി ദേശാധിപതിയായ
ഫേലിക്സിന്റെ അടുക്കൽ ക്ഷേമത്തോടെ
എത്തിപ്പാൻ മൃഗവാഹനങ്ങളെയും
സംഭരിപ്പിൻ എന്നു കല്പിച്ചു. 25 താഴെ

പറയുന്ന വിധത്തിൽ ഒരു എഴുത്തും
എഴുതി: 26 ക്ലൗദ്യൊസ് ലുസിയാസ്
രാജശ്രീ ഫേലിക്സ് ദേശാധിപതിക്കു
വന്ദനം. 27 ഈ പുരുഷനെ യെഹൂദന്മാർ
പിടിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഭാവിച്ചപ്പോൾ
റോമപൗരൻ എന്നു അറിഞ്ഞു ഞാൻ
പട്ടാളത്തോടും കൂടെ നേരിട്ടു ചെന്നു
അവനെ വിടുവിച്ചു. 28 അവന്റെമേൽ കുറ്റം
ചുമത്തുന്ന സംഗതി ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു
അവരുടെ ന്യായാധിപസംഘത്തിലേക്കു
അവനെ കൊണ്ടുചെന്നു. 29
എന്നാൽ അവരുടെ ന്യായപ്രമാണം
സംബന്ധിച്ചുള്ള തർക്കങ്ങളെക്കുറിച്ചു
കുറ്റം ചുമത്തുന്നതല്ലാതെ മരണത്തിന്നോ
ചങ്ങലെക്കോ യോഗ്യമായതു ഒന്നും
ഇല്ല എന്നു കണ്ടു. 30 അനന്തരം ഈ
പുരുഷന്റെ നേരെ അവർ കൂട്ടുകെട്ടു
ഉണ്ടാക്കുന്നു എന്നു തുമ്പുകിട്ടിയപ്പോൾ
ഞാൻ തൽക്ഷണം അവനെ നിന്റെ
അടുക്കലേക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു;
അവന്റെ നേരെയുള്ള അന്യായം
സന്നിധാനത്തിൽ ബോധിപ്പിപ്പാൻ
വാദികളോടു കല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു;
ശുഭമായിരിക്കട്ടെ. 31 പടയാളികൾ
കല്പനപ്രകാരം പൗലൊസിനെ കൂട്ടി
രാത്രിയിൽ അന്തിപത്രിസോളം
കൊണ്ടുചെന്നു, 32 പിറ്റെന്നാൾ
കുതിരച്ചേവകരെ അവനോടുകൂടെ
അയച്ചു കോട്ടയിലേക്കു മടങ്ങിപോന്നു.
33 മറ്റവർ കൈസര്യയിൽ എത്തി
ദേശാധിപതിക്കു എഴുത്തു കൊടുത്തു
പൗലൊസിനെയും അവന്റെ മുമ്പിൽ
നിർത്തി. 34 അവൻ എഴുത്തു വായിച്ചിട്ടു
ഏതു സംസ്ഥാനക്കാരൻ എന്നു ചോദിച്ചു.
കിലിക്യക്കാരൻ എന്നു കേട്ടാറെ: 35
വാദികളും കൂടെ വന്നു ചേരുമ്പോൾ
നിന്നെ വിസ്തരിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു
ഹെരോദാവിന്റെ ആസ്ഥാനത്തിൽ
അവനെ കാത്തുകൊൾവാൻ കല്പിച്ചു.

24 അഞ്ചുനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം
മഹാപുരോഹിതനായ അനന്യാസ്
മൂപ്പന്മാരോടും തെർത്തുല്ലൊസ്
എന്ന ഒരു വ്യവഹാരജ്ഞനോടും
കൂടി വന്നു, പൗലൊസിന്റെ നേരെ
ദേശാധിപതിയുടെ മുമ്പാകെ അന്യായം
ബോധിപ്പിച്ചു. 2 അവനെ വിളിച്ചാറെ
തെർത്തുല്ലൊസ് അന്യായം വിവരിച്ചു
പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 3 രാജശ്രീ
ഫേലിക്സേ, നീമുഖാന്തരം ഞങ്ങൾ
വളരെ സമാധാനം അനുഭവിക്കുന്നതും
നിന്റെ പരിപാലനത്താൽ ഈ
ജാതിക്കു ഏറിയ ഗുണീകരണങ്ങൾ
സാധിച്ചിരിക്കുന്നതും ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും
എല്ലായിടത്തും പൂർണ്ണനന്ദിയോടും
കൂടെ അംഗീകരിക്കുന്നു. 4 എങ്കിലും
നിന്നെ അധികം അസഹ്യപ്പെടുത്തരുതു
എന്നുവെച്ചു ക്ഷമയോടെ ചുരുക്കത്തിൽ
ഞങ്ങളുടെ അന്യായം കേൾക്കേണം
എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 5 ഈ
പുരുഷൻ ഒരു ബാധയും ലോകത്തിലുള്ള
സകല യെഹൂദന്മാരുടെയും
ഇടയിൽ കലഹമുണ്ടാക്കുന്നവനും
നസറായമതത്തിന്നു മുമ്പനും
എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടിരിക്കുന്നു. 6
അവൻ ദൈവാലയം തീണ്ടിപ്പാനും
ശ്രമിച്ചു. അവനെ ഞങ്ങൾ പിടിച്ചു
[ഞങ്ങളുടെ ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
വിസ്തരിപ്പാൻ വിചാരിച്ചു. 7 എങ്കിലും
സഹസ്രാധിപനായ ലുസിയാസ് വളരെ
ബലത്തോടു വന്നു അവനെ ഞങ്ങളുടെ
കയ്യിൽനിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി,
8 അവന്റെ വാദികൾ നിന്റെ മുമ്പാകെ
വരുവാൻ കല്പിച്ചു] നീ തന്നേ അവനെ
വിസ്തരിച്ചാൽ ഞങ്ങൾ അന്യായം
ബോധിപ്പിക്കുന്ന ഈ സകല സംഗതികളും

അറിഞ്ഞുകൊൾവാൻ ഇടയാകും. 9 അതു
അങ്ങനെ തന്നേ എന്നു യെഹൂദന്മാരും
യോജിച്ചു പറഞ്ഞു. 10 സംസാരിക്കാം
എന്നു ദേശാധിപതി ആംഗ്യം കാട്ടിയാറെ
പൗലൊസ് ഉത്തരം പറഞ്ഞതു: ഈ
ജാതിക്കു നീ അനേകസംവത്സരമായി
ന്യായാധിപതി ആയിരിക്കുന്നു എന്നു
അറികകൊണ്ടു എന്റെ കാര്യത്തിൽ ഞാൻ
ധൈര്യത്തോടെ പ്രതിവാദം ചെയ്യുന്നു. 11
ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ നമസ്കരിപ്പാൻ
പോയിട്ടു പന്ത്രണ്ടു നാളിൽ അധികമായില്ല
എന്നു നിനക്കു അറിയാകുന്നതാകുന്നു.
12 ദൈവാലയത്തിലോ പള്ളികളിലോ
നഗരങ്ങളിലോവെച്ചു ആരോടും
വാദിക്കയെങ്കിലും പുരുഷാരത്തിൽ
കലഹം ഉണ്ടാക്കുകയെങ്കിലും
ചെയ്യുന്നാതായി അവർ എന്നെ കണ്ടിട്ടില്ല.
13 ഇന്നു എന്റെ നേരെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന
അന്യായം നിന്റെ മുമ്പാകെ തെളിയിപ്പാൻ
അവർക്കു കഴിയുന്നതുമല്ല. 14 എന്നാൽ
ഒന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു: മതഭേദം
എന്നു ഇവർ പറയുന്ന മാർഗ്ഗപ്രകാരം
ഞാൻ പിതാക്കന്മാരുടെ ദൈവത്തെ
ആരാധിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തിലും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളിലും
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 15
നീതിമാന്മാരുടെയും നീതികെട്ടവരുടെയും
പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും എന്നു ഇവർ
കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും
ദൈവത്തിങ്കൽ ആശവെച്ചിരിക്കുന്നു. 16
അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ദൈവത്തോടും
മനുഷ്യരോടും കുറ്റമില്ലാത്ത മനസ്സാക്ഷി
എല്ലായ്പോഴും ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ ഞാൻ
ശ്രമിക്കുന്നു. 17 പലസംവത്സരം കൂടീട്ടു
ഞാൻ എന്റെ ജാതിക്കാർക്കു ധർമ്മം
കൊണ്ടുവരുവാനും വഴിപാടു കഴിപ്പാനും
വന്നു. 18 അതു അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ
അവർ എന്നെ ദൈവാലയത്തിൽവെച്ചു
ശുദ്ധീകരണം കഴിഞ്ഞവനായി
കണ്ടു; പുരുഷാരത്തോടു കൂടിയല്ല,
കലഹത്തോടുകൂടിയുമല്ല. 19 എന്നാൽ
ആസ്യക്കാരായ ചില യെഹൂദന്മാർ
ഉണ്ടായിരുന്നു; അവർക്കു എന്റെ നേരെ
അന്യായം ഉണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ മുമ്പിൽ
വന്നു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 20
അല്ല, ഞാൻ ന്യായാധിപസംഘത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ മരിച്ചവരുടെ
പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ചു ഇന്നു നിങ്ങൾ
എന്നെ വിസ്തരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
വിളിച്ചു പറഞ്ഞോരു വാക്കല്ലാതെ 21
അവിടെ വെച്ചു എന്റെ പക്കൽ വല്ല കുറ്റവും
കണ്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഇവർ തന്നേ പറയട്ടെ. 22
ഫേലിക്സിന്നു ഈ മാർഗ്ഗം സംബന്ധിച്ചു
സൂക്ഷ്മമായ അറിവു ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും:
ലുസിയാസ് സഹസ്രാധിപൻ വരുമ്പോൾ
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കാര്യം തീർച്ചപ്പെടുത്തും
എന്നു പറഞ്ഞു അവധിവെച്ചു, 23
ശതാധിപനോടു അവനെ തടവിൽ തന്നേ
സൂക്ഷിച്ചു ദയകാണിപ്പാനും അവന്റെ
സ്നേഹിതന്മാർ അവന്നു ശുശ്രൂഷ
ചെയ്യുന്നതു വിരോധിക്കാതിരിപ്പാനും
കല്പിച്ചു. 24 കുറെനാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു
ഫേലിക്സ് യെഹൂദ സ്ത്രീയായ തന്റെ ഭാര്യ
ദ്രുസില്ലയുമായി വന്നു, പൗലൊസിനെ
വരുത്തി ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചു അവന്റെ പ്രസംഗം
കേട്ടു. 25 എന്നാൽ അവൻ നീതി,
ഇന്ദ്രിയജയം, വരുവാനുള്ള ന്യായവിധി
എന്നിവയെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുമ്പോൾ
ഫേലിക്സ് ഭയപരവശനായി: തൽക്കാലം
പോകാം; അവസരം ഉള്ളപ്പോൾ നിന്നെ
വിളിപ്പിക്കാം എന്നു പറഞ്ഞു. 26 പൗലൊസ്
തനിക്കു ദ്രവ്യം തരും എന്നു ആശിച്ചു
പലപ്പോഴും അവനെ വരുത്തി അവനോടു
സംഭാഷിച്ചു പോന്നു. 27 രണ്ടാണ്ടു

കഴിഞ്ഞിട്ടു ഫേലിക്സിന്നു പിൻവാഴിയായി പൊർക്ക്യൊസ് ഫെസ്തൊസ് വന്നപ്പോൾ ഫേലിക്സ് യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കേണം എന്നു വെച്ചു പൗലൊസിനെ തടവുകാരനായി വിട്ടേച്ചുപോയി.

25 ഫെസ്തൊസ് സംസ്ഥാനത്തിൽ വന്നിട്ടു മൂന്നു നാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം കൈസര്യയിൽ നിന്നു യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 2 അപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രധാനികളും പൗലൊസിന്റെ നേരെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു; 3 ദയചെയ്തു അവനെ യെരൂശലേമിലേക്കു വരുത്തേണ്ടതിന്നു അവർ പൗലൊസിന്നു പ്രതികൂലമായി അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു; 4 വഴിയിൽവെച്ചു അവനെ ഒടുക്കിക്കളവാൻ അവർ ഒരു പതിയിരിപ്പു നിർത്തി. അതിന്നു ഫെസ്തൊസ്: പൗലൊസിനെ കൈസര്യയിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു; ഞാൻ വേഗം അവിടേക്കു പോകുന്നുണ്ടു;
5 നിങ്ങളിൽ പ്രാപ്തിയുള്ളവർ കൂടെ വന്നു ആ മനുഷ്യന്റെ നേരെ അന്യായം ഉണ്ടെങ്കിൽ ബോധിപ്പിക്കട്ടെ എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 6 അവൻ ഏകദേശം എട്ടു പത്തു ദിവസം അവരുടെ ഇടയിൽ താമസിച്ചശേഷം കൈസര്യക്കു മടങ്ങിപ്പോയി; പിറ്റെന്നു ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു പൗലൊസിനെ വരുത്തുവാൻ കല്പിച്ചു. 7 അവൻ വന്നാറെ യെരൂശലേമിൽ നിന്നു വന്ന യെഹൂദന്മാർ ചുറ്റും നിന്നു അവന്റെ നേരെ കഠിനകുറ്റം പലതും ബോധിപ്പിച്ചു.
8 പൗലൊസോ: യെഹൂദന്മാരുടെ ന്യായപ്രമാണത്തോടാകട്ടെ ദൈവാലയത്തോടാകട്ടെ കൈസരോടാകട്ടെ ഞാൻ ഒരു കുറ്റവും ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പ്രതിവാദിച്ചാറെ ആ കുറ്റങ്ങളെ തെളിയിപ്പാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞില്ല. 9 എന്നാൽ ഫെസ്തൊസ് യെഹൂദന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു പൗലൊസിനോടു: യെരൂശലേമിലേക്കു ചെന്നു അവിടെ എന്റെ മുമ്പിൽവെച്ചു ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരംനടപ്പാൻ നിനക്കു സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചതിന്നു പൗലൊസ്: ഞാൻ കൈസരുടെ ന്യായാസനത്തിന്നു മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നു; 10 അവിടെ എന്നെ വിസ്തരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; യെഹൂദന്മാരോടു ഞാൻ ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല; അതു നീയും നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 11 ഞാൻ അന്യായം ചെയ്തു മരണയോഗ്യമായതു വല്ലതും പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ മരണശിക്ഷ ഏല്ക്കുന്നതിന്നു എനിക്കു വിരോധമില്ല. ഇവർ എന്റെനേരെ ബോധിപ്പിക്കുന്ന അന്യായം നേരല്ല എന്നു വരികിലോ എന്നെ അവർക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല; 12 ഞാൻ കൈസരെ അഭയംചൊല്ലുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് തന്റെ ആലോചന സഭയോടു സംസാരിച്ചിട്ടു: കൈസരെ നീ അഭയം ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു; കൈസരുടെ അടുക്കലേക്കു നീ പോകും എന്നു ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 13 ഒട്ടുനാൾ കഴിഞ്ഞശേഷം അഗ്രിപ്പാരാജാവും ബെർന്നീക്കയും ഫെസ്തോസിനെ വന്ദനം ചെയ്‌വാൻ കൈസര്യയിൽ എത്തി. 14 കുറെ നാൾ അവിടെ പാർക്കുമ്പോൾ ഫെസ്തൊസ് പൗലൊസിന്റെ സംഗതി രാജാവിനോടു വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതു: ഫേലിക്സ് വിട്ടേച്ചുപോയോരു തടവുകാരൻ ഉണ്ടു.
15 ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെന്നപ്പോൾ യെഹൂദന്മാരുടെ മഹാപുരോഹിതന്മാരും

മൂപ്പന്മാരും എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു
അവന്റെ നേരെ അന്യായം ബോധിപ്പിച്ചു.
വിധിക്കു അപേക്ഷിച്ചു. 16 എന്നാൽ
പ്രതിവാദികളെ അഭിമുഖമായി കണ്ടു
അന്യായത്തെക്കുറിച്ചു പ്രതിവാദിപ്പാൻ
ഇടകിട്ടുംമുമ്പെ യാതൊരു മനുഷ്യനെയും
ഏല്പിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു റോമർക്കു
മര്യാദയല്ല എന്നു ഞാൻ അവരോടു
ഉത്തരം പറഞ്ഞു. 17 ആകയാൽ
അവർ ഇവിടെ വന്നു കൂടിയാറെ
ഞാൻ ഒട്ടും താമസിയാതെ പിറ്റെന്നു
തന്നേ ന്യായാസനത്തിൽ ഇരുന്നു
ആ പുരുഷനെ കൊണ്ടുവരുവാൻ
കല്പിച്ചു. 18 വാദികൾ അവന്റെ
ചുറ്റും നിന്നു ഞാൻ നിരൂപിച്ചിരുന്ന
കുറ്റം 19 ഒന്നും ബോധിപ്പിക്കാതെ
സ്വന്തമതത്തെക്കുറിച്ചും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു പൗലൊസ് പറയുന്ന മരിച്ചുപോയ
യേശു എന്നൊരുവനെക്കുറിച്ചും
ചില തർക്കസംഗതികളെ
കൊണ്ടുവന്നതേയുള്ളു. 20
ഇങ്ങനെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ വിചാരണ
നടത്തേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു
ഞാൻ അറിയായ്കയാൽ: നിനക്കു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി അവിടെ
ഈ സംഗതികളെക്കുറിച്ചു വിസ്താരം
നടപ്പാൻ സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു
ചോദിച്ചു. 21 എന്നാൽ പൗലൊസ്
ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ വിധിക്കായി
തന്നെ സൂക്ഷിക്കേണം എന്നു
അഭയംചൊല്ലുകയാൽ കൈസരുടെ
അടുക്കൽ അയക്കുവോളം അവനെ
സൂക്ഷിപ്പാൻ കല്പിച്ചു. 22 ആ മനുഷ്യന്റെ
പ്രസംഗം കേൾപ്പാൻ എനിക്കും
ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു എന്നു
അഗ്രിപ്പാവു ഫെസ്തൊസിനോടു
പറഞ്ഞതിന്നു: നാളെ കേൾക്കാം
എന്നു അവൻ പറഞ്ഞു. 23 പിറ്റെന്നു
അഗ്രിപ്പാവു ബെർന്നീക്കയുമായി
വളരെ ആഡംബരത്തോടെ
വന്നു. സഹസ്രാധിപതികളോടും
നഗരത്തിലെ പ്രധാനികളോടും കൂടെ
വിചാരണമണ്ഡപത്തിൽ വന്നാറെ
ഫെസ്തൊസിന്റെ കല്പനയാൽ
പൗലൊസിനെ കൊണ്ടുവന്നു.
24 അപ്പോൾ ഫെസ്തൊസ്
പറഞ്ഞതു: അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
ഇവിടെ വന്നു കൂടിയിരിക്കുന്ന
സകല പുരുഷന്മാരുമായുള്ളോരേ,
യെഹൂദന്മാരുടെ സമൂഹം എല്ലാം
യെരൂശലേമിലും ഇവിടെയും വെച്ചു
എന്നോടു അപേക്ഷിക്കയും അവനെ
ജീവനോടെ വെച്ചേക്കരുതു എന്നു
നിലവിളിക്കയും ചെയ്ത ഈ മനുഷ്യനെ
നിങ്ങൾ കാണുന്നുവല്ലോ. 25 അവൻ
മരണയോഗ്യമായതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല
എന്നു ഞാൻ ഗ്രഹിച്ചു; അവൻ
തന്നെയും ചക്രവർത്തിതിരുമനസ്സിലെ
അഭയം ചൊല്ലുകയാൽ അവനെ
അയക്കേണം എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.
26 അവനെക്കുറിച്ചു തിരുമേനിക്കു
എഴുതുവാൻ എനിക്കു നിശ്ചയമായതു
ഒന്നുമില്ല; അതുകൊണ്ടു വിസ്താരം
കഴിഞ്ഞിട്ടു എഴുതുവാൻ വല്ലതും
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു അവനെ നിങ്ങളുടെ
മുമ്പിലും വിശേഷാൽ അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
തിരുമുമ്പിലും വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 27
തടവുകാരനെ അയക്കുമ്പോൾ അവന്റെ
പേരിലുള്ള കുറ്റം കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതു
യുക്തമല്ല എന്നു തോന്നുന്നു.

26 അഗ്രിപ്പാവു പൗലൊസിനോടു:
നിന്റെ കാര്യം പറവാൻ അനുവാദം
ഉണ്ടു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പൗലൊസ്
കൈനീട്ടി പ്രതിവാദിച്ചതെന്തെന്നാൽ: 2
അഗ്രിപ്പാരാജാവേ, യെഹൂദന്മാർ എന്റെ
മേൽ ചുമത്തുന്ന എല്ലാ കുറ്റങ്ങളെയും

കുറിച്ചു ഇന്നു തിരുമുമ്പാകെ
പ്രതിവാദിപ്പാൻ ഇടവന്നതുകൊണ്ടു,
3 വിശേഷാൽ നീ യെഹൂദന്മാരുടെ
ഇടയിലെ ആചാരങ്ങളും തർക്കങ്ങളും
എല്ലാം അറിയുന്നവൻ ആകയാൽ
ഞാൻ ഭാഗ്യവാൻ എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു എന്റെ പ്രതിവാദം
ക്ഷമയോടേ കേൾക്കേണമെന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു. 4 എന്റെ ജാതിക്കാരുടെ
ഇടയിലും യെരൂശലേമിലും ആദിമുതൽ
ബാല്യംതുടങ്ങിയുള്ള എന്റെ നടപ്പു
യെഹൂദന്മാർ എല്ലാവരും അറിയുന്നു.
5 ഞാൻ നമ്മുടെ മാർഗ്ഗത്തിൽ
സൂക്ഷ്മത ഏറിയ മതഭേദപ്രകാരം
പരീശനായി ജീവിച്ചു എന്നു അവർ
ആദിമുതൽ അറിയുന്നു; അവർക്കു
മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ സാക്ഷ്യം പറയാം. 6
ദൈവത്താൽ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർക്കു
ലഭിച്ചതും 7 നമ്മുടെ പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങളും രാപ്പകൽ ശ്രദ്ധയോടെ
ആരാധിച്ചുകൊണ്ടു എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ
ആശിക്കുന്നതും ആയ വാഗ്ദത്തത്തിലുള്ള
പ്രത്യാശഹേതുവായിട്ടത്രേ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
വിസ്താരത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നതു.
ആ പ്രത്യാശയെച്ചൊല്ലി ആകുന്നു,
രാജാവേ, യെഹൂദന്മാർ എന്റെമേൽ കുറ്റം
ചുമത്തുന്നതു. 8 ദൈവം മരിച്ചവരെ
ഉയിർപ്പിക്കുന്നതു വിശ്വാസയോഗ്യമല്ല
എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നതു എന്തു?
9 നസറായനായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിന്നു
വിരോധമായി പലതും പ്രവർത്തിക്കേണം
എന്നു ഞാനും വിചാരിച്ചു സത്യം. 10 അതു
ഞാൻ യെരൂശലേമിൽ ചെയ്തിട്ടുമുണ്ടു;
മഹാപുരോഹിതന്മാരോടു അധികാരപത്രം
വാങ്ങി വിശുദ്ധന്മാരിൽ പലരെയും
തടവിൽ ആക്കി അടെച്ചു; അവരെ
നിഗ്രഹിക്കുന്ന സമയം ഞാനും സമ്മതം
കൊടുത്തു. 11 ഞാൻ എല്ലാ പള്ളികളിലും
അവരെ പലപ്പോഴും ദണ്ഡിപ്പിച്ചുംകൊണ്ടു
ദൂഷണം പറവാൻ നിർബന്ധിക്കയും
അവരുടെ നേരെ അത്യന്തം ഭ്രാന്തുപിടിച്ചു
അന്യപട്ടണങ്ങളോളവും ചെന്നു
അവരെ ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു.
12 ഇങ്ങനെ ചെയ്തുവരികയിൽ
ഞാൻ മഹാപുരോഹിതന്മാരുടെ
അധികാരത്തോടും ആജ്ഞയോടും കൂടെ
ദമസ്കൊസിലേക്കു യാത്രപോകുമ്പോൾ,
13 രാജാവേ, നട്ടുച്ചെക്കു ഞാൻ
വഴിയിൽവെച്ചു സൂര്യന്റെ പ്രകാശത്തെ
കവിഞ്ഞൊരു വെളിച്ചം ആകാശത്തിൽ
നിന്നു എന്നെയും എന്നോടു കൂടെ
യാത്രചെയ്യുന്നവരെയും ചുറ്റി
പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ടു. 14 ഞങ്ങൾ
എല്ലാവരും നിലത്തു വീണപ്പോൾ: ശൗലേ,
ശൗലേ, നീ എന്നെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതു
എന്തു? മുള്ളിന്റെ നേരെ ഉതെക്കുന്നതു
നിനക്കു വിഷമം ആകുന്നു എന്നു
എബ്രായഭാഷയിൽ എന്നോടു
പറയുന്നൊരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. 15
നീ ആരാകുന്നു കർത്താവേ, എന്നു
ഞാൻ ചോദിച്ചതിന്നു കർത്താവു: നീ
ഉപദ്രവിക്കുന്ന യേശു തന്നേ ഞാൻ;
16 എങ്കിലും എഴുന്നേറ്റു നിവിർന്നു
നിൽക്ക; നീ എന്നെ കണ്ടതിന്നും
ഇനി ഞാൻ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷൻ
ആവാനിരിക്കുന്നതിന്നും നിന്നെ
ശുശ്രൂഷകനും സാക്ഷിയുമായി
നിയമിപ്പാൻ ഞാൻ നിനക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി. 17 ജനത്തിന്റെയും
ജാതികളുടെയും കയ്യിൽനിന്നു
ഞാൻ നിന്നെ രക്ഷിക്കും. 18
അവർക്കു പാപമോചനവും എന്നിലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുടെ
ഇടയിൽ അവകാശവും ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരുടെ കണ്ണു തുറപ്പാനും അവരെ
ഇരുളിൽനിന്നു വെളിച്ചത്തിലേക്കും

സാത്താന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു
ദൈവത്തിങ്കലേക്കും തിരിപ്പാനും
ഞാൻ ഇപ്പോൾ നിന്നെ അവരുടെ
അടുക്കൽ അയക്കുന്നു എന്നു കല്പിച്ചു.
19 അതുകൊണ്ടു അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗീയദർശനത്തിന്നു
അനുസരണക്കേടു കാണിക്കാതെ 20
ആദ്യം ദമസ്കൊസിലും യെരൂശലേമിലും
യെഹൂദ്യദേശത്തെങ്ങും ഉള്ളവരോടും
പിന്നെ ജാതികളോടും മാനസാന്തരപ്പെട്ടു
ദൈവത്തിങ്കലേക്കു തിരിഞ്ഞു
മാനസാന്തരത്തിന്നു യോഗ്യമായ
പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യേണം എന്നു
പ്രസംഗിച്ചു. 21 ഇതു നിമിത്തം യെഹൂദന്മാർ
ദൈവാലയത്തിൽ വെച്ചു എന്നെ പിടിച്ചു
കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചു. 22 എന്നാൽ
ദൈവത്തിന്റെ സഹായം ലഭിക്കയാൽ
ഞാൻ ഇന്നുവരെ നിൽക്കയും
ചെറിയവരോടും വലിയവരോടും സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞു പോരുകയും ചെയ്യുന്നു.
23 ക്രിസ്തു കഷ്ടം അനുഭവിക്കയും
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ
ആദ്യനായി ജനത്തോടും
ജാതികളോടും വെളിച്ചം അറിയിക്കയും
ചെയ്യും എന്നു പ്രവാചകന്മാരും
മോശെയും ഭാവികാലത്തെക്കുറിച്ചു
പ്രസ്താവിച്ചതൊഴികെ വേറെയൊന്നും
ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 24 ഇങ്ങനെ
പ്രതിവാദിക്കയിൽ ഫെസ്തൊസ്:
പൗലൊസേ, നിനക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു;
വിദ്യാബഹുത്വത്താൽ നിനക്കു ഭ്രാന്തു
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞു.
25 അതിന്നു പൗലൊസ്: രാജശ്രീ
ഫെസ്തൊസേ, എനിക്കു ഭ്രാന്തില്ല; ഞാൻ
സത്യവും സുബോധവുമായ വാക്കത്രേ
സംസാരിക്കുന്നതു. 26 രാജാവിന്നു
ഇതിനെക്കുറിച്ചു അറിവുള്ളതുകൊണ്ടു
അവനോടു ഞാൻ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
സംസാരിക്കുന്നു; അവന്നു ഇതു ഒന്നും
മറവായിരിക്കുന്നില്ല എന്നു എനിക്കു
നിശ്ചയമുണ്ടു; അതു ഒരു കോണിൽ
നടന്നതല്ല. 27 അഗ്രിപ്പാരാജാവേ,
പ്രവാചകന്മാരെ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ?
വിശ്വസിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 28
അഗ്രിപ്പാ പൗലൊസിനോടു: ഞാൻ
ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീരുവാൻ നീ
എന്നെ അല്പംകൊണ്ടു സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 29 അതിന്നു
പൗലൊസ്: നീ മാത്രമല്ല, ഇന്നു
എന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കുന്നവർ
എല്ലാവരും അല്പംകൊണ്ടാകട്ടെ അധികം
കൊണ്ടാകട്ടെ ഈ ചങ്ങല ഒഴികെ
എന്നെപ്പോലെ ആകേണം എന്നു
ഞാൻ ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 30 അപ്പോൾ രാജാവും
ദേശാധിപതിയും ബെർന്നീക്കയും
അവരോടുകൂടെ ഇരുന്നവരും എഴുന്നേറ്റു
മാറി നിന്നു: 31 ഈ മനുഷ്യൻ
മരണത്തിന്നോ ചങ്ങലെക്കോ
യോഗ്യമായതു ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 32 കൈസരെ
അഭയം ചൊല്ലിയിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനെ
വിട്ടയപ്പാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു
അഗ്രിപ്പാവു ഫെസ്തൊസിനോടു
പറഞ്ഞു.

27 ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറി ഇതല്യെക്കു
പോകേണം എന്നു കല്പനയായപ്പോൾ
പൗലൊസിനെയും മറ്റു ചില
തടവുകാരെയും ഔഗുസ്ത്യപട്ടാളത്തിലെ
ശതാധിപനായ യൂലിയൊസിനെ ഏല്പിച്ചു.
2 അങ്ങനെ ഞങ്ങൾ ആസ്യക്കര പറ്റി
ഓടുവാനുള്ള ഒരു അദ്രമുത്ത്യകപ്പലിൽ
കയറി നീക്കി; തെസ്സലൊനിക്കയിൽ
നിന്നുള്ള മക്കെദോന്യക്കാരനായ
അരിസ്തർഹൊസും ഞങ്ങളോടുകൂടെ

ഉണ്ടായിരുന്നു. 3 പിറ്റെന്നു ഞങ്ങൾ
സീദോനിൽ എത്തി; യൂലിയൊസ്
പൗലൊസിനോടു ദയ കാണിച്ചു,
സ്നേഹിതന്മാരുടെ അടുക്കൽ പോയി
സൽക്കാരം കൈക്കൊൾവാൻ
അനുവദിച്ചു. 4 അവിടെ നിന്നു ഞങ്ങൾ
നീക്കി, കാറ്റു പ്രതികൂലമാകയാൽ
കുപ്രൊസ് ദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടി; 5
കിലിക്യ പംഫുല്യ കടൽവഴിയായി ചെന്നു
ലുക്കിയയിലെ മുറാപ്പട്ടണത്തിൽ എത്തി.
6 അവിടെ ശതാധിപൻ ഇതല്യെക്കു
പോകുന്ന ഒരു അലെക്സന്ത്രിയക്കപ്പൽ
കണ്ടു ഞങ്ങളെ അതിൽ കയറ്റി. 7 പിന്നെ
ഞങ്ങൾ ബഹുദിവസം പതുക്കെ ഓടി,
ക്നീദൊസ് തൂക്കിൽ പ്രയാസത്തോടെ
എത്തി, കാറ്റു സമ്മതിക്കായ്കയാൽ
ക്രേത്തദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ശല്മോനെക്കു
നേരെ ഓടി, 8 കരപറ്റി പ്രയാസത്തോടെ
ലസയ്യപട്ടണത്തിന്റെ സമീപത്തു
ശുഭതുറമുഖം എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തു
എത്തി. 9 ഇങ്ങനെ വളരെ നാൾ
ചെന്നശേഷം നോമ്പും കഴിഞ്ഞിരിക്കെ
കപ്പലോട്ടം വൈഷമ്യം ആകകൊണ്ടു
പൗലൊസ്: 10 പുരുഷന്മാരേ, ഈ
യാത്രയിൽ ചരക്കിന്നും കപ്പലിന്നും
മാത്രമല്ല നമ്മുടെ പ്രാണങ്ങൾക്കും
ഏറിയ കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ വരും എന്നു
ഞാൻ കാണുന്നു എന്നു അവരെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചു. 11 ശതാധിപനോ
പൗലൊസ് പറഞ്ഞതിനെക്കാൾ
മാലുമിയുടെയും കപ്പലുടമസ്ഥന്റെയും
വാക്കു അധികം വിശ്വസിച്ചു. 12
ആ തുറമുഖം ശീതകാലം കഴിപ്പാൻ
തക്കതല്ലായ്കയാൽ അവിടെ നിന്നു
നീക്കി തെക്കുപടിഞ്ഞാറായും
വടക്കുപടിഞ്ഞാറായും തുറന്നു കിടക്കുന്ന
ഫൊയ്നീക്യ എന്ന ക്രേത്തതുറമുഖത്തു
കഴിവുണ്ടെങ്കിൽ ചെന്നു ശീതകാലം
കഴിക്കേണം എന്നു മിക്കപേരും
ആലോചന പറഞ്ഞു. 13 തെക്കൻ കാറ്റു
മന്ദമായി ഊതുകയാൽ താല്പര്യം സാധിച്ചു
എന്നു തോന്നി, അവർ അവിടെ നിന്നു
നങ്കൂരം എടുത്തു ക്രേത്ത ദ്വീപിന്റെ
മറപറ്റി ഓടി. 14 കുറെ കഴിഞ്ഞിട്ടു
അതിന്നു വിരോധമായി ഈശാനമൂലൻ
എന്ന കൊടുങ്കാറ്റു അടിച്ചു. 15 കപ്പൽ
കാറ്റിന്റെ നേരെ നില്പാൻ കഴിയാതവണ്ണം
കുടുങ്ങുകയാൽ ഞങ്ങൾ കൈവിട്ടു
അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി. 16 ക്ലൗദ
എന്ന ചെറിയ ദ്വീപിന്റെ മറപറ്റി ഓടീട്ടു
പ്രയാസത്തോടെ തോണി കൈവശമാക്കി.
17 അതു വലിച്ചുകയറ്റീട്ടു അവർ കപ്പൽ
ചുറ്റിക്കെട്ടിയും മറ്റും ഉറപ്പുവരുത്തി; പിന്നെ
മണത്തിട്ടമേൽ അകപ്പെടും എന്നു പേടിച്ചു
പായി ഇറക്കി അങ്ങനെ പാറിപ്പോയി.
18 ഞങ്ങൾ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ അത്യന്തം
അലയുകകൊണ്ടു പിറ്റെന്നു അവർ
ചരക്കു പുറത്തുകളഞ്ഞു. 19 മൂന്നാം
നാൾ അവർ സ്വന്തകയ്യാൽ കപ്പൽകോപ്പും
കടലിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. 20 വളരെ നാളായിട്ടു
സൂര്യനെയോ നക്ഷത്രങ്ങളെയോ
കാണാതെയും വല്ലാത്ത കൊടുങ്കാറ്റു
അടിച്ചുകൊണ്ടും ഇരിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ
രക്ഷപ്പെടും എന്നുള്ള ആശ ഒക്കെയും
അറ്റുപോയി. 21 അവർ വളരെ പട്ടിണി
കിടന്നശേഷം പൗലോസ് അവരുടെ
നടുവിൽ നിന്നുകൊണ്ടു പറഞ്ഞതു:
പുരുഷന്മാരേ, എന്റെ വാക്കു അനുസരിച്ചു
ക്രേത്തയിൽനിന്നു നീക്കാതെയും ഈ
കഷ്ട നഷ്ടങ്ങൾ സമ്പാദിക്കാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. 22 എങ്കിലും
ഇപ്പോൾ ധൈര്യത്തോടിരിപ്പാൻ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു;
കപ്പലിന്നു അല്ലാതെ നിങ്ങളിൽ
ആരുടെയും പ്രാണന്നു ഹാനി
വരികയില്ല. 23 എന്റെ ഉടയവനും

ഞാൻ സേവിച്ചുവരുന്നവനുമായ
ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ ഈ രാത്രിയിൽ
എന്റെ അടുക്കൽനിന്നു: 24 പൗലൊസേ,
ഭയപ്പെടരുതു; നീ കൈസരുടെ മുമ്പിൽ
നിൽക്കേണ്ടതാകുന്നു; നിന്നോടുകൂടെ
യാത്രചെയ്യുന്നവരെ ഒക്കെയും ദൈവം
നിനക്കു ദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു
എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അതുകൊണ്ടു
പുരുഷന്മാരേ, ധൈര്യത്തോടിരിപ്പിൻ;
എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ തന്നേ
സംഭവിക്കും എന്നു ഞാൻ ദൈവത്തെ
വിശ്വസിക്കുന്നു. 26 എങ്കിലും നാം ഒരു
ദ്വീപിന്മേൽ മുട്ടി വീഴേണ്ടതാകുന്നു.
27 പതിന്നാലാം രാത്രിയായപ്പോൾ
ഞങ്ങൾ അദ്രിയക്കടലിൽ അലയുന്നേരം
അർദ്ധരാത്രിയിൽ ഒരു കരെക്കു
സമീപിക്കുന്നു എന്നു കപ്പൽക്കാർക്കു
തോന്നി. 28 അവർ ഈയം ഇട്ടു ഇരുപതു
മാറെന്നു കണ്ടു; കുറയ അപ്പുറം
പോയിട്ടു വീണ്ടും ഈയം ഇട്ടു പതിനഞ്ചു
മാറെന്നു കണ്ടു. 29 പാറ സ്ഥലങ്ങളിൽ
അകപ്പെടും എന്നു പേടിച്ചു അവർ
അമരത്തു നിന്നു നാലു നങ്കൂരം ഇട്ടു, നേരം
വെളുപ്പാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.
30 എന്നാൽ കപ്പൽക്കാർ കപ്പൽ
വിട്ടു ഓടിപ്പോകുവാൻ വിചാരിച്ചു
അണിയത്തുനിന്നു നങ്കൂരം ഇടുവാൻ
പോകുന്നു എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ തോണി
കടലിൽ ഇറക്കി. 31 അപ്പോൾ പൗലൊസ്
ശതാധിപനോടും പടയാളികളോടും: ഇവർ
കപ്പലിൽ താമസിച്ചല്ലാതെ നിങ്ങൾക്കു
രക്ഷപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല എന്നു
പറഞ്ഞു. 32 പടയാളികൾ തോണിയുടെ
കയറു അറുത്തു അതു വീഴിച്ചുകളഞ്ഞു.
33 നേരം വെളുക്കാറായപ്പോൾ
പൗലൊസ് എല്ലാവരോടും ഭക്ഷണം
കഴിക്കേണ്ടതിന്നു അപേക്ഷിച്ചു: നിങ്ങൾ
ഒന്നും ഭക്ഷിക്കാതെ കാത്തുകൊണ്ടു
പട്ടിണി കിടക്കുന്നതു ഇന്നു പതിന്നാലാം
ദിവസം ആകുന്നുവല്ലോ. 34 അതുകൊണ്ടു
ആഹാരം കഴിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു
നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കുള്ളതല്ലോ;
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്റെയും തലയിലെ
ഒരു രോമംപോലും നഷ്ടമാകയില്ല
നിശ്ചയം എന്നു പറഞ്ഞു. 35 ഇങ്ങനെ
പറഞ്ഞിട്ടു അപ്പം എടുത്തു എല്ലാവരും
കാൺകെ ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തിട്ടു
നുറുക്കി തിന്നുതുടങ്ങി. 36 അപ്പോൾ
എല്ലാവരും ധൈര്യപ്പെട്ടു ഭക്ഷണം
കഴിച്ചു. 37 കപ്പലിൽ ഞങ്ങൾ ആകപ്പാടെ
ഇരുനൂറ്റെഴുപത്താറു ആൾ ഉണ്ടായിരുന്നു.
38 അവർ തിന്നു തൃപ്തിവന്നശേഷം
ധാന്യം കടലിൽ കളഞ്ഞു കപ്പലിന്റെ
ഭാരം കുറെച്ചു. 39 വെളിച്ചമായപ്പോൾ
ഇന്ന ദേശം എന്നു അവർ അറിഞ്ഞില്ല
എങ്കിലും കരയുള്ളോരു തുറ കണ്ടു,
കഴിയും എങ്കിൽ കപ്പൽ അതിലേക്കു
ഓടിക്കേണം എന്നു ഭാവിച്ചു. 40 നങ്കൂരം
അറുത്തു കടലിൽ വിട്ടു ചുക്കാന്റെ കെട്ടും
അഴിച്ചു പെരുമ്പായ് കാറ്റുമുഖമായി
കൊടുത്തു കരെക്കു നേരെ ഓടി. 41
ഇരുകടൽ കൂടിയോരു സ്ഥലത്തിന്മേൽ
ചെന്നു കയറുകയാൽ കപ്പൽ അടിഞ്ഞു
അണിയം ഉറെച്ചു ഇളക്കമില്ലാതെയായി;
അമരം തിരയുടെ കേമത്താൽ
ഉടഞ്ഞുപോയി. 42 തടവുകാരിൽ
ആരും നീന്തി ഓടിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ
അവരെ കൊല്ലേണം എന്നു പടയാളികൾ
ആലോചിച്ചു. 43 ശതാധിപനോ
പൗലൊസിനെ രക്ഷിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചിട്ടു
അവരുടെ താല്പര്യം തടുത്തു, നീന്തുവാൻ
കഴിയുന്നവർ ആദ്യം ചാടി കരെക്കു
പറ്റുവാനും 44 ശേഷമുള്ളവർ
പലകമേലും കപ്പലിന്റെ ഖണ്ഡങ്ങളുടെ
മേലുമായി എത്തുവാനും കല്പിച്ചു;

ഇങ്ങനെ എല്ലാവരും കരയിൽ എത്തി
രക്ഷപ്പെടുവാൻ സംഗതിവന്നു.

28 രക്ഷപ്പെട്ടശേഷം ദ്വീപിന്റെ പേർ
മെലിത്ത എന്നു ഞങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചു. 2
അവിടത്തെ ബർബരന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു
അസാധാരണ ദയ കാണിച്ചു, മഴയും
ശീതവും നിമിത്തം തീ കൂട്ടി ഞങ്ങളെ
ഒക്കെയും കൈക്കൊണ്ടു. 3 പൗലൊസ്
കുറെ വിറകു പെറുക്കി തീയിൽ ഇട്ടപ്പൊൾ
ഒരു അണലി ചൂടുനിമിത്തം പുറപ്പെട്ടു
അവന്റെ കൈക്കു പറ്റി. 4 ആ ജന്തു
അവന്റെ കൈമേൽ തൂങ്ങുന്നതു
ബർബരന്മാർ കണ്ടപ്പോൾ: ഈ മനുഷ്യൻ
ഒരു കൊലപാതകൻ സംശയമില്ല;
കടലിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടിട്ടും നീതിദേവി
അവനെ ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ സമ്മതിക്കുന്നില്ല
എന്നു തമ്മിൽ പറഞ്ഞു. 5 അവനോ
ആ ജന്തുവിനെ തീയിൽ കുടഞ്ഞു
കളഞ്ഞു, ദോഷം ഒന്നും പറ്റിയില്ല.
6 അവൻ വീർക്കുകയോ പെട്ടെന്നു
ചത്തു വീഴുകയോ ചെയ്യും എന്നു വെച്ചു
അവർ കാത്തുനിന്നു; വളരെ നേരം
കാത്തുനിന്നിട്ടും അവന്നു ആപത്തു
ഒന്നും ഭവിക്കുന്നില്ല എന്നു കണ്ടു
മനസ്സു മാറി അവൻ ഒരു ദേവൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 7 ആ സ്ഥലത്തിന്റെ സമീപത്തു
പുബ്ലിയൊസ് എന്ന ദ്വീപുപ്രമാണിക്കു ഒരു
ജന്മഭൂമി ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ ഞങ്ങളെ
ചേർത്തു മൂന്നു ദിവസം ആദരവോടെ
അതിഥിസൽക്കാരം ചെയ്തു. 8
പുബ്ലിയൊസിന്റെ അപ്പൻ പനിയും
അതിസാരവും പിടിച്ചു കിടപ്പായിരുന്നു.
പൗലൊസ് അവന്റെ അടുക്കൽ അകത്തു
ചെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചു അവന്റെമേൽ
കൈവെച്ചു സൗഖ്യം വരുത്തി. 9 ഇതു
സംഭവിച്ചശേഷം ദ്വീപിലെ മറ്റു ദീനക്കാരും
വന്നു സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചു. 10 അവരും
ഏറിയ സമ്മാനം തന്നു ഞങ്ങളെ
മാനിച്ചു; ഞങ്ങൾ കപ്പൽ കയറുന്ന
സമയം ആവശ്യമുള്ളതു കയറ്റിത്തന്നു.
11 മൂന്നു മാസം കഴിഞ്ഞശേഷം
ആ ദ്വീപിൽ ശീതകാലം കഴിച്ചു
കിടന്നിരുന്ന അശ്വിനി ചിഹ്നമുള്ളോരു
അലെക്സന്ത്രിയകപ്പലിൽ ഞങ്ങൾ
കയറി പുറപ്പെട്ടു, 12 സുറക്കൂസയിൽ
കരെക്കിറിങ്ങി മൂന്നു നാൾ പാർത്തു;
അവിടെ നിന്നു ചുറ്റി ഓടി രേഗ്യൊനിൽ
എത്തി. 13 ഒരു ദിവസം കഴിഞ്ഞിട്ടു
തെക്കങ്കാറ്റു അടിച്ചതിനാൽ പിറ്റേന്നു
പുത്യൊലിയിൽ എത്തി. 14 അവിടെ
സഹോദരന്മാരെ കണ്ടു തങ്ങളോടു
കൂടെ ഏഴു നാൾ താമസിക്കേണം
എന്നു അവർ അപേക്ഷിച്ചു; പിന്നെ
ഞങ്ങൾ റോമയിൽ എത്തി. 15
അവിടത്തെ സഹോദരന്മാർ ഞങ്ങളുടെ
വർത്തമാനം കേട്ടിട്ടു അപ്പ്യപുരവും
ത്രിമണ്ഡപവും വരെ ഞങ്ങളെ എതിരേറ്റു
വന്നു; അവരെ കണ്ടിട്ടു പൗലൊസ്
ദൈവത്തെ വാഴ്ത്തി ധൈര്യം പ്രാപിച്ചു.
16 റോമയിൽ എത്തിയശേഷം തനിക്കു
കാവലായ പടയാളിയോടുകൂടെ
വേറിട്ടു പാർപ്പാൻ പൗലൊസിന്നു
അനുവാദം കിട്ടി. 17 മൂന്നു ദിവസം
കഴിഞ്ഞിട്ടു അവൻ യെഹൂദന്മാരിൽ
പ്രധാനികളായവരെ വിളിപ്പിച്ചു. അവർ
വന്നുകൂടിയപ്പോൾ അവരോടു പറഞ്ഞതു:
സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ ജനത്തിന്നോ
പിതാക്കന്മാരുടെ ആചാരങ്ങൾക്കോ
വിരോധം ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലാതിരിക്കെ
എന്നെ യെരൂശലേമിൽനിന്നു ബദ്ധനായി
റോമക്കാരുടെ കയ്യിൽ ഏല്പിച്ചു. 18 അവർ
വിസ്തരിച്ചാറെ മരണയോഗ്യമായതു
ഒന്നും എന്നിൽ കാണായ്കയാൽ
എന്നെ വിട്ടയപ്പാൻ അവർക്കു
മനസുണ്ടായിരുന്നു 19 എന്നാൽ
യെഹൂദന്മാർ എതിർപറകയാൽ ഞാൻ

കൈസരെ അഭയം ചൊല്ലേണ്ടിവന്നു;
എന്റെ ജാതിയുടെ നേരെ അന്യായം
ബോധിപ്പിപ്പാൻ എനിക്കു യാതൊന്നും
ഉണ്ടായിട്ടല്ലതാനും. 20 ഇതു ഹേതുവായി
നിങ്ങളെ കണ്ടു സംസാരിക്കേണം
എന്നുവെച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ വിളിപ്പിച്ചു.
യിസ്രായേലിന്റെ പ്രത്യാശനിമിത്തം
ആകുന്നു ഞാൻ ഈ ചങ്ങല
ചുമക്കുന്നതു. 21 അവർ അവനോടു:
നിന്റെ സംഗതിക്കു യെഹൂദ്യയിൽ നിന്നു
ഞങ്ങൾക്കു എഴുത്തു വരികയോ
സഹോദരന്മാരിൽ ആരും വന്നു
നിന്നെക്കൊണ്ടു യാതൊരു ദോഷവും
പറകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. 22 എങ്കിലും
ഈ മതഭേദത്തിന്നു എല്ലായിടത്തും
വിരോധം പറയുന്നു എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നതിനാൽ നിന്റെ മതം ഇന്നതു
എന്നു നീ തന്നേ പറഞ്ഞുകേൾപ്പാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. 23
ഒരു ദിവസം നിശ്ചയിച്ചിട്ടു പലരും
അവന്റെ പാർപ്പിടത്തിൽ അവന്റെ
അടുക്കൽ വന്നു; അവരോടു അവൻ
ദൈവരാജ്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണവും
പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങളും ആധാരമാക്കി
യേശുവിനെക്കുറിച്ചു അവർക്കു
ബോധം വരുമാറു രാവിലെ തുടങ്ങി
സന്ധ്യവരെ വിവരിച്ചു. 24 അവൻ
പറഞ്ഞതു ചിലർ സമ്മതിച്ചു; ചിലർ
വിശ്വസിച്ചില്ല. 25 അവർ തമ്മിൽ
യോജിക്കാതെ പിരിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ
പൗലൊസ് അവരോടു ഒരു
വാക്കു പറഞ്ഞതെന്തെന്നാൽ: 26
“നിങ്ങൾ ചെവികൊണ്ടു കേട്ടിട്ടും
ഗ്രഹിക്കാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു
കണ്ടിട്ടും കാണാതിരിക്കും; കണ്ണുകൊണ്ടു
കാണാതെയും ചെവികൊണ്ടു
കേൾക്കാതെയും ഹൃദയംകൊണ്ടു
ഗ്രഹിച്ചു മനന്തിരിയാതെയും. 27
ഞാൻ അവരെ സൗഖ്യമാക്കാതെയും
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നു ഈ ജനത്തിന്റെ
ഹൃദയം തടിച്ചിരിക്കുന്നു. അവരുടെ
ചെവി കേൾപ്പാൻ മന്ദമായിരിക്കുന്നു;
അവരുടെ കണ്ണു അടെച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
ഈ ജനത്തിന്റെ അടുക്കൽ പോയി
പറക” എന്നിങ്ങനെ പരിശുദ്ധാത്മാവു
യെശയ്യാപ്രവാചകൻ മുഖാന്തരം
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാരോടു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു ശരി തന്നേ.
28 ആകയാൽ ദൈവം തന്റെ ഈ
രക്ഷ ജാതികൾക്കു അയച്ചിരിക്കുന്നു;
അവർ കേൾക്കും എന്നു നിങ്ങൾ
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 30 അവൻ
കൂലിക്കു വാങ്ങിയ വീട്ടിൽ രണ്ടു
സംവത്സരം മുഴുവൻ പാർത്തു,
തന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവരെ
ഒക്കെയും കൈക്കൊണ്ടു 31 പൂർണ്ണ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ വിഘ്നംകൂടാതെ
ദൈവരാജ്യം പ്രസംഗിച്ചും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു ഉപദേശിച്ചും
പോന്നു.

റോമർ

1 ദൈവം തന്റെ പുത്രനും
നമ്മുടെ കർത്താവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു 2
വിശുദ്ധരേഖകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ
മുഖാന്തരം മുമ്പുകൂട്ടി വാഗ്ദത്തം
ചെയ്ത സുവിശേഷത്തിന്നായി
വേർതിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട
അപ്പൊസ്തലനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസനുമായ പൗലൊസ് 3 റോമയിൽ
ദൈവത്തിന്നു പ്രിയരും വിളിക്കപ്പെട്ട
വിശുദ്ധന്മാരുമായ എല്ലാവർക്കും
എഴുതുന്നതു: 4 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
5 ജഡം സംബന്ധിച്ചു ദാവീദിന്റെ
സന്തതിയിൽനിന്നു ജനിക്കയും
മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയാൽ
വിശുദ്ധിയുടെ ആത്മാവു
സംബന്ധിച്ചു ദൈവപുത്രൻ എന്നു
ശക്തിയോടെ നിർണ്ണയിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്തിരിക്കുന്നവനാലല്ലോ
ഞങ്ങൾ 6 അവന്റെ നാമത്തിന്നായി
സകലജാതികളുടെയും ഇടയിൽ
വിശ്വാസത്തിന്നു അനുസരണം
വരുത്തേണ്ടതിന്നു കൃപയും
അപ്പൊസ്തലത്വവും പ്രാപിച്ചതു. 7
അവരിൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്നായി
വിളിക്കപ്പെട്ട നിങ്ങളും
ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസം സർവ്വലോകത്തിലും
പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നതിനാൽ
ഞാൻ ആദ്യം തന്നേ എന്റെ
ദൈവത്തിന്നു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി സ്തോത്രം
ചെയ്യുന്നു. 9 ഞാൻ ഇടവിടാതെ നിങ്ങളെ
ഓർത്തുകൊണ്ടു ദൈവേഷ്ടത്താൽ
എപ്പോൾ എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ സാധിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ എപ്പോഴും
യാചിക്കുന്നു 10 എന്നുള്ളതിന്നു
അവന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ ഞാൻ
എന്റെ ആത്മാവിൽ ആരാധിക്കുന്ന
ദൈവം എനിക്കു സാക്ഷി. 11 നിങ്ങളുടെ
സ്ഥിരീകരണത്തിന്നായി ആത്മികവരം
വല്ലതും നിങ്ങൾക്കു നല്കേണ്ടതിന്നു,
12 അതായതു നിങ്ങൾക്കും എനിക്കും
ഒത്തൊരുമിച്ചുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
നിങ്ങളോടുകൂടെ എനിക്കും ആശ്വാസം
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നു. 13 എന്നാൽ
സഹോദരന്മാരേ, എനിക്കു ശേഷം
ജാതികളിൽ എന്നപോലെ നിങ്ങളിലും വല്ല
ഫലവും ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ പലപ്പോഴും ഭാവിച്ചു
എങ്കിലും ഇതുവരെ മുടക്കം വന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയാതിരിക്കരുതു
എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14
യവനന്മാർക്കും ബർബരന്മാർക്കും
ജ്ഞാനികൾക്കും ബുദ്ധിഹീനർക്കും
ഞാൻ കടക്കാരൻ ആകുന്നു. 15
അങ്ങനെ റോമയിലുള്ള നിങ്ങളോടും
സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ എന്നാൽ
ആവോളം ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
16 സുവിശേഷത്തെക്കുറിച്ചു എനിക്കു
ലജ്ജയില്ല; വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവന്നും
ആദ്യം യെഹൂദന്നും പിന്നെ
യവനന്നും അതു രക്ഷെക്കായി
ദൈവശക്തിയാകുന്നുവല്ലോ.
17 അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ
നീതി വിശ്വാസം ഹേതുവായും
വിശ്വാസത്തിന്നായിക്കൊണ്ടും
വെളിപ്പെടുന്നു. “നീതിമാൻ
വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും” എന്നു

എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18
അനീതികൊണ്ടു സത്യത്തെ തടുക്കുന്ന
മനുഷ്യരുടെ സകല അഭക്തിക്കും
അനീതിക്കും നേരെ ദൈവത്തിന്റെ കോപം
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു വെളിപ്പെടുന്നു. 19
ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു അറിയാകുന്നതു
അവർക്കു വെളിവായിരിക്കുന്നു; ദൈവം
അവർക്കു വെളിവാക്കിയല്ലോ. 20 അവന്റെ
നിത്യശക്തിയും ദിവ്യത്വവുമായി അവന്റെ
അദൃശ്യലക്ഷണങ്ങൾ ലോകസൃഷ്ടിമുതൽ
അവന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ ബുദ്ധിക്കു
തെളിവായി വെളിപ്പെട്ടുവരുന്നു; അവർക്കു
പ്രതിവാദമില്ലാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. (aïdios g126) 21 അവർ ദൈവത്തെ
അറിഞ്ഞിട്ടും അവനെ ദൈവമെന്നു
ഓർത്തു മഹത്വീകരിക്കയോ നന്ദി
കാണിക്കയോ ചെയ്യാതെ തങ്ങളുടെ
നിരൂപണങ്ങളിൽ വ്യർത്ഥരായിത്തീർന്നു,
അവരുടെ വിവേകമില്ലാത്ത ഹൃദയം
ഇരുണ്ടുപോയി. 22 ജ്ഞാനികൾ
എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു അവർ
മൂഢരായിപ്പോയി; 23 അക്ഷയനായ
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിനെ അവർ
ക്ഷയമുള്ള മനുഷ്യൻ, പക്ഷി, നാൽക്കാലി,
ഇഴജാതി എന്നിവയുടെ രൂപസാദൃശ്യമായി
മാറ്റിക്കളഞ്ഞു. 24 അതുകൊണ്ടു ദൈവം
അവരെ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെ
മോഹങ്ങളിൽ സ്വന്തശരീരങ്ങളെ
തമ്മിൽ തമ്മിൽ അവമാനിക്കേണ്ടതിന്നു
അശുദ്ധിയിൽ ഏല്പിച്ചു. 25 ദൈവത്തിന്റെ
സത്യം അവർ വ്യാജമാക്കി മാറ്റിക്കളഞ്ഞു,
സൃഷ്ടിച്ചവനെക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ ഭജിച്ചു
ആരാധിച്ചു; അവൻ എന്നേക്കും
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ആമേൻ. (aiōn g165)
26 അതുകൊണ്ടു ദൈവം അവരെ
അവമാനരാഗങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ചു; അവരുടെ
സ്ത്രീകൾ സ്വാഭാവികഭോഗത്തെ
സ്വഭാവവിരുദ്ധമാക്കിക്കളഞ്ഞു.
27 അവ്വണ്ണം പുരുഷന്മാരും
സ്വാഭാവികസ്ത്രീഭോഗം വിട്ടു അന്യോന്യം
കാമം ജ്വലിച്ചു ആണോടു ആൺ
അവലക്ഷണമായതു പ്രവർത്തിച്ചു.
ഇങ്ങനെ അവർ തങ്ങളുടെ വിഭ്രമത്തിന്നു
യോഗ്യമായ പ്രതിഫലം തങ്ങളിൽ
തന്നേ പ്രാപിച്ചു. 28 ദൈവത്തെ
പരിജ്ഞാനത്തിൽ ധരിപ്പാൻ
ഇഷ്ടമില്ലാഞ്ഞതിന്നു തക്കവണ്ണം
ദൈവം അവരെ ഉചിതമല്ലാത്തതു
ചെയ്‌വാൻ നികൃഷ്ടബുദ്ധിയിൽ
ഏല്പിച്ചു. 29 അവർ സകല അനീതിയും
ദുഷ്ടതയും അത്യാഗ്രഹവും ദുർബ്ബുദ്ധിയും
നിറഞ്ഞവർ; അസൂയ, കൊല,
പിണക്കം, കപടം, ദുശ്ശീലം എന്നിവ
തിങ്ങിയവർ, 30 കുരളക്കാർ,
ഏഷണിക്കാർ, ദൈവദ്വേഷികൾ,
നിഷ്ഠൂരന്മാർ, ഗർവ്വിഷ്ഠന്മാർ,
ആത്മപ്രശംസക്കാർ, പുതുദോഷം
സങ്കല്പിക്കുന്നവർ, മാതാപിതാക്കന്മാരെ
അനുസരിക്കാത്തവർ, 31
ബുദ്ധിഹീനർ, നിയമലംഘികൾ,
വാത്സല്യമില്ലാത്തവർ, കനിവറ്റവർ 32 ഈ
വക പ്രവൃത്തിക്കുന്നവർ മരണയോഗ്യർ
എന്നുള്ള ദൈവന്യായം അവർ
അറിഞ്ഞിട്ടും അവയെ പ്രവർത്തിക്ക
മാത്രമല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നവരിൽ
പ്രസാദിക്കയുംകൂടെ ചെയ്യുന്നു.

2 അതുകൊണ്ടു വിധിക്കുന്ന ഏതു
മനുഷ്യനുമായുള്ളോവേ, നിനക്കു
പ്രതിവാദം പറവാൻ ഇല്ല; അന്യനെ
വിധിക്കുന്നതിൽ നീ നിന്നെത്തന്നെ
കുറ്റം വിധിക്കുന്നു; വിധിക്കുന്ന നീ
അതു തന്നേ പ്രവർത്തിക്കുന്നുവല്ലോ. 2
എന്നാൽ ആവക പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ
നേരെ ദൈവത്തിന്റെ വിധി
സത്യാനുസരണയായിരിക്കുന്നു
എന്നു നാം അറിയുന്നു. 3 ആവക

പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെ വിധിക്കയും
അതു തന്നേ പ്രവർത്തിക്കയും
ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യാ, നീ ദൈവത്തിന്റെ
വിധിയിൽനിന്നു തെറ്റി ഒഴിയും
എന്നു നിനെക്കുന്നുവോ? 4
അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദയ നിന്നെ
മാനസാന്തരത്തിലേക്കു നടത്തുന്നു എന്നു
അറിയാതെ നീ അവന്റെ ദയ, ക്ഷമ,
ദീർഘക്ഷാന്തി എന്നിവയുടെ ഐശ്വര്യം
നിരസിക്കുന്നുവോ? 5 എന്നാൽ നിന്റെ
കാഠിന്യത്താലും അനുതാപമില്ലാത്ത
ഹൃദയത്താലും നീ ദൈവത്തിന്റെ
നീതിയുള്ള വിധി വെളിപ്പെടുന്ന
കോപദിവസത്തേക്കു നിനക്കു തന്നേ
കോപം ചരതിച്ചുവെക്കുന്നു. 6
അവൻ ഓരോരുത്തന്നു അവനവന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക പകരം ചെയ്യും.
7 നല്ല പ്രവൃത്തിക്കു വേണ്ടുന്ന
സ്ഥിരത പൂണ്ടു തേജസ്സും മാനവും
അക്ഷയതയും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു
(aiōnios g166) 8 നിത്യജീവനും, ശാഠ്യം
പൂണ്ടു സത്യം അനുസരിക്കാതെ
അനീതി അനുസരിക്കുന്നവർക്കു
കോപവും ക്രോധവും കൊടുക്കും.
9 തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏതു
മനുഷ്യാത്മാവിന്നും കഷ്ടവും സങ്കടവും
ആദ്യം യെഹൂദന്നും പിന്നെ യവനന്നും
വരും. 10 നന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവന്നും
മഹത്വവും മാനവും സമാധാനവും ആദ്യം
യെഹൂദന്നും പിന്നെ യവനന്നും ലഭിക്കും.
11 ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽ മുഖപക്ഷം
ഇല്ലല്ലോ. 12 ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതെ പാപം
ചെയ്തവർ ഒക്കെയും ന്യായപ്രമാണം
കൂടാതെ നശിച്ചുപോകും; ന്യായപ്രമാണം
ഉണ്ടായിട്ടു പാപം ചെയ്തവർ ഒക്കെയും
ന്യായപ്രമാണത്താൽ വിധിക്കപ്പെടും.
13 ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നവരല്ല
ദൈവസന്നിധിയിൽ നീതിമാന്മാർ;
ന്യായപ്രമാണം ആചരിക്കുന്നവരത്രേ
നീതികരിക്കപ്പെടുന്നതു. 14
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത ജാതികൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിലുള്ളതു സ്വഭാവത്താൽ
ചെയ്യുമ്പോൾ ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്ത
അവർ തങ്ങൾക്കു തന്നേ ഒരു
ന്യായപ്രമാണം ആകുന്നു. 15
അവരുടെ മനസ്സാക്ഷികൂടെ സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞും അവരുടെ വിചാരങ്ങൾ
തമ്മിൽ കുറ്റം ചുമത്തുകയോ
പ്രതിവാദിക്കയോ ചെയ്തുംകൊണ്ടു
അവർ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തി തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കാണിക്കുന്നു;
16 ദൈവം യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം
മനുഷ്യരുടെ രഹസ്യങ്ങളെ എന്റെ
സുവിശേഷപ്രകാരം ന്യായം വിധിക്കുന്ന
നാളിൽ തന്നേ. 17 നീയോ യെഹൂദൻ
എന്നു പേർകൊണ്ടും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
ആശ്രയിച്ചും 18 ദൈവത്തിൽ
പ്രശംസിച്ചും ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
നിന്നു പഠിക്കയാൽ അവന്റെ ഇഷ്ടം
അറിഞ്ഞും ഭേദാഭേദങ്ങൾ വിവേചിച്ചും
19 ജ്ഞാനത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും
സ്വരൂപം ന്യായപ്രമാണത്തിൽ നിന്നു
നിനക്കു ലഭിച്ചതുകൊണ്ടു നീ കുരുടർക്കു
വഴി കാട്ടുന്നവൻ, 20 ഇരുട്ടിലുള്ളവർക്കു
വെളിച്ചം, മൂഢരെ പഠിപ്പിക്കുന്നവൻ,
ശിശുക്കൾക്കു ഉപദേഷ്ടാവു എന്നു
ഉറെച്ചുമിരിക്കുന്നെങ്കിൽ- 21 ഹേ,
അന്യനെ ഉപദേശിക്കുന്നവനേ, നീ
നിന്നെത്തന്നെ ഉപദേശിക്കാത്തതു
എന്തു? മോഷ്ടിക്കരുതു എന്നു
പ്രസംഗിക്കുന്ന നീ മോഷ്ടിക്കുന്നുവോ?
22 വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു എന്നു
പറയുന്ന നീ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നുവോ?
വിഗ്രഹങ്ങളെ വെറുക്കുന്ന നീ
ക്ഷേത്രം കവർച്ച ചെയ്യുന്നുവോ? 23

ന്യായപ്രമാണത്തിൽ പ്രശംസിക്കുന്ന
നീ ന്യായപ്രമാണലംഘനത്താൽ
ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നുവോ? 24
“നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തിന്റെ നാമം
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ദുഷിക്കപ്പെടുന്നു”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
25 നീ ന്യായപ്രമാണം ആചരിച്ചാൽ
പരിച്ഛേദന പ്രയോജനമുള്ളതു സത്യം;
ന്യായപ്രമാണലംഘിയായാലോ നിന്റെ
പരിച്ഛേദന അഗ്രചർമ്മമായിത്തീർന്നു.
26 അഗ്രചർമ്മി ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
നിയമങ്ങളെ പ്രമാണിച്ചാൽ
അവന്റെ അഗ്രചർമ്മം പരിച്ഛേദന
എന്നു എണ്ണുകയില്ലയോ? 27
സ്വഭാവത്താൽ അഗ്രചർമ്മിയായവൻ
ന്യായപ്രമാണം അനുഷ്ഠിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അക്ഷരവും പരിച്ഛേദനയുമുള്ള
ന്യായപ്രമാണലംഘിയായ നിന്നെ
അവൻ വിധിക്കയില്ലയോ? 28 പുറമെ
യെഹൂദനായവൻ യെഹൂദനല്ല; പുറമെ
ജഡത്തിലുള്ളതു പരിച്ഛേദനയുമല്ല; 29
അകമെ യെഹൂദനായവനത്രേ യെഹൂദൻ;
അക്ഷരത്തിലല്ല ആത്മാവിലുള്ള
ഹൃദയപരിച്ഛേദനയത്രേ പരിച്ഛേദന;
അവന്നു മനുഷ്യരാലല്ല ദൈവത്താൽ
തന്നേ പുകഴ്ച ലഭിക്കും.

3 എന്നാൽ യെഹൂദന്നു എന്തു
വിശേഷത? അല്ല, പരിച്ഛേദനയാൽ
എന്തു പ്രയോജനം? 2 സകലവിധത്തിലും
വളരെ ഉണ്ടു; ഒന്നാമതു ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടുകൾ അവരുടെ പക്കൽ
സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. 3 ചിലർ
വിശ്വസിച്ചില്ല എങ്കിൽ അവരുടെ
അവിശ്വാസത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ
വിശ്വസ്തതെക്കു നീക്കം വരുമോ? 4
ഒരുനാളും ഇല്ല. “നിന്റെ വാക്കുകളിൽ
നീ നീതീകരിക്കപ്പെടുവാനും നിന്റെ
ന്യായവിസ്താരത്തിൽ ജയിപ്പാനും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ദൈവം സത്യവാൻ, സകല മനുഷ്യരും
ഭോഷ്കു പറയുന്നവർ എന്നേ വരൂ. 5
എന്നാൽ നമ്മുടെ അനീതി ദൈവത്തിന്റെ
നീതിയെ പ്രസിദ്ധമാക്കുന്നു എങ്കിൽ
നാം എന്തു പറയും? ശിക്ഷ നടത്തുന്ന
ദൈവം നീതിയില്ലാത്തവൻ എന്നോ?—
ഞാൻ മാനുഷരീതിയിൽ പറയുന്നു —
ഒരുനാളുമല്ല; 6 അല്ലെങ്കിൽ ദൈവം
ലോകത്തെ എങ്ങനെ വിധിക്കും?
7 ദൈവത്തിന്റെ സത്യം എന്റെ
ഭോഷ്കിനാൽ അവന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി
അധികം തെളിവായി എങ്കിൽ എന്നെ
പാപി എന്നു വിധിക്കുന്നതു എന്തു? 8
നല്ലതു വരേണ്ടതിന്നു തീയതു ചെയ്ക
എന്നു പറയരുതോ? ഞങ്ങൾ അങ്ങനെ
പറയുന്നു എന്നു ചിലർ ഞങ്ങളെ
ദുഷിച്ചുപറയുന്നുവല്ലോ. ഇവർക്കു
വരുന്ന ശിക്ഷാവിധി നീതിയുള്ളതു
തന്നേ. 9 ആകയാൽ എന്തു? നമുക്കു
വിശേഷതയുണ്ടോ? അശേഷമില്ല;
യെഹൂദന്മാരും യവനന്മാരും ഒരുപോലെ
പാപത്തിൻ കീഴാകുന്നു എന്നു നാം മുമ്പെ
തെളിയിച്ചുവല്ലോ. 10 “നീതിമാൻ ആരുമില്ല.
ഒരുത്തൻ പോലുമില്ല. 11 ഗ്രഹിക്കുന്നവൻ
ഇല്ല, ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുന്നവനും
ഇല്ല. 12 എല്ലാവരും വഴിതെറ്റി ഒരുപോലെ
കൊള്ളരുതാത്തവരായിത്തീർന്നു; നന്മ
ചെയ്യുന്നവനില്ല, ഒരുത്തൻ പോലും ഇല്ല.
13 അവരുടെ തൊണ്ട തുറന്ന ശവക്കുഴി:
നാവുകൊണ്ടു അവർ ചതിക്കുന്നു;
സർപ്പവിഷം അവരുടെ അധരങ്ങൾക്കു
കീഴെ ഉണ്ടു. 14 അവരുടെ വായിൽ
ശാപവും കൈപ്പും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 15
അവരുടെ കാൽ രക്തം ചൊരിയുവാൻ
ബദ്ധപ്പെടുന്നു. 16 നാശവും അരിഷ്ടതയും
അവരുടെ വഴികളിൽ ഉണ്ടു. 17
സമാധാനമാർഗ്ഗം അവർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

18 അവരുടെ ദൃഷ്ടയിൽ ദൈവഭയം ഇല്ല”
എന്നിങ്ങനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
19 ന്യായപ്രമാണം പറയുന്നതു എല്ലാം
ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവരോടു
പ്രസ്താവിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു.
അങ്ങനെ ഏതു വായും അടഞ്ഞു
സർവ്വലോകവും ദൈവസന്നിധിയിൽ
ശിക്ഷായോഗ്യമായിത്തീരേണ്ടതത്രേ. 20
അതുകൊണ്ടു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികളാൽ ഒരു ജഡവും അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല;
ന്യായപ്രമാണത്താൽ പാപത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനമത്രേ വരുന്നതു. 21 ഇപ്പോഴോ
ദൈവത്തിന്റെ നീതി, വിശ്വസിക്കുന്ന
എല്ലാവർക്കും യേശുക്രിസ്തുവിങ്കലെ
വിശ്വാസത്താലുള്ള ദൈവനീതി,
തന്നേ, ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ
വെളിപ്പെട്ടുവന്നിരിക്കുന്നു. 22 അതിന്നു
ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും
സാക്ഷ്യം പറയുന്നു. 23 ഒരു വ്യത്യാസവുമില്ല;
എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തു ദൈവതേജസ്സു
ഇല്ലാത്തവരായിത്തീർന്നു, 24 അവന്റെ
കൃപയാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലെ
വീണ്ടെടുപ്പുമൂലം സൗജന്യമായത്രേ
നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നതു. 25
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു അവൻ തന്റെ
രക്തംമൂലം പ്രായശ്ചിത്തമാകുവാൻ
ദൈവം അവനെ പരസ്യമായി
നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു. ദൈവം
തന്റെ പൊറുമയിൽ മുൻകഴിഞ്ഞ
പാപങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതെ
വിടുകനിമിത്തം തന്റെ നീതിയെ
പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ, 26 താൻ നീതിമാനും
യേശുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനെ
നീതീകരിക്കുന്നവനും ആകേണ്ടതിന്നു
ഇക്കാലത്തു തന്റെ നീതിയെ
പ്രദർശിപ്പിപ്പാൻ തന്നേ അങ്ങനെ
ചെയ്തതു. 27 ആകയാൽ പ്രശംസ
എവിടെ? അതു പൊയ്പോയി. ഏതു
മാർഗ്ഗത്താൽ? കർമ്മമാർഗ്ഗത്താലോ?
അല്ല, വിശ്വാസമാർഗ്ഗത്താലത്രേ. 28
അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികൂടാതെ വിശ്വാസത്താൽ
തന്നേ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നാം
അനുമാനിക്കുന്നു. 29 അല്ല, ദൈവം
യെഹൂദന്മാരുടെ ദൈവം മാത്രമോ?
ജാതികളുടെയും ദൈവമല്ലയോ?
അതേ ജാതികളുടെയും ദൈവം
ആകുന്നു. 30 ദൈവം ഏകനല്ലോ; അവൻ
വിശ്വാസംമൂലം പരിച്ഛേദനക്കാരെയും
വിശ്വാസത്താൽ അഗ്രചർമ്മികളെയും
നീതീകരിക്കുന്നു. 31 ആകയാൽ നാം
വിശ്വാസത്താൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ
ദുർബ്ബലമാക്കുന്നുവോ? ഒരു നാളും ഇല്ല;
നാം ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കയത്രേ
ചെയ്യുന്നു.

4 എന്നാൽ നമ്മുടെ പൂർവ്വപിതാവായ
അബ്രാഹാം ജഡപ്രകാരം എന്തു
പ്രാപിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടു? 2 അബ്രാഹാം
പ്രവൃത്തിയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു
എങ്കിൽ അവന്നു പ്രശംസിപ്പാൻ
സംഗതി ഉണ്ടു; ദൈവസന്നിധിയിൽ
ഇല്ലതാനും, 3 തിരുവെഴുത്തു എന്തു
പറയുന്നു? “അബ്രാഹാം ദൈവത്തെ
വിശ്വസിച്ചു; അതു അവന്നു നീതിയായി
കണക്കിട്ടു” എന്നു തന്നേ. 4
എന്നാൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്നു
കൂലി കണക്കിടുന്നതു
കൃപയായിട്ടല്ല കടമായിട്ടത്രേ. 5
പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ എങ്കിലും
അഭക്തനെ നിതീകരിക്കുന്നവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവന്നോ അവന്റെ വിശ്വാസം
നീതിയായി കണക്കിടുന്നു. 6 ദൈവം
പ്രവൃത്തികൂടാതെ നീതികണക്കിടുന്ന
മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യം ദാവീദും
വർണ്ണിക്കുന്നതു: 7 “അധർമ്മം മോചിച്ചും

പാപം മറെച്ചും കിട്ടിയവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
8 കർത്താവു പാപം കണക്കിടാത്ത
മനുഷ്യൻ ഭാഗ്യവാൻ." 9 ഈ ഭാഗ്യവർണ്ണനം
പരിച്ഛേദനെക്കോ? അഗ്രചർമ്മത്തിന്നു
കൂടെയോ? അബ്രാഹാമിന്നു വിശ്വാസം
നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നല്ലോ നാം
പറയുന്നതു. 10 എങ്ങനെ കണക്കിട്ടതു?
പരിച്ഛേദനയിലോ? അഗ്രചർമ്മത്തിലോ?
പരിച്ഛേദനയിലല്ല, അഗ്രചർമ്മത്തിലത്രേ. 11
അഗ്രചർമ്മത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന
വിശ്വാസനീതിക്കു മുദ്രയായി
പരിച്ഛേദന എന്ന അടയാളം അവന്നു
ലഭിച്ചതു അഗ്രചർമ്മത്തോടെ
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കും കൂടെ നീതി
കണക്കിടപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം
താൻ അവർക്കു എല്ലാവർക്കും
പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും 12
പരിച്ഛേദന മാത്രമുള്ളവരല്ല നമ്മുടെ
പിതാവായ അബ്രാഹാമിന്നു
അഗ്രചർമ്മത്തിൽവെച്ചു ഉണ്ടായിരുന്ന
വിശ്വാസത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവരുമായ
പരിച്ഛേദനക്കാർക്കു
പിതാവായിരിക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ.
13 ലോകാവകാശി ആകും എന്നുള്ള
വാഗ്ദത്തം അബ്രാഹാമിന്നോ അവന്റെ
സന്തതിക്കോ ന്യായപ്രമാണത്താലല്ല
വിശ്വാസത്തിന്റെ നീതിയാലല്ലോ ലഭിച്ചതു.
14 എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർ
അവകാശികൾ എങ്കിൽ വിശ്വാസം
വ്യർത്ഥവും വാഗ്ദത്തം ദുർബ്ബലവും എന്നു
വരും. 15 ന്യായപ്രമാണമോ കോപത്തിന്നു
ഹേതുവാകുന്നു; ന്യായപ്രമാണം
ഇല്ലാത്തേടത്തു ലംഘനവുമില്ല. 16
അതുകൊണ്ടു കൃപാദാനം എന്നു
വരേണ്ടതിന്നു വിശ്വാസത്താലത്രേ
അവകാശികൾ ആകുന്നതു;
വാഗ്ദത്തം സകലസന്തതിക്കും,
ന്യായപ്രമാണമുള്ളവർക്കു മാത്രമല്ല,
അബ്രാഹാമിന്റെ വിശ്വാസമുള്ളവർക്കും
കൂടെ ഉറപ്പാകേണ്ടതിന്നു തന്നെ. 17
മരിച്ചവരെ ജീവിപ്പിക്കയും ഇല്ലാത്തതിനെ
ഉള്ളതിനെപ്പോലെ വിളിക്കയും
ചെയ്യുന്നവനായി താൻ വിശ്വസിച്ച
ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവൻ
നമുക്കെല്ലാവർക്കും പിതാവാകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. "ഞാൻ നിന്നെ ബഹുജാതികൾക്കു
പിതാവാക്കിവെച്ചു" എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 18 "നിന്റെ
സന്തതി ഇവ്വണ്ണം ആകും" എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ
താൻ ബഹുജാതികൾക്കു പിതാവാകും
എന്നു അവൻ ആശെക്കു വിരോധമായി
ആശയോടെ വിശ്വസിച്ചു. 19 അവൻ
ഏകദേശം നൂറു വയസ്സുള്ളവനാകയാൽ
തന്റെ ശരീരം നിർജ്ജീവമായിപ്പോയതും
സാറയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിന്റെ
നിർജ്ജീവത്വവും ഗ്രഹിച്ചിട്ടും
വിശ്വാസത്തിൽ ക്ഷീണിച്ചില്ല. 20
ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തത്തിങ്കൽ
അവിശ്വാസത്താൽ സംശയിക്കാതെ
വിശ്വാസത്തിൽ ശക്തിപ്പെട്ടു
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുത്തു,
21 അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തതു
പ്രവർത്തിപ്പാനും ശക്തൻ എന്നു
പൂർണ്ണമായി ഉറെച്ചു. 22 അതുകൊണ്ടു
അതു അവന്നു നീതിയായി കണക്കിട്ടു.
23 അവന്നു കണക്കിട്ടു എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു അവനെ വിചാരിച്ചു
മാത്രം അല്ല, 24 നമ്മെ വിചാരിച്ചുംകൂടെ
ആകുന്നു. നമ്മുടെ അതിക്രമങ്ങൾ
നിമിത്തം മരണത്തിന്നു ഏല്പിച്ചും
നമ്മുടെ നീതീകരണത്തിന്നായി
ഉയിർപ്പിച്ചുമിരിക്കുന്ന 25 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിനെ
മരിച്ചവരിൽനിന്നു ഉയർപ്പിച്ചവനിൽ

വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കും
കണക്കിടുവാനുള്ളതാകയാൽ തന്നേ.

5 വിശ്വാസത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു
നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുമൂലം നമുക്കു
ദൈവത്തോടു സമാധാനം ഉണ്ടു. 2
നാം നില്ക്കുന്ന ഈ കൃപയിലേക്കു
നമുക്കു അവന്മൂലം വിശ്വാസത്താൽ
പ്രവേശനവും ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; നാം
ദൈവതേജസ്സിന്റെ പ്രത്യാശയിൽ
പ്രശംസിക്കുന്നു. 3 അതു തന്നേ അല്ല,
കഷ്ടത സഹിഷ്ണതയെയും സഹിഷ്ണത
സിദ്ധതയെയും സിദ്ധത പ്രത്യാശയെയും
ഉളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു 4
നാം കഷ്ടങ്ങളിലും പ്രശംസിക്കുന്നു.
5 പ്രത്യാശെക്കോ ഭംഗം വരുന്നില്ല;
ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹം നമുക്കു
നല്കപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നമ്മുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ പകർന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
6 നാം ബലഹീനർ ആയിരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ ക്രിസ്തു തക്കസമയത്തു
അഭക്തർക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു. 7
നീതിമാന്നുവേണ്ടി ആരെങ്കിലും
മരിക്കുന്നതു ദുർല്ലഭം; ഗുണവാന്നുവേണ്ടി
പക്ഷേ മരിപ്പാൻ തുനിയുമായിരിക്കും.
8 ക്രിസ്തുവോ നാം പാപികൾ
ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
നമുക്കുവേണ്ടി മരിക്കയാൽ ദൈവം
തനിക്കു നമ്മോടുള്ള സ്നേഹത്തെ
പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. 9 അവന്റെ
രക്തത്താൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടശേഷമോ
നാം അവനാൽ എത്ര അധികമായി
കോപത്തിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടും.
10 ശത്രുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
നമുക്കു അവന്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ
ദൈവത്തോടു നിരപ്പു വന്നു എങ്കിൽ
നിരന്നശേഷം നാം അവന്റെ ജീവനാൽ
എത്ര അധികമായി രക്ഷിക്കപ്പെടും. 11
അത്രയുമല്ല, നമുക്കു ഇപ്പോൾ നിരപ്പു
ലഭിച്ചതിന്നു കാരണമായ നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
നാം ദൈവത്തിൽ പ്രശംസിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 12 അതുകൊണ്ടു
ഏകമനുഷ്യനാൽ പാപവും പാപത്താൽ
മരണവും ലോകത്തിൽ കടന്നു, ഇങ്ങനെ
എല്ലാവരും പാപം ചെയ്കയാൽ മരണം
സകലമനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുന്നു.
13 പാപമോ ന്യായപ്രമാണംവരെ
ലോകത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ
ന്യായപ്രമാണം ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ
പാപത്തെ കണക്കിടുന്നില്ല. 14 എങ്കിലും
വരുവാനുള്ളവന്റെ പ്രതിരൂപമായ
ആദാമിന്റെ ലംഘനത്തിന്നു തുല്യമായി
പാപം ചെയ്യാത്തവരിലും മരണം
ആദാം മുതൽ മോശെവരെ
വാണിരുന്നു. 15 എന്നാൽ ലംഘനത്തിന്റെ
കാര്യവും കൃപാവരത്തിന്റെ
കാര്യവും ഒരുപോലെയല്ല; ഏകന്റെ
ലംഘനത്താൽ അനേകർ മരിച്ചു എങ്കിൽ
ദൈവകൃപയും ഏകമനുഷ്യനായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാലുള്ള
ദാനവും അനേകർക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും
അധികം കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 16
ഏകൻ പാപം ചെയ്തതിന്റെ ഫലവും
ദാനത്തിന്റെ കാര്യവും ഒരുപോലെയല്ല;
ഏകന്റെ പാപം ശിക്ഷാവിധി
കല്പിപ്പാൻ ഹേതുവായിത്തീർന്നു.
കൃപാവരമോ അനേക ലംഘനങ്ങളെ
മോചിക്കുന്ന നീതീകരണ വിധിക്കു
ഹേതുവായിത്തിർന്നു. 17 ഏകന്റെ
ലംഘനത്താൽ മരണം ആ
ഏകൻ നിമിത്തം വാണു എങ്കിൽ
കൃപയുടെയും നീതിദാനത്തിന്റെയും
സമൃദ്ധിലഭിക്കുന്നവർ യേശുക്രിസ്തു
എന്ന ഏകൻ നിമിത്തം ഏറ്റവും
അധികമായി ജീവനിൽ വാഴും. 18 അങ്ങനെ

ഏകലംഘനത്താൽ സകലമനുഷ്യർക്കും
ശിക്ഷാവിധിവന്നതുപോലെ
ഏകനീതിയാൽ സകലമനുഷ്യർക്കും
ജീവകാരണമായ നീതീകരണവും വന്നു. 19
ഏകമനുഷ്യന്റെ അനുസരണക്കേടിനാൽ
അനേകർ പാപികളായിത്തീർന്നതുപോലെ
ഏകന്റെ അനുസരണത്താൽ
അനേകർ നീതിമാന്മാരായിത്തീരും. 20
എന്നാൽ ലംഘനം പെരുകേണ്ടതിന്നു
ന്യായപ്രമാണവും ഇടയിൽ ചേർന്നുവന്നു;
എങ്കിലും പാപം പെരുകിയേടത്തു
കൃപ അത്യന്തം വർദ്ധിച്ചു. 21 പാപം
മരണത്താൽ വാണതുപോല കൃപയും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
മുഖാന്തരം നീതിയാൽ നിത്യജീവന്നായി
വാഴേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (aiōnios g166)

6 ആകയാൽ നാം എന്തു പറയേണ്ടു?
കൃപ പെരുകേണ്ടതിന്നു പാപം
ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്ക എന്നോ? ഒരുനാളും
അരുതു. 2 പാപസംബന്ധമായി
മരിച്ചവരായ നാം ഇനി അതിൽ
ജീവിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 3 അല്ല,
യേശുക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ
സ്നാനം ഏറ്റവരായ നാം എല്ലാവരും
അവന്റെ മരണത്തിൽ പങ്കാളികളാകുവാൻ
സ്നാനം ഏറ്റിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 4
അങ്ങനെ നാം അവന്റെ മരണത്തിൽ
പങ്കാളികളായിത്തീർന്ന സ്നാനത്താൽ
അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു; ക്രിസ്തു
മരിച്ചിട്ടു പിതാവിന്റെ മഹിമയാൽ
ജീവിച്ചെഴുന്നേറ്റതുപോലെ നാമും ജീവന്റെ
പുതുക്കത്തിൽ നടക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 5
അവന്റെ മരണത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോടു
നാം ഏകീഭവിച്ചവരായെങ്കിൽ
പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തോടും
ഏകീഭവിക്കും. 6 നാം ഇനി പാപത്തിന്നു
അടിമപ്പെടാതവണ്ണം പാപശരീരത്തിന്നു
നീക്കം വരേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ
പഴയ മനുഷ്യൻ അവനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു എന്നു നാം അറിയുന്നു. 7
അങ്ങനെ മരിച്ചവൻ പാപത്തിൽ നിന്നു
മോചനം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 നാം
ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ
അവനോടുകൂടെ ജീവിക്കും എന്നു
വിശ്വസിക്കുന്നു. 9 ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കയാൽ ഇനി
മരിക്കയില്ല; മരണത്തിന്നു അവന്റെമേൽ
ഇനി കർത്തൃത്വമില്ല എന്നു നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ. 10 അവൻ മരിച്ചതു
പാപസംബന്ധമായി ഒരിക്കലായിട്ടു
മരിച്ചു; അവൻ ജീവിക്കുന്നതോ
ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നു. 11 അവ്വണ്ണം
നിങ്ങളും പാപ സംബന്ധമായി
മരിച്ചവർ എന്നും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
ദൈവത്തിന്നു ജീവിക്കുന്നവർ എന്നും
നിങ്ങളെത്തന്നേ എണ്ണുവിൻ. 12
ആകയാൽ പാപം നിങ്ങളുടെ
മർത്യശരീരത്തിൽ അതിന്റെ മോഹങ്ങളെ
അനുസരിക്കുമാറു ഇനി വാഴരുതു, 13
നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ അനീതിയുടെ
ആയുധങ്ങളായി പാപത്തിന്നു
സമർപ്പിക്കയും അരുതു. നിങ്ങളെത്തന്നേ
മരിച്ചിട്ടു ജീവിക്കുന്നവരായും
നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ നീതിയുടെ
ആയുധങ്ങളായും ദൈവത്തിന്നു
സമർപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 നിങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നല്ല, കൃപെക്കത്രെ
അധീനരാകയാൽ പാപം നിങ്ങളിൽ
കർത്തൃത്വം നടത്തുകയില്ലല്ലോ. 15
എന്നാൽ എന്തു? ന്യായപ്രമാണത്തിന്നല്ല
കൃപെക്കത്രെ അധീനരാകയാൽ നാം
പാപം ചെയ്ക എന്നോ? ഒരുനാളും
അരുതു. 16 നിങ്ങൾ ദാസന്മാരായി
അനുസരിപ്പാൻ നിങ്ങളെത്തന്നേ
സമർപ്പിക്കയും നിങ്ങൾ അനുസരിച്ചു

പോരുകയും ചെയ്യുന്നവന്നു ദാസന്മാർ
ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ?
ഒന്നുകിൽ മരണത്തിന്നായി പാപത്തിന്റെ
ദാസന്മാർ, അല്ലെങ്കിൽ നീതിക്കായി
അനുസരണത്തിന്റെ ദാസന്മാർ തന്നേ.
17 എന്നാൽ നിങ്ങൾ പാപത്തിന്റെ
ദാസന്മാർ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നിങ്ങളെ
പഠിപ്പിച്ച ഉപദേശരൂപത്തെ ഹൃദയപൂർവ്വം
അനുസരിച്ചു 18 പാപത്തിൽനിന്നു
സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചു നീതിക്കു
ദാസന്മാരായിത്തീർന്നതുകൊണ്ടു
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. 19 നിങ്ങളുടെ
ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനതനിമിത്തം ഞാൻ
മാനുഷരീതിയിൽ പറയുന്നു. നിങ്ങളുടെ
അവയവങ്ങളെ അധർമ്മത്തിന്നായി
അശുദ്ധിക്കും അധർമ്മത്തിന്നും
അടിമകളാക്കി സമർപ്പിച്ചതുപോലെ
ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളെ
വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നായി നീതിക്കു
അടിമകളാക്കി സമർപ്പിപ്പിൻ.
20 നിങ്ങൾ പാപത്തിന്നു
ദാസന്മാരായിരുന്നപ്പോൾ നീതിയെ
സംബന്ധിച്ചു സ്വതന്ത്രരായിരുന്നുവല്ലോ.
21 നിങ്ങൾക്കു അന്നു എന്തൊരു
ഫലം ഉണ്ടായിരുന്നു? ഇപ്പോൾ
നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജ തോന്നുന്നതു തന്നേ.
അതിന്റെ അവസാനം മരണമല്ലോ. 22
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ പാപത്തിൽനിന്നു
സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രാപിച്ചു ദൈവത്തിന്നു
ദാസന്മാരായിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കുന്ന ഫലം വിശുദ്ധീകരണവും
അതിന്റെ അന്തം നിത്യജീവനും ആകുന്നു.
(aiōnios g166) 23 പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം
മരണമത്രേ; ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ
നിത്യജീവൻ തന്നേ. (aiōnios g166)

7 സഹോദരന്മാരേ, ന്യായപ്രമാണം
അറിയുന്നവരോടല്ലോ ഞാൻ
സംസാരിക്കുന്നതു: മനുഷ്യൻ
ജീവനോടിരിക്കും കാലത്തോക്കെയും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു അവന്റെമേൽ
അധികാരമുണ്ടു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 2
ഭർത്താവുള്ള സ്ത്രീ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന
ഭർത്താവിനോടു ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
ഭർത്താവു മരിച്ചാൽ അവൾ
ഭർത്തൃന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു
ഒഴിവുള്ളവളായി. 3 ഭർത്താവു
ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവൾ വേറെ
പുരുഷന്നു ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി
എന്നു പേർവരും; ഭർത്താവു മരിച്ചു
എങ്കിലോ അവൾ വേറെ പുരുഷന്നു
ആയാൽ വ്യഭിചാരിണി എന്നു
വരാതവണ്ണം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു
സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. 4 അതുകൊണ്ടു
സഹോദരന്മാരേ, നാം ദൈവത്തിന്നു
ഫലം കായ്ക്കുമാറു മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവനായ വേറോരുവന്നു
ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളും
ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരം മുഖാന്തരം
ന്യായപ്രമാണസംബന്ധമായി
മരിച്ചിരിക്കുന്നു. 5 നാം
ജഡത്തിലായിരുന്നപ്പോൾ
ന്യായപ്രമാണത്താൽ ഉളവായ
പാപരാഗങ്ങൾ മരണത്തിന്നു ഫലം
കായ്ക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ
അവയവങ്ങളിൽ വ്യാപരിച്ചുപോന്നു. 6
ഇപ്പോഴോ, നമ്മെ പിടിച്ചടക്കിയിരുന്ന
ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു
മരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു അക്ഷരത്തിന്റെ
പഴക്കത്തിലല്ല ആത്മാവിന്റെ
പുതുക്കത്തിൽ തന്നേ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു
നാം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നു
ഒഴിവുള്ളവരായിരിക്കുന്നു. 7 ആകയാൽ
നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ന്യായപ്രമാണം

പാപം എന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്താൽ അല്ലാതെ ഞാൻ പാപത്തെ അറിഞ്ഞില്ല; മോഹിക്കരുതു എന്നു ന്യായപ്രമാണം പറയാതിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ മോഹത്തെ അറികയില്ലായിരുന്നു.
8 പാപമോ
അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ എന്നിൽ സകലവിധ മോഹത്തെയും ജനിപ്പിച്ചു; ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ പാപം നിർജ്ജീവമാകുന്നു.
9 ഞാൻ ഒരുകാലത്തു
ന്യായപ്രമാണം കൂടാതെ ജീവിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ കല്പന വന്നപ്പോൾ പാപം വീണ്ടും ജീവിക്കയും ഞാൻ മരിക്കയും ചെയ്തു.
10 ഇങ്ങനെ ജീവന്നായി
ലഭിച്ചിരുന്ന കല്പന എനിക്കു മരണ ഹേതുവായിത്തീർന്നു എന്നു ഞാൻ കണ്ടു.
11 പാപം അവസരം ലഭിച്ചിട്ടു കല്പനയാൽ
എന്നെ ചതിക്കയും കൊല്ലുകയും ചെയ്തു.
12 ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശുദ്ധം;
കല്പന വിശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും തന്നേ.
13 എന്നാൽ നന്മയായുള്ളതു
എനിക്കു മരണകാരണമായിത്തീർന്നു എന്നോ? ഒരുനാളും അരുതു. പാപമത്രേ മരണമായിത്തീർന്നതു; അതു നന്മയായുള്ളതിനെക്കൊണ്ടു എനിക്കു മരണം ഉളവാക്കുന്നതിനാൽ പാപം എന്നു തെളിയേണ്ടതിന്നും കല്പനയാൽ അത്യന്തം പാപമായിത്തീരേണ്ടതിന്നും തന്നേ.
14
ന്യായപ്രമാണം ആത്മികം എന്നു നാം അറിയുന്നുവല്ലോ; ഞാനോ ജഡമയൻ, പാപത്തിന്നു ദാസനായി വിൽക്കപ്പെട്ടവൻ തന്നേ.
15 ഞാൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു
ഞാൻ അറിയുന്നില്ല; ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതിനെ അല്ല പകെക്കുന്നതിനെ അത്രേ ചെയ്യുന്നതു.
16 ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു എന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു.
17 ആകയാൽ അതിനെ
പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ.
18 എന്നിൽ
എന്നുവെച്ചാൽ എന്റെ ജഡത്തിൽ നന്മ വസിക്കുന്നില്ല എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു; നന്മ ചെയ്‌വാനുള്ള താല്പര്യം എനിക്കുണ്ടു; പ്രവർത്തിക്കുന്നതോ ഇല്ല.
19 ഞാൻ ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
നന്മ ചെയ്യുന്നില്ലല്ലോ; ഇച്ഛിക്കാത്ത തിന്മയത്രേ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു.
20
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കാത്തതിനെ ചെയ്യുന്നു എങ്കിലോ അതിനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു ഞാനല്ല എന്നിൽ വസിക്കുന്ന പാപമത്രേ.
21 അങ്ങനെ നന്മ ചെയ്‌വാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്ന ഞാൻ തിന്മ എന്റെ പക്കൽ ഉണ്ടു എന്നൊരു പ്രമാണം കാണുന്നു.
22 ഉള്ളംകൊണ്ടു ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ രസിക്കുന്നു.
23 എങ്കിലും എന്റെ
ബുദ്ധിയുടെ പ്രമാണത്തോടു പോരാടുന്ന വേറൊരു പ്രമാണം ഞാൻ എന്റെ അവയവങ്ങളിൽ കാണുന്നു; അതു എന്റെ അവയവങ്ങളിലുള്ള പാപപ്രമാണത്തിന്നു എന്നെ ബദ്ധനാക്കിക്കളയുന്നു.
24
അയ്യോ, ഞാൻ അരിഷ്ടമനുഷ്യൻ! ഈ മരണത്തിന്നു അധീനമായ ശരീരത്തിൽനിന്നു എന്നെ ആർ വിടുവിക്കും?
25 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം ഞാൻ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെ ഞാൻ തന്നേ ബുദ്ധികൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും ജഡംകൊണ്ടു പാപത്തിന്റെ പ്രമാണത്തെയും സേവിക്കുന്നു.

8 അതുകൊണ്ടു ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ളവർക്കു ഒരു ശിക്ഷാവിധിയും ഇല്ല.
2 ജീവന്റെ
ആത്മാവിന്റെ പ്രമാണം എനിക്കു പാപത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും

പ്രമാണത്തിൽനിന്നു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
സ്വാതന്ത്ര്യം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 3
ജഡത്താലുള്ള ബലഹീനതനിമിത്തം
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കഴിയാഞ്ഞതിനെ
(സാധിപ്പാൻ) ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ
പാപജഡത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലും പാപം
നിമിത്തവും അയച്ചു, പാപത്തിന്നു
ജഡത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിച്ചു. 4 ജഡത്തെയല്ല
ആത്മാവിനെ അത്രേ അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
നീതി നിവൃത്തിയാകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 5 ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർ
ജഡത്തിന്നുള്ളതും ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവർ
ആത്മാവിന്നുള്ളതും ചിന്തിക്കുന്നു. 6
ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത മരണം; ആത്മാവിന്റെ
ചിന്തയോ ജീവനും സമാധാനവും തന്നേ.
7 ജഡത്തിന്റെ ചിന്ത ദൈവത്തോടു
ശത്രുത്വം ആകുന്നു; അതു ദൈവത്തിന്റെ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു കീഴ്പെടുന്നില്ല,
കീഴ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല. 8
ജഡസ്വഭാവമുള്ളവർക്കു ദൈവത്തെ
പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 9
നിങ്ങളോ, ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു
നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു
വരികിൽ ജഡസ്വഭാവമുള്ളവരല്ല
ആത്മസ്വഭാവമുള്ളവരത്രേ, ക്രിസ്തുവിന്റെ
ആത്മാവില്ലാത്തവൻ അവന്നുള്ളവനല്ല. 10
ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടെങ്കിലോ ശരീരം
പാപംനിമിത്തം മരിക്കേണ്ടതെങ്കിലും
ആത്മാവു നീതിനിമിത്തം ജീവനാകുന്നു.
11 യേശുവിനെ മരിച്ചവരിൽനിന്നു
ഉയിർപ്പിച്ചവന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ
മരണത്തിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ചവൻ
നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്ന തന്റെ
ആത്മാവിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
മർത്യശരീരങ്ങളെയും ജീവിപ്പിക്കും.
12 ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, നാം
ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു
ജഡത്തിന്നല്ല കടക്കാരാകുന്നതു.
13 നിങ്ങൾ ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു
ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ മരിക്കും
നിശ്ചയം; ആത്മാവിനാൽ ശരീരത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ മരിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിലോ
നിങ്ങൾ ജീവിക്കും. 14 ദൈവാത്മാവു
നടത്തുന്നവർ ഏവരും ദൈവത്തിന്റെ
മക്കൾ ആകുന്നു. 15 നിങ്ങൾ പിന്നെയും
ഭയപ്പെടേണ്ടതിന്നു ദാസ്യത്തിന്റെ
ആത്മാവിനെ അല്ല; നാം അബ്ബാ പിതാവേ,
എന്നു വിളിക്കുന്ന പുത്രത്വത്തിൻ
ആത്മാവിനെ അത്രേ പ്രാപിച്ചതു.
16 നാം ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ
എന്നു ആത്മാവുതാനും നമ്മുടെ
ആത്മാവോടുകൂടെ സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
17 നാം മക്കൾ എങ്കിലോ അവകാശികളും
ആകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികളും
ക്രിസ്തുവിന്നു കൂട്ടവകാശികളും
തന്നേ; നാം അവനോടുകൂടെ
തേജസ്കരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
അവനോടുകൂടെ കഷ്ടമനുഭവിച്ചാലത്രേ.
18 നമ്മിൽ വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സു
വിചാരിച്ചാൽ ഈ കാലത്തിലെ കഷ്ടങ്ങൾ
സാരമില്ല എന്നു ഞാൻ എണ്ണുന്നു. 19
സൃഷ്ടി ദൈവപുത്രന്മാരുടെ വെളിപ്പാടിനെ
ആകാംക്ഷയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു. 20
സൃഷ്ടി ദ്രവത്വത്തിന്റെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നു
വിടുതലും ദൈവമക്കളുടെ
തേജസ്സാകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും പ്രാപിക്കും
എന്നുള്ള ആശയോടെ മായെക്കു
കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; 21 മനഃപൂർവ്വമായിട്ടല്ല,
അതിനെ കീഴ്പെടുത്തിയവന്റെ
കല്പനനിമിത്തമത്രേ. 22 സർവ്വസൃഷ്ടിയും
ഇന്നുവരെ ഒരുപോലെ ഞരങ്ങി
ഈറ്റുനോവോടിരിക്കുന്നു എന്നു നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ. 23 ആത്മാവെന്ന
ആദ്യദാനം ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന നാമും

നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പായ പുത്രത്വത്തിന്നു കാത്തുകൊണ്ടു ഉള്ളിൽ ഞരങ്ങുന്നു.
24 പ്രത്യാശയാലല്ലോ നാം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. കാണുന്ന പ്രത്യാശയോ പ്രത്യാശയല്ല; ഒരുത്തൻ കാണുന്നതിന്നായി ഇനി പ്രത്യാശിക്കുന്നതു എന്തിന്നു?
25 നാം കാണാത്തതിന്നായി പ്രത്യാശിക്കുന്നു എങ്കിലോ അതിന്നായി ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുന്നു.
26 അവ്വണ്ണം തന്നേ ആത്മാവു നമ്മുടെ ബലഹീനതെക്കു തുണനില്ക്കുന്നു. വേണ്ടുംപോലെ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു എന്തെന്നു നാം അറിയുന്നില്ലല്ലോ. ആത്മാവു തന്നേ ഉച്ചരിച്ചു കൂടാത്ത ഞരക്കങ്ങളാൽ നമുക്കു വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നു.
27 എന്നാൽ ആത്മാവു വിശുദ്ധർക്കു വേണ്ടി ദൈവഹിതപ്രകാരം പക്ഷവാദം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു ആത്മാവിന്റെ ചിന്ത ഇന്നതെന്നു ഹൃദയങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവൻ അറിയുന്നു.
28 എന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു, നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു തന്നേ, സകലവും നന്മെക്കായി കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നു.
29 അവൻ മുന്നറിഞ്ഞവരെ തന്റെ പുത്രൻ അനേകം സഹോദരന്മാരിൽ ആദ്യജാതൻ ആകേണ്ടതിന്നു അവന്റെ സ്വരൂപത്തോടു അനുരൂപരാകുവാൻ മുന്നിയമിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
30 മുന്നിയമിച്ചവരെ വിളിച്ചും വിളിച്ചവരെ നീതീകരിച്ചും നീതീകരിച്ചവരെ തേജസ്കരിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
31 ഇതു സംബന്ധിച്ചു നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവം നമുക്കു അനുകൂലം എങ്കിൽ നമുക്കു പ്രതികൂലം ആർ?
32 സ്വന്തപുത്രനെ ആദരിക്കാതെ നമുക്കു എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുതന്നവൻ അവനോടുകൂടെ സകലവും നമുക്കു നല്കാതിരിക്കുമോ?
33 ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തവരെ ആർ കുറ്റം ചുമത്തും? നീതീകരിക്കുന്നവൻ ദൈവം.
34 ശിക്ഷവിധിക്കുന്നവൻ ആർ? ക്രിസ്തുയേശു മരിച്ചവൻ; മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവൻ തന്നേ; അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കയും നമുക്കുവേണ്ടി പക്ഷവാദം കഴിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
35 ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വേർപിരിക്കുന്നതാർ? കഷ്ടതയോ സങ്കടമോ ഉപദ്രവമോ പട്ടിണിയോ നഗ്നതയോ ആപത്തോ വാളോ?
36 “നിന്റെ നിമിത്തം ഞങ്ങളെ ഇടവിടാതെ കൊല്ലുന്നു; അറുപ്പാനുള്ള ആടുകളെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ എണ്ണുന്നു” എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
37 നാമോ നമ്മെ സ്നേഹിച്ചവൻ മുഖാന്തരം ഇതിൽ ഒക്കെയും പൂർണ്ണജയം പ്രാപിക്കുന്നു.
38 മരണത്തിന്നോ ജീവന്നോ ദൂതന്മാർക്കോ വാഴ്ചകൾക്കോ അധികാരങ്ങൾക്കോ ഇപ്പോഴുള്ളതിന്നോ വരുവാനുള്ളതിന്നോ ഉയരത്തിന്നോ ആഴത്തിന്നോ മറ്റു യാതൊരു സൃഷ്ടിക്കോ
39 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിന്നു നമ്മെ വേറുപിരിപ്പാൻ കഴികയില്ല എന്നു ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു.

9 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൽ സത്യം പറയുന്നു; ഞാൻ പറയുന്നതു ഭോഷ്കല്ല;
2 എനിക്കു വലിയ ദുഃഖവും ഹൃദയത്തിൽ ഇടവിടാതെ നോവും ഉണ്ടു എന്നു എന്റെ മനസ്സാക്ഷി എനിക്കു പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ സാക്ഷിയായിരിക്കുന്നു.
3 ജഡപ്രകാരം എന്റെ ചാർച്ചക്കാരായ എന്റെ സഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി ഞാൻ

തന്നേ ക്രിസ്തുവിനോടു വേറുവിട്ടു
ശാപഗ്രസ്തനാവാൻ ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. 4 അവർ
യിസ്രായേല്യർ; പുത്രത്വവും തേജസ്സും
നിയമങ്ങളും ന്യായപ്രമാണവും
ആരാധനയും വാഗ്ദത്തങ്ങളും
അവർക്കുള്ളവ; 5 പിതാക്കന്മാരും
അവർക്കുള്ളവർ തന്നേ; ജഡപ്രകാരം
ക്രിസ്തുവും അവരിൽനിന്നല്ലോ
ഉത്ഭവിച്ചതു; അവൻ സർവ്വത്തിന്നും
മീതെ ദൈവമായി എന്നെന്നേക്കും
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ. ആമേൻ. (aiōn g165) 6
ദൈവവചനം വ്യഥാവായിപ്പോയി എന്നല്ല;
യിസ്രായേലിൽനിന്നു ഉത്ഭവിച്ചവർ
എല്ലാം യിസ്രായേല്യർ എന്നും 7
അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയാകയാൽ
എല്ലാവരും മക്കൾ എന്നും വരികയില്ല;
“യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു ജനിക്കുന്നവർ
നിന്റെ സന്തതി എന്നു വിളിക്കപ്പെടും”
എന്നേയുള്ളു. 8 അതിന്റെ അർത്ഥമോ:
ജഡപ്രകാരം ജനിച്ച മക്കൾ അല്ല
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ; വാഗ്ദത്തപ്രകാരം
ജനിച്ച മക്കളെയത്രേ സന്തതി എന്നു
എണ്ണുന്നു. 9 “ഈ സമയത്തേക്കു ഞാൻ
വരും; അപ്പോൾ സാറെക്കു ഒരു മകൻ
ഉണ്ടാകും” എന്നല്ലോ വാഗ്ദത്തവചനം.
10 അത്രയുമല്ല, റിബെക്കയും നമ്മുടെ
പിതാവായ യിസ്ഹാക്ക് എന്ന ഏകനാൽ
ഗർഭം ധരിച്ചു, 11 കുട്ടികൾ ജനിക്കയോ
ഗുണമാകട്ടെ ദോഷമാകട്ടെ ഒന്നും
പ്രവർത്തിക്കയോ ചെയ്യുംമുമ്പേ
തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ പ്രകാരമുള്ള
ദൈവനിർണ്ണയം പ്രവൃത്തികൾ
നിമിത്തമല്ല വിളിച്ചവന്റെ ഇഷ്ടം
നിമിത്തം തന്നേ വരേണ്ടതിന്നു: 12
“മൂത്തവൻ ഇളയവനെ സേവിക്കും”
എന്നു അവളോടു അരുളിച്ചെയ്തു. 13
“ഞാൻ യാക്കോബിനെ സ്നേഹിച്ചു
ഏശാവിനെ ദ്വേഷിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 14 ആകയാൽ
നാം എന്തു പറയേണ്ടു? ദൈവത്തിന്റെ
പക്കൽ അനീതി ഉണ്ടോ? ഒരു നാളും
ഇല്ല. 15 “എനിക്കു കരുണ തോന്നേണം
എന്നുള്ളവനോടു കരുണ തോന്നുകയും
എനിക്കു കനിവു തോന്നേണം
എന്നുള്ളവനോടു കനിവു തോന്നുകയും
ചെയ്യും” എന്നു അവൻ മോശെയോടു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു
ഇച്ഛിക്കുന്നവനാലുമല്ല, ഓടുന്നവനാലുമല്ല,
കരുണ തോന്നുന്ന ദൈവത്താലത്രേ
സകലവും സാധിക്കുന്നതു. 17
“ഇതിന്നായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ നിന്നെ
നിർത്തിയിരിക്കുന്നതു; നിന്നിൽ
എന്റെ ശക്തി കാണിക്കേണ്ടതിന്നും
എന്റെ നാമം സർവ്വഭൂമിയിലും
പ്രസ്താവിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും
തന്നേ” എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ
ഫറവോനോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 18
അങ്ങനെ തനിക്കു മനസ്സുള്ളവനോടു
അവന്നു കരുണ തോന്നുന്നു; തനിക്കു
മനസ്സുള്ളവരെ അവൻ കഠിനനാക്കുന്നു.
19 ആകയാൽ അവൻ പിന്നെ കുറ്റം
പറയുന്നതു എന്തു? ആർ അവന്റെ
ഇഷ്ടത്തോടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു
എന്നു നീ എന്നോടു ചോദിക്കും. 20
അയ്യോ, മനുഷ്യാ, ദൈവത്തോടു
പ്രത്യുത്തരം പറയുന്ന നീ ആർ?
മനഞ്ഞിരിക്കുന്നതു മനഞ്ഞവനോടു:
നീ എന്നെ ഇങ്ങനെ ചമെച്ചതു എന്തു
എന്നു ചോദിക്കുമോ? 21 അല്ല,
കുശവന്നു അതേ പിണ്ഡത്തിൽനിന്നു
ഒരു പാത്രം മാനത്തിന്നും
മറ്റൊരു പാത്രം അപമാനത്തിന്നും
ഉണ്ടാക്കുവാൻ മണ്ണിന്മേൽ അധികാരം
ഇല്ലയോ? 22 എന്നാൽ ദൈവം
തന്റെ കോപം കാണിപ്പാനും

ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തുവാനും
യെഹൂദന്മാരിൽനിന്നു മാത്രമല്ല, 23
ജാതികളിൽനിന്നും വിളിച്ചു തേജസ്സിന്നായി
മുന്നൊരുക്കിയ കരുണാപാത്രങ്ങളായ
നമ്മിൽ 24 തന്റെ തേജസ്സിന്റെ ധനം
വെളിപ്പെടുത്തുവാനും ഇച്ഛിച്ചിട്ടു
നാശയോഗ്യമായ കോപപാത്രങ്ങളെ
വളരെ ദീർഘക്ഷമയോടെ സഹിച്ചു എങ്കിൽ
എന്തു? 25 “എന്റെ ജനമല്ലാത്തവരെ എന്റെ
ജനം എന്നും പ്രിയയല്ലാത്തവളെ പ്രിയ
എന്നും ഞാൻ വിളിക്കും. 26 നിങ്ങൾ
എന്റെ ജനമല്ല എന്നു അവരോടു പറഞ്ഞ
ഇടത്തിൽ അവർ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ
മക്കൾ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും”
എന്നു ഹോശേയാപുസ്തകത്തിലും
അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. 27
യെശയ്യാവോ യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചു:
“യിസ്രായേൽമക്കളുടെ എണ്ണം
കടൽക്കരയിലെ മണൽപോലെ
ആയിരുന്നാലും ശേഷിപ്പത്രേ
രക്ഷിക്കപ്പെടൂ. 28 കർത്താവു ഭൂമിയിൽ
തന്റെ വചനം നിവർത്തിച്ചു ക്ഷണത്തിൽ
തീർക്കും” എന്നു വിളിച്ചു പറയുന്നു. 29
“സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവു നമുക്കു
സന്തതിയെ ശേഷിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ നാം
സൊദോമെപ്പോലെ ആകുമായിരുന്നു,
ഗൊമോറെക്കു സദൃശമാകുമായിരുന്നു”
എന്നു യെശയ്യാ മുമ്പുകൂട്ടി
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 30 ആകയാൽ
നാം എന്തു പറയേണ്ടു? നീതിയെ
പിന്തുടരാത്ത ജാതികൾ നീതിപ്രാപിച്ചു,
വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതി തന്നേ. 31
നീതിയുടെ പ്രമാണം പിന്തുടർന്ന
യിസ്രായേലോ ആ പ്രമാണത്തിങ്കൽ
എത്തിയില്ല. 32 അതെന്തുകൊണ്ടു?
വിശ്വാസത്താലല്ല, പ്രവൃത്തികളാൽ
അന്വേഷിച്ചതുകൊണ്ടു തന്നേ അവർ
ഇടർച്ചക്കല്ലിന്മേൽ തട്ടി ഇടറി: 33 “ഇതാ,
ഞാൻ സീയോനിൽ ഇടർച്ചക്കല്ലും
തടങ്ങൽ പാറയും വെക്കുന്നു; അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.

10 സഹോദരന്മാരേ, അവർ
രക്ഷിക്കപ്പെടേണം എന്നു
തന്നേ എന്റെ ഹൃദയവാഞ്ഛയും
അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള
യാചനയും ആകുന്നു. 2 അവർ
പരിജ്ഞാനപ്രകാരമല്ലെങ്കിലും
ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു എരിവുള്ളവർ
എന്നു ഞാൻ അവർക്കു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ നീതി
അറിയാതെ സ്വന്ത നീതി സ്ഥാപിപ്പാൻ
അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
നീതിക്കു കീഴ്പെട്ടില്ല. 4 വിശ്വസിക്കുന്ന
ഏവന്നും നീതി ലഭിപ്പാൻ ക്രിസ്തു
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ അവസാനം
ആകുന്നു. 5 ന്യായപ്രമാണത്താലുള്ള
നീതി സംബന്ധിച്ചു: “അതു ചെയ്ത
മനുഷ്യൻ അതിനാൽ ജീവിക്കും” എന്നു
മോശെ എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 6
വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതിയോ ഇവ്വണ്ണം
പറയുന്നു: “ക്രിസ്തുവിനെ ഇറക്കേണം
എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
കയറും എന്നോ, 7 ക്രിസ്തുവിനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു കയറ്റേണം
എന്നു വിചാരിച്ചു ആർ പാതാളത്തിൽ
ഇറങ്ങും എന്നോ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ
പറയരുതു.” (Abyssos g12) 8 എന്നാൽ
അതു എന്തു പറയുന്നു? “വചനം
നിനക്കു സമീപമായി നിന്റെ വായിലും
നിന്റെ ഹൃദയത്തിലും ഇരിക്കുന്നു;”
അതു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന
വിശ്വാസ വചനം തന്നേ. 9 യേശുവിനെ
കർത്താവു എന്നു വായികൊണ്ടു
ഏറ്റുപറകയും ദൈവം അവനെ
മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു

എന്നു ഹൃദയംകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കയും
ചെയ്താൽ നീ രക്ഷിക്കപ്പെടും.
10 ഹൃദയംകൊണ്ടു നീതിക്കായി
വിശ്വസിക്കയും വായികൊണ്ടു
രക്ഷെക്കായി ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യുന്നു.
11 "അവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
ഒരുത്തനും ലജ്ജിച്ചു പോകയില്ല" എന്നു
തിരുവെഴുത്തിൽ അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
12 യെഹൂദൻ എന്നും യവനൻ എന്നും
വ്യത്യാസമില്ല; എല്ലാവർക്കും കർത്താവു
ഒരുവൻ തന്നേ; അവൻ തന്നെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കും
നൽകുവാന്തക്കവണ്ണം സമ്പന്നൻ
ആകുന്നു. 13 "കർത്താവിന്റെ
നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന ഏവനും
രക്ഷിക്കപ്പെടും" എന്നുണ്ടല്ലോ. 14
എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കാത്തവനെ
എങ്ങനെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കും? അവർ
കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവനിൽ എങ്ങനെ
വിശ്വസിക്കും? പ്രസംഗിക്കുന്നവൻ
ഇല്ലാതെ എങ്ങനെ കേൾക്കും? 15 ആരും
അയക്കാതെ എങ്ങനെ പ്രസംഗിക്കും?
"നന്മ സുവിശേഷിക്കുന്നവരുടെ
കാൽ എത്ര മനോഹരം" എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 16 എങ്കിലും
എല്ലാവരും സുവിശേഷം അനുസരിച്ചിട്ടില്ല:
"കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ കേൾപ്പിച്ചതു
ആർ വിശ്വസിച്ചു" എന്നു യെശയ്യാവു
പറയുന്നുവല്ലോ. 17 ആകയാൽ വിശ്വാസം
കേൾവിയാലും കേൾവി ക്രിസ്തുവിന്റെ
വചനത്താലും വരുന്നു. 18 എന്നാൽ
അവർ കേട്ടില്ലയോ എന്നു ഞാൻ
ചോദിക്കുന്നു. കേട്ടിരിക്കുന്നു നിശ്ചയം:
"അവരുടെ നാദം സർവ്വ ഭൂമിയിലും
അവരുടെ വചനം ഭൂതലത്തിന്റെ
അറ്റത്തോളവും പരന്നു." 19 എന്നാൽ
യിസ്രായേൽ ഗ്രഹിച്ചില്ലയോ എന്നു ഞാൻ
ചോദിക്കുന്നു. "ജനമല്ലാത്തവരെക്കൊണ്ടു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എരിവു വരുത്തും;
മൂഢജാതിയെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു
കോപം ജനിപ്പിക്കും" എന്നു ഒന്നാമതു
മോശെ പറയുന്നു. 20 യെശയ്യാവോ:
"എന്നെ അന്വേഷിക്കാത്തവർ
എന്നെ കണ്ടെത്തി; എന്നെ
ചോദിക്കാത്തവർക്കു ഞാൻ
പ്രത്യക്ഷനായി" എന്നു ധൈര്യത്തോടെ
പറയുന്നു. 21 യിസ്രായേലിനെക്കുറിച്ചോ:
"അനുസരിക്കാത്തതും
മറുത്തുപറയുന്നതുമായ ജനത്തിങ്കലേക്കു
ഞാൻ ഇടവിടാതെ കൈനീട്ടി" എന്നു
അവൻ പറയുന്നു.

11 എന്നാൽ ദൈവം സ്വജനത്തെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞുവോ എന്നു ഞാൻ
ചോദിക്കുന്നു. ഒരു നാളും ഇല്ല; ഞാനും
യിസ്രായേല്യനല്ലോ; അബ്രാഹാമിന്റെ
സന്തതിയിൽ ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ
ജനിച്ചവൻ തന്നേ. 2 ദൈവം
മുന്നറിഞ്ഞിട്ടുള്ള തന്റെ ജനത്തെ
തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടില്ല. ഏലീയാവിന്റെ
ചരിത്രത്തിൽ തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നതു
അറിയുന്നില്ലയോ? 3 അവൻ
യിസ്രായേലിന്നു വിരോധമായി:
"കർത്താവേ, അവർ നിന്റെ
പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്നു നിന്റെ
യാഗപീഠങ്ങളെ ഇടിച്ചു കളഞ്ഞു; ഞാൻ
ഒരുത്തൻ മാത്രം ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവർ എനിക്കും ജീവഹാനി വരുത്തുവാൻ
നോക്കുന്നു" 4 എന്നു ദൈവത്തോടു
വാദിക്കുമ്പോൾ അവന്നു അരുളപ്പാടു
ഉണ്ടായതു എന്തു? "ബാലിന്നു
മുട്ടുകുത്താത്ത ഏഴായിരം പേരെ ഞാൻ
എനിക്കായി ശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു
തന്നേ. 5 അങ്ങനെ ഈ കാലത്തിലും
കൃപയാലുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിൻ പ്രകാരം
ഒരു ശേഷിപ്പുണ്ടു. 6 കൃപയാൽ എങ്കിൽ
പ്രവൃത്തിയാലല്ല; അല്ലെങ്കിൽ കൃപ

കൃപയല്ല. 7 ആകയാൽ എന്തു?
യിസ്രായേൽ താൻ തിരഞ്ഞതു
പ്രാപിച്ചില്ല; തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ
അതു പ്രാപിച്ചു: ശേഷമുള്ളവരോ
കഠിനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 “ദൈവം
അവർക്കു ഇന്നുവരെ ഗാഢനിദ്രയും
കാണാത്ത കണ്ണും കേൾക്കാത്ത
ചെവിയും കൊടുത്തു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 9 “അവരുടെ
മേശ അവർക്കു കണിയും കുടുക്കും
ഇടർച്ചയും പ്രതികാരവുമായിത്തീരട്ടെ;
10 അവരുടെ കണ്ണു കാണാതവണ്ണം
ഇരുണ്ടുപോകട്ടെ; അവരുടെ മുതുകു
എല്ലായ്പോഴും കുനിയിക്കേണമേ” എന്നു
ദാവീദും പറയുന്നു. 11 എന്നാൽ അവർ
വീഴേണ്ടതിന്നോ ഇടറിയതു എന്നു ഞാൻ
ചോദിക്കുന്നു. ഒരു നാളും അല്ല; അവർക്കു
എരിവു വരുത്തുവാൻ അവരുടെ
ലംഘനം ഹേതുവായി ജാതികൾക്കു
രക്ഷ വന്നു എന്നേയുള്ളു. 12 എന്നാൽ
അവരുടെ ലംഘനം ലോകത്തിന്നു
ധനവും അവരുടെ നഷ്ടം ജാതികൾക്കു
സമ്പത്തും വരുവാൻ കാരണമായി എങ്കിൽ
അവരുടെ യഥാസ്ഥാനം എത്ര അധികം?
13 എന്നാൽ ജാതികളായ നിങ്ങളോടു
ഞാൻ പറയുന്നതു: ജാതികളുടെ
അപ്പൊസ്തലനായിരിക്കയാൽ ഞാൻ
എന്റെ 14 സ്വജാതിക്കാർക്കു
വല്ലവിധേനയും സ്പർദ്ധ ജനിപ്പിച്ചു,
അവരിൽ ചിലരെ രക്ഷിക്കാമെങ്കിലോ
എന്നു വെച്ചു തന്നേ ഞാൻ എന്റെ
ശുശ്രൂഷയെ പുകഴ്ത്തുന്നു. 15
അവരുടെ ഭ്രംശം ലോകത്തിന്റെ
നിരപ്പിന്നു ഹേതുവായി എങ്കിൽ
അവരുടെ അംഗീകരണം മരിച്ചവരുടെ
ഉയിർപ്പെന്നല്ലാതെ എന്താകും? 16
ആദ്യഭാഗം വിശുദ്ധം എങ്കിൽ പിണ്ഡം
മുഴുവനും അങ്ങനെ തന്നേ; വേർ
വിശുദ്ധം എങ്കിൽ കൊമ്പുകളും
അങ്ങനെ തന്നേ. 17 കൊമ്പുകളിൽ
ചിലതു ഒടിച്ചിട്ടു കാട്ടൊലീവായ നിന്നെ
അവയുടെ ഇടയിൽ ഒട്ടിച്ചു ചേർത്തു
ഒലീവുമരത്തിന്റെ ഫലപ്രദമായ വേരിന്നു
പങ്കാളിയായിത്തീർന്നു എങ്കിലോ, 18
കൊമ്പുകളുടെ നേരെ പ്രശംസിക്കരുതു;
പ്രശംസിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ വേരിനെ
അല്ല വേർ നിന്നെയത്രേ ചുമക്കുന്നു
എന്നു ഓർക്ക. 19 എന്നാൽ എന്നെ
ഒട്ടിക്കേണ്ടതിന്നു കൊമ്പുകളെ ഒടിച്ചു
കളഞ്ഞു എന്നു നീ പറയും. 20
ശരി; അവിശ്വാസത്താൽ അവ
ഒടിഞ്ഞുപോയി; വിശ്വാസത്താൽ നീ
നില്ക്കുന്നു; ഞെളിയാതെ ഭയപ്പെടുക.
21 സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളെ ദൈവം
ആദരിക്കാതെ പോയെങ്കിൽ നിന്നെയും
ആദരിക്കാതെ വന്നേക്കും. 22
ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയയും
ഖണ്ഡിതവും കാൺക; വീണവരിൽ
ദൈവത്തിന്റെ ഖണ്ഡിതവും; നിന്നിലോ
നീ ദയയിൽ നിലനിന്നാൽ ദയയും തന്നേ;
അല്ലെങ്കിൽ നീയും ഛേദിക്കപ്പെടും. 23
അവിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്ക്കാഞ്ഞാൽ
അവരെയും കൂടെ ഒട്ടിക്കും; അവരെ
വീണ്ടും ഒട്ടിപ്പാൻ ദൈവം ശക്തനല്ലോ. 24
സ്വഭാവത്താൽ കാട്ടുമരമായതിൽനിന്നു
നിന്നെ മുറിച്ചെടുത്തു സ്വഭാവത്തിന്നു
വിരോധമായി നല്ല ഒലിവുമരത്തിൽ ഒട്ടിച്ചു
എങ്കിൽ, സ്വാഭാവികകൊമ്പുകളായവരെ
സ്വന്തമായ ഒലിവുമരത്തിൽ എത്ര
അധികമായി ഒട്ടിക്കും. 25 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാരെന്നു നിങ്ങൾക്കു
തന്നേ തോന്നാതിരിപ്പാൻ ഈ
രഹസ്യം അറിയാതിരിക്കരുതു
എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു:
ജാതികളുടെ പൂർണ്ണസംഖ്യ ചേരുവോളം
യിസ്രായേലിന്നു അംശമായി കാഠിന്യം

ഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. 26 ഇങ്ങനെ യിസ്രായേൽ
മുഴുവനും രക്ഷിക്കപ്പെടും. 27
“വിടുവിക്കുന്നവൻ സീയോനിൽനിന്നു
വരും; അവൻ യാക്കോബിൽ നിന്നു
അഭക്തിയെ മാറ്റും. ഞാൻ അവരുടെ
പാപങ്ങളെ നീക്കുമ്പോൾ ഇതു
ഞാൻ അവരോടു ചെയ്യുന്ന നിയമം”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28
സുവിശേഷം സംബന്ധിച്ചു അവർ നിങ്ങൾ
നിമിത്തം ശത്രുക്കൾ; തിരഞ്ഞെടുപ്പു
സംബന്ധിച്ചോ പിതാക്കന്മാർനിമിത്തം
പ്രിയന്മാർ. 29 ദൈവം തന്റെ
കൃപാവരങ്ങളെയും വിളിയെയും കുറിച്ചു
അനുതപിക്കുന്നില്ലല്ലോ. 30 നിങ്ങൾ മുമ്പെ
ദൈവത്തെ അനുസരിക്കാതിരുന്നിട്ടു
അവരുടെ അനുസരണക്കേടിനാൽ
ഇപ്പോൾ കരുണ ലഭിച്ചതുപോലെ, 31
നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച കരുണയാൽ അവർക്കു
കരുണ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവരും
ഇപ്പോൾ അനുസരിക്കാതിരിക്കുന്നു.
32 ദൈവം എല്ലാവരോടും കരുണ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു എല്ലാവരെയും
അനുസരണക്കേടിൽ അടെച്ചുകളഞ്ഞു.
(eleēsē g1653) 33 ഹാ, ദൈവത്തിന്റെ
ധനം, ജ്ഞാനം, അറിവു എന്നിവയുടെ
ആഴമേ! അവന്റെ ന്യായവിധികൾ എത്ര
അപ്രമേയവും അവന്റെ വഴികൾ എത്ര
അഗോചരവും ആകുന്നു. 34 കർത്താവിന്റെ
മനസ്സു അറിഞ്ഞവൻ ആർ? 35
അവന്നു മന്ത്രിയായിരുന്നവൻ ആർ?
അവന്നു വല്ലതും മുമ്പെ കൊടുത്തിട്ടു
പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നവൻ ആർ? 36
സകലവും അവനിൽ നിന്നും അവനാലും
അവങ്കലേക്കും ആകുന്നുവല്ലോ; അവന്നു
എന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165)

12 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സലിവു ഓർപ്പിച്ചു
നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങൾ
ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി നിങ്ങളുടെ
ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി
സമർപ്പിപ്പിൻ. 2 ഈ ലോകത്തിന്നു
അനുരൂപമാകാതെ നന്മയും പ്രസാദവും
പൂർണ്ണതയുമുള്ള ദൈവഹിതം
ഇന്നതെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്നു
മനസ്സു പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ.
(aiōn g165) 3 ഭാവിക്കേണ്ടതിന്നു മീതെ
ഭാവിച്ചുയരാതെ ദൈവം അവനവന്നു
വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവു പങ്കിട്ടതുപോലെ
സുബോധമാകുംവണ്ണം ഭാവിക്കേണമെന്നു
ഞാൻ എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപയാൽ
നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനോടും
പറയുന്നു. 4 ഒരു ശരീരത്തിൽ
നമുക്കു പല അവയവങ്ങൾ ഉണ്ടല്ലോ;
എല്ലാ അവയവങ്ങൾക്കും പ്രവൃത്തി
ഒന്നല്ലതാനും; 5 അതുപോലെ പലരായ
നാം ക്രിസ്തുവിൽ ഒരു ശരീരവും
എല്ലാവരും തമ്മിൽ അവയവങ്ങളും
ആകുന്നു. 6 ആകയാൽ നമുക്കു ലഭിച്ച
കൃപെക്കു ഒത്തവണ്ണം വെവ്വേറെ വരം
ഉള്ളതുകൊണ്ടു പ്രവചനം എങ്കിൽ
വിശ്വാസത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം, 7
ശുശ്രൂഷ എങ്കിൽ ശുശ്രൂഷയിൽ,
ഉപദേശിക്കുന്നവൻ എങ്കിൽ
ഉപദേശത്തിൽ, പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നവൻ
എങ്കിൽ 8 പ്രബോധനത്തിൽ, ദാനം
ചെയ്യുന്നവൻ ഏകാഗ്രതയോടെ,
ഭരിക്കുന്നവൻ ഉത്സാഹത്തോടെ,
കരുണചെയ്യുന്നവൻ പ്രസന്നതയോടെ
ആകട്ടെ. 9 സ്നേഹം നിർവ്യാജം
ആയിരിക്കട്ടെ; തീയതിനെ വെറുത്തു
നല്ലതിനോടു പറ്റിക്കൊൾവിൻ.
10 സഹോദരപ്രീതിയിൽ തമ്മിൽ
സ്ഥായിപൂണ്ടു ബഹുമാനിക്കുന്നതിൽ
അന്യോന്യം മുന്നിട്ടു കൊൾവിൻ. 11
ഉത്സാഹത്തിൽ മടുപ്പില്ലാതെ ആത്മാവിൽ

എരിവുള്ളവരായി കർത്താവിനെ
സേവിപ്പിൻ. 12 ആശയിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ;
13 കഷ്ടതയിൽ സഹിഷ്ണത
കാണിപ്പിൻ; പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ;
വിശുദ്ധന്മാരുടെ ആവശ്യങ്ങളിൽ കൂട്ടായ്മ
കാണിക്കയും അതിഥിസൽക്കാരം
ആചരിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. 14 നിങ്ങളെ
ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ;
ശപിക്കാതെ അനുഗ്രഹിപ്പിൻ.
15 സന്തോഷിക്കുന്നവരോടുകൂടെ
സന്തോഷിക്കയും കരയുന്നവരോടുകൂടെ
കരകയും ചെയ്‌വിൻ. 16 തമ്മിൽ
ഐകമത്യമുള്ളവരായി വലിപ്പം
ഭാവിക്കാതെ എളിയവരോടു
ചേർന്നുകൊൾവിൻ; നിങ്ങളെത്തന്നേ
ബുദ്ധിമാന്മാർ എന്നു വിചാരിക്കരുതു.
17 ആർക്കും തിന്മെക്കു പകരം തിന്മ
ചെയ്യാതെ സകലമനുഷ്യരുടെയും
മുമ്പിൽ യോഗ്യമായതു മുൻകരുതി,
18 കഴിയുമെങ്കിൽ നിങ്ങളാൽ
ആവോളം സകലമനുഷ്യരോടും
സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 19 പ്രിയമുള്ളവരേ,
നിങ്ങൾ തന്നേ പ്രതികാരം ചെയ്യാതെ
ദൈവകോപത്തിന്നു ഇടംകൊടുപ്പിൻ;
പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു; ഞാൻ
പകരം ചെയ്യും എന്നു കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ 20
“നിന്റെ ശത്രുവിന്നു വിശക്കുന്നു
എങ്കിൽ അവന്നു തിന്മാൻ കൊടുക്ക;
ദാഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ കുടിപ്പാൻ കൊടുക്ക;
അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നീ അവന്റെ
തലമേൽ തീക്കനൽ കുന്നിക്കും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 21 തിന്മയോടു
തോല്ക്കാതെ നന്മയാൽ തിന്മയെ
ജയിക്കുക.

13 ഏതു മനുഷ്യനും
ശ്രേഷ്ഠാധികാരങ്ങൾക്കു
കീഴടങ്ങട്ടെ. ദൈവത്താലല്ലാതെ
ഒരധികാരവുമില്ലല്ലോ; ഉള്ള
അധികാരങ്ങളോ ദൈവത്താൽ
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 2 ആകയാൽ
അധികാരത്തോടു മറുക്കുന്നവൻ
ദൈവ വ്യവസ്ഥയോടു മറുക്കുന്നു.
മറുക്കുന്നവരോ ശിക്ഷാവിധി പ്രാപിക്കും.
3 വാഴുന്നവർ സൽപ്രവൃത്തിക്കല്ല
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കത്രേ ഭയങ്കരം.
അധികാരസ്ഥനെ ഭയപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നുവോ? നന്മചെയ്ക; എന്നാൽ
അവനോടു പുകഴ്ച ലഭിക്കും. 4
നിന്റെ നന്മെക്കായിട്ടല്ലോ അവൻ
ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരനായിരിക്കുന്നതു. നീ
തിന്മ ചെയ്താലോ ഭയപ്പെടുക; വെറുതെ
അല്ല അവൻ വാൾ വഹിക്കുന്നതു;
അവൻ ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ
ശിക്ഷെക്കായി പ്രതികാരിയായ
ദൈവശുശ്രൂഷക്കാരൻ തന്നേ. 5
അതുകൊണ്ടു ശിക്ഷയെ മാത്രമല്ല
മനസ്സാക്ഷിയെയും വിചാരിച്ചു കീഴടങ്ങുക
ആവശ്യം. 6 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
നികുതിയും കൊടുക്കുന്നു. അവർ
ദൈവശുശ്രൂഷകന്മാരും ആ കാര്യം
തന്നേ നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു. 7
എല്ലാവർക്കും കടമായുള്ളതു കൊടുപ്പിൻ;
നികുതി കൊടുക്കേണ്ടവന്നു നികുതി;
ചുങ്കം കൊടുക്കേണ്ടവന്നു ചുങ്കം;
ഭയം കാണിക്കേണ്ടവന്നു ഭയം; മാനം
കാണിക്കേണ്ടവന്നു മാനം. 8 അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കുന്നതു അല്ലാതെ ആരോടും
ഒന്നും കടംപെട്ടിരിക്കരുതു; അന്യനെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണം
നിവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 9
വ്യഭിചാരം ചെയ്യരുതു, കൊല
ചെയ്യരുതു, മോഷ്ടിക്കരുതു,
മോഹിക്കരുതു, എന്നുള്ളതും മറ്റു
ഏതു കല്പനയും കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ സ്നേഹിക്ക എന്നീ

വചനത്തിൽ സംക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു.
10 സ്നേഹം കൂട്ടുകാരന്നു ദോഷം
പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല; ആകയാൽ
സ്നേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
നിവൃത്തി തന്നേ. 11 ഇതു ചെയ്യേണ്ടതു
ഉറക്കത്തിൽനിന്നു ഉണരുവാൻ നാഴിക
വന്നിരിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ
സമയത്തെ അറികയാൽ തന്നേ;
നാം വിശ്വസിച്ച സമയത്തെക്കാൾ
രക്ഷ ഇപ്പോൾ നമുക്കു അധികം
അടുത്തിരിക്കുന്നു. 12 രാത്രി കഴിവാറായി
പകൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
നാം ഇരുട്ടിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ
വെച്ചുകളഞ്ഞു വെളിച്ചത്തിന്റെ
ആയുധവർഗ്ഗം ധരിച്ചുകൊൾക. 13
പകൽസമയത്തു എന്നപോലെ നാം
മര്യാദയായി നടക്ക; വെറിക്കൂത്തുകളിലും
മദ്യപാനങ്ങളിലുമല്ല, ശയനമോഹങ്ങളിലും
ദുഷ്കാമങ്ങളിലുമല്ല, പിണക്കത്തിലും
അസൂയയിലുമല്ല. 14 കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെത്തന്നേ
ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. മോഹങ്ങൾ
ജനിക്കുമാറു ജഡത്തിന്നായി
ചിന്തിക്കരുതു.

14 സംശയവിചാരങ്ങളെ വിധിക്കാതെ
വിശ്വാസത്തിൽ ബലഹീനനായവനെ
ചേർത്തുകൊൾവിൻ. 2 ഒരുവൻ
എല്ലാം തിന്നാമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു;
ബലഹീനനോ സസ്യാദികളെ തിന്നുന്നു.
3 തിന്നുന്നവൻ തിന്നാത്തവനെ
ധിക്കരിക്കരുതു; തിന്നാത്തവൻ
തിന്നുന്നവനെ വിധിക്കരുതു; ദൈവം
അവനെ കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
4 മറ്റൊരുത്തന്റെ ദാസനെ വിധിപ്പാൻ
നീ ആർ? അവൻ നില്ക്കുന്നതോ
വീഴുന്നതോ സ്വന്തയജമാനന്നത്രേ;
അവൻ നില്ക്കുംതാനും; അവനെ
നില്ക്കുമാറാക്കുവാൻ കർത്താവിന്നു
കഴിയുമല്ലോ. 5 ഒരുവൻ ഒരു
ദിവസത്തെക്കാൾ മറ്റൊരു ദിവസത്തെ
മാനിക്കുന്നു; വേറൊരുവൻ
സകലദിവസങ്ങളെയും മാനിക്കുന്നു;
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ മനസ്സിൽ
ഉറെച്ചിരിക്കട്ടെ. 6 ദിവസത്തെ
ആദരിക്കുന്നവൻ കർത്താവിന്നായി
ആദരിക്കുന്നു; തിന്നുന്നവൻ
കർത്താവിന്നായി തിന്നുന്നു; അവൻ
ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നുവല്ലോ;
തിന്നാത്തവൻ കർത്താവിന്നായി
തിന്നാതിരിക്കുന്നു; അവനും ദൈവത്തെ
സ്തുതിക്കുന്നു. 7 നമ്മിൽ ആരും
തനിക്കായി തന്നേ ജീവിക്കുന്നില്ല. ആരും
തനിക്കായി തന്നേ മരിക്കുന്നതുമില്ല.
8 ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം
കർത്താവിന്നായി ജീവിക്കുന്നു;
മരിക്കുന്നു എങ്കിൽ കർത്താവിന്നായി
മരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നു
എങ്കിലും മരിക്കുന്നു എങ്കിലും നാം
കർത്താവിന്നുള്ളവർ തന്നേ. 9
മരിച്ചവർക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്കും
കർത്താവു ആകേണ്ടതിന്നല്ലോ ക്രിസ്തു
മരിക്കയും ഉയിർക്കയും ചെയ്തതു. 10
എന്നാൽ നീ സഹോദരനെ വിധിക്കുന്നതു
എന്തു? അല്ല, നീ സഹോദരനെ
ധിക്കരിക്കുന്നതു എന്തു? നാം എല്ലാവരും
ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിന്നു
മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടിവരും.
11 “എന്നാണ എന്റെ മുമ്പിൽ
എല്ലാമുഴങ്കാലും മടങ്ങും, എല്ലാനാവും
ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കും എന്നു
കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 12 ആകയാൽ
നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തോടു
കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും. 13
അതുകൊണ്ടു നാം ഇനി അന്യോന്യം
വിധിക്കരുതു; സഹോദരന്നു ഇടർച്ചയോ

തടങ്ങലോ വെക്കാതിരിപ്പാൻ മാത്രം
ഉറെച്ചുകൊൾവിൻ. 14 യാതൊന്നും
സ്വതവെ മലിനമല്ല എന്നു ഞാൻ
കർത്താവായ യേശുവിൽ അറിഞ്ഞും
ഉറെച്ചുമിരിക്കുന്നു. വല്ലതും മലിനം എന്നു
എണ്ണുന്നവന്നു മാത്രം അതു മലിനം
ആകുന്നു. 15 നിന്റെ ഭക്ഷണംനിമിത്തം
സഹോദരനെ വ്യസനിപ്പിച്ചാൽ
നീ സ്നേഹപ്രകാരം നടക്കുന്നില്ല.
ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ
അവനെ നിന്റെ ഭക്ഷണംകൊണ്ടു
നശിപ്പിക്കരുതു. 16 നിങ്ങളുടെ നന്മെക്കു
ദൂഷണം വരുത്തരുതു. 17 ദൈവരാജ്യം
ഭക്ഷണവും പാനീയവുമല്ല, നീതിയും
സമാധാനവും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ
സന്തോഷവും അത്രേ. 18 അതിൽ
ക്രിസ്തുവിനെ സേവിക്കുന്നവൻ
ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവനും
മനുഷ്യർക്കു കൊള്ളാകുന്നവനും തന്നേ.
19 ആകയാൽ നാം സമാധാനത്തിന്നും
അന്യോന്യം ആത്മികവർദ്ധനെക്കും
ഉള്ളതിന്നു ശ്രമിച്ചുകൊൾക. 20
ഭക്ഷണംനിമിത്തം ദൈവനിർമ്മാണത്തെ
അഴിക്കരുതു. എല്ലാം ശുദ്ധം തന്നേ;
എങ്കിലും ഇടർച്ച വരുത്തുമാറു തിന്നുന്ന
മനുഷ്യന്നു അതു ദോഷമത്രേ. 21
മാംസം തിന്നാതെയും വീഞ്ഞു
കുടിക്കാതെയും സഹോദരന്നു ഇടർച്ച
വരുത്തുന്ന യാതൊന്നും ചെയ്യാതെയും
ഇരിക്കുന്നതു നല്ലതു. 22 നിനക്കുള്ള
വിശ്വാസം ദൈവസന്നിധിയിൽ
നിനക്കു തന്നേ ഇരിക്കട്ടെ; താൻ
സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ തന്നെത്താൻ
വിധിക്കാത്തവൻ ഭാഗ്യവാൻ. 23
എന്നാൽ സംശയിക്കുന്നവൻ തിന്നുന്നു
എങ്കിൽ അതു വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു
ഉത്ഭവിക്കായ്കകൊണ്ടു അവൻ
കുറ്റക്കാരനായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസത്തിൽ
നിന്നു ഉത്ഭവിക്കാത്തതൊക്കെയും
പാപമത്രേ.

15 എന്നാൽ ശക്തരായ നാം
അശക്തരുടെ ബലഹീനതകളെ
ചുമക്കുകയും നമ്മിൽ തന്നേ
പ്രസാദിക്കാതിരിക്കയും വേണം. 2
നമ്മിൽ ഓരോരുത്തൻ കൂട്ടുകാരനെ
നന്മെക്കായിട്ടു ആത്മിക വർദ്ധനെക്കു
വേണ്ടി പ്രസാദിപ്പിക്കേണം. 3
“നിന്നെ നിന്ദിക്കുന്നവരുടെ നിന്ദ
എന്റെ മേൽ വീണു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുതുപോലെ
ക്രിസ്തുവും തന്നിൽ തന്നേ പ്രസാദിച്ചില്ല.
4 എന്നാൽ മുന്നെഴുതിയിരിക്കുന്നതു
ഒക്കെയും നമ്മുടെ ഉപദേശത്തിന്നായിട്ടു,
നമുക്കു തിരുവെഴുത്തുകളാൽ ഉളവാകുന്ന
സ്ഥിരതയാലും ആശ്വാസത്താലും
പ്രത്യാശ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു തന്നേ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഐകമത്യപെട്ടു, നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏകമനസ്സോടെ
ഒരു വായിനാൽ മഹത്വീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
6 സ്ഥിരതയും ആശ്വാസവും
നല്കുന്ന ദൈവം നിങ്ങൾക്കു
ക്രിസ്തുയേശുവിന്നു അനുരൂപമായി
തമ്മിൽ ഏകചിന്തയോടിരിപ്പാൻ കൃപ
നല്കുമാറാകട്ടെ. 7 അതുകൊണ്ടു
ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി
നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ
നിങ്ങളും അന്യോന്യം കൈക്കൊൾവിൻ.
8 പിതാക്കന്മാർക്കു ലഭിച്ച
വാഗ്ദത്തങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
9 ക്രിസ്തു ദൈവത്തിന്റെ
സത്യംനിമിത്തം പരിച്ഛേദനെക്കു
ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീർന്നു എന്നും
ജാതികൾ ദൈവത്തെ അവന്റെ
കരുണനിമിത്തം മഹത്വീകരിക്കേണം

എന്നും ഞാൻ പറയുന്നു. 10
“അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ജാതികളുടെ
ഇടയിൽ നിന്നെ വാഴ്ത്തി നിന്റെ
നാമത്തിന്നു സ്തുതി പാടും” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നവല്ലോ. 11 മറ്റൊരേടത്തു:
“ജാതികളേ, അവന്റെ ജനത്തോടു ഒന്നിച്ചു
ആനന്ദിപ്പിൻ” എന്നും പറയുന്നു. “സകല
ജാതികളുമായുള്ളോരേ, കർത്താവിനെ
സ്തുതിപ്പിൻ, സകല വംശങ്ങളും അവനെ
സ്തുതിക്കട്ടെ” എന്നും പറയുന്നു. 12
“യിശ്ശായിയുടെ വേരും ജാതികളെ ഭരിപ്പാൻ
എഴുന്നേല്ക്കുന്നവനുമായവൻ ഉണ്ടാകും;
അവനിൽ ജാതികൾ പ്രത്യാശവെക്കും”
എന്നു യെശയ്യാവു പറയുന്നു. 13
എന്നാൽ പ്രത്യാശ നല്കുന്ന ദൈവം
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാൽ നിങ്ങൾ
പ്രത്യാശയിൽ സമൃദ്ധിയുള്ളവരായി
വിശ്വസിക്കുന്നതിലുള്ള സകല
സന്തോഷവും സമാധാനവുംകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ നിറെക്കുമാറാകട്ടെ.
14 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
തന്നേ ദയാപൂർണ്ണരും സകല
ജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞവരും അന്യോന്യം
പ്രബോധിപ്പിപ്പാൻ പ്രാപ്തരും ആകുന്നു
എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 15 എങ്കിലും ജാതികൾ
എന്ന വഴിപാടു പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു
പ്രസാദകരമായിത്തീരുവാൻ ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷഘോഷണം
പുരോഹിതനായി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടു
ജാതികളിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കേണ്ടതിന്നു 16
ദൈവം എനിക്കു നല്കിയ കൃപ നിമിത്തം
നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുംവണ്ണം
ഞാൻ ചിലേടത്തു അതിധൈര്യമായി
നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
17 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എനിക്കു
ദൈവസംബന്ധമായി പ്രശംസ ഉണ്ടു. 18
ക്രിസ്തു ഞാൻ മുഖാന്തരം ജാതികളുടെ
അനുസരണത്തിന്നായിട്ടു വചനത്താലും
പ്രവൃത്തിയാലും അടയാളങ്ങളുടെയും
അത്ഭുതങ്ങളുടെയും ശക്തികൊണ്ടും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തികൊണ്ടും
പ്രവർത്തിച്ചതു അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും
മിണ്ടുവാൻ ഞാൻ തുനിയുകയില്ല. 19
അങ്ങനെ ഞാൻ യെരൂശലേം മുതൽ
ഇല്ലുര്യദേശത്തോളം ചുറ്റിസഞ്ചരിച്ചു
ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷഘോഷണം
പൂരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 ഞാൻ
മറ്റൊരുവന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ
പണിയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള ഇടത്തിലല്ല, 21
“അവനെക്കുറിച്ചു അറിവുകിട്ടീട്ടില്ലാത്തവർ
കാണും; കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഗ്രഹിക്കും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
അത്രേ, സുവിശേഷം അറിയിപ്പാൻ
അഭിമാനിക്കുന്നതു. 22 അതുകൊണ്ടു
തന്നേ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുന്നതിന്നു പലപ്പോഴും മുടക്കം വന്നു.
23 ഇപ്പോഴോ എനിക്കു ഈ ദിക്കുകളിൽ
ഇനി സ്ഥലമില്ലായ്കയാലും അങ്ങോട്ടു
വരുവാൻ അനേകസംവത്സരമായി
വാഞ്ഛ ഉണ്ടാകകൊണ്ടും, 24
ഞാൻ സ്പാന്യയിലേക്കു യാത്ര
ചെയ്യുമ്പോൾ പോകുന്ന വഴിക്കു നിങ്ങളെ
കാണ്മാനും ആദ്യം നിങ്ങളെ കണ്ടു
സന്തോഷിച്ചശേഷം നിങ്ങളാൽ യാത്ര
അയക്കപ്പെടുവാനും ആശിക്കുന്നു.
25 ഇപ്പോഴോ ഞാൻ വിശുദ്ധന്മാർക്കു
ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ യെരൂശലേമിലേക്കു
യാത്രയാകുന്നു. 26 യെരൂശലേമിലെ
വിശുദ്ധന്മാരിൽ ദരിദ്രരായവർക്കു
ഏതാനും ധർമ്മോപകാരം ചെയ്‌വാൻ
മക്കെദോന്യയിലും അഖായയിലും
ഉള്ളവർക്കു ഇഷ്ടം തോന്നി. 27 അവർക്കു

ഇഷ്ടം തോന്നി എന്നു മാത്രമല്ല, അതു
അവർക്കു കടവും ആകുന്നു; ജാതികൾ
അവരുടെ ആത്മികനന്മകളിൽ കൂട്ടാളികൾ
ആയെങ്കിൽ ഐഹികനന്മകളിൽ
അവർക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ
കടംപെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 ഞാൻ അതു
നിവർത്തിച്ചു ഈ ഫലം അവർക്കു ഏല്പിച്ചു
ബോദ്ധ്യം വരുത്തിയ ശേഷം നിങ്ങളുടെ
വഴിയായി സ്പാന്യയിലേക്കു പോകും. 29
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ
ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുഗ്രഹപൂർത്തിയോടെ
വരും എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 30
എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, യെഹൂദ്യയിലെ
അവിശ്വാസികളുടെ കയ്യിൽനിന്നു എന്നെ
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നും യെരൂശലേമിലേക്കു
ഞാൻ കൊണ്ടുപോകുന്ന
സഹായം വിശുദ്ധന്മാർക്കു 31
പ്രസാദമായിത്തീരേണ്ടതിന്നും
ഇങ്ങനെ ഞാൻ ദൈവവേഷ്ടത്താൽ
സന്തോഷത്തോടെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നു നിങ്ങളോടുകൂടെ
മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങൾ
എനിക്കു വേണ്ടി ദൈവത്തോടുള്ള
പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്നോടുകൂടെ
പോരാടേണം 32 എന്നു നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെയും
ആത്മാവിന്റെ സ്നേഹത്തെയും
ഓർപ്പിച്ചു ഞാൻ നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 33 സമാധാനത്തിന്റെ
ദൈവം നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

16 നമ്മുടെ സഹോദരിയും
കെംക്രെയസഭയിലെ
ശുശ്രൂഷക്കാരത്തിയുമായ ഫേബയെ 2
നിങ്ങൾ വിശുദ്ധന്മാർക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ കൈക്കൊണ്ടു,
അവൾക്കു നിങ്ങളുടെ സഹായം
വേണ്ടുന്ന ഏതു കാര്യത്തിലും
സഹായിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഭാരമേല്പിക്കുന്നു. അവളും പലർക്കും
വിശേഷാൽ എനിക്കും സഹായം
ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരായ പ്രിസ്കയെയും
അക്വിലാവെയും വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ. 4
അവർ എന്റെ പ്രാണന്നു വേണ്ടി തങ്ങളുടെ
കഴുത്തു വെച്ചുകൊടുത്തവരാകുന്നു;
അവർക്കു ഞാൻ മാത്രമല്ല, ജാതികളുടെ
സകലസഭകളും കൂടെ നന്ദിപറയുന്നു.
5 അവരുടെ വീട്ടിലെ സഭയെയും
വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ; ആസ്യയിൽ
ക്രിസ്തുവിന്നു ആദ്യഫലമായി എനിക്കു
പ്രിയനായ എപ്പൈനത്തൊസിന്നു
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 6 നിങ്ങൾക്കായി
വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചവളായ മറിയെക്കു
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 7 എന്റെ
ചാർച്ചക്കാരും സഹബദ്ധന്മാരായ
അന്ത്രൊനിക്കൊസിന്നും യൂനിയാവിന്നും
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ; അവർ
അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ ഇടയിൽ
പേർകൊണ്ടവരും എനിക്കു മുമ്പെ
ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചവരും ആകുന്നു.
8 കർത്താവിൽ എനിക്കു പ്രിയനായ
അംപ്ലിയാത്തൊസിന്നു വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. 9 ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളുടെ
കൂട്ടുവേലക്കാരനായ ഉർബ്ബാനൊസിന്നും
എനിക്കു പ്രിയനായ സ്താക്കുവിന്നും
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 10 ക്രിസ്തുവിൽ
സമ്മതനായ അപ്പെലേസിന്നു വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. അരിസ്തൊബൂലൊസിന്റെ
ഭവനക്കാർക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ.
11 എന്റെ ചാർച്ചക്കാരനായ
ഹെരോദിയോന്നു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ;
നർക്കിസ്സൊസിന്റെ ഭവനക്കാരിൽ
കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ചവർക്കു
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 12 കർത്താവിൽ
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരായ ത്രുഫൈനെക്കും

ത്രുഫോസെക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ.
കർത്താവിൽ വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചവളായ
പ്രിയ പെർസിസിന്നു വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ.
13 കർത്താവിൽ പ്രസിദ്ധനായ
രൂഫൊസിനെയും എനിക്കും അമ്മയായ
അവന്റെ അമ്മയെയും വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ.
14 അസുംക്രിതൊസിന്നും പ്ലെഗോന്നും
ഹെർമ്മോസിന്നും പത്രൊബാസിന്നും
ഹെർമ്മാസിന്നും കൂടെയുള്ള
സഹോദരന്മാർക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ.
15 ഫിലൊലൊഗൊസിന്നും യൂലിയെക്കും
നെരെയുസിന്നും അവന്റെ സഹോദരിക്കും
ഒലുമ്പാസിന്നും അവരോടുകൂടെയുള്ള
സകല വിശുദ്ധന്മാർക്കും വന്ദനം
ചൊല്ലുവിൻ. 16 വിശുദ്ധചുംബനംകൊണ്ടു
അന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്‌വിൻ.
ക്രിസ്തുവിന്റെ സകലസഭകളും നിങ്ങളെ
വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 17 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ പഠിച്ച ഉപദേശത്തിന്നു
വിപരീതമായ ദ്വന്ദ്വപക്ഷങ്ങളെയും
ഇടർച്ചകളെയും ഉണ്ടാക്കുന്നവരെ
സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
അവരോടു അകന്നു മാറുവിൻ.
18 അങ്ങനെയുള്ളവർ നമ്മുടെ
കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ അല്ല,
തങ്ങളുടെ വയറ്റിനെയത്രേ സേവിക്കയും
ചക്കരവാക്കും മുഖസ്തുതിയും
പറഞ്ഞു സാധുക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
വഞ്ചിച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നു. 19
നിങ്ങളുടെ അനുസരണം പരക്കെ
എല്ലാവർക്കും പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു;
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ നിങ്ങൾ
നിമിത്തം സന്തോഷിക്കുന്നു; എങ്കിലും
നിങ്ങൾ നന്മെക്കു ജ്ഞാനികളും
തിന്മെക്കു അജ്ഞന്മാരും ആകേണം
എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 20
സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവമോ
വേഗത്തിൽ സാത്താനെ നിങ്ങളുടെ
കാൽക്കീഴെ ചതെച്ചുകളയും. നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.
21 എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ
തിമൊഥെയൊസും എന്റെ
ചാർച്ചക്കാരായ ലൂക്യൊസും യാസോനും
സോസിപത്രൊസും നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു. 22 ഈ ലേഖനം എഴുതിയ
തെർതൊസ് എന്ന ഞാൻ നിങ്ങളെ
കർത്താവിൽ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.
23 എനിക്കും സർവ്വസഭെക്കും
അതിഥിസൽക്കാരം ചെയ്യുന്ന ഗായൊസ്
നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ
ഭണ്ഡാരവിചാരകനായ എരസ്തൊസും
സഹോദരനായ ക്വർത്തൊസും
നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 25
പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരുന്നിട്ടു
ഇപ്പോൾ വെളിപ്പെട്ടുവന്നതും
നിത്യദൈവത്തിന്റെ നിയോഗപ്രകാരം
സകലജാതികൾക്കും വിശ്വാസത്തിന്റെ
അനുസരണത്തിന്നായി പ്രവാചകന്മാരുടെ
എഴുത്തുകളാൽ (aiōnios g166) 26
അറിയിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ മർമ്മത്തിന്റെ
വെളിപ്പാടിന്നു അനുസരണമായുള്ള
എന്റെ സുവിശേഷത്തിന്നും
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
പ്രസംഗത്തിന്നും ഒത്തവണ്ണം നിങ്ങളെ
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ കഴിയുന്ന (aiōnios
g166) 27 ഏകജ്ഞാനിയായ ദൈവത്തിന്നു
യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം എന്നെന്നേക്കും
മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ. (aiōn
g165)

1 കൊരിന്ത്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായി വിളിക്കപ്പെട്ട
പൗലൊസും സഹോദരനായ
സോസ്തെനേസും കൊരിന്തിലുള്ള
ദൈവസഭെക്കു, 2 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരും അവിടെയും
ഇവിടെയും എവിടെയും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാമത്തെ വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന
ഏവരോടുംകൂടെ വിളിക്കപ്പെട്ട
വിശുദ്ധന്മാരുമായവർക്കു തന്നേ,
എഴുതുന്നതു; 3 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
4 നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
നല്കപ്പെട്ട ദൈവകൃപനിമിത്തം ഞാൻ
എന്റെ ദൈവത്തിന്നു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
എപ്പോഴും സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 5
ക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങളിൽ
ഉറപ്പായിരിക്കുന്നതുപോലെ 6 അവനിൽ
നിങ്ങൾ സകലത്തിലും വിശേഷാൽ സകല
വചനത്തിലും സകല പരിജ്ഞാനത്തിലും
സമ്പന്നരായിത്തീർന്നു. 7 ഇങ്ങനെ
നിങ്ങൾ ഒരു കൃപാവരത്തിലും
കുറവില്ലാത്തവരായി നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷത കാത്തിരിക്കുന്നു.
8 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ
കുറ്റമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ നിങ്ങളെ അവസാനത്തോളം
ഉറപ്പിക്കും. 9 തന്റെ പുത്രനും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൂട്ടായ്മയിലേക്കു നിങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം വിശ്വസ്തൻ. 10
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ഒന്നു തന്നേ സംസാരിക്കയും
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നത ഭവിക്കാതെ
ഏകമനസ്സിലും ഏകാഭിപ്രായത്തിലും
യോജിച്ചിരിക്കയും വേണം എന്നു
ഞാൻ നിങ്ങളെ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം ചൊല്ലി
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 11 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പിണക്കം
ഉണ്ടെന്നു ക്ലോവയുടെ ആളുകളാൽ
എനിക്കു അറിവു കിട്ടിയിരിക്കുന്നു.
12 നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ: ഞാൻ
പൗലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ, ഞാൻ
അപ്പൊല്ലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ,
ഞാൻ കേഫാവിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ,
ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ
എന്നിങ്ങനെ പറയുന്നുപോൽ. 13 ക്രിസ്തു
വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ? പൗലൊസ്
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടുവോ?
അല്ല, പൗലൊസിന്റെ നാമത്തിൽ
നിങ്ങൾ സ്നാനം ഏറ്റുവോ? 14 എന്റെ
നാമത്തിൽ ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു
എന്നു ആരും പറയാതവണ്ണം 15
ക്രിസ്പൊസിനെയും ഗായൊസിനെയും
ഒഴികെ നിങ്ങളിൽ ആരെയും ഞാൻ
സ്നാനം കഴിപ്പിക്കായ്കയാൽ ഞാൻ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
16 സ്തെഫനാസിന്റെ ഭവനക്കാരെയും
ഞാൻ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചു; അതല്ലാതെ
മറ്റു വല്ലവരെയും സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചുവോ
എന്നു ഞാൻ ഓർക്കുന്നില്ല. 17
സ്നാനം കഴിപ്പിപ്പാൻ അല്ല സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാനത്രെ ക്രിസ്തു എന്നെ
അയച്ചതു; ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശു
വ്യർത്ഥമാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വാക്ചാതുര്യത്തോടെ അല്ലതാനും. 18
ക്രൂശിന്റെ വചനം നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു
ഭോഷത്വവും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നമുക്കോ
ദൈവശക്തിയും ആകുന്നു. 19

“ജ്ഞാനികളുടെ ജ്ഞാനം ഞാൻ
നശിപ്പിക്കയും ബുദ്ധിമാന്മാരുടെ
ബുദ്ധി ദുർബ്ബലമാക്കുകയും ചെയ്യും”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 20
ജ്ഞാനി എവിടെ? ശാസ്ത്രി എവിടെ?
ഈ ലോകത്തിലെ താർക്കികൻ
എവിടെ? ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനം
ദൈവം ഭോഷത്വമാക്കിയില്ലയോ? (aiōn
g165) 21 ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ
ലോകം ജ്ഞാനത്താൽ ദൈവത്തെ
അറിയായ്കകൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുന്നവരെ
പ്രസംഗത്തിന്റെ ഭോഷത്വത്താൽ
രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദം
തോന്നി. 22 യെഹൂദന്മാർ അടയാളം
ചോദിക്കയും യവനന്മാർ ജ്ഞാനം
അന്വേഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു; 23
ഞങ്ങളോ ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിനെ
പ്രസംഗിക്കുന്നു; യെഹൂദന്മാർക്കു
ഇടർച്ചയും 24 ജാതികൾക്കു
ഭോഷത്വവുമെങ്കിലും യെഹൂദന്മാരാകട്ടെ
യവനന്മാരാകട്ടെ വിളിക്കപ്പെട്ട
ഏവർക്കും ദൈവശക്തിയും
ദൈവജ്ഞാനവുമായ ക്രിസ്തുവിനെ
തന്നേ. 25 ദൈവത്തിന്റെ ഭോഷത്വം
മനുഷ്യരെക്കാൾ ജ്ഞാനമേറിയതും
ദൈവത്തിന്റെ ബലഹീനത
മനുഷ്യരെക്കാൾ ബലമേറിയതും
ആകുന്നു. 26 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ വിളിയെ നോക്കുവിൻ:
ലോകാഭിപ്രായപ്രകാരം ജ്ഞാനികൾ
ഏറെയില്ല, ബലവാന്മാർ ഏറെയില്ല,
കുലീനന്മാരും ഏറെയില്ല. 27 ജ്ഞാനികളെ
ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ
ഭോഷത്വമായതു തിരഞ്ഞെടുത്തു;
ബലമുള്ളതിനെ ലജ്ജിപ്പിപ്പാൻ
ദൈവം ലോകത്തിൽ ബലഹീനമായതു
തിരഞ്ഞെടുത്തു. 28 ഉള്ളതിനെ
ഇല്ലായ്മയാക്കുവാൻ ദൈവം ലോകത്തിൽ
കുലഹീനവും നികൃഷ്ടവുമായതും
ഏതുമില്ലാത്തതും തിരഞ്ഞെടുത്തു;
29 ദൈവസന്നിധിയിൽ ഒരു ജഡവും
പ്രശംസിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 30 നിങ്ങളോ അവനാൽ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഇരിക്കുന്നു.
അവൻ നമുക്കു ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു
ജ്ഞാനവും നീതിയും ശുദ്ധീകരണവും
വീണ്ടെടുപ്പുമായിത്തീർന്നു. 31
“പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ
പ്രശംസിക്കട്ടെ” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ആകേണ്ടതിന്നു തന്നേ.

2 ഞാനും, സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നപ്പോൾ
വചനത്തിന്റെയോ ജ്ഞാനത്തിന്റെയോ
വൈഭവം കൂടാതെയത്രേ ദൈവത്തിന്റെ
സാക്ഷ്യം നിങ്ങളോടു പ്രസ്താവിപ്പാൻ
വന്നതു. 2 ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെ അല്ലാതെ മറ്റൊന്നും
അറിയാത്തവനായി നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിർണ്ണയിച്ചു. 3 ഞാൻ ബലഹീനതയോടും
ഭയത്തോടും വളരെ നടുക്കത്തോടുംകൂടെ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരുന്നു. 4
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്നു മനുഷ്യരുടെ
ജ്ഞാനമല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി
തന്നേ ആധാരമായിരിക്കേണ്ടതിന്നു 5
എന്റെ വചനവും എന്റെ പ്രസംഗവും
ജ്ഞാനത്തിന്റെ വശീകരണവാക്കുകളാൽ
അല്ല, ആത്മാവിന്റെയും ശക്തിയുടെയും
പ്രദർശനത്താലത്രേ ആയിരുന്നതു. 6
എന്നാൽ തികഞ്ഞവരുടെ ഇടയിൽ
ഞങ്ങൾ ജ്ഞാനം സംസാരിക്കുന്നു;
ഈ ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനമല്ല,
നശിച്ചുപോകുന്നവരായ ഈ
ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ
ജ്ഞാനവുമല്ല; (aiōn g165) 7 ദൈവം

ലോകസൃഷ്ടിക്കു മുമ്പെ നമ്മുടെ തേജസ്സിന്നായി മുന്നിയമിച്ചതും മറഞ്ഞിരുന്നതുമായ ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനമത്രേ മർമ്മമായി ഞങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (aiōn g165)
8 അതു ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുക്കന്മാർ ആരും അറിഞ്ഞില്ല; അറിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ അവർ തേജസ്സിന്റെ കർത്താവിനെ ക്രൂശിക്കയില്ലായിരുന്നു. (aiōn g165)
9 "ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു ഒരുക്കീട്ടുള്ളതു കണ്ണു കണ്ടിട്ടില്ല ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല, ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നീട്ടുമില്ല" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.
10 നമുക്കോ ദൈവം തന്റെ ആത്മാവിനാൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു; ആത്മാവു സകലത്തെയും ദൈവത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെയും ആരായുന്നു.
11 മനുഷ്യനിലുള്ളതു അവനിലെ മാനുഷാത്മാവല്ലാതെ മനുഷ്യരിൽ ആർ അറിയും? അവ്വണ്ണം തന്നേ ദൈവത്തിലുള്ളതു ദൈവാത്മാവല്ലാതെ ആരും ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല.
12 നാമോ ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല, ദൈവം നമുക്കു നല്കിയതു അറിവാനായി ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള ആത്മാവിനെ അത്രേ പ്രാപിച്ചതു.
13 അതു ഞങ്ങൾ മാനുഷജ്ഞാനം ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ അല്ല, ആത്മാവു ഉപദേശിക്കുന്ന വചനങ്ങളാൽ തന്നേ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു ആത്മികന്മാർക്കു ആത്മികമായതു തെളിയിക്കുന്നു.
14 എന്നാൽ പ്രാകൃത മനുഷ്യൻ ദൈവാത്മാവിന്റെ ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നില്ല; അതു അവന്നു ഭോഷത്വം ആകുന്നു; ആത്മികമായി വിവേചിക്കേണ്ടതാകയാൽ അതു അവന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല.
15 ആത്മികനോ സകലത്തെയും വിവേചിക്കുന്നു; താൻ ആരാലും വിവേചിക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല.
16 കർത്താവിന്റെ മനസ്സു അറിഞ്ഞു അവനെ ഗ്രഹിപ്പിക്കാകുന്നവൻ ആർ? നാമോ ക്രിസ്തുവിന്റെ മനസ്സുള്ളവർ ആകുന്നു.

3 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളോടു എനിക്കു ആത്മികന്മാരോടു എന്നപോലെ അല്ല, ജഡികന്മാരോടു എന്നപോലെ, ക്രിസ്തുവിൽ ശിശുക്കളായവരോടു എന്നപോലെ അത്രേ സംസാരിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളു.
2 ഭക്ഷണമല്ല, പാൽ അത്രേ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തന്നതു; ഭക്ഷിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലായിരുന്നു; ഇപ്പോഴും കഴിവായിട്ടില്ല; ഇന്നും നിങ്ങൾ ജഡികന്മാരല്ലോ.
3 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈർഷ്യയും പിണക്കവും ഇരിക്കെ, നിങ്ങൾ ജഡികന്മാരും ശേഷം മനുഷ്യരെപ്പോലെ നടക്കുന്നവരുമല്ലയോ?
4 ഒരുത്തൻ: ഞാൻ പൗലൊസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും മറ്റൊരുത്തൻ: ഞാൻ അപ്പൊല്ലോസിന്റെ പക്ഷക്കാരൻ എന്നും പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ സാധാരണമനുഷ്യരല്ലയോ?
5 അപ്പൊല്ലോസ് ആർ? പൗലൊസ് ആർ? തങ്ങൾക്കു കർത്താവു നല്കിയതുപോലെ നിങ്ങൾ വിശ്വസിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്ന ശുശ്രൂഷക്കാരത്രേ.
6 ഞാൻ നട്ടു, അപ്പൊല്ലോസ് നനെച്ചു, ദൈവമത്രേ വളരുമാറാക്കിയതു.
7 ആകയാൽ വളരുമാറാക്കുന്ന ദൈവമല്ലാതെ നടുന്നവനും നനെക്കുന്നവനും ഏതുമില്ല.
8 നടുന്നവനും നനെക്കുന്നവനും ഒരുപോലെ; ഓരോരുത്തന്നു താന്താന്റെ അദ്ധ്വാനത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം കൂലി കിട്ടും.
9 ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാർ; നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ

കൃഷി, ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹനിർമ്മാണം.
10 എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപെക്കു
ഒത്തവണ്ണം ഞാൻ ജ്ഞാനമുള്ളോരു
പ്രധാനശില്പിയായി അടിസ്ഥാനം
ഇട്ടിരിക്കുന്നു; മറ്റൊരുത്തൻ മീതെ
പണിയുന്നു; താൻ എങ്ങനെ
പണിയുന്നു എന്നു ഓരോരുത്തനും
നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. 11 യേശുക്രിസ്തു
എന്ന ഇട്ടിരിക്കുന്ന അടിസ്ഥാനമല്ലാതെ
മറ്റൊന്നു ഇടുവാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല.
12 ആ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ആരെങ്കിലും
പൊന്നു, വെള്ളി, വിലയേറിയ കല്ലു,
മരം, പുല്ലു, വൈക്കോൽ എന്നിവ
പണിയുന്നു എങ്കിൽ അവനവന്റെ
പ്രവൃത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും; 13 ആ ദിവസം
അതിനെ തെളിവാക്കും; അതു തീയോടെ
വെളിപ്പെട്ടുവരും; ഓരോരുത്തന്റെ
പ്രവൃത്തി ഇന്നവിധം എന്നു തീ തന്നേ
ശോധന ചെയ്യും. 14 ഒരുത്തൻ പണിത
പ്രവൃത്തി നിലനില്ക്കും എങ്കിൽ അവന്നു
പ്രതിഫലം കിട്ടും. 15 ഒരുത്തന്റെ പ്രവൃത്തി
വെന്തുപോയെങ്കിൽ അവന്നു ചേതം
വരും; താനോ രക്ഷിക്കപ്പെടും; എന്നാൽ
തീയിൽകൂടി എന്നപോലെ അത്രേ. 16
നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം എന്നും
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിങ്ങളിൽ
വസിക്കുന്നു എന്നും അറിയുന്നില്ലയോ? 17
ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം നശിപ്പിക്കുന്നവനെ
ദൈവം നശിപ്പിക്കും; ദൈവത്തിന്റെ മന്ദിരം
വിശുദ്ധമല്ലോ; നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നേ.
18 ആരും തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കരുതു;
താൻ ഈ ലോകത്തിൽ ജ്ഞാനി എന്നു
നിങ്ങളിൽ ആർക്കെങ്കിലും തോന്നിയാൽ
അവൻ ജ്ഞാനിയാകേണ്ടതിന്നു
ഭോഷനായിത്തീരട്ടെ. (aiōn g165) 19
ഈ ലോകത്തിന്റെ ജ്ഞാനം
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഭോഷത്വമത്രേ.
“അവൻ ജ്ഞാനികളെ അവരുടെ
കൗശലത്തിൽ പിടിക്കുന്നു” എന്നും
20 “കർത്താവു ജ്ഞാനികളുടെ
വിചാരം വ്യർത്ഥം എന്നറിയുന്നു”
എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
21 ആകയാൽ ആരും മനുഷ്യരിൽ
പ്രശംസിക്കരുതു; സകലവും
നിങ്ങൾക്കുള്ളതല്ലോ. 22 പൗലൊസോ,
അപ്പൊല്ലോസോ, കേഫാവോ,
ലോകമോ, ജീവനോ, മരണമോ,
ഇപ്പോഴുള്ളതോ, വരുവാനുള്ളതോ
സകലവും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു. 23
നിങ്ങളോ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ; ക്രിസ്തു
ദൈവത്തിന്നുള്ളവൻ.

4 ഞങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരും ദൈവമർമ്മങ്ങളുടെ
ഗൃഹവിചാരകന്മാരും എന്നിങ്ങനെ
ഓരോരുത്തൻ എണ്ണിക്കൊള്ളട്ടെ.
2 ഗൃഹവിചാരകന്മാരിൽ
അന്വേഷിക്കുന്നതോ അവർ
വിശ്വസ്തരായിരിക്കേണം എന്നത്രേ.
3 നിങ്ങളോ മനുഷ്യർ കഴിക്കുന്ന വല്ല
വിസ്താരത്തിലോ എന്നെ വിധിക്കുന്നതു
എനിക്കു എത്രയും ലഘുകാര്യം; ഞാൻ
എന്നെത്തന്നേ വിധിക്കുന്നതുമില്ല. 4
എനിക്കു യാതൊരു കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചും
ബോധമില്ലെങ്കിലും അതിനാൽ ഞാൻ
നീതിമാൻ എന്നു വരികയില്ല; എന്നെ
വിധിക്കുന്നതു കർത്താവു ആകുന്നു.
5 ആകയാൽ കർത്താവു വരുവോളം
സമയത്തിന്നു മുമ്പെ ഒന്നും വിധിക്കരുതു;
അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു
വെളിച്ചത്താക്കി ഹൃദയങ്ങളുടെ
ആലോചനകളെ വെളിപ്പെടുത്തും; അന്നു
ഓരോരുത്തന്നു ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു
പുകഴ്ച ഉണ്ടാകും. 6 സഹോദരന്മാരേ,
ഇതു ഞാൻ നിങ്ങൾനിമിത്തം
എന്നെയും അപ്പൊല്ലോസിനെയും
ഉദ്ദേശിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു:

എഴുതിയിരിക്കുന്നതിന്നു അപ്പുറം
(ഭാവിക്കാതിരിപ്പാൻ) ഞങ്ങളുടെ
ദൃഷ്ടാന്തം കണ്ടു പഠിക്കേണ്ടതിന്നും
ആരും ഒരുത്തന്നു അനുകൂലമായും
മറ്റൊരുവന്നു പ്രതികൂലമായും
ചീർത്തുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
തന്നേ. 7 നിന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതു
ആർ? ലഭിച്ചതല്ലാതെ നിനക്കു എന്തുള്ളു?
ലഭിച്ചതെങ്കിലോ ലഭിച്ചതല്ല എന്നപോലെ
പ്രശംസിക്കുന്നതു എന്തു? ഇത്ര
ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ തൃപ്തന്മാരായി;
8 ഇത്ര ക്ഷണത്തിൽ നിങ്ങൾ
സമ്പന്നന്മാരായി; ഞങ്ങളെ കൂടാതെ
വാഴുന്നവരായി; അയ്യോ, നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഞങ്ങളും വാഴേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
വാണു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 9
ഞങ്ങൾ ലോകത്തിന്നു, ദൂതന്മാർക്കും
മനുഷ്യർക്കും തന്നേ, കൂത്തുകാഴ്ചയായി
തീർന്നിരിക്കയാൽ ദൈവം
അപ്പൊസ്തലന്മാരായ ഞങ്ങളെ
ഒടുക്കത്തവരായി മരണവിധിയിൽ
ഉൾപ്പെട്ടവരെപ്പോലെ നിറുത്തി എന്നു
എനിക്കു തോന്നുന്നു. 10 ഞങ്ങൾ
ക്രിസ്തുനിമിത്തം ഭോഷന്മാർ; നിങ്ങൾ
ക്രിസ്തുവിൽ വിവേകികൾ; ഞങ്ങൾ
ബലഹീനർ, നിങ്ങൾ ബലവാന്മാർ;
നിങ്ങൾ മഹത്തുക്കൾ, ഞങ്ങൾ
മാനഹീനർ അത്രേ. 11 ഈ നാഴികവരെ
ഞങ്ങൾ വിശന്നും ദാഹിച്ചും ഉടുപ്പാൻ
ഇല്ലാതെയും കുത്തുകൊണ്ടും
സ്ഥിരവാസം കൂടാതെയും ഇരിക്കുന്നു.
12 സ്വന്തകയ്യാൽ വേലചെയ്തു
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു; ശകാരം കേട്ടിട്ടു
ആശീർവ്വദിക്കുന്നു; ഉപദ്രവം ഏറ്റിട്ടു
സഹിക്കുന്നു; ദൂഷണം കേട്ടിട്ടു
നല്ലവാക്കു പറയുന്നു. 13 ഞങ്ങൾ
ലോകത്തിന്റെ ചവറുപോലെയും
ഇന്നുവരെ സകലത്തിന്റെയും
അഴുക്കായും തീർന്നിരിക്കുന്നു. 14 നിങ്ങളെ
നാണിപ്പിപ്പാനല്ല, എന്റെ പ്രിയ മക്കളോടു
എന്നപോലെ ബുദ്ധിപറഞ്ഞുകൊണ്ടു
ഇതു എഴുതുന്നു. 15 നിങ്ങൾക്കു
ക്രിസ്തുവിൽ പതിനായിരം ഗുരുക്കന്മാർ
ഉണ്ടെങ്കിലും പിതാക്കന്മാർ ഏറെയില്ല;
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഞാനല്ലോ നിങ്ങളെ
സുവിശേഷത്താൽ ജനിപ്പിച്ചതു. 16
ആകയാൽ എന്റെ അനുകാരികൾ
ആകുവിൻ എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 17 ഇതുനിമിത്തം
കർത്താവിൽ വിശ്വസ്തനും എന്റെ
പ്രിയ മകനുമായ തിമൊഥെയോസിനെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ എങ്ങും ഏതു സഭയിലും
ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ
ക്രിസ്തുവിലുള്ള എന്റെ വഴികൾ അവൻ
നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കും. 18 എങ്കിലും
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരികയില്ല
എന്നുവെച്ചു ചിലർ ചീർത്തിരിക്കുന്നു.
19 കർത്താവിന്നു ഇഷ്ടം എങ്കിൽ ഞാൻ
വേഗം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നു,
ചീർത്തിരിക്കുന്നവരുടെ വാക്കല്ല ശക്തി
തന്നേ കണ്ടറിയും. 20 ദൈവരാജ്യം
വചനത്തിലല്ല ശക്തിയിലത്രേ ആകുന്നു.
21 നിങ്ങൾക്കു ഏതു വേണം? ഞാൻ
വടിയോടുകൂടെയോ സ്നേഹത്തിലും
സൗമ്യാത്മാവിലുമോ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരേണ്ടതു?

5 നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ദുർന്നടപ്പു
ഉണ്ടെന്നു കേൾക്കുന്നു.
ഒരുത്തൻ തന്റെ അപ്പന്റെ ഭാര്യയെ
വെച്ചുകൊള്ളുന്നുപോൽ; അതു
ജാതികളിൽപോലും ഇല്ലാത്ത
ദുർന്നടപ്പു തന്നേ. 2 എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ
ചീർത്തിരിക്കുന്നു; ഈ ദുഷ്കർമ്മം
ചെയ്തവനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾ

ദുഃഖിച്ചിട്ടുമില്ല. 3 ഞാനോ ശരീരംകൊണ്ടു
ദൂരസ്ഥൻ എങ്കിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു
കൂടെയുള്ളവനായി, നിങ്ങളുടെ
മദ്ധ്യേ ഇരിക്കുന്നവനായി തന്നേ, ഈ
ദുഷ്കർമ്മം ചെയ്തവനെക്കുറിച്ചു: 4
നിങ്ങളും എന്റെ ആത്മാവും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ശക്തിയോടെ
ഒന്നിച്ചു കൂടീട്ടു നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ, 5
ആത്മാവു കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാളിൽ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ജഡസംഹാരത്തിന്നായി സാത്താന്നു
ഏല്പിക്കേണം എന്നു വിധിച്ചിരിക്കുന്നു.
6 നിങ്ങളുടെ പ്രശംസ നന്നല്ല;
അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ
മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു എന്നു
അറിയുന്നില്ലയോ? 7 നിങ്ങൾ
പുളിപ്പില്ലാത്തവരായിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
പുതിയ പിണ്ഡം ആകേണ്ടതിന്നു
പഴയ പുളിമാവിനെ നീക്കിക്കളവിൻ.
നമ്മുടെ പെസഹകുഞ്ഞാടും
അറുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ക്രിസ്തു
തന്നേ. 8 ആകയാൽ നാം പഴയ
പുളിമാവുകൊണ്ടല്ല, തിന്മയും ദുഷ്ടതയും
ആയ പുളിമാവുകൊണ്ടുമല്ല, സ്വച്ഛതയും
സത്യവുമായ പുളിപ്പില്ലായ്മകൊണ്ടുതന്നേ
ഉത്സവം ആചരിക്ക. 9 ദുർന്നടപ്പുകാരോടു
സംസർഗ്ഗം അരുതു എന്നു ഞാൻ
എന്റെ ലേഖനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ. 10 അതു ഈ
ലോകത്തിലെ ദുർന്നടപ്പുകാരോടോ
അത്യാഗ്രഹികളോടോ
പിടിച്ചുപറിക്കാരോടോ
വിഗ്രഹാരാധികളോടോ അരുതു
എന്നല്ലല്ലോ; അങ്ങനെ എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
ലോകം വിട്ടു പോകേണ്ടിവരും. 11 എന്നാൽ
സഹോദരൻ എന്നു പേർപെട്ട ഒരുവൻ
ദുർന്നടപ്പുകാരനോ അത്യാഗ്രഹിയോ
വിഗ്രഹാരാധിയോ വാവിഷ്ഠാണക്കാരനോ
മദ്യപനോ പിടിച്ചുപറിക്കാരനോ ആകുന്നു
എങ്കിൽ അവനോടു സംസർഗ്ഗം അരുതു;
അങ്ങനെയുള്ളവനോടുകൂടെ ഭക്ഷണം
കഴിക്കപോലും അരുതു എന്നത്രേ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു. 12
പുറത്തുള്ളവരെ വിധിപ്പാൻ എനിക്കു
എന്തു കാര്യം? നിങ്ങൾ അകത്തുള്ളവരെ
അല്ലയോ വിധിക്കുന്നതു; പുറത്തുള്ളവരെ
ദൈവം വിധിക്കുന്നു. 13 ആ
ദുഷ്ടനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളവിൻ.

6 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തന്നു മറ്റൊരുത്തനോടു
ഒരു കാര്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിശുദ്ധന്മാരുടെ
മുമ്പാകെ അല്ല, അഭക്തന്മാരുടെ
മുമ്പിൽ വ്യവഹാരത്തിന്നു പോകുവാൻ
തുനിയുന്നുവോ? 2 വിശുദ്ധന്മാർ
ലോകത്തെ വിധിക്കും എന്നു
അറിയുന്നില്ലയോ? ലോകത്തെ
നിങ്ങൾ വിധിക്കുമെങ്കിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയ സംഗതികളെ വിധിപ്പാൻ
നിങ്ങൾ അയോഗ്യരോ? 3 നാം
ദൂതന്മാരെ വിധിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലയോ? ഐഹികകാര്യങ്ങളെ
എത്ര അധികം? 4 എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഐഹികകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വ്യവഹാരം ഉണ്ടെങ്കിൽ വിധിപ്പാൻ സഭ
ഗണ്യമാക്കാത്തവരെ ഇരുത്തുന്നുവോ?
5 നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജെക്കായി
ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു; ഇങ്ങനെ
സഹോദരന്മാർക്കു മദ്ധ്യേ കാര്യം
തീർപ്പാൻ പ്രാപ്തിയുള്ളോരു
ജ്ഞാനിയും നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഇല്ലയോ? 6 അല്ല, സഹോദരൻ
സഹോദരനോടു വ്യവഹരിക്കുന്നു;
അതും അവിശ്വാസികളുടെ മുമ്പിൽ
തന്നേ. 7 നിങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ
വ്യവഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതു തന്നേ

കേവലം പോരായ്മയാകുന്നു;
അതിന്നു പകരം നിങ്ങൾ അന്യായം
സഹിച്ചുകൊള്ളാത്തതു എന്തു? നഷ്ടം
ഏറ്റുകൊള്ളാത്തതു എന്തു? 8 അല്ല,
നിങ്ങൾ അന്യായം ചെയ്കയും
നഷ്ടം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു;
അതും സഹോദരന്മാർക്കു തന്നേ. 9
അന്യായം ചെയ്യുന്നവർ ദൈവരാജ്യം
അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു
അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളെത്തന്നേ
വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പിൻ; ദുർന്നടപ്പുകാർ,
വിഗ്രഹാരാധികൾ, വ്യഭിചാരികൾ,
സ്വയഭോഗികൾ, പുരുഷകാമികൾ,
10 കള്ളന്മാർ, അത്യാഗ്രഹികൾ,
മദ്യപന്മാർ, വാവിഷ്ഠാണക്കാർ,
പിടിച്ചുപറിക്കാർ എന്നിവർ ദൈവരാജ്യം
അവകാശമാക്കുകയില്ല. 11 നിങ്ങളും
ചിലർ ഈ വകക്കാരായിരുന്നു;
എങ്കിലും നിങ്ങൾ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിലും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാലും
നിങ്ങളെത്തന്നേ കഴുകി ശുദ്ധീകരണവും
നീതീകരണവും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 12
സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു
എങ്കിലും സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല;
സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം
ഉണ്ടു എങ്കിലും ഞാൻ യാതൊന്നിന്നും
അധീനനാകയില്ല. 13 ഭോജ്യങ്ങൾ
വയറ്റിന്നും വയറു ഭോജ്യങ്ങൾക്കും
ഉള്ളതു; എന്നാൽ ദൈവം ഇതിനെയും
അതിനെയും ഇല്ലായ്മയാക്കും. ശരീരമോ
ദുർന്നടപ്പിന്നല്ല കർത്താവിന്നത്രേ;
കർത്താവു ശരീരത്തിന്നും. 14
എന്നാൽ ദൈവം കർത്താവിനെ
ഉയിർപ്പിച്ചതുപോലെ നമ്മെയും തന്റെ
ശക്തിയാൽ ഉയിർപ്പിക്കും. 15 നിങ്ങളുടെ
ശരീരങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങൾ
ആകുന്നു എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ?
ക്രിസ്തുവിന്റെ അവയവങ്ങളെ ഞാൻ
എടുത്തു വേശ്യയുടെ അവയവങ്ങൾ
ആക്കാമോ? ഒരുനാളും അരുതു. 16
വേശ്യയോടു പറ്റിച്ചേരുന്നവൻ അവളുമായി
ഏകശരീരമാകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലയോ? ഇരുവരും ഒരു
ദേഹമായിത്തീരും എന്നുണ്ടല്ലോ. 17
കർത്താവിനോടു പറ്റിച്ചേരുന്നവനോ
അവനുമായി ഏകാത്മാവു ആകുന്നു.
18 ദുർന്നടപ്പു വിട്ടു ഓടുവിൻ. മനുഷ്യൻ
ചെയ്യുന്ന ഏതു പാപവും ശരീരത്തിന്നു
പുറത്താകുന്നു. ദുർന്നടപ്പുകാരനോ
സ്വന്തശരീരത്തിന്നു വിരോധമായി
പാപം ചെയ്യുന്നു. 19 ദൈവത്തിന്റെ
ദാനമായി നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ മന്ദിരമാകുന്നു
നിങ്ങളുടെ ശരീരം എന്നും നിങ്ങളെ
വിലെക്കു വാങ്ങിയിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾ
താന്താങ്ങൾക്കുള്ളവരല്ല എന്നും
അറിയുന്നില്ലയോ? 20 ആകയാൽ
നിങ്ങളുടെ ശരീരംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുവിൻ.

7 നിങ്ങൾ എഴുതി അയച്ച
സംഗതികളെക്കുറിച്ചു എന്റെ
അഭിപ്രായം എന്തെന്നാൽ: സ്ത്രീയെ
തൊടാതിരിക്കുന്നതു മനുഷ്യന്നു
നല്ലതു. 2 എങ്കിലും ദുർന്നടപ്പുനിമിത്തം
ഓരോരുത്തന്നു സ്വന്തഭാര്യയും
ഓരോരുത്തിക്കു സ്വന്തഭർത്താവും
ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. 3 ഭർത്താവു ഭാര്യക്കും
ഭാര്യ ഭർത്താവിന്നും കടബെട്ടിരിക്കുന്നതു
ചെയ്യട്ടെ. 4 ഭാര്യയുടെ ശരീരത്തിന്മേൽ
അവൾക്കല്ല ഭർത്താവിന്നത്രേ
അധികാരമുള്ളതു; അങ്ങനെ
ഭർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിന്മേൽ അവന്നല്ല
ഭാര്യക്കത്രേ അധികാരം. 5 പ്രാർത്ഥനെക്കു
അവസരമുണ്ടാവാൻ ഒരു സമയത്തേക്കു
പരസ്പരസമ്മതത്തോടെ അല്ലാതെ

തമ്മിൽ വേറുപെട്ടിരിക്കരുതു; നിങ്ങളുടെ
അജിതേന്ദ്രിയത്വം നിമിത്തം സാത്താൻ
നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
വീണ്ടും ചേർന്നിരിപ്പിൻ. 6 ഞാൻ ഇതു
കല്പനയായിട്ടല്ല അനുവാദമായിട്ടത്രേ
പറയുന്നതു. 7 സകല മനുഷ്യരും
എന്നെപ്പോലെ ആയിരിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. എങ്കിലും
ഒരുവന്നു ഇങ്ങനെയും ഒരുവന്നു
അങ്ങനെയും താന്താന്റെ കൃപാവരം
ദൈവം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 8
വിവാഹം കഴിയാത്തവരോടും
വിധവമാരോടും: അവർ എന്നെപ്പോലെ
പാർത്തുകൊണ്ടാൽ അവർക്കു
കൊള്ളാം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു.
9 ജിതേന്ദ്രിയത്വമില്ലെങ്കിലോ അവർ
വിവാഹം ചെയ്യട്ടെ; അഴലുന്നതിനെക്കാൾ
വിവാഹം ചെയ്യുന്നതു നല്ലതു. 10
വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരോടോ ഞാനല്ല
കർത്താവു തന്നേ കല്പിക്കുന്നതു: 11
ഭാര്യ ഭർത്താവിനെ വേറുപിരിയരുതു;
പിരിഞ്ഞു എന്നു വരികിലോ
വിവാഹംകൂടാതെ പാർക്കേണം;
അല്ലെന്നു വരികിൽ ഭർത്താവോടു
നിരന്നുകൊള്ളേണം; ഭർത്താവു ഭാര്യയെ
ഉപേക്ഷിക്കയുമരുതു. 12 എന്നാൽ
ശേഷമുള്ളവരോടു കർത്താവല്ല ഞാൻ
തന്നേ പറയുന്നതു: ഒരു സഹോദരന്നു
അവിശ്വാസിയായ ഭാര്യ ഉണ്ടായിരിക്കയും
അവൾ അവനോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
സമ്മതിക്കയും ചെയ്താൽ അവളെ
ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 13 അവിശ്വസിയായ
ഭർത്താവുള്ള ഒരു സ്ത്രീയും,
അവൻ അവളോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
സമ്മതിക്കുന്നു എങ്കിൽ, ഭർത്താവിനെ
ഉപേക്ഷിക്കരുതു. 14 അവിശ്വാസിയായ
ഭർത്താവു ഭാര്യ മുഖാന്തരം
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടും അവിശ്വാസിയായ
ഭാര്യ സഹോദരൻ മുഖാന്തരം
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു;
അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മക്കൾ അശുദ്ധർ
എന്നു വരും; ഇപ്പോഴോ അവർ
വിശുദ്ധർ ആകുന്നു. 15 അവിശ്വാസി
വേറുപിരിയുന്നു എങ്കിൽ പിരിയട്ടെ; ഈ
വകയിൽ സഹോദരനോ സഹോദരിയോ
ബദ്ധരായിരിക്കുന്നില്ല; എന്നാൽ
സമാധാനത്തിൽ ജീവിപ്പാൻ ദൈവം
നമ്മെ വിളിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 സ്ത്രീയേ,
നീ ഭർത്താവിന്നു രക്ഷവരുത്തും എന്നു
നിനക്കു എങ്ങനെ അറിയാം? പുരുഷാ,
നീ ഭാര്യക്കു രക്ഷ വരുത്തും എന്നു
നിനക്കു എങ്ങനെ അറിയാം? 17
എന്നാൽ ഓരോരുത്തന്നു കർത്താവു
വിഭാഗിച്ചുകൊടുത്തതുപോലെയും
ഓരോരുത്തനെ ദൈവം
വിളിച്ചതുപോലെയും അവനവൻ
നടക്കട്ടെ; ഇങ്ങനെ ആകുന്നു
ഞാൻ സകല സഭകളിലും
ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു. 18 ഒരുത്തൻ
പരിച്ഛേദനയോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ?
അഗ്രചർമ്മം വരുത്തരുതു; ഒരുത്തൻ
അഗ്രചർമ്മത്തോടെ വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ?
പരിച്ഛേദന ഏൽക്കരുതു. 19 പരിച്ഛേദന
ഒന്നുമില്ല, അഗ്രചർമ്മവും ഒന്നുമില്ല,
ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നതത്രേ കാര്യം.
20 ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ
തന്നേ വസിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. 21 നീ ദാസനായി
വിളിക്കപ്പെട്ടുവോ? വ്യസനിക്കരുതു.
സ്വതന്ത്രൻ ആകുവാൻ കഴിയുമെങ്കിലും
അതിൽ തന്നേ ഇരുന്നുകൊൾക. 22
ദാസനായി കർത്താവിൽ വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ
കർത്താവിന്റെ സ്വതന്ത്രൻ ആകുന്നു.
അങ്ങനെ തന്നേ സ്വതന്ത്രനായി
വിളിക്കപ്പെട്ടവൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസനാകുന്നു. 23 നിങ്ങളെ
വിലെക്കുവാങ്ങിയിരിക്കുന്നു; മനുഷ്യർക്കു

ദാസന്മാരാകരുതു. 24 സഹോദരന്മാരേ,
ഓരോരുത്തൻ വിളിക്കപ്പെട്ട സ്ഥിതിയിൽ
തന്നേ ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിക്കട്ടെ.
25 കന്യകമാരെക്കുറിച്ചു എനിക്കു
കർത്താവിന്റെ കല്പനയില്ല; എങ്കിലും
വിശ്വസ്തൻ ആകുവാന്തക്കവണ്ണം
കർത്താവിന്റെ കരുണ ലഭിച്ചവനായി
ഞാൻ അഭിപ്രായം പറയുന്നു. 26
ഇപ്പോഴത്തെ കഷ്ടത നിമിത്തം ഞാൻ
പറഞ്ഞതുപോലെ മനുഷ്യൻ അങ്ങനെ
തന്നേ ഇരിക്കുന്നതു അവന്നു നന്നു
എന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. 27 നീ
ഭാര്യയോടു ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ?
വേറുപാടു അന്വേഷിക്കരുതു. നീ
ഭാര്യ ഇല്ലാത്തവനോ? ഭാര്യയെ
അന്വേഷിക്കരുതു. 28 നീ വിവാഹം
ചെയ്താലും ദോഷമില്ല; കന്യകയും
വിവാഹം ചെയ്താൽ ദോഷമില്ല;
എങ്കിലും ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കു
ജഡത്തിൽ കഷ്ടത ഉണ്ടാകും; അതു
നിങ്ങൾക്കു വരരുതു എന്നു എന്റെ
ആഗ്രഹം. 29 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ,
ഇതൊന്നു ഞാൻ പറയുന്നു: കാലം
ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു; 30 ഇനി
ഭാര്യമാരുള്ളവർ ഇല്ലാത്തവരെപ്പോലെയും
കരയുന്നവർ കരയാത്തവരെപ്പോലെയും
സന്തോഷിക്കുന്നവർ
സന്തോഷിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും
വിലെക്കു വാങ്ങുന്നവർ
കൈവശമാക്കാത്തവരെപ്പോലെയും 31
ലോകത്തെ അനുഭവിക്കുന്നവർ അതിനെ
അനുഭവിക്കാത്തവരെപ്പോലെയും
ആയിരിക്കേണം. ഈ ലോകത്തിന്റെ രൂപം
ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നുവല്ലോ. 32 നിങ്ങൾ
ചിന്താകുലമില്ലാത്തവരായിരിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. വിവാഹം
ചെയ്യാത്തവൻ കർത്താവിനെ
എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു
കർത്താവിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു;
33 വിവാഹം ചെയ്തവൻ ഭാര്യയെ
എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു
ലോകത്തിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു.
34 അതുപോലെ ഭാര്യയായവൾക്കും
കന്യകെക്കും തമ്മിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു.
വിവാഹം കഴിയാത്തവൾ ശരീരത്തിലും
ആത്മാവിലും വിശുദ്ധയാകേണ്ടതിന്നു
കർത്താവിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു;
വിവാഹം കഴിഞ്ഞവൾ ഭർത്താവിനെ
എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കും എന്നുവെച്ചു
ലോകത്തിന്നുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 35
ഞാൻ ഇതു നിങ്ങൾക്കു കുടുക്കിടുവാനല്ല,
യോഗ്യത വിചാരിച്ചും നിങ്ങൾ ചാപല്യം
കൂടാതെ കർത്താവിങ്കൽ സ്ഥിരമായ്
വസിക്കേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളുടെ
ഉപകാരത്തിന്നായിട്ടത്രേ പറയുന്നതു. 36
എന്നാൽ ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യകെക്കു
പ്രായം കടന്നാൽ താൻ ചെയ്യുന്നതു
അയോഗ്യം എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അങ്ങനെ വേണ്ടിവന്നാൽ
ഇഷ്ടംപോലെ ചെയ്യട്ടെ; അവൻ
ദോഷം ചെയ്യുന്നില്ല; അവർ വിവാഹം
ചെയ്യട്ടെ. 37 എങ്കിലും നിർബ്ബന്ധമില്ലാതെ
തന്റെ ഇഷ്ടം നടത്തുവാൻ
അധികാരമുള്ളവനും ഹൃദയത്തിൽ
സ്ഥിരതയുള്ളവനുമായ ഒരുവൻ തന്റെ
കന്യകയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവാൻ സ്വന്ത
ഹൃദയത്തിൽ നിർണ്ണയിച്ചു എങ്കിൽ
അവൻ ചെയ്യുന്നതു നന്നു. 38 അങ്ങനെ
ഒരുത്തൻ തന്റെ കന്യകയെ വിവാഹം
കഴിപ്പിക്കുന്നതു നന്നു; വിവാഹം
കഴിപ്പിക്കാതിരിക്കുന്നതു ഏറെ നന്നു. 39
ഭർത്താവു ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം
സ്ത്രീ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു;
ഭർത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ തനിക്കു
മനസ്സുള്ളവനുമായി വിവാഹം കഴിവാൻ
സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു; കർത്താവിൽ

വിശ്വസിക്കുന്നവനുമായി മാത്രമേ
ആകാവു. 40 എന്നാൽ അവൾ
അങ്ങനെതന്നേ പാർത്തുകൊണ്ടാൽ
ഭാഗ്യമേറിയവൾ എന്നു എന്റെ അഭിപ്രായം;
ദൈവാത്മാവു എനിക്കും ഉണ്ടു എന്നു
തോന്നുന്നു.

8 വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളുടെ കാര്യം
പറഞ്ഞാലോ നമുക്കെല്ലാവർക്കും
അറിവു ഉണ്ടു എന്നു നമുക്കു അറിയാം.
അറിവു ചീർപ്പിക്കുന്നു; സ്നേഹമോ
ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നു. 2
താൻ വല്ലതും അറിയുന്നു എന്നു
ഒരുത്തന്നു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ
അറിയേണ്ടതുപോലെ അവൻ ഇന്നുവരെ
ഒന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. 3 ഒരുത്തൻ
ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു എങ്കിലോ
അവനെ ദൈവം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
4 വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ
തിന്നുന്നതിനെക്കുറിച്ചോ, ലോകത്തിൽ
വിഗ്രഹം ഏതുമില്ല എന്നും
ഏകദൈവമല്ലാതെ ദൈവമില്ല എന്നും
നാം അറിയുന്നു. പല ദേവന്മാരും
പല കർത്താക്കന്മാരും ഉണ്ടു
എന്നു പറയുന്നുവല്ലോ. 5 എന്നാൽ
ആകാശത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ദേവന്മാർ
എന്നു പേരുള്ളവർ ഉണ്ടെന്നുവരികിലും 6
പിതാവായ ഏക ദൈവമേ നമുക്കുള്ളു;
അവൻ സകലത്തിന്നും കാരണഭൂതനും
നാം അവന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതും
ആകുന്നു. യേശുക്രിസ്തു എന്ന
ഏക കർത്താവും നമുക്കു ഉണ്ടു;
അവൻ മുഖാന്തരം സകലവും അവൻ
മുഖാന്തരം നാമും ആകുന്നു. 7 എന്നാൽ
എല്ലാവരിലും ഈ അറിവില്ല. ചിലർ
ഇന്നുവരെ വിഗ്രഹപരിചയം ഹേതുവായി
വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നുവെച്ചു തിന്നുന്നു; 8
അവരുടെ മനസ്സാക്ഷി ബലഹീനമാകയാൽ
മലിനമായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ആഹാരം
നമ്മെ ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കുന്നില്ല;
തിന്നാഞ്ഞാൽ നമുക്കു നഷ്ടമില്ല; തിന്നാൽ
ആദായവുമില്ല. 9 എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ
ഈ സ്വതന്ത്ര്യം ബലഹീനന്മാർക്കു
യാതൊരു വിധത്തിലും തടങ്ങൽ
ആയി വരാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ. 10
അറിവുള്ളവനായ നീ ക്ഷേത്രത്തിൽ
ഭക്ഷണത്തിന്നിരിക്കുന്നതു ഒരുത്തൻ
കണ്ടാൽ, ബലഹീനനെങ്കിൽ അവന്റെ
മനസ്സാക്ഷി വിഗ്രഹാർപ്പിതങ്ങളെ
തിന്നുവാൻ തക്കവണ്ണം ഉറെക്കയില്ലയോ?
11 ആർക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തു മരിച്ചുവോ,
ആ ബലഹീനസഹോദരൻ ഇങ്ങനെ
നിന്റെ അറിവിനാൽ നശിച്ചു പോകുന്നു.
12 ഇങ്ങനെ സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ
പാപം ചെയ്തു, അവരുടെ ബലഹീന
മനസ്സാക്ഷിയെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു പാപം
ചെയ്യുന്നു. 13 ആകയാൽ ആഹാരം
എന്റെ സഹോദരന്നു ഇടർച്ചയായിത്തീരും
എങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരന്നു ഇടർച്ച
വരുത്താതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ഒരുനാളും മാംസം തിന്നുകയില്ല. (aiōn g165)

9 ഞാൻ സ്വതന്ത്രൻ അല്ലയോ? ഞാൻ
അപ്പൊസ്തലൻ അല്ലയോ? നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിനെ ഞാൻ
കണ്ടിട്ടില്ലയോ? കർത്താവിൽ ഞാൻ
ചെയ്ത പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലം നിങ്ങൾ
അല്ലയോ? 2 മറ്റുള്ളവർക്കു ഞാൻ
അപ്പൊസ്തലൻ അല്ലെന്നുവരികിൽ
എങ്ങനെയെങ്കിലും നിങ്ങൾക്കു
ആകുന്നു; കർത്താവിൽ എന്റെ
അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്റെ മുദ്ര നിങ്ങളല്ലോ.
3 എന്നെ വിധിക്കുന്നവരോടു ഞാൻ
പറയുന്ന പ്രതിവാദം ഇതാകുന്നു. 4
തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും ഞങ്ങൾക്കു
അധികാരമില്ലയോ? 5 ശേഷം
അപ്പൊസ്തലന്മാരും കർത്താവിന്റെ

സഹോദരന്മാരും കേഫാവും
ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഭാര്യയായോരു
സഹോദരിയുമായി സഞ്ചരിപ്പാൻ
ഞങ്ങൾക്കു അധികാരമില്ലയൊ?
6 അല്ല, വേല ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
എനിക്കും ബർന്നബാസിന്നും മാത്രം
അധികാരമില്ല എന്നുണ്ടോ? 7 സ്വന്ത
ചെലവിന്മേൽ യുദ്ധസേവ ചെയ്യുന്നവൻ
ആർ? മുന്തിരിത്തോട്ടം ഉണ്ടാക്കി
അതിന്റെ ഫലം തിന്നാതിരിക്കുന്നവൻ
ആർ? ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ മേയിച്ചു
കൂട്ടത്തിന്റെ പാൽകൊണ്ടു
ഉപജീവിക്കാതിരിക്കുന്നവൻ ആർ? 8
ഞാൻ ഇതു മനുഷ്യരുടെ മര്യാദപ്രകാരമോ
പറയുന്നതു? ന്യായപ്രമാണവും ഇങ്ങനെ
പറയുന്നില്ലയോ? 9 “മെതിക്കുന്ന
കാളെക്കു മുഖക്കൊട്ട കെട്ടരുതു” എന്നു
മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ; ദൈവം
കാളെക്കു വേണ്ടിയോ ചിന്തിക്കുന്നതു?
10 അല്ല, കേവലം നമുക്കു വേണ്ടി
പറയുന്നതോ? അതേ, ഉഴുന്നവൻ
ആശയോടെ ഉഴുകയും മെതിക്കുന്നവൻ
പതം കിട്ടും എന്നുള്ള ആശയോടെ
മെതിക്കയും വേണ്ടതാകയാൽ നമുക്കു
വേണ്ടി എഴുതിയിരിക്കുന്നതത്രെ.
11 ഞങ്ങൾ ആത്മീകമായതു
നിങ്ങൾക്കു വിതെച്ചിട്ടു നിങ്ങളുടെ
ഐഹികമായതു കൊയ്താൽ
വലിയ കാര്യമോ? 12 മറ്റുള്ളവർക്കു
നിങ്ങളുടെ മേൽ ഈ അധികാരം
ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കു എത്ര അധികം?
എങ്കിലും ഞങ്ങൾ ഈ അധികാരം
പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്നു യാതൊരു
വിഘ്നവും വരുത്താതിരിപ്പാൻ സകലവും
പൊറുക്കുന്നു. 13 ദൈവാലയകർമ്മങ്ങൾ
നടത്തുന്നവർ ദൈവാലയംകൊണ്ടു
ഉപജീവിക്കുന്നു എന്നും യാഗപീഠത്തിങ്കൽ
ശുശ്രൂഷചെയ്യുന്നവർ യാഗപീഠത്തിലെ
വഴിപാടുകളിൽ ഓഹരിക്കാർ ആകുന്നു
എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? 14
അതുപോലെ കർത്താവും സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്നവർ സുവിശേഷത്താൽ
ഉപജീവിക്കേണം എന്നു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
15 എങ്കിലും ഇതു ഒന്നും ഞാൻ
പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ഇങ്ങനെ എനിക്കു
കിട്ടേണം എന്നുവെച്ചു ഞാൻ ഇതു
എഴുതുന്നതും അല്ല; ആരെങ്കിലും എന്റെ
പ്രശംസ വ്യർത്ഥമാക്കുന്നതിനെക്കാൾ
മരിക്ക തന്നേ എനിക്കു നല്ലതു. 16
ഞാൻ സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു
എങ്കിൽ എനിക്കു പ്രശംസിപ്പാൻ
ഒന്നുമില്ല. നിർബ്ബന്ധം എന്റെ മേൽ
കിടക്കുന്നു. ഞാൻ സുവിശേഷം
അറിയിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ എനിക്കു
അയ്യോ കഷ്ടം! 17 ഞാൻ അതു
മനഃപൂർവ്വം നടത്തുന്നു എങ്കിൽ എനിക്കു
പ്രതിഫലം ഉണ്ടു; മനഃപൂർവ്വമല്ലെങ്കിലും
കാര്യം എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 18
എന്നാൽ എന്റെ പ്രതിഫലം എന്തു?
സുവിശേഷം അറിയിക്കുമ്പോൾ
സുവിശേഷഘോഷണത്തിലുള്ള
അധികാരം മുഴുവനും ഉപയോഗിക്കാതെ
ഞാൻ സുവിശേഷഘോഷണം
ചെലവുകൂടാതെ നടത്തുന്നതു
തന്നേ. 19 ഇങ്ങനെ ഞാൻ കേവലം
സ്വതന്ത്രൻ എങ്കിലും അധികംപേരെ
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എന്നെത്തന്നേ
എല്ലാവർക്കും ദാസനാക്കി. 20
യെഹൂദന്മാരെ നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
യെഹൂദന്മാർക്കു യെഹൂദനെപ്പോലെ
ആയി; ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവരെ നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ന്യായപ്രമാണത്തിൻ കീഴുള്ളവൻ
അല്ല എങ്കിലും ന്യായപ്രമാണത്തിൻ

കീഴുള്ളവർക്കു ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവനെപ്പോലെ ആയി. 21
ദൈവത്തിന്നു ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവൻ
ആകാതെ ക്രിസ്തുവിന്നു
ന്യായപ്രമാണമുള്ളവനായിരിക്കെ,
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവരെ
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവർക്കു
ന്യായപ്രമാണമില്ലാത്തവനെപ്പോലെ
ആയി. 22 ബലഹീനന്മാരെ
നേടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ബലഹീനർക്കു
ബലഹീനനായി; ഏതുവിധത്തിലും ചിലരെ
രക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ എല്ലാവർക്കും
എല്ലാമായിത്തീർന്നു. 23 സുവിശേഷത്തിൽ
ഒരു പങ്കാളിയാകേണ്ടതിന്നു ഞാൻ
സകലവും സുവിശേഷം നിമിത്തം
ചെയ്യുന്നു. 24 ഓട്ടക്കളത്തിൽ ഓടുന്നവർ
എല്ലാവരും ഓടുന്നു എങ്കിലും
ഒരുവനേ വിരുതു പ്രാപിക്കുന്നുള്ളു
എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ? നിങ്ങളും
പ്രാപിപ്പാന്തക്കവണ്ണം ഓടുവിൻ. 25
അങ്കം പൊരുതുന്നവൻ ഒക്കെയും
സകലത്തിലും വർജ്ജനം ആചരിക്കുന്നു.
അതോ, അവർ വാടുന്ന കിരീടവും
നാമോ വാടാത്തതും പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 26 ആകയാൽ ഞാൻ
നിശ്ചയമില്ലാത്തവണ്ണമല്ല ഓടുന്നതു;
ആകാശത്തെ കുത്തുന്നതുപോലെയല്ല
ഞാൻ മുഷ്ടിയുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു.
27 മറ്റുള്ളവരോടു പ്രസംഗിച്ചശേഷം
ഞാൻ തന്നേ കൊള്ളരുതാത്തവനായി
പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്റെ ശരീരത്തെ ദണ്ഡിപ്പിച്ചു
അടിമയാക്കുകയത്രേ ചെയ്യുന്നതു.

10 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ
പിതാക്കന്മാർ എല്ലാവരും
മേഘത്തിൻകീഴിൽ ആയിരുന്നു; 2
എല്ലാവരും സമുദ്രത്തൂടെ കടന്നു
എല്ലാവരും മേഘത്തിലും സമുദ്രത്തിലും
സ്നാനം ഏറ്റു 3 മോശെയോടു ചേർന്നു
എല്ലാവരും 4 ഒരേ ആത്മികാഹാരം
തിന്നു എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മീകപാനീയം
കുടിച്ചു –അവരെ അനുഗമിച്ച
ആത്മീകപാറയിൽനിന്നല്ലോ അവർ
കുടിച്ചതു; ആ പാറ ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു–
5 എങ്കിലും അവരിൽ മിക്കപേരിലും ദൈവം
പ്രസാദിച്ചില്ല, അവരെ മരുഭൂമിയിൽ
തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയാതിരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 6 ഇതു നമുക്കു
ദൃഷ്ടാന്തമായി സംഭവിച്ചു; അവർ
മോഹിച്ചതുപോലെ നാമും ദുർമ്മോഹികൾ
ആകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 7
“ജനം തിന്നുവാനും കുടിപ്പാനും
ഇരുന്നു, കളിപ്പാൻ എഴുന്നേറ്റു”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നപ്രകാരം
അവരിൽ ചിലരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ
വിഗ്രഹാരാധികൾ ആകരുതു. 8
അവരിൽ ചിലർ പരസംഗം ചെയ്തു ഒരു
ദിവസത്തിൽ ഇരുപത്തുമൂവായിരംപേർ
വീണുപോയതുപോലെ നാം പരസംഗം
ചെയ്യരുതു. 9 അവരിൽ ചിലർ പരീക്ഷിച്ചു
സർപ്പങ്ങളാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ
നാം കർത്താവിനെ പരീക്ഷിക്കരുതു.
10 അവരിൽ ചിലർ പിറുപിറുത്തു
സംഹാരിയാൽ നശിച്ചുപോയതുപോലെ
നിങ്ങൾ പിറുപിറുക്കയുമരുതു. 11 ഇതു
ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു അവർക്കു സംഭവിച്ചു,
ലോകാവസാനം വന്നെത്തിയിരിക്കുന്ന
നമുക്കു ബുദ്ധ്യുപദേശത്തിന്നായി
എഴുതിയുമിരിക്കുന്നു. (aiōn g165)
12 ആകയാൽ താൻ നില്ക്കുന്നു
എന്നു തോന്നുന്നവൻ വീഴാതിരിപ്പാൻ
നോക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. 13 മനുഷ്യർക്കു
നടപ്പല്ലാത്ത പരീക്ഷ നിങ്ങൾക്കു
നേരിട്ടിട്ടില്ല; ദൈവം വിശ്വസ്തൻ;

നിങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതിന്നു മീതെ
പരീക്ഷ നേരിടുവാൻ സമ്മതിക്കാതെ
നിങ്ങൾക്കു സഹിപ്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു
പരീക്ഷയോടുകൂടെ അവൻ
പോക്കുവഴിയും ഉണ്ടാക്കും. 14
അതുകൊണ്ടു പ്രിയന്മാരേ, വിഗ്രഹാരാധന
വിട്ടോടുവിൻ. 15 നിങ്ങൾ വിവേകികൾ
എന്നുവെച്ചു ഞാൻ പറയുന്നു; ഞാൻ
പറയുന്നതു വിവേചിപ്പിൻ. 16 നാം
അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം
ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ
അല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പം
ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ
അല്ലയോ? 17 അപ്പം ഒന്നു ആകകൊണ്ടു
പലരായ നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു;
നാം എല്ലാവരും ആ ഒരേ അപ്പത്തിൽ
അംശികൾ ആകുന്നുവല്ലോ. 18
ജഡപ്രകാരമുള്ള യിസ്രായേലിനെ
നോക്കുവിൻ; യാഗങ്ങൾ ഭുജിക്കുന്നവർ
യാഗപീഠത്തിന്റെ കൂട്ടാളികൾ അല്ലയോ?
19 ഞാൻ പറയുന്നതു എന്തു?
വിഗ്രഹാർപ്പിതം വല്ലതും ആകുന്നു
എന്നോ? വിഗ്രഹം വല്ലതും ആകുന്നു
എന്നോ? 20 അല്ല, ജാതികൾ
ബലി കഴിക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്നല്ല
ഭൂതങ്ങൾക്കു കഴിക്കുന്നു എന്നത്രേ;
എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഭൂതങ്ങളുടെ കൂട്ടാളികൾ
ആകുവാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ല. 21
നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രവും
ഭൂതങ്ങളുടെ പാനപാത്രവും കുടിപ്പാൻ
പാടില്ല; നിങ്ങൾക്കു കർത്താവിന്റെ
മേശയിലും ഭൂതങ്ങളുടെ മേശയിലും
അംശികൾ ആകുവാനും പാടില്ല. 22
അല്ല, നാം കർത്താവിന്നു ക്രോധം
ജ്വലിപ്പിക്കുന്നുവോ? അവനെക്കാൾ
നാം ബലവാന്മാരോ? 23 സകലത്തിന്നും
എനിക്കു കർത്തവ്യം ഉണ്ടു; എങ്കിലും
സകലവും പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.
സകലത്തിന്നും എനിക്കു കർത്തവ്യം
ഉണ്ടു; എങ്കിലും സകലവും
ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നില്ല.
24 ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല,
മറ്റുള്ളവന്റെ ഗുണം അന്വേഷിക്കട്ടെ.
25 അങ്ങാടിയിൽ വില്ക്കുന്നതു
എന്തെങ്കിലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം
ഒന്നും അന്വേഷണം കഴിക്കാതെ
തിന്നുവിൻ. 26 ഭൂമിയും അതിന്റെ
പൂർണ്ണതയും കർത്താവിന്നുള്ളതല്ലോ.
27 അവിശ്വാസികളിൽ ഒരുവൻ
നിങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചാൽ നിങ്ങൾക്കു
പോകുവാൻ മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ
നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ വിളമ്പുന്നതു
എന്തായാലും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തം ഒന്നും
അന്വേഷിക്കാതെ തിന്നുവിൻ. 28 എങ്കിലും
ഒരുവൻ: ഇതു വിഗ്രഹാർപ്പിതം എന്നു
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞാൽ ആ അറിയിച്ചവൻ
നിമിത്തവും മനസ്സാക്ഷിനിമിത്തവും
തിന്നരുതു. 29 മനസ്സാക്ഷി എന്നു
ഞാൻ പറയുന്നതു തന്റേതല്ല
മറ്റേവന്റേതത്രെ. എന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം
അന്യമനസ്സാക്ഷിയാൽ വിധിക്കപ്പെടുന്നതു
എന്തിന്നു? 30 നന്ദിയോടെ അനുഭവിച്ചു
സ്തോത്രംചെയ്ത സാധനംനിമിത്തം
ഞാൻ ദുഷിക്കപ്പെടുന്നതു എന്തിന്നു?
31 ആകയാൽ നിങ്ങൾ തിന്നാലും
കുടിച്ചാലും എന്തുചെയ്താലും എല്ലാം
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി
ചെയ്‌വിൻ. 32 യെഹൂദന്മാർക്കും
യവനന്മാർക്കും ദൈവസഭെക്കും
ഇടർച്ചയല്ലാത്തവരാകുവിൻ. 33
ഞാനും എന്റെ ഗുണമല്ല, പലർ
രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
ഗുണം തന്നേ അന്വേഷിച്ചുകൊണ്ടു
എല്ലാവരെയും എല്ലാംകൊണ്ടും
പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നുവല്ലോ.

11 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ
അനുകാരിയായിരിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങളും എന്റെ അനുകാരികൾ
ആകുവിൻ. 2 നിങ്ങൾ സകലത്തിലും
എന്നെ ഓർക്കുകയും ഞാൻ നിങ്ങളെ
ഏല്പിച്ച കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കയും
ചെയ്കയാൽ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നു.
3 എന്നാൽ ഏതുപുരുഷന്റെയും തല
ക്രിസ്തു, സ്ത്രീയുടെ തല പുരുഷൻ,
ക്രിസ്തുവിന്റെ തല ദൈവം എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയേണം എന്നു ഞാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 4 മൂടുപടം ഇട്ടു
പ്രാർത്ഥിക്കയോ പ്രവചിക്കയോ
ചെയ്യുന്ന ഏതുപുരുഷനും തന്റെ തലയെ
അപമാനിക്കുന്നു. 5 മൂടുപടമില്ലാതെ
പ്രാർത്ഥിക്കയോ പ്രവചിക്കയോ
ചെയ്യുന്ന ഏതുസ്ത്രീയും തന്റെ തലയെ
അപമാനിക്കുന്നു; അതു അവൾ
ക്ഷൗരം ചെയ്യിച്ചതുപോലെയല്ലോ. 6
സ്ത്രീ മൂടുപടമിടുന്നില്ലെങ്കിൽ മുടി
കത്രിച്ചുകളയട്ടെ. കത്രിക്കുന്നതോ ക്ഷൗരം
ചെയ്യിക്കുന്നതോ സ്ത്രീക്കു ലജ്ജയെങ്കിൽ
മൂടുപടം ഇട്ടുകൊള്ളട്ടെ. 7 പുരുഷൻ
ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും തേജസ്സും
ആകയാൽ മൂടുപടം ഇടേണ്ടതല്ല.
സ്ത്രീയോ പുരുഷന്റെ തേജസ്സ് ആകുന്നു.
8 പുരുഷൻ സ്ത്രീയിൽനിന്നല്ലല്ലോ
സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നത്രേ ഉണ്ടായതു.
9 പുരുഷൻ സ്ത്രീക്കായിട്ടല്ല സ്ത്രീ
പുരുഷന്നായിട്ടല്ലോ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു. 10
ആകയാൽ സ്ത്രീക്കു ദൂതന്മാർനിമിത്തം
തലമേൽ അധീനതാലക്ഷ്യം
ഉണ്ടായിരിക്കേണം. 11 എന്നാൽ
കർത്താവിൽ പുരുഷനെ കൂടാതെ
സ്ത്രീയുമില്ല സ്ത്രീയെ കൂടാതെ
പുരുഷനുമില്ല. 12 സ്ത്രീ പുരുഷനിൽനിന്നു
ഉണ്ടായതുപോലെ പുരുഷനും
സ്ത്രീമുഖാന്തരം ഉളവാകുന്നു; എന്നാൽ
സകലത്തിന്നും ദൈവം കാരണഭൂതൻ. 13
നിങ്ങൾ തന്നേ വിധിപ്പിൻ; സ്ത്രീ മൂടുപടം
ഇടാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു
യോഗ്യമോ? 14 പുരുഷൻ മുടി നീട്ടിയാൽ
അതു അവന്നു അപമാനം എന്നും 15 സ്ത്രീ
മുടി നീട്ടിയാലോ അതു മൂടുപടത്തിന്നു
പകരം നല്കിയിരിക്കകൊണ്ടു അവൾക്കു
മാനം ആകുന്നു എന്നും പ്രകൃതി തന്നേ
നിങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലയോ? 16
ഒരുത്തൻ തർക്കിപ്പാൻ ഭാവിച്ചാൽ
അങ്ങനെയുള്ള മര്യാദ ഞങ്ങൾക്കില്ല
ദൈവസഭകൾക്കുമില്ല എന്നു ഓർക്കട്ടെ.
17 ഇനി ആജ്ഞാപിപ്പാൻ പോകുന്നതിൽ
ഞാൻ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നതിനാൽ നന്മെക്കല്ല
തിന്മെക്കത്രേ ഇടയാകുന്നതു. 18 ഒന്നാമതു
നിങ്ങൾ സഭകൂടുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഭിന്നത ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ
കേൾക്കുന്നു; ഏതാനും വിശ്വസിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 19 നിങ്ങളിൽ കൊള്ളാകുന്നവർ
വെളിവാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഭിന്നപക്ഷങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടതു. 20
നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ
അത്താഴമല്ല കഴിക്കുന്നതു. 21 ഭക്ഷണം
കഴിക്കയിൽ ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
അത്താഴം മുമ്പെ കഴിക്കുന്നു. അങ്ങനെ
ഒരുവൻ വിശന്നും മറ്റൊരുവൻ
ലഹരിപിടിച്ചും ഇരിക്കുന്നു. 22 തിന്നുവാനും
കുടിപ്പാനും നിങ്ങൾക്കു വീടുകൾ
ഇല്ലയോ? അല്ല, ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ
നിങ്ങൾ തുച്ഛീകരിച്ചു, ഇല്ലാത്തവരെ
ലജ്ജിപ്പിക്കുന്നുവോ? നിങ്ങളോടു എന്തു
പറയേണ്ടു? നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുകയോ?
ഇതിൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ പുകഴ്ത്തുന്നില്ല. 23
ഞാൻ കർത്താവിങ്കൽ നിന്നു പ്രാപിക്കയും
നിങ്ങൾക്കു ഏല്പിക്കയും ചെയ്തതു
എന്തെന്നാൽ: കർത്താവായ യേശുവിനെ
കാണിച്ചുകൊടുത്ത രാത്രിയിൽ അവൻ

അപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലി
നുറുക്കി: 24 ഇതു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള
എന്റെ ശരീരം; എന്റെ ഓർമ്മെക്കായി ഇതു
ചെയ്‌വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. 25 അവ്വണ്ണം
തന്നേ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ
പാനപാത്രവും എടുത്തു; ഈ പാനപാത്രം
എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയനിയമം
ആകുന്നു; ഇതു കുടിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
എന്റെ ഓർമ്മെക്കായി ചെയ്‌വിൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 26 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ഈ അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രം
കുടിക്കയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും
കർത്താവു വരുവോളം അവന്റെ
മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. 27
അതുകൊണ്ടു അയോഗ്യമായി അപ്പം
തിന്നുകയോ കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രം
കുടിക്കയോ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം
കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും
സംബന്ധിച്ചു കുറ്റക്കാരൻ ആകും.
28 മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന
ചെയ്തിട്ടു വേണം ഈ അപ്പം
തിന്നുകയും പാനപാത്രത്തിൽനിന്നു
കുടിക്കയും ചെയ്‌വാൻ. 29 തിന്നുകയും
കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ശരീരത്തെ
വിവേചിക്കാഞ്ഞാൽ തനിക്കു
ശിക്ഷാവിധി തിന്നുകയും കുടിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 30 ഇതു ഹേതുവായി
നിങ്ങളിൽ പലരും ബലഹീനരും
രോഗികളും ആകുന്നു; അനേകരും
നിദ്രകൊള്ളുന്നു. 31 നാം നമ്മെത്തന്നേ
വിധിച്ചാൽ വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല. 32
വിധിക്കപ്പെടുന്നു എങ്കിലോ നാം
ലോകത്തോടുകൂടെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ
അകപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു കർത്താവു
നമ്മെ ബാലശിക്ഷ കഴിക്കയാകുന്നു. 33
ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ഭക്ഷണം കഴിപ്പാൻ കൂടുമ്പോൾ
അന്യോന്യം കാത്തിരിപ്പിൻ. 34
വല്ലവന്നും വിശക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
ഒരുമിച്ചു കൂടുന്നതു ന്യായവിധിക്കു
ഹേതുവാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
വീട്ടിൽവെച്ചു ഭക്ഷണം കഴിക്കട്ടെ.
ശേഷം കാര്യങ്ങളെ ഞാൻ വന്നിട്ടു
ക്രമപ്പെടുത്തും.

12 സഹോദരന്മാരേ,
ആത്മികവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു
എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾ
ജാതികൾ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളെ
നടത്തിയതുപോലെ ഊമവിഗ്രഹങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ പോക പതിവായിരുന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 3 ആകയാൽ
ദൈവാത്മാവിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ
ആരും യേശു ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
പറകയില്ല; പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ അല്ലാതെ
യേശു കർത്താവു എന്നു പറവാൻ
ആർക്കും കഴികയുമില്ല എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നു. 4 എന്നാൽ
കൃപാവരങ്ങളിൽ വ്യത്യാസം ഉണ്ടു;
ആത്മാവു ഒന്നത്രേ. 5 ശുശ്രൂഷകളിൽ
വ്യത്യാസം ഉണ്ടു; കർത്താവു ഒരുവൻ.
6 വീര്യപ്രവൃത്തികളിൽ വ്യത്യാസം
ഉണ്ടു; എങ്കിലും എല്ലാവരിലും എല്ലാം
പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദൈവം ഒരുവൻ തന്നേ. 7
എന്നാൽ ഓരോരുത്തന്നു ആത്മാവിന്റെ
പ്രകാശനം പൊതുപ്രയോജനത്തിന്നായി
നല്കപ്പെടുന്നു. 8 ഒരുത്തന്നു
ആത്മാവിനാൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെ
വചനവും മറ്റൊരുത്തന്നു അതേ
ആത്മാവിനാൽ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ
വചനവും നല്കപ്പെടുന്നു; 9
വേറൊരുത്തന്നു അതേ ആത്മാവിനാൽ
വിശ്വാസം, മറ്റൊരുവന്നു അതേ
ആത്മാവിനാൽ രോഗശാന്തികളുടെ
വരം; 10 മറ്റൊരുവന്നു വീര്യപ്രവൃത്തികൾ;
മറ്റൊരുവന്നു പ്രവചനം; മറ്റൊരുവന്നു

ആത്മാക്കളുടെ വിവേചനം;
വേറൊരുവന്നു പലവിധ ഭാഷകൾ;
മറ്റൊരുവന്നു ഭാഷകളുടെ വ്യാഖ്യാനം. 11
എന്നാൽ ഇതു എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു
താൻ ഇച്ഛിക്കുംപോലെ അവനവന്നു
അതതു വരം പകുത്തുകൊടുക്കുന്ന
ഒരേ ആത്മാവു തന്നേ. 12 ശരീരം ഒന്നും
അതിന്നു അവയവം പലതും ശരീരത്തിന്റെ
അവയവം പലതായിരിക്കെ എല്ലാം ഒരു
ശരീരവും ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ആകുന്നു ക്രിസ്തുവും. 13 യെഹൂദന്മാരോ
യവനന്മാരോ ദാസന്മാരോ സ്വതന്ത്രരോ
നാം എല്ലാവരും ഏകശരീരമാകുമാറു
ഒരേ ആത്മാവിൽ സ്നാനം ഏറ്റും
എല്ലാവരും ഒരേ ആത്മാവിനെ
പാനംചെയ്തുമിരിക്കുന്നു. 14 ശരീരം ഒരു
അവയവമല്ല പലതത്രേ. 15 ഞാൻ കൈ
അല്ലായ്കകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല
എന്നു കാൽ പറയുന്നു എങ്കിൽ
അതിനാൽ അതു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല
എന്നു വരികയില്ല. 16 ഞാൻ കണ്ണു
അല്ലായ്കകൊണ്ടു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല
എന്നു ചെവി പറയുന്നു എങ്കിൽ
അതിനാൽ അതു ശരീരത്തിലുള്ളതല്ല
എന്നും വരികയില്ല. 17 ശരീരം മുഴുവൻ
കണ്ണായാൽ ശ്രവണം എവിടെ? മുഴുവൻ
ശ്രവണം ആയാൽ ഘ്രാണം എവിടെ?
18 ദൈവമോ തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം
അവയവങ്ങളെ ശരീരത്തിൽ വെവ്വേറായി
വെച്ചിരിക്കുന്നു. 19 സകലവും ഒരു
അവയവം എങ്കിൽ ശരീരം എവിടെ? 20
എന്നാൽ അവയവങ്ങൾ പലതെങ്കിലും
ശരീരം ഒന്നു തന്നേ. 21 കണ്ണിന്നു കയ്യോടു:
നിന്നെക്കൊണ്ടു എനിക്കു ആവശ്യമില്ല
എന്നും തലെക്കു കാലുകളോടു:
നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു എനിക്കു
ആവശ്യമില്ല എന്നും പറഞ്ഞുകൂടാ. 22
ശരീരത്തിൽ ബലം കുറഞ്ഞവ എന്നു
തോന്നുന്ന അവയവങ്ങൾ തന്നേ
ആവശ്യമുള്ളവയാകുന്നു. 23 ശരീരത്തിൽ
മാനം കുറഞ്ഞവ എന്നു തോന്നുന്നവെക്കു
നാം അധികം മാനം അണിയിക്കുന്നു;
നമ്മിൽ അഴകു കുറഞ്ഞവെക്കു
അധികം അഴകു വരുത്തുന്നു; 24 നമ്മിൽ
അഴകുള്ള അവയവങ്ങൾക്കു അതു
ആവശ്യമില്ലല്ലോ. 25 ശരീരത്തിൽ ഭിന്നത
വരാതെ അവയവങ്ങൾ അന്യോന്യം
ഒരുപോലെ കരുതേണ്ടതിന്നായി
ദൈവം കുറവുള്ളതിന്നു അധികം
മാനം കൊടുത്തുകൊണ്ടു ശരീരത്തെ
കൂട്ടിച്ചേർത്തിരിക്കുന്നു. 26 അതിനാൽ ഒരു
അവയവം കഷ്ടം അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അവയവങ്ങൾ ഒക്കെയുംകൂടെ കഷ്ടം
അനുഭവിക്കുന്നു; ഒരു അവയവത്തിന്നു
മാനം വന്നാൽ അവയവങ്ങൾ
ഒക്കെയും കൂടെ സന്തോഷിക്കുന്നു.
27 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ശരീരവും ഓരോരുത്തൻ വെവ്വേറായി
അവയവങ്ങളും ആകുന്നു. 28 ദൈവം
സഭയിൽ ഒന്നാമതു അപ്പൊസ്തലന്മാർ,
രണ്ടാമതു പ്രവാചകന്മാർ, മൂന്നാമതു
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ, ഇങ്ങനെ
ഓരോരുത്തരെ നിയമിക്കയും പിന്നെ
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ, രോഗശാന്തികളുടെ
വരം, സഹായം ചെയ്‌വാനുള്ള വരം,
പരിപാലനവരം, വിവിധഭാഷാവരം
എന്നിവ നല്കുകയും ചെയ്തു. 29
എല്ലാവരും അപ്പൊസ്തലന്മാരോ?
എല്ലാവരും പ്രവാചകന്മാരോ? എല്ലാവരും
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരോ? എല്ലാവരും
വീര്യപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നവരോ? 30
എല്ലാവർക്കും രോഗശാന്തിക്കുള്ള വരം
ഉണ്ടോ? എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നുവോ? 31 എല്ലാവരും
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നുവോ? ശ്രേഷ്ഠവരങ്ങളെ
വാഞ്ഛിപ്പിൻ; ഇനി അതിശ്രേഷ്ഠമായോരു

മാർഗ്ഗം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
കാണിച്ചുതരാം.

13 ഞാൻ മനുഷ്യരുടെയും
ദൂതന്മാരുടെയും ഭാഷകളിൽ
സംസാരിച്ചാലും എനിക്കു സ്നേഹം
ഇല്ല എങ്കിൽ ഞാൻ മുഴങ്ങുന്ന
ചെമ്പോ ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളമോ
അത്രേ. 2 എനിക്കു പ്രവചനവരം
ഉണ്ടായിട്ടു സകല മർമ്മങ്ങളും സകല
ജ്ഞാനവും ഗ്രഹിച്ചാലും മലകളെ
നീക്കുവാൻതക്ക വിശ്വാസം ഉണ്ടായാലും
സ്നേഹമില്ല എങ്കിൽ ഞാൻ ഏതുമില്ല.
3 എനിക്കുള്ളതെല്ലാം അന്നദാനം
ചെയ്താലും, എന്റെ ശരീരം ചുടുവാൻ
ഏല്പിച്ചാലും, സ്നേഹം ഇല്ല എങ്കിൽ
എനിക്കു ഒരു പ്രയോജനവും ഇല്ല. 4
സ്നേഹം ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കയും
ദയ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
സ്നേഹം സ്പർദ്ധിക്കുന്നില്ല, 5
സ്നേഹം നിഗളിക്കുന്നില്ല, ചീർക്കുന്നില്ല,
അയോഗ്യമായി നടക്കുന്നില്ല, സ്വാർത്ഥം
അന്വേഷിക്കുന്നില്ല, ദ്വേഷ്യപ്പെടുന്നില്ല,
ദോഷം കണക്കിടുന്നില്ല; 6 അനീതിയിൽ
സന്തോഷിക്കാതെ സത്യത്തിൽ
സന്തോഷിക്കുന്നു; 7 എല്ലാം പൊറുക്കുന്നു,
എല്ലാം വിശ്വസിക്കുന്നു, എല്ലാം
പ്രത്യാശിക്കുന്നു, എല്ലാം സഹിക്കുന്നു. 8
സ്നേഹം ഒരുനാളും ഉതിർന്നുപോകയില്ല.
പ്രവചനവരമോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകും;
ഭാഷാവരമോ, അതു നിന്നുപോകും;
ജ്ഞാനമോ, അതു നീങ്ങിപ്പോകും. 9
അംശമായി മാത്രം നാം അറിയുന്നു;
അംശമായി മാത്രം പ്രവചിക്കുന്നു;
10 പൂർണ്ണമായതു വരുമ്പോഴോ
അംശമായതു നീങ്ങിപ്പോകും. 11
ഞാൻ ശിശുവായിരുന്നപ്പോൾ
ശിശുവിനെപ്പോലെ സംസാരിച്ചു,
ശിശുവിനെപ്പോലെ ചിന്തിച്ചു,
ശിശുവിനെപ്പോലെ നിരൂപിച്ചു;
പുരുഷനായ ശേഷമോ ഞാൻ
ശിശുവിന്നുള്ളതു ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞു.
12 ഇപ്പോൾ നാം കണ്ണാടിയിൽ
കടമൊഴിയായി കാണുന്നു; അപ്പോൾ
മുഖാമുഖമായി കാണും; ഇപ്പോൾ ഞാൻ
അംശമായി അറിയുന്നു; അപ്പോഴോ ഞാൻ
അറിയപ്പെട്ടതുപോലെ തന്നേ അറിയും. 13
ആകയാൽ വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സ്നേഹം
ഈ മൂന്നും നിലനില്ക്കുന്നു; ഇവയിൽ
വലിയതോ സ്നേഹം തന്നേ.

14 സ്നേഹം ആചരിപ്പാൻ
ഉത്സാഹിപ്പിൻ! ആത്മികവരങ്ങളും
വിശേഷാൽ പ്രവചനവരവും
വാഞ്ഛിപ്പിൻ. 2 അന്യഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യരോടല്ല
ദൈവത്തോടത്രേ സംസാരിക്കുന്നു;
ആരും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലല്ലോ; എങ്കിലും
അവൻ ആത്മാവിൽ മർമ്മങ്ങളെ
സംസാരിക്കുന്നു. 3 പ്രവചിക്കുന്നവനോ
ആത്മികവർദ്ധനെക്കും
പ്രബോധനത്തിന്നും
ആശ്വാസത്തിന്നുമായി മനുഷ്യരോടു
സംസാരിക്കുന്നു. 4 അന്യഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കുന്നവൻ തനിക്കുതാൻ
ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നു;
പ്രവചിക്കുന്നവൻ സഭെക്കു
ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തുന്നു. 5
നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കേണം എന്നും വിശേഷാൽ
പ്രവചിക്കേണം എന്നും ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നു. അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നവൻ സഭെക്കു
ആത്മികവർദ്ധന ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
പ്രവചിക്കുന്നവൻ അവനെക്കാൾ
വലിയവൻ. 6 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
വെളിപ്പാടായിട്ടോ ജ്ഞാനമായിട്ടോ

പ്രവചനമായിട്ടോ ഉപദേശമായിട്ടോ
നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാതെ
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു എന്തു പ്രയോജനം വരും?
7 കുഴൽ, വീണ എന്നിങ്ങനെ നാദം
കൊടുക്കുന്ന നിർജ്ജീവസാധനങ്ങൾ
തന്നേയും നാദഭേദം കാണിക്കാഞ്ഞാൽ
ഊതിയതോ മീട്ടിയതോ എന്തെന്നു
എങ്ങനെ അറിയും; 8 കാഹളം
തെളിവില്ലാത്ത നാദം കൊടുത്താൽ
പടെക്കു ആർ ഒരുങ്ങും? 9 അതുപോലെ
നിങ്ങളും നാവുകൊണ്ടു തെളിവായ വാക്കു
ഉച്ചരിക്കാഞ്ഞാൽ സംസാരിക്കുന്നതു
എന്തെന്നു എങ്ങനെ അറിയും?
നിങ്ങൾ കാറ്റിനോടു സംസാരിക്കുന്നവർ
ആകുമല്ലോ. 10 ലോകത്തിൽ വിവിധ
ഭാഷകൾ അനവധി ഉണ്ടു; അവയിൽ
ഒന്നും തെളിവില്ലാത്തതല്ല. 11 ഞാൻ ഭാഷ
അറിയാഞ്ഞാൽ സംസാരിക്കുന്നവന്നു
ഞാൻ ബർബ്ബരൻ ആയിരിക്കും;
സംസാരിക്കുന്നവൻ എനിക്കും
ബർബ്ബരൻ ആയിരിക്കും. 12 അവ്വണ്ണം
നിങ്ങളും ആത്മവരങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വാഞ്ഛയുള്ളവരാകയാൽ സഭയുടെ
ആത്മിക വർദ്ധനെക്കായി സഫലന്മാർ
ആകുവാൻ ശ്രമിപ്പിൻ. 13 അതുകൊണ്ടു
അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നവൻ
വ്യാഖ്യാനവരത്തിന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ.
14 ഞാൻ അന്യഭാഷയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു
എങ്കിൽ എന്റെ ആത്മാവു
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്റെ ബുദ്ധിയോ
അഫലമായിരിക്കുന്നു. 15 ആകയാൽ
എന്തു? ഞാൻ ആത്മാവുകൊണ്ടു
പ്രാർത്ഥിക്കും; ബുദ്ധികൊണ്ടും
പ്രാർത്ഥിക്കും; ആത്മാവുകൊണ്ടു
പാടും; ബുദ്ധികൊണ്ടും പാടും. 16
അല്ല, നീ ആത്മാവുകൊണ്ടു സ്തോത്രം
ചൊല്ലിയാൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവൻ
നീ പറയുന്നതു തിരിയാതിരിക്കെ
നിന്റെ സ്തോത്രത്തിന്നു എങ്ങനെ
ആമേൻ പറയും? 17 നീ നന്നായി
സ്തോത്രം ചൊല്ലുന്നു സത്യം;
മറ്റവന്നു ആത്മികവർദ്ധന
വരുന്നില്ലതാനും. 18 നിങ്ങളെല്ലാവരിലും
അധികം ഞാൻ അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നു. 19
എങ്കിലും സഭയിൽ പതിനായിരം
വാക്കു അന്യഭാഷയിൽ
സംസാരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികം
മറ്റുള്ളവരെയും പഠിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
ബുദ്ധികൊണ്ടു അഞ്ചുവാക്കു പറവാൻ
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 20 സഹോദരന്മാരേ,
ബുദ്ധിയിൽ കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആകരുതു;
തിന്മെക്കു ശിശുക്കൾ ആയിരിപ്പിൻ;
ബുദ്ധിയിലോ മുതിർന്നവരാകുവിൻ.
21 "അന്യഭാഷകളാലും അന്യന്മാരുടെ
അധരങ്ങളാലും ഞാൻ ഈ ജനത്തോടു
സംസാരിക്കും എങ്കിലും അവർ
എന്റെ വാക്കു കേൾക്കയില്ല എന്നു
കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു"
എന്നു ന്യായപ്രമാണത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 22 അതുകൊണ്ടു
അന്യഭാഷകൾ അടയാളമായിരിക്കുന്നതു
വിശ്വാസികൾക്കല്ല,
അവിശ്വാസികൾക്കത്രേ; പ്രവചനമോ
അവിശ്വാസികൾക്കല്ല, വിശ്വാസികൾക്കു
തന്നേ. 23 സഭ ഒക്കെയും
ഒരുമിച്ചുകൂടി എല്ലാവരും
അന്യഭാഷകളിൽ സംസാരിക്കുന്നു
എങ്കിൽ ആത്മവരമില്ലാത്തവരോ
അവിശ്വാസികളോ അകത്തു വന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു ഭ്രാന്തുണ്ടു എന്നു
പറകയില്ലയോ? 24 എല്ലാവരും
പ്രവചിക്കുന്നു എങ്കിലോ അവിശ്വാസിയോ

ആത്മവരമില്ലാത്തവനോ അകത്തു
വന്നാൽ എല്ലാവരുടെ വാക്കിനാലും
അവന്നു പാപബോധം വരും; അവൻ
എല്ലാവരാലും വിവേചിക്കപ്പെടും.
25 അവന്റെ ഹൃദയരഹസ്യങ്ങളും
വെളിപ്പെട്ടുവരും; അങ്ങനെ അവൻ
കവിണ്ണുവീണു, ദൈവം വാസ്തവമായി
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടു എന്നു
ഏറ്റുപറഞ്ഞു ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്കും.
26 ആകയാൽ എന്തു? സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തന്നു
സങ്കീർത്തനം ഉണ്ടു, ഉപദേശം
ഉണ്ടു, വെളിപ്പാടു ഉണ്ടു, അന്യഭാഷ
ഉണ്ടു, വ്യഖ്യാനം ഉണ്ടു, സകലവും
ആത്മികവർദ്ധനെക്കായി ഉതകട്ടെ. 27
അന്യഭാഷയിൽ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
രണ്ടു പേരോ ഏറിയാൽ മൂന്നുപേരോ
ആകട്ടെ; അവർ ഓരോരുത്തനായി
സംസാരിക്കയും ഒരുവൻ വ്യാഖ്യാനിക്കയും
ചെയ്യട്ടെ. 28 വ്യാഖ്യാനി ഇല്ലാഞ്ഞാൽ
അന്യഭാഷക്കാരൻ സഭയിൽ
മിണ്ടാതെ തന്നോടും ദൈവത്തോടും
സംസാരിക്കട്ടെ. 29 പ്രവാചകന്മാർ
രണ്ടു മൂന്നു പേർ സംസാരിക്കയും
മറ്റുള്ളവർ വിവേചിക്കയും ചെയ്യട്ടെ.
30 ഇരിക്കുന്നവനായ മറ്റൊരുവന്നു
വെളിപ്പാടുണ്ടായാലോ ഒന്നാമത്തവൻ
മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ. 31 എല്ലാവരും
പഠിപ്പാനും എല്ലാവർക്കും പ്രബോധനം
ലഭിപ്പാനുമായി നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും
ഓരോരുത്തനായി പ്രവചിക്കാമല്ലോ.
32 പ്രവാചകന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾ
പ്രവാചകന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.
33 ദൈവം കലക്കത്തിന്റെ
ദൈവമല്ല സമാധാനത്തിന്റെ
ദൈവമത്രേ. 34 വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സർവ്വസഭകളിലും എന്നപോലെ സ്ത്രീകൾ
സഭായോഗങ്ങളിൽ മിണ്ടാതിരിക്കട്ടെ;
ന്യായപ്രമാണവും പറയുന്നതുപോലെ
കീഴടങ്ങിയിരിപ്പാനല്ലാതെ സംസാരിപ്പാൻ
അവർക്കു അനുവാദമില്ല. 35 അവർ
വല്ലതും പഠിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എങ്കിൽ
വീട്ടിൽവെച്ചു ഭർത്താക്കന്മാരോടു
ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ; സ്ത്രീ സഭയിൽ
സംസാരിക്കുന്നതു അനുചിതമല്ലോ. 36
ദൈവവചനം നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നോ
പുറപ്പെട്ടതു? അല്ല, നിങ്ങൾക്കു
മാത്രമോ വന്നതു? 37 താൻ പ്രവാചകൻ
എന്നോ ആത്മികൻ എന്നോ
ഒരുത്തന്നു തോന്നുന്നു എങ്കിൽ,
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു
കർത്താവിന്റെ കല്പന ആകുന്നു എന്നു
അവൻ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. 38
ഒരുവൻ അറിയുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ
അറിയാതിരിക്കട്ടെ. 39 അതുകൊണ്ടു
സഹോദരന്മാരേ, പ്രവചനവരം
വാഞ്ഛിപ്പിൻ; അന്യഭാഷകളിൽ
സംസാരിക്കുന്നതു വിലക്കുകയുമരുതു.
40 സകലവും ഉചിതമായും ക്രമമായും
നടക്കട്ടെ.

15 എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ
നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിച്ചതും
നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതും നിങ്ങൾ
നില്ക്കുന്നതും 2 നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതും
വൃഥാവല്ലെന്നു വരികിൽ നിങ്ങൾ
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതുമായ സുവിശേഷം
നിങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ
ഞാൻ ഇന്നവിധം നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. 3 ക്രിസ്തു
നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
തിരുവെഴുത്തുകളിൻ പ്രകാരം മരിച്ചു
4 അടക്കപ്പെട്ടു തിരുവെഴുത്തുകളിൻ
പ്രകാരം മൂന്നാംനാൾ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
5 കേഫാവിന്നും പിന്നെ പന്തിരുവർക്കും
പ്രത്യക്ഷനായി എന്നിങ്ങനെ ഞാൻ

ഗ്രഹിച്ചതു തന്നേ നിങ്ങൾക്കു
ആദ്യമായി ഏല്പിച്ചുതന്നുവല്ലോ. 6
അനന്തരം അവൻ അഞ്ഞൂറ്റിൽ
അധികം സഹോദരന്മാർക്കു ഒരുമിച്ചു
പ്രത്യക്ഷനായി; അവർ മിക്കപേരും
ഇന്നുവരെ ജീവനോടിരിക്കുന്നു; ചിലരോ
നിദ്രപ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. 7 അനന്തരം
അവൻ യാക്കോബിന്നും പിന്നെ
അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും എല്ലാവർക്കും
പ്രത്യക്ഷനായി. 8 എല്ലാവർക്കും
ഒടുവിൽ അകാലപ്രജപോലെയുള്ള
എനിക്കും പ്രത്യക്ഷനായി; 9 ഞാൻ
അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഏറ്റവും
ചെറിയവനല്ലോ; ദൈവസഭയെ
ഉപദ്രവിച്ചതിനാൽ അപ്പൊസ്തലൻ
എന്ന പേരിന്നു യോഗ്യനുമല്ല.
10 എങ്കിലും ഞാൻ ആകുന്നതു
ദൈവകൃപയാൽ ആകുന്നു; എന്നോടുള്ള
അവന്റെ കൃപ വ്യർത്ഥമായതുമില്ല;
അവരെല്ലാവരെക്കാളും ഞാൻ അത്യന്തം
അദ്ധ്വാനിച്ചിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാനല്ല
എന്നോടുകൂടെയുള്ള ദൈവകൃപയത്രേ.
11 ഞാനാകട്ടെ അവരാകട്ടെ ഇവ്വണ്ണം
ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു; ഇവ്വണ്ണം
നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 12
ക്രിസ്തു മരിച്ചിട്ടു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു
എന്നു പ്രസംഗിച്ചുവരുന്ന അവസ്ഥെക്കു
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എന്നു
നിങ്ങളിൽ ചിലർ പറയുന്നതു എങ്ങനെ?
13 മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം ഇല്ല എങ്കിൽ
ക്രിസ്തുവും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ല. 14
ക്രിസ്തു ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിട്ടില്ലെങ്കിൽ
ഞങ്ങളുടെ പ്രസംഗം വ്യർത്ഥം,
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും വ്യർത്ഥം.
15 മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ല എന്നു
വരികിൽ ദൈവം ഉയിർപ്പിച്ചിട്ടില്ലാത്ത
ക്രിസ്തുവിനെ അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു എന്നു
ദൈവത്തിന്നു വിരോധമായി സാക്ഷ്യം
പറകയാൽ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു
കള്ളസ്സാക്ഷികൾ എന്നു വരും. 16 മരിച്ചവർ
ഉയിർക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും
ഉയിർത്തിട്ടില്ല. 17 ക്രിസ്തു ഉയിർത്തിട്ടില്ല
എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
വ്യർത്ഥമത്രേ; നിങ്ങൾ ഇന്നും നിങ്ങളുടെ
പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. 18 ക്രിസ്തുവിൽ
നിദ്രകൊണ്ടവരും നശിച്ചുപോയി. 19 നാം
ഈ ആയുസ്സിൽ മാത്രം ക്രിസ്തുവിൽ
പ്രത്യാശ വെച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
സകല മനുഷ്യരിലും അരിഷ്ടന്മാരത്രേ. 20
എന്നാൽ ക്രിസ്തു നിദ്രകൊണ്ടവരിൽ
ആദ്യഫലമായി മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തിരിക്കുന്നു. 21
മനുഷ്യൻ മൂലം മരണം ഉണ്ടാകയാൽ
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും മനുഷ്യൻ
മൂലം ഉണ്ടായി. 22 ആദാമിൽ എല്ലാവരും
മരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ
എല്ലാവരും ജീവിപ്പിക്കപ്പെടും. 23
ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ നിരയിലത്രേ;
ആദ്യഫലം ക്രിസ്തു; പിന്നെ
ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ അവന്റെ വരവിങ്കൽ;
24 പിന്നെ അവസാനം; അന്നു അവൻ
എല്ലാവാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിന്നും
ശക്തിക്കും നീക്കം വരുത്തീട്ടു രാജ്യം
പിതാവായ ദൈവത്തെ ഏല്പിക്കും.
25 അവൻ സകലശത്രുക്കളെയും
കാൽക്കീഴാക്കുവോളം വാഴേണ്ടതാകുന്നു.
26 ഒടുക്കത്തെ ശത്രുവായിട്ടു മരണം
നീങ്ങിപ്പോകും. 27 സകലത്തെയും
അവന്റെ കാൽക്കീഴാക്കിയിരിക്കുന്നു
എന്നുണ്ടല്ലോ; സകലവും അവന്നു
കീഴ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞാൽ
സകലത്തെയും കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവൻ
ഒഴികെയത്രേ എന്നു സ്പഷ്ടം. 28 എന്നാൽ
അവന്നു സകലവും കീഴ്പെട്ടുവന്നശേഷം
ദൈവം സകലത്തിലും സകലവും
ആകേണ്ടതിന്നു പുത്രൻ താനും സകലവും

തനിക്കു കീഴാക്കിക്കൊടുത്തവന്നു
കീഴ്പെട്ടിരിക്കും. 29 അല്ല, മരിച്ചവർക്കു
വേണ്ടി സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നവർ
എന്തു ചെയ്യും? മരിച്ചവർ കേവലം
ഉയിർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവർക്കുവേണ്ടി
സ്നാനം ഏല്ക്കുന്നതു എന്തിന്നു?
30 ഞങ്ങളും നാഴികതോറും
പ്രാണഭയത്തിൽ ആകുന്നതു എന്തിന്നു?
31 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ എനിക്കു
നിങ്ങളിലുള്ള പ്രശംസയാണ ഞാൻ
ദിവസേന മരിക്കുന്നു. 32 ഞാൻ
എഫെസൊസിൽവെച്ചു മൃഗയുദ്ധം
ചെയ്തതു വെറും മാനുഷം എന്നുവരികിൽ
എനിക്കു എന്തു പ്രയോജനം? മരിച്ചവർ
ഉയിർക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം തിന്നുക,
കുടിക്ക, നാളെ ചാകുമല്ലോ. 33
വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു, “ദുർഭാഷണത്താൽ
സദാചാരം കെട്ടുപോകുന്നു.” 34
നീതിക്കു നിർമ്മദരായി ഉണരുവിൻ;
പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ; ചിലർക്കു
ദൈവത്തെക്കുറിച്ചു പരിജ്ഞാനമില്ല;
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ലജ്ജെക്കായി
പറയുന്നു. 35 പക്ഷേ ഒരുവൻ; മരിച്ചവർ
എങ്ങനെ ഉയിർക്കുന്നു എന്നും
ഏതുവിധം ശരീരത്തോടെ വരുന്നു എന്നും
ചോദിക്കും. 36 മൂഢാ, നീ വിതെക്കുന്നതു
ചത്തില്ല എങ്കിൽ ജീവിക്കുന്നില്ല. 37 നീ
വിതെക്കുന്നതോ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള
ശരീരമല്ല, കോതമ്പിന്റെയോ മറ്റു
വല്ലതിന്റെയോ വെറും മണിയത്രേ
വിതെക്കുന്നതു; 38 ദൈവമോ തന്റെ
ഇഷ്ടംപോലെ അതിന്നു ഒരു ശരീരവും
ഓരോ വിത്തിന്നു അതതിന്റെ ശരീരവും
കൊടുക്കുന്നു. 39 സകല മാംസവും
ഒരുപോലെയുള്ള മാംസമല്ല; മനുഷ്യരുടെ
മാംസം വേറെ, കന്നുകാലികളുടെ മാംസം
വേറെ, പക്ഷികളുടെ മാംസം വേറെ,
മത്സ്യങ്ങളുടെ മാംസവും വേറെ. 40
സ്വർഗ്ഗീയ ശരീരങ്ങളും ഭൗമശരീരങ്ങളും
ഉണ്ടു; സ്വർഗ്ഗീയശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സു
വേറെ, ഭൗമ ശരീരങ്ങളുടെ തേജസ്സു വേറെ.
41 സൂര്യന്റെ തേജസ്സു വേറെ, ചന്ദ്രന്റെ
തേജസ്സു വേറെ, നക്ഷത്രങ്ങളുടെ തേജസ്സു
വേറെ; നക്ഷത്രവും നക്ഷത്രവും തമ്മിൽ
തേജസ്സുകൊണ്ടു ഭേദം ഉണ്ടല്ലോ. 42
മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനവും അവ്വണ്ണം
തന്നേ. ദ്രവത്വത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു,
അദ്രവത്വത്തിൽ ഉയിർക്കുന്നു; 43
അപമാനത്തിൽ വിതെക്കപ്പെടുന്നു,
തേജസ്സിൽ ഉയിർക്കുന്നു; ബലഹീനതയിൽ
വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ശക്തിയിൽ
ഉയിർക്കുന്നു; 44 പ്രാകൃതശരീരം
വിതെക്കപ്പെടുന്നു, ആത്മികശരീരം
ഉയിർക്കുന്നു; പ്രാകൃതശരീരം
ഉണ്ടെങ്കിൽ ആത്മിക ശരീരവും
ഉണ്ടു. 45 ഒന്നാം മനുഷ്യനായ ആദാം
ജീവനുള്ള ദേഹിയായിത്തീർന്നു
എന്നു എഴുതിയുമിരിക്കുന്നുവല്ലോ;
ഒടുക്കത്തെ ആദാം ജീവിപ്പിക്കുന്ന
ആത്മാവായി. 46 എന്നാൽ ആത്മികമല്ല
പ്രാകൃതമത്രേ ഒന്നാമത്തേതു;
ആത്മികം പിന്നത്തേതിൽ വരുന്നു.
47 ഒന്നാം മനുഷ്യൻ ഭൂമിയിൽനിന്നു
മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവൻ; രണ്ടാം
മനുഷ്യൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ.
48 മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവനെപ്പോലെ
മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവരും
സ്വർഗ്ഗീയനെപ്പോലെ സ്വർഗ്ഗീയന്മാരും
ആകുന്നു; 49 നാം മണ്ണുകൊണ്ടുള്ളവന്റെ
പ്രതിമ ധരിച്ചതുപോലെ സ്വർഗ്ഗീയന്റെ
പ്രതിമയും ധരിക്കും. 50 സഹോദരന്മാരേ,
മാംസരക്തങ്ങൾക്കു ദൈവരാജ്യത്തെ
അവകാശമാക്കുവാൻ കഴികയില്ല, ദ്രവത്വം
അദ്രവത്വത്തെ അവകാശമാക്കുകയുമില്ല
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 51 ഞാൻ

ഒരു മർമ്മം നിങ്ങളോടു പറയാം: നാം
എല്ലാവരും നിദ്രകൊള്ളുകയില്ല; 52
എന്നാൽ അന്ത്യകാഹളനാദത്തിങ്കൽ
പെട്ടെന്നു കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ നാം
എല്ലാവരും രൂപാന്തരപ്പെടും. കാഹളം
ധ്വനിക്കും, മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി
ഉയിർക്കുകയും നാം രൂപാന്തരപ്പെടുകയും
ചെയ്യും. 53 ഈ ദ്രവത്വമുള്ളതു
അദ്രവത്വത്തെയും ഈ മർത്യമായതു
അമർത്യത്വത്തെയും ധരിക്കേണം. 54
ഈ ദ്രവത്വമുള്ളതു അദ്രവത്വത്തെയും
ഈ മർത്യമായതു അമർത്യത്വത്തെയും
ധരിക്കുമ്പോൾ “മരണം നീങ്ങി ജയം
വന്നിരിക്കുന്നു” എന്നു എഴുതിയ വചനം
നിവൃത്തിയാകും. 55 ഹേ മരണമേ,
നിന്റെ ജയം എവിടെ? ഹേ മരണമേ,
നിന്റെ വിഷമുള്ളു എവിടെ? (Hadēs g86)
56 മരണത്തിന്റെ വിഷമുള്ളു പാപം;
പാപത്തിന്റെ ശക്തിയോ ന്യായപ്രമാണം.
57 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
മുഖാന്തരം നമുക്കു ജയം നല്കുന്ന
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. 58 ആകയാൽ
എന്റെ പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
ഉറപ്പുള്ളവരും കുലുങ്ങാത്തവരും
നിങ്ങളുടെ പ്രയത്നം കർത്താവിൽ
വ്യർത്ഥമല്ല എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ
കർത്താവിന്റെ വേലയിൽ എപ്പോഴും
വർദ്ധിച്ചുവരുന്നവരും ആകുവിൻ.

16 വിശുദ്ധന്മാർക്കു വേണ്ടിയുള്ള
ധർമ്മശേഖരത്തിന്റെ കാര്യത്തിലോ
ഞാൻ ഗലാത്യസഭകളോടു
ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും
ചെയ്‌വിൻ. 2 ഞാൻ വന്നശേഷം മാത്രം
ശേഖരം ഉണ്ടാകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ആഴ്ചവട്ടത്തിൽ ഒന്നാം നാൾതോറും
നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തൻ തനിക്കു
കഴിവുള്ളതു ചരതിച്ചു തന്റെ പക്കൽ
വെച്ചുകൊള്ളേണം. 3 ഞാൻ
എത്തിയശേഷം നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം
യെരൂശലേമിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുവാൻ
നിങ്ങൾക്കു സമ്മതമുള്ളവരെ ഞാൻ
എഴുത്തോടുകൂടെ അയക്കും. 4
ഞാനും പോകുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതു യോഗ്യമായിരുന്നാൽ അവർക്കു
എന്നോടു കൂടി പോരാം. 5 ഞാൻ
മക്കെദോന്യയിൽകൂടി കടന്ന
ശേഷം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരും; മക്കെദോന്യയിൽകൂടി
ആകുന്നു ഞാൻ വരുന്നതു. 6
ഞാൻ പോകുന്നേടത്തേക്കു നിങ്ങൾ
എന്നെ യാത്ര അയപ്പാൻ തക്കവണ്ണം
പക്ഷേ നിങ്ങളോടുകൂടെ പാർക്കും;
ഹിമകാലംകൂടെ കഴിക്കുമായിരിക്കും.
7 കർത്താവു അനുവദിച്ചാൽ
കുറേക്കാലം നിങ്ങളോടുകൂടെ പാർപ്പാൻ
ആശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ
പ്രാവശ്യം കടന്നുപോകുംവഴിയിൽ അല്ല
നിങ്ങളെ കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതു.
8 എഫെസൊസിൽ ഞാൻ
പെന്തെക്കൊസ്ത് വരെ പാർക്കും. 9
എനിക്കു വലിയതും സഫലവുമായോരു
വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു; എതിരാളികളും
പലർ ഉണ്ടു. 10 തിമൊഥെയൊസ്
വന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
നിർഭയനായിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ;
എന്നെപ്പോലെ തന്നേ അവൻ
കർത്താവിന്റെ വേല ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
11 ആരും അവനെ അലക്ഷ്യമാക്കരുതു;
ഞാൻ സഹോദരന്മാരുമായി അവനെ
കാത്തിരിക്കകൊണ്ടു എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ അവനെ സമാധാനത്തോടെ
യാത്ര അയപ്പിൻ. 12 സഹോദരനായ
അപ്പൊല്ലോസിന്റെ കാര്യമോ, അവൻ
സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരേണം എന്നു ഞാൻ
അവനോടു വളരെ അപേക്ഷിച്ചു എങ്കിലും

ഇപ്പോൾ വരുവാൻ അവന്നു ഒട്ടും
മനസ്സായില്ല; അവസരം കിട്ടിയാൽ
അവൻ വരും. 13 ഉണർന്നിരിപ്പിൻ;
വിശ്വാസത്തിൽ നിലനില്പിൻ; പുരുഷത്വം
കാണിപ്പിൻ; ശക്തിപ്പെടുവിൻ. 14
നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം സ്നേഹത്തിൽ
ചെയ്വിൻ. 15 സഹോദരന്മാരേ,
സ്തെഫനാസിന്റെ കുടുംബം
അഖായയിലെ ആദ്യഫലം എന്നും
അവർ വിശുദ്ധന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷെക്കു
തങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നും നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 16
ഇങ്ങനെയുള്ളവർക്കും അവരോടുകൂടെ
പ്രവർത്തിക്കയും അദ്ധ്വാനിക്കയും
ചെയ്യുന്ന ഏവന്നും നിങ്ങളും
കീഴ്പെട്ടിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 17
സ്തെഫനാസും ഫൊർത്തുനാതൊസും
അഖായിക്കൊസും വന്നതു എനിക്കു
സന്തോഷമായി. നിങ്ങളുടെ
ഭാഗത്തു കുറവായിരുന്നതു അവർ
നികത്തിയിരിക്കുന്നു. 18 അവർ
എന്റെ മനസ്സും നിങ്ങളുടെ മനസ്സും
തണുപ്പിച്ചുവല്ലോ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ
മാനിച്ചുകൊൾവിൻ. 19 ആസ്യയിലെ
സഭകൾ നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു;
അക്വിലാവും പ്രിസ്കയും അവരുടെ
ഭവനത്തിലെ സഭയോടുകൂടെ
കർത്താവിൽ നിങ്ങളെ വളരെ
വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 20 സകല
സഹോദരന്മാരും നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു; വിശുദ്ധചുംബനത്താൽ
അന്യോന്യം വന്ദനം ചെയ്വിൻ. 21
പൗലൊസായ എന്റെ കയ്യാൽ വന്ദനം.
22 കർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കാത്തവൻ
ഏവനും ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ!
നമ്മുടെ കർത്താവു വരുന്നു. 23
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.
24 നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ എന്റെ സ്നേഹം.
ആമേൻ.

2 കൊരിന്ത്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസും
സഹോദരനായ തിമൊഥെയൊസും
കൊരിന്തിലെ ദൈവസഭെക്കും
അഖായയിൽ എല്ലാടത്തുമുള്ള.
സകലവിശുദ്ധന്മാർക്കും കൂടെ
എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3
മനസ്സലിവുള്ള പിതാവും സർവ്വാശ്വാസവും
നല്കുന്ന ദൈവവുമായി നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പിതാവായ ദൈവം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.
4 ദൈവം ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന
ആശ്വാസംകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ യാതൊരു
കഷ്ടത്തിലുമുള്ളവരെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാൻ
ശക്തരാകേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കുള്ള
കഷ്ടത്തിൽ ഒക്കെയും അവൻ
ഞങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. 5
ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽ
പെരുകുന്നതുപോലെ തന്നേ
ക്രിസ്തുവിനാൽ ഞങ്ങളുടെ ആശ്വാസവും
പെരുകുന്നു. 6 ഞങ്ങൾ കഷ്ടം
അനുഭവിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു
നിങ്ങളുടെ ആശ്വാസത്തിന്നും രക്ഷെക്കും
ആകുന്നു; ഞങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം
വരുന്നു എങ്കിൽ അതു ഞങ്ങൾ
സഹിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങൾ തന്നേ
നിങ്ങളും സഹിക്കുന്നതിൽ നിങ്ങളുടെ
ആശ്വാസത്തിന്നായി ഫലിക്കുന്നു. 7
നിങ്ങൾ കഷ്ടങ്ങൾക്കു കൂട്ടാളികൾ
ആകുന്നതുപോലെ ആശ്വാസത്തിന്നും
കൂട്ടാളികൾ എന്നറികയാൽ നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി ഞങ്ങളുടെ പ്രത്യാശ ഉറപ്പുള്ളതു
തന്നേ. 8 സഹോദരന്മാരേ, ആസ്യയിൽ
ഞങ്ങൾക്കു ഉണ്ടായ കഷ്ടം നിങ്ങൾ
അറിയാതിരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ല;
ജീവനോടിരിക്കുമോ എന്നു നിരാശ
തോന്നുമാറു ഞങ്ങൾ ശക്തിക്കു മീതെ
അത്യന്തം ഭാരപ്പെട്ടു. 9 അതേ, ഞങ്ങളിൽ
അല്ല, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്ന
ദൈവത്തിൽ തന്നേ ആശ്രയിപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ഞങ്ങൾ മരിക്കും എന്നു
ഉള്ളിൽ നിർണ്ണയിക്കേണ്ടിവന്നു. 10
ഇത്ര ഭയങ്കരമരണത്തിൽനിന്നു ദൈവം
ഞങ്ങളെ വിടുവിച്ചു, വിടുവിക്കയും
ചെയ്യും; അവൻ മേലാലും വിടുവിക്കും
എന്നു ഞങ്ങൾ അവനിൽ ആശ
വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 11 അതിന്നു നിങ്ങളും
ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയാൽ
തുണെക്കുന്നുണ്ടല്ലോ; അങ്ങനെ പലർ
മുഖാന്തരം ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ കൃപെക്കു
വേണ്ടി പലരാലും ഞങ്ങൾനിമിത്തം
സ്തോത്രം ഉണ്ടാകുവാൻ ഇടവരും. 12
ഞങ്ങൾ ലോകത്തിൽ, വിശേഷാൽ
നിങ്ങളോടു, ജഡജ്ഞാനത്തിൽ
അല്ല, ദൈവകൃപയിലത്രേ, ദൈവം
നല്കുന്ന വിശുദ്ധിയിലും നിർമ്മലതയിലും
പെരുമാറിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞങ്ങളുടെ
മനസ്സാക്ഷിയുടെ സാക്ഷ്യം തന്നേ
ഞങ്ങളുടെ പ്രശംസ. 13 നിങ്ങൾ
വായിക്കുന്നതും ഗ്രഹിക്കുന്നതും അല്ലാതെ
മറ്റൊന്നും ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നില്ല; 14 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാളിൽ നിങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കു
എന്നപോലെ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും
പ്രശംസ ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളെ ഏറക്കുറെ ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ
അവസാനത്തോളം ഗ്രഹിക്കും എന്നു
ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 15 ഇങ്ങനെ ഉറെച്ചിട്ടു
നിങ്ങൾക്കു രണ്ടാമതു ഒരു അനുഗ്രഹം
ഉണ്ടാകേണം എന്നുവെച്ചു 16 മുമ്പെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും ആ
വഴിയായി മക്കെദോന്യെക്കു പോയി

പിന്നെയും മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുവാനും
നിങ്ങളാൽ യെഹൂദ്യയിലേക്കു
യാത്ര അയക്കപ്പെടുവാനും ഞാൻ
വിചാരിച്ചിരുന്നു. 17 ഇങ്ങനെ
വിചാരിച്ചതിൽ ഞാൻ ചാപല്യം
കാണിച്ചുവോ? അല്ലെങ്കിൽ എന്റെ
വാക്കു ഉവ്വു, ഉവ്വു; ഇല്ല, ഇല്ല എന്നു
ആകുവാന്തക്കവണ്ണം എന്റെ നിരൂപണം
ജഡികനിരൂപണമോ? 18 നിങ്ങളോടുള്ള
ഞങ്ങളുടെ വചനം ഒരിക്കൽ ഉവ്വു എന്നും
മറ്റൊരിക്കൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല
എന്നതിന്നു വിശ്വസ്തനായ ദൈവം
സാക്ഷി. 19 ഞാനും സില്വാനൊസും
തിമൊഥെയോസും നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ പ്രസംഗിച്ച ദൈവപുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ ഉവ്വു എന്നും
മറ്റൊരിക്കൽ ഇല്ല എന്നും ആയിരുന്നില്ല;
അവനിൽ ഉവ്വു എന്നത്രേയുള്ളു.
20 ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ
എത്ര ഉണ്ടെങ്കിലും അവനിൽ ഉവ്വു
എന്നത്രേ; അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങളാൽ
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം ഉണ്ടാകുമാറു
അവനിൽ ആമേൻ എന്നും തന്നേ. 21
ഞങ്ങളെ നിങ്ങളോടുകൂടെ ക്രിസ്തുവിൽ
ഉറപ്പിക്കുന്നതും നമ്മെ അഭിഷേകം
ചെയ്തതും ദൈവമല്ലോ. 22 അവൻ നമ്മെ
മുദ്രയിട്ടും ആത്മാവു എന്ന അച്ചാരം
നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ തന്നുമിരിക്കുന്നു.
23 എന്നാണ, നിങ്ങളെ ആദരിച്ചിട്ടത്രേ
ഞാൻ ഇതുവരെ കൊരിന്തിൽ
വരാഞ്ഞതു; അതിന്നു ദൈവം സാക്ഷി. 24
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്മേൽ ഞങ്ങൾ
കർത്തൃത്വം ഉള്ളവർ എന്നല്ല, നിങ്ങളുടെ
സന്തോഷത്തിന്നു ഞങ്ങൾ സഹായികൾ
അത്രേ; വിശ്വാസസംബന്ധമായി നിങ്ങൾ
ഉറെച്ചു നില്ക്കുന്നുവല്ലോ.

2 എന്നാൽ ഞാൻ വീണ്ടും നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുന്നതു ദുഃഖത്തോടെ
ആകരുതു എന്നു ഞാൻ നിർണ്ണയിച്ചു. 2
ഞാൻ നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചാൽ എന്നാൽ
ദുഃഖിതനായവൻ അല്ലാതെ എന്നെ
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു ആർ? 3 ഞാൻ
ഇതു തന്നേ എഴുതിയതു ഞാൻ വന്നാൽ
എന്നെ സന്തോഷിപ്പിക്കേണ്ടിയവരാൽ
ദുഃഖം ഉണ്ടാകരുതു എന്നുവെച്ചും എന്റെ
സന്തോഷം നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും
സന്തോഷം ആയിരിക്കും എന്നു
നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു
വിശ്വസിച്ചിരിക്കകൊണ്ടും ആകുന്നു.
4 വളരെ കഷ്ടവും മനോവ്യസനവും
ഉണ്ടായിട്ടു വളരെ കണ്ണുനീരോടുകൂടെ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു
നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കേണ്ടതിന്നല്ല, എനിക്കു
നിങ്ങളോടുള്ള വലിയ സ്നേഹം നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നത്രേ. 5 ഒരുവൻ എന്നെ
ദുഃഖിപ്പിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ എന്നെയല്ല
ഒരുവിധത്തിൽ — ഞാൻ കണക്കിൽ
ഏറെ പറയരുതല്ലോ — നിങ്ങളെ
എല്ലാവരെയും ദുഃഖിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6
അവന്നു ഭൂരിപക്ഷത്താൽ ഉണ്ടായ ഈ
ശിക്ഷ മതി. 7 അവൻ അതിദുഃഖത്തിൽ
മുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
അവനോടു ക്ഷമിക്കയും അവനെ
ആശ്വസിപ്പിക്കയും തന്നേ വേണ്ടതു.
8 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം
അവന്നു ഉറപ്പിച്ചുകൊടുപ്പാൻ ഞാൻ
നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങൾ
സകലത്തിലും അനുസരണമുള്ളവരോ
എന്നു പരീക്ഷിച്ചറിയേണ്ടതിനുമായിരുന്നു
ഞാൻ എഴുതിയതു. 10 നിങ്ങൾ
വല്ലതും ക്ഷമിക്കുന്നവനോടു ഞാനും
ക്ഷമിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഞാൻ
വല്ലതും ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ നിമിത്തം ക്രിസ്തുവിന്റെ

സന്നിധാനത്തിൽ ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നു.
11 സാത്താൻ നമ്മെ തോല്പിക്കരുതു;
അവന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം
അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ. 12 എന്നാൽ
ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ ത്രോവാസിൽ വന്നാറെ
കർത്താവിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കായി എനിക്കു
ഒരു വാതിൽ തുറന്നുകിട്ടിയപ്പോൾ
13 എന്റെ സഹോദരനായ
തീതൊസിനെ കാണാഞ്ഞിട്ടു
മനസ്സിൽ സ്വസ്ഥതയില്ലായ്കയാൽ
ഞാൻ അവരോടു യാത്രപറഞ്ഞു
മക്കെദോന്യെക്കു പുറപ്പെട്ടു. 14
ക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങളെ എപ്പോഴും
ജയോത്സവമായി നടത്തുകയും
എല്ലാടത്തും ഞങ്ങളെക്കൊണ്ടു
തന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ വാസന
വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. 15
രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ഇടയിലും
നശിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലും ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ
സൗരഭ്യവാസന ആകുന്നു; 16 ഇവർക്കു
മരണത്തിൽനിന്നു മരണത്തിലേക്കുള്ള
വാസന, അവർക്കോ ജീവനിൽനിന്നു
ജീവങ്കലേക്കുള്ള വാസന തന്നേ.
എന്നാൽ ഇതിന്നു ആർ പ്രാപ്തൻ?
17 ഞങ്ങൾ ദൈവവചനത്തിൽ
കൂട്ടുചേർക്കുന്ന അനേകരെപ്പോലെ
അല്ല, നിർമ്മലതയോടും ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനയാലും ദൈവസന്നിധിയിൽ
ക്രിസ്തുവിൽ സംസാരിക്കുന്നു.

3 ഞങ്ങൾ പിന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ
ശ്ലാഘിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നുവോ? അല്ല
ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കു
ശ്ലാഘ്യപത്രം കാണിപ്പാനാകട്ടെ
നിങ്ങളോടു വാങ്ങുവാനാകട്ടെ
ഞങ്ങൾക്കു ആവശ്യമോ? 2 ഞങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതിയതായി
സകലമനുഷ്യരും അറിയുന്നതും
വായിക്കുന്നതുമായ ഞങ്ങളുടെ
പത്രം നിങ്ങൾ തന്നേ. 3 ഞങ്ങളുടെ
ശുശ്രൂഷയാൽ ഉണ്ടായ ക്രിസ്തുവിൻ
പത്രമായി നിങ്ങൾ വെളിപ്പെടുന്നുവല്ലോ.
അതു മഷികൊണ്ടല്ല, ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ
അത്രേ. കല്പലകയിൽ അല്ല,
ഹൃദയമെന്ന മാംസപ്പലകയിൽ
തന്നേ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 4
ഈ വിധം ഉറപ്പു ഞങ്ങൾക്കു
ദൈവത്തോടു ക്രിസ്തുവിനാൽ ഉണ്ടു.
5 ഞങ്ങളിൽനിന്നു തന്നേ വരുമ്പോലെ
സ്വയമായി വല്ലതും സങ്കല്പിപ്പാൻ
ഞങ്ങൾ പ്രാപ്തർ എന്നല്ല; ഞങ്ങളുടെ
പ്രാപ്തി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേ. 6
അവൻ ഞങ്ങളെ പുതുനിയമത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാർ ആകുവാൻ
പ്രാപ്തരാക്കി; അക്ഷരത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരല്ല, ആത്മാവിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരത്രേ; അക്ഷരം കൊല്ലുന്നു,
ആത്മാവോ ജീവിപ്പിക്കുന്നു. 7 എന്നാൽ
കല്ലിൽ അക്ഷരമായി കൊത്തിയിരുന്ന
മരണശുശ്രൂഷ, നീക്കം വരുന്നതായ
മോശെയുടെ മുഖതേജസ്സുനിമിത്തം
യിസ്രായേൽമക്കൾക്കു അവന്റെ
മുഖത്തു നോക്കിക്കൂടാതവണ്ണം
8 തേജസ്സുള്ളതായെങ്കിൽ
ആത്മാവിന്റെ ശുശ്രൂഷ അധികം
തേജസ്സുള്ളതാകയില്ലയോ? 9
ശിക്ഷാവിധിയുടെ ശുശ്രൂഷ
തേജസ്സാകുന്നു എങ്കിൽ നീതിയുടെ
ശുശ്രൂഷ തേജസ്സേറിയതായിരിക്കും.
10 അതേ, തേജസ്സോടുകൂടിയതു ഈ
കാര്യത്തിൽ ഈ അതിമഹത്തായ
തേജസ്സുനിമിത്തം ഒട്ടും
തേജസ്സില്ലാത്തതായി. 11 നീക്കം

വരുന്നതു തേജസ്സുള്ളതായിരുന്നെങ്കിൽ
നിലനില്ക്കുന്നതു എത്ര അധികം
തേജസ്സുള്ളതായിരിക്കും! 12 ഈ വിധം
പ്രത്യാശയുള്ളവരായി ഞങ്ങൾ വളരെ
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ സംസാരിക്കുന്നു.
13 നീങ്ങിപ്പോകുന്നതിന്റെ അന്തം
യിസ്രായേൽ മക്കൾ കാണാതവണ്ണം
മോശെ തന്റെ മുഖത്തു മൂടുപടം
ഇട്ടതുപോലെ അല്ല. 14 എന്നാൽ
അവരുടെ മനസ്സു കഠിനപ്പെട്ടുപോയി.
പഴയനിയമം വായിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
ആ മൂടുപടം നീങ്ങാതെ ഇന്നുവരെ
ഇരിക്കുന്നുവല്ലോ; അതു ക്രിസ്തുവിൽ
നീങ്ങിപ്പോകുന്നു. 15 മോശെയുടെ
പുസ്തകം വായിക്കുമ്പോൾ മൂടുപടം
ഇന്നേയോളം അവരുടെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ
കിടക്കുന്നു. 16 കർത്താവിങ്കലേക്കു
തിരിയുമ്പോൾ മൂടുപടം നീങ്ങിപ്പോകും.
17 കർത്താവു ആത്മാവാകുന്നു;
കർത്താവിന്റെ ആത്മാവുള്ളേടത്തു
സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടു. 18 എന്നാൽ മൂടുപടം
നീങ്ങിയ മുഖത്തു കർത്താവിന്റെ
തേജസ്സിനെ കണ്ണാടിപോലെ
പ്രതിബിംബിക്കുന്നവരായി നാം
എല്ലാവരും ആത്മാവാകുന്ന
കർത്താവിന്റെ ദാനമായി തേജസ്സിന്മേൽ
തേജസ്സു പ്രാപിച്ചു അതേ പ്രതിമയായി
രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു.

4 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു കരുണ
ലഭിച്ചിട്ടു ഈ ശുശ്രൂഷ ഉണ്ടാകയാൽ
ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ 2
ലജ്ജാകരമായ രഹസ്യങ്ങളെ ത്യജിച്ചു
ഉപായം പ്രയോഗിക്കാതെയും
ദൈവവചനത്തിൽ കൂട്ടു ചേർക്കാതെയും
സത്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ
ദൈവസന്നിധിയിൽ
സകലമനുഷ്യരുടെയും മനസ്സാക്ഷിക്കു
ഞങ്ങളെത്തന്നേ ബോദ്ധ്യമാക്കുന്നു.
3 എന്നാൽ ഞങ്ങളുടെ സുവിശേഷം
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കത്രേ
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 ദൈവപ്രതിമയായ
ക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സുള്ള
സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രകാശനം
ശോഭിക്കാതിരിപ്പാൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ
ദൈവം അവിശ്വാസികളുടെ മനസ്സു
കുരുടാക്കി. (aiōn g165) 5 ഞങ്ങളെത്തന്നേ
അല്ല, ക്രിസ്തുയേശുവിനെ കർത്താവു
എന്നും ഞങ്ങളേയോ യേശു നിമിത്തം
നിങ്ങളുടെ ദാസന്മാർ എന്നും അത്രേ
ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതു. 6 ഇരുട്ടിൽ
നിന്നു വെളിച്ചം പ്രകാശിക്കേണം
എന്നു അരുളിച്ചെയ്ത ദൈവം
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖത്തിലുള്ള
ദൈവതേജസ്സിന്റെ പരിജ്ഞാനം
വിളങ്ങിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു. 7
എങ്കിലും ഈ അത്യന്തശക്തി ഞങ്ങളുടെ
സ്വന്തം എന്നല്ല, ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേ
എന്നു വരേണ്ടതിന്നു ഈ നിക്ഷേപം
ഞങ്ങൾക്കു മൺപാത്രങ്ങളിൽ ആകുന്നു
ഉള്ളതു. 8 ഞങ്ങൾ സകലവിധത്തിലും
കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ എങ്കിലും
ഇടുങ്ങിയിരിക്കുന്നില്ല; ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവർ
എങ്കിലും നിരാശപ്പെടുന്നില്ല; 9
ഉപദ്രവം അനുഭവിക്കുന്നവർ
എങ്കിലും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നില്ല;
വീണുകിടക്കുന്നവർ എങ്കിലും
നശിച്ചുപോകുന്നില്ല; 10 യേശുവിന്റെ
ജീവൻ ഞങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ
വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു യേശുവിന്റെ മരണം
ശരീരത്തിൽ എപ്പോഴും വഹിക്കുന്നു.
11 ഞങ്ങളുടെ മർത്യശരീരത്തിൽ
യേശുവിന്റെ ജീവൻ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും
യേശുനിമിത്തം മരണത്തിൽ

ഏല്പിക്കപ്പെടുന്നു. 12 അങ്ങനെ
ഞങ്ങളിൽ മരണവും നിങ്ങളിൽ ജീവനും
വ്യാപരിക്കുന്നു. 13 “ഞാൻ വിശ്വസിച്ചു,
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ സംസാരിച്ചു”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
വിശ്വാസത്തിന്റെ അതേ ആത്മാവു
ഞങ്ങൾക്കുള്ളതിനാൽ ഞങ്ങളും
വിശ്വസിക്കുന്നു അതുകൊണ്ടു
സംസാരിക്കുന്നു. 14 കർത്താവായ
യേശുവിനെ ഉയിർപ്പിച്ചവൻ ഞങ്ങളെയും
യേശുവോടു കൂടെ ഉയിർപ്പിച്ചു
നിങ്ങളോടുകൂടെ തിരുസന്നിധിയിൽ
നിറുത്തും എന്നു ഞങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 15 കൃപ പലരിലും
പെരുകി ദൈവത്തിന്റെ മഹിമെക്കായി
സ്തോത്രം വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
സകലവും നിങ്ങൾനിമിത്തമല്ലോ
ആകുന്നു. 16 അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ അധൈര്യപ്പെടാതെ
ഞങ്ങളുടെ പുറമെയുള്ള മനുഷ്യൻ
ക്ഷയിച്ചുപോകുന്നു എങ്കിലും
ഞങ്ങളുടെ അകമേയുള്ളവൻ
നാൾക്കുനാൾ പുതുക്കം പ്രാപിക്കുന്നു.
17 നൊടിനേരത്തേക്കുള്ള ഞങ്ങളുടെ
ലഘുവായ കഷ്ടം അത്യന്തം അനവധിയായി
തേജസ്സിന്റെ നിത്യഘനം ഞങ്ങൾക്കു
കിട്ടുവാൻ ഹേതുവാകുന്നു. (aiōnios
g166) 18 കാണുന്നതിനെ അല്ല,
കാണാത്തതിനെ അത്രേ ഞങ്ങൾ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു; കാണുന്നതു
താൽക്കാലികം, കാണാത്തതോ നിത്യം.
(aiōnios g166)

5 കൂടാരമായ ഞങ്ങളുടെ ഭൗമഭവനം
അഴിഞ്ഞുപോയാൽ കൈപ്പണിയല്ലാത്ത
നിത്യഭവനമായി ദൈവത്തിന്റെ
ദാനമായോരു കെട്ടിടം ഞങ്ങൾക്കു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഉണ്ടെന്നു അറിയുന്നു.
(aiōnios g166) 2 ഈ കൂടാരത്തിൽ
ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടു ഞങ്ങൾ നഗ്നരായിട്ടല്ല
ഉടുപ്പുള്ളവരായിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ 3
സ്വർഗ്ഗീയമായ ഞങ്ങളുടെ പാർപ്പിടം
അതിന്നു മീതെ ധരിപ്പാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നു.
4 ഉരിവാനല്ല മർത്യമായതു ജീവനാൽ
നീങ്ങിപ്പോകേണ്ടതിന്നു മീതെ ഉടുപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കയാൽ ഞങ്ങൾ ഈ കൂടാരത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം ഭാരപ്പെട്ടു
ഞരങ്ങുന്നു. 5 അതിന്നായി ഞങ്ങളെ
ഒരുക്കിയതു ആത്മാവിനെ അച്ചാരമായി
തന്നിരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നേ. 6 ആകയാൽ
ഞങ്ങൾ എല്ലായ്പോഴും ധൈര്യപ്പെട്ടും
ശരീരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ ഒക്കെയും
കർത്താവിനോടു അകന്നു പരദേശികൾ
ആയിരിക്കുന്നു എന്നു അറിയുന്നു. 7
കാഴ്ചയാൽ അല്ല വിശ്വാസത്താലത്രേ
ഞങ്ങൾ നടക്കുന്നതു. 8 ഇങ്ങനെ
ഞങ്ങൾ ധൈര്യപ്പെട്ടു ശരീരം വിട്ടു
കർത്താവിനോടുകൂടെ വസിപ്പാൻ
അധികം ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. 9 അതുകൊണ്ടു
ശരീരത്തിൽ വസിച്ചാലും ശരീരം വിട്ടാലും
ഞങ്ങൾ അവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവർ
ആകുവാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. 10
അവനവൻ ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ചെയ്തതു നല്ലതാകിലും തീയതാകിലും
അതിന്നു തക്കവണ്ണം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
നാം എല്ലാവരും ക്രിസ്തുവിന്റെ
ന്യായാസനത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
വെളിപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു. 11 ആകയാൽ
കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടേണം എന്നു
അറിഞ്ഞിട്ടു ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരെ
സമ്മതിപ്പിക്കുന്നു; എന്നാൽ ദൈവത്തിന്നു
ഞങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
മനസ്സാക്ഷികളിലും വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 12 ഞങ്ങൾ
പിന്നെയും ഞങ്ങളെത്തന്നേ നിങ്ങളോടു
ശ്ലാഘിക്കയല്ല, ഹൃദയം നോക്കീട്ടല്ല,
മുഖം നോക്കീട്ടു പ്രശംസിക്കുന്നവരോടു

ഉത്തരം പറവാൻ നിങ്ങൾക്കു വക
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു
പ്രശംസിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു കാരണം
തരികയത്രേ ചെയ്യുന്നതു. 13
ഞങ്ങൾ വിവശന്മാർ എന്നുവരികിൽ
ദൈവത്തിന്നും സുബോധമുള്ളവർ എന്നു
വരികിൽ നിങ്ങൾക്കും ആകുന്നു. 14
ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹം ഞങ്ങളെ
നിർബന്ധിക്കുന്നു; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി
ഒരുവൻ മരിച്ചിരിക്കെ എല്ലാവരും
മരിച്ചു എന്നും 15 ജീവിക്കുന്നവർ ഇനി
തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
മരിച്ചു ഉയിർത്തവന്നായിട്ടു തന്നേ
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എല്ലാവർക്കും
വേണ്ടി മരിച്ചു എന്നും ഞങ്ങൾ
നിർണ്ണയിച്ചിരിക്കുന്നു. 16 ആകയാൽ
ഞങ്ങൾ ഇന്നുമുതൽ ആരെയും
ജഡപ്രകാരം അറിയുന്നില്ല; ക്രിസ്തുവിനെ
ജഡപ്രകാരം അറിഞ്ഞു എങ്കിലും
ഇനിമേൽ അങ്ങനെ അറിയുന്നില്ല. 17
ഒരുത്തൻ ക്രിസ്തുവിലായാൽ അവൻ
പുതിയ സൃഷ്ടി ആകുന്നു; പഴയതു
കഴിഞ്ഞുപോയി, ഇതാ, അതു പുതുതായി
തീർന്നിരിക്കുന്നു. 18 അതിന്നൊക്കെയും
ദൈവം തന്നേ കാരണഭൂതൻ; അവൻ
നമ്മെ ക്രിസ്തുമൂലം തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു,
നിരപ്പിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഞങ്ങൾക്കു
തന്നിരിക്കുന്നു. 19 ദൈവം ലോകത്തിന്നു
ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ
ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു പോന്നു.
ഈ നിരപ്പിന്റെ വചനം ഞങ്ങളുടെ
പക്കൽ ഭരമേല്പിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 20
ആകയാൽ ഞങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്നു
വേണ്ടി സ്ഥാനാപതികളായി ദൈവത്തോടു
നിരന്നു കൊൾവിൻ എന്നു ക്രിസ്തുവിന്നു
പകരം അപേക്ഷിക്കുന്നു; അതു
ദൈവം ഞങ്ങൾ മുഖാന്തരം
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ആകുന്നു.
21 പാപം അറിയാത്തവനെ, നാം അവനിൽ
ദൈവത്തിന്റെ നീതി ആകേണ്ടതിന്നു,
അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി പാപം ആക്കി.

6 നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ കൃപ
ലഭിച്ചതു വ്യർത്ഥമായിത്തീരരുതു
എന്നു ഞങ്ങൾ സഹപ്രവൃത്തിക്കാരായി
നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2
“പ്രസാദകാലത്തു ഞാൻ നിനക്കു
ഉത്തരം അരുളി; രക്ഷാദിവസത്തിൽ
ഞാൻ നിന്നെ സഹായിച്ചു” എന്നു
അവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഇപ്പോൾ
ആകുന്നു സുപ്രസാദകാലം; ഇപ്പോൾ
ആകുന്നു രക്ഷാദിവസം. 3 ശുശ്രൂഷെക്കു
ആക്ഷേപം വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ ഒന്നിലും ഇടർച്ചെക്കു
ഹേതു കൊടുക്കാതെ സകലത്തിലും
ഞങ്ങളെത്തന്നേ 4 ദൈവത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷകന്മാരായി കാണിക്കുന്നു;
ബഹുസഹിഷ്ണത, കഷ്ടം, ബുദ്ധിമുട്ടു,
സങ്കടം, തല്ലു, 5 തടവു, കലഹം,
അദ്ധ്വാനം, ഉറക്കിളെപ്പു, പട്ടിണി,
നിർമ്മലത, പരിജ്ഞാനം, 6
ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരിശുദ്ധാത്മാവു,
നിർവ്യാജസ്നേഹം, സത്യവചനം,
ദൈവശക്തി 7 എന്നിവയിലും ഇടത്തും
വലത്തും നീതിയുടെ ആയുധങ്ങൾ
ധരിച്ചുകൊണ്ടു 8 മാനാപമാനങ്ങളും
ദുഷ്കീർത്തിസൽക്കീർത്തികളും
അനുഭവിച്ചും ചതിയന്മാരെന്നിട്ടും
സത്യവാന്മാർ, 9 ആരും
അറിയാത്തവരെന്നിട്ടും എല്ലാവരും
നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നവർ,
മരിക്കുന്നവരെന്നിട്ടും ഇതാ,
ഞങ്ങൾ ജീവിക്കുന്നു;
ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെന്നിട്ടും
കൊല്ലപ്പെടാത്തവർ; 10 ദുഃഖിതരെങ്കിലും
എപ്പോഴും സന്തോഷിക്കുന്നവർ;
ദരിദ്രരെങ്കിലും പലരെയും

സമ്പന്നർ ആക്കുന്നവർ; ഒന്നും
ഇല്ലാത്തവർ എങ്കിലും എല്ലാം
കൈവശമുള്ളവരായിത്തന്നേ. 11
അല്ലയോ കൊരിന്ത്യരേ, ഞങ്ങളുടെ വായി
നിങ്ങളോടു തുറന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
ഹൃദയം വിശാലമായിരിക്കുന്നു. 12
ഞങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ നിങ്ങൾക്കു
ഇടുക്കമില്ല, നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
അത്രേ ഇടുക്കമുള്ളതു. 13
ഇതിന്നു പ്രതിഫലമായി നിങ്ങളും
വിശാലതയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ എന്നു
ഞാൻ മക്കളോടു എന്നപോലെ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 14 നിങ്ങൾ
അവിശ്വാസികളോടു ഇണയല്ലാപ്പിണ
കൂടരുതു; നീതിക്കും അധർമ്മത്തിന്നും
തമ്മിൽ എന്തോരു ചേർച്ച? വെളിച്ചത്തിന്നു
ഇരുളോടു എന്തോരു കൂട്ടായ്മ? 15
ക്രിസ്തുവിന്നും ബെലീയാലിന്നും
തമ്മിൽ എന്തു പൊരുത്തം? അല്ല,
വിശ്വാസിക്കു അവിശ്വാസിയുമായി
എന്തു ഓഹരി? 16 ദൈവാലയത്തിന്നു
വിഗ്രഹങ്ങളോടു എന്തു യോജ്യത? നാം
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ആലയമല്ലോ.
“ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കയും അവരുടെ
ഇടയിൽ നടക്കയും ചെയ്യും; ഞാൻ
അവർക്കു ദൈവവും അവർ എനിക്കു
ജനവും ആകും” എന്നു ദൈവം
അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17
അതുകൊണ്ടു “അവരുടെ നടുവിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു വേർപ്പെട്ടിരിപ്പിൻ
എന്നു കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു;
അശുദ്ധമായതു ഒന്നും തൊടരുതു;
എന്നാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടു
18 നിങ്ങൾക്കു പിതാവും നിങ്ങൾ എനിക്കു
പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ആയിരിക്കും”
എന്നു സർവ്വശക്തനായ കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.

7 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഈ വാഗ്ദത്തങ്ങൾ
നമുക്കു ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം
ജഡത്തിലെയും ആത്മാവിലെയും
സകല കന്മഷവും നീക്കി നമ്മെത്തന്നേ
വെടിപ്പാക്കി ദൈവഭയത്തിൽ വിശുദ്ധിയെ
തികെച്ചുകൊൾക. 2 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ
ഞങ്ങൾക്കു ഇടം തരുവിൻ; ഞങ്ങൾ
ആരോടും അന്യായം ചെയ്തിട്ടില്ല,
ആരെയും കെടുത്തീട്ടില്ല, ആരോടും
ഒന്നും വഞ്ചിച്ചെടുത്തിട്ടുമില്ല. 3 കുറ്റം
വിധിപ്പാനല്ല ഞാൻ ഇതു പറയുന്നതു;
ഒരുമിച്ചു മരിപ്പാനും ഒരുമിച്ചു ജീവിപ്പാനും
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ മുമ്പുതന്നെ
പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. 4 നിങ്ങളോടു
എനിക്കുള്ള പ്രാഗത്ഭ്യം വലിയതു;
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ പ്രശംസ
വലിയതു; ഞാൻ ആശ്വാസംകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സകല
കഷ്ടതയിലും സന്തോഷം എനിക്കു
കവിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 ഞങ്ങൾ
മക്കെദോന്യയിൽ എത്തിയ ശേഷവും
ഞങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്നു ഒട്ടും സുഖമല്ല
എല്ലാവിധത്തിലും കഷ്ടമത്രേ ഉണ്ടായതു;
പുറത്തു യുദ്ധം, അകത്തു ഭയം. 6 എങ്കിലും
എളിയവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്ന ദൈവം
തീതൊസിന്റെ വരവിനാൽ ഞങ്ങളെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചു. 7 അവന്റെ വരവിനാൽ
മാത്രമല്ല, അവന്നു നിങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ലഭിച്ച ആശ്വാസത്താലുംകൂടെ; നിങ്ങളുടെ
വാഞ്ഛയും നിങ്ങളുടെ വിലാപവും
എനിക്കായുള്ള നിങ്ങളുടെ എരിവും
ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനാൽ തന്നേ.
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ അധികമായി
സന്തോഷിച്ചു. 8 ഞാൻ ലേഖനത്താൽ
നിങ്ങളെ ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു വരികിലും
ഞാൻ അനുതപിക്കുന്നില്ല; ആ ലേഖനം
നിങ്ങളെ കുറയനേരത്തേക്കെങ്കിലും

ദുഃഖിപ്പിച്ചു എന്നു കാണുന്നതുകൊണ്ടു
മുമ്പെ അനുതപിച്ചു എങ്കിലും ഇപ്പോൾ
ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു; 9 നിങ്ങൾ
ദുഃഖിച്ചതിനാലല്ല, മാനസാന്തരത്തിന്നായി
ദുഃഖിച്ചതിനാൽ അത്രേ. നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളാൽ ഒന്നിലും ചേതം വരാതവണ്ണം
ദൈവഹിതപ്രകാരമല്ലോ നിങ്ങൾ
ദുഃഖിച്ചതു. 10 ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള
ദുഃഖം അനുതാപം വരാത്ത
മാനസാന്തരത്തെ രക്ഷെക്കായി
ഉളവാക്കുന്നു; ലോകത്തിന്റെ ദുഃഖമോ
മരണത്തെ ഉളവാക്കുന്നു. 11
ദൈവഹിതപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ
ഈ ദുഃഖം എത്ര ഉത്സാഹം, എത്ര
പ്രതിവാദം, എത്ര നീരസം, എത്ര ഭയം,
എത്ര വാഞ്ഛ, എത്ര എരിവു, എത്ര
പ്രതികാരം നിങ്ങളിൽ ജനിപ്പിച്ചു; ഈ
കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നിർമ്മലന്മാർ എന്നു
എല്ലാവിധത്തിലും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു.
12 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയതു
അന്യായം ചെയ്തവൻനിമിത്തം അല്ല,
അന്യായം അനുഭവിച്ചവൻ നിമിത്തവുമല്ല,
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ
ഉത്സാഹം ദൈവത്തിൻ മുമ്പാകെ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വെളിപ്പെടേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 13 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു
ആശ്വാസം വന്നിരിക്കുന്നു; ഞങ്ങളുടെ
ആശ്വാസമൊഴികെ തീതൊസിന്റെ
മനസ്സിന്നു നിങ്ങളെല്ലാവരാലും തണുപ്പു
വന്നതുകൊണ്ടു അവന്നുണ്ടായ
സന്തോഷംനിമിത്തം ഞങ്ങൾ
എത്രയും അധികം സന്തോഷിച്ചു.
14 അവനോടു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വല്ലതും പ്രശംസിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
ഞാൻ ലജ്ജിച്ചു പോയിട്ടില്ല; ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു സകലവും സത്യമായി
പറഞ്ഞതുപോലെ തീതൊസിനോടു
ഞങ്ങൾ പ്രശംസിച്ചതും സത്യമായി വന്നു.
15 അവനെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും
കൈക്കൊണ്ടതിൽ നിങ്ങളെല്ലാവരും
കാണിച്ച അനുസരണം അവൻ
ഓർക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളോടുള്ള അവന്റെ
അനുരാഗം അത്യന്തം വർദ്ധിക്കുന്നു. 16
നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു എല്ലാ കാര്യത്തിലും
ധൈര്യപ്പെടുവാൻ ഇടയുള്ളതിനാൽ
ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

8 സഹോദരന്മാരേ,
മക്കെദോന്യസഭകൾക്കു ലഭിച്ച
ദൈവകൃപ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കുന്നു. 2 കഷ്ടത എന്ന
കഠിന ശോധനയിൽ ആയിരുന്നിട്ടും
അവരുടെ സന്തോഷസമൃദ്ധിയും
മഹാദാരിദ്ര്യവും ധാരാളം ഔദാര്യം
കാണിപ്പാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു. 3
വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹായത്തിന്നുള്ള
ധർമ്മവും കൂട്ടായ്മയും സംബന്ധിച്ചു
അവർ വളരെ താല്പര്യത്തോടെ
ഞങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു 4
പ്രാപ്തിപോലെയും പ്രാപ്തിക്കു മീതെയും
സ്വമേധയായി കൊടുത്തു എന്നതിന്നു
ഞാൻ സാക്ഷി. 5 അതും ഞങ്ങൾ
വിചാരിച്ചിരുന്നതുപോലെയല്ല; അവർ
മുമ്പെ തങ്ങളെത്തന്നേ കർത്താവിന്നും
പിന്നെ ദൈവേഷ്ടത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
ഞങ്ങൾക്കും ഏല്പിച്ചു. 6 അങ്ങനെ
തീതൊസ് ആരംഭിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ധർമ്മശേഖരം
നിവർത്തിക്കേണം എന്നു ഞങ്ങൾ
അവനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 7 എന്നാൽ
വിശ്വാസം, വചനം, പരിജ്ഞാനം,
പൂർണ്ണജാഗ്രത, ഞങ്ങളോടുള്ള
സ്നേഹം ഇങ്ങനെ എല്ലാറ്റിലും നിങ്ങൾ
മുന്തിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ
ധർമ്മകാര്യത്തിലും മുന്തിവരുവിൻ. 8
ഞാൻ കല്പനയായിട്ടല്ല, മറ്റുള്ളവരുടെ
ജാഗ്രതകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ

സ്നേഹത്തിന്റെ പരമാർത്ഥതയും
ശോധന ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രേ പറയുന്നതു.
9 നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
സമ്പന്നൻ ആയിരുന്നിട്ടും അവന്റെ
ദാരിദ്ര്യത്താൽ നിങ്ങൾ സമ്പന്നർ
ആകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ നിമിത്തം
ദരിദ്രനായിത്തീർന്ന കൃപ നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 10 ഞാൻ ഇതിൽ എന്റെ
അഭിപ്രായം പറഞ്ഞുതരുന്നു; ചെയ്‌വാൻ
മാത്രമല്ല, താല്പര്യപ്പെടുവാനുംകൂടെ ഒരു
ആണ്ടു മുമ്പെ ആദ്യമായി ആരംഭിച്ച
നിങ്ങൾക്കു ഇതു യോഗ്യം. 11 എന്നാൽ
താല്പര്യപ്പെടുവാൻ മനസ്സൊരുക്കം
ഉണ്ടായതുപോലെ നിങ്ങളുടെ പ്രാപ്തിക്കു
ഒത്തവണ്ണം നിവൃത്തി ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
ഇപ്പോൾ പ്രവൃത്തിയും അനുഷ്ഠിപ്പിൻ. 12
ഒരുത്തന്നു മനസ്സൊരുക്കം ഉണ്ടെങ്കിൽ
പ്രാപ്തിയില്ലാത്തതുപോലെയല്ല
പ്രാപ്തിയുള്ളതുപോലെ കൊടുത്താൽ
അവന്നു ദൈവപ്രസാദം ലഭിക്കും.
13 മറ്റുള്ളവർക്കു സുഭിക്ഷവും
നിങ്ങൾക്കു ദുർഭിക്ഷവും വരേണം
എന്നല്ല സമത്വം വേണം എന്നത്രേ.
14 സമത്വം ഉണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം
അവരുടെ സുഭിക്ഷം നിങ്ങളുടെ
ദുർഭിക്ഷത്തിന്നു ഉതകേണ്ടതിന്നു
ഇക്കാലം നിങ്ങൾക്കുള്ള സുഭിക്ഷം
അവരുടെ ദുർഭിക്ഷത്തിന്നു ഉതകട്ടെ. 15
“ഏറെ പെറുക്കിയവന്നു ഏറെയും കുറെ
പെറുക്കിയവന്നു കുറവും കണ്ടില്ല” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ.
16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി തീതൊസിന്റെ
ഹൃദയത്തിലും ഈ ജാഗ്രത നല്കിയ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം. 17 അവൻ
അപേക്ഷ കൈക്കൊണ്ടു എന്നു മാത്രമല്ല,
അത്യുത്സാഹിയാകയാൽ സ്വമേധയായി
നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.
18 ഞങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ ഒരു
സഹോദരനെയും അയച്ചിരിക്കുന്നു;
സുവിശേഷസംബന്ധമായുള്ള
അവന്റെ പുകഴ്ച സകലസഭകളിലും
പരന്നിരിക്കുന്നു. 19 അത്രയുമല്ല,
കർത്താവിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായും
നമ്മുടെ മനസ്സൊരുക്കം കാണിപ്പാനായും
ഞങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയാൽ നടക്കുന്ന
ഈ ധർമ്മകാര്യത്തിൽ അവൻ
ഞങ്ങൾക്കു കൂട്ടുയാത്രക്കാരനായി
സഭകളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും
ആകുന്നു. 20 ഞങ്ങൾ നടത്തിവരുന്ന
ഈ ധർമ്മശേഖരകാര്യത്തിൽ
ആരും ഞങ്ങളെ അപവാദം
പറയാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊണ്ടു
21 ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ
മാത്രമല്ല മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെയും
യോഗ്യമായതു മുൻകരുതുന്നു. 22
ഞങ്ങൾ പലതിലും പലപ്പോഴും
ശോധനചെയ്തു ഉത്സാഹിയായി കണ്ടും
ഇപ്പോഴോ തനിക്കു നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ധൈര്യം പെരുകുകയാൽ
അത്യുത്സാഹിയായുമിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ
സഹോദരനെയും അവരോടുകൂടെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 തീതൊസ്
എനിക്കു കൂട്ടാളിയും നിങ്ങൾക്കായിട്ടു
കൂട്ടുവേലക്കാരനും ആകുന്നു;
നമ്മുടെ സഹോദരന്മാർ സഭകളുടെ
ദൂതന്മാരും ക്രിസ്തുവിന്നു മഹത്വവും
തന്നേ. 24 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ
സ്നേഹത്തിന്നും നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി
ഞങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രശംസെക്കും ഒത്ത
ദൃഷ്ടാന്തം സഭകൾ കാൺകെ അവർക്കു
കാണിച്ചുകൊടുപ്പിൻ.

9 വിശുദ്ധന്മാർക്കു വേണ്ടി നടത്തുന്ന
ദ്രവ്യശേഖരത്തെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ലല്ലോ.
2 അഖായ കിഴാണ്ടുമുതൽ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ

നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു മക്കെദോന്യരോടു
പ്രശംസിച്ചുവരുന്ന നിങ്ങളുടെ
മനസ്സൊരുക്കം ഞാൻ അറിയുന്നു;
നിങ്ങളുടെ എരിവു മിക്കപേർക്കും
ഉത്സാഹകാരണമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു.
3 നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ പറയുന്ന
പ്രശംസ ഈ കാര്യത്തിൽ വ്യർത്ഥമാകാതെ
ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ ഞാൻ
സഹോദരന്മാരെ അയച്ചതു. 4 അല്ലെങ്കിൽ
പക്ഷെ മക്കെദോന്യർ എന്നോടുകൂടെ
വരികയും നിങ്ങളെ ഒരുങ്ങാത്തവരായി
കാണുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ എന്നല്ല
ഞങ്ങൾ തന്നേ ഈ അതിധൈര്യം
നിമിത്തം ലജ്ജിച്ചുപോകുമല്ലോ. 5
ആകയാൽ സഹോദരന്മാർ ഞങ്ങൾക്കു
മുമ്പായി അങ്ങോട്ടു വരികയും നിങ്ങൾ
മുമ്പെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത അനുഗ്രഹം
പിശുക്കായിട്ടല്ല അനുഗ്രഹമായിട്ടു
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം മുമ്പുകൂട്ടി
ഒരുക്കിവെക്കയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു
അവരോടു അപേക്ഷിപ്പാൻ ആവശ്യം
എന്നു ഞങ്ങൾക്കു തോന്നി. 6
എന്നാൽ ലോഭമായി വിതെക്കുന്നവൻ
ലോഭമായി കൊയ്യും; ധാരാളമായി
വിതെക്കുന്നവൻ ധാരളമായി കൊയ്യും
എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 7 അവനവൻ
ഹൃദയത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചതുപോലെ
കൊടുക്കട്ടെ. സങ്കടത്തോടെ
അരുതു; നിർബ്ബന്ധത്താലുമരുതു;
സന്തോഷത്തോടെ കൊടുക്കുന്നവനെ
ദൈവം സ്നേഹിക്കുന്നു. 8
നിങ്ങൾ സകലത്തിലും എപ്പോഴും
പൂർണ്ണതൃപ്തിയുള്ളവരായി സകല
സൽപ്രവൃത്തിയിലും പെരുകി വരുമാറു
നിങ്ങളിൽ സകലകൃപയും പെരുക്കുവാൻ
ദൈവം ശക്തൻ ആകുന്നു. 9
“അവൻ വാരിവിതറി ദരിദ്രന്മാർക്കു
കൊടുക്കുന്നു; അവന്റെ നീതി
എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. (aiōn g165)
10 എന്നാൽ വിതെക്കുന്നവന്നു
വിത്തും ഭക്ഷിപ്പാൻ ആഹാരവും
നല്കുന്നവൻ നിങ്ങളുടെ വിതയും
നല്കി പൊലിപ്പിക്കയും നിങ്ങളുടെ
നീതിയുടെ വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കയും
ചെയ്യും. 11 ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്നു
ഞങ്ങളാൽ സ്തോത്രം വരുവാൻ
കാരണമായിരിക്കുന്ന ഔദാര്യം
ഒക്കെയും കാണിക്കേണ്ടതിന്നു നിങ്ങൾ
സകലത്തിലും സമ്പന്നന്മാർ ആകും. 12 ഈ
നടത്തുന്ന ധർമ്മശേഖരം വിശുദ്ധന്മാരുടെ
ബദ്ധിമുട്ടു തീർക്കുന്നതുമല്ലാതെ
ദൈവത്തിന്നു അനവധി സ്തോത്രം
വരുവാൻ കാരണവും ആകുന്നു.
13 ഈ സഹായത്താൽ തെളിയുന്ന
സിദ്ധത ഹേതുവായി ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷം നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ച
അനുസരണംനിമിത്തവും അവരോടും
എല്ലാവരോടും നിങ്ങൾ കാണിക്കുന്ന
കൂട്ടായ്മയുടെ ഔദാര്യം നിമിത്തവും
അവർ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തും.
14 നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അതിമഹത്തായ
ദൈവകൃപനിമിത്തം അവർ നിങ്ങളെ
കാണ്മാൻ വാഞ്ഛരിച്ചു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിക്കും. 15 പറഞ്ഞുതീരാത്ത ദാനം
നിമിത്തം ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം.

10 നിങ്ങളുടെ സമക്ഷത്തു
താഴ്മയുള്ളവൻ എന്നും
അകലത്തിരിക്കെ നിങ്ങളോടു
ധൈര്യപ്പെടുന്നവൻ എന്നുമുള്ള
പൗലൊസായ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ
സൗമ്യതയും ശാന്തതയും ഓർപ്പിച്ചു
നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2
ഞങ്ങൾ ജഡത്തെ അനുസരിച്ചു
നടക്കുന്നു എന്നു നിരൂപിക്കുന്ന

ചിലരോടു ധീരത കാണിപ്പാൻ ഞാൻ
ഭാവിക്കുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുമ്പോൾ അങ്ങനെ
ഖണ്ഡിതമായ ധൈര്യം കാണിപ്പാൻ
ഇടവരരുതു എന്നു അപേക്ഷിക്കുന്നു. 3
ഞങ്ങൾ ജഡത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവർ
എങ്കിലും ജഡപ്രകാരം പോരാടുന്നില്ല. 4
ഞങ്ങളുടെ പോരിന്റെ ആയുധങ്ങളോ
ജഡികങ്ങൾ അല്ല, കോട്ടകളെ ഇടിപ്പാൻ
ദൈവസന്നിധിയിൽ ശക്തിയുള്ളവ തന്നേ.
5 അവയാൽ ഞങ്ങൾ സങ്കല്പങ്ങളും
ദൈവത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിന്നു
വിരോധമായി പൊങ്ങുന്ന എല്ലാ
ഉയർച്ചയും ഇടിച്ചുകളഞ്ഞു, ഏതു
വിചാരത്തെയും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള
അനുസരണത്തിന്നായിട്ടു പിടിച്ചടക്കി,
6 നിങ്ങളുടെ അനുസരണം
തികഞ്ഞു വരുമ്പോൾ എല്ലാ
അനുസരണക്കേടിന്നും പ്രതികാരം
ചെയ്‌വാൻ ഒരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾ പുറമെയുള്ളതു നോക്കുന്നു.
7 താൻ ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവൻ എന്നു
ഒരുത്തൻ ഉറച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ അവൻ
ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവൻ എന്നപോലെ
ഞങ്ങളും ക്രിസ്തുവിനുള്ളവർ എന്നു
അവൻ പിന്നെയും നിരൂപിക്കട്ടെ. 8
നിങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളവാനല്ല പണിവാനത്രേ
കർത്താവു ഞങ്ങൾക്കു തന്ന
അധികാരത്തെക്കുറിച്ചു ഒന്നു
അധികം പ്രശംസിച്ചാലും ഞാൻ
ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല. 9 ഞാൻ
ലേഖനങ്ങളെക്കൊണ്ടു നിങ്ങളെ
പേടിപ്പിക്കുന്നു എന്നു തോന്നരുതു.
10 അവന്റെ ലേഖനങ്ങൾ ഘനവും
ഊറ്റവും ഉള്ളവ തന്നേ; ശരീരസന്നിധിയോ
ബലഹീനവും വാക്കു നിന്ദ്യവുമത്രേ
എന്നു ചിലർ പറയുന്നുവല്ലോ.
11 അകലെയിരിക്കുമ്പോൾ
ഞങ്ങൾ ലേഖനങ്ങളാൽ
വാക്കിൽ എങ്ങനെയുള്ളവരോ
അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ പ്രവൃത്തിയിലും
അങ്ങനെയുള്ളവർ തന്നേ എന്നു
അങ്ങനത്തവൻ നിരൂപിക്കട്ടെ. 12
തങ്ങളെത്തന്നേ ശ്ലാഘിക്കുന്ന ചിലരോടു
ഞങ്ങളെത്തന്നേ ചേർത്തൊരുമിപ്പാനോ
ഉപമിപ്പാനോ തുനിയുന്നില്ല; അവർ
തങ്ങളാൽ തന്നേ തങ്ങളെ അളക്കുകയും
തങ്ങളോടു തന്നേ തങ്ങളെ ഉപമിക്കയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തിരിച്ചറിവുള്ളവരല്ല.
13 ഞങ്ങളോ അളവില്ലാത്തവണ്ണമല്ല,
നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം എത്തുമാറു
ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു അളന്നുതന്ന
അതിരിന്റെ അളവിന്നു ഒത്തവണ്ണമത്രേ
പ്രശംസിക്കുന്നതു. 14 ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കലോളം എത്താതെ അതിർ കടന്നു
പോകുന്നു എന്നല്ല; ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലോളം
വന്നിട്ടുണ്ടല്ലോ. 15 ഞങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെ
പ്രയത്നഫലം കൈവശമാക്കി
അളവില്ലാതെ പ്രശംസിക്കുന്നു എന്നുമില്ല.
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വർദ്ധിച്ചാൽ
ഞങ്ങളുടെ അതിരിന്നകത്തു നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ അത്യന്തം വലുതായ ഫലം
പ്രാപിപ്പാനും 16 മറ്റൊരുത്തന്റെ
അതിരിന്നകത്തു സാധിച്ചതിൽ
പ്രശംസിക്കാതെ നിങ്ങൾക്കു
അപ്പുറത്തുള്ള ദിക്കുകളോളം സുവിശേഷം
പ്രസംഗിപ്പാനും ആശിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നു.
17 പ്രശംസിക്കുന്നവൻ കർത്താവിൽ
പ്രശംസിക്കട്ടെ. 18 തന്നെത്താൻ
പുകഴ്ത്തുന്നവനല്ല കർത്താവു
പുകഴ്ത്തുന്നവനത്രേ കൊള്ളാകുന്നവൻ.

11 നിങ്ങൾ എന്റെ പക്കൽ അസാരം
ബുദ്ധിഹീനത പൊറുത്തുകൊണ്ടാൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; അതേ, നിങ്ങൾ

എന്നെ പൊറുത്തുകൊള്ളുന്നുവല്ലോ. 2
ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്റെ
എരിവോടെ എരിയുന്നു; ഞാൻ
ക്രിസ്തു എന്ന ഏകപുരുഷന്നു നിങ്ങളെ
നിർമ്മലകന്യകയായി ഏല്പിപ്പാൻ
വിവാഹനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 3
എന്നാൽ സർപ്പം ഹവ്വയെ ഉപായത്താൽ
ചതിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു
ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഏകാഗ്രതയും
നിർമ്മലതയും വിട്ടു വഷളായിപ്പോകുമോ
എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു. 4 ഒരുത്തൻ
വന്നു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കാത്ത മറ്റൊരു
യേശുവിനെ പ്രസംഗിക്കയോ നിങ്ങൾക്കു
ലഭിക്കാത്ത വേറൊരു ആത്മാവെങ്കിലും
നിങ്ങൾ കൈക്കൊള്ളാത്ത വേറൊരു
സുവിശേഷമെങ്കിലും ലഭിക്കയോ
ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾ പൊറുക്കുന്നതു
ആശ്ചര്യം. 5 ഞാൻ അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള
അപ്പൊസ്തലന്മാരെക്കാൾ ഒട്ടും
കുറഞ്ഞവനല്ല എന്നു നിരൂപിക്കുന്നു.
6 ഞാൻ വാക്സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്തവൻ
എങ്കിലും പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനല്ല;
ഞങ്ങൾ അതു നിങ്ങൾക്കു
എല്ലായ്പോഴും എല്ലാവിധത്തിലും
വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 7
അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ
സുവിശേഷം നിങ്ങൾക്കു സൗജന്യമായി
പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ
ഉയരേണ്ടതിന്നു എന്നെത്തന്നേ
താഴ്ത്തുകയാൽ പാപം ചെയ്തുവോ? 8
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്‌വാൻ
ഞാൻ മറ്റു സഭകളെ കവർന്നു അവരോടു
ചെലവിന്നു വാങ്ങി. 9 നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ മുട്ടുണ്ടായാറെ
ഞാൻ ഒരുത്തനെയും ഭാരപ്പെടുത്തിയില്ല.
മക്കെദോന്യയിൽനിന്നു വന്ന
സഹോദരന്മാർ അത്രേ എന്റെ മുട്ടു
തീർത്തതു. ഞാൻ ഒരുവിധേനയും
നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീരാതവണ്ണം
സൂക്ഷിച്ചു, മേലാലും സൂക്ഷിക്കും. 10
എന്നിലുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ സത്യത്താണ
അഖായപ്രദേശങ്ങളിൽ ഈ പ്രശംസ
എനിക്കു ആരും ഇല്ലാതാക്കുകയില്ല. 11
അതു എന്തുകൊണ്ടു? ഞാൻ നിങ്ങളെ
സ്നേഹിക്കായ്കകൊണ്ടോ? ദൈവം
അറിയുന്നു. 12 എന്നെ നിന്ദിപ്പാൻ
കാരണം അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു
കാരണം അറുത്തുകളയേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ ചെയ്യുന്നതു മേലാലും
ചെയ്യും; അവർ പ്രശംസിക്കുന്ന
കാര്യത്തിൽ ഞങ്ങളെപ്പോലെ അവരെ
കാണട്ടെ. 13 ഇങ്ങനെയുള്ളവർ
കള്ളയപ്പൊസ്തലന്മാർ, കപടവേലക്കാർ,
ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
വേഷം ധരിക്കുന്നവരത്രേ; അതു
ആശ്ചര്യവുമല്ല; 14 സാത്താൻ താനും
വെളിച്ചദൂതന്റെ വേഷം ധരിക്കുന്നുവല്ലോ.
15 ആകയാൽ അവന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാർ
നീതിയുടെ ശുശ്രൂഷക്കാരുടെ
വേഷം ധരിച്ചാൽ അതിശയമല്ല;
അവരുടെ അവസാനം അവരുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കു ഒത്തതായിരിക്കും.
16 ആരും എന്നെ ബുദ്ധിഹീനൻ
എന്നു വിചാരിക്കരുതു എന്നു ഞാൻ
പിന്നെയും പറയുന്നു; വിചാരിച്ചാലോ
ഞാനും അല്പം പ്രശംസിക്കേണ്ടതിന്നു
ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെയെങ്കിലും
എന്നെ കൈക്കൊൾവിൻ. 17
ഞാൻ ഈ സംസാരിക്കുന്നതു
കർത്താവിന്റെ ഹിതപ്രകാരമല്ല,
പ്രശംസിക്കുന്ന ഈ അതിധൈര്യത്തോടെ
ബുദ്ധിഹീനനെപ്പോലെ അത്രേ
സംസാരിക്കുന്നതു. 18 പലരും ജഡപ്രകാരം
പ്രശംസിക്കയാൽ ഞാനും പ്രശംസിക്കും.
19 നിങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാർ ആകയാൽ
ബുദ്ധിഹീനരെ സന്തോഷത്തോടെ

പൊറുക്കുന്നുവല്ലോ. 20 നിങ്ങളെ
ഒരുവൻ അടിമപ്പെടുത്തിയാലും
ഒരുവൻ തിന്നുകളഞ്ഞാലും ഒരുവൻ
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയാലും ഒരുവൻ
അഹംകരിച്ചാലും ഒരുവൻ നിങ്ങളെ
മുഖത്തു അടിച്ചാലും നിങ്ങൾ
പൊറുക്കുന്നുവല്ലോ. 21 അതിൽ
ഞങ്ങൾ ബലഹീനരായിരുന്നു എന്നു
ഞാൻ മാനംകെട്ടു പറയുന്നു.
എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുന്ന
കാര്യത്തിൽ–ഞാൻ ബുദ്ധിഹീനനായി
പറയുന്നു–ഞാനും ധൈര്യപ്പെടുന്നു.
22 അവർ എബ്രായരോ? ഞാനും
അതേ; അവർ യിസ്രായേല്യരോ?
ഞാനും അതേ; അവർ അബ്രാഹാമിന്റെ
സന്തതിയോ? ഞാനും അതേ; 23
ക്രിസ്തുവിന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരോ? –ഞാൻ
ബുദ്ധിഭ്രമമായി സംസാരിക്കുന്നു–ഞാൻ
അധികം; ഞാൻ ഏറ്റവും അധികം
അദ്ധ്വാനിച്ചു, അധികം പ്രാവശ്യം
തടവിലായി, അനവധി അടികൊണ്ടു,
പലപ്പോഴും പ്രാണഭയത്തിലായി; 24
യെഹൂദരാൽ ഞാൻ ഒന്നു കുറയ
നാല്പതു അടി അഞ്ചുവട്ടംകൊണ്ടു; 25
മൂന്നുവട്ടം കോലിനാൽ അടികൊണ്ടു;
ഒരിക്കൽ കല്ലേറുകൊണ്ടു, മൂന്നുവട്ടം
കപ്പൽച്ചേതത്തിൽ അകപ്പെട്ടു, ഒരു
രാപ്പകൽ വെള്ളത്തിൽ കഴിച്ചു. 26
ഞാൻ പലപ്പോഴും യാത്ര ചെയ്തു;
നദികളിലെ ആപത്തു, കള്ളന്മാരാലുള്ള
ആപത്തു, സ്വജനത്താലുള്ള ആപത്തു,
ജതികളാലുള്ള ആപത്തു, പട്ടണത്തിലെ
ആപത്തു, കാട്ടിലെ ആപത്തു, കടലിലെ
ആപത്തു, കള്ളസ്സഹോദരന്മാരാലുള്ള
ആപത്തു; 27 അദ്ധ്വാനം, പ്രയാസം,
പലവട്ടം ഉറക്കിളപ്പു, പൈദാഹം,
പലവട്ടം പട്ടിണി, ശീതം, നഗ്നത 28
എന്നീ അസാധാരണസംഗതികൾ
ഭവിച്ചതു കൂടാതെ എനിക്കു ദിവസേന
സർവ്വസഭകളെയും കുറിച്ചുള്ള
ചിന്താഭാരം എന്ന തിരക്കും ഉണ്ടു.
29 ആർ ബലഹീനനായിട്ടു ഞാൻ
ബലഹീനനാകാതെ ഇരിക്കുന്നു? ആർ
ഇടറിപ്പോയിട്ടു ഞാൻ അഴലാതിരിക്കുന്നു?
30 പ്രശംസിക്കേണമെങ്കിൽ എന്റെ
ബലഹീനതസംബന്ധിച്ചു ഞാൻ
പ്രശംസിക്കും. 31 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ദൈവവും പിതാവുമായി എന്നേക്കും
വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ ഞാൻ ഭോഷ്കല്ല
പറയുന്നതു എന്നറിയുന്നു. (aiōn g165) 32
ദമസ്കൊസിലെ അരേതാരാജാവിന്റെ
നാടുവാഴി എന്നെ പിടിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു,
ദമസ്കപട്ടണത്തെ കാവൽ വെച്ചു കാത്തു.
33 എന്നാൽ അവർ എന്നെ മതിലിലുള്ള ഒരു
കിളിവാതിൽവഴിയായി ഒരു കൊട്ടയിൽ
ഇറക്കിവിട്ടു, അങ്ങനെ ഞാൻ അവന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു തെറ്റി ഓടിപ്പോയി.

12 പ്രശംസിക്കുന്നതിനാൽ
പ്രയോജനമില്ല എങ്കിലും അതു
ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ഞാൻ
കർത്താവിന്റെ ദർശനങ്ങളെയും
വെളിപ്പാടുകളെയും കുറിച്ചു പറവാൻ
പോകുന്നു. 2 ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഒരു
മനുഷ്യനെ ഞാൻ അറിയുന്നു:
അവൻ പതിന്നാലു സംവത്സരം മുമ്പെ
മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തോളം എടുക്കപ്പെട്ടു;
ശരീരത്തോടെയോ എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല, ശരീരം കൂടാതെയോ
എന്നുമറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു.
3 ആ മനുഷ്യൻ പരദീസയോളം
എടുക്കപ്പെട്ടു; ശരീരത്തോടെയോ
ശരീരം കൂടാതെയോ എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല; ദൈവം അറിയുന്നു. 4
മനുഷ്യന്നു ഉച്ചരിപ്പാൻ പാടില്ലാത്തതും
പറഞ്ഞുകൂടാത്തതുമായ വാക്കുകളെ

അവൻ കേട്ടു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നു. 5 അവനെക്കുറിച്ചു ഞാൻ
പ്രശംസിക്കും; എന്നെക്കുറിച്ചോ എന്റെ
ബലഹീനതകളിൽ അല്ലാതെ ഞാൻ
പ്രശംസിക്കയില്ല. 6 ഞാൻ പ്രശംസിപ്പാൻ
വിചാരിച്ചാലും മൂഢനാകയില്ല;
സത്യമല്ലോ പറയുന്നതു; എങ്കിലും
എന്നെ കാണുന്നതിനും എന്റെ
വായിൽനിന്നു കേൾക്കുന്നതിനും
മീതെ ആരും എന്നെക്കുറിച്ചു
നിരൂപിക്കരുതു എന്നുവെച്ചു ഞാൻ
അടങ്ങുന്നു. 7 വെളിപ്പാടുകളുടെ
ആധിക്യത്താൽ ഞാൻ അതിയായി
നിഗളിച്ചുപോകാതിരിപ്പാൻ എനിക്കു
ജഡത്തിൽ ഒരു ശൂലം തന്നിരിക്കുന്നു;
ഞാൻ നിഗളിച്ചുപോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
എന്നെ കുത്തുവാൻ സാത്താന്റെ
ദൂതനെ തന്നേ. 8 അതു എന്നെ വിട്ടു
നീങ്ങേണ്ടതിന്നു ഞാൻ മൂന്നു വട്ടം
കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചു. 9 അവൻ
എന്നോടു: എന്റെ കൃപ നിനക്കുമതി;
എന്റെ ശക്തി ബലഹീനതയിൽ
തികഞ്ഞുവരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു.
ആകയാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി
എന്റെമേൽ ആവസിക്കേണ്ടതിന്നു
ഞാൻ അതിസന്തോഷത്തോടെ എന്റെ
ബലഹീനതകളിൽ പ്രശംസിക്കും. 10
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ക്രിസ്തുവിന്നു
വേണ്ടി ബലഹീനത, കയ്യേറ്റം,
ബുദ്ധിമുട്ടു, ഉപദ്രവം, ഞെരുക്കം
എന്നിവ സഹിപ്പാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു;
ബലഹീനനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
ഞാൻ ശക്തനാകുന്നു. 11 ഞാൻ
മൂഢനായിപ്പോയി; നിങ്ങൾ എന്നെ
നിർബ്ബന്ധിച്ചു; നിങ്ങൾ എന്നെ
ശ്ലാഘിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; ഞാൻ
ഏതുമില്ല എങ്കിലും അതിശ്രേഷ്ഠതയുള്ള
അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ ഒട്ടും
കുറഞ്ഞവനല്ല. 12 അപ്പൊസ്തലന്റെ
ലക്ഷണങ്ങൾ പൂർണ്ണ സഹിഷ്ണതയിലും
അടയാളങ്ങളാലും അത്ഭുതങ്ങളാലും
വീര്യപ്രവൃത്തികളാലും നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ വെളിപ്പെട്ടുവന്നുവല്ലോ. 13
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീർന്നില്ല
എന്നുള്ളതല്ലാതെ ശേഷം സഭകളെക്കാൾ
നിങ്ങൾക്കു ഏതൊന്നിൽ കുറവു വന്നു?
ഈ അന്യായം ക്ഷമിച്ചുകൊൾവിൻ. 14 ഈ
മൂന്നാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീരുകയുമില്ല;
നിങ്ങൾക്കുള്ളതിനെയല്ല നിങ്ങളെത്തന്നേ
ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നു; മക്കൾ
അമ്മയപ്പന്മാർക്കല്ല അമ്മയപ്പന്മാർ
മക്കൾക്കായിട്ടല്ലോ ചരതിക്കേണ്ടതു.
15 ഞാൻ അതിസന്തോഷത്തോടെ
നിങ്ങളുടെ ജീവന്നു വേണ്ടി
ചെലവിടുകയും ചെലവായ്പോകയും
ചെയ്യും. ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികമായി
സ്നേഹിച്ചാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ അല്പമായി
സ്നേഹിക്കുന്നുവോ? 16 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ഭാരമായിത്തീർന്നില്ല എങ്കിലും
ഉപായിയാകയാൽ കൗശലംകൊണ്ടു
നിങ്ങളെ കൈവശമാക്കി എന്നു
നിങ്ങൾ പറയുമായിരിക്കും. 17 ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചവരിൽ
വല്ലവനെക്കൊണ്ടും നിങ്ങളോടു
വല്ലതും വഞ്ചിച്ചെടുത്തുവോ? 18 ഞാൻ
തീതൊസിനെ പ്രബോധിപ്പിച്ചു, ആ
സഹോദരനെയും കൂടെ അയച്ചിരുന്നു;
തീതൊസ് നിങ്ങളോടു വല്ലതും
വഞ്ചിച്ചെടുത്തുവോ? ഞങ്ങൾ
നടന്നതു അതേ ആത്മാവിൽ
അല്ലയോ? അതേ കാൽചുവടുകളിൽ
അല്ലയോ? 19 ഇത്രനേരം ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു പ്രതിവാദിക്കുന്നു
എന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുവോ?

ദൈവത്തിന്മുമ്പാകെ ക്രിസ്തുവിൽ
ആകുന്നു ഞങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു;
പ്രിയമുള്ളവരേ, സകലവും നിങ്ങളുടെ
ആത്മീകവർദ്ധനെക്കായിട്ടത്രേ.
20 ഞാൻ വരുമ്പോൾ ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കാത്തവിധത്തിൽ നിങ്ങളെ
കാണുകയും നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കാത്ത
വിധത്തിൽ എന്നെ കാണുകയും
ചെയ്യുമോ എന്നും പിണക്കം, ഈർഷ്യ,
ക്രോധം, ശാഠ്യം, ഏഷണി, കുശുകുശുപ്പു,
നിഗളം, കലഹം എന്നിവ ഉണ്ടാകുമോ
എന്നും 21 ഞാൻ വീണ്ടും വരുമ്പോൾ
എന്റെ ദൈവം എന്നെ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ താഴ്ത്തുവാനും പാപംചെയ്തിട്ടു
തങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ച അശുദ്ധി,
ദുർന്നടപ്പു, ദുഷ്കാമം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു
മാനസാന്തരപ്പെടാത്ത പലരെയും ചൊല്ലി
ഖേദിപ്പാനും സംഗതിവരുമോ എന്നും
ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.

13 ഈ മൂന്നാം പ്രാവശ്യം ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നുണ്ടു.
“രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ
വാമൊഴിയാൽ ഏതുകാര്യവും ഉറപ്പാകും”
2 ഞാൻ രണ്ടാം പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ: ഞാൻ
വീണ്ടും വന്നാൽ ക്ഷമിക്കയില്ല എന്നു
പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ ഇപ്പോൾ
ദൂരത്തിരുന്നുകൊണ്ടു ആ പാപം
ചെയ്തവരോടും മറ്റെല്ലാവരോടും
മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 3 ക്രിസ്തു
എന്നിൽ സംസാരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു
നിങ്ങൾ തുമ്പു അന്വേഷിക്കുന്നുവല്ലോ.
അവൻ നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു
ബലഹീനനല്ല, നിങ്ങളിൽ ശക്തൻ
തന്നേ. 4 ബലഹീനതയാൽ അവൻ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിട്ടും ദൈവശക്തിയാൽ
ജീവിക്കുന്നു; ഞങ്ങളും അവനിൽ
ബലഹീനർ എങ്കിലും അവനോടു
കൂടെ ദൈവശക്തിയാൽ നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങൾ
വിശ്വാസത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുവോ
എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നേ പരീക്ഷിപ്പിൻ;
നിങ്ങളെത്തന്നേ ശോധനചെയ്വിൻ.
നിങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല
എന്നുവരികിൽ, യേശുക്രിസ്തു
നിങ്ങളിൽ ഉണ്ടു എന്നു നിങ്ങളെത്തന്നേ
അറിയുന്നില്ലയോ? 6 ഞങ്ങൾ
കൊള്ളരുതാത്തവർ അല്ല എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയും എന്നു ഞാൻ
ആശിക്കുന്നു. 7 നിങ്ങൾ ഒരു ദോഷവും
ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; ഞങ്ങൾ
കൊള്ളാകുന്നവരായി തോന്നേണ്ടതിന്നല്ല,
ഞങ്ങൾ കൊള്ളരുതാത്തവർ
എന്നപോലെ ഇരുന്നാലും നിങ്ങൾ നന്മ
ചെയ്യേണ്ടതിന്നത്രേ. 8 സത്യത്തിന്നു
അനുകൂലമല്ലാതെ സത്യത്തിന്നു
പ്രതികൂലമായി ഞങ്ങൾക്കു ഒന്നും
കഴിവില്ലല്ലോ. 9 ഞങ്ങൾ ബലഹീനരും
നിങ്ങൾ ശക്തരും ആയിരിക്കുമ്പോൾ
ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ
യഥാസ്ഥാനത്വത്തിന്നായി തന്നേ ഞങ്ങൾ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 10 അതുനിമിത്തം
ഞാൻ വന്നെത്തിയാൽ ഇടിച്ചുകളവാനല്ല
പണിവാനത്രേ കർത്താവു തന്ന
അധികാരത്തിന്നു തക്കവണ്ണം ഖണ്ഡിതം
പ്രയോഗിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ദൂരത്തുനിന്നു ഇതു എഴുതുന്നു.
11 തീർച്ചെക്കു, സഹോദരന്മാരേ,
സന്തോഷിപ്പിൻ; യഥാസ്ഥാനപ്പെടുവിൻ;
ആശ്വസിച്ചുകൊൾവിൻ;
ഏകമനസ്സുള്ളവരാകുവിൻ;
സമാധാനത്തോടെ ഇരിപ്പിൻ;
എന്നാൽ സ്നേഹത്തിന്റെയും
സമാധാനത്തിന്റെയും ദൈവം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 12

വിശുദ്ധചുംബനംകൊണ്ടു അന്യോന്യം
വന്ദനം ചെയ്വിൻ. 13 വിശുദ്ധന്മാർ
എല്ലാവരും നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു.
14 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൃപയും ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹവും
പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മയും
നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഗലാത്യർ

1 മനുഷ്യരിൽ നിന്നല്ല മനുഷ്യനാലുമല്ല
യേശുക്രിസ്തുവിനാലും അവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച
പിതാവായ ദൈവത്താലുമത്രേ
അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസും 2
കൂടെയുള്ള സകല സഹോദരന്മാരും
ഗലാത്യസഭകൾക്കു എഴുതുന്നതു:
3 പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും
നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ
ഇഷ്ടപ്രകാരം ഇപ്പോഴത്തെ
ദുഷ്ടലോകത്തിൽനിന്നു നമ്മെ
വിടുവിക്കേണ്ടതിന്നു നമ്മുടെ
പാപങ്ങൾനിമിത്തം തന്നെത്താൻ
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തവനായി നമ്മുടെ (aiōn
g165) 4 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ
നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 5 അവന്നു
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn
g165) 6 ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാൽ നിങ്ങളെ
വിളിച്ചവനെ വിട്ടു നിങ്ങൾ ഇത്രവേഗത്തിൽ
വേറൊരു സുവിശേഷത്തിലേക്കു
മറിയുന്നതുകൊണ്ടു ഞാൻ
ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു. 7 അതു വേറൊരു
സുവിശേഷം എന്നല്ല, ചിലർ നിങ്ങളെ
കലക്കി ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം
മറിച്ചുകളവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു എന്നത്രേ.
8 എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
അറിയിച്ചതിന്നു വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ
ആകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു
ദൂതനാകട്ടെ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം
അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 9
ഞങ്ങൾ മുൻപറഞ്ഞതുപോലെ ഞാൻ
ഇപ്പോൾ പിന്നെയും പറയുന്നു: നിങ്ങൾ
കൈക്കൊണ്ട സുവിശേഷത്തിന്നു
വിപരീതമായി ആരെങ്കിലും നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ. 10 ഇപ്പോൾ ഞാൻ
മനുഷ്യരെയോ ദൈവത്തെയോ
സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതു? അല്ല,
ഞാൻ മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ
നോക്കുന്നുവോ? ഇന്നും ഞാൻ മനുഷ്യരെ
പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസനായിരിക്കയില്ല. 11 സഹോദരന്മാരേ,
ഞാൻ അറിയിച്ച സുവിശേഷം മാനുഷമല്ല
എന്നു നിങ്ങളെ ഓർപ്പിക്കുന്നു. 12
അതു ഞാൻ മനുഷ്യരോടു പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല
പഠിച്ചിട്ടുമില്ല, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
വെളിപ്പാടിനാൽ അത്രേ പ്രാപിച്ചതു. 13
യെഹൂദമതത്തിലെ എന്റെ മുമ്പത്തെ
നടപ്പു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ അത്യന്തം
ഉപദ്രവിച്ചു മുടിക്കയും 14 എന്റെ
പിതൃപാരമ്പര്യത്തെക്കുറിച്ചു അത്യന്തം
എരിവേറി, എന്റെ സ്വജനത്തിൽ
സമപ്രായക്കാരായ പലരെക്കാളും
യെഹൂദമതത്തിൽ അധികം മുതിരുകയും
ചെയ്തുപോന്നു. 15 എങ്കിലും എന്റെ
ജനനം മുതൽ എന്നെ വേർതിരിച്ചു
തന്റെ കൃപയാൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന
ദൈവം 16 തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള
സുവിശേഷം ഞാൻ ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
അറിയിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ എന്നിൽ
വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ പ്രസാദിച്ചപ്പോൾ
ഞാൻ മാംസരക്തങ്ങളോടു
ആലോചിക്കയോ 17 എനിക്കു മുമ്പെ
അപ്പൊസ്തലന്മാരായവരുടെ അടുക്കൽ
യെരൂശലേമിലേക്കു പോകയോ
ചെയ്യാതെ നേരെ അറബിയിലേക്കു
പോകയും ദമസ്കൊസിലേക്കു
മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്തു. 18
മൂവാണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു കേഫാവുമായി
മുഖപരിചയമാകേണ്ടതിന്നു
യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി
പതിനഞ്ചുദിവസം അവനോടുകൂടെ
പാർത്തു. 19 എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ

സഹോദരനായ യാക്കോബിനെ
അല്ലാതെ അപ്പൊസ്തലന്മാരിൽ
വേറൊരുത്തനെയും കണ്ടില്ല. 20
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു
ഭോഷ്കല്ല എന്നതിന്നു ദൈവം
സാക്ഷി. 21 പിന്നെ ഞാൻ സുറിയ
കിലിക്യ ദിക്കുകളിലേക്കു പോയി. 22
യെഹൂദ്യയിലെ ക്രിസ്തുസഭകൾക്കോ
ഞാൻ മുഖപരിചയം ഇല്ലാത്തവൻ
ആയിരുന്നു; 23 മുമ്പെ നമ്മെ ഉപദ്രവിച്ചവൻ
താൻ മുമ്പെ മുടിച്ച വിശ്വാസത്തെ
ഇപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം 24
അവർ കേട്ടു എന്നെച്ചൊല്ലി ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തി.

2 പതിന്നാലു ആണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടു
ഞാൻ ബർന്നബാസുമായി
തീതൊസിനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു
വീണ്ടും യെരൂശലേമിലേക്കു പോയി. 2
ഞാൻ ഒരു വെളിപ്പാടു അനുസരിച്ചത്രേ
പോയതു; ഞാൻ ഓടുന്നതോ ഓടിയതോ
വെറുതേ എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ പ്രസംഗിക്കുന്ന
സുവിശേഷം അവരോടു, വിശേഷാൽ
പ്രമാണികളോടു വിവരിച്ചു. 3 എന്റെ
കൂടെയുള്ള തീതൊസ് യവനൻ എങ്കിലും
പരിച്ഛേദന ഏല്പാൻ അവനെ ആരും
നിർബ്ബന്ധിച്ചില്ല. 4 അതോ, നുഴഞ്ഞുവന്ന
കള്ളസ്സഹോദരന്മാർ നിമിത്തമായിരുന്നു;
അവർ നമ്മെ അടിമപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കുള്ള
സ്വാതന്ത്ര്യം ഒറ്റുനോക്കുവാൻ
നുഴഞ്ഞുവന്നിരുന്നു. 5
സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം
നിങ്ങളോടുകൂടെ നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ അവർക്കു ഒരു
നാഴികപോലും വഴങ്ങിക്കൊടുത്തില്ല.
6 പ്രമാണികളായവരോ അവർ പണ്ടു
എങ്ങനെയുള്ളവർ ആയിരുന്നാലും
എനിക്കു ഏതുമില്ല; ദൈവം മനുഷ്യന്റെ
മുഖം നോക്കുന്നില്ല; പ്രമാണികൾ
എനിക്കു ഒന്നും ഗ്രഹിപ്പിച്ചുതന്നിട്ടില്ല.
7 നേരെ മറിച്ചു പരിച്ഛേദനയുടെ
അപ്പൊസ്തലത്വത്തിന്നായി
പത്രൊസിനോടുകൂടെ വ്യാപരിച്ചവൻ
ജാതികൾക്കായി എന്നോടുകൂടെയും
വ്യാപരിച്ചതുകൊണ്ടു 8 പത്രൊസിന്നു
പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലെ
സുവിശേഷഘോഷണം എന്നപോലെ
എനിക്കു അഗ്രചർമ്മക്കാരുടെ
ഇടയിലെ സുവിശേഷഘോഷണം 9
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടും
എനിക്കു ലഭിച്ച കൃപ അറിഞ്ഞുംകൊണ്ടു
തൂണുകളായി എണ്ണപ്പെട്ടിരുന്ന
യാക്കോബും കേഫാവും യോഹന്നാനും
ഞങ്ങൾ ജാതികളുടെ ഇടയിലും
അവർ പരിച്ഛേദനക്കാരുടെ ഇടയിലും
സുവിശേഷം അറിയിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
എനിക്കും ബർന്നബാസിന്നും
കൂട്ടായ്മയുടെ വലങ്കൈ തന്നു. 10 ദരിദ്രരെ
ഞങ്ങൾ ഓർത്തുകൊള്ളേണം എന്നു
മാത്രം അവർ പറഞ്ഞു; അങ്ങനെ
ചെയ്‍വാൻ ഞാൻ ഉത്സാഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
11 എന്നാൽ കേഫാവു അന്ത്യൊക്ക്യയിൽ
വന്നാറെ അവനിൽ കുറ്റം കാണുകയാൽ
ഞാൻ അഭിമുഖമായി അവനോടു
എതിർത്തുനിന്നു. 12 യാക്കോബിന്റെ
അടുക്കൽ നിന്നു ചിലർ വരും
മുമ്പെ അവൻ ജാതികളോടുകൂടെ
തിന്നു പോന്നു; അവർ വന്നപ്പോഴോ
അവൻ പരിച്ഛേദനക്കാരെ ഭയപ്പെട്ടു
പിൻവാങ്ങി പിരിഞ്ഞു നിന്നു. 13
ശേഷം യെഹൂദന്മാരും അവനോടു
കൂടെ കപടം കാണിച്ചതുകൊണ്ടു
ബർന്നബാസും അവരുടെ കപടത്താൽ
തെറ്റിപ്പോവാൻ ഇടവന്നു. 14 അവർ
സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യം അനുസരിച്ചു

ചൊവ്വായി നടക്കുന്നില്ല എന്നു
കണ്ടിട്ടു ഞാൻ എല്ലാവരും കേൾക്കെ
കേഫാവിനോടു പറഞ്ഞതു: യെഹൂദനായ
നീ യെഹൂദമര്യാദപ്രകാരമല്ല ജാതികളുടെ
മര്യാദപ്രകാരം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീ
ജാതികളെ യെഹൂദമര്യാദ അനുസരിപ്പാൻ
നിർബന്ധിക്കുന്നതു എന്തു? 15 നാം
സ്വഭാവത്താൽ ജാതികളിൽനിന്നുള്ള
പാപികളല്ല, യെഹൂദന്മാരത്രെ; 16
എന്നാൽ യേശുക്രിസ്തുവിലുള്ള
വിശ്വാസത്താലല്ലാതെ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
മനുഷ്യൻ നീതികരിക്കപ്പെടുന്നില്ല
എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു നാമും
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാലല്ല
ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
തന്നേ നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വിശ്വസിച്ചു;
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളാൽ
ഒരു ജഡവും നീതീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലല്ലോ.
17 എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിൽ നീതീകരണം
അന്വേഷിക്കയിൽ നാമും പാപികൾ എന്നു
വരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു പാപത്തിന്റെ
ശുശ്രൂഷക്കാരൻ എന്നോ? ഒരുനാളും
അല്ല. 18 ഞാൻ പൊളിച്ചതു വീണ്ടും
പണിതാൽ ഞാൻ ലംഘനക്കാരൻ
എന്നു എന്നെത്തന്നേ തെളിയിക്കുന്നു.
19 ഞാൻ ദൈവത്തിന്നായി
ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ന്യായപ്രമാണ സംബന്ധമായി മരിച്ചു.
20 ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഇനി
ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല ക്രിസ്തുവത്രേ
എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു; ഇപ്പോൾ ഞാൻ
ജഡത്തിൽ ജീവിക്കുന്നതോ എന്നെ
സ്നേഹിച്ചു എനിക്കു വേണ്ടി തന്നെത്താൻ
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്ത ദൈവപുത്രങ്കലുള്ള
വിശ്വാസത്താലത്രേ ജീവിക്കുന്നതു
21 ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ
വ്യർത്ഥമാക്കുന്നില്ല ന്യായപ്രമാണത്താൽ
നീതിവരുന്നു എങ്കിൽ ക്രിസ്തു മരിച്ചതു
വെറുതെയല്ലോ.

3 ഹാ ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ഗലാത്യരേ,
യേശുക്രിസ്തു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടവനായി
നിങ്ങളുടെ കണ്ണിന്നു മുമ്പിൽ
വരെച്ചുകിട്ടിയിരിക്കെ നിങ്ങളെ
ക്ഷുദ്രംചെയ്തു മയക്കിയതു ആർ? 2
ഞാൻ ഇതൊന്നു മാത്രം നിങ്ങളോടു
ഗ്രഹിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു; നിങ്ങൾക്കു
ആത്മാവു ലഭിച്ചതു ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തിയാലോ വിശ്വാസത്തിന്റെ
പ്രസംഗം കേട്ടതിനാലോ? 3 നിങ്ങൾ ഇത്ര
ബുദ്ധികെട്ടവരോ? ആത്മാവുകൊണ്ടു
ആരംഭിച്ചിട്ടു ഇപ്പോൾ ജഡംകൊണ്ടോ
സമാപിക്കുന്നതു? ഇത്ര എല്ലാം വെറുതെ
അനുഭവിച്ചുവോ? 4 വെറുതെ അത്രേ
എന്നു വരികിൽ. 5 എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു
ആത്മാവിനെ നല്കി നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
വീര്യപ്രവൃത്തികളെ ചെയ്യുന്നവൻ
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയാലോ
വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രസംഗത്താലോ
അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു? 6 അബ്രാഹാം
ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു; അതു അവന്നു
നീതിയായി കണക്കിട്ടു എന്നുണ്ടല്ലോ.
7 അതുകൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ അത്രേ
അബ്രാഹാമിന്റെ മക്കൾ എന്നു അറിവിൻ.
8 എന്നാൽ ദൈവം വിശ്വാസംമൂലം
ജാതികളെ നീതീകരിക്കുന്നു എന്നു
തിരുവെഴുത്തു മുൻകണ്ടിട്ടു: “നിന്നിൽ
സകലജാതികളും അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടും”
എന്നുള്ള സുവിശേഷം അബ്രാഹാമിനോടു
മുമ്പുകൂട്ടി അറിയിച്ചു. 9 അങ്ങനെ
വിശ്വാസികൾ വിശ്വാസിയായ
അബ്രാഹാമിനോടുകൂടെ
അനുഗ്രഹിക്കപ്പെടുന്നു. 10
എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ

പ്രവൃത്തിയിൽ ആശ്രയിക്കുന്ന
ഏവരും ശാപത്തിൻ കീഴാകുന്നു;
ന്യായപ്രമാണപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതു ഒക്കെയും
ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം അതിൽ
നിലനിൽക്കാത്തവൻ എല്ലാം
ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 11
എന്നാൽ ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ആരും ദൈവസന്നിധിയിൽ
നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എന്നതു
സ്പഷ്ടം; “നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ
ജീവിക്കും” എന്നല്ലോ ഉള്ളതു. 12
ന്യായപ്രമാണത്തിന്നോ വിശ്വാസമല്ല
ആധാരമായിരിക്കുന്നതു; “അതു
ചെയ്യുന്നവൻ അതിനാൽ
ജീവിക്കും” എന്നുണ്ടല്ലോ. 13
“മരത്തിന്മേൽ തൂങ്ങുന്നവൻ
എല്ലാം ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തു
നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു,
ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ശാപത്തിൽനിന്നു
നമ്മെ വിലെക്കു വാങ്ങി. 14
അബ്രാഹാമിന്റെ അനുഗ്രഹം
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ജാതികൾക്കു
വരേണ്ടതിന്നു നാം ആത്മാവെന്ന
വാഗ്ദത്തവിഷയം വിശ്വാസത്താൽ
പ്രാപിപ്പാൻ തന്നേ. 15 സഹോദരന്മാരേ,
ഞാൻ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ
നടപ്പുള്ള ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം:
ഒരു മനുഷ്യന്റെ നിയമം ആയാലും
അതിന്നു ഉറപ്പു വന്നശേഷം ആരും
ദുർബ്ബലമാക്കുകയോ അതിനോടു വല്ലതും
കൂട്ടിക്കല്പിക്കയോ ചെയ്യുന്നില്ല. 16 എന്നാൽ
അബ്രാഹാമിന്നും അവന്റെ സന്തതിക്കും
വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ലഭിച്ചു; സന്തതികൾക്കും
എന്നു അനേകരെക്കുറിച്ചല്ല, നിന്റെ
സന്തതിക്കും എന്നു ഏകനെക്കുറിച്ചത്രേ
പറയുന്നതു; അതു ക്രിസ്തു
തന്നേ. 17 ഞാൻ പറയുന്നതിന്റെ
താല്പര്യമോ: നാനൂറ്റിമുപ്പതു ആണ്ടു
കഴിഞ്ഞിട്ടു ഉണ്ടായ ന്യായപ്രമാണം
വാഗ്ദത്തത്തെ നീക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതു ദൈവം മുമ്പു ഉറപ്പാക്കിയ
നിയമത്തെ ദുർബ്ബലമാക്കുന്നില്ല. 18
അവകാശം ന്യായപ്രമാണത്താൽ
എങ്കിൽ വാഗ്ദത്തത്താലല്ല വരുന്നതു;
അബ്രാഹാമിന്നോ ദൈവം അതിനെ
വാഗ്ദത്തം മൂലം നല്കി. 19 എന്നാൽ
ന്യായപ്രമാണം എന്തിന്നു? വാഗ്ദത്തം
ലഭിച്ച സന്തതിവരുവോളം അതു
ലംഘനങ്ങൾ നിമിത്തം കൂട്ടിച്ചേർത്തതും
ദൂതന്മാർ മുഖാന്തരം മദ്ധ്യസ്ഥന്റെ കയ്യിൽ
ഏല്പിച്ചതുമത്രേ. 20 ഒരുത്തൻ മാത്രം
എങ്കിൽ മദ്ധ്യസ്ഥൻ വേണ്ടിവരികയില്ല;
ദൈവമോ ഒരുത്തൻ മാത്രം. 21 എന്നാൽ
ന്യായപ്രമാണം ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങൾക്കു
വിരോധമോ? ഒരുനാളും അല്ല;
ജീവിപ്പിപ്പാൻ കഴിയുന്നോരു
ന്യായപ്രമാണം നല്കിയിരുന്നു എങ്കിൽ
ന്യായപ്രമാണം വാസ്തവമായി
നീതിക്കു ആധാരമാകുമായിരുന്നു.
22 എങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു
വാഗ്ദത്തം യേശുക്രിസ്തുവിലെ
വിശ്വാസത്താൽ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
തിരുവെഴുത്തു എല്ലാവറ്റെയും പാപത്തിൻ
കീഴടെച്ചുകളഞ്ഞു. 23 വിശ്വാസം
വരുംമുമ്പെ നമ്മെ വെളിപ്പെടുവാനിരുന്ന
വിശ്വാസത്തിന്നായിക്കൊണ്ടു
ന്യായപ്രമാണത്തിങ്കീഴ് അടെച്ചു
സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. 24 അങ്ങനെ
നാം വിശ്വാസത്താൽ
നീതീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നു
ന്യായപ്രമാണം ക്രിസ്തുവിന്റെ
അടുക്കലേക്കു നടത്തുവാൻ നമുക്കു
ശിശുപാലകനായി ഭവിച്ചു. 25 വിശ്വാസം

വന്ന ശേഷമോ നാം ഇനി ശിശുപാലകന്റെ
കീഴിൽ അല്ല. 26 ക്രിസ്തുയേശുവിലെ
വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആകുന്നു. 27
ക്രിസ്തുവിനോടു ചേരുവാൻ സ്നാനം
ഏറ്റിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
ക്രിസ്തുവിനെ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. 28
അതിൽ യെഹൂദനും യവനനും
എന്നില്ല, ദാസനും സ്വതന്ത്രനും എന്നില്ല,
ആണും പെണ്ണും എന്നുമില്ല; നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ഒന്നത്രേ.
29 ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളവർ എങ്കിലോ
നിങ്ങൾ അബ്രാഹാമിന്റെ സന്തതിയും
വാഗ്ദത്തപ്രകാരം അവകാശികളും
ആകുന്നു.

4 അവകാശി സർവ്വത്തിന്നും
യജമാനൻ എങ്കിലും
ശിശുവായിരിക്കുന്നേടത്തോളം
ദാസനെക്കാൾ ഒട്ടും
വിശേഷതയുള്ളവനല്ല, 2 പിതാവു
നിശ്ചയിച്ച അവധിയോളം
രക്ഷകന്മാർക്കും ഗൃഹവിചാരകന്മാർക്കും
കീഴ്പെട്ടവനത്രേ എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു.
3 അതുപോലെ നാമും ശിശുക്കൾ
ആയിരുന്നപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ ആദി
പാഠങ്ങളിൻ കീഴ് അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. 4
എന്നാൽ കാലസമ്പൂർണ്ണതവന്നപ്പോൾ
ദൈവം തന്റെ പുത്രനെ സ്ത്രീയിൽനിന്നു
ജനിച്ചവനായി ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴ് ജനിച്ചവനായി നിയോഗിച്ചയച്ചതു
5 അവൻ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവരെ വിലെക്കു വാങ്ങിട്ടു നാം
പുത്രത്വം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു തന്നേ.
6 നിങ്ങൾ മക്കൾ ആകകൊണ്ടു
അബ്ബാ പിതാവേ എന്നു വിളിക്കുന്ന
സ്വപുത്രന്റെ ആത്മാവിനെ ദൈവം
നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അയച്ചു. 7
അങ്ങനെ നീ ഇനി ദാസനല്ല പുത്രനത്രെ:
പുത്രനെങ്കിലോ ദൈവഹിതത്താൽ
അവകാശിയും ആകുന്നു. 8 എന്നാൽ
അന്നു നിങ്ങൾ ദൈവത്തെ അറിയാതെ
സ്വഭാവത്താൽ ദൈവങ്ങളല്ലാത്തവർക്കു
അടിമപ്പെട്ടിരുന്നു. 9 ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തെ
അറിഞ്ഞും വിശേഷാൽ ദൈവം
നിങ്ങളെ അറിഞ്ഞുമിരിക്കെ നിങ്ങൾ
പിന്നെയും ബലഹീനവും ദരിദ്രവുമായ
ആദിപാഠങ്ങളിലേക്കു തിരിഞ്ഞു
അവെക്കു പുതുതായി അടിമപ്പെടുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നതു എങ്ങനെ? 10 നിങ്ങൾ
ദിവസങ്ങളും മാസങ്ങളും കാലങ്ങളും
ആണ്ടുകളും പ്രമാണിക്കുന്നു. 11 ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അദ്ധ്വാനിച്ചതു
വെറുതെയായി എന്നു ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു.
12 സഹോദരന്മാരേ, ഞാൻ നിങ്ങളേപ്പോലെ
ആകയാൽ നിങ്ങളും എന്നെപ്പോലെ
ആകുവാൻ ഞാൻ നിങ്ങളോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നോടു
ഒരു അന്യായവും ചെയ്തിട്ടില്ല. 13 ഞാൻ
ശരീരത്തിലെ ബലഹീനതനിമിത്തം
ഒന്നാമതു നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം
അറിയിപ്പാൻ സംഗതിവന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 14
എന്റെ ശരീരസംബന്ധമായി
നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ പരീക്ഷനിമിത്തം
നിങ്ങൾ നിന്ദയോ വെറുപ്പോ
കാണിക്കാതെ ദൈവദൂതനെപ്പോലെ,
ക്രിസ്തുയേശുവിനെപ്പോലെ എന്നെ
കൈക്കൊൾകയത്രേ ചെയ്തതു. 15
നിങ്ങളുടെ ഭാഗ്യപ്രശംസ എവിടെ?
കഴിയും എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു
ചൂന്നെടുത്തു എനിക്കു തരുമായിരുന്നു
എന്നതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി. 16
അങ്ങനെയിരിക്കെ നിങ്ങളോടു
സത്യം പറകകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു ശത്രുവായിപ്പോയോ?
17 അവർ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു എരിവു

കാണിക്കുന്നതു ഗുണത്തിന്നായിട്ടല്ല;
നിങ്ങളും അവരെക്കുറിച്ചു എരിവു
കാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവർ നിങ്ങളെ
പുറത്തിട്ടു അടെച്ചുകളവാൻ
ഇച്ഛിക്കയത്രെ ചെയ്യുന്നതു. 18 ഞാൻ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല
എല്ലായ്പോഴും നല്ല കാര്യത്തിൽ എരിവു
കാണിക്കുന്നതു നന്നു. 19 ക്രിസ്തു
നിങ്ങളിൽ ഉരുവാകുവോളം ഞാൻ
പിന്നെയും പ്രസവവേദനപ്പെടുന്നവരായ
എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, 20 ഇന്നു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ഇരുന്നു എന്റെ ശബ്ദം
മാറ്റുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു എങ്കിൽ
കൊള്ളായിരുന്നു; ഞാൻ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
വിഷമിക്കുന്നു. 21 ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴിരിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരേ, നിങ്ങൾ
ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കുന്നില്ലയോ? 22
എന്നോടു പറവിൻ. അബ്രാഹാമിന്നു
രണ്ടു പുത്രന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു;
ഒരുവൻ ദാസി പ്രസവിച്ചവൻ, ഒരുവൻ
സ്വതന്ത്ര പ്രസവിച്ചവൻ എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 23 ദാസിയുടെ
മകൻ ജഡപ്രകാരവും സ്വതന്ത്രയുടെ
മകനോ വാഗ്ദത്തത്താലും ജനിച്ചിരുന്നു. 24
ഇതു സാദൃശ്യമാകുന്നു. ഈ സ്ത്രീകൾ
രണ്ടു നിയമങ്ങൾ അത്രേ; ഒന്നു
സീനായ്മലയിൽനിന്നു ഉണ്ടായി
അടിമകളെ പ്രസവിക്കുന്നു; അതു ഹാഗർ.
25 ഹാഗർ എന്നതു അറബിദേശത്തു
സീനായ്മലയെക്കുറിക്കുന്നു. അതു
ഇപ്പോഴത്തെ യെരൂശലേമിനോടു
ഒക്കുന്നു; അതു തന്റെ മക്കളോടുകൂടെ
അടിമയിലല്ലോ ഇരിക്കുന്നതു.
26 മീതെയുള്ള യെരൂശലേമോ
സ്വതന്ത്രയാകുന്നു. അവൾ തന്നേ
നമ്മുടെ അമ്മ. 27 “പ്രസവിക്കാത്ത
മച്ചിയേ, ആനന്ദിക്ക; നോവുകിട്ടാത്തവളേ,
പൊട്ടി ആർക്കുക; ഏകാകിനിയുടെ
മക്കൾ ഭർത്താവുള്ളവളുടെ
മക്കളെക്കാൾ അധികം” എന്നു
എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 28 നാമോ
സഹോദരന്മാരേ, യിസ്ഹാക്കിനെപ്പോലെ
വാഗ്ദത്തത്താൽ ജനിച്ച മക്കൾ
ആകുന്നു. 29 എന്നാൽ അന്നു
ജഡപ്രകാരം ജനിച്ചവൻ ആത്മപ്രകാരം
ജനിച്ചവനെ ഉപദ്രവിച്ചതുപോലെ
ഇന്നും കാണുന്നു. 30 തിരുവെഴുത്തോ
എന്തുപറയുന്നു ദാസിയെയും മകനെയും
പുറത്താക്കിക്കളക; ദാസിയുടെ മകൻ
സ്വതന്ത്രയുടെ മകനോടുകൂടെ അവകാശി
ആകയില്ല. 31 അങ്ങനെ സഹോദരന്മാരേ,
നാം ദാസിയുടെ മക്കളല്ല സ്വതന്ത്രയുടെ
മക്കളത്രേ.

5 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നായിട്ടു ക്രിസ്തു
നമ്മെ സ്വതന്ത്രരാക്കി; ആകയാൽ
അതിൽ ഉറെച്ചുനില്പിൻ; അടിമനുകത്തിൽ
പിന്നെയും കുടുങ്ങിപ്പോകരുതു.
2 നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന ഏറ്റാൽ
ക്രിസ്തുവിനെക്കൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ഒരു
പ്രയോജനവുമില്ല എന്നു പൗലൊസായ
ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 3 പരിച്ഛേദന
ഏല്ക്കുന്ന ഏതു മനുഷ്യനോടും:
അവൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും
നിവർത്തിപ്പാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ പിന്നെയും സാക്ഷീകരിക്കുന്നു.
4 ന്യായപ്രമാണത്താൽ
നീതീകരിക്കപ്പെടുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്ന
നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടു
വേറുപെട്ടുപോയി; നിങ്ങൾ
കൃപയിൽനിന്നു വീണുപോയി. 5
ഞങ്ങളോ വിശ്വാസത്താൽ നീതി
ലഭിക്കും എന്നുള്ള പ്രത്യാശാനിവൃത്തിയെ
ആത്മാവിനാൽ കാത്തിരിക്കുന്നു. 6
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പരിച്ഛേദനയല്ല
അഗ്രചർമ്മവുമല്ല സ്നേഹത്താൽ
വ്യാപരിക്കുന്ന വിശ്വാസമത്രേ കാര്യം.

7 നിങ്ങൾ നന്നായി ഓടിയിരുന്നു;
സത്യം അനുസരിക്കാതിരിപ്പാൻ
നിങ്ങളെ ആർ തടുത്തു കളഞ്ഞു? 8
ഇങ്ങനെ നിങ്ങളെ അനുസരിപ്പിച്ചതു
നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ പ്രവൃത്തിയല്ല.
9 അസാരം പുളിമാവു പിണ്ഡത്തെ
മുഴുവനും പുളിപ്പിക്കുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു
ഭിന്നാഭിപ്രായമുണ്ടാകയില്ല എന്നു
ഞാൻ കർത്താവിൽ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു;
എന്നാൽ നിങ്ങളെ കലക്കുന്നവൻ
ആരായാലും ശിക്ഷാവിധി ചുമക്കും.
11 ഞാനോ, സഹോദരന്മാരേ,
ഇപ്പോഴും പരിച്ഛേദന പ്രസംഗിക്കുന്നു
എന്നു വരികിൽ ഇനിയും ഉപദ്രവം
സഹിക്കുന്നതു എന്തു? അങ്ങനെ എങ്കിൽ
ക്രൂശിന്റെ ഇടർച്ച നീങ്ങിപ്പോയല്ലോ.
12 നിങ്ങളെ കലഹിപ്പിക്കുന്നവർ
അംഗച്ഛേദം ചെയ്തുകൊണ്ടാൽ
കൊള്ളായിരുന്നു. 13 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നായി
വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; ഈ സ്വാതന്ത്ര്യം
ജഡത്തിന്നു അവസരമാക്കുക മാത്രം
ചെയ്യാതെ സ്നേഹത്താൽ അന്യോന്യം
സേവിപ്പിൻ. 14 കൂട്ടുകാരനെ നിന്നെപ്പോലെ
തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം. എന്നുള്ള
ഏകവാക്യത്തിൽ ന്യായപ്രമാണം
മുഴുവനും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. 15
നിങ്ങൾ അന്യോന്യം കടിക്കയും
തിന്നുകളകയും ചെയ്താലോ ഒരുവനാൽ
ഒരുവൻ ഒടുങ്ങിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 16 ആത്മാവിനെ
അനുസരിച്ചുനടപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾ
ജഡത്തിന്റെ മോഹം നിവർത്തിക്കയില്ല
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നു. 17 ജഡാഭിലാഷം
ആത്മാവിന്നും ആത്മാഭിലാഷം
ജഡത്തിന്നും വിരോധമായിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതു ചെയ്യാതവണ്ണം
അവ തമ്മിൽ പ്രതികൂലമല്ലോ. 18
ആത്മാവിനെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ
കീഴുള്ളവരല്ല. 19 ജഡത്തിന്റെ
പ്രവൃത്തികളോ ദുർന്നടപ്പു, അശുദ്ധി,
ദുഷ്കാമം, വിഗ്രഹാരാധന, 20 ആഭിചാരം,
പക, പിണക്കം, ജാരശങ്ക, ക്രോധം,
ശാഠ്യം, 21 ദ്വന്ദ്വപക്ഷം, ഭിന്നത, അസൂയ,
മദ്യപാനം, വെറിക്കൂത്തു മുതലായവ
എന്നു വെളിവാകുന്നു; ഈ വക
പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ ദൈവരാജ്യം
അവകാശമാക്കുകയില്ല എന്നു ഞാൻ
മുമ്പെ പറഞ്ഞതുപോലെ ഇപ്പോഴും
നിങ്ങളോടു മുൻകൂട്ടി പറയുന്നു. 22
ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്നേഹം,
സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ,
ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വസ്തത,
സൗമ്യത, 23 ഇന്ദ്രിയജയം; ഈ വകെക്കു
വിരോധമായി ഒരു ന്യായപ്രമാണവുമില്ല.
24 ക്രിസ്തുയേശുവിന്നുള്ളവർ ജഡത്തെ
അതിന്റെ രാഗമോഹങ്ങളോടും കൂടെ
ക്രൂശിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 ആത്മാവിനാൽ
നാം ജീവിക്കുന്നു എങ്കിൽ ആത്മാവിനെ
അനുസരിച്ചു നടക്കുകയും ചെയ്ക. 26
നാം അന്യോന്യം പോരിന്നു വിളിച്ചും
അന്യോന്യം അസൂയപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു
വൃഥാഭിമാനികൾ ആകരുതു.

6 സഹോദരന്മാരേ, ഒരു മനുഷ്യൻ
വല്ലതെറ്റിലും അകപ്പെട്ടുപോയെങ്കിൽ
ആത്മികരായ നിങ്ങൾ
അങ്ങനെയുള്ളവനെ സൗമ്യതയുടെ
ആത്മാവിൽ യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തുവിൻ;
നീയും പരീക്ഷയിൽ അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 2 തമ്മിൽ തമ്മിൽ
ഭാരങ്ങളെ ചുമപ്പിൻ; ഇങ്ങനെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ ന്യായപ്രമാണം
നിവർത്തിപ്പിൻ. 3 താൻ അല്പനായിരിക്കെ
മഹാൻ ആകുന്നു എന്നു ഒരുത്തൻ
നിരൂപിച്ചാൽ തന്നെത്താൻ വഞ്ചിക്കുന്നു.

4 ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ പ്രവൃത്തി
ശോധന ചെയ്യട്ടെ; എന്നാൽ അവൻ
തന്റെ പ്രശംസ മറ്റൊരുത്തനെ
കാണിക്കാതെ തന്നിൽ തന്നേ അടക്കി
വെക്കും. 5 ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ
ചുമടു ചുമക്കുമല്ലോ. 6 വചനം
പഠിക്കുന്നവൻ പഠിപ്പിക്കുന്നവന്നു
എല്ലാനന്മയിലും ഓഹരി കൊടുക്കേണം.
7 വഞ്ചനപ്പെടാതിരിപ്പിൻ; ദൈവത്തെ
പരിഹസിച്ചുകൂടാ; മനുഷ്യൻ
വിതെക്കുന്നതു തന്നേ കൊയ്യും.
8 ജഡത്തിൽ വിതെക്കുന്നവൻ
ജഡത്തിൽനിന്നു നാശം കൊയ്യും;
ആത്മാവിൽ വിതെക്കുന്നവൻ
ആത്മാവിൽ നിന്നു നിത്യജീവനെ
കൊയ്യും. (aiōnios g166) 9 നന്മ
ചെയ്കയിൽ നാം മടുത്തുപോകരുതു;
തളർന്നുപോകാഞ്ഞാൽ തക്കസമയത്തു
നാം കൊയ്യും. 10 ആകയാൽ അവസരം
കിട്ടുംപോലെ നാം എല്ലാവർക്കും,
വിശേഷാൽ സഹവിശ്വാസികൾക്കും
നന്മ ചെയ്ക. 11 നോക്കുവിൻ:
എത്ര വലിയ അക്ഷരമായി ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു സ്വന്തകൈകൊണ്ടു തന്നേ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 12 ജഡത്തിൽ
സുമുഖം കാണിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ
ഒക്കെയും ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശുനിമിത്തം
ഉപദ്രവം സഹിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
മാത്രം നിങ്ങളെ പരിച്ഛേദന
ഏല്പാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുന്നു. 13
പരിച്ഛേദനക്കാർ തന്നേയും ന്യായപ്രമാണം
ആചരിക്കുന്നില്ലല്ലോ; നിങ്ങളുടെ
ജഡത്തിൽ പ്രശംസിക്കേണം
എന്നുവെച്ചു നിങ്ങൾ പരിച്ഛേദന
ഏല്പാൻ അവർ ഇച്ഛിക്കുന്നതേയുള്ളു.
14 എനിക്കോ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിൽ
അല്ലാതെ പ്രശംസിപ്പാൻ ഇടവരരുതു;
അവനാൽ ലോകം എനിക്കും ഞാൻ
ലോകത്തിന്നും ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
15 പരിച്ഛേദനയല്ല അഗ്രചർമ്മവുമല്ല പുതിയ
സൃഷ്ടിയത്രേ കാര്യം. 16 ഈ പ്രമാണം
അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന ഏവർക്കും
ദൈവത്തിന്റെ യിസ്രായേലിന്നും
സമാധാനവും കരുണയും ഉണ്ടാകട്ടെ.
17 ഇനി ആരും എനിക്കു പ്രയാസം
വരുത്തരുതു; ഞാൻ യേശുവിന്റെ
ചൂടടയാളം എന്റെ ശരീരത്തിൽ
വഹിക്കുന്നു. 18 സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൃപ നിങ്ങളുടെ ആത്മാവിനോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

എഫെസ്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൗലൊസ്
[എഫെസോസിൽ ഉള്ള]
വിശുദ്ധന്മാരും ക്രിസ്തുയേശുവിലെ
വിശ്വാസികളുമായവർക്കു
എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും
ഉണ്ടാകട്ടെ. 3 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവവും
പിതാവുമായവന് മഹത്വം, അവൻ
ക്രിസ്തുവിൽ നമ്മെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
സകല ആത്മികാനുഗ്രഹത്താലും
അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 നാം
തന്റെ സന്നിധിയിൽ വിശുദ്ധരും
നിഷ്കളങ്കരും ആകേണ്ടതിന്നു അവൻ
ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു മുമ്പെ നമ്മെ
അവനിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കയും 5
തിരുഹിതത്തിന്റെ പ്രസാദപ്രകാരം
യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം നമ്മെ
ദത്തെടുക്കേണ്ടതിന്നു 6 അവൻ
പ്രിയനായവനിൽ നമുക്കു സൗജന്യമായി
നല്കിയ തന്റെ കൃപാമഹത്വത്തിന്റെ
പുകഴ്ചെക്കായി സ്നേഹത്തിൽ നമ്മെ
മുന്നിയമിക്കയും ചെയ്തുവല്ലോ. 7
അവനിൽ നമുക്കു അവന്റെ രക്തത്താൽ
അതിക്രമങ്ങളുടെ മോചനമെന്ന
വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടു. 8 അതു അവൻ
നമുക്കു താൻ ധാരാളമായി കാണിച്ച
കൃപാധനപ്രകാരം സകലജ്ഞാനവും
വിവേകവുമായി നല്കിയിരിക്കുന്നു.
9 അവനിൽ താൻ മുന്നിർണ്ണയിച്ച
തന്റെ പ്രസാദത്തിന്നു തക്കവണ്ണം
തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ മർമ്മം അവൻ
നമ്മോടു അറിയിച്ചു. 10 അതു
സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ളതു എല്ലാം
പിന്നെയും ക്രിസ്തുവിൽ ഒന്നായിച്ചേർക്ക
എന്നിങ്ങനെ കാലസമ്പൂർണ്ണതയിലെ
വ്യവസ്ഥെക്കായിക്കൊണ്ടു തന്നേ. 11
അവനിൽ നാം അവകാശവും പ്രാപിച്ചു,
തന്റെ ഹിതത്തിന്റെ ആലോചനപോലെ
സകലവും പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ 12
നിർണ്ണയപ്രകാരം മുന്നിയമിക്കപ്പെട്ടതു
മുമ്പിൽകൂട്ടി ക്രിസ്തുവിൽ
ആശവെച്ചവരായ ഞങ്ങൾ അവന്റെ
മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കാകേണ്ടതിന്നു
തന്നേ. 13 അവനിൽ നിങ്ങൾക്കും
നിങ്ങളുടെ രക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള
സുവിശേഷം എന്ന സത്യവചനം
നിങ്ങൾ കേൾക്കയും അവനിൽ
വിശ്വസിക്കയും ചെയ്തിട്ടു, 14 തന്റെ
സ്വന്തജനത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നു വേണ്ടി
തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ പുകഴ്ചെക്കായിട്ടു
നമ്മുടെ അവകാശത്തിന്റെ അച്ചാരമായ
വാഗ്ദത്തത്തിൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നു. 15 അതുനിമിത്തം
ഞാനും നിങ്ങൾക്കു കർത്താവായ
യേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെയും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടുമുള്ള
സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടു,
16 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഇടവിടാതെ
സ്തോത്രംചെയ്തു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ
നിങ്ങളെ ഓർത്തുംകൊണ്ടു 17 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ദൈവവും മഹത്വമുള്ള പിതാവുമായവൻ
നിങ്ങൾക്കു തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും
വെളിപ്പാടിന്റെയും ആത്മാവിനെ
തരേണ്ടതിന്നും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയദൃഷ്ടി
പ്രകാശിപ്പിച്ചിട്ടു 18 അവന്റെ വിളിയാലുള്ള
ആശ ഇന്നതെന്നും വിശുദ്ധന്മാരിൽ
അവന്റെ അവകാശത്തിന്റെ മഹിമാധനം
ഇന്നതെന്നും 19 അവന്റെ ബലത്തിൻ
വല്ലഭത്വത്തിന്റെ വ്യാപാരത്താൽ

വിശ്വസിക്കുന്ന നമുക്കുവേണ്ടി
വ്യാപരിക്കുന്ന അവന്റെ ശക്തിയുടെ
അളവറ്റ വലിപ്പം ഇന്നതെന്നും നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.
20 അങ്ങനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിലും
വ്യാപരിച്ചു അവനെ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിക്കയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു 21
എല്ലാ വാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിന്നും
ശക്തിക്കും കർത്തൃത്വത്തിന്നും ഈ
ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല വരുവാനുള്ളതിലും
വിളിക്കപ്പെടുന്ന സകലനാമത്തിന്നും
അത്യന്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും (aiōn g165) 22
സർവ്വവും അവന്റെ കാൽക്കീഴാക്കിവെച്ചു
അവനെ സർവ്വത്തിന്നും മീതെ
തലയാക്കി 23 എല്ലാറ്റിലും എല്ലാം
നിറെക്കുന്നവന്റെ നിറവായിരിക്കുന്ന
അവന്റെ ശരീരമായ സഭെക്കു
കൊടുക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

2 അതിക്രമങ്ങളാലും പാപങ്ങളാലും
മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും
അവൻ ഉയിർപ്പിച്ചു. 2 അവയിൽ
നിങ്ങൾ മുമ്പെ ഈ ലോകത്തിന്റെ
കാലഗതിയെയും ആകാശത്തിലെ
അധികാരത്തിന്നും അനുസരണക്കേടിന്റെ
മക്കളിൽ ഇപ്പോൾ വ്യാപരിക്കുന്ന
ആത്മാവിന്നും അധിപതിയായവനെയും
അനുസരിച്ചു നടന്നു. (aiōn g165) 3
അവരുടെ ഇടയിൽ നാം എല്ലാവരും
മുമ്പെ നമ്മുടെ ജഡമോഹങ്ങളിൽ നടന്നു
ജഡത്തിന്നും മനോവികാരങ്ങൾക്കും
ഇഷ്ടമായതു ചെയ്തുംകൊണ്ടു
മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ പ്രകൃതിയാൽ
കോപത്തിന്റെ മക്കൾ ആയിരുന്നു. 4
കരുണാസമ്പന്നനായ ദൈവമോ നമ്മെ
സ്നേഹിച്ച മഹാസ്നേഹംനിമിത്തം 5
അതിക്രമങ്ങളാൽ മരിച്ചവരായിരുന്ന
നമ്മെ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ജീവിപ്പിക്കയും — കൃപയാലത്രേ
നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു
— 6 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
നമ്മെക്കുറിച്ചുള്ള വാത്സല്യത്തിൽ
തന്റെ കൃപയുടെ അത്യന്തധനത്തെ
വരും കാലങ്ങളിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു
(aiōn g165) 7 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
അവനോടുകൂടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഇരുത്തുകയും
ചെയ്തു. 8 കൃപയാലല്ലോ നിങ്ങൾ
വിശ്വാസംമൂലം രക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു;
അതിന്നും നിങ്ങൾ കാരണമല്ല;
ദൈവത്തിന്റെ ദാനമത്രേയാകുന്നു.
9 ആരും പ്രശംസിക്കാതിരിപ്പാൻ
പ്രവൃത്തികളും കാരണമല്ല. 10
നാം അവന്റെ കൈപ്പണിയായി
സൽപ്രവർത്തികൾക്കായിട്ടു
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരാകുന്നു; നാം
ചെയ്തുപോരേണ്ടതിന്നു ദൈവം
അവ മുന്നൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 11
ആകയാൽ നിങ്ങൾ മുമ്പെ പ്രകൃതിയാൽ
ജാതികളായിരുന്നു; ജഡത്തിൽ കയ്യാലുള്ള
പരിച്ഛേദന ഏറ്റു പരിച്ഛേദനക്കാർ
എന്നു പേരുള്ളവരാൽ അഗ്രചർമ്മക്കാർ
എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു;
12 അക്കാലത്തു നിങ്ങൾ
ക്രിസ്തുവിനെ കൂടാതെയുള്ളവരും
യിസ്രായേൽപൗരതയോടു
സംബന്ധമില്ലാത്തവരും വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ
നിയമങ്ങൾക്കു അന്യരും
പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരും ലോകത്തിൽ
ദൈവമില്ലാത്തവരും ആയിരുന്നു
എന്നു ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 13 മുമ്പെ
ദൂരസ്ഥരായിരുന്ന നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ
രക്തത്താൽ സമീപസ്ഥരായിത്തീർന്നു.
14 അവൻ നമ്മുടെ സമാധാനം;

അവൻ ഇരുപക്ഷത്തെയും ഒന്നാക്കി,
ചട്ടങ്ങളും കല്പനകളുമായ ന്യായപ്രമാണം
എന്ന ശത്രുത്വം തന്റെ ജഡത്താൽ
നീക്കി വേർപ്പാടിന്റെ നടുച്ചുവർ
ഇടിച്ചുകളഞ്ഞതു 15 സമാധാനം
ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടു ഇരുപക്ഷത്തെയും
തന്നിൽ ഒരേ പുതുമനുഷ്യനാക്കി
സൃഷ്ടിപ്പാനും 16 ക്രൂശിന്മേൽവെച്ചു
ശത്രുത്വം ഇല്ലാതാക്കി അതിനാൽ
ഇരുപക്ഷത്തെയും ഏകശരീരത്തിൽ
ദൈവത്തോടു നിരപ്പിപ്പാനും തന്നേ. 17
അവൻ വന്നു ദൂരത്തായിരുന്ന നിങ്ങൾക്കു
സമാധാനവും സമീപത്തുള്ളവർക്കു
സമാധാനവും സുവിശേഷിച്ചു.
18 അവൻമുഖാന്തരം നമുക്കു
ഇരുപക്ഷക്കാർക്കും ഏകാത്മാവിനാൽ
പിതാവിങ്കലേക്കു പ്രവേശനം ഉണ്ടു. 19
ആകയാൽ നിങ്ങൾ ഇനി അന്യന്മാരും
പരദേശികളുമല്ല വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സഹപൗരന്മാരും ദൈവത്തിന്റെ
ഭവനക്കാരുമത്രേ. 20 ക്രിസ്തുയേശു
തന്നേ മൂലക്കല്ലായിരിക്കെ നിങ്ങളെ
അപ്പൊസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും
എന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ
പണിതിരിക്കുന്നു. 21 അവനിൽ
കെട്ടിടം മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നു
കർത്താവിൽ വിശുദ്ധമന്ദിരമായി
വളരുന്നു. 22 അവനിൽ നിങ്ങളെയും
ദൈവത്തിന്റെ നിവാസമാകേണ്ടതിന്നു
ആത്മാവിനാൽ ഒന്നിച്ചു പണിതുവരുന്നു.

3 അതുനിമിത്തം പൗലൊസ് എന്ന
ഞാൻ ജാതികളായ നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു. 2 നിങ്ങൾക്കായി
എനിക്കു ലഭിച്ച ദൈവകൃപയുടെ
വ്യവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു 3 ഞാൻ മീതെ
ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയതുപോലെ
വെളിപ്പാടിനാൽ എനിക്കു ഒരു
മർമ്മം അറിയായ്വന്നു എന്നു
നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. 4 നിങ്ങൾ
അതു വായിച്ചാൽ ക്രിസ്തുവിനെ
സംബന്ധിച്ചുള്ള മർമ്മത്തിൽ എനിക്കുള്ള
ബോധം നിങ്ങൾക്കു ഗ്രഹിക്കാം.
5 ആ മർമ്മം ഇപ്പോൾ അവന്റെ
വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാർക്കും
പ്രവാചകന്മാർക്കും ആത്മാവിനാൽ
വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ പൂർവ്വകാലങ്ങളിൽ
മനുഷ്യർക്കു അറിയായ്വന്നിരുന്നില്ല. 6
അതോ ജാതികൾ സുവിശേഷത്താൽ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ കൂട്ടവകാശികളും
ഏകശരീരസ്ഥരും വാഗ്ദത്തത്തിൽ
പങ്കാളികളും ആകേണം എന്നുള്ളതു
തന്നേ. 7 ആ സുവിശേഷത്തിന്നു
ഞാൻ അവന്റെ ശക്തിയുടെ
വ്യാപാരപ്രകാരം എനിക്കു ലഭിച്ച
ദൈവത്തിന്റെ കൃപാദാനത്താൽ
ശുശ്രൂഷക്കാരനായിത്തീർന്നു. 8 സകല
വിശുദ്ധന്മാരിലും ഏറ്റവും ചെറിയവനായ
എനിക്കു ജാതികളോടു ക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്രമേയധനത്തെക്കുറിച്ചു
പ്രസംഗിപ്പാനും 9 സകലവും സൃഷ്ടിച്ച
ദൈവത്തിൽ അനാദികാലം മുതൽ
മറഞ്ഞുകിടന്ന മർമ്മത്തിന്റെ
വ്യവസ്ഥ ഇന്നതെന്നു എല്ലാവർക്കും
പ്രകാശിപ്പിപ്പാനുമായി ഈ കൃപ
നല്കിയിരിക്കുന്നു. (aiōn g165) 10 അങ്ങനെ
ഇപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വാഴ്ചകൾക്കും
അധികാരങ്ങൾക്കും ദൈവത്തിന്റെ
ബഹുവിധമായ ജ്ഞാനം, 11 അവൻ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ
നിവർത്തിച്ച അനാദിനിർണ്ണയപ്രകാരം
സഭമുഖാന്തരം അറിയായ്വരുന്നു. (aiōn g165)
12 അവനിൽ ആശ്രയിച്ചിട്ടു അവങ്കലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ നമുക്കു ധൈര്യവും
പ്രവേശനവും ഉണ്ടു. 13 അതുകൊണ്ടു
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിക്കുന്ന

കഷ്ടങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മഹത്വമാകയാൽ
അവനിമിത്തം അധൈര്യപ്പെട്ടുപോകരുതു
എന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14
അതുനിമിത്തം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലും
ഭൂമിയിലുമുള്ള സകല കുടുംബത്തിന്നും
15 പേർ വരുവാൻ കാരണമായ
പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുട്ടുകുത്തുന്നു.
16 അവൻ തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ
ധനത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം അവന്റെ
ആത്മാവിനാൽ നിങ്ങൾ അകത്തെ
മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ചു ശക്തിയോടെ
ബലപ്പെടേണ്ടതിന്നും 17 ക്രിസ്തു
വിശ്വാസത്താൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
വസിക്കേണ്ടതിന്നും വരം നല്കേണം
എന്നും നിങ്ങൾ സ്നേഹത്തിൽ
വേരൂന്നി അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരായി
18 വീതിയും നീളവും ഉയരവും
ആഴവും എന്തു എന്നു സകല
വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ ഗ്രഹിപ്പാനും
19 പരിജ്ഞാനത്തെ കവിയുന്ന
ക്രിസ്തുവിൻ സ്നേഹത്തെ അറിവാനും
പ്രാപ്തരാകയും ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ
നിറവിനോളം നിറഞ്ഞുവരികയും
വേണം എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 20
എന്നാൽ നാം ചോദിക്കുന്നതിലും
നിനെക്കുന്നതിലും അത്യന്തം പരമായി
ചെയ്‌വാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന
ശക്തിയാൽ കഴിയുന്നവന്നു 21 സഭയിലും
ക്രിസ്തുയേശുവിലും എന്നേക്കും
തലമുറതലമുറയായും മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ.
ആമേൻ. (aiōn g165)

4 കർത്തൃസേവനിമിത്തം
ബദ്ധനായിരിക്കുന്ന ഞാൻ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: നിങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിക്കു യോഗ്യമാംവണ്ണം
2 പൂർണ്ണവിനയത്തോടും സൗമ്യതയോടും
ദീർഘക്ഷമയോടുംകൂടെ നടക്കയും
സ്നേഹത്തിൽ അന്യോന്യം
പൊറുക്കയും 3 ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത
സമാധാനബന്ധത്തിൽ കാപ്പാൻ
ശ്രമിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. 4 നിങ്ങളെ
വിളിച്ചപ്പോൾ ഏകപ്രത്യാശെക്കായി
നിങ്ങളെ വിളിച്ചതുപോലെ ശരീരം
ഒന്നു, ആത്മാവു ഒന്നു, 5 കർത്താവു
ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്നു, സ്നാനം
ഒന്നു, എല്ലാവർക്കും മീതെയുള്ളവനും 6
എല്ലാവരിലും കൂടി വ്യാപരിക്കുന്നവനും
എല്ലാവരിലും ഇരിക്കുന്നവനുമായി
എല്ലാവർക്കും ദൈവവും പിതാവുമായവൻ
ഒരുവൻ. 7 എന്നാൽ നമ്മിൽ
ഓരോരുത്തന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാനത്തിന്റെ അളവിന്നു ഒത്തവണ്ണം
കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. 8 അതുകൊണ്ടു:
“അവൻ ബദ്ധന്മാരെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു
പോയി ഉയരത്തിൽ കയറി മനുഷ്യർക്കു
ദാനങ്ങളെ കൊടുത്തു” എന്നു പറയുന്നു.
9 കയറി എന്നതിനാൽ അവൻ ഭൂമിയുടെ
അധോഭാഗങ്ങളിലേക്കു ഇറങ്ങി എന്നു
വരുന്നില്ലയോ? 10 ഇറങ്ങിയവൻ
സകലത്തെയും നിറെക്കേണ്ടതിന്നു
സ്വർഗ്ഗാധിസ്വർഗ്ഗത്തിന്നു മീതെ
കയറിയവനും ആകുന്നു. 11 അവൻ
ചിലരെ അപ്പൊസ്തലന്മാരായും
ചിലരെ പ്രവാചകന്മാരായും ചിലരെ
സുവിശേഷകന്മാരായും ചിലരെ
ഇടയന്മാരായും ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരായും
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു; 12 അതു
നാം എല്ലാവരും വിശ്വാസത്തിലും
ദൈവപുത്രനെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിലുമുള്ള ഐക്യതയും
തികഞ്ഞ പുരുഷത്വവും ക്രിസ്തുവിന്റെ
സമ്പൂർണ്ണതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവും
പ്രാപിക്കുവോളം 13 വിശുദ്ധന്മാരുടെ
യഥാസ്ഥാനത്വത്തിന്നായുള്ള
ശുശ്രൂഷയുടെ വേലെക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെ
ശരീരത്തിന്റെ ആത്മികവർദ്ധനെക്കും

ആകുന്നു. 14 അങ്ങനെ നാം
ഇനി മനുഷ്യരുടെ ചതിയാലും
ഉപായത്താലും തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന
തന്ത്രങ്ങളിൽ കുടുങ്ങിപ്പോകുവാൻ
തക്കവണ്ണം ഉപദേശത്തിന്റെ ഓരോ
കാറ്റിനാൽ അലഞ്ഞുഴലുന്ന ശിശുക്കൾ
ആയിരിക്കാതെ 15 സ്നേഹത്തിൽ
സത്യം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു ക്രിസ്തു
എന്ന തലയോളം സകലത്തിലും
വളരുവാൻ ഇടയാകും. 16 ശരീരം
മുഴുവനും യുക്തമായി ചേർന്നും
ഏകീഭവിച്ചും ഓരോ അംഗത്തിന്റെ
അതതു വ്യാപാരത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
ഉതവി ലഭിപ്പാനുള്ള ഏതു സന്ധിയാലും
സ്നേഹത്തിലുള്ള വർദ്ധനെക്കായി
അവനിൽ നിന്നു വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു.
17 ആകയാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ
സാക്ഷീകരിച്ചു പറയുന്നതു എന്തെന്നാൽ:
ജാതികൾ തങ്ങളുടെ വ്യർത്ഥബുദ്ധി
അനുസരിച്ചു നടക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ ഇനി നടക്കരുതു. 18 അവർ
അന്ധബുദ്ധികളായി അജ്ഞാനം
നിമിത്തം, ഹൃദയകാഠിന്യം നിമിത്തം
തന്നേ, 19 ദൈവത്തിന്റെ ജീവനിൽ
നിന്നു അകന്നു മനം തഴമ്പിച്ചു പോയവർ
ആകയാൽ അത്യാഗ്രഹത്തോടെ
സകല അശുദ്ധിയും പ്രവർത്തിപ്പാൻ
ദുഷ്കാമത്തിന്നു തങ്ങളെത്തന്നേ
ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 20 നിങ്ങളോ യേശുവിൽ
സത്യം ഉള്ളതുപോലെ അവനെക്കുറിച്ചു
കേട്ടു അവനിൽ ഉപദേശം ലഭിച്ചു
എങ്കിൽ 21 ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു
ഇങ്ങനെയല്ല പഠിച്ചതു. 22
മുമ്പിലത്തെ നടപ്പു സംബന്ധിച്ചു
ചതിമോഹങ്ങളാൽ വഷളായിപ്പോകുന്ന
പഴയ മനുഷ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചു 23 നിങ്ങളുടെ
ഉള്ളിലെ ആത്മാവു സംബന്ധമായി
പുതുക്കം പ്രാപിച്ചു 24 സത്യത്തിന്റെ
ഫലമായ നീതിയിലും വിശുദ്ധിയിലും
ദൈവാനുരൂപമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട
പുതുമനുഷ്യനെ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ.
25 ആകയാൽ ഭോഷ്കു ഉപേക്ഷിച്ചു
ഓരോരുത്തൻ താന്താന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു
സത്യം സംസാരിപ്പിൻ; നാം തമ്മിൽ
അവയവങ്ങളല്ലോ. 26 കോപിച്ചാൽ
പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പിൻ. സൂര്യൻ
അസ്തമിക്കുവോളം നിങ്ങൾ കോപം
വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കരുതു. 27 പിശാചിന്നു
ഇടം കൊടുക്കരുതു. 28 കള്ളൻ ഇനി
കക്കാതെ മുട്ടുള്ളവന്നു ദാനം ചെയ്‌വാൻ
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു കൈകൊണ്ടു
നല്ലതു പ്രവർത്തിച്ചു അദ്ധ്വാനിക്കയത്രേ
വേണ്ടതു. 29 കേൾക്കുന്നവർക്കു കൃപ
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ആവശ്യംപോലെ
ആത്മികവർദ്ധനെക്കായി നല്ല
വാക്കല്ലാതെ ആകാത്തതു ഒന്നും
നിങ്ങളുടെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടരുതു.
30 ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു; അവനാലല്ലോ
നിങ്ങൾക്കു വീണ്ടെടുപ്പുനാളിന്നായി
മുദ്രയിട്ടിരിക്കുന്നതു. 31 എല്ലാ കൈപ്പും
കോപവും ക്രോധവും കൂറ്റാരവും
ദൂഷണവും സകലദുർഗ്ഗുണവുമായി
നിങ്ങളെ വിട്ടു ഒഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ.
32 നിങ്ങൾ തമ്മിൽ ദയയും
മനസ്സലിവുമുള്ളവരായി ദൈവം
ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളോടു
ക്ഷമിച്ചതുപോലെ അന്യോന്യം ക്ഷമിപ്പിൻ.

5 ആകയാൽ പ്രിയമക്കൾ എന്നപോലെ
ദൈവത്തെ അനുകരിപ്പിൻ. 2
ക്രിസ്തുവും നിങ്ങളെ സ്നേഹിച്ചു നമുക്കു
വേണ്ടി തന്നെത്താൻ ദൈവത്തിന്നു
സൗരഭ്യവാസനയായ വഴിപാടും
യാഗവുമായി അർപ്പിച്ചതുപോലെ
സ്നേഹത്തിൽ നടപ്പിൻ. 3 ദുർന്നടപ്പും
യാതൊരു അശുദ്ധിയും അത്യാഗ്രഹവും

നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പേർ പറകപോലും
അരുതു; 4 അങ്ങനെ ആകുന്നു
വിശുദ്ധന്മാർക്കു ഉചിതം. ചീത്തത്തരം,
പൊട്ടച്ചൊൽ, കളിവാക്കു ഇങ്ങനെ
ചേർച്ചയല്ലാത്തവ ഒന്നും അരുതു;
സ്തോത്രമത്രേ വേണ്ടതു. 5
ദുർന്നടപ്പുകാരൻ, അശുദ്ധൻ,
വിഗ്രഹാരാധിയായ ദ്രവ്യാഗ്രഹി
ഇവർക്കു ആർക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെയും
ദൈവത്തിന്റെയും രാജ്യത്തിൽ
അവകാശമില്ല എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 6 വ്യർത്ഥവാക്കുകളാൽ
ആരും നിങ്ങളെ ചതിക്കരുതു; ഈ
വക നിമിത്തമല്ലോ ദൈവകോപം
അനുസരണം കെട്ടവരുടെ മേൽ വരുന്നു. 7
നിങ്ങൾ അവരുടെ കൂട്ടാളികൾ ആകരുതു.
8 മുമ്പെ നിങ്ങൾ ഇരുളായിരുന്നു;
ഇപ്പോഴോ കർത്താവിൽ വെളിച്ചം
ആകുന്നു. 9 കർത്താവിന്നു പ്രസാദമായതു
എന്തെന്നു പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടു
വെളിച്ചത്തിലുള്ളവരായി
നടന്നുകൊൾവിൻ. 10 സകല
സല്ഗുണവും നീതിയും സത്യവുമല്ലോ
വെളിച്ചത്തിന്റെ ഫലം. 11 ഇരുട്ടിന്റെ
നിഷ്ഫലപ്രവൃത്തികളിൽ കൂട്ടാളികൾ
ആകരുതു; അവയെ ശാസിക്ക അത്രേ
വേണ്ടതു. 12 അവർ ഗൂഢമായി ചെയ്യുന്നതു
പറവാൻ പോലും ലജ്ജയാകുന്നു.
13 അവയെ ശാസിക്കുമ്പോഴോ
സകലത്തെയും കുറിച്ചു വെളിച്ചത്താൽ
ബോധം വരും; ബോധം വരുന്നതെല്ലാം
വെളിച്ചംപോലെ തെളിവല്ലോ. 14
അതുകൊണ്ടു: “ഉറങ്ങുന്നവനേ,
ഉണർന്നു മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ
നിന്നു എഴുന്നേൽക്ക; എന്നാൽ
ക്രിസ്തു നിന്റെ മേൽ പ്രകാശിക്കും”
എന്നു ചൊല്ലുന്നു. 15 ആകയാൽ
സൂക്ഷ്മത്തോടെ, അജ്ഞാനികളായിട്ടല്ല
ജ്ഞാനികളായിട്ടത്രേ നടപ്പാൻ
നോക്കുവിൻ. 16 ഇതു
ദുഷ്കാലമാകയാൽ സമയം തക്കത്തിൽ
ഉപയോഗിച്ചുകൊൾവിൻ. 17
ബുദ്ധിഹീനരാകാതെ കർത്താവിന്റെ
ഇഷ്ടം ഇന്നതെന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊൾവിൻ.
18 വീഞ്ഞു കുടിച്ചു മത്തരാകരുതു;
അതിനാൽ ദുർന്നടപ്പു ഉണ്ടാകുമല്ലോ.
ആത്മാവു നിറഞ്ഞവരായി
സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും 19 സ്തുതികളാലും
ആത്മിക ഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ
സംസാരിച്ചും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ
കർത്താവിന്നു പാടിയും കീർത്തനം
ചെയ്തും 20 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
ദൈവവും പിതാവുമായവന്നു
എല്ലായ്പോഴും എല്ലാറ്റിന്നുവേണ്ടിയും
സ്തോത്രം ചെയ്തുകൊൾവിൻ. 21
ക്രിസ്തുവിന്റെ ഭയത്തിൽ അന്യോന്യം
കീഴ്പെട്ടിരിപ്പിൻ. 22 ഭാര്യമാരേ,
കർത്താവിന്നു എന്നപോലെ സ്വന്ത
ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ. 23
ക്രിസ്തു ശരീരത്തിന്റെ രക്ഷിതാവായി
സഭെക്കു തലയാകുന്നതുപോലെ
ഭർത്താവു ഭാര്യക്കു തലയാകുന്നു.
24 എന്നാൽ സഭ ക്രിസ്തുവിന്നു
കീഴടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ
ഭാര്യമാരും ഭർത്താക്കന്മാർക്കു
സകലത്തിലും കീഴടങ്ങിയിരിക്കേണം.
25 ഭർത്താക്കന്മാരേ, ക്രിസ്തുവും
സഭയെ സ്നേഹിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ. 26
അവൻ അവളെ വചനത്തോടുകൂടിയ
ജലസ്നാനത്താൽ വെടിപ്പാക്കി
വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നും 27 കറ,
ചുളുക്കം മുതലായതു ഒന്നും ഇല്ലാതെ
സഭയെ ശുദ്ധയും നിഷ്കളങ്കയുമായി
തനിക്കു തന്നേ തേജസ്സോടെ

മുന്നിറുത്തേണ്ടതിന്നും തന്നെത്താൻ
അവൾക്കു വേണ്ടി ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. 28
അവ്വണ്ണം ഭർത്താക്കന്മാരും തങ്ങളുടെ
ഭാര്യമാരെ സ്വന്ത ശരീരങ്ങളെപ്പോലെ
സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഭാര്യയെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ തന്നെത്താൻ
സ്നേഹിക്കുന്നു. 29 ആരും തന്റെ
ജഡത്തെ ഒരുനാളും പകെച്ചിട്ടില്ലല്ലോ;
ക്രിസ്തുവും സഭയെ ചെയ്യുന്നതുപോലെ
അതിനെ പോറ്റി പുലർത്തുകയത്രേ
ചെയ്യുന്നതു. 30 നാം അവന്റെ ശരീരത്തിന്റെ
അവയവങ്ങളല്ലോ. 31 അതു നിമിത്തം
ഒരു മനുഷ്യൻ അപ്പനെയും അമ്മയെയും
വിട്ടു ഭാര്യയോടു പറ്റിച്ചേരും; ഇരുവരും ഒരു
ദേഹമായിത്തീരും. 32 ഈ മർമ്മം വലിയതു;
ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെയും സഭയെയും
ഉദ്ദേശിച്ചത്രേ പറയുന്നതു. 33 എന്നാൽ
നിങ്ങളും അങ്ങനെ തന്നേ ഓരോരുത്തൻ
താന്താന്റെ ഭാര്യയെ തന്നെപ്പോലെ തന്നേ
സ്നേഹിക്കേണം. ഭാര്യയോ ഭർത്താവിനെ
ഭയപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

6 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെ
കർത്താവിൽ അനുസരിപ്പിൻ;
അതു ന്യായമല്ലോ. 2 "നിനക്കു
നന്മ ഉണ്ടാകുവാനും നീ ഭൂമിയിൽ
ദീർഘായുസ്സോടിരിപ്പാനും 3 നിന്റെ
അപ്പനെയും അമ്മയെയും ബഹുമാനിക്ക"
എന്നതു വാഗ്ദത്തത്തോടുകൂടിയ
ആദ്യകല്പന ആകുന്നു. 4 പിതാക്കന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ മക്കളെ കോപിപ്പിക്കാതെ
കർത്താവിന്റെ ബാലശിക്ഷയിലും
പാത്ഥ്യോപദേശത്തിലും പോറ്റി
വളർത്തുവിൻ. 5 ദാസന്മാരേ,
ജഡപ്രകാരം യജമാനന്മാരായവരെ
ക്രിസ്തുവിനെപ്പോലെ തന്നേ
ഹൃദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയിൽ
ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൂടെ
അനുസരിപ്പിൻ. 6 മനുഷ്യരെ
പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ
ദൃഷ്ടിസേവയാൽ അല്ല, ക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസന്മാരെപ്പോലെ ദൈവേഷ്ടം മനസ്സോടെ
ചെയ്തും 7 മനുഷ്യരെയല്ല കർത്താവിനെ
തന്നേ പ്രീതിയോടെ സേവിച്ചുംകൊണ്ടു
അനുസരിപ്പിൻ. 8 ദാസനോ സ്വതന്ത്രനോ
ഓരോരുത്തൻ ചെയ്യുന്ന നന്മെക്കു
കർത്താവിൽനിന്നു പ്രതിഫലം പ്രാപിക്കും
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
9 യജമാനന്മാരേ, അവരുടെയും
നിങ്ങളുടെയും യജമാനൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഉണ്ടെന്നും അവന്റെ പക്കൽ മുഖപക്ഷം
ഇല്ലെന്നും അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു അങ്ങനെ
തന്നേ അവരോടു പെരുമാറുകയും
ഭീഷണിവാക്കു ഒഴിക്കയും ചെയ്വിൻ.
10 ഒടുവിൽ കർത്താവിലും അവന്റെ
അമിതബലത്തിലും ശക്തിപ്പെടുവിൻ.
11 പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളോടു
എതിർത്തുനില്പാൻ കഴിയേണ്ടതിന്നു
ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വായുധവർഗ്ഗം
ധരിച്ചുകൊൾവിൻ. 12 നമുക്കു
പോരാട്ടം ഉള്ളതു ജഡരക്തങ്ങളോടല്ല,
വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും
ഈ അന്ധകാരത്തിന്റെ
ലോകാധിപതികളോടും
സ്വർല്ലോകങ്ങളിലെ ദുഷ്ടാത്മസേനയോടും
അത്രേ. (aiōn g165) 13 അതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ ദുർദ്ദിവസത്തിൽ എതിർപ്പാനും
സകലവും സമാപിച്ചിട്ടു ഉറെച്ചു നില്പാനും
കഴിയേണ്ടതിന്നു ദൈവത്തിന്റെ
സർവ്വായുധവർഗ്ഗം എടുത്തുകൊൾവിൻ.
14 നിങ്ങളുടെ അരെക്കു സത്യം കെട്ടിയും
നീതി എന്ന കവചം ധരിച്ചും 15
സമാധാനസുവിശേഷത്തിന്നായുള്ള
ഒരുക്കം 16 കാലിന്നു ചെരിപ്പാക്കിയും
എല്ലാറ്റിന്നും മീതെ ദുഷ്ടന്റെ തീയമ്പുകളെ
ഒക്കെയും കെടുക്കുവാന്തക്കതായ
വിശ്വാസം എന്ന പരിച എടുത്തുകൊണ്ടും

നില്പിൻ. 17 രക്ഷ എന്ന ശിരസ്ത്രവും
ദൈവവചനം എന്ന ആത്മാവിന്റെ
വാളും കൈക്കൊൾവിൻ. 18
സകലപ്രാർത്ഥനയാലും യാചനയാലും
ഏതു നേരത്തും ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും
അതിന്നായി ജാഗരിച്ചുംകൊണ്ടു
സകലവിശുദ്ധന്മാർക്കും എനിക്കുംവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥനയിൽ പൂർണ്ണസ്ഥിരത
കാണിപ്പിൻ. 19 ഞാൻ ചങ്ങല ധരിച്ചു
സ്ഥാനാപതിയായി സേവിക്കുന്ന
സുവിശേഷത്തിന്റെ മർമ്മം
പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ അറിയിപ്പാൻ എന്റെ
വായി തുറക്കുമ്പോൾ എനിക്കു
വചനം നല്കപ്പെടേണ്ടതിന്നും 20
ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുംവണ്ണം
അതിൽ പ്രാഗത്ഭ്യത്തോടെ
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
21 ഞാൻ എങ്ങനെ ഇരിക്കുന്നു
എന്നു എന്റെ അവസ്ഥ നിങ്ങളും
അറിയേണ്ടതിന്നു പ്രിയ സഹോദരനും
കർത്താവിൽ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനുമായ
തിഹിക്കോസ് നിങ്ങളോടു സകലവും
അറിയിക്കും. 22 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ
വസ്തുത അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി
ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 23 പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ നിന്നും
സഹോദരന്മാർക്കു സമാധാനവും
വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ സ്നേഹവും
ഉണ്ടാകട്ടെ. 24 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെ അക്ഷയമായി
സ്നേഹിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും കൂടെ കൃപ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഫിലിപ്യർ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദാസന്മാരായ
പൗലൊസും തിമൊഥെയൊസും
ഫിലിപ്പിയിൽ ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
സകലവിശുദ്ധന്മാർക്കും
അദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കും ശുശ്രൂഷകന്മാർക്കും
കൂടെ എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
3 ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും
വേണ്ടി കഴിക്കുന്ന സകലപ്രാർത്ഥനയിലും
എപ്പോഴും സന്തോഷത്തോടെ
പ്രാർത്ഥിച്ചും 4 നിങ്ങളിൽ നല്ല പ്രവൃത്തിയെ
ആരംഭിച്ചവൻ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നാളോളം അതിനെ തികെക്കും എന്നു
ഉറപ്പായി വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 5
ഒന്നാം നാൾമുതൽ ഇതുവരെയും
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കുള്ള കൂട്ടായ്മനിമിത്തം
6 ഞാൻ നിങ്ങളെ ഓർക്കുമ്പോൾ
ഒക്കെയും എന്റെ ദൈവത്തിന്നു
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7 കൃപയിൽ
എനിക്കു കൂട്ടാളികളായ നിങ്ങളെ
ഒക്കെയും എന്റെ ബന്ധനങ്ങളിലും
സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിലും
സ്ഥിരീകരണത്തിലും ഞാൻ എന്റെ
ഹൃദയത്തിൽ വഹിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
അങ്ങനെ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കുറിച്ചു
വിചാരിക്കുന്നതു എനിക്കു ന്യായമല്ലോ.
8 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ആർദ്രതയോടെ
ഞാൻ നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ
എത്ര വാഞ്ഛരിക്കുന്നു എന്നതിന്നു
ദൈവം സാക്ഷി. 9 നിങ്ങളുടെ സ്നേഹം
മേല്ക്കുമേൽ പരിജ്ഞാനത്തിലും
സകലവിവേകത്തിലും വർദ്ധിച്ചു
വന്നിട്ടു 10 നിങ്ങൾ ഭേദാഭേദങ്ങളെ
വിവേചിപ്പാറാകേണം എന്നും
ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിലേക്കു നിർമ്മലന്മാരും
ഇടർച്ചയില്ലാത്തവരും 11 ദൈവത്തിന്റെ
മഹത്വത്തിന്നും പുകഴ്ചെക്കുമായിട്ടു
യേശുക്രിസ്തുവിനാൽ നീതിഫലം
നിറഞ്ഞവരുമായി തീരേണം എന്നും
ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 12
സഹോദരന്മാരേ, എനിക്കു ഭവിച്ചതു
സുവിശേഷത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കു
കാരണമായിത്തീർന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 13 എന്റെ
ബന്ധനങ്ങൾ ക്രിസ്തുനിമിത്തമാകുന്നു
എന്നു അകമ്പടിപട്ടാളത്തിൽ ഒക്കെയും
ശേഷം എല്ലാവർക്കും തെളിവായി
വരികയും 14 സഹോദരന്മാർ മിക്കപേരും
എന്റെ ബന്ധനങ്ങളാൽ കർത്താവിൽ
ധൈര്യം പൂണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ വചനം
ഭയംകൂടാതെ പ്രസ്താവിപ്പാൻ അധികം
തുനിയുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. 15
ചിലർ ക്രിസ്തുവിനെ അസൂയയും
പിണക്കവുംനിമിത്തം പ്രസംഗിക്കുന്നു; 16
ചിലരോ നല്ല മനസ്സോടെ തന്നേ. അവർ
സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രതിവാദത്തിന്നായിട്ടു
ഞാൻ ഇവിടെ കിടക്കുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞിട്ടു അതു സ്നേഹത്താൽ
ചെയ്യുന്നു. 17 മറ്റവരോ എന്റെ
ബന്ധനങ്ങളിൽ എനിക്കു ക്ലേശം
വരുത്തുവാൻ ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു
നിർമ്മലതയോടെയല്ല ശാഠ്യത്താൽ
അത്രേ ക്രിസ്തുവിനെ പ്രസംഗിക്കുന്നതു.
18 പിന്നെ എന്തു? നാട്യമായിട്ടോ
പരമാർത്ഥമായിട്ടോ ഏതുവിധമായാലും
ക്രിസ്തുവിനെ അല്ലോ പ്രസംഗിക്കുന്നതു.
ഇതിൽ ഞാൻ സന്തോഷിക്കുന്നു;
ഇനിയും സന്തോഷിക്കും. 19 നിങ്ങളുടെ
പ്രാർത്ഥനയാലും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ആത്മാവിന്റെ സഹായത്താലും അതു
എനിക്കു രക്ഷാകാരണമായിത്തീരും
എന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. 20 അങ്ങനെ

ഞാൻ ഒന്നിലും ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ
പൂർണ്ണധൈര്യം പൂണ്ടു ക്രിസ്തു
എന്റെ ശരീരത്തിങ്കൽ ജീവനാൽ
ആകട്ടെ മരണത്താൽ ആകട്ടെ
എപ്പോഴും എന്നപോലെ ഇപ്പോഴും
മഹിമപ്പെടുകേയുള്ളു എന്നു
പ്രതീക്ഷിക്കയും പ്രത്യാശിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 21 എനിക്കു ജീവിക്കുന്നതു
ക്രിസ്തുവും മരിക്കുന്നതു ലാഭവും
ആകുന്നു. 22 എന്നാൽ ജഡത്തിൽ
ജീവിക്കുന്നതിനാൽ എന്റെ
വേലെക്കു ഫലം വരുമെങ്കിൽ ഏതു
തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ടു എന്നു ഞാൻ
അറിയുന്നില്ല. 23 ഇവ രണ്ടിനാലും
ഞാൻ ഞെരുങ്ങുന്നു; വിട്ടുപിരിഞ്ഞു
ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ഇരിപ്പാൻ എനിക്കു
കാംക്ഷയുണ്ടു; അതു അത്യുത്തമമല്ലോ. 24
എന്നാൽ ഞാൻ ജഡത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു
നിങ്ങൾനിമിത്തം ഏറെ ആവശ്യം. 25
ഇങ്ങനെ ഉറെച്ചുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും
സന്തോഷത്തിന്നുമായി തന്നേ ഞാൻ
ജീവനോടിരിക്കും എന്നും നിങ്ങളോടു
എല്ലാവരോടുംകൂടെ ഇരിക്കും എന്നും
അറിയുന്നു. 26 അങ്ങനെ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ മടങ്ങിവരുന്നതിനാൽ
എന്നെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കുള്ള പ്രശംസ
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ വർദ്ധിപ്പാൻ
ഇടയാകും. 27 ഞാൻ നിങ്ങളെ വന്നു
കണ്ടിട്ടോ ദൂരത്തിരുന്നു നിങ്ങളുടെ
അവസ്ഥ കേട്ടിട്ടോ നിങ്ങൾ ഏകാത്മാവിൽ
നിലനിന്നു എതിരാളികളാൽ ഒന്നിലും
കുലുങ്ങിപ്പോകാതെ ഏകമനസ്സോടെ
സുവിശേഷത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്നായി
പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു എന്നു
ഗ്രഹിക്കേണ്ടതിന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷത്തിന്നു യോഗ്യമാംവണ്ണം
മാത്രം നടപ്പിൻ. 28 ഇതു അവരുടെ
നാശത്തിന്നും നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കും
ഒരു അടയാളമാകുന്നു; 29 അതു ദൈവം
തന്നേ വെച്ചതാകുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ
വിശ്വസിപ്പാൻ മാത്രമല്ല അവന്നു വേണ്ടി
കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാനും കൂടെ നിങ്ങൾക്കു
വരം നല്കിയിരിക്കുന്നു. 30 നിങ്ങൾ
എങ്കൽ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ എന്നെക്കുറിച്ചു
കേൾക്കുന്നതുമായ അതേ പോരാട്ടം
നിങ്ങൾക്കും ഉണ്ടല്ലോ.

2 ക്രിസ്തുവിൽ വല്ല പ്രബോധനവും
ഉണ്ടെങ്കിൽ, സ്നേഹത്തിന്റെ വല്ല
ആശ്വാസവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ആത്മാവിന്റെ
വല്ല കൂട്ടായ്മയും ഉണ്ടെങ്കിൽ, വല്ല
ആർദ്രതയും മനസ്സലിവും ഉണ്ടെങ്കിൽ,
2 നിങ്ങൾ ഏകമനസ്സുള്ളവരായി
ഏകസ്നേഹം പൂണ്ടു ഐകമത്യപ്പെട്ടു
ഏകഭാവമുള്ളവരായി ഇങ്ങനെ എന്റെ
സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കുവിൻ. 3
ശാഠ്യത്താലോ ദുരഭിമാനത്താലോ
ഒന്നും ചെയ്യാതെ താഴ്മയോടെ
ഓരോരുത്തൻ മറ്റുള്ളവനെ തന്നെക്കാൾ
ശ്രേഷ്ഠൻ എന്നു എണ്ണിക്കൊൾവിൻ.
4 ഓരോരുത്തൻ സ്വന്തഗുണമല്ല
മറ്റുള്ളവന്റെ ഗുണവും കൂടെ നോക്കേണം.
5 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ഭാവം
തന്നേ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ.
6 അവൻ ദൈവരൂപത്തിൽ
ഇരിക്കെ ദൈവത്തോടുള്ള സമത്വം
മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു
വിചാരിക്കാതെ 7 ദാസരൂപം എടുത്തു
മനുഷ്യസാദൃശ്യത്തിലായി തന്നെത്താൻ
ഒഴിച്ചു വേഷത്തിൽ മനുഷ്യനായി വിളങ്ങി
8 തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി മരണത്തോളം
ക്രൂശിലെ മരണത്തോളം തന്നേ,
അനുസരണമുള്ളവനായിത്തീർന്നു. 9
അതുകൊണ്ടു ദൈവവും അവനെ ഏറ്റവും
ഉയർത്തി സകലനാമത്തിന്നും മേലായ
നാമം നല്കി; 10 അങ്ങനെ യേശുവിന്റെ

നാമത്തിങ്കൽ സ്വർല്ലോകരുടെയും
ഭൂലോകരുടെയും അധോലോകരുടെയും
മുഴങ്കാൽ ഒക്കെയും മടങ്ങുകയും
11 എല്ലാനാവും “യേശുക്രിസ്തു
കർത്താവു” എന്നു പിതാവായ
ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നായി
ഏറ്റുപറകയും ചെയ്യേണ്ടിവരും. 12
അതുകൊണ്ടു, പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ
എല്ലായ്പോഴും അനുസരിച്ചതുപോലെ
ഞാൻ അരികത്തിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമല്ല
ഇന്നു ദൂരത്തിരിക്കുമ്പോൾ ഏറ്റവും
അധികമായി ഭയത്തോടും വിറയലോടും
കൂടെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷെക്കായി
പ്രവർത്തിപ്പിൻ. 13 ഇച്ഛിക്ക എന്നതും
പ്രവർത്തിക്ക എന്നതും നിങ്ങളിൽ
ദൈവമല്ലോ തിരുവുള്ളം ഉണ്ടായിട്ടു
പ്രവർത്തിക്കുന്നതു. 14 വക്രതയും
കോട്ടവുമുള്ള തലമുറയുടെ നടുവിൽ
നിങ്ങൾ അനിന്ദ്യരും പരമാർത്ഥികളും
ദൈവത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കമക്കളും
ആകേണ്ടതിന്നു എല്ലാം പിറുപിറുപ്പും
വാദവും കൂടാതെ ചെയ്‍വിൻ. 15
അവരുടെ ഇടയിൽ നിങ്ങൾ ജീവന്റെ
വചനം പ്രമാണിച്ചുകൊണ്ടു ലോകത്തിൽ
ജ്യോതിസ്സുകളെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു.
16 അങ്ങനെ ഞാൻ ഓടിയതും
അദ്ധ്വാനിച്ചതും വെറുതെയായില്ല
എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ നാളിൽ
എനിക്കു പ്രശംസ ഉണ്ടാകും. 17
എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം എന്ന
യാഗം അർപ്പിക്കുന്ന ശുശ്രൂഷയിൽ
എന്റെ രക്തം ഒഴിക്കേണ്ടിവന്നാലും
ഞാൻ സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങളോടു
എല്ലാവരോടും കൂടെ സന്തോഷിക്കും.
18 അങ്ങനെ തന്നേ നിങ്ങളും
സന്തോഷിപ്പിൻ; എന്നോടുകൂടെ
സന്തോഷിപ്പിൻ; 19 എന്നാൽ
നിങ്ങളുടെ വസ്തുത അറിഞ്ഞിട്ടു
എനിക്കു മനം തണുക്കേണ്ടതിന്നു
തിമൊഥെയൊസിനെ വേഗത്തിൽ
അങ്ങോട്ടു അയക്കാം എന്നു കർത്താവായ
യേശുവിൽ ഞാൻ ആശിക്കുന്നു. 20
നിങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു പരമാർത്ഥമായി
കരുതുവാൻ തുല്യചിത്തനായി എനിക്കു
മറ്റാരുമില്ല. 21 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കാര്യമല്ല സ്വന്ത കാര്യമത്രേ എല്ലാവരും
നോക്കുന്നു. 22 അവനോ മകൻ അപ്പന്നു
ചെയ്യുന്നതുപോലെ എന്നോടുകൂടെ
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
സേവചെയ്തു എന്നുള്ള അവന്റെ
സിദ്ധത നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 23
ആകയാൽ എന്റെ കാര്യം എങ്ങനെ
ആകും എന്നു അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഞാൻ
അവനെ അയപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. 24
ഞാനും വേഗം വരും എന്നു കർത്താവിൽ
ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. 25 എന്നാൽ
എന്റെ സഹോദരനും കൂട്ടുവേലക്കാരനും
സഹഭടനും നിങ്ങളുടെ ദൂതനും എന്റെ
ബുദ്ധിമുട്ടിന്നു ശുശ്രൂഷിച്ചവനുമായ
എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിനെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ അയക്കുന്നതു ആവശ്യം
എന്നു എനിക്കു തോന്നി. 26 അവൻ
നിങ്ങളെ എല്ലാവരെയും കാണ്മാൻ
വാഞ്ഛിച്ചും താൻ ദീനമായി കിടന്നു
എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടതുകൊണ്ടു
വ്യസനിച്ചുമിരുന്നു. 27 അവൻ ദീനം പിടിച്ചു
മരിപ്പാറായിരുന്നു സത്യം; എങ്കിലും ദൈവം
അവനോടു കരുണചെയ്തു; അവനോടു
മാത്രമല്ല, എനിക്കു ദുഃഖത്തിന്മേൽ
ദുഃഖം വരാതിരിപ്പാൻ എന്നോടും കരുണ
ചെയ്തു. 28 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
അവനെ വീണ്ടും കണ്ടു സന്തോഷിപ്പാനും
എനിക്കു ദുഃഖം കുറവാനും ഞാൻ
അവനെ അധികം ജാഗ്രതയോടെ
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 29 അവനെ
കർത്താവിൽ പൂർണ്ണസന്തോഷത്തോടെ

കൈക്കൊൾവിൻ; ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ
ബഹുമാനിപ്പിൻ. 30 എനിക്കു
വേണ്ടിയുള്ള നിങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷയുടെ
കുറവു തീർപ്പാനല്ലോ അവൻ
തന്റെ പ്രാണനെപ്പോലും കരുതാതെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ വേലനിമിത്തം
മരണത്തോളം ആയ്പോയതു.

3 ഒടുവിൽ എന്റെ സഹോദരന്മാരേ,
കർത്താവിൽ സന്തോഷിപ്പിൻ.
അതേ കാര്യം നിങ്ങൾക്കു പിന്നെയും
എഴുതുന്നതിൽ എനിക്കു മടുപ്പില്ല;
നിങ്ങൾക്കു അതു ഉറപ്പുമാകുന്നു 2
നായ്ക്കളെ സൂക്ഷിപ്പിൻ; ആകാത്ത
വേലക്കാരെ സൂക്ഷിപ്പിൻ; വിച്ഛേദനക്കാരെ
സൂക്ഷിപ്പിൻ. 3 നാമല്ലോ പരിച്ഛേദനക്കാർ;
ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു
ആരാധിക്കയും ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
പ്രശംസിക്കയും ജഡത്തിൽ
ആശ്രയിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന
നാം തന്നേ. 4 പക്ഷേ എനിക്കു
ജഡത്തിലും ആശ്രയിപ്പാൻ വകയുണ്ടു;
മറ്റാർക്കാനും ജഡത്തിൽ ആശ്രയിക്കാം
എന്നു തോന്നിയാൽ എനിക്കു
അധികം; 5 എട്ടാം നാളിൽ പരിച്ഛേദന
ഏറ്റവൻ; യിസ്രായേൽജാതിക്കാരൻ;
ബെന്യമീൻ ഗോത്രക്കാരൻ;
എബ്രായരിൽനിന്നു ജനിച്ച എബ്രായൻ;
ന്യായപ്രമാണം സംബന്ധിച്ചു പരീശൻ;
6 ശുഷ്കാന്തി സംബന്ധിച്ചു സഭയെ
ഉപദ്രവിച്ചവൻ; ന്യായപ്രമാണത്തിലെ
നീതി സംബന്ധിച്ചു അനിന്ദ്യൻ. 7
എങ്കിലും എനിക്കു ലാഭമായിരുന്നതു
ഒക്കെയും ഞാൻ ക്രിസ്തുനിമിത്തം
ചേതം എന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നു. 8
അത്രയുമല്ല, എന്റെ കർത്താവായ
ക്രിസ്തുയേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതനിമിത്തം
ഞാൻ ഇപ്പോഴും എല്ലാം ചേതം
എന്നു എണ്ണുന്നു. 9 ഞാൻ
ക്രിസ്തുവിനെ നേടേണ്ടതിന്നും
ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്നുള്ള എന്റെ
സ്വന്തനീതിയല്ല, ക്രിസ്തുവിങ്കലുള്ള
വിശ്വാസംമൂലം ദൈവം
വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു നൽകുന്ന
നീതി തന്നേ ലഭിച്ചു 10 അവനിൽ
ഇരിക്കേണ്ടതിന്നും അവന്റെ മരണത്തോടു
അനുരൂപപ്പെട്ടിട്ടു അവനെയും
അവന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ
ശക്തിയെയും 11 അവന്റെ
കഷ്ടാനുഭവങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മയെയും
അനുഭവിച്ചറിയേണ്ടതിന്നും ഇങ്ങനെ
വല്ലവിധേനയും മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നുള്ള പുനരുത്ഥാനം
പ്രാപിക്കേണം എന്നുവെച്ചും ഞാൻ
അവന്റെനിമിത്തം എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു
ചവറു എന്നു എണ്ണുന്നു. 12 ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു
എന്നോ തികഞ്ഞവനായി എന്നോ
അല്ല, ഞാൻ ക്രിസ്തുയേശുവിനാൽ
പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
എനിക്കും അതു പിടിക്കാമോ എന്നുവെച്ചു
പിന്തുടരുന്നതേയുള്ളു. 13 സഹോദരന്മാരേ,
ഞാൻ പിടിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
നിരൂപിക്കുന്നില്ല. 14 ഒന്നു ഞാൻ ചെയ്യുന്നു:
പിമ്പിലുള്ളതു മറന്നും മുമ്പിലുള്ളതിന്നു
ആഞ്ഞുംകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
ദൈവത്തിന്റെ പരമവിളിയുടെ
വിരുതിന്നായി ലാക്കിലേക്കു ഓടുന്നു.
15 നമ്മിൽ തികഞ്ഞവർ ഒക്കെയും
ഇങ്ങനെ തന്നേ ചിന്തിച്ചുകൊൾക;
വല്ലതിലും നിങ്ങൾ വേറെ വിധമായി
ചിന്തിച്ചാൽ ദൈവം അതുവും നിങ്ങൾക്കു
വെളിപ്പെടുത്തിത്തരും. 16 എന്നാൽ
നാം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന പരിജ്ഞാനം
തന്നേ അനുസരിച്ചുനടക്കുക.
17 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
എല്ലാവരും എന്നെ അനുകരിപ്പിൻ;

ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കു കാണിച്ച
മാതൃകപ്രകാരം നടക്കുന്നവരെയും
കുറിക്കൊൾവിൻ. 18 ഞാൻ പലപ്പോഴും
നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതുപോലെ
അനേകർ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശിന്നു
ശത്രുക്കളായി നടക്കുന്നു എന്നു
ഇപ്പോൾ കരഞ്ഞുംകൊണ്ടു പറയുന്നു.
19 അവരുടെ അവസാനം നാശം;
അവരുടെ ദൈവം വയറു; ലജ്ജയായതിൽ
അവർക്കു മാനം തോന്നുന്നു; അവർ
ഭൂമിയിലുള്ളതു ചിന്തിക്കുന്നു. 20
നമ്മുടെ പൗരത്വമോ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ആകുന്നു; അവിടെനിന്നു കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തു രക്ഷിതാവായി വരും
എന്നു നാം കാത്തിരിക്കുന്നു. 21 അവൻ
സകലവും തനിക്കു കീഴ്പെടുത്തുവാൻ
കഴിയുന്ന തന്റെ വ്യാപാരശക്തികൊണ്ടു
നമ്മുടെ താഴ്ചയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ
മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തോടു അനുരൂപമായി
രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും.

4 അതുകൊണ്ടു എന്റെ
പ്രിയരും വാഞ്ഛിതരുമായ
സഹോദരന്മാരേ, എന്റെ സന്തോഷവും
കിരീടവുമായുള്ളോരേ, ഇങ്ങനെ
കർത്താവിൽ നിലനില്പിൻ, പ്രിയമുള്ളവരേ.
2 കർത്താവിൽ ഏകചിന്തയോടിരിപ്പാൻ
ഞാൻ യുവൊദ്യയെയും സുന്തുകയെയും
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 സാക്ഷാൽ
ഇണയാളിയായുള്ളോവേ, അവർക്കു
തുണ നില്ക്കേണം എന്നു ഞാൻ
നിന്നോടും അപേക്ഷിക്കുന്നു;
ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേരുള്ള ക്ലേമന്ത്
മുതലായ എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരുമായി
ആ സ്ത്രീകൾ എന്നോടുകൂടെ
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
പോരാടിയിരിക്കുന്നു. 4 കർത്താവിൽ
എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ;
സന്തോഷിപ്പിൻ എന്നു ഞാൻ പിന്നെയും
പറയുന്നു. 5 നിങ്ങളുടെ സൗമ്യത
സകലമനുഷ്യരും അറിയട്ടെ; കർത്താവു
വരുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു. 6
ഒന്നിനെക്കുറിച്ചും വിചാരപ്പെടരുതു;
എല്ലാറ്റിലും പ്രാർത്ഥനയാലും
അപേക്ഷയാലും നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ
സ്തോത്രത്തോടുകൂടെ ദൈവത്തോടു
അറിയിക്കയത്രേ വേണ്ടതു. 7 എന്നാൽ
സകലബുദ്ധിയെയും കവിയുന്ന ദൈവ
സമാധാനം നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെയും
നിനവുകളെയും ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ
കാക്കും. 8 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ,
സത്യമായതു ഒക്കെയും ഘനമായതു
ഒക്കെയും നീതിയായതു ഒക്കെയും
നിർമ്മലമായതു ഒക്കെയും രമ്യമായതു
ഒക്കെയും സല്ക്കീർത്തിയായതു
ഒക്കെയും സൽഗുണമോ പുകഴ്ചയോ
അതു ഒക്കെയും ചിന്തിച്ചുകൊൾവിൻ.
9 എന്നോടു പഠിച്ചും ഗ്രഹിച്ചും
കേട്ടും കണ്ടുമുള്ളതു പ്രവർത്തിപ്പിൻ;
എന്നാൽ സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 10 നിങ്ങൾ
പിന്നെയും എനിക്കു വേണ്ടി വിചാരിപ്പാൻ
തുടങ്ങിയതിനാൽ ഞാൻ കർത്താവിൽ
വളരെ സന്തോഷിച്ചു; മുമ്പെ തന്നേ
നിങ്ങൾക്കു വിചാരമുണ്ടായിരുന്നു.
എങ്കിലും അവസരം കിട്ടിയില്ല. 11
ബുദ്ധിമുട്ടു നിമിത്തമല്ല ഞാൻ
പറയുന്നതു; ഉള്ള അവസ്ഥയിൽ
അലംഭാവത്തോടിരിപ്പാൻ ഞാൻ
പഠിച്ചിട്ടുണ്ടു. 12 താഴ്ചയിൽ ഇരിപ്പാനും
സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും എനിക്കു
അറിയാം; തൃപ്തനായിരിപ്പാനും
വിശന്നിരിപ്പാനും സമൃദ്ധിയിൽ ഇരിപ്പാനും
ബുദ്ധിമുട്ടു അനുഭവിപ്പാനും എല്ലാം
ഞാൻ ശീലിച്ചിരിക്കുന്നു. 13 എന്നെ
ശക്തനാക്കുന്നവൻമുഖാന്തരം ഞാൻ
സകലത്തിന്നും മതിയാകുന്നു. 14

എങ്കിലും എന്റെ കഷ്ടതയിൽ നിങ്ങൾ
കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചതു നന്നായി. 15
ഫിലിപ്പ്യരേ, സുവിശേഷഘോഷണത്തിന്റെ
ആരംഭത്തിൽ ഞാൻ
മക്കെദൊന്യയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടാറെ
നിങ്ങൾ മാത്രമല്ലാതെ ഒരു സഭയും
വരവുചെലവുകാര്യത്തിൽ എന്നോടു
കൂട്ടായ്മ കാണിച്ചില്ല എന്നു നിങ്ങളും
അറിയുന്നു. 16 തെസ്സലൊനീക്ക്യയിലും
എന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടു തീർപ്പാൻ നിങ്ങൾ
ഒന്നു രണ്ടു വട്ടം അയച്ചുതന്നുവല്ലോ. 17
ഞാൻ ദാനം ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നല്ല,
നിങ്ങളുടെ കണക്കിലേക്കു ഏറുന്ന
ഫലം അത്രേ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു. 18
ഇപ്പോൾ എനിക്കു വേണ്ടുന്നതു എല്ലാം
ഉണ്ടു; സമൃദ്ധിയായുമിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ
അയച്ചുതന്നതു സൗരഭ്യവാസനയായി
ദൈവത്തിന്നു പ്രസാദവും
സുഗ്രാഹ്യവുമായ യാഗമായി
എപ്പഫ്രൊദിത്തൊസിന്റെ കയ്യാൽ ഞാൻ
പ്രതിഗ്രഹിച്ചു തൃപ്തനായിരിക്കുന്നു.
19 എന്റെ ദൈവമോ നിങ്ങളുടെ
ബുദ്ധിമുട്ടു ഒക്കെയും മഹത്വത്തോടെ
തന്റെ ധനത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ പൂർണ്ണമായി
തീർത്തുതരും. 20 നമ്മുടെ ദൈവവും
പിതാവുമായവന്നു എന്നെന്നേക്കും
മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165) 21 ക്രിസ്തു
യേശുവിൽ ഓരോ വിശുദ്ധനെയും
വന്ദനം ചെയ്വിൻ. എന്നോടുകൂടെയുള്ള
സഹോദരന്മാർ നിങ്ങളെ വന്ദനം
ചെയ്യുന്നു. 22 വിശുദ്ധന്മാർ
എല്ലാവരും വിശേഷാൽ കൈസരുടെ
അരമനയിലുള്ളവരും നിങ്ങളെ
വന്ദനം ചെയ്യുന്നു. 23 കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

കൊലൊസ്സ്യർ

1 ദൈവേഷ്ടത്താൽ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസും
സഹോദരനായ തിമൊഥെയോസും
കൊലൊസ്സ്യയിലുള്ള വിശുദ്ധന്മാരും
ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസ്ത
സഹോദരന്മാരുമായവർക്കു
എഴുതുന്നതു: 2 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3
സുവിശേഷത്തിന്റെ സത്യവചനത്തിൽ
നിങ്ങൾ മുമ്പു കേട്ടതായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന
പ്രത്യാശനിമിത്തം, 4 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തെയും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടും നിങ്ങൾക്കുള്ള
സ്നേഹത്തെയും കുറിച്ചു ഞങ്ങൾ കേട്ടിട്ടു
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കയിൽ
എപ്പോഴും 5 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പിതാവായ
ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 6
ആ സുവിശേഷം സർവ്വലോകത്തിലും
എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കലും
എത്തി; നിങ്ങൾ ദൈവകൃപയെ
യഥാർത്ഥമായി കേട്ടറിഞ്ഞ നാൾമുതൽ
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ എന്നപോലെ
സർവ്വലോകത്തിലും ഫലം കായിച്ചും
വർദ്ധിച്ചും വരുന്നു. 7 ഇങ്ങനെ നിങ്ങൾ
ഞങ്ങളുടെ പ്രിയ സഹഭൃത്യനായ
എപ്പഫ്രാസിനോടു പഠിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ;
8 അവൻ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വസ്ത ശുശ്രൂഷകനും
നിങ്ങൾക്കു ആത്മാവിനാലുള്ള സ്നേഹം
ഞങ്ങളോടു അറിയിച്ചവനും ആകുന്നു.
9 അതുകൊണ്ടു ഞങ്ങൾ അതു കേട്ട
നാൾ മുതൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ഇടവിടാതെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 10
നിങ്ങൾ പൂർണ്ണപ്രസാദത്തിന്നായി
കർത്താവിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം നടന്നു,
ആത്മികമായ സകല ജ്ഞാനത്തിലും
വിവേകത്തിലും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞുവരേണം
എന്നും സകല സൽപ്രവൃത്തിയിലും
ഫലം കായിച്ചു ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
പരിജ്ഞാനത്തിൽ വളരേണമെന്നും
11 സകല സഹിഷ്ണതെക്കും
ദീർഘക്ഷമെക്കുമായി അവന്റെ
മഹത്വത്തിന്റെ വല്ലഭത്വത്തിന്നു
ഒത്തവണ്ണം പൂർണ്ണശക്തിയോടെ
ബലപ്പെടേണമെന്നും 12 വിശുദ്ധന്മാർക്കു
വെളിച്ചത്തിലുള്ള അവകാശത്തിന്നായി
നമ്മെ പ്രാപ്തന്മാരാക്കുകയും 13 നമ്മെ
ഇരുട്ടിന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നു
വിടുവിച്ചു തന്റെ സ്നേഹസ്വരൂപനായ
പുത്രന്റെ രാജ്യത്തിലാക്കിവെക്കുകയും
ചെയ്ത പിതാവിന്നു സന്തോഷത്തോടെ
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നവരാകേണം
എന്നും അപേക്ഷിക്കുന്നു. 14
അവനിൽ നമുക്കു പാപമോചനമെന്ന
വീണ്ടെടുപ്പു ഉണ്ടു. 15 അവൻ
അദൃശ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിമയും
സർവ്വസൃഷ്ടിക്കും ആദ്യജാതനും
ആകുന്നു. 16 സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും
ഭൂമിയിലുള്ളതും ദൃശ്യമായതും
അദൃശ്യമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ
ആകട്ടെ കർത്തൃത്വങ്ങൾ ആകട്ടെ
വാഴ്ചകൾ ആകട്ടെ അധികാരങ്ങൾ
ആകട്ടെ സകലവും അവൻ
മുഖാന്തരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു; അവൻ
മുഖാന്തരവും അവന്നായിട്ടും സകലവും
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 17 അവൻ
സർവ്വത്തിന്നും മുമ്പെയുള്ളവൻ; അവൻ
സകലത്തിന്നും ആധാരമായിരിക്കുന്നു.
18 അവൻ സഭ എന്ന ശരീരത്തിന്റെ
തലയും ആകുന്നു; സകലത്തിലും
താൻ മുമ്പനാകേണ്ടതിന്നു അവൻ

ആരംഭവും മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
ആദ്യനായി എഴുന്നേറ്റവനും ആകുന്നു.
19 അവനിൽ സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും
വസിപ്പാനും 20 അവൻ ക്രൂശിൽ ചൊരിഞ്ഞ
രക്തംകൊണ്ടു അവൻമുഖാന്തരം
സമാധാനം ഉണ്ടാക്കി, ഭൂമിയിലുള്ളതോ
സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതോ സകലത്തെയും
അവനെക്കൊണ്ടു തന്നോടു നിരപ്പിപ്പാനും
പിതാവിന്നു പ്രസാദം തോന്നി. 21 മുമ്പെ
ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ മനസ്സുകൊണ്ടു
അകന്നവരും ശത്രുക്കളുമായിരുന്ന
നിങ്ങളെ 22 അവന്റെ മുമ്പിൽ വിശുദ്ധരും
നിഷ്കളങ്കരും കുറ്റമില്ലാത്തവരുമായി
നിറുത്തേണ്ടതിന്നു അവൻ ഇപ്പോൾ തന്റെ
ജഡശരീരത്തിൽ തന്റെ മരണത്താൽ
നിരപ്പിച്ചു. 23 ആകാശത്തിൻകീഴെ
സകലസൃഷ്ടികളുടെയും ഇടയിൽ
ഘോഷിച്ചും പൗലോസ് എന്ന ഞാൻ
ശുശ്രൂഷകനായിത്തീർന്നും നിങ്ങൾ
കേട്ടുമിരിക്കുന്ന സുവിശേഷത്തിന്റെ
പ്രത്യാശയിൽനിന്നു നിങ്ങൾ
ഇളകാതെ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടവരും
സ്ഥിരതയുള്ളവരുമായി വിശ്വാസത്തിൽ
നിലനിന്നുകൊണ്ടാൽ അങ്ങനെ
അവന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കും. 24
ഇപ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു
വേണ്ടിയുള്ള കഷ്ടാനുഭവങ്ങളിൽ
സന്തോഷിച്ചു ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങളിൽ
കുറവായുള്ളതു എന്റെ ജഡത്തിൽ
സഭയായ അവന്റെ ശരീരത്തിന്നുവേണ്ടി
പൂരിപ്പിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
ദൈവം എനിക്കു നല്കിയിരിക്കുന്ന
ഉദ്യോഗപ്രകാരം ദൈവവചനഘോഷണം
നിവർത്തിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ സഭയുടെ
ശുശ്രൂഷകനായിരിക്കുന്നു. 26 അതു
പൂർവ്വകാലങ്ങൾക്കും തലമുറകൾക്കും
മറഞ്ഞുകിടന്ന മർമ്മം എങ്കിലും
ഇപ്പോൾ അവന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (aiōn g165) 27 അവരോടു
ജാതികളുടെ ഇടയിൽ ഈ മർമ്മത്തിന്റെ
മഹിമാധനം എന്തെന്നു അറിയിപ്പാൻ
ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമായി; ആ മർമ്മം
മഹത്വത്തിന്റെ പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തു
നിങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു തന്നേ.
28 അവനെ ഞങ്ങൾ അറിയിക്കുന്നതിൽ
ഏതു മനുഷ്യനെയും ക്രിസ്തുവിൽ
തികഞ്ഞവനായി നിറുത്തേണ്ടതിന്നു
ഏതു മനുഷ്യനെയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും
ഏതു മനുഷ്യനോടും സകല
ജ്ഞാനത്തോടും കൂടെ ഉപദേശിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 29 അതിന്നായി ഞാൻ
എന്നിൽ ബലത്തോടെ വ്യാപരിക്കുന്ന
അവന്റെ വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം
പോരാടിക്കൊണ്ടു അദ്ധ്വാനിക്കുന്നു.

2 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യയിലുള്ളവർക്കും
ജഡത്തിൽ എന്റെ മുഖം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത
എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി, 2 അവർ
ക്രിസ്തുവെന്ന ദൈവമർമ്മത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനവും വിവേകപൂർണ്ണതയുടെ
സമ്പത്തും പ്രാപിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
സ്നേഹത്തിൽ ഏകീഭവിച്ചിട്ടു
ഹൃദയങ്ങൾക്കു ആശ്വാസം ലഭിക്കേണം
എന്നുവെച്ചു ഞാൻ എത്ര വലിയ
പോരാട്ടം കഴിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിവാൻ ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു.
3 അവനിൽ ജ്ഞാനത്തിന്റെയും
പരിജ്ഞാനത്തിന്റെയും നിക്ഷേപങ്ങൾ
ഒക്കെയും ഗുപ്തമായിട്ടു ഇരിക്കുന്നു.
4 വശീകരണവാക്കുകൊണ്ടു ആരും
നിങ്ങളെ ചതിക്കാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു
പറയുന്നു. 5 ഞാൻ ശരീരംകൊണ്ടു
ദൂരസ്ഥനെങ്കിലും ആത്മാവുകൊണ്ടു
നിങ്ങളോടു കൂടെയുള്ളവനായി നിങ്ങളുടെ
ക്രമവും ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള
വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയും കണ്ടു
സന്തോഷിക്കുന്നു. 6 ആകയാൽ നിങ്ങൾ

കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിനെ
കൈക്കൊണ്ടതുപോലെ അവന്റെ
കൂട്ടായ്മയിൽ നടപ്പിൻ; 7 അവനിൽ
വേരൂന്നിയും ആത്മികവർദ്ധന പ്രാപിച്ചും
നിങ്ങൾക്കു ഉപദേശിച്ചുതന്നതിന്നു
ഒത്തവണ്ണം വിശ്വാസത്താൽ
ഉറെച്ചും സ്തോത്രത്തിൽ കവിഞ്ഞും
ഇരിപ്പിൻ. 8 തത്വജ്ഞാനവും
വെറും വഞ്ചനയുംകൊണ്ടു ആരും
നിങ്ങളെ കവർന്നുകളയാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിപ്പിൻ; അതു മനുഷ്യരുടെ
സമ്പ്രദായത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം,
ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾക്കു
ഒത്തവണ്ണം അല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിന്നു
ഒത്തവണ്ണമുള്ളതല്ല. 9 അവനിലല്ലോ
ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വസമ്പൂർണ്ണതയും
ദേഹരൂപമായി വസിക്കുന്നതു. 10
എല്ലാവാഴ്ചെക്കും അധികാരത്തിന്നും
തലയായ അവനിൽ നിങ്ങൾ
പരിപൂർണ്ണരായിരിക്കുന്നു. 11
അവനിൽ നിങ്ങൾക്കു ക്രിസ്തുവിന്റെ
പരിച്ഛേദനയാൽ ജഡശരീരം
ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞതിനാൽ തന്നേ
കൈകൊണ്ടല്ലാത്ത പരിച്ഛേദനയും ലഭിച്ചു.
12 സ്നാനത്തിൽ നിങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ
അടക്കപ്പെടുകയും അവനെ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ച
ദൈവത്തിന്റെ വ്യാപാരശക്തിയിലുള്ള
വിശ്വാസത്താൽ അവനോടുകൂടെ
നിങ്ങളും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കയും
ചെയ്തു, 13 അതിക്രമങ്ങളിലും നിങ്ങളുടെ
ജഡത്തിന്റെ അഗ്രചർമ്മത്തിലും
മരിച്ചവരായിരുന്ന നിങ്ങളെയും അവൻ,
അവനോടുകൂടെ ജീവിപ്പിച്ചു; 14
അതിക്രമങ്ങൾ ഒക്കെയും നമ്മോടു
ക്ഷമിച്ചു ചട്ടങ്ങളാൽ നമുക്കു വിരോധവും
പ്രതികൂലവുമായിരുന്ന കയ്യെഴുത്തു
മായിച്ചു ക്രൂശിൽ തറെച്ചു നടുവിൽനിന്നു
നീക്കിക്കളഞ്ഞു; 15 വാഴ്ചകളെയും
അധികാരങ്ങളെയും ആയുധവർഗ്ഗം
വെപ്പിച്ചു ക്രൂശിൽ അവരുടെമേൽ
ജയോത്സവം കൊണ്ടാടി അവരെ
പരസ്യമായ കാഴ്ചയാക്കി. 16
അതുകൊണ്ടു ഭക്ഷണപാനങ്ങൾ
സംബന്ധിച്ചോ പെരുനാൾ വാവു
ശബ്ബത്ത് എന്നീ കാര്യത്തിലോ
ആരും നിങ്ങളെ വിധിക്കരുതു.
17 ഇവ വരുവാനിരുന്നവയുടെ
നിഴലത്രേ; ദേഹം എന്നതോ
ക്രിസ്തുവിന്നുള്ളതു. 18 താഴ്മയിലും
ദൂതന്മാരെ ആരാധിക്കുന്നതിലും രസിച്ചു
സ്വന്തദർശനങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കയും
തന്റെ ജഡമനസ്സിനാൽ വെറുതെ
ചീർക്കയും തലയെ മുറുകെ
പിടിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
ആരും നിങ്ങളെ വിരുതു തെറ്റിക്കരുതു.
19 തലയായവനിൽ നിന്നല്ലോ ശരീരം
മുഴുവൻ സന്ധികളാലും ഞരമ്പുകളാലും
ചൈതന്യം ലഭിച്ചും ഏകീഭവിച്ചും
ദൈവികമായ വളർച്ച പ്രാപിക്കുന്നു.
20 നിങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ലോകത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ
സംബന്ധിച്ചു മരിച്ചു എങ്കിൽ
ലോകത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവരെപ്പോലെ 21
മാനുഷകല്പനകൾക്കും ഉപദേശങ്ങൾക്കും
അനുസരണയായി: പിടിക്കരുതു,
രുചിക്കരുതു, തൊടരുതു എന്നുള്ള
ചട്ടങ്ങൾക്കു കീഴ്പെടുന്നതു എന്തു?
22 ഇതെല്ലാം ഉപയോഗത്താൽ
നശിച്ചു പോകുന്നതത്രേ. 23 അതു
ഒക്കെയും സ്വേച്ഛാരാധനയിലും
താഴ്മയിലും ശരീരത്തിന്റെ ഉപേക്ഷയിലും
രസിക്കുന്നവർക്കു ജ്ഞാനത്തിന്റെ
പേരു മാത്രമുള്ളതു; ജഡാഭിലാഷം
അടക്കുവാനോ പ്രയോജനമുള്ളതല്ല.

3 ആകയാൽ നിങ്ങൾ
ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
ക്രിസ്തുദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു
ഇരിക്കുന്നിടമായ ഉയരത്തിലുള്ളതു
അന്വേഷിപ്പിൻ. 2 ഭൂമിയിലുള്ളതല്ല
ഉയരത്തിലുള്ളതു തന്നേ ചിന്തിപ്പിൻ.
3 നിങ്ങൾ മരിച്ചു നിങ്ങളുടെ ജീവൻ
ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ദൈവത്തിൽ
മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 4 നമ്മുടെ
ജീവനായ ക്രിസ്തു വെളിപ്പെടുമ്പോൾ
നിങ്ങളും അവനോടുകൂടെ തേജസ്സിൽ
വെളിപ്പെടും. 5 ആകയാൽ ദുർന്നടപ്പു,
അശുദ്ധി, അതിരാഗം, ദുർമ്മോഹം,
വിഗ്രഹാരാധനയായ അത്യാഗ്രഹം
ഇങ്ങനെ ഭൂമിയിലുള്ള നിങ്ങളുടെ
അവയവങ്ങളെ മരിപ്പിപ്പിൻ. 6 ഈ
വകനിമിത്തം ദൈവകോപം അനുസരണം
കെട്ടവരുടെമേൽ വരുന്നു. 7 അവയിൽ
ജീവിച്ചിരുന്ന കാലം നിങ്ങളും മുമ്പെ
അവയിൽ നടന്നുപോന്നു. 8 ഇപ്പോഴോ
നിങ്ങളും കോപം, ക്രോധം, ഈർഷ്യ,
വായിൽനിന്നു വരുന്ന ദൂഷണം,
ദുർഭാഷണം ഇവ ഒക്കെയും വിട്ടുകളവിൻ.
9 അന്യോന്യം ഭോഷ്കു പറയരുതു;
നിങ്ങൾ പഴയമനുഷ്യനെ അവന്റെ
പ്രവൃത്തികളോടുകൂടെ ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞു,
10 തന്നെ സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ പ്രതിമപ്രകാരം
പരിജ്ഞാനത്തിന്നായി പുതുക്കം
പ്രാപിക്കുന്ന പുതിയ മനുഷ്യനെ
ധരിച്ചിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 11 അതിൽ
യവനനും യെഹൂദനും എന്നില്ല,
പരിച്ഛേദനയും അഗ്രചർമ്മവും
എന്നില്ല, ബർബ്ബരൻ, ശകൻ, ദാസൻ,
സ്വതന്ത്രൻ എന്നുമില്ല; ക്രിസ്തുവത്രേ
എല്ലാവരിലും എല്ലാം ആകുന്നു.
12 അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
വൃതന്മാരും വിശുദ്ധന്മാരും പ്രിയരുമായി
മനസ്സലിവു, ദയ, താഴ്മ, സൗമ്യത,
ദീർഘക്ഷമ എന്നിവ ധരിച്ചുകൊണ്ടു 13
അന്യോന്യം പൊറുക്കയും ഒരുവനോടു
ഒരുവന്നു വഴക്കുണ്ടായാൽ തമ്മിൽ
ക്ഷമിക്കയും ചെയ്വിൻ; കർത്താവു
നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ നിങ്ങളും
ചെയ്വിൻ. 14 എല്ലാറ്റിന്നും മീതെ
സമ്പൂർണ്ണതയുടെ ബന്ധമായ സ്നേഹം
ധരിപ്പിൻ. 15 ക്രിസ്തുവിന്റെ സമാധാനം
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ വാഴട്ടെ;
അതിന്നല്ലോ നിങ്ങൾ ഏകശരീരമായി
വിളിക്കപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നതു;
നന്ദിയുള്ളവരായും ഇരിപ്പിൻ. 16
സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതികളാലും
ആത്മികഗീതങ്ങളാലും തമ്മിൽ
പഠിപ്പിച്ചും ബുദ്ധിയുപദേശിച്ചും
നന്ദിയോടെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
ദൈവത്തിന്നു പാടിയും ഇങ്ങനെ
ക്രിസ്തുവിന്റെ വചനം ഐശ്വര്യമായി
സകലജ്ഞാനത്തോടുംകൂടെ നിങ്ങളിൽ
വസിക്കട്ടെ. 17 വാക്കിനാലോ
ക്രിയയാലോ എന്തു ചെയ്താലും
സകലവും കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ ചെയ്തും അവൻമുഖാന്തരം
പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം
പറഞ്ഞുംകൊണ്ടിരിപ്പിൻ. 18 ഭാര്യമാരേ,
നിങ്ങളുടെ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു
കർത്താവിൽ ഉചിതമാകുംവണ്ണം
കീഴടങ്ങുവിൻ. 19 ഭർത്താക്കന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ സ്നേഹിപ്പിൻ;
അവരോടു കൈപ്പായിരിക്കയുമരുതു.
20 മക്കളേ, നിങ്ങളുടെ അമ്മയപ്പന്മാരെ
സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ.
ഇതു കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ
കണ്ടാൽ പ്രസാദകരമല്ലോ. 21
പിതാക്കന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ മക്കൾ
അധൈര്യപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവരെ കോപിപ്പിക്കരുതു. 22 ദാസന്മാരേ,

ജഡപ്രകാരമുള്ള യജമാനന്മാരെ സകലത്തിലും അനുസരിപ്പിൻ; മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ദൃഷ്ടിസേവകളാലല്ല കർത്താവിനെ ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു ഹൃദയത്തിന്റെ ഏകാഗ്രതയോടെ അത്രേ അനുസരിക്കേണ്ടതു.
23 നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതു ഒക്കെയും മനുഷ്യർക്കെന്നല്ല കർത്താവിന്നു എന്നപോലെ മനസ്സോടെ ചെയ്‌വിൻ.
24 അവകാശമെന്ന പ്രതിഫലം കർത്താവു തരും എന്നറിഞ്ഞു കർത്താവായ ക്രിസ്തുവിനെ സേവിപ്പിൻ.
25 അന്യായം ചെയ്യുന്നവൻ താൻ ചെയ്ത അന്യായത്തിന്നു ഒത്തതു പ്രാപിക്കും; മുഖപക്ഷം ഇല്ല.

4 യജമാനന്മാരേ, നിങ്ങൾക്കും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യജമാനൻ ഉണ്ടു എന്നറിഞ്ഞു ദാസന്മാരോടു നീതിയും ന്യായവും ആചരിപ്പിൻ.
2 പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉറ്റിരിപ്പിൻ; സ്തോത്രത്തോടെ അതിൽ ജാഗരിപ്പിൻ.
3 എനിക്കു ബന്ധനകാരണമായ ക്രിസ്തുവിന്റെ മർമ്മം പ്രസ്താവിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം ഞങ്ങൾക്കു വചനത്തിന്റെ വാതിൽ തുറന്നുതരികയും
4 ഞാൻ സംസാരിക്കേണ്ടുംവണ്ണം അതിനെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
5 സമയം തക്കത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തുള്ളവരോടു ജ്ഞാനത്തോടെ പെരുമാറുവിൻ.
6 ഓരോരുത്തനോടു നിങ്ങൾ എങ്ങനെ ഉത്തരം പറയേണം എന്നു അറിയേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ വാക്കു എപ്പോഴും കൃപയോടുകൂടിയതും ഉപ്പിനാൽ രുചിവരുത്തിയതും ആയിരിക്കട്ടെ.
7 എന്റെ അവസ്ഥ ഒക്കെയും കർത്താവിൽ പ്രിയസഹോദരനും വിശ്വസ്തശുശ്രൂഷകനും സഹഭൃത്യനുമായ തിഹിക്കൊസ് നിങ്ങളോടു അറിയിക്കും.
8 നിങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അവസ്ഥ അറിവാനും അവൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിപ്പാനുമായി
9 ഞാൻ അവനെ നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായ ഒനേസിമൊസ് എന്ന വിശ്വസ്തനും പ്രിയനുമായ സഹോദരനോടുകൂടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ അയച്ചിരിക്കുന്നു; ഇവിടത്തെ അവസ്ഥ എല്ലാം അവർ നിങ്ങളോടു അറിയിക്കും.
10 എന്റെ സഹബദ്ധനായ അരിസ്തർഹൊസും ബർന്നബാസിന്റെ മച്ചുനനായ മർക്കൊസും — അവനെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു കല്പന കിട്ടീട്ടുണ്ടല്ലോ; അവൻ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നാൽ അവനെ കൈക്കൊൾവിൻ —
11 യുസ്തൊസ് എന്നു പറയുന്ന യേശുവും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു; പരിച്ഛേദനക്കാരിൽ ഇവർ മാത്രം ദൈവരാജ്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാരായിട്ടു എനിക്കു ആശ്വാസമായിത്തീർന്നു.
12 നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തനായി ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ദാസനായ എപ്പഫ്രാസ് നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ തികഞ്ഞവരും ദൈവഹിതം സംബന്ധിച്ചൊക്കെയും പൂർണ്ണനിശ്ചയമുള്ളവരുമായി നില്ക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും പോരാടുന്നു.
13 നിങ്ങൾക്കും ലവുദിക്യക്കാർക്കും ഹിയരപൊലിക്കാർക്കും വേണ്ടി അവൻ വളരെ പ്രയാസപ്പെടുന്നു എന്നുള്ളതിന്നു ഞാൻ സാക്ഷി.
14 വൈദ്യനായ പ്രിയ ലൂക്കൊസും ദേമാസും നിങ്ങളെ വന്ദനം ചെയ്യുന്നു.
15 ലവുദിക്യയിലെ സഹോദരന്മാർക്കും നുംഫെക്കും അവളുടെ വീട്ടിലെ

സഭെക്കും വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. 16
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഈ ലേഖനം വായിച്ചു
തീർന്നശേഷം ലവുദിക്യസഭയിൽ കൂടെ
വായിപ്പിക്കയും ലവുദിക്യയിൽനിന്നുള്ളതു
നിങ്ങളും വായിക്കയും ചെയ്‌വിൻ. 17
അർഹിപ്പൊസിനോടു കർത്താവിൽ ലഭിച്ച
ശുശ്രൂഷ നിവർത്തിപ്പാൻ നോക്കേണം
എന്നു പറവിൻ. 18 പൗലൊസായ
എന്റെ സ്വന്തകയ്യാലെ വന്ദനം; എന്റെ
ബന്ധനങ്ങളെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ. കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

1 തെസ്സലോനിക്യർ

1 പൗലൊസും സില്വാനൊസും
തിമൊഥെയൊസും പിതാവായ
ദൈവത്തിലും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിലും ഉള്ള
തെസ്സലൊനീക്യസഭെക്കു എഴുതുന്നതു:
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും
ഉണ്ടാകട്ടെ. 2 ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ
നിങ്ങളെ സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
വേലയും സ്നേഹപ്രയത്നവും
3 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള
പ്രത്യാശയുടെ സ്ഥിരതയും
ഇടവിടാതെ നമ്മുടെ ദൈവവും
പിതാവുമായവന്റെ സന്നിധിയിൽ ഓർത്തു
4 ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും
വേണ്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്നു
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്താൽ
സ്നേഹിക്കപ്പെട്ട സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 5 ഞങ്ങളുടെ
സുവിശേഷം വചനമായി മാത്രമല്ല,
ശക്തിയോടും പരിശുദ്ധാത്മാവോടും
ബഹുനിശ്ചയത്തോടും കൂടെ ആയിരുന്നു
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നതു;
നിങ്ങളുടെ നിമിത്തം ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ എങ്ങനെ പെരുമാറിയിരുന്നു
എന്നു അറിയുന്നുവല്ലോ. 6
ബഹുകഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടും
നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
സന്തോഷത്തോടെ വചനം കൈക്കൊണ്ടു
ഞങ്ങൾക്കും കർത്താവിന്നും
അനുകാരികളായിത്തീർന്നു. 7
അങ്ങനെ നിങ്ങൾ മക്കെദൊന്യയിലും
അഖായയിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്കു
എല്ലാവർക്കും മാതൃകയായിത്തീർന്നു.
8 നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ നിന്നു
കർത്താവിന്റെ വചനം മുഴങ്ങിച്ചെന്നതു
മക്കെദൊന്യയിലും അഖായയിലും
മാത്രമല്ല, എല്ലാടവും നിങ്ങൾക്കു
ദൈവത്തിലുള്ള വിശ്വാസം
പ്രസിദ്ധമായിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ ഒന്നും പറവാൻ ആവശ്യമില്ല.
9 ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
എങ്ങനെയുള്ള പ്രവേശനം സാധിച്ചു
എന്നും ജീവനുള്ള സത്യദൈവത്തെ
സേവിപ്പാനും 10 അവൻ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽ നിന്നു ഉയിർപ്പിച്ച തന്റെ
പുത്രനും വരുവാനുള്ള കോപത്തിൽനിന്നു
നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നവനുമായ
യേശു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു വരുന്നതു
കാത്തിരിപ്പാനും നിങ്ങൾ വിഗ്രഹങ്ങളെ
വിട്ടു ദൈവത്തിങ്കലേക്കു എങ്ങനെ
തിരിഞ്ഞുവന്നു എന്നും അവർ തന്നെ
പറയുന്നു.

2 സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നതു വ്യർത്ഥമായില്ല
എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ അറിയുന്നുവല്ലോ.
2 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ ഞങ്ങൾ
ഫിലിപ്പിയിൽവെച്ചു കഷ്ടവും അപമാനവും
അനുഭവിച്ചിട്ടും വലിയ പോരാട്ടത്തോടെ
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം നിങ്ങളോടു
പ്രസംഗിപ്പാൻ ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിൽ
ധൈര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. 3 ഞങ്ങളുടെ
പ്രബോധനം അബദ്ധത്തിൽനിന്നോ
അശുദ്ധിയിൽനിന്നോ വ്യാജത്തോടയോ
വന്നതല്ല. 4 ഞങ്ങളെ സുവിശേഷം
ഭരമേല്പിക്കേണ്ടതിന്നു ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്നു കൊള്ളാകുന്നവരായി
തെളിഞ്ഞതുപോലെ ഞങ്ങൾ
മനുഷ്യരെയല്ല ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം
ശോധനചെയ്യുന്ന ദൈവത്തെ അത്രേ
പ്രസാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുന്നതു.
5 നിങ്ങൾ അറിയുംപോലെ
ഞങ്ങൾ ഒരിക്കലും മുഖസ്തുതിയോ

ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിന്റെ ഉപായമോ
പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ല; ദൈവം സാക്ഷി. 6
ക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്ന
അവസ്ഥെക്കു ഘനത്തോടെയിരിപ്പാൻ
കഴിവുണ്ടായിട്ടും ഞങ്ങൾ മനുഷ്യരോടു,
നിങ്ങളോടാകട്ടെ മറ്റുള്ളവരോടാകട്ടെ
മാനം അന്വേഷിച്ചില്ല; 7 ഒരു അമ്മ
തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പോറ്റുംപോലെ
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ആർദ്രതയുള്ളവരായിരുന്നു. 8 ഇങ്ങനെ
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ ഓമനിച്ചുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം
പ്രസംഗിപ്പാൻ മാത്രമല്ല, നിങ്ങൾ
ഞങ്ങൾക്കു പ്രിയരാകയാൽ ഞങ്ങളുടെ
പ്രാണനും കൂടെ വെച്ചുതരുവാൻ
ഒരുക്കമായിരുന്നു. 9 സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനവും പ്രയാസവും
നിങ്ങൾ ഓർക്കുന്നുവല്ലോ; നിങ്ങളിൽ
ആർക്കും ഭാരമായിത്തീരരുതു എന്നു
വെച്ചു ഞങ്ങൾ രാവും പകലും
വേല ചെയ്തുകൊണ്ടു നിങ്ങളോടു
ദൈവത്തിന്റെ സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചു.
10 വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
ഞങ്ങൾ എത്ര പവിത്രമായും നീതിയായും
അനിന്ദ്യമായും നടന്നു എന്നതിന്നു
നിങ്ങളും ദൈവവും സാക്ഷി. 11
തന്റെ രാജ്യത്തിന്നും മഹത്വത്തിന്നും
നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു
യോഗ്യമായി നടപ്പാൻ തക്കവണ്ണം 12
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തനെ
അപ്പൻ മക്കളെ എന്നപോലെ
പ്രബോധിപ്പിച്ചും ഉത്സാഹിപ്പിച്ചും
സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞും പോന്നു എന്നു
നിങ്ങൾക്കു അറിയാമല്ലോ. 13 ഞങ്ങൾ
പ്രസംഗിച്ച ദൈവവചനം നിങ്ങൾ കേട്ടു,
മനുഷ്യന്റെ വചനമായിട്ടല്ല സാക്ഷാൽ
ആകുന്നതുപോലെ ദൈവവചനമായിട്ടു
തന്നേ കൈക്കൊണ്ടതിനാൽ ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തെ ഇടവിടാതെ സ്തുതിക്കുന്നു;
വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങളിൽ അതു
വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കുന്നു. 14
സഹോദരന്മാരേ, യെഹൂദ്യയിൽ
ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ദൈവസഭകൾക്കു
നിങ്ങൾ അനുകാരികളായിത്തീർന്നു.
അവർ യെഹൂദരാൽ അനുഭവിച്ചതു
തന്നേ നിങ്ങളും സ്വജാതിക്കാരാൽ
അനുഭവിച്ചുവല്ലോ. 15 യെഹൂദർ
കർത്താവായ യേശുവിനെയും
സ്വന്തപ്രവാചകന്മാരെയും കൊന്നവരും
ഞങ്ങളെ ഓടിച്ചുകളഞ്ഞവരും
ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കാത്തവരും
സകലമനുഷ്യർക്കും വിരോധികളും 16
ജാതികൾ രക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതിന്നായി
ഞങ്ങൾ അവരോടു പ്രസംഗിക്കുന്നതു
വിലക്കുന്നവരും ആകുന്നു; അങ്ങനെ
അവർ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെ എപ്പോഴും
പൂരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവക്രോധം
അവരുടെമേൽ മുഴുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു.
17 സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ
അല്പനേരത്തേക്കു ഹൃദയംകൊണ്ടല്ല,
മുഖംകൊണ്ടു നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞിട്ടു
ബഹു കാംക്ഷയോടെ നിങ്ങളുടെ
മുഖം കാണ്മാൻ ഏറ്റവും അധികം
ശ്രമിച്ചു. 18 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വരുവാൻ ഞങ്ങൾ, വിശേഷാൽ
പൗലൊസായ ഞാൻ, ഒന്നു രണ്ടുപ്രാവശ്യം
വിചാരിച്ചു; എന്നാൽ സാത്താൻ ഞങ്ങളെ
തടുത്തു. 19 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ മുമ്പാകെ അവന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഞങ്ങളുടെ ആശയോ
സന്തോഷമോ പ്രശംസാകിരീടമോ ആർ
ആകുന്നു? നിങ്ങളും അല്ലയോ? 20
ഞങ്ങളുടെ മഹത്വവും സന്തോഷവും
നിങ്ങൾ തന്നേ.

3 ആകയാൽ സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞിട്ടു
ഞങ്ങൾ അഥേനയിൽ തനിച്ചു

ഇരിക്കേണ്ടിവന്നാലും വേണ്ടതില്ല
എന്നുവെച്ചു ഈ കഷ്ടങ്ങളിൽ 2 ആരും
കുലുങ്ങിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാനും
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു
നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിപ്പാനുമായിട്ടു
നമ്മുടെ സഹോദരനും ക്രിസ്തുവിന്റെ
സുവിശേഷഘോഷണത്തിൽ
ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകനുമായ
തിമൊഥെയൊസിനെ അയച്ചു.
3 കഷ്ടം അനുഭവിപ്പാൻ നാം
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
തന്നേ അറിയുന്നുവല്ലോ. 4 നാം
കഷ്ടമനുഭവിക്കേണ്ടിവരും എന്നു ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു കൂടെ ഇരുന്നപ്പോൾ
മുമ്പുകൂട്ടി പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു; അവ്വണ്ണം
തന്നേ സംഭവിച്ചു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു. 5 ഇതുനിമിത്തം എനിക്കു ഒട്ടും
സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞിട്ടു പരീക്ഷകൻ നിങ്ങളെ
പരീക്ഷിച്ചുവോ ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നം
വെറുതെയായിപ്പോയോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടു
ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
വസ്തുത അറിയേണ്ടതിന്നു ആളയച്ചു. 6
ഇപ്പോഴോ, തിമൊഥെയൊസ് നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽനിന്നു വന്നു നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസത്തെയും സ്നേഹത്തെയും
പറ്റിയും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ
കാണ്മാൻ വാഞ്ഛിക്കുന്നതുപോലെ
നിങ്ങൾ ഞങ്ങളെയും കാണ്മാൻ
വാഞ്ഛിച്ചുകൊണ്ടു ഞങ്ങളെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു എപ്പോഴും നല്ല ഓർമ്മ ഉണ്ടു
എന്നും ഞങ്ങളോടു സദ്വർത്തമാനം
അറിയിച്ച കാരണത്താൽ, 7
സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങളുടെ സകല
കഷ്ടത്തിലും സങ്കടത്തിലും നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസം ഹേതുവായി ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ആശ്വാസം പ്രാപിച്ചു.
8 നിങ്ങൾ കർത്താവിൽ നിലനില്ക്കുന്നു
എന്നു അറിഞ്ഞു ഞങ്ങൾ വീണ്ടും
ജീവിക്കുന്നു. 9 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
സന്നിധിയിൽ നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി
ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുന്ന സകല
സന്തോഷത്തിന്നും തക്കതായി
ദൈവത്തിന്നു എന്തൊരു സ്തോത്രം
ചെയ്‌വാൻ ഞങ്ങളാൽ കഴിയും? 10 ഇനി
നിങ്ങളുടെ മുഖം കാണ്മാനും നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസത്തിന്റെ കുറവു തീർപ്പാനുമായി
ഞങ്ങൾ രാവും പകലും വളരെ
താല്പര്യത്തോടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുപോരുന്നു.
11 നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവനും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവും
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ വഴിനിരത്തിത്തരുമാറാകട്ടെ.
12 എന്നാൽ ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളോടുള്ള
സ്നേഹം വർദ്ധിക്കുന്നതുപോലെ
കർത്താവു നിങ്ങൾക്കു തമ്മിലും
എല്ലാവരോടുമുള്ള സ്നേഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചു
കവിയുമാറാക്കുകയും 13 ഇങ്ങനെ
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശു
തന്റെ സകലവിശുദ്ധന്മാരുമായി
വരുന്ന പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമ്മുടെ
ദൈവവും പിതാവുമായവന്റെ മുമ്പാകെ
വിശുദ്ധീകരണത്തിൽ അനിന്ദ്യരായി
വെളിപ്പെടുംവണ്ണം നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുകയും
ചെയ്യുമാറാകട്ടെ.

4 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ, ദൈവ
പ്രസാദം ലഭിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
നിങ്ങൾ എങ്ങനെ നടക്കേണം എന്നു
ഞങ്ങളോടു ഗ്രഹിച്ചതുപോലെ —
നിങ്ങൾ നടക്കുന്നതുപോലെ തന്നേ —
ഇനിയും അധികം വർദ്ധിച്ചു വരേണ്ടതിന്നു
ഞങ്ങൾ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
നാമത്തിൽ നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിച്ചു
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 2 ഞങ്ങൾ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ ആജ്ഞയാൽ

ഇന്ന കല്പനകളെ തന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നുവല്ലോ. 3 ദൈവത്തിന്റെ
ഇഷ്ടമോ നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം തന്നേ.
നിങ്ങൾ ദുർന്നടപ്പു വിട്ടൊഴിഞ്ഞു 4
ഓരോരുത്തൻ ദൈവത്തെ അറിയാത്ത
ജാതികളെപ്പോലെ കാമവികാരത്തിലല്ല,
5 വിശുദ്ധീകരണത്തിലും മാനത്തിലും
താന്താന്റെ പാത്രത്തെ നേടിക്കൊള്ളട്ടെ. 6
ഈ കാര്യത്തിൽ ആരും അതിക്രമിക്കയും
സഹോദരനെ ചതിക്കയും അരുതു;
ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു മുമ്പെ
പറഞ്ഞതുപോലെ ഈ വകെക്കു
ഒക്കെയും പ്രതികാരം ചെയ്യുന്നവൻ
കർത്താവല്ലോ. 7 ദൈവം നമ്മെ
അശുദ്ധിക്കല്ല വിശുദ്ധീകരണത്തിന്നത്രേ
വിളിച്ചതു. 8 ആകയാൽ
തുച്ഛീകരിക്കുന്നവൻ മനുഷ്യനെ
അല്ല, തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന ദൈവത്തെ
തന്നേ തുച്ഛീകരിക്കുന്നു. 9
സഹോദരപ്രീതിയെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുവാൻ ആവശ്യമില്ല; അന്യോന്യം
സ്നേഹിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ദൈവത്താൽ
ഉപദേശം പ്രാപിച്ചതല്ലാതെ 10
മക്കെദൊന്യയിൽ എങ്ങുമുള്ള
സഹോദരന്മാരോടു ഒക്കെയും അങ്ങനെ
ആചരിച്ചും പോരുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ
സഹോദരന്മാരേ, അതിൽ നിങ്ങൾ
അധികമായി വർദ്ധിച്ചുവരേണം
എന്നും 11 പുറത്തുള്ളവരോടു
മര്യാദയായി നടപ്പാനും ഒന്നിന്നും
മുട്ടില്ലാതിരിപ്പാനും വേണ്ടി 12 ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ
അടങ്ങിപ്പാർപ്പാനും സ്വന്തകാര്യം
നോക്കുവാനും സ്വന്തകൈകൊണ്ടു വേല
ചെയ്‌വാനും അഭിമാനം തോന്നേണം
എന്നും നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
13 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
പ്രത്യാശയില്ലാത്ത മറ്റുള്ളവരെപ്പോലെ
ദുഃഖിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നിദ്രകൊള്ളുന്നവരെക്കുറിച്ചു
അറിവില്ലാതിരിക്കരുതു എന്നു
ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 14 യേശു
മരിക്കയും ജീവിച്ചെഴുന്നേൽക്കയും
ചെയ്തു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നു
എങ്കിൽ അങ്ങനെ തന്നേ ദൈവം
നിദ്രകൊണ്ടവരെയും യേശുമുഖാന്തരം
അവനോടുകൂടെ വരുത്തും. 15
കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതവരെ
ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്നവരായ നാം
നിദ്രകൊണ്ടവർക്കു മുമ്പാകയില്ല എന്നു
ഞങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ വചനത്താൽ
നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. 16 കർത്താവു
താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും പ്രധാനദൂതന്റെ
ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ
കാഹളത്തോടുംകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ
മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കയും ചെയ്യും.
17 പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം
അവരോടു ഒരുമിച്ചു ആകാശത്തിൽ
കർത്താവിനെ എതിരേല്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ
എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും
കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും. 18
ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ടു അന്യോന്യം
ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ.

5 സഹോദരന്മാരേ, കാലങ്ങളെയും
സമയങ്ങളെയും കുറിച്ചു നിങ്ങളെ
എഴുതിയറിയിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല. 2 കള്ളൻ
രാത്രിയിൽ വരുമ്പോലെ കർത്താവിന്റെ
നാൾ വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
നന്നായി അറിയുന്നുവല്ലോ. 3 അവർ
സമാധാനമെന്നും നിർഭയമെന്നും
പറയുമ്പോൾ ഗർഭിണിക്കു പ്രസവവേദന
വരുമ്പോലെ അവർക്കു പെട്ടെന്നു
നാശം വന്നു ഭവിക്കും; അവർക്കു
തെറ്റിയൊഴിയാവതുമല്ല. 4 എന്നാൽ

സഹോദരന്മാരേ, ആ നാൾ കള്ളൻ
എന്നപോലെ നിങ്ങളെ പിടിപ്പാൻ നിങ്ങൾ
ഇരുട്ടിലുള്ളവരല്ല; 5 നിങ്ങൾ എല്ലാവരും
വെളിച്ചത്തിന്റെ മക്കളും പകലിന്റെ
മക്കളും ആകുന്നു; നാം രാത്രിക്കും
ഇരുളിന്നുമുള്ളവരല്ല. 6 ആകയാൽ നാം
ശേഷമുള്ളവരെപ്പോലെ ഉറങ്ങാതെ
ഉണർന്നും സുബോധമായുമിരിക്ക. 7
ഉറങ്ങുന്നവർ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങുന്നു;
മദ്യപിക്കുന്നവർ രാത്രിയിൽ മദ്യപിക്കുന്നു.
8 നാമോ പകലിന്നുള്ളവരാകയാൽ
വിശ്വാസവും സ്നേഹവും എന്ന കവചവും
ശിരസ്ത്രമായി രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയും
ധരിച്ചുകൊണ്ടു സുബോധമായിരിക്ക.
9 ദൈവം നമ്മെ കോപത്തിന്നല്ല, 10
നാം ഉണർന്നിരുന്നാലും ഉറങ്ങിയാലും
തന്നോടുകൂടെ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു
നമുക്കു വേണ്ടി മരിച്ച നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം
രക്ഷയെ പ്രാപിപ്പാനത്രേ
നിയമിച്ചിരിക്കുന്നതു. 11 ആകയാൽ
നിങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നതുപോലെ
അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചും തമ്മിൽ
ആത്മിക വർദ്ധനവരുത്തിയും
പോരുവിൻ. 12 സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അദ്ധ്വാനിക്കയും
കർത്താവിൽ നിങ്ങളെ ഭരിക്കയും
പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ
അറിഞ്ഞു അവരുടെ വേലനിമിത്തം 13
ഏറ്റവും സ്നേഹത്തോടെ വിചാരിക്കേണം
എന്നു നിങ്ങളോടു അപേക്ഷിക്കുന്നു.
തമ്മിൽ സമാധാനമായിരിപ്പിൻ. 14
സഹോദരന്മാരേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: ക്രമം
കെട്ടവരെ ബുദ്ധിയുപദേശിപ്പിൻ;
ഉൾക്കരുത്തില്ലാത്തവരെ
ധൈര്യപ്പെടുത്തുവിൻ; ബലഹീനരെ
താങ്ങുവിൻ; എല്ലാവരോടും ദീർഘക്ഷമ
കാണിപ്പിൻ. 15 ആരും തിന്മക്കു പകരം
തിന്മ ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ;
തമ്മിലും എല്ലാവരോടും എപ്പോഴും
നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിപ്പിൻ; 16
എപ്പോഴും സന്തോഷിപ്പിൻ; 17 ഇടവിടാതെ
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ 18 എല്ലാറ്റിന്നും സ്തോത്രം
ചെയ്വിൻ; ഇതല്ലോ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവേഷ്ടം. 19
ആത്മാവിനെ കെടുക്കരുതു. 20 പ്രവചനം
തുച്ഛീകരിക്കരുതു. 21 സകലവും ശോധന
ചെയ്തു നല്ലതു മുറുകെ പിടിപ്പിൻ. 22
സകലവിധദോഷവും വിട്ടകലുവിൻ. 23
സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം തന്നേ നിങ്ങളെ
മുഴുവനും ശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ;
നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും
ദേഹവും അശേഷം നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി
വെളിപ്പെടുംവണ്ണം കാക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ.
24 നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നവൻ
വിശ്വസ്തൻ ആകുന്നു; അവൻ അതു
നിവർത്തിക്കും. 25 സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
26 സകല സഹോദരന്മാരെയും
വിശുദ്ധചുംബനത്താൽ വന്ദനം
ചെയ്വിൻ. 27 കർത്താവാണ,
സഹോദരന്മാരെ ഒക്കെയും ഈ ലേഖനം
വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കേണം. 28 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

2 തെസ്സലോനിക്യർ

1 പൗലൊസും സില്വാനൊസും
തിമൊഥെയൊസും പിതാവായ
ദൈവത്തിലും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിലുമുള്ള
തെസ്സലൊനീക്യസഭെക്കു എഴുതുന്നതു:
2 പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ
നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം
ഏറ്റവും വർദ്ധിച്ചും ആളാംപ്രതി
നിങ്ങൾക്കു എല്ലാവർക്കും അന്യോന്യ
സ്നേഹം പെരുകിയും വരികയാൽ
ഞങ്ങൾ യോഗ്യമാകുംവണ്ണം
ദൈവത്തിന്നു എപ്പോഴും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
സ്തോത്രം ചെയ്‍വാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
4 അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ സഹിക്കുന്ന
സകല ഉപദ്രവങ്ങളിലും കഷ്ടങ്ങളിലുമുള്ള
നിങ്ങളുടെ സഹിഷ്ണതയും
വിശ്വാസവും നിമിത്തം ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിന്റെ സഭകളിൽ നിങ്ങളെച്ചൊല്ലി
പ്രശംസിക്കുന്നു. 5 അതു നിങ്ങൾ
കഷ്ടപ്പെടുവാൻ ഹേതുവായിരിക്കുന്ന
ദൈവരാജ്യത്തിന്നു നിങ്ങളെ
യോഗ്യന്മാരായി എണ്ണും എന്നിങ്ങനെ
ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധിക്കു
അടയാളം ആകുന്നു. 6 കർത്താവായ
യേശു തന്റെ ശക്തിയുള്ള ദൂതന്മാരുമായി
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അഗ്നിജ്വാലയിൽ
പ്രത്യക്ഷനായി 7 ദൈവത്തെ
അറിയാത്തവർക്കും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം
അനുസരിക്കാത്തവർക്കും പ്രതികാരം
കൊടുക്കുമ്പോൾ 8 നിങ്ങളെ
പീഡിപ്പിക്കുന്നവർക്കു പീഡയും
പീഡ അനുഭവിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളോടു കൂടെ ആശ്വാസവും
പകരം നല്കുന്നതു ദൈവസന്നിധിയിൽ
നീതിയല്ലോ. 9 ആ നാളിൽ അവൻ തന്റെ
വിശുദ്ധന്മാരിൽ മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നും
ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം നിങ്ങൾ
വിശ്വസിച്ചതുപോലെ വിശ്വസിച്ച
എല്ലാവരിലും താൻ അതിശയവിഷയം
ആകേണ്ടതിന്നും 10 വരുമ്പോൾ
സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവർ
കർത്താവിന്റെ സന്നിധാനവും അവന്റെ
വല്ലഭത്വത്തോടുകൂടിയ മഹത്വവും
വിട്ടകന്നു നിത്യനാശം എന്ന ശിക്ഷാവിധി
അനുഭവിക്കും. (aiōnios g166) 11 അതുകൊണ്ടു
ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും
കൃപയാൽ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുവിന്റെ നാമം നിങ്ങളിലും നിങ്ങൾ
അവനിലും മഹത്വപ്പെടേണ്ടതിന്നു
12 നമ്മുടെ ദൈവം നിങ്ങളെ തന്റെ
വിളിക്കു യോഗ്യരായി എണ്ണി
സൽഗുണത്തിലുള്ള സകലതാല്പര്യവും
വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയും
ശക്തിയോടെ പൂർണ്ണമാക്കിത്തരേണം
എന്നു നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എപ്പോഴും
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

2 ഇനി സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയും അവന്റെ
അടുക്കലുള്ള നമ്മുടെ സമാഗമനവും
സംബന്ധിച്ചു ഞങ്ങൾ നിങ്ങളോടു
അപേക്ഷിക്കുന്നതു: 2 കർത്താവിന്റെ
നാൾ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നുവെച്ചു
നിങ്ങൾ വല്ല ആത്മാവിനാലോ
വചനത്താലോ ഞങ്ങൾ എഴുതി
എന്ന ഭാവത്തിലുള്ള ലേഖനത്താലോ
സുബോധംവിട്ടു വേഗത്തിൽ
ഇളകുകയും ഞെട്ടിപ്പോകയുമരുതു.
3 ആരും ഏതുവിധേനയും നിങ്ങളെ
ചതിക്കരുതു; ആദ്യമേ വിശ്വാസത്യാഗം

സംഭവിക്കയും നാശയോഗ്യനും
അധർമ്മമൂർത്തിയുമായവൻ
വെളിപ്പെടുകയും വേണം. 4 അവൻ
ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു
ദൈവം എന്നു നടിച്ചു, ദൈവം എന്നോ
പൂജാവിഷയം എന്നോ പേരുള്ള
സകലത്തിന്നും മീതെ തന്നെത്താൻ
ഉയർത്തുന്ന എതിരാളി അത്രേ. 5
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നേ
ഞാൻ ഇതു നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞു എന്നു
ഓർക്കുന്നില്ലയോ? 6 അവൻ സമയത്തിന്നു
മുമ്പെ വെളിപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
ഇപ്പോൾ തടുക്കുന്നതു എന്തു എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. 7 അധർമ്മത്തിന്റെ
മർമ്മം ഇപ്പോഴേ വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ടു;
ഇതുവരെ തടുക്കുന്നവൻ വഴിയിൽനിന്നു
നീങ്ങിപോക മാത്രം വേണം. 8 അപ്പോൾ
അധർമ്മമൂർത്തി വെളിപ്പെട്ടുവരും;
അവനെ കർത്താവായ യേശു
തന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ
ഒടുക്കി തന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ
പ്രഭാവത്താൽ നശിപ്പിക്കും. 9
അധർമ്മമൂർത്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷത
നശിച്ചുപോകുന്നവർക്കു സാത്താന്റെ
വ്യാപാരശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം
വ്യാജമായ സകലശക്തിയോടും
അടയാളങ്ങളോടും അത്ഭുതങ്ങളോടും
അനീതിയുടെ സകല വഞ്ചനയോടും
കൂടെ ആയിരിക്കും; 10 അവർ
രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം സത്യത്തെ
സ്നേഹിച്ചു കൈക്കൊള്ളായ്കയാൽ
തന്നേ അങ്ങനെ ഭവിക്കും. 11
സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ
രസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ന്യായവിധി
വരേണ്ടതിന്നു 12 ദൈവം അവർക്കു
ഭോഷ്കു വിശ്വസിക്കുമാറു വ്യാജത്തിന്റെ
വ്യാപാരശക്തി അയക്കുന്നു. 13 ഞങ്ങളോ,
കർത്താവിന്നു പ്രിയരായ സഹോദരന്മാരേ,
ദൈവം നിങ്ങളെ ആദിമുതൽ
ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിലും
സത്യത്തിന്റെ വിശ്വാസത്തിലും
രക്ഷെക്കായി തിരഞ്ഞെടുത്തതുകൊണ്ടു
നിങ്ങൾ നിമിത്തം ദൈവത്തെ എപ്പോഴും
സ്തുതിപ്പാൻ കടമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
14 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മഹത്വം
പ്രാപിപ്പാനല്ലോ അവൻ ഞങ്ങളുടെ
സുവിശേഷഘോഷണത്താൽ നിങ്ങളെ
രക്ഷെക്കു വിളിച്ചതു. 15 ആകയാൽ
സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ ഉറെച്ചുനിന്നു
ഞങ്ങൾ വാക്കിനാലോ ലേഖനത്താലോ
ഉപദേശിച്ചുതന്ന പ്രമാണങ്ങളെ
മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ. 16 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുതാനും
നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു നിത്യാശ്വാസവും നല്ല
പ്രത്യാശയും കൃപയാലെ നല്കിയിരിക്കുന്ന
നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവവും (aiōnios g166)
17 നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു
എല്ലാ നല്ല പ്രവൃത്തിയിലും വാക്കിലും
സ്ഥിരപ്പെടുത്തുമാറാകട്ടെ.

3 ഒടുവിൽ സഹോദരന്മാരേ,
കർത്താവിന്റെ വചനം നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ എത്തിയതുപോലെ
വേഗം വ്യാപിച്ചു മഹത്വപ്പെടുവാനും
2 വല്ലാത്തവരും ദുഷ്ടന്മാരുമായ
മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽ നിന്നു ഞങ്ങൾ
വിടുവിക്കപ്പെടുവാനും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി
പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ; വിശ്വാസം എല്ലാവർക്കും
ഇല്ലല്ലോ. 3 കർത്താവോ വിശ്വസ്തൻ;
അവൻ നിങ്ങളെ ഉറപ്പിച്ചു ദുഷ്ടന്റെ കയ്യിൽ
അകപ്പെടാതവണ്ണം കാത്തുകൊള്ളും. 4
ഞങ്ങൾ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ
ചെയ്യുന്നു എന്നും മേലാലും ചെയ്യും
എന്നും ഞങ്ങൾ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു
കർത്താവിൽ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 5
കർത്താവു താൻ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ

ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലേക്കും
ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹിഷ്ണതയിലേക്കും
തിരിക്കുമാറാകട്ടെ. 6 സഹോദരന്മാരേ,
ഞങ്ങളോടു പ്രാപിച്ച പ്രമാണം
വിട്ടു ക്രമംകെട്ടു നടക്കുന്ന ഏതു
സഹോദരനോടും അകന്നുകൊള്ളേണം
എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു. 7
ഞങ്ങളെ അനുകരിക്കേണ്ടിയതു
എങ്ങനെ എന്നു നിങ്ങൾ തന്നേ
അറിയുന്നുവല്ലോ. ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ
ഇടയിൽ ക്രമം കെട്ടു നടന്നിട്ടില്ല, 8
ആരുടെയും ആഹാരം വെറുതെ
അനുഭവിച്ചിട്ടുമില്ല; നിങ്ങളിൽ ആർക്കും
ഭാരമായിത്തീരരുതു എന്നുവെച്ചു ഞങ്ങൾ
അദ്ധ്വാനത്തോടും പ്രയാസത്തോടും
കൂടെ രാപ്പകൽ വേലചെയ്തു
പോന്നതു 9 അധികാരമില്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല,
അനുകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു ഞങ്ങളെ
മാതൃകയാക്കിത്തരേണ്ടതിന്നത്രേ. 10
വേലചെയ്വാൻ മനസ്സില്ലാത്തവൻ
തിന്നുകയുമരുതു എന്നു ഞങ്ങൾ
നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമ്പോൾ
തന്നേ ആജ്ഞാപിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 11
നിങ്ങളിൽ ചിലർ ഒട്ടും വേല ചെയ്യാതെ
പരകാര്യം നോക്കി ക്രമംകെട്ടു
നടക്കുന്നു എന്നു കേൾക്കുന്നു. 12
ഇങ്ങനെയുള്ളവരോടു: സാവധാനത്തോടു
വേല ചെയ്തു അഹോവൃത്തി
കഴിക്കേണം എന്നു കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ ഞങ്ങൾ
ആജ്ഞാപിച്ചു പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു.
13 നിങ്ങളോ, സഹോദരന്മാരേ, നന്മ
ചെയ്യുന്നതിൽ തളർന്നു പോകരുതു.
14 ഈ ലേഖനത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ
വാക്കു അനുസരിക്കാത്തവൻ
നാണിക്കേണ്ടതിന്നു അവനോടുള്ള
സംസർഗ്ഗം വിട്ടു അവനെ വേറുതിരിപ്പിൻ.
15 എങ്കിലും ശത്രു എന്നു വിചാരിക്കാതെ
സഹോദരൻ എന്നുവെച്ചു അവനെ
ബുദ്ധിയുപദേശിക്കയത്രേ വേണ്ടതു. 16
സമാധാനത്തിന്റെ കർത്താവായവൻ
താൻ നിങ്ങൾക്കു എല്ലായ്പോഴും
സകലവിധത്തിലും സമാധാനം
നല്കുമാറാകട്ടെ; കർത്താവു
നിങ്ങളെല്ലാവരോടും കൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 17 പൗലൊസായ
എന്റെ കയ്യാൽ വന്ദനം; സകല
ലേഖനത്തിലും ഇതുതന്നേ അടയാളം;
ഇങ്ങനെ ഞാൻ എഴുതുന്നു. 18 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കൃപ നിങ്ങളെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

1 **തിമൊഥെയൊസ്**

1 നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ
ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ
പ്രത്യാശയായ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെയും
കല്പനപ്രകാരം ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പൌലൊസ് 2
വിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രനായ
തിമൊഥെയൊസിന്നു എഴുതുന്നതു:
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മുടെ
കർത്താവായ ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽ
നിന്നും നിനക്കു കൃപയും കനിവും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3 അന്യഥാ
ഉപദേശിക്കരുതെന്നും വിശ്വാസം എന്ന
ദൈവവ്യവസ്ഥെക്കല്ല തർക്കങ്ങൾക്കു
മാത്രം ഉതകുന്ന കെട്ടുകഥകളെയും
അന്തമില്ലാത്ത വംശാവലികളെയും
ശ്രദ്ധിക്കരുതെന്നും ചിലരോടു
ആജ്ഞാപിക്കേണ്ടതിന്നു 4 നീ
എഫെസൊസിൽ താമസിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ മക്കെദോന്യെക്കു
പോകുമ്പോൾ അപേക്ഷിച്ചതുപോലെ
ഇപ്പോഴും ചെയ്യുന്നു. 5 ആജ്ഞയുടെ
ഉദ്ദേശമോ: ശുദ്ധഹൃദയം, നല്ല മനസ്സാക്ഷി,
നിർവ്യാജവിശ്വാസം എന്നിവയാൽ
ഉളവാകുന്ന സ്നേഹം തന്നേ. 6 ചിലർ ഇവ
വിട്ടുമാറി വ്യഥാവാദത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു
7 ധർമ്മോപദേഷ്ടക്കന്മാരായിരിപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നു; തങ്ങൾ പറയുന്നതു ഇന്നതു
എന്നും സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഇന്നതു എന്നും
ഗ്രഹിക്കുന്നില്ലതാനും. 8 ന്യായപ്രമാണമോ
നീതിമാന്നല്ല, അധർമ്മികൾ,
അഭക്തർ, അനുസരണംകെട്ടവർ,
പാപികൾ, അശുദ്ധർ, ബാഹ്യന്മാർ,
പിതൃഹന്താക്കൾ, മാതൃഹന്താക്കൾ,
കൊലപാതകർ, 9 ദുർന്നടപ്പുക്കാർ,
പുരുഷമൈഥുനക്കാർ, നരമോഷ്ടാക്കൾ,
ഭോഷ്കുപറയുന്നവർ, കള്ളസ്സത്യം
ചെയ്യുന്നവർ എന്നീവകക്കാർക്കും 10
പത്ഥ്യോപദേശത്തിന്നു വിപരീതമായ
മറ്റു ഏതിന്നും അത്രേ വെച്ചിരിക്കുന്നതു
എന്നു ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെ
ന്യായോചിതമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ
ന്യായപ്രമാണം നല്ലതു തന്നേ എന്നു
നാം അറിയുന്നു. 11 ഈ പരിജ്ഞാനം,
എങ്കൽ ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി
ധന്യനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമുള്ള
സുവിശേഷത്തിന്നു അനുസാരമായതു
തന്നേ. 12 എനിക്കു ശക്തി നല്കിയ
ക്രിസ്തുയേശു എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവു
എന്നെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു എണ്ണി
ശുശ്രൂഷെക്കു ആക്കിയതുകൊണ്ടു
ഞാൻ അവനെ സ്തുതിക്കുന്നു. 13
മുമ്പെ ഞാൻ ദൂഷകനും ഉപദ്രവിയും
നിഷ്ഠൂരനും ആയിരുന്നു; എങ്കിലും
അവിശ്വാസത്തിൽ അറിയാതെ
ചെയ്തതാകകൊണ്ടു എനിക്കു കരുണ
ലഭിച്ചു; 14 നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കൃപ
ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തോടും
സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ അത്യന്തം
വർദ്ധിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 15 ക്രിസ്തുയേശു
പാപികളെ രക്ഷിപ്പാൻ ലോകത്തിൽ
വന്നു എന്നുള്ളതു വിശ്വാസ്യവും
എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ യോഗ്യവുമായ
വചനം തന്നേ; ആ പാപികളിൽ
ഞാൻ ഒന്നാമൻ. 16 എന്നിട്ടും
യേശുക്രിസ്തു നിത്യജീവന്നായിക്കൊണ്ടു
തന്നിൽ വിശ്വസിപ്പാനുള്ളവർക്കു
ദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നായി സകലദീർഘക്ഷമയും
ഒന്നാമനായ എന്നിൽ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു
എനിക്കു കരുണ ലഭിച്ചു. (aiōnios g166)
17 നിത്യരാജാവായി അക്ഷയനും
അദൃശ്യനുമായ ഏകദൈവത്തിന്നു
എന്നെന്നേക്കും ബഹുമാനവും
മഹത്വവും. ആമേൻ. (aiōn g165) 18 മകനേ,
തിമൊഥെയൊസേ, നിന്നെക്കുറിച്ചു
മുമ്പുണ്ടായ പ്രവചനങ്ങൾക്കു ഒത്തവണ്ണം

ഞാൻ ഈ ആജ്ഞ നിനക്കു ഏല്പിക്കുന്നു;
നീ വിശ്വാസവും നല്ല മനസ്സാക്ഷിയും
ഉള്ളവനായി അവയെ അനുസരിച്ചു
നല്ല യുദ്ധസേവ ചെയ്ക. 19 ചിലർ നല്ല
മനസ്സാക്ഷി തള്ളിക്കളഞ്ഞിട്ടു അവരുടെ
വിശ്വാസക്കപ്പൽ തകർന്നുപോയി;
20 ഹുമനയൊസും അലെക്സന്തരും
ഈ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ളവർ ആകുന്നു;
അവർ ദൂഷണം പറയാതിരിപ്പാൻ
പഠിക്കേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവരെ
സാത്താനെ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

2 എന്നാൽ സകലമനുഷ്യർക്കും നാം
സർവ്വഭക്തിയോടും ഘനത്തോടുംകൂടെ
സാവധാനതയും സ്വസ്ഥതയുമുള്ള
ജീവനം കഴിക്കേണ്ടതിന്നു
വിശേഷാൽ രാജാക്കന്മാർക്കും
സകലഅധികാരസ്ഥന്മാർക്കും
വേണ്ടി 2 യാചനയും പ്രാർത്ഥനയും
പക്ഷവാദവും സ്തോത്രവും ചെയ്യേണം
എന്നു ഞാൻ സകലത്തിന്നും
മുമ്പെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 3 അതു
നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
സന്നിധിയിൽ നല്ലതും പ്രസാദകരവും
ആകുന്നു. 4 അവൻ സകലമനുഷ്യരും
രക്ഷ പ്രാപിപ്പാനും സത്യത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിൽ എത്തുവാനും
ഇച്ഛിക്കുന്നു. 5 ദൈവം ഒരുവനല്ലോ;
ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യർക്കും മദ്ധ്യസ്ഥനും
ഒരുവൻ: 6 എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി
മറുവിലയായി തന്നെത്താൻ കൊടുത്ത
മനുഷ്യനായ ക്രിസ്തുയേശു തന്നേ. 7
തക്കസമയത്തു അറിയിക്കേണ്ടിയ ഈ
സാക്ഷ്യത്തിന്നായി ഞാൻ പ്രസംഗിയും
അപ്പൊസ്തലനുമായി – ഭോഷ്കല്ല,
പരമാർത്ഥം തന്നേ പറയുന്നു – ജാതികളെ
വിശ്വാസവും സത്യവും ഉപദേശിപ്പാൻ
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 8 ആകയാൽ
പുരുഷന്മാർ എല്ലാടത്തും കോപവും
വാഗ്വാദവും വിട്ടകന്നു വിശുദ്ധകൈകളെ
ഉയർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 9 അവ്വണ്ണം
സ്ത്രീകളും യോഗ്യമായ വസ്ത്രം
ധരിച്ചു ലജ്ജാശീലത്തോടും
സുബോധത്തോടുംകൂടെ തങ്ങളെ
അലങ്കരിക്കേണം. 10 പിന്നിയ
തലമുടി, പൊന്നു, മുത്തു, വിലയേറിയ
വസ്ത്രം എന്നിവകൊണ്ടല്ല,
ദൈവഭക്തിയെ സ്വീകരിക്കുന്ന
സ്ത്രീകൾക്കു ഉചിതമാകുംവണ്ണം
സൽപ്രവൃത്തികളെക്കൊണ്ടത്രേ
അലങ്കരിക്കേണ്ടതു. 11
സ്ത്രീ മൗനമായിരുന്നു
പൂർണ്ണാനുസരണത്തോടും കൂടെ
പഠിക്കട്ടെ. 12 മൗനമായിരിപ്പാൻ അല്ലാതെ
ഉപദേശിപ്പാനോ പുരുഷന്റെമേൽ
അധികാരം നടത്തുവാനോ ഞാൻ
സ്ത്രീയെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. 13
ആദാം ആദ്യം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു,
പിന്നെ ഹവ്വ; 14 ആദാം അല്ല, സ്ത്രീ
അത്രേ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു ലംഘനത്തിൽ
അകപ്പെട്ടതു. 15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തിലും
സ്നേഹത്തിലും വിശുദ്ധീകരണത്തിലും
സുബോധത്തോടെ പാർക്കുന്നു എങ്കിൽ
അവൾ മക്കളെ പ്രസവിച്ചു രക്ഷ
പ്രാപിക്കും

3 ഒരുവൻ അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനം
കാംക്ഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ നല്ല
വേല ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു
വിശ്വാസയോഗ്യം ആകുന്നു. 2
എന്നാൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ നിരപവാദ്യനായി
ഏകഭാര്യയുടെ ഭർത്താവും
നിർമ്മദനും ജിതേന്ദ്രിയനും സുശീലനും
അതിഥിപ്രിയനും ഉപദേശിപ്പാൻ
സമർത്ഥനും ആയിരിക്കേണം; 3
മദ്യപ്രിയനും തല്ലുകാരനും അരുതു;
ശാന്തനും കലഹിക്കാത്തവനും

ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തവനും 4
സ്വന്തകുടുംബത്തെ നന്നായി
ഭരിക്കുന്നവനും മക്കളെ
പൂർണ്ണഗൗരവത്തോടെ
അനുസരണത്തിൽ പാലിക്കുന്നവനും
ആയിരിക്കേണം. 5 സ്വന്തകുടുംബത്തെ
ഭരിപ്പാൻ അറിയാത്തവൻ ദൈവസഭയെ
എങ്ങനെ പരിപാലിക്കും? 6 നിഗളിച്ചിട്ടു
പിശാചിന്നു വന്ന ശിക്ഷാവിധിയിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ പുതിയ ശിഷ്യനും
അരുതു. 7 നിന്ദയിലും പിശാചിന്റെ
കണിയിലും കുടുങ്ങാതിരിപ്പാൻ
പുറമെയുള്ളവരോടു നല്ല സാക്ഷ്യം
പ്രാപിച്ചവനും ആയിരിക്കേണം.
8 അവ്വണ്ണം ശുശ്രൂഷകന്മാർ
ഘനശാലികളായിരിക്കേണം;
ഇരുവാക്കുകാരും മദ്യപന്മാരും
ദുർല്ലാഭമോഹികളും അരുതു.
9 അവർ വിശ്വാസത്തിന്റെ
മർമ്മം ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയിൽ
വെച്ചുകൊള്ളുന്നവർ ആയിരിക്കേണം.
10 അവരെ ആദ്യം പരീക്ഷിക്കേണം;
അനിന്ദ്യരായി കണ്ടാൽ അവർ
ശുശ്രൂഷ ഏല്ക്കട്ടെ. 11 അവ്വണ്ണം
സ്ത്രീകളും ഘനശാലികളായി ഏഷണി
പറയാതെ നിർമ്മദമാരും എല്ലാറ്റിലും
വിശ്വസ്തമാരുമായിരിക്കേണം. 12
ശുശ്രൂഷകന്മാർ ഏകഭാര്യയുള്ള
ഭർത്താക്കന്മാരും മക്കളെയും
സ്വന്തകുടുംബങ്ങളെയും നന്നായി
ഭരിക്കുന്നവരും ആയിരിക്കേണം. 13
നന്നായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ
തങ്ങൾക്കു നല്ല നിലയും
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്തിൽ
വളരെ പ്രാഗത്ഭ്യവും സമ്പാദിക്കുന്നു. 14
ഞാൻ വേഗത്തിൽ നിന്റെ അടുക്കൽ
വരും എന്നു ആശിക്കുന്നു; 15
താമസിച്ചുപോയാലോ സത്യത്തിന്റെ
തൂണും അടിസ്ഥാനവുമായി
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സഭയാകുന്ന
ദൈവാലയത്തിൽ നടക്കേണ്ടതു
എങ്ങനെയെന്നു നീ അറിയേണ്ടതിന്നു
ഇതു എഴുതുന്നു. 16 അവൻ
ജഡത്തിൽ വെളിപ്പെട്ടു; ആത്മാവിൽ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടു; ദൂതന്മാർക്കു
പ്രത്യക്ഷനായി; ജാതികളുടെ ഇടയിൽ
പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടു; ലോകത്തിൽ
വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടു; തേജസ്സിൽ
എടുക്കപ്പെട്ടു എന്നിങ്ങനെ
ദൈവഭക്തിയുടെ മർമ്മം സമ്മതമാംവണ്ണം
വലിയതാകുന്നു.

4 എന്നാൽ ഭാവികാലത്തു ചിലർ
വ്യാജാത്മാക്കളെയും ഭൂതങ്ങളുടെ
ഉപദേശങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ചു
ഭോഷ്കു പറയുന്നവരുടെ കപടത്താൽ
വിശ്വാസം ത്യജിക്കും എന്നു ആത്മാവു
തെളിവായി പറയുന്നു. 2 അവർ
സ്വന്തമനസ്സാക്ഷിയിൽ ചൂടുവെച്ചവരായി
3 വിവാഹം വിലക്കുകയും സത്യത്തെ
ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസികൾ
സ്തോത്രത്തോടെ അനുഭവിപ്പാൻ ദൈവം
സൃഷ്ടിച്ച ഭോജ്യങ്ങളെ വർജ്ജിക്കേണം
എന്നു കല്പിക്കയും ചെയ്യും. 4 എന്നാൽ
ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടി എല്ലാം നല്ലതു;
സ്തോത്രത്തോടെ അനുഭവിക്കുന്നു
എങ്കിൽ ഒന്നും വർജ്ജിക്കേണ്ടതല്ല; 5
ദൈവവചനത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നുവല്ലോ. 6
ഇതു സഹോദരന്മാരെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചാൽ
നീ അനുസരിച്ച വിശ്വാസത്തിന്റെയും
സദുപദേശത്തിന്റെയും വചനത്താൽ
പോഷണം ലഭിച്ചു ക്രിസ്തുയേശുവിന്നു
നല്ല ശുശ്രൂഷകൻ ആകും. 7
ഭക്തിവിരുദ്ധമായ കിഴവിക്കഥകളെ
ഒഴിച്ചു ദൈവഭക്തിക്കു തക്കവണ്ണം
അഭ്യാസം ചെയ്ക. 8 ശരീരാഭ്യാസം

അല്പപ്രയോജനമുള്ളതത്രേ;
ദൈവഭക്തിയോ ഇപ്പോഴത്തെ
ജീവന്റെയും വരുവാനിരിക്കുന്നതിന്റെയും
വാഗ്ദത്തമുള്ളതാകയാൽ സകലത്തിന്നും
പ്രയോജനകരമാകുന്നു. 9 ഇതു
വിശ്വാസ്യവും എല്ലാവരും അംഗീകരിപ്പാൻ
യോഗ്യവുമായ വചനം. 10 അതിന്നായിട്ടു
തന്നേ നാം സകലമനുഷ്യരുടെയും
പ്രത്യേകം വിശ്വാസികളുടെയും
രക്ഷിതാവായ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിൽ
ആശവെച്ചു അദ്ധ്വാനിച്ചും പോരാടിയും
വരുന്നു. 11 ഇതു നീ ആജ്ഞാപിക്കയും
ഉപദേശിക്കയും ചെയ്ക. 12 ആരും
നിന്റെ യൌവനം തുച്ഛീകരിക്കരുതു;
വാക്കിലും നടപ്പിലും സ്നേഹത്തിലും
വിശ്വാസത്തിലും നിർമ്മലതയിലും
വിശ്വാസികൾക്കു മാതൃകയായിരിക്ക. 13
ഞാൻ വരുവോളം വായന, പ്രബോധനം,
ഉപദേശം എന്നിവയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരിക്ക.
14 മൂപ്പന്മാരുടെ കൈവെപ്പോടുകൂടെ
പ്രവചനത്താൽ നിനക്കു ലഭിച്ചതായി
നിന്നിലുള്ള കൃപാവരം 15
ഉപേക്ഷയായി വിചാരിക്കാതെ
നിന്റെ അഭിവൃദ്ധി എല്ലാവർക്കും
പ്രസിദ്ധമായിത്തീരേണ്ടതിന്നു
ഇതു കരുതുക, ഇതിൽ തന്നേ
ഇരുന്നുകൊൾക. 16 നിന്നെത്തന്നേയും
ഉപദേശത്തെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക;
ഇതിൽ ഉറെച്ചുനില്ക്ക; അങ്ങനെ
ചെയ്താൽ നീ നിന്നെയും നിന്റെ പ്രസംഗം
കേൾക്കുന്നവരെയും രക്ഷിക്കും.

5 മൂത്തവനെ ഭർത്സിക്കാതെ
അപ്പനെപ്പോലെയും ഇളയവരെ
സഹോദരന്മാരെപ്പോലെയും 2 മൂത്ത
സ്ത്രീകളെ അമ്മമാരെപ്പോലെയും ഇളയ
സ്ത്രീകളെ പൂർണ്ണനിർമ്മലതയോടെ
സഹോദരികളെപ്പോലെയും
പ്രബോധിപ്പിക്ക. 3 സാക്ഷാൽ
വിധവമാരായിരിക്കുന്ന വിധവമാരെ
മാനിക്ക. 4 വല്ല വിധവെക്കും
പുത്രപൌത്രന്മാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവർ
മുമ്പെ സ്വന്തകുടുംബത്തിൽ ഭക്തി
കാണിച്ചു അമ്മയപ്പന്മാർക്കു
പ്രത്യുപകാരം ചെയ്‌വാൻ പഠിക്കട്ടെ;
ഇതു ദൈവസന്നിധിയിൽ
പ്രസാദകരമാകുന്നു. 5 സാക്ഷാൽ
വിധവയും ഏകാകിയുമായവൾ
ദൈവത്തിൽ ആശവെച്ചു രാപ്പകൽ
യാചനയിലും പ്രാർത്ഥനയിലും
ഉറ്റുപാർക്കുന്നു. 6 കാമുകിയായവളോ
ജീവിച്ചിരിക്കയിൽ തന്നേ ചത്തവൾ. 7
അവർ നിരപവാദ്യമാരായിരിക്കേണ്ടതിന്നു
നീ ഇതു ആജ്ഞാപിക്ക. 8
തനിക്കുള്ളവർക്കും പ്രത്യേകം
സ്വന്ത കുടുംബക്കാർക്കും വേണ്ടി
കരുതാത്തവൻ വിശ്വാസം
തള്ളിക്കളഞ്ഞു അവിശ്വാസിയെക്കാൾ
അധമനായിരിക്കുന്നു. 9
സൽപ്രവൃത്തികളാൽ ശ്രുതിപ്പെട്ടു
ഏകഭർത്താവിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു
അറുപതു വയസ്സിന്നു താഴെയല്ലാത്ത
വിധവ 10 മക്കളെ വളർത്തുകയോ
അതിഥികളെ സൽക്കരിക്കയോ
വിശുദ്ധന്മാരുടെ കാലുകളെ കഴുകുകയോ
ഞെരുക്കമുള്ളവർക്കു മുട്ടുതീർക്കുകയോ
സർവ്വസൽപ്രവൃത്തിയും
ചെയ്തുപോരുകയോ ചെയ്തു എങ്കിൽ
അവളെ തിരഞ്ഞെടുക്കാം. 11 ഇളയ
വിധവമാരെ ഒഴിക്ക; അവർ ക്രിസ്തുവിന്നു
വിരോധമായി പുളെച്ചു മദിക്കുമ്പോൾ
വിവാഹം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിക്കും.
12 ആദ്യവിശ്വാസം തള്ളുകയാൽ
അവർക്കു ശിക്ഷാവിധി ഉണ്ടു. 13
അത്രയുമല്ല അവർ വീടുതോറും
നടന്നു മിനക്കെടുവാനും ശീലിക്കും;
മിനക്കെടുകമാത്രമല്ല വായാടികളും

പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവരുമായി
അരുതാത്തതു സംസാരിക്കും. 14
ആകയാൽ ഇളയവർ വിവാഹം
ചെയ്കയും പുത്രസമ്പത്തുണ്ടാക്കുകയും
ഭവനം രക്ഷിക്കയും വിരോധിക്കു
അപവാദത്തിന്നു അവസരം ഒന്നും
കൊടുക്കാതിരിക്കയും വേണം എന്നു
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. 15 ഇപ്പോൾ
തന്നേ ചിലർ സാത്താന്റെ പിന്നാലെ
പോയല്ലോ. 16 ഒരു വിശ്വാസിനിക്കു
വിധവമാർ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവൾ തന്നേ
അവർക്കു മുട്ടുതീർക്കട്ടെ; സഭെക്കു ഭാരം
വരരുതു; സാക്ഷാൽ വിധവമാരായവർക്കു
മുട്ടുതീർപ്പാനുണ്ടല്ലോ. 17 നന്നായി
ഭരിക്കുന്ന മൂപ്പന്മാരെ, പ്രത്യേകം
വചനത്തിലും ഉപദേശത്തിലും
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നവരെ തന്നേ, ഇരട്ടി
മാനത്തിന്നു യോഗ്യരായി എണ്ണുക.
18 മെതിക്കുന്ന കാളെക്കു മുഖക്കൊട്ട
കെട്ടരുതു എന്നു തിരുവെഴുത്തു
പറയുന്നു; വേലക്കാരൻ തന്റെ കൂലിക്കു
യോഗ്യൻ എന്നും ഉണ്ടല്ലോ. 19 രണ്ടു
മൂന്നു സാക്ഷികൾ മുഖേനയല്ലാതെ ഒരു
മൂപ്പന്റെ നേരെ അന്യായം എടുക്കരുതു. 20
പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ശേഷമുള്ളവർക്കും
ഭയത്തിന്നായി എല്ലാവരും കേൾക്കെ
ശാസിക്ക. 21 നീ പക്ഷമായി ഒന്നും
ചെയ്യാതെകണ്ടു സിദ്ധാന്തം കൂടാതെ ഇവ
പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു ഞാൻ
ദൈവത്തെയും ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും
ശ്രേഷ്ഠദൂതന്മാരെയും സാക്ഷിയാക്കി
നിന്നോടു കല്പിക്കുന്നു. 22
യാതൊരുത്തന്റെ മേലും വേഗത്തിൽ
കൈവെക്കരുതു; അന്യന്മാരുടെ
പാപങ്ങളിൽ ഓഹരിക്കാരനാകയുമരുതു.
നിന്നെത്തന്നേ നിർമ്മലനായി
കാത്തുകൊൾക. 23 മേലാൽ വെള്ളം
മാത്രം കുടിക്കാതെ നിന്റെ അജീർണ്ണതയും
കൂടെക്കൂടെയുള്ള ക്ഷീണതയും നിമിത്തം
അല്പം വീഞ്ഞും സേവിച്ചുകൊൾക. 24 ചില
മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾ വിസ്താരത്തിന്നു
മുമ്പെ തന്നേ വെളിവായിരിക്കുന്നു;
ചിലരുടെ പാപങ്ങളോ ക്രമേണയത്രേ.
25 സൽപ്രവൃത്തികളും അങ്ങനെ തന്നേ
വെളിവാകുന്നു; വെളിവാകാത്തവയും
മറഞ്ഞിരിക്കയില്ല.

6 നുകത്തിൻകീഴിൽ
ദാസന്മാരായിരിക്കുന്നവർ
ഒക്കെയും ദൈവനാമവും ഉപദേശവും
ദുഷിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ തങ്ങളുടെ
യജമാനന്മാരെ സകലമാനത്തിന്നും
യോഗ്യന്മാർ എന്നു എണ്ണേണ്ടതാകുന്നു.
2 വിശ്വാസികളായ യജമാനന്മാരുള്ളവർ
അവരെ സഹോദരന്മാർ എന്നുവെച്ചു
അലക്ഷ്യമാക്കരുതു; തങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള
ഉപകാരം അനുഭവിക്കുന്നവർ
വിശ്വാസികളും പ്രിയരും ആകകൊണ്ടു
അവരെ വിശേഷാൽ സേവിക്കയത്രേ
വേണ്ടതു; ഇതു നീ ഉപദേശിക്കയും
പ്രബോധിപ്പിക്കയും ചെയ്ക. 3 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പത്ഥ്യവചനവും ഭക്തിക്കൊത്ത
ഉപദേശവും അനുസരിക്കാതെ
അന്യഥാ ഉപദേശിക്കുന്നവൻ 4 ഒന്നും
തിരിച്ചറിയാതെ തർക്കത്തിന്റെയും
വാഗ്വാദത്തിന്റേയും ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു
ചീർത്തിരിക്കുന്നു; അവയാൽ അസൂയ,
ശണ്ഠ, ദൂഷണം, ദുസ്സംശയം, 5
ദുർബ്ബുദ്ധികളും സത്യത്യാഗികളുമായ
മനുഷ്യരുടെ വ്യർത്ഥവാദം എന്നിവ
ഉളവാകുന്നു; അവർ ദൈവഭക്തി
ആദായസൂത്രം എന്നു വിചാരിക്കുന്നു.
6 അലംഭാവത്തോടുകൂടിയ ദൈവഭക്തി
വലുതായ ആദായം ആകുന്നുതാനും.
7 ഇഹലോകത്തിലേക്കു നാം ഒന്നും
കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല; ഇവിടെനിന്നു

യാതൊന്നും കൊണ്ടുപോകുവാൻ
കഴിയുന്നതുമല്ല. 8 ഉണ്മാനും ഉടുപ്പാനും
ഉണ്ടെങ്കിൽ മതി എന്നു നാം വിചാരിക്ക. 9
ധനികന്മാരാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ
പരീക്ഷയിലും കണിയിലും കുടുങ്ങുകയും
മനുഷ്യർ സംഹാരനാശങ്ങളിൽ
മുങ്ങിപ്പോകുവാൻ ഇടവരുന്ന മൗഢ്യവും
ദോഷകരവുമായ പല മോഹങ്ങൾക്കും
ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. 10
ദ്രവ്യാഗ്രഹം സകലവിധദോഷത്തിന്നും
മൂലമല്ലോ. ഇതു ചിലർ കാംക്ഷിച്ചിട്ടു
വിശ്വാസം വിട്ടുഴന്നു ബഹുദുഃഖങ്ങൾക്കു
അധീനരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. 11 നീയോ
ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യനായുള്ളോവേ,
അതു വിട്ടോടി നീതി, ഭക്തി, വിശ്വാസം,
സ്നേഹം, ക്ഷമ, സൗമ്യത എന്നിവയെ
പിന്തുടരുക. 12 വിശ്വാസത്തിന്റെ
നല്ല പോർ പൊരുതുക; നിത്യജീവനെ
പിടിച്ചുകൊൾക; അതിന്നായി നീ
വിളിക്കപ്പെട്ടു അനേകം സാക്ഷികളുടെ
മുമ്പാകെ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ചുവല്ലോ.
(aiōnios g166) 13 നീ നിഷ്കളങ്കനും
നിരപവാദ്യനുമായി ഈ കല്പന
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതവരെ പ്രമാണിച്ചുകൊള്ളേണം
14 എന്നിങ്ങനെ സകലത്തെയും
ജീവിപ്പിക്കുന്ന ദൈവത്തെയും
പൊന്തിയൊസ് പീലാത്തൊസിന്റെ
മുമ്പിൽ നല്ല സ്വീകാരം കഴിച്ച
ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും സാക്ഷിവെച്ചു
ഞാൻ നിന്നോടു ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.
15 ധന്യനായ ഏകാധിപതിയും
രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും
16 താൻ മാത്രം അമർത്യതയുള്ളവനും
അടുത്തുകൂടാത്ത വെളിച്ചത്തിൽ
വസിക്കുന്നവനും മനുഷ്യർ ആരും
കാണാത്തവനും കാണ്മാൻ
കഴിയാത്തവനുമായവൻ തക്കസമയത്തു
ആ പ്രത്യക്ഷതവരുത്തും. അവന്നു
ബഹുമാനവും നിത്യബലവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
ആമേൻ. (aiōnios g166) 17 ഈ ലോകത്തിലെ
ധനവാന്മാരോടു ഉന്നത ഭാവം
കൂടാതെയിരിപ്പാനും നിശ്ചയമില്ലാത്ത
ധനത്തിലല്ല, നമുക്കു സകലവും
ധാരാളമായി അനുഭവിപ്പാൻ തരുന്ന
ദൈവത്തിൽ (aiōn g165) 18 ആശവെപ്പാനും
നന്മചെയ്‌വാനും സൽപ്രവൃത്തികളിൽ
സമ്പന്നരായി ദാനശീലരും
ഔദാര്യമുള്ളവരുമായി 19 സാക്ഷാലുള്ള
ജീവനെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു
വരുംകാലത്തേക്കു നല്ലോരു
അടിസ്ഥാനം നിക്ഷേപിച്ചുകൊൾവാനും
ആജ്ഞാപിക്ക. 20 അല്ലയോ
തിമൊഥെയൊസേ, നിന്റെ
പക്കൽ ഏല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഉപനിധി
കാത്തുകൊണ്ടു ജ്ഞാനം എന്നു
വ്യാജമായി പേർ പറയുന്നതിന്റെ
ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യഥാലാപങ്ങളെയും
തർക്കസൂത്രങ്ങളെയും ഒഴിഞ്ഞു നില്ക്ക.
21 ആ ജ്ഞാനം ചിലർ സ്വീകരിച്ചു
വിശ്വാസം വിട്ടു തെറ്റിപ്പോയിരിക്കുന്നു.
കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

2 തിമൊഥെയൊസ്

1 ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള ജീവന്റെ
വാഗ്ദത്ത പ്രകാരം ദൈവേഷ്ടത്താൽ
ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലനായ
പൗലൊസ് പ്രിയമകനായ
തിമൊഥെയൊസിന്നു എഴുതുന്നതു: 2
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ
നിന്നും നിനക്കു കൃപയും കനിവും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 3 എന്റെ
പ്രാർത്ഥനയിൽ രാവും പകലും
ഇടവിടാതെ നിന്നെ സ്മരിച്ചു
നിന്റെ കണ്ണുനീർ ഓർത്തും നിന്നെ
കണ്ടു സന്തോഷപൂർണ്ണനാകുവാൻ
വാഞ്ഛിച്ചുംകൊണ്ടു 4 ഞാൻ
പൂർവ്വന്മാരുടെ ദൃഷ്ടാന്തം അനുസരിച്ചു
നിർമ്മലമനസ്സാക്ഷിയോടെ
ആരാധിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്നു
നിന്റെ നിർവ്യാജവിശ്വാസത്തിന്റെ
ഓർമ്മനിമിത്തം സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.
5 ആ വിശ്വാസം ആദ്യം നിന്റെ വലിയമ്മ
ലോവീസിലും അമ്മ യൂനീക്കയിലും
ഉണ്ടായിരുന്നു; നിന്നിലും ഉണ്ടെന്നു
ഞാൻ ഉറെച്ചിരിക്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു
എന്റെ കൈവെപ്പിനാൽ നിന്നിലുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരം ജ്വലിപ്പിക്കേണം
എന്നു നിന്നെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു. 7
ഭീരുത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ അല്ല,
ശക്തിയുടെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും
സുബോധത്തിന്റെയും
ആത്മാവിനെയത്രേ ദൈവം നമുക്കു
തന്നതു. 8 അതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ
കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെയും
അവന്റെ ബദ്ധനായ എന്നെയും കുറിച്ചു
ലജ്ജിക്കാതെ സുവിശേഷത്തിന്നായി
ദൈവശക്തിക്കു ഒത്തവണ്ണം നീയും
എന്നോടുകൂടെ കഷ്ടം സഹിക്ക.
9 അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കയും
വിശുദ്ധവിളികൊണ്ടു വിളിക്കയും
ചെയ്തതു നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ
നിമിത്തമല്ല, സകലകാലത്തിന്നും
മുമ്പെ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ നമുക്കു
നല്കിയിരിക്കുന്നതും (aiōnios g166)
10 ഇപ്പോൾ മരണം നീക്കുകയും
സുവിശേഷം കൊണ്ടു ജീവനും
അക്ഷയതയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും
ചെയ്ത നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ
ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയാൽ
വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമായ
തന്റെ സ്വന്ത നിർണ്ണയത്തിന്നും
കൃപെക്കും ഒത്തവണ്ണമത്രേ. 11 ആ
സുവിശേഷത്തിന്നു ഞാൻ പ്രസംഗിയും
അപ്പൊസ്തലനും ഉപദേഷ്ടാവുമായി
നിയമിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 12
അതുനിമിത്തം തന്നേ ഞാൻ
ഇതൊക്കെയും സഹിക്കുന്നു; എങ്കിലും
ലജ്ജിക്കുന്നില്ല; ഞാൻ ആരെ
വിശ്വസിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നറിയുന്നു;
അവൻ എന്റെ ഉപനിധി ആ
ദിവസംവരെ സൂക്ഷിപ്പാൻ ശക്തൻ
എന്നു ഉറച്ചുമിരിക്കുന്നു. 13
എന്നോടു കേട്ട പത്ഥ്യവചനം നീ
ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും
സ്നേഹത്തിലും മാതൃകയാക്കിക്കൊൾക.
14 ആ നല്ല ഉപനിധി നമ്മിൽ
അധിവസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 15 ആസ്യക്കാർ
എല്ലാവരും എന്നെ വിട്ടുപൊയ്ക്കളഞ്ഞു
എന്നു നീ അറിയുന്നുവല്ലോ; ഫുഗലൊസും
ഹെർമ്മെഗനേസും ആ കൂട്ടത്തിൽ
ഉള്ളവർ ആകുന്നു. 16 പലപ്പോഴും എന്നെ
തണുപ്പിച്ചവനായ ഒനേസിഫൊരൊസിന്റെ
കുടുംബത്തിന്നു കർത്താവു കരുണ
നല്കുമാറാകട്ടെ. 17 അവൻ എന്റെ
ചങ്ങലയെക്കുറിച്ചു ലജ്ജിക്കാതെ
ഞാൻ റോമയിൽ എത്തിയ ഉടനെ

താല്പര്യത്തോടെ എന്നെ തിരഞ്ഞു
കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തു. 18
ആ ദിവസത്തിൽ കർത്താവിന്റെ
പക്കൽ കരുണ കണ്ടെത്തുവാൻ
കർത്താവു അവന്നു സംഗതിവരുത്തട്ടെ.
എഫെസൊസിൽവെച്ചു അവൻ എനിക്കു
എന്തെല്ലാം ശുശ്രൂഷ ചെയ്തു എന്നു നീ
നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നുവല്ലോ.

2 എന്റെ മകനേ, ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
കൃപയാൽ ശക്തിപ്പെടുക. 2 നീ പല
സാക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ എന്നോടു
കേട്ടതെല്ലാം മറ്റുള്ളവരെ ഉപദേശിപ്പാൻ
സമർത്ഥരായ വിശ്വസ്ഥമനുഷ്യരെ
ഭരമേല്പിക്ക. 3 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
നല്ല ഭടനായി നീയും എന്നോടുകൂടെ
കഷ്ടം സഹിക്ക. 4 പട ചേർത്തവനെ
പ്രസാദിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു യാതൊരു
പടയാളിയും ജീവനകാര്യങ്ങളിൽ
ഇടപെടാതിരിക്കുന്നു. 5 ഒരുത്തൻ
മല്ലുകെട്ടിയാലും ചട്ടപ്രകാരം
പൊരായ്കിൽ കിരീടം പ്രാപിക്കയില്ല. 6
അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന കൃഷിക്കാരൻ ആകുന്നു
ആദ്യം ഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതു. 7
ഞാൻ പറയുന്നതു ചിന്തിച്ചുകൊൾക.
കർത്താവു സകലത്തിലും നിനക്കു
ബുദ്ധി നല്കുമല്ലോ; 8 ദാവീദിന്റെ
സന്തതിയായി ജനിച്ചു മരിച്ചിട്ടു
ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റിരിക്കുന്ന
യേശുക്രിസ്തുവിനെ ഓർത്തുകൊൾക.
9 അതു ആകുന്നു എന്റെ സുവിശേഷം.
അതു അറിയിക്കുന്നതിൽ ഞാൻ
ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരൻ എന്നപോലെ
ചങ്ങല ധരിച്ചു കഷ്ടം സഹിക്കുന്നു;
ദൈവവചനത്തിന്നോ ബന്ധനം ഇല്ല. 10
അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുയേശുവിലുള്ള
രക്ഷ നിത്യതേജസ്സോടുകൂടെ വൃതന്മാർക്കു
കിട്ടേണ്ടതിന്നു ഞാൻ അവർക്കായി
സകലവും സഹിക്കുന്നു. (aiōnios g166) 11
നാം അവനോടുകൂടെ മരിച്ചു എങ്കിൽ
കൂടെ ജീവിക്കും; സഹിക്കുന്നു എങ്കിൽ
കൂടെ വാഴും; 12 നാം തള്ളിപ്പറയും എങ്കിൽ
അവൻ നമ്മെയും തള്ളിപ്പറയും. 13
നാം അവിശ്വസ്തരായിത്തീർന്നാലും
അവൻ വിശ്വസ്തനായി പാർക്കുന്നു;
തന്റെ സ്വഭാവം ത്യജിപ്പാൻ
അവന്നു കഴികയില്ലല്ലോ; ഈ
വചനം വിശ്വാസയോഗ്യമാകുന്നു.
14 കേൾക്കുന്നവരെ
മറിച്ചുകളയുന്നതിനല്ലാതെ
ഒന്നിന്നും കൊള്ളാത്ത വാഗ്വാദം
ചെയ്യാതിരിക്കേണമെന്നു
കർത്താവിനെ സാക്ഷിയാക്കി അവരെ
ഓർമ്മപ്പെടുത്തുക. 15 സത്യവചനത്തെ
യഥാർത്ഥമായി പ്രസംഗിച്ചുകൊണ്ടു
ലജ്ജിപ്പാൻ സംഗതിയില്ലാത്ത
വേലക്കാരനായി ദൈവത്തിന്നു
കൊള്ളാകുന്നവനായി നില്പാൻ ശ്രമിക്ക.
16 ഭക്തിവിരുദ്ധമായ വ്യർത്ഥാലാപങ്ങളെ
ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക; ആ വകക്കാർക്കു
അഭക്തി അധികം മുതിർന്നുവരും; 17
അവരുടെ വാക്കു അർബ്ബുദവ്യാധിപോലെ
തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. 18 ഹുമനയോസും
ഫിലേത്തൊസും അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ
ഉള്ളവരാകുന്നു; അവർ സത്യം വിട്ടു തെറ്റി:
പുനരുത്ഥാനം കഴിഞ്ഞു എന്നു പറഞ്ഞു
ചിലരുടെ വിശ്വാസം മറിച്ചു കളയുന്നു.
19 എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥിരമായ
അടിസ്ഥാനം നിലനില്ക്കുന്നു; കർത്താവു
തനിക്കുള്ളവരെ അറിയുന്നു എന്നും
കർത്താവിന്റെ നാമം ഉച്ചരിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം അനീതി വിട്ടകന്നുകൊള്ളട്ടെ
എന്നും ആകുന്നു അതിന്റെ മുദ്ര. 20
എന്നാൽ ഒരു വലിയ വീട്ടിൽ പൊന്നും
വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള സാമാനങ്ങൾ
മാത്രമല്ല, മരവും മണ്ണുംകൊണ്ടുള്ളവയും
ഉണ്ടു; ചിലതു മാന്യകാര്യത്തിന്നും ചിലതു

ഹീനകാര്യത്തിന്നും ഉപയോഗിക്കുന്നു.
21 ഇവയെ വിട്ടകന്നു തന്നെത്താൻ
വെടിപ്പാക്കുന്നവൻ വിശുദ്ധവും
ഉടമസ്ഥന്നു ഉപയോഗവുമായി നല്ല
വേലെക്കു ഒക്കെയും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന
മാനപാത്രം ആയിരിക്കും. 22
യൗവനമോഹങ്ങളെ വിട്ടോടി
നീതിയും വിശ്വാസവും സ്നേഹവും
ശുദ്ധഹൃദയത്തോടെ കർത്താവിനെ
വിളിച്ചപേക്ഷിക്കുന്ന എല്ലാവരോടും
സമാധാനവും ആചരിക്ക. 23
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൗഢ്യതർക്കം ശണ്ഠ
ജനിപ്പിക്കുന്നു എന്നറിഞ്ഞു അതു
ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക. 24 കർത്താവിന്റെ
ദാസൻ ശണ്ഠ ഇടാതെ എല്ലാവരോടും
ശാന്തനും ഉപദേശിപ്പാൻ സമർത്ഥനും
ദോഷം സഹിക്കുന്നവനുമായി
അത്രേ ഇരിക്കേണ്ടതു. 25
വിരോധികൾക്കു ദൈവം സത്യത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിന്നായി മാനസാന്തരം
നല്കുമോ എന്നും 26 പിശാചിനാൽ
പിടിപെട്ടു കുടുങ്ങിയവരാകയാൽ അവർ
സുബോധം പ്രാപിച്ചു അവന്റെ കണിയിൽ
നിന്നു ഒഴിഞ്ഞു ദൈവേഷ്ടം ചെയ്യുമോ
എന്നും വെച്ചു അവരെ സൗമ്യതയോടെ
പഠിപ്പിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.

3 അന്ത്യകാലത്തു ദുർഘടസമയങ്ങൾ
വരും എന്നറിക. 2 മനുഷ്യർ
സ്വസ്നേഹികളും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും
വമ്പു പറയുന്നവരും അഹങ്കാരികളും
ദൂഷകന്മാരും അമ്മയപ്പന്മാരെ
അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികെട്ടവരും
അശുദ്ധരും 3 വാത്സല്യമില്ലാത്തവരും
ഇണങ്ങാത്തവരും ഏഷണിക്കാരും
അജിതേന്ദ്രിയന്മാരും ഉഗ്രന്മാരും 4
സൽഗുണദ്വേഷികളും ദ്രോഹികളും
ധാർഷ്ട്യക്കാരും നിഗളികളുമായി
ദൈവപ്രിയമില്ലാതെ ഭോഗപ്രിയരായി
5 ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ചു അതിന്റെ
ശക്തി ത്യജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും.
അങ്ങനെയുള്ളവരെ വിട്ടൊഴിയുക. 6
വീടുകളിൽ നൂണുകടക്കയും പാപങ്ങളെ
ചുമന്നുകൊണ്ടു നാനാ മോഹങ്ങൾക്കും
അധീനരായി 7 എപ്പോഴും പഠിച്ചിട്ടും
ഒരിക്കലും സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം
പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയാത്ത പെണ്ണുങ്ങളെ
സ്വാധീനമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ
ഈ കൂട്ടത്തിലുള്ളവർ ആകുന്നു. 8
യന്നേസും യംബ്രേസും മോശെയോടു
എതിർത്തുനിന്നതുപോലെ തന്നേ ഇവരും
സത്യത്തോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നു;
ദുർബ്ബുദ്ധികളും വിശ്വാസം സംബന്ധിച്ചു
കൊള്ളരുതാത്തവരുമത്രേ. 9
അവർ അധികം മുഴുക്കയില്ല;
മേല്പറഞ്ഞവരുടെ ബുദ്ധികേടു
എല്ലാവർക്കും വെളിപ്പെട്ടതുപോലെ
ഇവരുടെ ബുദ്ധികേടും വെളിപ്പെടും.
10 നീയോ എന്റെ ഉപദേശം, നടപ്പു,
ഉദ്ദേശം, വിശ്വാസം, ദീർഘക്ഷമ,
സ്നേഹം, സഹിഷ്ണത എന്നിവയും
11 അന്ത്യൊക്ക്യയിലും ഇക്കൊന്യയിലും
ലൂസ്ത്രയിലും എനിക്കു സംഭവിച്ച
ഉപദ്രവവും കഷ്ടാനുഭവവും
കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഞാൻ എന്തെല്ലാം
ഉപദ്രവം സഹിച്ചു; അതിലെല്ലാറ്റിൽ
നിന്നും കർത്താവു എന്നെ വിടുവിച്ചു.
12 എന്നാൽ ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
ഭക്തിയോടെ ജീവിപ്പാൻ മനസ്സുള്ളവർക്കു
എല്ലാം ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും. 13
ദുഷ്ടമനുഷ്യരും മായാവികളും വഞ്ചിച്ചും
വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുംകൊണ്ടു മേല്ക്കുമേൽ
ദോഷത്തിൽ മുതിർന്നു വരും. 14 നീയോ
ഇന്നവരോടു പഠിച്ചു എന്നു ഓർക്കുകയും
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസത്താൽ
നിന്നെ രക്ഷെക്കു ജ്ഞാനിയാക്കുവാൻ
മതിയായ തിരുവെഴുത്തുകളെ

ബാല്യംമുതൽ അറികയും
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു 15 നീ പഠിച്ചും
നിശ്ചയം പ്രാപിച്ചും ഇരിക്കുന്നതിൽ
നിലനില്ക്ക. 16 എല്ലാതിരുവെഴുത്തും
ദൈവശ്വാസീയമാകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
മനുഷ്യൻ സകല സൽപ്രവൃത്തിക്കും വക
പ്രാപിച്ചു തികഞ്ഞവൻ ആകേണ്ടതിന്നു
17 ഉപദേശത്തിന്നും ശാസനത്തിന്നും
ഗുണീകരണത്തിന്നും നീതിയിലെ
അഭ്യാസത്തിന്നും പ്രയോജനമുള്ളതു
ആകുന്നു.

4 ഞാൻ ദൈവത്തെയും ജീവികൾക്കും
മരിച്ചവർക്കും ന്യായവിസ്താരം
നടത്തുവാനുള്ള ക്രിസ്തുയേശുവിനെയും
സാക്ഷിവെച്ചു അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയും
രാജ്യവും ചൊല്ലി സത്യം ചെയ്തു
കല്പിക്കുന്നതു: 2 വചനം പ്രസംഗിക്ക;
സമയത്തിലും അസമയത്തിലും
ഒരുങ്ങിനില്ക്ക; സകല ദീർഘക്ഷമയോടും
ഉപദേശത്തോടുംകൂടെ ശാസിക്ക;
തർജ്ജനം ചെയ്ക; പ്രബോധിപ്പിക്ക.
3 അവർ പത്ഥ്യോപദേശം
പൊറുക്കാതെ കർണ്ണരസമാകുമാറു
സ്വന്ത മോഹങ്ങൾക്കൊത്തവണ്ണം
ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാരെ പെരുക്കുകയും
4 സത്യത്തിന്നു ചെവികൊടുക്കാതെ
കെട്ടുകഥ കേൾപ്പാൻ തിരികയും ചെയ്യുന്ന
കാലം വരും. 5 നീയോ സകലത്തിലും
നിർമ്മദൻ ആയിരിക്ക; കഷ്ടം സഹിക്ക;
സുവിശേഷകന്റെ പ്രവൃത്തിചെയ്ക;
നിന്റെ ശുശ്രൂഷ നിറപടിയായി
നിവർത്തിക്ക. 6 ഞാനോ ഇപ്പോൾതന്നേ
പാനീയയാഗമായി ഒഴിക്കപ്പെടുന്നു; എന്റെ
നിര്യാണകാലവും അടുത്തിരിക്കുന്നു.
7 ഞാൻ നല്ല പോർ പൊരുതു, ഓട്ടം
തികെച്ചു, വിശ്വാസം കാത്തു. 8
ഇനി നീതിയുടെ കിരീടം എനിക്കായി
വെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു നീതിയുള്ള
ന്യായാധിപതിയായ കർത്താവു ആ
ദിവസത്തിൽ എനിക്കു നല്കും; എനിക്കു
മാത്രമല്ല, അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ
പ്രിയംവെച്ച ഏവർക്കുംകൂടെ. 9
വേഗത്തിൽ എന്റെ അടുക്കൽ
വരുവാൻ ഉത്സാഹിക്ക. 10 ദേമാസ്
ഈ ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചിട്ടു എന്നെ
വിട്ടു തെസ്സലൊനീക്കയിലേക്കു പോയി.
ക്രേസ്കേസ് ഗലാത്യെക്കും തീതൊസ്
ദല്മാത്യെക്കും പോയി; (aiōn g165) 11
ലൂക്കൊസ് മാത്രമേ എന്നോടുകൂടെ ഉള്ളു;
മർക്കൊസ് എനിക്കു ശുശ്രൂഷെക്കായി
ഉപയോഗമുള്ളവൻ ആകയാൽ അവനെ
കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരിക. 12 തിഹിക്കൊസിനെ
ഞാൻ എഫെസോസിലേക്കു
അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13 ഞാൻ ത്രോവാസിൽ
കർപ്പൊസിന്റെ പക്കൽ വെച്ചേച്ചു
പോന്ന പുതപ്പും പുസ്തകങ്ങളും
വിശേഷാൽ ചർമ്മലിഖിതങ്ങളും
നീ വരുമ്പോൾ കൊണ്ടുവരിക. 14
ചെമ്പുപണിക്കാരൻ അലെക്സന്തർ
എനിക്കു വളരെ ദോഷം ചെയ്തു;
അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം
കർത്താവു അവന്നു പകരം ചെയ്യും.
15 അവൻ നമ്മുടെ പ്രസംഗത്തോടു
അത്യന്തം എതിർത്തുനിന്നതുകൊണ്ടു
നീയും അവനെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. 16
എന്റെ ഒന്നാം പ്രതിവാദത്തിൽ ആരും
എനിക്കു തുണ നിന്നില്ല; എല്ലാവരും
എന്നെ കൈവിട്ടു; അതു അവർക്കു
കണക്കിടാതിരിക്കട്ടെ. 17 കർത്താവോ
എനിക്കു തുണനിന്നു പ്രസംഗം
എന്നെക്കൊണ്ടു നിവർത്തിപ്പാനും
സകല ജാതികളും കേൾപ്പാനും എന്നെ
ശക്തീകരിച്ചു; അങ്ങനെ ഞാൻ
സിംഹത്തിന്റെ വായിൽനിന്നു രക്ഷ
പ്രാപിച്ചു. 18 കർത്താവു എന്നെ സകല
ദുഷ്പ്രവൃത്തിയിൽനിന്നും വിടുവിച്ചു തന്റെ

സ്വർഗ്ഗീയരാജ്യത്തിന്നായി രക്ഷിക്കും;
അവന്നു എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം.
ആമേൻ. (aiōn g165) 19 പ്രിസ്കെക്കും
അക്വിലാവിന്നും ഒനേസിഫൊരൊസിന്റെ
കുടുബത്തിന്നും വന്ദനം ചൊല്ലുക. 20
എരസ്തൊസ് കൊരിന്തിൽ താമസിച്ചു
ത്രൊഫിമൊസിനെ ഞാൻ മിലേത്തിൽ
രോഗിയായി വിട്ടേച്ചുപോന്നു. 21
ശീതകാലത്തിന്നു മുമ്പെ വരുവാൻ
ശ്രമിക്ക. യൂബൂലൊസും പൂദെസും
ലീനൊസും ക്ലൗദിയയും സഹോദരന്മാർ
എല്ലാവരും നിനക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. 22
യേശുക്രിസ്തു നിന്റെ ആത്മാവോടുകൂടെ
ഇരിക്കട്ടെ. കൃപ നിങ്ങളോടുകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

തീത്തൊസ്

1 Testing ag live sync നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
കല്പനപ്രകാരം എന്നെ
ഭരമേല്പിച്ച പ്രസംഗത്താൽ
തക്കസമയത്തു തന്റെ വചനം
വെളിപ്പെടുത്തിയ 2 ഭോഷ്കില്ലാത്ത
ദൈവം സകലകാലത്തിന്നും മുമ്പെ
വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത നിത്യജീവന്റെ
പ്രത്യാശഹേതുവായി (aiōnios g166) 3
തന്റെ വൃതന്മാരുടെ വിശ്വാസത്തിന്നും
ഭക്തിക്കനുസാരമായ സത്യത്തിന്റെ
പരിജ്ഞാനത്തിന്നുമായി ദൈവത്തിന്റെ
ദാസനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനുമായ പൗലൊസ് 4
പൊതുവിശ്വാസത്തിൽ നിജപുത്രനായ
തീത്തൊസിന്നു എഴുതുന്നതു:
പിതാവായ ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും
നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ
ക്രിസ്തുയേശുവിങ്കൽനിന്നും നിനക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
5 ഞാൻ ക്രേത്തയിൽ നിന്നെ
വിട്ടേച്ചുപോന്നതു: ശേഷിച്ച കാര്യങ്ങളെ
ക്രമത്തിലാക്കേണ്ടതിന്നും ഞാൻ
നിന്നോടു ആജ്ഞാപിച്ചതുപോലെ
പട്ടണംതോറും മൂപ്പന്മാരെ
ആക്കിവെക്കേണ്ടതിന്നും തന്നേ.
6 മൂപ്പൻ കുറ്റമില്ലാത്തവനും
ഏകഭാര്യയുള്ളവനും ദുർന്നടപ്പിന്റെ
ശ്രുതിയോ അനുസരണക്കേടോ ഇല്ലാത്ത
വിശ്വാസികളായ മക്കളുള്ളവനും
ആയിരിക്കേണം. 7 അദ്ധ്യക്ഷൻ
ദൈവത്തിന്റെ ഗൃഹവിചാരകനാകയാൽ
അനിന്ദ്യനായിരിക്കേണം;
തന്നിഷ്ടക്കാരനും കോപിയും മദ്യപ്രിയനും
തല്ലുകാരനും ദുർല്ലാഭമോഹിയും
അരുതു. 8 അതിഥിപ്രിയനും
സൽഗുണപ്രിയനും സുബോധശീലനും
നീതിമാനും നിർമ്മലനും
ജിതേന്ദ്രിയനും 9 പത്ഥ്യോപദേശത്താൽ
പ്രബോധിപ്പിപ്പാനും വിരോധികൾക്കു
ബോധം വരുത്തുവാനും
ശക്തനാകേണ്ടതിന്നു
ഉപദേശപ്രകാരമുള്ള വിശ്വാസ്യവചനം
മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവനും
ആയിരിക്കേണം. 10 വൃഥാവാചാലന്മാരും
മനോവഞ്ചകന്മാരുമായി
വഴങ്ങാത്തവരായ പലരും ഉണ്ടല്ലോ;
വിശേഷാൽ പരിച്ഛേദനക്കാർ തന്നേ. 11
അവരുടെ വായ് അടെക്കേണ്ടതാകുന്നു.
അവർ ദുരാദായം വിചാരിച്ചു
അരുതാത്തതു ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു
കുടുംബങ്ങളെ മുഴുവനും മറിച്ചുകളയുന്നു.
12 ക്രേത്തർ സർവ്വദാ അസത്യവാദികളും
ദുഷ്ടജന്തുക്കളും മടിയന്മാരായ
പെരുവയറന്മാരും അത്രേ എന്നു
അവരിൽ ഒരുവൻ, അവരുടെ ഒരു
വിദ്വാൻ തന്നേ, പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
13 ഈ സാക്ഷ്യം നേർ തന്നേ;
അതുനിമിത്തം അവർ വിശ്വാസത്തിൽ
ആരോഗ്യമുള്ളവരായിത്തീരേണ്ടതിന്നും
14 യെഹൂദകഥകളെയും സത്യം
വിട്ടകലുന്ന മനുഷ്യരുടെ കല്പനകളെയും
ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നും
അവരെ കഠിനമായി ശാസിക്ക. 15
ശുദ്ധിയുള്ളവർക്കു എല്ലാം ശുദ്ധം
തന്നേ; എന്നാൽ മലിനന്മാർക്കും
അവിശ്വാസികൾക്കും ഒന്നും ശുദ്ധമല്ല;
അവരുടെ ചിത്തവും മനസ്സാക്ഷിയും
മലിനമായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. 16
അവർ ദൈവത്തെ അറിയുന്നു എന്നു
പറയുന്നുവെങ്കിലും പ്രവൃത്തികളാൽ
അവനെ നിഷേധിക്കുന്നു. അവർ
അറെക്കത്തക്കവരും അനുസരണം
കെട്ടവരും യാതൊരു നല്ലകാര്യത്തിന്നും
കൊള്ളരുതാത്തവരുമാകുന്നു.

2 നീയോ പത്ഥ്യോപദേശത്തിന്നു
ചേരുന്നതു പ്രസ്താവിക്ക. 2
വൃദ്ധന്മാർ നിൎമ്മദവും ഗൌരവവും
സുബോധവും ഉള്ളവരും വിശ്വാസത്തിലും
സ്നേഹത്തിലും സഹിഷ്ണുതയിലും
ആരോഗ്യമുള്ളവരും ആയിരിക്കേണം
എന്നും 3 വൃദ്ധമാരും അങ്ങനെ
തന്നേ നടപ്പിൽ പവിത്രയോഗ്യമാരും
ഏഷണി പറയാത്തവരും വീഞ്ഞിന്നു
അടിമപ്പെടാത്തവരുമായിരിക്കേണം
എന്നും 4 ദൈവവചനം
ദുഷിക്കപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
യൌവനക്കാരത്തികളെ ഭൎത്തൃപ്രിയമാരും
പുത്രപ്രിയമാരും 5 സുബോധവും
പാതിവ്രത്യവുമുള്ളവരും വീട്ടുകാൎയ്യം
നോക്കുന്നവരും ദയയുള്ളവരും
ഭൎത്താക്കന്മാൎക്കു കീഴ്പെടുന്നവരും
ആയിരിപ്പാൻ ശീലിപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു
നന്മ ഉപദേശിക്കുന്നവരായിരിക്കേണം
എന്നും പ്രബോധിപ്പിക്ക. 6
അവ്വണ്ണം യൌവനക്കാരെയും
സുബോധമുള്ളവരായിരിപ്പാൻ
പ്രബോധിപ്പിക്ക. 7 വിരോധി
നമ്മെക്കൊണ്ടു ഒരു തിന്മയും പറവാൻ
വകയില്ലാതെ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു
സകലത്തിലും നിന്നെത്തന്നേ
സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു മാതൃകയാക്കി
കാണിക്ക. 8 ഉപദേശത്തിൽ
നിൎമ്മലതയും ഗൌരവവും
ആക്ഷേപിച്ചുകൂടാത്ത പത്ഥ്യവചനവും
ഉള്ളവൻ ആയിരിക്ക. 9 ദാസന്മാർ
നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
ഉപദേശത്തെ സകലത്തിലും
അലങ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു യജമാനന്മാൎക്കു
കീഴടങ്ങി സകലവിധത്തിലും പ്രസാദം
വരുത്തുന്നവരും 10 എതിർ പറകയോ
വഞ്ചിച്ചെടുക്കയോ ചെയ്യാതെ
സകലത്തിലും നല്ല വിശ്വസ്തത
കാണിക്കുന്നവരുമായി ഇരിപ്പാൻ
(കല്പിക്ക). 11 സകലമനുഷ്യൎക്കും
രക്ഷാകരമായ ദൈവകൃപ
ഉദിച്ചുവല്ലോ; 12 ഭക്തികേടും
പ്രപഞ്ചമോഹങ്ങളും വൎജ്ജിച്ചിട്ടു ഈ
ലോകത്തിൽ സുബോധത്തോടും
നീതിയോടും ദൈവഭക്തിയോടുംകൂടെ
ജീവിച്ചുപോരേണ്ടതിന്നു അതു നമ്മെ
ശിക്ഷിച്ചുവളൎത്തുന്നു, (aiōn g165) 13 നാം
ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശെക്കായിട്ടും
മഹാദൈവവും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തേജസ്സിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതെക്കായിട്ടും കാത്തുകൊണ്ടു. 14
അവൻ നമ്മെ സകലഅധൎമ്മത്തിൽനിന്നും
വീണ്ടെടുത്തു സൽപ്രവൃത്തികളിൽ
ശുഷ്കാന്തിയുള്ളോരു സ്വന്തജനമായി
തനിക്കു ശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
തന്നെത്താൻ നമുക്കുവേണ്ടി കൊടുത്തു.
15 ഇതു പൂൎണ്ണഗൌരവത്തോടെ
പ്രസംഗിക്കയും പ്രബോധിപ്പിക്കയും
ശാസിക്കയും ചെയ്ക. ആരും നിന്നെ
തുച്ഛീകരിക്കരുതു.

3 വാഴ്ചകൾക്കും അധികാരങ്ങൾക്കും
കീഴടങ്ങി അനുസരിപ്പാനും
സകലസൽപ്രവൃത്തിക്കും
ഒരുങ്ങിയിരിപ്പാനും 2 ആരെക്കൊണ്ടും
ദൂഷണം പറയാതെയും കലഹിക്കാതെയും
ശാന്തന്മാരായി സകലമനുഷ്യരോടും
പൂൎണ്ണസൌമ്യത കാണിപ്പാനും
അവരെ ഓൎമ്മപ്പെടുത്തുക. 3
മുമ്പെ നാമും ബുദ്ധികെട്ടവരും
അനുസരണമില്ലാത്തവരും വഴിതെറ്റി
നടക്കുന്നവരും നാനാമോഹങ്ങൾക്കും
ഭോഗങ്ങൾക്കും അധീനരും ഈൎഷ്യയിലും
അസൂയയിലും കാലം കഴിക്കുന്നവരും
ദ്വേഷിതരും അന്യോന്യം പകെക്കുന്നവരും
ആയിരുന്നുവല്ലോ. 4 എന്നാൽ
നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ

ദയയും മനുഷ്യപ്രീതിയും ഉദിച്ചപ്പോൾ
5 അവൻ നമ്മെ നാം ചെയ്ത
നീതിപ്രവൃത്തികളാലല്ല, തന്റെ
കരുണപ്രകാരമത്രേ രക്ഷിച്ചതു. 6 നാം
അവന്റെ കൃപയാൽ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടു
7 പ്രത്യാശപ്രകാരം നിത്യജീവന്റെ
അവകാശികളായിത്തീരേണ്ടതിന്നു
പുനർജ്ജനനസ്നാനം കൊണ്ടും നമ്മുടെ
രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുമൂലം
നമ്മുടെമേൽ ധാരാളമായി
പകർന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ
നവീകരണംകൊണ്ടും തന്നേ.
(aiōnios g166) 8 ഈ വചനം
വിശ്വാസയോഗ്യം; ദൈവത്തിൽ
വിശ്വസിച്ചവർ സൽപ്രവൃത്തികളിൽ
ഉത്സാഹികളായിരിപ്പാൻ കരുതേണ്ടതിന്നു
നീ ഇതു ഉറപ്പിച്ചുപറയേണം എന്നു
ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു. ഇതു ശുഭവും
മനുഷ്യൎക്കു ഉപകാരവും ആകുന്നു.
9 മൌഢ്യതൎക്കവും വംശാവലികളും
കലഹവും ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
വാദവും ഒഴിഞ്ഞുനില്ക്കു. ഇവ
നിഷ്പ്രയോജനവും വ്യൎത്ഥവുമല്ലോ. 10
സഭയിൽ ഭിന്നത വരുത്തുന്ന മനുഷ്യനോടു
ഒന്നുരണ്ടു വട്ടം ബുദ്ധിപറഞ്ഞ ശേഷം
അവനെ ഒഴിക്ക; 11 ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ
വക്രബുദ്ധിയായി പാപം ചെയ്തു
തന്നെത്താൻ കുറ്റം വിധിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു നിനക്കു അറിയാമല്ലോ.
12 ഞാൻ അൎത്തെമാസിനെയോ
തിഹിക്കൊസിനെയോ അങ്ങോട്ടു
അയക്കുമ്പോൾ നിക്കൊപ്പൊലിസിൽ
വന്നു എന്നോടു ചേരുവാൻ
ശ്രമിക്ക. അവിടെ ഞാൻ ശീതകാലം
കഴിപ്പാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. 13
ന്യായശാസ്ത്രിയായ സേനാസിന്നും
അപ്പൊല്ലോസിന്നും ഒരു മുട്ടും വരാതവണ്ണം
ഉത്സാഹിച്ചു വഴിയാത്ര അയക്ക. 14
നമുക്കുള്ളവരും ഫലമില്ലാത്തവർ
ആകാതെ അത്യാവശ്യസംഗതികളിൽ
സൽപ്രവൃത്തികൾക്കു മുമ്പരായിരിപ്പാൻ
പഠിക്കട്ടെ. 15 എന്നോടുകൂടെയുള്ളവർ
എല്ലാവരും നിനക്കു വന്ദനം
ചൊല്ലുന്നു. ഞങ്ങളെ വിശ്വാസത്തിൽ
സ്നേഹിക്കുന്നവൎക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുക.
കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.

ഫിലേമോൻ

1 ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ബദ്ധനായ
പൗലൊസും സഹോദരനായ
തിമൊഥെയൊസും ഞങ്ങളുടെ പ്രിയനും
കൂട്ടുവേലക്കാരനുമായ ഫിലേമോൻ
എന്ന നിനക്കും 2 സഹോദരിയായ
അപ്പിയെക്കും ഞങ്ങളുടെ
സഹഭടനായ അർക്കിപ്പൊസിന്നും
നിന്റെ വീട്ടിലെ സഭെക്കും
എഴുതുന്നതു: 3 നമ്മുടെ പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും നിങ്ങൾക്കു
കൃപയും സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ.
4 കർത്താവായ യേശുവിനോടും
സകലവിശുദ്ധന്മാരോടും നിനക്കുള്ള
സ്നേഹത്തെയും വിശ്വാസത്തെയും
കുറിച്ചു ഞാൻ കേട്ടിട്ടു 5 നമ്മിലുള്ള
എല്ലാനന്മയുടെയും പരിജ്ഞാനത്താൽ
നിന്റെ വിശ്വാസത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ
ക്രിസ്തുവിന്നായി സഫലമാകേണ്ടതിന്നു 6
എന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നെ ഓർത്തു
എപ്പോഴും എന്റെ ദൈവത്തിന്നു
സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. 7 സഹോദരാ,
വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഹൃദയം നീ
തണുപ്പിച്ചതുനിമിത്തം നിന്റെ
സ്നേഹത്തിൽ എനിക്കു വളരെ
സന്തോഷവും ആശ്വാസവും ഉണ്ടായി.
8 ആകയാൽ യുക്തമായതു നിന്നോടു
കല്പിപ്പാൻ ക്രിസ്തുവിൽ എനിക്കു വളരെ
ധൈര്യം ഉണ്ടെങ്കിലും 9 പൗലൊസ് എന്ന
വയസ്സനും ഇപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ
ബദ്ധനുമായിരിക്കുന്ന ഈ ഞാൻ
സ്നേഹം നിമിത്തം അപേക്ഷിക്കയത്രേ
ചെയ്യുന്നതു. 10 തടവിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
ഞാൻ ജനിപ്പിച്ച എന്റെ മകനായ
ഒനേസിമൊസിന്നു വേണ്ടി ആകുന്നു
നിന്നോടു അപേക്ഷിക്കുന്നതു. 11 അവൻ
മുമ്പെ നിനക്കു പ്രയോജനമില്ലാത്തവൻ
ആയിരുന്നു; ഇപ്പോൾ നിനക്കും എനിക്കും
നല്ല പ്രയോജനമുള്ളവൻ തന്നേ. 12
എനിക്കു പ്രാണപ്രിയനായ അവനെ
ഞാൻ മടക്കി അയച്ചിരിക്കുന്നു. 13
സുവിശേഷംനിമിത്തമുള്ള തടവിൽ
എന്നെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതിന്നു അവനെ
നിനക്കു പകരം എന്റെ അടുക്കൽ
തന്നേ നിർത്തിക്കൊൾവാൻ എനിക്കു
ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. 14 എങ്കിലും നിന്റെ
ഗുണം നിർബ്ബന്ധത്താൽ എന്നപോലെ
അല്ല, മനസ്സോടെ ആകേണ്ടതിന്നു
നിന്റെ സമ്മതം കൂടാതെ ഒന്നും
ചെയ്‌വാൻ എനിക്കു മനസ്സില്ലായിരുന്നു. 15
അവൻ അല്പകാലം വേറുവിട്ടുപോയതു
അവനെ സദാകാലത്തേക്കും നിനക്കു
ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ആയിരിക്കും; (aiōnios
g166) 16 അവൻ ഇനി ദാസനല്ല, ദാസന്നു
മീതെ പ്രിയ സഹോദരൻ തന്നേ;
അവൻ വിശേഷാൽ എനിക്കു പ്രിയൻ
എങ്കിൽ നിനക്കു ജഡസംബന്ധമായും
കർത്തൃസംബന്ധമായും എത്ര അധികം?
17 ആകയാൽ നീ എന്നെ കൂട്ടാളി
എന്നു കരുതുന്നു എങ്കിൽ അവനെ
എന്നെപ്പോലെ ചേർത്തുകൊൾക. 18
അവൻ നിന്നോടു വല്ലതും അന്യായം
ചെയ്തിട്ടോ കടംപെട്ടിട്ടോ ഉണ്ടെങ്കിൽ
അതു എന്റെ പേരിൽ കണക്കിട്ടുകൊൾക.
19 പൗലൊസ് എന്ന ഞാൻ സ്വന്തകയ്യാൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; ഞാൻ തന്നു
തീർക്കാം. നീ നിന്നെത്തന്നേ എനിക്കു
തരുവാൻ കടംപെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു
ഞാൻ പറയേണം എന്നില്ലല്ലോ. 20
അതേ സഹോദരാ, നിന്നെക്കൊണ്ടു
എനിക്കു കർത്താവിൽ ഒരനുഭവം
വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിൽ
എന്റെ ഹൃദയം തണുപ്പിക്ക. 21 നിന്റെ
അനുസരണത്തെപ്പറ്റി എനിക്കു നിശ്ചയം
ഉണ്ടു; ഞാൻ പറയുന്നതിലുമധികം

നീ ചെയ്യും എന്നറിഞ്ഞിട്ടാകുന്നു
ഞാൻ എഴുതുന്നതു. 22 ഇതല്ലാതെ
നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു നല്കപ്പെടും എന്നു പ്രത്യാശ
ഉണ്ടാകകൊണ്ടു എനിക്കു പാർപ്പിടം
ഒരുക്കിക്കൊൾക. 23 ക്രിസ്തുയേശുവിൽ
എന്റെ സഹബദ്ധനായ എപ്പഫ്രാസും
24 എന്റെ കൂട്ടുവേലക്കാരനായ
മർക്കൊസും അരിസ്തർക്കൊസും
ദേമാസും ലൂക്കൊസും നിനക്കു വന്ദനം
ചൊല്ലുന്നു. 25 നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപ നിങ്ങളുടെ
ആത്മാവോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ.
ആമേൻ.

എബ്രായർ

1 ദൈവം പണ്ടു ഭാഗം
ഭാഗമായിട്ടും വിവിധമായിട്ടും
പ്രവാചകന്മാർമുഖാന്തരം
പിതാക്കന്മാരോടു അരുളിച്ചെയ്തിട്ടു 2
ഈ അന്ത്യകാലത്തു പുത്രൻ മുഖാന്തരം
നമ്മോടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
അവനെ താൻ സകലത്തിന്നും
അവകാശിയാക്കി വെച്ചു; അവൻ
മുഖാന്തരം ലോകത്തെയും ഉണ്ടാക്കി.
(aiōn g165) 3 അവൻ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ
പ്രഭയും തത്വത്തിന്റെ മുദ്രയും
സകലത്തേയും തന്റെ ശക്തിയുള്ള
വചനത്താൽ വഹിക്കുന്നവനും
ആകകൊണ്ടു പാപങ്ങൾക്കു പരിഹാരം
ഉണ്ടാക്കിയശേഷം ഉയരത്തിൽ
മഹിമയുടെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും
4 അവൻ ദൈവദൂതന്മാരെക്കാൾ
വിശിഷ്ടമായ നാമത്തിന്നു
അവകാശിയായതിന്നു ഒത്തവണ്ണം
അവരെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീരുകയും
ചെയ്തു. 5 “നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഞാൻ
ഇന്നു നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു”
എന്നും “ഞാൻ അവന്നു പിതാവും
അവൻ എനിക്കു പുത്രനും ആയിരിക്കും”
എന്നും ദൂതന്മാരിൽ ആരോടെങ്കിലും
വല്ലപ്പോഴും അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?
6 ആദ്യജാതനെ പിന്നെയും
ഭൂതലത്തിലേക്കു പ്രവേശിപ്പിക്കുമ്പോൾ:
“ദൈവത്തിന്റെ സകലദൂതന്മാരും
അവനെ നമസ്കരിക്കേണം” എന്നു താൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 7 “അവൻ കാറ്റുകളെ
തന്റെ ദൂതന്മാരും അഗ്നിജ്വാലയെ
തന്റെ ശുശ്രൂഷകന്മാരും ആക്കുന്നു”
എന്നു ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയുന്നു.
8 പുത്രനോടോ: “ദൈവമേ, നിന്റെ
സിംഹാസനം എന്നും എന്നേക്കുമുള്ളതു;
നിന്റെ രാജത്വത്തിന്റെ ചെങ്കോൽ നേരുള്ള
ചെങ്കോൽ. (aiōn g165) 9 നീ നീതിയെ
ഇഷ്ടപ്പെടുകയും ദുഷ്ടതയെ ദ്വേഷിക്കയും
ചെയ്തിരിക്കയാൽ ദൈവമേ, നിന്റെ
ദൈവം നിന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ പരമായി
നിന്നെ ആനന്ദതൈലംകൊണ്ടു
അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു” എന്നും 10
“കർത്താവേ, നീ പൂർവ്വകാലത്തു ഭൂമിക്കു
അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു, ആകാശവും നിന്റെ
കൈകളുടെ പ്രവൃത്തി ആകുന്നു. 11 അവ
നശിക്കും; നീയോ നിലനില്ക്കും; അവ
എല്ലാം വസ്ത്രംപോലെ പഴകിപ്പോകും;
12 ഉടുപ്പുപോലെ നീ അവയെ ചുരുട്ടും;
വസ്ത്രംപോലെ അവ മാറിപ്പോകും;
നീയോ അനന്യൻ; നിന്റെ സംവത്സരങ്ങൾ
അവസാനിക്കയുമില്ല” എന്നും
പറയുന്നു. 13 “ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ
നിനക്കു പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ
എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക” എന്നു
ദൂതന്മാരിൽ ആരോടെങ്കിലും വല്ലപ്പോഴും
അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ? 14 അവർ
ഒക്കെയും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനുള്ളവരുടെ
ശുശ്രൂഷെക്കു അയക്കപ്പെടുന്ന
സേവകാത്മാക്കളല്ലയോ?

2 അതുകൊണ്ടു നാം വല്ലപ്പോഴും
ഒഴുകിപ്പോകാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
കേട്ടതു അധികം ശ്രദ്ധയോടെ
കരുതിക്കൊൾവാൻ ആവശ്യമാകുന്നു.
2 ദൂതന്മാർമുഖാന്തരം അരുളിച്ചെയ്ത
വചനം സ്ഥിരമായിരിക്കയും ഓരോരോ
ലംഘനത്തിന്നും അനുസരണക്കേടിന്നും
ന്യായമായ പ്രതിഫലം ലഭിക്കയും
ചെയ്തു എങ്കിൽ 3 കർത്താവു
താൻ പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതും ദൈവം
അടയാളങ്ങളാലും അത്ഭുതങ്ങളാലും
വിവിധവീര്യപ്രവൃത്തികളാലും തന്റെ
ഇഷ്ടപ്രകാരം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ
നല്കിക്കൊണ്ടും സാക്ഷി നിന്നതും
കേട്ടവർ 4 നമുക്കു ഉറപ്പിച്ചുതന്നതുമായ

ഇത്ര വലിയ രക്ഷ നാം ഗണ്യമാക്കാതെ
പോയാൽ എങ്ങനെ തെറ്റി ഒഴിയും? 5 നാം
പ്രസ്താവിക്കുന്ന ഭാവിലോകത്തെ അവൻ
ദൂതന്മാർക്കല്ലല്ലോ കീഴ്പെടുത്തിയതു. 6
എന്നാൽ “മനുഷ്യനെ നീ ഓർക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ എന്തു? മനുഷ്യപുത്രനെ
സന്ദർശിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
എന്തുമാത്രം? 7 നീ അവനെ
ദൂതന്മാരെക്കാൾ അല്പം മാത്രം താഴ്ത്തി;
തേജസ്സും ബഹുമാനവും അവനെ
അണിയിച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ കൈകളുടെ
പ്രവൃത്തികൾക്കു നീ അവനെ അധിപതി
ആക്കി, 8 സകലവും അവന്റെ
കാൽക്കീഴാക്കിയിരിക്കുന്നു” എന്നു
ഒരുവൻ ഒരേടത്തു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.
സകലവും അവന്നു കീഴാക്കിയതിൽ
ഒന്നിനെയും കീഴ്പെടുത്താതെ വിട്ടിട്ടില്ല;
എന്നാൽ ഇപ്പോൾ സകലവും അവന്നു
കീഴ്പെട്ടതായി കാണുന്നില്ല. 9 എങ്കിലും
ദൈവകൃപയാൽ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി
മരണം ആസ്വദിപ്പാൻ ദൂതന്മാരിലും
അല്പം ഒരു താഴ്ചവന്നവനായ യേശു
മരണം അനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു
അവനെ മഹത്വവും ബഹുമാനവും
അണിഞ്ഞവനായി നാം കാണുന്നു. 10
സകലത്തിന്നും ലാക്കും സകലത്തിന്നും
കാരണഭൂതനുമായവൻ അനേകം
പുത്രന്മാരെ തേജസ്സിലേക്കു
നടത്തുമ്പോൾ അവരുടെ
രക്ഷാനായകനെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളാൽ
തികഞ്ഞവനാക്കുന്നതു യുക്തം
ആയിരുന്നു. 11 വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നവന്നും
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കും എല്ലാം
ഒരുവനല്ലോ പിതാവു; അതു ഹേതുവായി
അവൻ അവരെ സഹോദരന്മാർ എന്നു
വിളിപ്പാൻ ലജ്ജിക്കാതെ: 12 “ഞാൻ നിന്റെ
നാമത്തെ എന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
കീർത്തിക്കും; സഭാമദ്ധ്യേ ഞാൻ നിന്നെ
സ്തുതിക്കും” 13 എന്നും “ഞാൻ അവനിൽ
ആശ്രയിക്കും” എന്നും “ഇതാ, ഞാനും
ദൈവം എനിക്കു തന്ന മക്കളും” എന്നും
പറയുന്നു. 14 മക്കൾ ജഡരക്തങ്ങളോടു
കൂടിയവർ ആകകൊണ്ടു അവനും
അവരെപ്പോലെ ജഡരക്തങ്ങളോടു
കൂടിയവനായി മരണത്തിന്റെ
അധികാരിയായ പിശാചിനെ 15 തന്റെ
മരണത്താൽ നീക്കി ജീവപര്യന്തം
മരണഭീതിയാൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ
ഒക്കെയും വിടുവിച്ചു. 16 ദൂതന്മാരെ
സംരക്ഷണചെയ്‌വാനല്ല അബ്രാഹാമിന്റെ
സന്തതിയെ സംരക്ഷണ ചെയ്‌വാനത്രേ
അവൻ വന്നതു. 17 അതുകൊണ്ടു
ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കു
പ്രായശ്ചിത്തം വരുത്തുവാൻ അവൻ
കരുണയുള്ളവനും ദൈവകാര്യത്തിൽ
വിശ്വസ്തമഹാപുരോഹിതനും
ആകേണ്ടതിന്നു സകലത്തിലും
തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു
സദൃശനായിത്തീരുവാൻ
ആവശ്യമായിരുന്നു. 18 താൻ തന്നേ
പരീക്ഷിതനായി കഷ്ടമനുഭവിച്ചിരിക്കയാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു സഹായിപ്പാൻ
കഴിവുള്ളവൻ ആകുന്നു.

3 അതുകൊണ്ടു വിശുദ്ധ
സഹോദരന്മാരേ, സ്വർഗ്ഗീയവിളിക്കു
ഓഹരിക്കാരായുള്ളോരേ, നാം
സ്വീകരിച്ചുപറയുന്ന അപ്പൊസ്തലനും
മഹാപുരോഹിതനുമായ യേശുവിനെ
ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുവിൻ. 2 മോശെ
ദൈവഭവനത്തിൽ ഒക്കെയും
വിശ്വസ്തനായിരുന്നതുപോല യേശുവും
തന്നെ നിയമിച്ചാക്കിയവന്നു വിശ്വസ്തൻ
ആകുന്നു. 3 ഭവനത്തെക്കാളും
ഭവനം ചമെച്ചവന്നു അധികം
മാനമുള്ളതുപോലെ യേശുവും
മോശെയെക്കാൾ അധികം മഹത്വത്തിന്നു

യോഗ്യൻ എന്നു എണ്ണിയിരിക്കുന്നു.
4 ഏതു ഭവനവും ചമെപ്പാൻ ഒരാൾ
വേണം; സർവ്വവും ചമച്ചവൻ ദൈവം
തന്നേ. 5 അവന്റെ ഭവനത്തിൽ
ഒക്കെയും മോശെ വിശ്വസ്തനായിരുന്നതു
അരുളിച്ചെയ്‌വാനിരുന്നതിന്നു
സാക്ഷ്യം പറയുന്ന ഭൃത്യനായിട്ടത്രേ. 6
ക്രിസ്തുവോ അവന്റെ ഭവനത്തിന്നു
അധികാരിയായ പുത്രനായിട്ടു
തന്നേ; പ്രത്യാശയുടെ ധൈര്യവും
പ്രശംസയും നാം അവസാനത്തോളം
മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ നാം
തന്നേ അവന്റെ ഭവനം ആകുന്നു.
7 അതുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധാത്മാവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതുപോലെ:
“ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ 8 മരുഭൂമിയിൽവെച്ചു
പരീക്ഷാദിവസത്തിലെ മത്സരത്തിൽ
എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം
കഠിനമാക്കരുതു. 9 അവിടെവെച്ചു
നിങ്ങളുടെ പിതാക്കന്മാർ എന്നെ
പരീക്ഷിച്ചു നാല്പതു ആണ്ടു എന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടിട്ടും എന്നെ
ശോധനചെയ്തു. 10 അതുകൊണ്ടു
എനിക്കു ആ തലമുറയോടു നീരസം
ഉണ്ടായി. അവർ എപ്പോഴും തെറ്റിപ്പോകുന്ന
ഹൃദയമുള്ളവർ എന്നും എന്റെ വഴികളെ
അറിയാത്തവർ എന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു:
11 അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ എന്റെ
ക്രോധത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു.” 12
സഹോദരന്മാരേ, ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ
ത്യജിച്ചുകളയാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവിശ്വാസമുള്ള ദുഷ്ടഹൃദയം
നിങ്ങളിൽ ആർക്കും ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാൻ
നോക്കുവിൻ. 13 നിങ്ങൾ
ആരും പാപത്തിന്റെ ചതിയാൽ
കഠിനപ്പെടാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു “ഇന്നു”
എന്നു പറയുന്നേടത്തോളം നാൾതോറും
അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ.
14 ആദ്യവിശ്വാസം അവസാനത്തോളം
മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടാൽ
നാം ക്രിസ്തുവിൽ
പങ്കാളികളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
15 “ഇന്നു നിങ്ങൾ അവന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നുവെങ്കിൽ മത്സരത്തിൽ
എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ
കഠിനമാക്കരുതു” എന്നു പറയുന്നതിൽ
16 ആരാകുന്നു കേട്ടിട്ടു മത്സരിച്ചവർ?
മിസ്രയീമിൽനിന്നു മോശെ മുഖാന്തരം
പുറപ്പെട്ടുവന്നവർ എല്ലാവരുമല്ലോ. 17
നാല്പതു ആണ്ടു ആരോടു ക്രുദ്ധിച്ചു?
പാപം ചെയ്തവരോടല്ലയോ? 18
അവരുടെ ശവങ്ങൾ മരുഭൂമിയിൽ
വീണുപോയി. എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു ആണയിട്ടതു
അനുസരണംകെട്ടവരോടല്ലാതെ പിന്നെ
ആരോടാകുന്നു? 19 ഇങ്ങനെ അവിശ്വാസം
നിമിത്തം അവർക്കു പ്രവേശിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല എന്നു നാം കാണുന്നു.

4 അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിപ്പാനുള്ള വാഗ്ദത്തം
ശേഷിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങളിൽ
ആർക്കെങ്കിലും അതു ലഭിക്കാതെപോയി
എന്നു വരാതിരിപ്പാൻ നാം ഭയപ്പെടുക.
2 അവരെപ്പോലെ നാമും ഒരു
സദ്വർത്തമാനം കേട്ടവർ ആകുന്നു;
എങ്കിലും കേട്ടവരിൽ വിശ്വാസമായി
പരിണമിക്കായ്കകൊണ്ടു കേട്ട വചനം
അവർക്കു ഉപകാരമായി വന്നില്ല. 3
വിശ്വസിച്ചവരായ നാമല്ലോ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കുന്നു; ലോകസ്ഥാപനത്തിങ്കൽ
പ്രവൃത്തികൾ തീർന്നുപോയശേഷവും:
“അവർ എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
പ്രവേശിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ എന്റെ
കോപത്തിൽ സത്യം ചെയ്തു” എന്നു

അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4
“ഏഴാം നാളിൽ ദൈവം തന്റെ സകല
പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു നിവൃത്തനായി”
എന്നു ഏഴാം നാളിനെക്കുറിച്ചു ഒരേടത്തു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 5 “എന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ
അവർ പ്രവേശിക്കയില്ല” എന്നു
ഇവിടെ പിന്നെയും അരുളിച്ചെയ്യുന്നു.
6 അതുകൊണ്ടു ചിലർ അതിൽ
പ്രവേശിപ്പാൻ ഇട ശേഷിച്ചിരിക്കയാലും
മുമ്പെ സദ്വർത്തമാനം കേട്ടവർ
അനുസരണക്കേടുനിമിത്തം
പ്രവേശിക്കാതെ പോകയാലും 7
ഇത്ര കാലത്തിന്റെ ശേഷം ദാവീദ്
മുഖാന്തരം: “ഇന്നു അവന്റെ ശബ്ദം
കേൾക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയം കഠിനമാക്കരുതു” എന്നു മുമ്പെ
പറഞ്ഞതുപോലെ “ഇന്നു” എന്നൊരു
ദിവസം പിന്നെയും നിശ്ചയിക്കുന്നു. 8
യോശുവ അവർക്കു സ്വസ്ഥത വരുത്തി
എങ്കിൽ മറ്റൊരു ദിവസത്തെക്കുറിച്ചു
പിന്നത്തേതിൽ കല്പിക്കയില്ലായിരുന്നു.
9 ആകയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
ജനത്തിന്നു ഒരു ശബ്ബത്തനുഭവം
ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. 10 ദൈവം തന്റെ
പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു എന്നപോലെ
അവന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചവൻ
താനും തന്റെ പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നു
നിവൃത്തനായിത്തീർന്നു. 11 അതുകൊണ്ടു
ആരും അനുസരണക്കേടിന്റെ
സമദൃഷ്ടാന്തത്തിന്നൊത്തവണ്ണം
വീഴാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാം ആ
സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ
ഉത്സാഹിക്ക. 12 ദൈവത്തിന്റെ വചനം
ജീവനും ചൈതന്യവുമുള്ളതായി
ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള ഏതു
വാളിനെക്കാളും മൂർച്ചയേറിയതും
പ്രാണനെയും ആത്മാവിനെയും
സന്ധിമജ്ജകളെയും
വേറുവിടുവിക്കുംവരെ
തുളെച്ചുചെല്ലുന്നതും ഹൃദയത്തിലെ
ചിന്തനങ്ങളെയും ഭാവങ്ങളെയും
വിവേചിക്കുന്നതും ആകുന്നു. 13
അവന്നു മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു
സൃഷ്ടിയുമില്ല; സകലവും അവന്റെ
കണ്ണിന്നു നഗ്നവും മലർന്നതുമായി
കിടക്കുന്നു; അവനുമായിട്ടാകുന്നു
നമുക്കു കാര്യമുള്ളതു. 14
ആകയാൽ ദൈവപുത്രനായ യേശു
ആകാശത്തിൽകൂടി കടന്നുപോയോരു
ശ്രേഷ്ഠമഹാപുരോഹിതനായി നമുക്കു
ഉള്ളതുകൊണ്ടു നാം നമ്മുടെ
സ്വീകാരം മുറുകെപ്പിടിച്ചുകൊൾക.
15 നമുക്കുള്ള മഹാപുരോഹിതൻ
നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ സഹതാപം
കാണിപ്പാൻ കഴിയാത്തവനല്ല; പാപം
ഒഴികെ സർവ്വത്തിലും നമുക്കു തുല്യമായി
പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടവനത്രേ നമുക്കുള്ളതു.
16 അതുകൊണ്ടു കരുണ ലഭിപ്പാനും
തത്സമയത്തു സഹായത്തിന്നുള്ള കൃപ
പ്രാപിപ്പാനുമായി നാം ധൈര്യത്തോടെ
കൃപാസനത്തിന്നു അടുത്തു ചെല്ലുക.

5 മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
എടുക്കുന്ന ഏതു മഹാപുരോഹിതനും
പാപങ്ങൾക്കായി വഴിപാടും യാഗവും
അർപ്പിപ്പാൻ ദൈവകാര്യത്തിൽ
മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി നിയമിക്കപ്പെടുന്നു. 2
താനും ബലഹീനത പൂണ്ടവനാകയാൽ
അറിവില്ലാത്തവരോടും വഴി
തെറ്റിപ്പോകുന്നവരോടും സഹതാപം
കാണിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനും 3
ബലഹീനതനിമിത്തം ജനത്തിന്നു വേണ്ടി
എന്നപോലെ തനിക്കു വേണ്ടിയും
പാപയാഗം അർപ്പിക്കേണ്ടിയവനും
ആകുന്നു. 4 എന്നാൽ അഹരോനെപ്പോലെ
ദൈവം വിളിക്കുന്നവനല്ലാതെ ആരും
ആ സ്ഥാനം സ്വതവെ എടുക്കുന്നില്ല. 5

അവ്വണ്ണം ക്രിസ്തുവും മഹാപുരോഹിതൻ ആകുവാനുള്ള മഹത്വം സ്വതവെ എടുത്തിട്ടില്ല; "നീ എന്റെ പുത്രൻ; ഇന്നു ഞാൻ നിന്നെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു" എന്നു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ അവന്നു കൊടുത്തതത്രേ.
6 അങ്ങനെ മറ്റൊരേടത്തും: "നീ മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നേക്കും ഒരു പുരോഹിതൻ" എന്നു പറയുന്നു. (aiōn g165)
7 ക്രിസ്തു തന്റെ ഐഹിക ജീവകാലത്തു തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയുന്നവനോടു ഉറെച്ച നിലവിളിയോടും കണ്ണുനീരോടുംകൂടെ അപേക്ഷയും അഭയയാചനയും കഴിക്കയും ഭയഭക്തി നിമിത്തം ഉത്തരം ലഭിക്കയും ചെയ്തു.
8 പുത്രൻ എങ്കിലും താൻ അനുഭവിച്ച കഷ്ടങ്ങളാൽ അനുസരണം പഠിച്ചു തികഞ്ഞവനായി
9 തന്നെ അനുസരിക്കുന്ന ഏവർക്കും നിത്യരക്ഷയുടെ കാരണഭൂതനായിത്തീർന്നു. (aiōnios g166)
10 മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം മഹാപുരോഹിതൻ എന്നുള്ള നാമം ദൈവത്താൽ ലഭിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
11 ഇതിനെക്കുറിച്ചു ഞങ്ങൾക്കു വളരെ പറവാനുണ്ടു; എങ്കിലും നിങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ മാന്ദ്യമുള്ളവരായി തീർന്നതുകൊണ്ടു തെളിയിച്ചുതരുവാൻ വിഷമം.
12 കാലം നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ആയിരിക്കേണ്ടുന്ന നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തിന്റെ അരുളപ്പാടുകളുടെ ആദ്യപാഠങ്ങളെ തന്നേ വീണ്ടും ഉപദേശിച്ചുതരുവാൻ ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു; കട്ടിയായുള്ള ആഹാരമല്ല, പാലത്രേ നിങ്ങൾക്കു ആവശ്യമെന്നു വന്നിരിക്കുന്നു.
13 പാൽ കുടിക്കുന്നവൻ എല്ലാം നീതിയുടെ വചനത്തിൽ പരിചയമില്ലാത്തവനത്രേ; അവൻ ശിശുവല്ലോ.
14 കട്ടിയായുള്ള ആഹാരം നന്മതിന്മകളെ തിരിച്ചറിവാൻ തഴക്കത്താൽ അഭ്യസിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങളുള്ളവരായി പ്രായം തികഞ്ഞവർക്കേ പറ്റുകയുള്ളു.

6 അതുകൊണ്ടു നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെക്കുറിച്ചുള്ള മാനസാന്തരം, ദൈവത്തിങ്കലെ വിശ്വാസം, സ്നാനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഉപദേശം, കൈവെപ്പു, മരിച്ചവരുടെ പുനരുത്ഥാനം,
2 നിത്യശിക്ഷാവിധി എന്നിങ്ങനെയുള്ള അടിസ്ഥാനം പിന്നെയും ഇടാതെ നാം ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യവചനം വിട്ടു പരിജ്ഞാനപൂർത്തി പ്രാപിപ്പാൻ ശ്രമിക്കുക. (aiōnios g166)
3 ദൈവം അനുവദിക്കുന്ന പക്ഷം നാം അതു ചെയ്യും.
4 ഒരിക്കൽ പ്രകാശനം ലഭിച്ചിട്ടു സ്വർഗ്ഗീയദാനം ആസ്വദിക്കയും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കയും
5 ദൈവത്തിന്റെ നല്ല വചനവും വരുവാനുള്ള ലോകത്തിന്റെ ശക്തിയും ആസ്വദിക്കയും ചെയ്തവർ പിന്മാറിപ്പോയാൽ (aiōn g165)
6 തങ്ങൾക്കു തന്നേ ദൈവപുത്രനെ വീണ്ടും ക്രൂശിക്കുന്നവരും അവന്നു ലോകാപവാദം വരുത്തുന്നവരും ആകകൊണ്ടു അവരെ പിന്നെയും മാനസാന്തരത്തിലേക്കു പുതുക്കുവാൻ കഴിവുള്ളതല്ല.
7 പലപ്പോഴും പെയ്ത മഴ കുടിച്ചിട്ടു ഭൂമി കൃഷി ചെയ്യുന്നവർക്കു ഹിതമായ സസ്യാദികളെ വിളയിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുന്നു.
8 മുള്ളും ഞെരിഞ്ഞിലും മുളെപ്പിച്ചാലോ അതു കൊള്ളരുതാത്തതും ശാപത്തിന്നു അടുത്തതും ആകുന്നു; ചുട്ടുകളക അത്രേ അതിന്റെ അവസാനം.
9 എന്നാൽ പ്രിയമുള്ളവരേ, ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെ സംസാരിക്കുന്നു എങ്കിലും നിങ്ങളെക്കുറിച്ചു ശുഭമേറിയതും

രക്ഷെക്കു ഉതകുന്നതും വിശ്വസിക്കുന്നു.
10 ദൈവം നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയും
വിശുദ്ധന്മാരെ ശുശ്രൂഷിച്ചതിനാലും
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനാലും തന്റെ
നാമത്തോടു കാണിച്ച സ്നേഹവും
മറന്നുകളവാൻ തക്കവണ്ണം
അനീതിയുള്ളവനല്ല. 11 എന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഓരോരുത്തൻ പ്രത്യാശയുടെ
പൂർണ്ണനിശ്ചയം പ്രാപിപ്പാൻ
അവസാനത്തോളം ഒരുപോലെ
ഉത്സാഹം കാണിക്കേണമെന്നു ഞങ്ങൾ
ആഗ്രഹിക്കുന്നു. 12 അങ്ങനെ നിങ്ങൾ
മന്ദതയുള്ളവരാകാതെ വിശ്വാസത്താലും
ദീർഘക്ഷമയാലും വാഗ്ദത്തങ്ങളെ
അവകാശമാക്കുന്നവരുടെ
അനുകാരികളായിത്തീരും. 13
ദൈവം അബ്രാഹാമിനോടു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുമ്പോൾ തന്നെക്കാൾ
വലിയവനെക്കൊണ്ടു സത്യം ചെയ്‌വാൻ
ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടു തന്നെക്കൊണ്ടു
തന്നേ സത്യം ചെയ്തു: 14 “ഞാൻ
നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കയും നിന്നെ
വർദ്ധിപ്പിക്കയും ചെയ്യും” എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. 15 അങ്ങനെ അവൻ
ദീർഘക്ഷമയോടിരുന്നു വാഗ്ദത്തവിഷയം
പ്രാപിച്ചു. 16 തങ്ങളെക്കാൾ
വലിയവനെക്കൊണ്ടല്ലോ മനുഷ്യർ
സത്യം ചെയ്യുന്നതു; ആണ അവർക്കു
ഉറപ്പിന്നായി സകലവാദത്തിന്റെയും
തീർച്ചയാകുന്നു. 17 അതുകൊണ്ടു ദൈവം
വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ അവകാശികൾക്കു
തന്റെ ആലോചന മാറാത്തതു എന്നു
അധികം സ്പഷ്ടമായി കാണിപ്പാൻ ഇച്ഛിച്ചു
ഒരു ആണയാലും ഉറപ്പുകൊടുത്തു.
18 അങ്ങനെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ
വെച്ചിട്ടുള്ള പ്രത്യാശ പിടിച്ചുകൊൾവാൻ
ശരണത്തിന്നായി ഓടിവന്ന നാം
മാറിപ്പോകാത്തതും ദൈവത്തിന്നു
ഭോഷ്കുപറവാൻ കഴിയാത്തതുമായ
രണ്ടു കാര്യങ്ങളാൽ ശക്തിയുള്ള
പ്രബോധനം പ്രാപിപ്പാൻ ഇടവരുന്നു.
19 ആ പ്രത്യാശ നമുക്കു ആത്മാവിന്റെ
ഒരു നങ്കൂരം തന്നേ; അതു നിശ്ചയവും
സ്ഥിരവും തിരശ്ശീലെക്കകത്തേക്കു
കടക്കുന്നതുമാകുന്നു. 20 അവിടേക്കു
യേശു മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം
എന്നേക്കും മഹാപുരോഹിതനായി
മുമ്പുകൂട്ടി നമുക്കുവേണ്ടി
പ്രവേശിച്ചിരിക്കുന്നു. (aiōn g165)

7 ശാലേംരാജാവും അത്യുന്നതനായ
ദൈവത്തിന്റെ പുരോഹിതനുമായ ഈ
മൽക്കീസേദെക്ക് രാജാക്കന്മാരെ ജയിച്ചു 2
മടങ്ങിവരുന്ന അബ്രാഹാമിനെ എതിരേറ്റു
അനുഗ്രഹിച്ചു; അബ്രാഹാം അവന്നു
സകലത്തിലും പത്തിലൊന്നു കൊടുത്തു.
അവന്റെ പേരിന്നു ആദ്യം നീതിയുടെ
രാജാവെന്നും പിന്നെ ശാലേംരാജാവു
എന്നുവെച്ചാൽ സമാധാനത്തിന്റെ
രാജാവു എന്നും അർത്ഥം. 3 അവന്നു
പിതാവില്ല, മാതാവില്ല, വംശാവലിയില്ല,
ജീവാരംഭവും ജീവാവസാനവും ഇല്ല;
അവൻ ദൈവപുത്രന്നു തുല്യനായി
എന്നേക്കും പുരോഹിതനായിരിക്കുന്നു. 4
ഇവൻ എത്ര മഹാൻ എന്നു നോക്കുവിൻ;
ഗോത്രപിതാവായ അബ്രാഹാം
കൂടെയും അവന്നു കൊള്ളയുടെ
വിശേഷസാധനങ്ങളിൽ പത്തിലൊന്നു
കൊടുത്തുവല്ലോ. 5 ലേവിപുത്രന്മാരിൽ
പൗരോഹിത്യം ലഭിക്കുന്നവർക്കു
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം ജനത്തോടു
ദശാംശം വാങ്ങുവാൻ കല്പന ഉണ്ടു; അതു
അബ്രാഹാമിന്റെ കടിപ്രദേശത്തിൽനിന്നു
ഉത്ഭവിച്ച സഹോദരന്മാരോടു ആകുന്നു
വാങ്ങുന്നതു. 6 എന്നാൽ അവരുടെ
വംശാവലിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തവൻ
അബ്രാഹാമിനോടു തന്നേ ദശാംശം

വാങ്ങിയും വാഗ്ദത്തങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവനെ
അനുഗ്രഹിച്ചുമിരിക്കുന്നു. 7 ഉയർന്നവൻ
താണവനെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നു
എന്നതിന്നു തർക്കം ഏതുമില്ലല്ലോ. 8
ഇവിടെ മരിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ദശാംശം
വാങ്ങുന്നു; അവിടെയോ ജീവിക്കുന്നു
എന്ന സാക്ഷ്യം പ്രാപിച്ചവൻ തന്നേ. 9
ദശാംശം വാങ്ങുന്ന ലേവിയും അബ്രാഹാം
മുഖാന്തരം ദശാംശം കൊടുത്തിരിക്കുന്നു
എന്നു ഒരു വിധത്തിൽ പറയാം. 10
അവന്റെ പിതാവിനെ മൽക്കീസേദെക്ക്
എതിരേറ്റപ്പോൾ ലേവി അവന്റെ
കടിപ്രദേശത്തു ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. 11
ലേവ്യപൗരോഹിത്യത്താൽ സമ്പൂർണ്ണത
വന്നെങ്കിൽ — അതിൻ കീഴല്ലോ
ജനം ന്യായപ്രമാണം പ്രാപിച്ചതു —
അഹരോന്റെ ക്രമപ്രകാരം എന്നു
പറയാതെ മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ
ക്രമപ്രകാരം വേറൊരു പുരോഹിതൻ
വരുവാൻ എന്തൊരാവശ്യം? 12
പൗരോഹിത്യം മാറിപ്പോകുന്ന
പക്ഷം ന്യായപ്രമാണത്തിന്നുംകൂടെ
മാറ്റം വരുവാൻ ആവശ്യം. 13
എന്നാൽ ഇതു ആരെക്കുറിച്ചു
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നുവോ അവൻ വേറൊരു
ഗോത്രത്തിലുള്ളവൻ; ആ ഗോത്രത്തിൽ
ആരും യാഗപീഠത്തിങ്കൽ ശുശ്രൂഷ
ചെയ്തിട്ടില്ല. 14 യെഹൂദയിൽനിന്നു
നമ്മുടെ കർത്താവു ഉദിച്ചു എന്നു
സ്പഷ്ടമല്ലോ; ആ ഗോത്രത്തോടു മോശെ
പൗരോഹിത്യം സംബന്ധിച്ചു ഒന്നും
കല്പിച്ചിട്ടില്ല. 15 ജഡസംബന്ധമായ
കല്പനയുടെ പ്രമാണത്താൽ അല്ല,
അഴിഞ്ഞുപോകാത്ത ജീവന്റെ
ശക്തിയാൽ ഉളവായ വേറെ ഒരു
പുരോഹിതൻ 16 മൽക്കീസേദെക്കിന്നു
സദൃശനായി ഉദിക്കുന്നു എങ്കിൽ അതു
ഏറ്റവും അധികം തെളിയുന്നു. 17 നീ
മൽക്കീസേദെക്കിന്റെ ക്രമപ്രകാരം
എന്നേക്കും പുരോഹിതൻ എന്നല്ലോ
സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു. (aiōn
g165) 18 മുമ്പിലത്തെ കല്പനെക്കു
അതിന്റെ ബലഹീനതയും
നിഷ്പ്രയോജനവുംനിമിത്തം 19
നീക്കവും — ന്യായപ്രമാണത്താൽ
ഒന്നും പൂർത്തിപ്രാപിച്ചിട്ടില്ലല്ലോ — നാം
ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നതിനുള്ള
ഏറെനല്ല പ്രത്യാശെക്കു സ്ഥാപനവും
വന്നിരിക്കുന്നു. 20 അവർ ആണ
കൂടാതെ പുരോഹിതന്മാരായിത്തീർന്നു.
21 ഇവനോ: “നീ എന്നേക്കും
പുരോഹിതൻ എന്നു കർത്താവു സത്യം
ചെയ്തു, അനുതപിക്കയുമില്ല” എന്നു
തന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തവൻ ഇട്ട
ആണയോടുകൂടെ തന്നെ. (aiōn g165)
22 ആണ കൂടാതെയല്ല എന്നതിന്നു
ഒത്തവണ്ണം വിശേഷമേറിയ നിയമത്തിന്നു
യേശു ഉത്തരവാദിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.
23 മരണംനിമിത്തം അവർക്കു
നിലനില്പാൻ മുടക്കം വരികകൊണ്ടു
പുരോഹിതന്മാർ ആയിത്തീർന്നവർ
അനേകർ ആകുന്നു. 24 ഇവനോ,
എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
മാറാത്ത പൗരോഹിത്യം ആകുന്നു
പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നതു. (aiōn g165) 25
അതുകൊണ്ടു താൻ മുഖാന്തരമായി
ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നവർക്കു
വേണ്ടി പക്ഷവാദം ചെയ്‌വാൻ
സദാ ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ
അവരെ പൂർണ്ണമായി രക്ഷിപ്പാൻ
അവൻ പ്രാപ്തനാകുന്നു. 26
ഇങ്ങനെയുള്ള മഹാപുരോഹിതനല്ലോ
നമുക്കു വേണ്ടിയതു: പവിത്രൻ,
നിർദ്ദോഷൻ, നിർമ്മലൻ, പാപികളോടു
വേറുവിട്ടവൻ, സ്വർഗ്ഗത്തെക്കാൾ
ഉന്നതനായിത്തീർന്നവൻ; 27 ആ

മഹാപുരോഹിതന്മാരെപ്പോലെ ആദ്യം സ്വന്തപാപങ്ങൾക്കായും പിന്നെ ജനത്തിന്റെ പാപങ്ങൾക്കായും ദിനംപ്രതി യാഗം കഴിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ലാത്തവൻ തന്നേ. അതു അവൻ തന്നെത്താൻ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഒരിക്കലായിട്ടു ചെയ്തുവല്ലോ.
28 ന്യായപ്രമാണം ബലഹീനമനുഷ്യരെ മഹാപുരോഹിതന്മാരാക്കുന്നു; ന്യായപ്രമാണത്തിന്നു പിമ്പുള്ള ആണയുടെ വചനമോ എന്നേക്കും തികെഞ്ഞവനായിത്തീർന്ന പുത്രനെ പുരോഹിതനാക്കുന്നു. (aiōn g165)

8 നാം ഈ പറയുന്നതിന്റെ സാരം എന്തെന്നാൽ: സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മഹിമാസനത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നവനായി,
2 വിശുദ്ധസ്ഥലത്തിന്റെയും മനുഷ്യനല്ല കർത്താവു സ്ഥാപിച്ച സത്യകൂടാരത്തിന്റെയും ശുശ്രൂഷകനായ മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കുണ്ടു.
3 ഏതു മഹാപുരോഹിതനും വഴിപാടും യാഗവും അർപ്പിപ്പാൻ നിയമിക്കപ്പെടുന്നു; ആകയാൽ അർപ്പിപ്പാൻ ഇവന്നും വല്ലതും വേണം.
4 അവൻ ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ പുരോഹിതൻ ആകയില്ലായിരുന്നു; ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം വഴിപാടു അർപ്പിക്കുന്നവർ ഉണ്ടല്ലോ.
5 കൂടാരം തീർപ്പാൻ മോശെ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ "പർവ്വതത്തിൽ നിനക്കു കാണിച്ച മാതൃക പ്രകാരം നീ സകലവും ചെയ്‌വാൻ നോക്കുക" എന്നു അവനോടു അരുളിച്ചെയ്തതുപോലെ അവർ സ്വർഗ്ഗീയത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തവും നിഴലുമായതിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു.
6 അവനോ വിശേഷതയേറിയ വാഗ്ദത്തങ്ങളിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനാകയാൽ അതിന്റെ വിശേഷതെക്കു ഒത്തവണ്ണം വിശേഷതയേറിയ ശുശ്രൂഷയും പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.
7 ഒന്നാമത്തെ നിയമം കുറവില്ലാത്തതായിരുന്നു എങ്കിൽ രണ്ടാമത്തേതിന്നു ഇടം അന്വേഷിക്കയില്ലായിരുന്നു.
8 എന്നാൽ അവൻ അവരെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: "ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടും യഹൂദാഗൃഹത്തോടും പുതിയോരു നിയമം ചെയ്യുന്ന കാലം വരും എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
9 ഞാൻ അവരുടെ പിതാക്കന്മാരെ കൈക്കു പിടിച്ചു മിസ്രയീംദേശത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന നാളിൽ ഞാൻ അവരോടു ചെയ്ത നിയമംപോലെ അല്ല; അവർ എന്റെ നിയമത്തിൽ നിലനിന്നില്ല; ഞാൻ അവരെ ആദരിച്ചതുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു.
10 ഈ കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ യിസ്രായേൽഗൃഹത്തോടു ചെയ്‌വാനിരിക്കുന്ന നിയമം ഇങ്ങനെ ആകുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും; ഞാൻ അവർക്കു ദൈവമായും അവർ എനിക്കു ജനമായും ഇരിക്കും.
11 ഇനി അവരിൽ ആരും തന്റെ കൂട്ടുകാരനെയും തന്റെ സഹോദരനെയും കർത്താവിനെ അറിക എന്നു ഉപദേശിക്കയില്ല; അവർ ആബാലവൃദ്ധം എല്ലാവരും എന്നെ അറിയും.
12 ഞാൻ അവരുടെ അകൃത്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു കരുണയുള്ളവൻ ആകും; അവരുടെ പാപങ്ങളെ ഇനി ഓർക്കയുമില്ല എന്നു കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു."
13 പുതിയതു എന്നു പറയുന്നതിനാൽ ആദ്യത്തേതിനെ പഴയതാക്കിയിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ

പഴയതാകുന്നതും ജീർണ്ണിക്കുന്നതും എല്ലാം നീങ്ങിപ്പോകുവാൻ അടുത്തിരിക്കുന്നു.

9 എന്നാൽ ആദ്യനിയമത്തിന്നും ആരാധനെക്കുള്ള ചട്ടങ്ങളും ലൗകികമായ വിശുദ്ധമന്ദിരവും ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 ഒരു കൂടാരം ചമെച്ചു; അതിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു നിലവിളക്കും മേശയും കാഴ്ചയപ്പവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു വിശുദ്ധസ്ഥലം എന്നു പേർ. 3 രണ്ടാം തിരശ്ശീലെക്കു പിന്നിലോ അതിവിശുദ്ധം എന്ന കൂടാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 4 അതിൽ പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള ധൂപകലശവും മുഴുവനും പൊന്നു പൊതിഞ്ഞ നിയമപെട്ടകവും അതിന്നകത്തു മന്ന ഇട്ടുവെച്ച പൊൻപാത്രവും അഹരോന്റെ തളിർത്തവടിയും നിയമത്തിന്റെ കല്പലകകളും 5 അതിന്നു മീതെ കൃപാസനത്തെ മൂടുന്ന തേജസ്സിന്റെ കെരൂബുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇപ്പോൾ ഓരോന്നായി വിവരിപ്പാൻ കഴിവില്ല. 6 ഇവ ഇങ്ങനെ തീർന്ന ശേഷം പുരോഹിതന്മാർ നിത്യം മുൻകൂടാരത്തിൽ ചെന്നു ശുശ്രൂഷ കഴിക്കും. 7 രണ്ടാമത്തേതിലോ ആണ്ടിൽ ഒരിക്കൽ മഹാപുരോഹിതൻ മാത്രം ചെല്ലും; രക്തം കൂടാതെ അല്ല; അതു അവൻ തന്റെയും ജനത്തിന്റെയും അബദ്ധങ്ങൾക്കു വേണ്ടി അർപ്പിക്കും. 8 മുങ്കൂടാരം നില്ക്കുന്നേടത്തോളം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള വഴി വെളിപ്പെട്ടില്ല എന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവു ഇതിനാൽ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 9 ആ കൂടാരം ഈ കാലത്തേക്കു ഒരു സാദൃശ്യമത്രേ. അതിന്നു ഒത്തവണ്ണം ആരാധനക്കാരന്നു മനസ്സാക്ഷിയിൽ പൂർണ്ണ സമാധാനം വരുത്തുവാൻ കഴിയാത്ത വഴിപാടും യാഗവും അർപ്പിച്ചു പോരുന്നു. 10 അവ ഭക്ഷ്യങ്ങൾ, പാനീയങ്ങൾ, വിവിധ സ്നാനങ്ങൾ എന്നിവയോടു കൂടെ ഗുണീകരണകാലത്തോളം ചുമത്തിയിരുന്ന ജഡികനിയമങ്ങളത്രേ. 11 ക്രിസ്തുവോ വരുവാനുള്ള നന്മകളുടെ മഹാപുരോഹിതനായി വന്നിട്ടു: കൈപ്പണിയല്ലാത്തതായി, എന്നുവെച്ചാൽ ഈ സൃഷ്ടിയിൽ ഉൾപ്പെടാത്തതായി വലിപ്പവും തികവുമേറിയ 12 ഒരു കൂടാരത്തിൽകൂടി ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും പശുക്കിടാക്കളുടെയും രക്തത്താലല്ല, സ്വന്ത രക്തത്താൽ തന്നേ ഒരിക്കലായിട്ടു വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു എന്നേക്കുമുള്ളോരു വീണ്ടെടുപ്പു സാധിപ്പിച്ചു. (aiōnios g166) 13 ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും കാളകളുടെയും രക്തവും മലിനപ്പെട്ടവരുടെ മേൽ തളിക്കുന്ന പശുഭസ്മവും 14 ജഡികശുദ്ധി വരുത്തുന്നു എങ്കിൽ നിത്യാത്മാവിനാൽ ദൈവത്തിന്നു തന്നെത്താൻ നിഷ്കളങ്കനായി അർപ്പിച്ച ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തം ജീവനുള്ള ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ നിങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ നിർജ്ജീവപ്രവൃത്തികളെ പോക്കി എത്ര അധികം ശുദ്ധീകരിക്കും? (aiōnios g166) 15 അതുനിമിത്തം ആദ്യനിയമത്തിലെ ലംഘനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി ഒരു മരണം ഉണ്ടായിട്ടു നിത്യാവകാശത്തിന്റെ വാഗ്ദത്തം വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ പുതിയ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥൻ ആകുന്നു. (aiōnios g166) 16 നിയമം ഉള്ളേടത്തു നിയമകർത്താവിന്റെ മരണം തെളിവാൻ ആവശ്യം. 17 മരിച്ചശേഷമല്ലോ നിയമം സ്ഥിരമാകുന്നതു; നിയമകർത്താവിന്റെ ജീവകാലത്തോളം അതിന്നു ഉറപ്പില്ല. 18 അതുകൊണ്ടു ആദ്യനിയമവും രക്തം

കൂടാതെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചതല്ല. 19 മോശെ
ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം കല്പന ഒക്കെയും
സകലജനത്തോടും പ്രസ്താവിച്ച
ശേഷം പശുക്കിടാക്കളുടെയും
ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും
രക്തത്തെ വെള്ളവും ചുവന്ന
ആട്ടുരോമവും ഈസോപ്പുമായി
എടുത്തു പുസ്തകത്തിന്മേലും
സകലജനത്തിന്മേലും തളിച്ചു: 20
“ഇതു ദൈവം നിങ്ങളോടു കല്പിച്ച
നിയമത്തിന്റെ രക്തം” എന്നു
പറഞ്ഞു. 21 അങ്ങനെ തന്നേ അവൻ
കൂടാരത്തിന്മേലും ആരാധനെക്കുള്ള
ഉപകരണങ്ങളിന്മേലും എല്ലാം രക്തം
തളിച്ചു. 22 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
ഏകദേശം സകലവും രക്തത്താൽ
ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നു: രക്തം
ചൊരിഞ്ഞിട്ടല്ലാതെ വിമോചനമില്ല. 23
ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവയുടെ
പ്രതിബിംബങ്ങളെ ഈവകയാൽ
ശുദ്ധമാക്കുന്നതു ആവശ്യം.
സ്വർഗ്ഗീയമായവെക്കോ ഇവയെക്കാൾ
നല്ല യാഗങ്ങൾ ആവശ്യം. 24
ക്രിസ്തു വാസ്തവമായതിന്റെ
പ്രതിബിംബമായി കൈപ്പണിയായ
വിശുദ്ധ മന്ദിരത്തിലേക്കല്ല, ഇപ്പോൾ
നമുക്കു വേണ്ടി ദൈവസന്നിധിയിൽ
പ്രത്യക്ഷനാവാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കത്രേ
പ്രവേശിച്ചതു. 25 മഹാപുരോഹിതൻ
ആണ്ടുതോറും അന്യരക്തത്തോടുകൂടെ
വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിൽ
പ്രവേശിക്കുന്നതുപോലെ അവൻ
തന്നെത്താൻ കൂടെക്കൂടെ അർപ്പിപ്പാൻ
ആവശ്യമില്ല. 26 അങ്ങനെയായാൽ
ലോകസ്ഥാപനം മുതല്ക്കു അവൻ
പലപ്പോഴും കഷ്ടമനുഭവിക്കേണ്ടിയിരുന്നു.
എന്നാൽ അവൻ ലോകാവസാനത്തിൽ
സ്വന്ത യാഗംകൊണ്ടു പാപപരിഹാരം
വരുത്തുവാൻ ഒരിക്കൽ പ്രത്യക്ഷനായി.
(aiōn g165) 27 ഒരിക്കൽ മരിക്കയും
പിന്നെ ന്യായവിധിയും മനുഷ്യർക്കു
നിയമിച്ചിരിക്കയാൽ 28 ക്രിസ്തുവും
അങ്ങനെ തന്നേ അനേകരുടെ പാപങ്ങളെ
ചുമപ്പാൻ ഒരിക്കൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടു
തനിക്കായി കാത്തുനില്ക്കുന്നവരുടെ
രക്ഷെക്കായി അവൻ പാപം കൂടാതെ
രണ്ടാമതു പ്രത്യക്ഷനാകും.

10 ന്യായപ്രമാണം വരുവാനുള്ള
നന്മകളുടെ നിഴലല്ലാതെ
കാര്യങ്ങളുടെ സാക്ഷാൽ
സ്വരൂപമല്ലായ്കകൊണ്ടു ആണ്ടുതോറും
ഇടവിടാതെ കഴിച്ചുവരുന്ന അതേ
യാഗങ്ങളാൽ അടുത്തുവരുന്നവർക്കു
സൽഗുണപൂർത്തി വരുത്തുവാൻ
ഒരുനാളും കഴിവുള്ളതല്ല. 2
അല്ലെങ്കിൽ ആരാധനക്കാർക്കു
ഒരിക്കൽ ശുദ്ധിവന്നതിന്റെ ശേഷം
പാപങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധം
പിന്നെ ഇല്ലായ്കകൊണ്ടു യാഗം
കഴിക്കുന്നതു നിന്നുപോകയില്ലയോ? 3
ഇപ്പോഴോ ആണ്ടുതോറും അവയാൽ
പാപങ്ങളുടെ ഓർമ്മ ഉണ്ടാകുന്നു. 4
കാളകളുടെയും ആട്ടുകൊറ്റന്മാരുടെയും
രക്തത്തിന്നു പാപങ്ങളെ നീക്കുവാൻ
കഴിയുന്നതല്ല. 5 ആകയാൽ ലോകത്തിൽ
വരുമ്പോൾ: “ഹനനയാഗവും വഴിപാടും
നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല; എന്നാൽ ഒരു ശരീരം നീ
എനിക്കു ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 6 സർവ്വാംഗ
ഹോമങ്ങളിലും പാപയാഗങ്ങളിലും
നീ പ്രസാദിച്ചില്ല. 7 അപ്പോൾ ഞാൻ
പറഞ്ഞു: ഇതാ, ഞാൻ വരുന്നു;
പുസ്തകച്ചുരുളിൽ എന്നെക്കുറിച്ചു
എഴുതിയിരിക്കുന്നു; ദൈവമേ, നിന്റെ
ഇഷ്ടം ചെയ്‌വാൻ ഞാൻ വരുന്നു” എന്നു
അവൻ പറയുന്നു. 8 ന്യായപ്രമാണപ്രകാരം
കഴിച്ചുവരുന്ന യാഗങ്ങളും വഴിപാടും

സർവ്വാംഗഹോമങ്ങളും പാപയാഗങ്ങളും
നീ ഇച്ഛിച്ചില്ല അവയിൽ പ്രസാദിച്ചതുമില്ല
എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞശേഷം: 9 ഇതാ,
ഞാൻ നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ
വരുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
അവൻ രണ്ടാമത്തേതിനെ സ്ഥാപിപ്പാൻ
ഒന്നാമത്തേതിനെ നീക്കിക്കളയുന്നു. 10
ആ ഇഷ്ടത്തിൽ നാം, യേശുക്രിസ്തു
ഒരിക്കലായി കഴിച്ച ശരീരയാഗത്താൽ
വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. 11 ഏതു
പുരോഹിതനും ദിവസേന ശുശ്രൂഷിച്ചും
പാപങ്ങളെ പരിഹരിപ്പാൻ ഒരുനാളും
കഴിയാത്ത അതേ യാഗങ്ങളെ കൂടക്കൂടെ
കഴിച്ചുംകൊണ്ടു നില്ക്കുന്നു. 12 യേശുവോ
പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഏകയാഗം കഴിച്ചിട്ടു
എന്നേക്കും ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു
ഭാഗത്തു ഇരുന്നുകൊണ്ടു 13 തന്റെ
ശത്രുക്കൾ തന്റെ പാദപീഠം ആകുവോളം
കാത്തിരിക്കുന്നു. 14 ഏകയാഗത്താൽ
അവൻ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു
സദാകാലത്തേക്കും സൽഗുണപൂർത്തി
വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. 15 അതു
പരിശുദ്ധാത്മാവും നമുക്കു
സാക്ഷീകരിക്കുന്നു. 16 “ഈ
കാലം കഴിഞ്ഞശേഷം ഞാൻ
അവരോടു ചെയ്വാനിരിക്കുന്ന
നിയമം ഇങ്ങനെയാകുന്നു: എന്റെ
ന്യായപ്രമാണം അവരുടെ ഉള്ളിലാക്കി
അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ എഴുതും എന്നു
കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടു” എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തശേഷം: 17 “അവരുടെ
പാപങ്ങളെയും അകൃത്യങ്ങളെയും
ഞാൻ ഇനി ഓർക്കയുമില്ല” എന്നു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 18 എന്നാൽ ഇവയുടെ
മോചനം ഉള്ളേടത്തു ഇനിമേൽ
പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഒരു യാഗവും
ആവശ്യമില്ല. 19 അതുകൊണ്ടു
സഹോദരന്മാരേ, യേശു തന്റെ ദേഹം എന്ന
തിരശ്ശീലയിൽകൂടി നമുക്കു പ്രതിഷ്ഠിച്ച
ജീവനുള്ള പുതുവഴിയായി, 20 തന്റെ
രക്തത്താൽ വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കുള്ള
പ്രവേശനത്തിന്നു 21
ധൈര്യവും ദൈവാലയത്തിന്മേൽ
ഒരു മഹാപുരോഹിതനും
നമുക്കുള്ളതുകൊണ്ടു 22 നാം
ദുർമ്മനസ്സാക്ഷി നീങ്ങുമാറു ഹൃദയങ്ങളിൽ
തളിക്കപ്പെട്ടവരും ശുദ്ധവെള്ളത്താൽ
ശരീരം കഴുകപ്പെട്ടവരുമായി
വിശ്വാസത്തിന്റെ പൂർണ്ണനിശ്ചയം
പൂണ്ടു പരമാർത്ഥഹൃദയത്തോടെ
അടുത്തു ചെല്ലുക. 23 പ്രത്യാശയുടെ
സ്വീകാരം നാം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊൾക;
വാഗ്ദത്തം ചെയ്തവൻ വിശ്വസ്തനല്ലോ.
24 ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ
നമ്മുടെ സഭായോഗങ്ങളെ
ഉപേക്ഷിക്കാതെ തമ്മിൽ
പ്രബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു സ്നേഹത്തിന്നും
25 സൽപ്രവൃത്തികൾക്കും ഉത്സാഹം
വർദ്ധിപ്പിപ്പാൻ അന്യോന്യം
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾക. നാൾ സമീപിക്കുന്നു
എന്നു കാണുംതോറും അതു
അധികമധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.
26 സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ചശേഷം
നാം മനഃപൂർവ്വം പാപം ചെയ്താൽ
പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഇനി ഒരു യാഗവും
ശേഷിക്കാതെ 27 ന്യായവിധിക്കായി
ഭയങ്കരമായോരു പ്രതീക്ഷയും എതിരികളെ
ദഹിപ്പിപ്പാനുള്ള ക്രോധാഗ്നിയുമേയുള്ളു.
28 മോശെയുടെ ന്യായപ്രമാണം
അനുസരിക്കാത്തവന്നു കരുണ കൂടാതെ
രണ്ടു മൂന്നു സാക്ഷികളുടെ വാമൊഴികേട്ടു
മരണശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നുവല്ലോ. 29
ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടികളകയും തന്നെ
വിശുദ്ധീകരിച്ച നിയമരക്തത്തെ മലിനം
എന്നു നിരൂപിക്കയും കൃപയുടെ
ആത്മാവിനെ നിന്ദിക്കയും ചെയ്തവൻ

എത്ര കഠിനമേറിയ ശിക്ഷെക്കു
പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. 30
“പ്രതികാരം എനിക്കുള്ളതു, ഞാൻ
പകരം വീട്ടും” എന്നും “കർത്താവു
തന്റെ ജനത്തെ ന്യായം വിധിക്കും”
എന്നും അരുളിച്ചെയ്തവനെ നാം
അറിയുന്നുവല്ലോ. 31 ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ വീഴുന്നതു
ഭയങ്കരം. 32 എന്നാൽ നിങ്ങൾ
പ്രകാശനം ലഭിച്ചശേഷം നിന്ദകളാലും
പീഡകളാലും കൂത്തുകാഴ്ചയായി ഭവിച്ചും
33 ആ വക അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു
കൂട്ടാളികളായിത്തീർന്നും ഇങ്ങനെ
കഷ്ടങ്ങളാൽ വളരെ പോരാട്ടം കഴിച്ച
പൂർവ്വകാലം ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 34
തടവുകാരോടു നിങ്ങൾ സഹതാപം
കാണിച്ചതല്ലാതെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
നിലനില്ക്കുന്ന ഉത്തമസമ്പത്തു
നിങ്ങൾക്കു ഉണ്ടു എന്നറിഞ്ഞു
സമ്പത്തുകളുടെ അപഹാരവും
സന്തോഷത്തോടെ സഹിച്ചുവല്ലോ. 35
അതുകൊണ്ടു മഹാ പ്രതിഫലമുള്ള
നിങ്ങളുടെ ധൈര്യം തള്ളിക്കളയരുതു.
36 ദൈവേഷ്ടം ചെയ്തു വാഗ്ദത്തം
പ്രാപിപ്പാൻ സഹിഷ്ണത നിങ്ങൾക്കു
ആവശ്യം. 37 “ഇനി എത്രയും അല്പകാലം
കഴിഞ്ഞിട്ടു വരുവാനുള്ളവൻ വരും
താമസിക്കയുമില്ല;” 38 എന്നാൽ “എന്റെ
നീതിമാൻ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും;
പിൻമാറുന്നു എങ്കിൽ എന്റെ ഉള്ളത്തിന്നു
അവനിൽ പ്രസാദമില്ല.” 39 നാമോ
നാശത്തിലേക്കു പിന്മാറുന്നവരുടെ
കൂട്ടത്തിലല്ല, വിശ്വസിച്ചു ജീവരക്ഷ
പ്രാപിക്കുന്നവരുടെ കൂട്ടത്തിലത്രേ
ആകുന്നു.

11 വിശ്വാസം എന്നതോ,
ആശിക്കുന്നതിന്റെ ഉറപ്പും കാണാത്ത
കാര്യങ്ങളുടെ നിശ്ചയവും ആകുന്നു.
2 അതിനാലല്ലോ പൂർവ്വന്മാർക്കു
സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചതു. 3 ഈ കാണുന്ന
ലോകത്തിന്നു ദൃശ്യമായതല്ല കാരണം
എന്നു വരുമാറു ലോകം ദൈവത്തിന്റെ
വചനത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു എന്നു
നാം വിശ്വാസത്താൽ അറിയുന്നു.
(aiōn g165) 4 വിശ്വാസത്താൽ ഹാബേൽ
ദൈവത്തിന്നു കയീന്റേതിലും ഉത്തമമായ
യാഗം കഴിച്ചു; അതിനാൽ അവന്നു
നീതിമാൻ എന്ന സാക്ഷ്യം ലഭിച്ചു; ദൈവം
അവന്റെ വഴിപാടിന്നു സാക്ഷ്യം കല്പിച്ചു.
മരിച്ചശേഷവും അവൻ വിശ്വാസത്താൽ
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 5
വിശ്വാസത്താൽ ഹനോക്ക് മരണം
കാണാതെ എടുക്കപ്പെട്ടു; ദൈവം
അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടതിനാൽ
കാണാതെയായി. അവൻ ദൈവത്തെ
പ്രസാദിപ്പിച്ചു എന്നു അവൻ
എടുക്കപ്പെട്ടതിന്നു മുമ്പെ സാക്ഷ്യം
പ്രാപിച്ചു. 6 എന്നാൽ വിശ്വാസം
കൂടാതെ ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിപ്പാൻ
കഴിയുന്നതല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കൽ
വരുന്നവൻ ദൈവം ഉണ്ടു എന്നും
തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു
പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു
എന്നും വിശ്വസിക്കേണ്ടതല്ലോ.
7 വിശ്വാസത്താൽ നോഹ
അതുവരെ കാണാത്തവയെക്കുറിച്ചു
അരുളപ്പാടുണ്ടായിട്ടു ഭയഭക്തി
പൂണ്ടു തന്റെ കുടുംബത്തിന്റെ
രക്ഷക്കായിട്ടു ഒരു പെട്ടകം തീർത്തു;
അതിനാൽ അവൻ ലോകത്തെ
കുറ്റം വിധിച്ചു വിശ്വാസത്താലുള്ള
നീതിക്കു അവകാശിയായിത്തീർന്നു. 8
വിശ്വാസത്താൽ അബ്രഹാം തനിക്കു
അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന
ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ
വിളിക്കപ്പെട്ടാറെ അനുസരിച്ചു

എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ
പുറപ്പെട്ടു. 9 വിശ്വാസത്താൽ അവൻ
വാഗ്ദത്തദേശത്തു ഒരു അന്യദേശത്തു
എന്നപോലെ ചെന്നു വാഗ്ദത്തത്തിന്നു
കൂട്ടവകാശികളായ യിസ്ഹാക്കിനോടും
യാക്കോബിനോടുംകൂടെ കൂടാരങ്ങളിൽ
പാർത്തുകൊണ്ടു 10 ദൈവം ശില്പിയായി
നിർമ്മിച്ചതും അടിസ്ഥാനങ്ങളുള്ളതുമായ
നഗരത്തിന്നായി കാത്തിരുന്നു. 11
വിശ്വാസത്താൽ സാറയും വാഗ്ദത്തം
ചെയ്തവനെ വിശ്വസ്തൻ എന്നു
എണ്ണുകയാൽ പ്രായം കഴിഞ്ഞിട്ടും
പുത്രോല്പാദനത്തിന്നു ശക്തി
പ്രാപിച്ചു. 12 അതുകൊണ്ടു ഒരുവന്നു,
മൃതപ്രായനായവന്നു തന്നേ, പെരുപ്പത്തിൽ
ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾപോലെയും
കടല്പുറത്തെ എണ്ണിക്കൂടാത്ത
മണൽപോലെയും സന്തതി ജനിച്ചു. 13
ഇവർ എല്ലാവരും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി
പ്രാപിക്കാതെ ദൂരത്തുനിന്നു അതു
കണ്ടു അഭിവന്ദിച്ചും ഭൂമിയിൽ തങ്ങൾ
അന്യരും പരദേശികളും എന്നു
ഏറ്റുപറഞ്ഞുംകൊണ്ടു വിശ്വാസത്തിൽ
മരിച്ചു. 14 ഇങ്ങനെ പറയുന്നവർ ഒരു
പിതൃദേശം അന്വേഷിക്കുന്നു എന്നു
കാണിക്കുന്നു. 15 അവർ വിട്ടുപോന്നതിനെ
ഓർത്തു എങ്കിൽ മടങ്ങിപ്പോകുവാൻ
ഇട ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ. 16 അവരോ
അധികം നല്ലതിനെ, സ്വർഗ്ഗീയമായതിനെ
തന്നേ, കാംക്ഷിച്ചിരുന്നു; ആകയാൽ
ദൈവം അവരുടെ ദൈവം എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ ലജ്ജിക്കുന്നില്ല;
അവൻ അവർക്കായി ഒരു നഗരം
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17
വിശ്വാസത്താൽ അബ്രാഹാം താൻ
പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ യിസ്ഹാക്കിനെ
യാഗം അർപ്പിച്ചു. 18 യിസ്ഹാക്കിൽനിന്നു
ജനിക്കുന്നവർ നിന്റെ സന്തതി എന്നു
വിളിക്കപ്പെടും എന്നു അരുളപ്പാടു ലഭിച്ചു
വാഗ്ദത്തങ്ങളെ കൈക്കൊണ്ടവൻ തന്റെ
ഏകജാതനെ അർപ്പിച്ചു; 19 മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു ഉയിർപ്പിപ്പാൻ ദൈവം
ശക്തൻ എന്നു എണ്ണുകയും അവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേറ്റവനെപ്പോലെ
അവനെ തിരികെ പ്രാപിക്കയും
ചെയ്തു. 20 വിശ്വാസത്താൽ യിസ്ഹാക്ക്
യാക്കോബിനെയും ഏശാവിനെയും
ഭാവികാലം സംബന്ധിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു.
21 വിശ്വാസത്താൽ യാക്കോബ്
മരണകാലത്തിങ്കൽ യോസേഫിന്റെ
മക്കളെ ഇരുവരെയും അനുഗ്രഹിക്കയും
തന്റെ വടിയുടെ അറ്റത്തു ചാരിക്കൊണ്ടു
നമസ്കരിക്കയും ചെയ്തു. 22
വിശ്വാസത്താൽ യോസേഫ് താൻ
മരിപ്പാറായപ്പോൾ യിസ്രായേൽമക്കളുടെ
പുറപ്പാടിന്റെ കാര്യം ഓർപ്പിച്ചു, തന്റെ
അസ്ഥികളെക്കുറിച്ചു കല്പനകൊടുത്തു.
23 വിശ്വാസത്താൽ മോശെയുടെ
ജനനത്തിങ്കൽ ശിശു സുന്ദരൻ എന്നു
അമ്മയപ്പന്മാർ കണ്ടു: രാജാവിന്റെ കല്പന
ഭയപ്പെടാതെ അവനെ മൂന്നു മാസം
ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു. 24 വിശ്വാസത്താൽ
മോശെ താൻ വളർന്നപ്പോൾ
പാപത്തിന്റെ തൽക്കാലഭോഗത്തെക്കാളും
ദൈവജനത്തോടു കൂടെ
കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നതു തിരഞ്ഞെടുത്തു,
25 പ്രതിഫലം നോക്കിയതുകൊണ്ടു
ഫറവോന്റെ പുത്രിയുടെ മകൻ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുന്നതു നിരസിക്കയും 26
മിസ്രയീമിലെ നിക്ഷേപങ്ങളെക്കാൾ
ക്രിസ്തുവിന്റെ നിന്ദ വലിയ ധനം എന്നു
എണ്ണുകയും ചെയ്തു. 27 വിശ്വാസത്താൽ
അവൻ അദൃശ്യദൈവത്തെ
കണ്ടതുപോലെ ഉറെച്ചുനിൽക്കയാൽ
രാജാവിന്റെ കോപം ഭയപ്പെടാതെ
മിസ്രയീം വിട്ടുപോന്നു. 28 വിശ്വാസത്താൽ

അവൻ കടിഞ്ഞൂലുകളുടെ സംഹാരകൻ
അവരെ തൊടാതിരിപ്പാൻ പെസഹയും
ചോരത്തളിയും ആചരിച്ചു. 29
വിശ്വാസത്താൽ അവർ കരയിൽ
എന്നപോലെ ചെങ്കടലിൽ കൂടി കടന്നു;
അതു മിസ്രയീമ്യർ ചെയ്‌വാൻ നോക്കീട്ടു
മുങ്ങിപ്പോയി. 30 വിശ്വാസത്താൽ
അവർ ഏഴു ദിവസം ചുറ്റിനടന്നപ്പോൾ
യെരീഹോമതിൽ ഇടിഞ്ഞുവീണു.
31 വിശ്വാസത്താൽ റാഹാബ് എന്ന
വേശ്യ ഒറ്റുകാരെ സമാധാനത്തോടെ
കൈക്കൊണ്ടു അവിശ്വാസികളോടുകൂടെ
നശിക്കാതിരുന്നു. 32 ഇനി
എന്തുപറയേണ്ടു? ഗിദ്യോൻ, ബാരാക്ക്,
ശിംശോൻ, യിപ്താഹ്, ദാവീദ്
എന്നവരെയും ശമൂവേൽ മുതലായ
പ്രവാചകന്മാരെയും കുറിച്ചു വിവരിപ്പാൻ
സമയം പോരാ. 33 വിശ്വാസത്താൽ അവർ
രാജ്യങ്ങളെ അടക്കി, നീതി നടത്തി,
വാഗ്ദത്തം പ്രാപിച്ചു, സിംഹങ്ങളുടെ
വായ് അടെച്ചു, 34 തീയുടെ ബലം
കെടുത്തു, വാളിന്റെ വായ്ക്കു തെറ്റി,
ബലഹീനതയിൽ ശക്തി പ്രാപിച്ചു,
യുദ്ധത്തിൽ വീരന്മാരായ്തീർന്നു,
അന്യന്മാരുടെ സൈന്യങ്ങളെ ഓടിച്ചു.
35 സ്ത്രീകൾക്കു തങ്ങളുടെ മരിച്ചവരെ
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ തിരികെ
കിട്ടി; മറ്റു ചിലർ ഏറ്റവും നല്ലൊരു
ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പു ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
ഉദ്ധാരണം കൈക്കൊള്ളാതെ ഭേദ്യം
ഏറ്റു. 36 വേറെ ചിലർ പരിഹാസം,
ചമ്മട്ടി, ചങ്ങല, തടവു ഇവയാലുള്ള
പരീക്ഷ അനുഭവിച്ചു. 37 കല്ലേറു
ഏറ്റു, ഈർച്ചവാളാൽ അറുക്കപ്പെട്ടു,
പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു, വാളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു,
ജടയാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും
തോൽ ധരിച്ചു, ബുദ്ധിമുട്ടും ഉപദ്രവവും
കഷ്ടവും സഹിച്ചു. 38 കാടുകളിലും
മലകളിലും ഗുഹകളിലും ഭൂമിയുടെ
പിളർപ്പുകളിലും ഉഴന്നു വലഞ്ഞു; ലോകം
അവർക്കു യോഗ്യമായിരുന്നില്ല. 39 അവർ
എല്ലാവരും വിശ്വാസത്താൽ സാക്ഷ്യം
ലഭിച്ചിട്ടും വാഗ്ദത്തനിവൃത്തി പ്രാപിച്ചില്ല.
40 അവർ നമ്മെ കൂടാതെ രക്ഷാപൂർത്തി
പ്രാപിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം
നമുക്കു വേണ്ടി ഏറ്റവും നല്ലതൊന്നു
മുൻകരുതിയിരുന്നു.

12 ആകയാൽ നാമും സാക്ഷികളുടെ
ഇത്ര വലിയോരു സമൂഹം നമുക്കു
ചുറ്റും നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സകല
ഭാരവും മുറുകെ പറ്റുന്ന പാപവും വിട്ടു
നമുക്കു മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കുന്ന ഓട്ടം
സ്ഥിരതയോടെ ഓടുക. 2 വിശ്വാസത്തിന്റെ
നായകനും പൂർത്തിവരുത്തുന്നവനുമായ
യേശുവിനെ നോക്കുക; തന്റെ മുമ്പിൽ
വെച്ചിരുന്ന സന്തോഷം ഓർത്തു അവൻ
അപമാനം അലക്ഷ്യമാക്കി ക്രൂശിനെ
സഹിക്കയും ദൈവസിംഹാസനത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കയും
ചെയ്തു. 3 നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിൽ
ക്ഷീണിച്ചു മടുക്കാതിരിപ്പാൻ
പാപികളാൽ തനിക്കു നേരിട്ട
ഇങ്ങനെയുള്ള വിരോധം സഹിച്ചവനെ
ധ്യാനിച്ചുകൊൾവിൻ. 4 പാപത്തോടു
പോരാടുന്നതിൽ നിങ്ങൾ ഇതുവരെ
പ്രാണത്യാഗത്തോളം എതിർത്തു
നിന്നിട്ടില്ല. 5 “മകനേ, കർത്താവിന്റെ
ശിക്ഷ നിരസിക്കരുതു; അവൻ
ശാസിക്കുമ്പോൾ മുഷികയുമരുതു. 6
കർത്താവു താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ
ശിക്ഷിക്കുന്നു; താൻ കൈക്കൊള്ളുന്ന
ഏതു മകനെയും തല്ലുന്നു” എന്നിങ്ങനെ
മക്കളോടു എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു
സംവാദിക്കുന്ന പ്രബോധനം നിങ്ങൾ
മറന്നുകളഞ്ഞുവോ? 7 നിങ്ങൾ
ബാലശിക്ഷ സഹിച്ചാൽ ദൈവം മക്കളോടു

എന്നപോലെ നിങ്ങളോടു പെരുമാറുന്നു;
അപ്പൻ ശിക്ഷിക്കാത്ത മകൻ
എവിടെയുള്ളു? 8 എല്ലാവരും പ്രാപിക്കുന്ന
ബാലശിക്ഷ കൂടാതിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ
നിങ്ങൾ മക്കളല്ല കൗലടേയന്മാരത്രേ. 9
നമ്മുടെ ജഡസംബന്ധമായ പിതാക്കന്മാർ
നമ്മെ ശിക്ഷിച്ചപ്പോൾ നാം അവരെ
വണങ്ങിപ്പോന്നുവല്ലോ; ആത്മാക്കളുടെ
പിതാവിന്നു ഏറ്റവും അധികമായി
കീഴടങ്ങി ജീവിക്കേണ്ടതല്ലയോ? 10 അവർ
ശിക്ഷിച്ചതു കുറെക്കാലവും തങ്ങൾക്കു
ബോധിച്ചപ്രകാരവുമത്രേ; അവനോ, നാം
അവന്റെ വിശുദ്ധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
നമ്മുടെ ഗുണത്തിന്നായി തന്നേ
ശിക്ഷിക്കുന്നതു. 11 ഏതു ശിക്ഷയും
തൽക്കാലം സന്തോഷകരമല്ല
ദുഃഖകരമത്രേ എന്നു തോന്നും;
പിന്നത്തേതിലോ അതിനാൽ അഭ്യാസം
വന്നവർക്കു നീതി എന്ന സമാധാന ഫലം
ലഭിക്കും. 12 ആകയാൽ തളർന്ന കയ്യും
കുഴഞ്ഞ മുഴങ്കാലും നിവിർത്തുവിൻ.
13 മുടന്തുള്ളതു ഉളുക്കിപ്പോകാതെ
ഭേദമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ കാലിന്നു
പാത നിരത്തുവിൻ. 14 എല്ലാവരോടും
സമാധാനം ആചരിച്ചു ശുദ്ധീകരണം
പ്രാപിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിൻ. ശുദ്ധീകരണം
കൂടാതെ ആരും കർത്താവിനെ
കാണുകയില്ല. 15 ആരും ദൈവകൃപ
വിട്ടു പിൻമാറുകയും വല്ല കൈപ്പുള്ള
വേരും മുളെച്ചു കലക്കമുണ്ടാക്കി
അനേകർ അതിനാൽ മലിനപ്പെടുകയും
ആരും ദുർന്നടപ്പുകാരനോ, 16 ഒരു
ഊണിന്നു ജ്യേഷ്ഠാവകാശം വിറ്റുകളഞ്ഞ
ഏശാവിനെപ്പോലെ അഭക്തനോ
ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ
കരുതിക്കൊൾവിൻ. 17 അവൻ
പിന്നത്തേതിൽ അനുഗ്രഹം ലഭിപ്പാൻ
ആഗ്രഹിച്ചു കണ്ണുനീരോടുകൂടെ
അപേക്ഷിച്ചിട്ടും തള്ളപ്പെട്ടു
മാനസാന്തരത്തിന്നു ഇട കണ്ടില്ല
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ. 18
സ്ഥൂലമായതും തീ കത്തുന്നതുമായ
പർവ്വതത്തിന്നും മേഘതമസ്സ്, കൂരിരുട്ടു,
കൊടുങ്കാറ്റു, കാഹളനാദം, വാക്കുകളുടെ
ശബ്ദം എന്നിവെക്കും അടുക്കൽ
അല്ലല്ലോ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നതു.
19 ആ ശബ്ദം കേട്ടവർ ഇനി ഒരു
വചനവും തങ്ങളോടു പറയരുതേ
എന്നു അപേക്ഷിച്ചു. 20 ഒരു മൃഗം
എങ്കിലും പർവ്വതം തൊട്ടാൽ അതിനെ
കല്ലെറിഞ്ഞു കൊല്ലേണം എന്നുള്ള
കല്പന അവർക്കു സഹിച്ചുകൂടാഞ്ഞു. 21
ഞാൻ അത്യന്തം പേടിച്ചു വിറെക്കുന്നു
എന്നു മോശെയും പറയത്തക്കവണ്ണം
ആ കാഴ്ച ഭയങ്കരമായിരുന്നു. 22
പിന്നെയോ സീയോൻ പർവ്വതത്തിന്നും
ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ നഗരമായ
സ്വർഗ്ഗീയയെരൂശലേമിന്നും അനേകായിരം
ദൂതന്മാരുടെ സർവ്വസംഘത്തിന്നും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പേരെഴുതിയിരിക്കുന്ന
23 ആദ്യജാതന്മാരുടെ സഭെക്കും
എല്ലാവരുടെയും ദൈവമായ
ന്യായാധിപതിക്കും സിദ്ധന്മാരായ
നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കൾക്കും
24 പുതുനിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ
യേശുവിന്നും ഹാബെലിന്റെ
രക്തത്തെക്കാൾ ഗുണകരമായി
സംസാരിക്കുന്ന പുണ്യാഹരക്തത്തിന്നും
അടുക്കലത്രേ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നതു.
25 അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ
നിരസിക്കാതിരിപ്പാൻ നോക്കുവിൻ.
ഭൂമിയിൽ അരുളിച്ചെയ്തവനെ
നിരസിച്ചവർ തെറ്റി ഒഴിയാതിരുന്നു എങ്കിൽ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നവനെ
നാം വിട്ടുമാറിയാൽ എത്ര അധികം. 26
അവന്റെ ശബ്ദം അന്നു ഭൂമിയെ ഇളക്കി;

ഇപ്പോഴോ “ഞാൻ ഇനി ഒരിക്കൽ ഭൂമിയെ
മാത്രമല്ല, ആകാശത്തെയും ഇളക്കും”
എന്നു അവൻ വാഗ്ദത്തം ചെയ്തു. 27 “ഇനി
ഒരിക്കൽ” എന്നതു, ഇളക്കമില്ലാത്തതു
നിലനിൽക്കേണ്ടതിന്നു നിർമ്മിതമായ
ഇളക്കമുള്ളതിന്നു മാറ്റം വരും എന്നു
സൂചിപ്പിക്കുന്നു. 28 ആകയാൽ ഇളകാത്ത
രാജ്യം പ്രാപിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നാം
നന്ദിയുള്ളവരായി ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദംവരുമാറു ഭക്തിയോടും
ഭയത്തോടുംകൂടെ സേവ ചെയ്ക.
29 നമ്മുടെ ദൈവം ദഹിപ്പിക്കുന്ന
അഗ്നിയല്ലോ.

13 സഹോദരപ്രീതി നിലനിൽക്കട്ടെ,
അതിഥിസൽക്കാരം മറക്കരുതു.
2 അതിനാൽ ചിലർ അറിയാതെ
ദൈവദൂതന്മാരെ സൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ.
3 നിങ്ങളും തടവുകാർ എന്നപോലെ
തടവുകാരെയും നിങ്ങളും
ശരീരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവരാകയാൽ
കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവരെയും
ഓർത്തുകൊൾവിൻ. 4 വിവാഹം
എല്ലാവർക്കും മാന്യവും കിടക്ക
നിർമ്മലവും ആയിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ
ദുർന്നടപ്പുകാരെയും വ്യഭിചാരികളെയും
ദൈവം വിധിക്കും. 5 നിങ്ങളുടെ നടപ്പു
ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാത്തതായിരിക്കട്ടെ;
ഉള്ളതുകൊണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടുവിൻ: “ഞാൻ
നിന്നെ ഒരുനാളും കൈ വിടുകയില്ല,
ഉപേക്ഷിക്കയുമില്ല” എന്നു അവൻ
തന്നെ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
6 ആകയാൽ “കർത്താവു എനിക്കു
തുണ; ഞാൻ പേടിക്കയില്ല; മനുഷ്യൻ
എന്നോടു എന്തു ചെയ്യും” എന്നു നമുക്കു
ധൈര്യത്തോടെ പറയാം. 7 നിങ്ങളോടു
ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു നിങ്ങളെ
നടത്തിയവരെ ഓർത്തുകൊൾവിൻ;
അവരുടെ ജീവാവസാനം ഓർത്തു
അവരുടെ വിശ്വാസം അനുകരിപ്പിൻ.
8 യേശുക്രിസ്തു ഇന്നലെയും
ഇന്നും എന്നെന്നേക്കും അനന്യൻ
തന്നേ. (aiōn g165) 9 വിവിധവും
അന്യവുമായ ഉപദേശങ്ങളാൽ ആരും
നിങ്ങളെ വലിച്ചുകൊണ്ടുപോകരുതു;
ആചരിച്ചുപോന്നവർക്കു
പ്രയോജനമില്ലാത്ത
ഭോജനനിയമങ്ങളാലല്ല, കൃപയാൽ
തന്നേ ഹൃദയം ഉറപ്പിക്കുന്നതു
നല്ലതു. 10 കൂടാരത്തിൽ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നവർക്കു അഹോവൃത്തി
കഴിപ്പാൻ അവകാശമില്ലാത്ത
ഒരു യാഗപീഠം നമുക്കുണ്ടു. 11
മഹാപുരോഹിതൻ പാപപരിഹാരമായി
രക്തം വിശുദ്ധമന്ദിരത്തിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകുന്ന മൃഗങ്ങളുടെ
ഉടൽ പാളയത്തിന്നു പുറത്തുവെച്ചു
ചുട്ടുകളയുന്നു. 12 അങ്ങനെ
യേശുവും സ്വന്തരക്തത്താൽ
ജനത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണ്ടതിന്നു
നഗരവാതിലിന്നു പുറത്തുവെച്ചു കഷ്ടം
അനുഭവിച്ചു. 13 ആകയാൽ നാം അവന്റെ
നിന്ദ ചുമന്നുകൊണ്ടു പാളയത്തിന്നു
പുറത്തു അവന്റെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക.
14 ഇവിടെ നമുക്കു നിലനില്ക്കുന്ന
നഗരമില്ലല്ലോ, വരുവാനുള്ളതു
അത്രേ നാം അന്വേഷിക്കുന്നതു. 15
അതുകൊണ്ടു അവൻ മുഖാന്തരം നാം
ദൈവത്തിന്നു അവന്റെ നാമത്തെ
ഏറ്റു പറയുന്ന അധരഫലം എന്ന
സ്തോത്രയാഗം ഇടവിടാതെ അർപ്പിക്കുക.
16 നന്മചെയ്‌വാനും കൂട്ടായ്മ കാണിപ്പാനും
മറക്കരുതു. ഈവക യാഗത്തിലല്ലോ
ദൈവം പ്രസാദിക്കുന്നതു. 17
നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവരെ അനുസരിച്ചു
കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ; അവർ കണക്കു
ബോധിപ്പിക്കേണ്ടുന്നവരാകയാൽ

നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കൾക്കുവേണ്ടി
ജാഗരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു അവർ
ഞരങ്ങിക്കൊണ്ടല്ല സന്തോഷത്തോടെ
ചെയ്‌വാൻ ഇടവരുത്തുവിൻ;
അല്ലാഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കു നന്നല്ല. 18
ഞങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
സകലത്തിലും നല്ലവരായി നടപ്പാൻ
ഇച്ഛിക്കകൊണ്ടു ഞങ്ങൾക്കു നല്ല
മനസ്സാക്ഷി ഉണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ
ഉറച്ചിരിക്കുന്നു. 19 എന്നെ നിങ്ങൾക്കു
വേഗത്തിൽ വീണ്ടും കിട്ടേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണം എന്നു
ഞാൻ വിശേഷാൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു.
20 നിത്യനിയമത്തിന്റെ രക്തത്താൽ
ആടുകളുടെ വലിയ ഇടയനായ നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുവിനെ മരിച്ചവരുടെ
ഇടയിൽനിന്നു മടക്കിവരുത്തിയ
സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവം (aiōnios
g166) 21 നിങ്ങളെ അവന്റെ ഇഷ്ടം
ചെയ്‌വാൻ തക്കവണ്ണം എല്ലാനന്മയിലും
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി തനിക്കു
പ്രസാദമുള്ളതു യേശുക്രിസ്തുമുഖാന്തരം
നമ്മിൽ നിവർത്തിക്കുമാറാകട്ടെ; അവന്നു
എന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165) 22
സഹോദരന്മാരേ, ഈ പ്രബോധനവാക്യം
പൊറുത്തുകൊൾവിൻ എന്നു
അപേക്ഷിക്കുന്നു; ചുരുക്കമായിട്ടല്ലോ
ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു. 23
സഹോദരനായ തിമോഥെയോസ്
തടവിൽനിന്നു ഇറങ്ങി എന്നു അറിവിൻ.
അവൻ വേഗത്തിൽ വന്നാൽ ഞാൻ
അവനുമായി നിങ്ങളെ വന്നുകാണും.
24 നിങ്ങളെ നടത്തുന്നവർക്കു
എല്ലാവർക്കും സകലവിശുദ്ധന്മാർക്കും
വന്ദനം ചൊല്ലുവിൻ. ഇതല്യക്കാർ
നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. 25
കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടുംകൂടെ
ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ.

യാക്കോബ്

1 ദൈവത്തിന്റെയും കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും
ദാസനായ യാക്കോബ് എഴുതുന്നതു:
ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങൾക്കും വന്ദനം. 2
എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ
വിവിധപരീക്ഷകളിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ 3
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന
സ്ഥിരത ഉളവാക്കുന്നു എന്നു അറിഞ്ഞു
അതു അശേഷം സന്തോഷം എന്നു
എണ്ണുവിൻ. 4 എന്നാൽ നിങ്ങൾ ഒന്നിലും
കുറവില്ലാതെ തികഞ്ഞവരും സമ്പൂർണ്ണരും
ആകേണ്ടതിന്നു സ്ഥിരതെക്കു തികഞ്ഞ
പ്രവൃത്തി ഉണ്ടാകട്ടെ. 5 നിങ്ങളിൽ
ഒരുത്തന്നു ജ്ഞാനം കുറവാകുന്നു
എങ്കിൽ ഭർത്സിക്കാതെ എല്ലാവർക്കും
ഔദാര്യമായി കൊടുക്കുന്നവനായ
ദൈവത്തോടു യാചിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ
അവന്നു ലഭിക്കും. 6 എന്നാൽ അവൻ
ഒന്നും സംശയിക്കാതെ വിശ്വാസത്തോടെ
യാചിക്കേണം; സംശയിക്കുന്നവൻ
കാറ്റടിച്ചു അലയുന്ന കടൽത്തിരെക്കു
സമൻ. 7 ഇങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യൻ
കർത്താവിങ്കൽനിന്നു വല്ലതും ലഭിക്കും
എന്നു നിരൂപിക്കരുതു. 8 ഇരുമനസ്സുള്ള
മനുഷ്യൻ തന്റെ വഴികളിൽ ഒക്കെയും
അസ്ഥിരൻ ആകുന്നു. 9 എന്നാൽ
എളിയ സഹോദരൻ തന്റെ ഉയർച്ചയിലും
10 ധനവാനോ പുല്ലിന്റെ പൂപോലെ
ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നവനാകയാൽ തന്റെ
എളിമയിലും പ്രശംസിക്കട്ടെ. 11 സൂര്യൻ
ഉഷ്ണക്കാറ്റോടെ ഉദിച്ചിട്ടു പുല്ലു ഉണങ്ങി
പൂവുതിർന്നു അതിന്റെ രൂപഭംഗി
കെട്ടുപോകുന്നു. അതുപോലെ ധനവാനും
തന്റെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ വാടിപോകും.
12 പരീക്ഷ സഹിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ
ഭാഗ്യവാൻ; അവൻ കൊള്ളാകുന്നവനായി
തെളിഞ്ഞ ശേഷം കർത്താവു തന്നെ
സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു വാഗ്ദത്തം
ചെയ്ത ജീവകിരീടം പ്രാപിക്കും.
13 പരീക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ ഞാൻ
ദൈവത്താൽ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു
ആരും പറയരുതു. ദൈവം ദോഷങ്ങളാൽ
പരീക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവൻ ആകുന്നു;
താൻ ആരെയും പരീക്ഷിക്കുന്നതുമില്ല.
14 ഓരോരുത്തൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു
സ്വന്തമോഹത്താൽ ആകർഷിച്ചു
വശീകരിക്കപ്പെടുകയാൽ ആകുന്നു.
15 മോഹം ഗർഭം ധരിച്ചു പാപത്തെ
പ്രസവിക്കുന്നു; പാപം മുഴുത്തിട്ടു
മരണത്തെ പെറുന്നു. 16 എന്റെ
പ്രിയസഹോദരന്മാരേ, വഞ്ചിക്കപ്പെടരുതു.
17 എല്ലാ നല്ല ദാനവും തികഞ്ഞ
വരം ഒക്കെയും ഉയരത്തിൽനിന്നു
വെളിച്ചങ്ങളുടെ പിതാവിങ്കൽ നിന്നു
ഇറങ്ങിവരുന്നു. അവന്നു വികാരമോ
ഗതിഭേദത്താലുള്ള ആഛാദനമോ
ഇല്ല. 18 നാം അവന്റെ സൃഷ്ടികളിൽ
ഒരുവിധം ആദ്യഫലമാകേണ്ടതിന്നു അവൻ
തന്റെ ഇഷ്ടം ഹേതുവായി സത്യത്തിന്റെ
വചനത്താൽ നമ്മെ ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
19 പ്രിയസഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ അതു
അറിയുന്നുവല്ലോ. എന്നാൽ ഏതു
മനുഷ്യനും കേൾപ്പാൻ വേഗതയും
പറവാൻ താമസവും കോപത്തിന്നു
താമസവുമുള്ളവൻ ആയിരിക്കട്ടെ.
20 മനുഷ്യന്റെ കോപം ദൈവത്തിന്റെ
നീതിയെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല. 21
ആകയാൽ എല്ലാ അഴുക്കും ദുഷ്ടതയുടെ
ആധിക്യവും വിട്ടു നിങ്ങളുടെ
ആത്മാക്കളെ രക്ഷിപ്പാൻ ശക്തിയുള്ളതും
ഉൾനട്ടതുമായ വചനം സൗമ്യതയോടെ
കൈക്കൊൾവിൻ. 22 എങ്കിലും വചനം
കേൾക്ക മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ടു
തങ്ങളെ തന്നേ ചതിക്കാതെ അതിനെ

ചെയ്യുന്നവരായും ഇരിപ്പിൻ. 23 ഒരുത്തൻ
വചനം കേൾക്കുന്നവൻ എങ്കിലും
ചെയ്യാത്തവനായിരുന്നാൽ അവൻ
തന്റെ സ്വാഭാവിക മുഖം കണ്ണാടിയിൽ
നോക്കുന്ന ആളോടു ഒക്കുന്നു. 24 അവൻ
തന്നെത്താൻ കണ്ടു പുറപ്പെട്ടു താൻ
ഇന്ന രൂപം ആയിരുന്നു എന്നു ഉടനെ
മറന്നുപോകുന്നു. 25 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ
തികഞ്ഞ ന്യായപ്രമാണം ഉറ്റുനോക്കി
അതിൽ നിലനില്ക്കുന്നവനോ
കേട്ടു മറക്കുന്നവനല്ല, പ്രവൃത്തി
ചെയ്യുന്നവനായി താൻ ചെയ്യുന്നതിൽ
ഭാഗ്യവാൻ ആകും. 26 നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ
തന്റെ നാവിന്നു കടിഞ്ഞാണിടാതെ
തന്റെ ഹൃദയത്തെ വഞ്ചിച്ചുകൊണ്ടു
താൻ ഭക്തൻ എന്നു നിരൂപിച്ചാൽ
അവന്റെ ഭക്തി വ്യർത്ഥം അത്രേ. 27
പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ
ശുദ്ധവും നിർമ്മലവുമായുള്ള ഭക്തിയോ:
അനാഥരെയും വിധവമാരെയും അവരുടെ
സങ്കടത്തിൽ ചെന്നു കാണുന്നതും
ലോകത്താലുള്ള കളങ്കം പറ്റാതവണ്ണം
തന്നെത്താൻ കാത്തുകൊള്ളുന്നതും
ആകുന്നു.

2 സഹോദരന്മാരേ, തേജസ്സുള്ളവനായി
നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നിങ്ങൾ മുഖപക്ഷം കാണിക്കരുതു. 2
നിങ്ങളുടെ പള്ളിയിൽ മോടിയുള്ള വസ്ത്രം
ധരിച്ചും പൊന്മോതിരം ഇട്ടുംകൊണ്ടു
ഒരുത്തനും മുഷിഞ്ഞ വസ്ത്രം ധരിച്ചോരു
ദരിദ്രനും വന്നാൽ 3 നിങ്ങൾ മോടിയുള്ള
വസ്ത്രം ധരിച്ചവനെ നോക്കി: ഇവിടെ
സുഖേന ഇരുന്നാലും എന്നും ദരിദ്രനോടു:
നീ അവിടെ നിൽക്ക; അല്ലെങ്കിൽ
എന്റെ പാദപീഠത്തിങ്കൽ ഇരിക്ക എന്നും
പറയുന്നു എങ്കിൽ 4 നിങ്ങൾ ഉള്ളിൽ
പ്രമാണമില്ലാതെ ന്യായരഹിതമായി
വിധിക്കുന്നവരായില്ലയോ? 5
പ്രിയ സഹോദരന്മാരേ, കേൾപ്പിൻ:
ദൈവം ലോകത്തിൽ ദരിദ്രരായവരെ
വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരും
തന്നേ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്കു
വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത രാജ്യത്തിന്റെ
അവകാശികളുമാകേണ്ടതിന്നു
തിരഞ്ഞെടുത്തില്ലയോ? നിങ്ങളോ
ദരിദ്രനെ അപമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. 6
ധനവാന്മാർ അല്ലയോ നിങ്ങളെ
പീഡിപ്പിക്കുന്നതു? അവർ അല്ലയോ
നിങ്ങളെ ന്യായസ്ഥാനങ്ങളിലേക്കു
ഇഴെച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്നതു? 7
നിങ്ങളുടെമേൽ വിളിച്ചിരിക്കുന്ന
നല്ല നാമത്തെ അവർ അല്ലയോ
ദുഷിക്കുന്നതു? 8 എന്നാൽ “കൂട്ടുകാരനെ
നിന്നെപ്പോലെ തന്നേ സ്നേഹിക്കേണം”
എന്ന തിരുവെഴുത്തിന്നു ഒത്തവണ്ണം
രാജകീയന്യായപ്രമാണം നിങ്ങൾ
നിവർത്തിക്കുന്നു എങ്കിൽ നന്നു.
9 മുഖപക്ഷം കാണിച്ചാലോ പാപം
ചെയ്യുന്നു; നിങ്ങൾ ലംഘനക്കാർ എന്നു
ന്യായപ്രമാണത്താൽ തെളിയുന്നു. 10
ഒരുത്തൻ ന്യായപ്രമാണം മുഴുവനും
അനുസരിച്ചു നടന്നിട്ടും ഒന്നിൽ
തെറ്റിയാൽ അവൻ സകലത്തിന്നും
കുറ്റക്കാരനായിത്തീർന്നു. 11 വ്യഭിചാരം
ചെയ്യരുതു എന്നു കല്പിച്ചവൻ കൊല
ചെയ്യരുതു എന്നും കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ
വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിലും കൊല
ചെയ്യുന്നു എങ്കിൽ ന്യായപ്രമാണം
ലംഘിക്കുന്നവനായിത്തീർന്നു. 12
സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്താൽ
വിധിക്കപ്പെടുവാനുള്ളവരെപ്പോലെ
സംസാരിക്കയും പ്രവർത്തിക്കയും
ചെയ്‌വിൻ. 13 കരുണ കാണിക്കാത്തവന്നു
കരുണയില്ലാത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടാകും;
കരുണ ന്യായവിധിയെ ജയിച്ചു

പ്രശംസിക്കുന്നു. 14 സഹോദരന്മാരേ,
ഒരുത്തൻ തനിക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടു
എന്നു പറകയും പ്രവൃത്തികൾ
ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഉപകാരം
എന്തു? ആ വിശ്വാസത്താൽ
അവൻ രക്ഷ പ്രാപിക്കുമോ? 15
ഒരു സഹോദരനോ, സഹോദരിയോ
നഗ്നരും അഹോവൃത്തിക്കു
വക ഇല്ലാത്തവരുമായിരിക്കെ
നിങ്ങളിൽ ഒരുത്തൻ അവരോടു:
16 സമാധാനത്തോടെ പോയി തീ
കായുകയും വിശപ്പടക്കുകയും
ചെയ്‌വിൻ എന്നു പറയുന്നതല്ലാതെ
ദേഹരക്ഷെക്കു ആവശ്യമുള്ളതു
അവർക്കു കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ
ഉപകാരം എന്തു? 17 അങ്ങനെ
വിശ്വാസവും പ്രവൃത്തികളില്ലാത്തതായാൽ
സ്വതവെ നിർജ്ജീവമാകുന്നു. 18 എന്നാൽ
ഒരുത്തൻ: നിനക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടു;
എനിക്കു പ്രവൃത്തികൾ ഉണ്ടു എന്നു
പറയുമായിരിക്കും. നിന്റെ വിശ്വാസം
പ്രവൃത്തികൾ കൂടാതെ കാണിച്ചുതരിക;
ഞാനും എന്റെ വിശ്വാസം പ്രവൃത്തികളാൽ
കാണിച്ചു തരാം. 19 ദൈവം ഏകൻ
എന്നു നീ വിശ്വസിക്കുന്നുവോ;
കൊള്ളാം; പിശാചുകളും അങ്ങനെ
വിശ്വസിക്കയും വിറെക്കയും ചെയ്യുന്നു.
20 വ്യർത്ഥമനുഷ്യാ, പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത
വിശ്വാസം നിഷ്ഫലമെന്നു ഗ്രഹിപ്പാൻ
നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ? 21 നമ്മുടെ
പിതാവായ അബ്രാഹാം തന്റെ മകനായ
യിസ്ഹാക്കിനെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ
അർപ്പിച്ചിട്ടു പ്രവൃത്തിയാൽ അല്ലയോ
നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതു? 22 അവന്റെ
പ്രവൃത്തിയോടുകൂടെ വിശ്വാസം
വ്യാപരിച്ചു എന്നും പ്രവൃത്തിയാൽ
വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായി എന്നും നീ
കാണുന്നുവല്ലോ. 23 അബ്രാഹാം
ദൈവത്തെ വിശ്വസിക്കയും അതു
അവന്നു നീതിയായി കണക്കിടുകയും
ചെയ്തു എന്നുള്ള തിരുവെഴുത്തു
നിവൃത്തിയായി അവൻ ദൈവത്തിന്റെ
സ്നേഹിതൻ എന്നു പേർ പ്രാപിച്ചു.
24 അങ്ങനെ മനുഷ്യൻ വെറും
വിശ്വാസത്താലല്ല പ്രവൃത്തികളാൽ തന്നേ
നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
കാണുന്നു. 25 അവ്വണ്ണം രാഹാബ് എന്ന
വേശ്യയും ദൂതരെ കൈക്കൊൾകയും
വേറൊരു വഴിയായി പറഞ്ഞയക്കയും
ചെയ്തതിൽ പ്രവൃത്തികളാൽ
അല്ലയോ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടതു? 26
ഇങ്ങനെ ആത്മാവില്ലാത്ത ശരീരം
നിർജ്ജീവമായിരിക്കുന്നതുപോലെ
പ്രവൃത്തിയില്ലാത്ത വിശ്വാസവും
നിർജ്ജീവമാകുന്നു.

3 സഹോദരന്മാരേ, അധികം
ശിക്ഷാവിധിവരും എന്നു അറിഞ്ഞു
നിങ്ങളിൽ അനേകർ ഉപദേഷ്ടാക്കന്മാർ
ആകരുതു. 2 നാം എല്ലാവരും പലതിലും
തെറ്റിപോകുന്നു; ഒരുത്തൻ വാക്കിൽ
തെറ്റാതിരുന്നാൽ അവൻ ശരീരത്തെ
മുഴുവനും കടിഞ്ഞാണിട്ടു നടത്തുവാൻ
ശക്തനായി സൽഗുണപൂർത്തിയുള്ള
പുരുഷൻ ആകുന്നു. 3 കുതിരയെ
അധീനമാക്കുവാൻ വായിൽ കടിഞ്ഞാൺ
ഇട്ടു അതിന്റെ ശരീരം മുഴുവനും
തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 കപ്പലും എത്ര
വലിയതു ആയാലും കൊടുങ്കാറ്റടിച്ചു
ഓടുന്നതായാലും അമരക്കാരൻ ഏറ്റവും
ചെറിയ ചുക്കാൻകൊണ്ടു തനിക്കു
ബോധിച്ച ദിക്കിലേക്കു തിരിക്കുന്നു.
5 അങ്ങനെ തന്നേ നാവും ചെറിയ
അവയവം എങ്കിലും വളരെ വമ്പു
പറയുന്നു. കുറഞ്ഞ തീ എത്ര വലിയ
കാടു കത്തിക്കുന്നു; 6 നാവും ഒരു തീ
തന്നേ; അതു നമ്മുടെ അംഗങ്ങളുടെ

കൂട്ടത്തിൽ അനീതിലോകമായി ദേഹത്തെ
മുഴുവൻ മലിനമാക്കി ജീവചക്രത്തിന്നു തീ
കൊളുത്തുകയും നരകത്താൽ അതിന്നു
തീ പിടിക്കയും ചെയ്യുന്നു. (Geenna g1067) 7
മൃഗം, പക്ഷി, ഇഴജാതി, ജലജന്തു ഈവക
എല്ലാം മനുഷ്യജാതിയോടു മരുങ്ങുന്നു,
മരുങ്ങിയുമിരിക്കുന്നു. 8 നാവിനെയോ
മനുഷ്യക്കാർക്കും മരുക്കാവതല്ല; അതു
അടങ്ങാത്ത ദോഷം; മരണകരമായ വിഷം
നിറഞ്ഞതു. 9 അതിനാൽ നാം കർത്താവും
പിതാവുമായവനെ സ്തുതിക്കുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ഉണ്ടായ
മനുഷ്യരെ അതിനാൽ ശപിക്കുന്നു. 10
ഒരു വായിൽനിന്നു തന്നേ സ്തോത്രവും
ശാപവും പുറപ്പെടുന്നു. സഹോദരന്മാരേ,
ഇങ്ങനെ ആയിരിക്കുന്നതു യോഗ്യമല്ല.
11 ഉറവിന്റെ ഒരേ ദ്വാരത്തിൽനിന്നു
മധുരവും കൈപ്പുമുള്ള വെള്ളം
പുറപ്പെട്ടു വരുമോ? 12 സഹോദരന്മാരേ,
അത്തിവൃക്ഷം ഒലിവുപഴവും മുന്തിരിവള്ളി
അത്തിപ്പഴവും കായിക്കുമോ?
ഉപ്പുറവിൽനിന്നു മധുരമുള്ള വെള്ളം
പുറപ്പെടുകയുമില്ല. 13 നിങ്ങളിൽ
ജ്ഞാനിയും വിവേകിയുമായവൻ
ആർ? അവൻ ജ്ഞാനലക്ഷണമായ
സൗമ്യതയോടെ നല്ലനടപ്പിൽ തന്റെ
പ്രവൃത്തികളെ കാണിക്കട്ടെ. 14
എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു ഹൃദയത്തിൽ
കൈപ്പുള്ള ഈർഷ്യയും ശാഠ്യവും
ഉണ്ടെങ്കിൽ സത്യത്തിന്നു വിരോധമായി
പ്രശംസിക്കയും ഭോഷ്കു പറകയുമരുതു.
15 ഇതു ഉയരത്തിൽനിന്നു വരുന്ന
ജ്ഞാനമല്ല, ഭൗമികവും പ്രാകൃതവും
പൈശാചികവും ആയതത്രേ. 16
ഈർഷ്യയും ശാഠ്യവും ഉള്ളേടത്തു
കലക്കവും സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിയും
ഉണ്ടു. 17 ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള
ജ്ഞാനമോ ഒന്നാമതു നിർമ്മലവും
പിന്നെ സമാധാനവും ശാന്തതയും
അനുസരണവുമുള്ളതും കരുണയും
സൽഫലവും നിറഞ്ഞതും പക്ഷപാതവും
കപടവും ഇല്ലാത്തതുമാകുന്നു. 18
എന്നാൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുന്നവർ
സമാധാനത്തിൽ വിതെച്ചു നീതി എന്ന
ഫലം കൊയ്യും.

4 നിങ്ങളിൽ ശണ്ഠയും കലഹവും
എവിടെ നിന്നു? നിങ്ങളുടെ
അവയവങ്ങളിൽ പോരാടുന്ന
ഭോഗേച്ഛകളിൽ നിന്നല്ലയോ? 2 നിങ്ങൾ
മോഹിച്ചിട്ടും പ്രാപിക്കുന്നില്ല; നിങ്ങൾ
കൊല്ലുകയും അസൂയപ്പെടുകയും
ചെയ്തിട്ടും ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ല;
നിങ്ങൾ കലഹിക്കയും ശണ്ഠയിടുകയും
ചെയ്തിട്ടും യാചിക്കായ്കകൊണ്ടു
കിട്ടുന്നില്ല. 3 നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നു
എങ്കിലും നിങ്ങളുടെ ഭോഗങ്ങളിൽ
ചെലവിടേണ്ടതിന്നു വല്ലാതെ
യാചിക്കകൊണ്ടു ഒന്നും ലഭിക്കുന്നില്ല.
4 വ്യഭിചാരിണികളായുള്ളോരേ,
ലോകസ്നേഹം ദൈവത്തോടു
ശത്രുത്വം ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ
ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ ആകുവാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ
ശത്രുവായിത്തീരുന്നു. 5 അല്ലെങ്കിൽ
തിരുവെഴുത്തു വെറുതെ സംസാരിക്കുന്നു
എന്നു തോന്നുന്നുവോ? അവൻ
നമ്മിൽ വസിക്കുമാറാക്കിയ ആത്മാവു
അസൂയെക്കായി കാംക്ഷിക്കുന്നുവോ?
6 എന്നാൽ അവൻ അധികം കൃപ
നല്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു "ദൈവം
നിഗളികളോടു എതിർത്തുനിൽക്കയും
താഴ്മയുള്ളവർക്കു കൃപ നല്കുകയും
ചെയ്യുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
7 ആകയാൽ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്നു
കീഴടങ്ങുവിൻ; പിശാചിനോടു

എതിർത്തുനില്പിൻ; എന്നാൽ അവൻ
നിങ്ങളെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും. 8
ദൈവത്തോടു അടുത്തു ചെല്ലുവിൻ;
എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളോടു
അടുത്തുവരും. പാപികളേ, കൈകളെ
വെടിപ്പാക്കുവിൻ; ഇരുമനസ്സുള്ളോരേ,
ഹൃദയങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; 9 സങ്കടപ്പെട്ടു
ദുഃഖിച്ചു കരവിൻ; നിങ്ങളുടെ ചിരി
ദുഃഖമായും സന്തോഷം വിഷാദമായും
തീരട്ടെ. 10 കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ
താഴുവിൻ; എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ
ഉയർത്തും. 11 സഹോദരന്മാരേ,
അന്യോന്യം ദുഷിക്കരുതു; തന്റെ
സഹോദരനെ ദുഷിക്കയും വിധിക്കയും
ചെയ്യുന്നവൻ ന്യായപ്രമാണത്തെ
ദുഷിക്കയും ന്യായപ്രമാണത്തെ
വിധിക്കയും ചെയ്യുന്നു.
ന്യായപ്രമാണത്തെ വിധിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നീ ന്യായപ്രമാണത്തെ
അനുഷ്ഠിക്കുന്നവനല്ല,
വിധിക്കുന്നവനത്രേ. 12
ന്യായപ്രമാണകർത്താവും
ന്യായാധിപതിയും ഒരുവനേയുള്ളു:
രക്ഷിപ്പാനും നശിപ്പിപ്പാനും
ശക്തനായവൻ തന്നേ; കൂട്ടുകാരനെ
വിധിപ്പാൻ നീ ആർ? 13 ഇന്നോ
നാളെയോ ഞങ്ങൾ ഇന്ന പട്ടണത്തിൽ
പോയി അവിടെ ഒരാണ്ടു കഴിച്ചു
വ്യാപാരം ചെയ്തു ലാഭം ഉണ്ടാക്കും
എന്നു പറയുന്നവരേ, കേൾപ്പിൻ: 14
നാളെത്തേതു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലല്ലോ;
നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എങ്ങനെയുള്ളതു?
അല്പനേരത്തേക്കു കാണുന്നതും പിന്നെ
മറഞ്ഞുപോകുന്നതുമായ ആവിയല്ലോ.
15 കർത്താവിന്നു ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ
ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചിരുന്നു ഇന്നിന്നതു ചെയ്യും
എന്നല്ലയോ പറയേണ്ടതു. 16 നിങ്ങളോ
വമ്പു പറഞ്ഞു പ്രശംസിക്കുന്നു; ഈവക
പ്രശംസ എല്ലാം ദോഷം ആകുന്നു. 17 നന്മ
ചെയ്‌വാൻ അറിഞ്ഞിട്ടും ചെയ്യാത്തവന്നു
അതു പാപം തന്നേ.

5 അല്ലയോ ധനവാന്മാരേ, നിങ്ങളുടെമേൽ
വരുന്ന ദുരിതങ്ങൾ നിമിത്തം കരഞ്ഞു
മുറയിടുവിൻ. 2 നിങ്ങളുടെ ധനം ദ്രവിച്ചും
ഉടുപ്പു പുഴുവരിച്ചും പോയി. 3 നിങ്ങളുടെ
പൊന്നും വെള്ളിയും കറപിടിച്ചു; ആ
കറ നിങ്ങളുടെ നേരെ സാക്ഷിയാകും;
അതു തീപോലെ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തെ
തിന്നുകളയും. അന്ത്യകാലത്തു നിങ്ങൾ
നിക്ഷേപങ്ങളെ ശേഖരിച്ചിരിക്കുന്നു.
4 നിങ്ങളുടെ നിലങ്ങളെ കൊയ്ത
വേലക്കാരുടെ കൂലി നിങ്ങൾ പിടിച്ചുവല്ലോ;
അതു നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽനിന്നു
നിലവിളിക്കുന്നു. കൊയ്തവരുടെ
മുറവിളി സൈന്യങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ
ചെവിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. 5
നിങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ ആഡംബരത്തോടെ
സുഖിച്ചു പുളെച്ചു കൊലദിവസത്തിൽ
എന്നപോലെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ
പോഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 6 നിങ്ങൾ
നീതിമാനെ കുറ്റംവിധിച്ചു കൊന്നു; അവൻ
നിങ്ങളോടു മറുത്തുനില്ക്കുന്നതുമില്ല. 7
എന്നാൽ സഹോദരന്മാരേ, കർത്താവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതവരെ ദീർഘക്ഷമയോടിരിപ്പിൻ;
കൃഷിക്കാരൻ ഭൂമിയുടെ വിലയേറിയ
ഫലത്തിന്നു കാത്തുകൊണ്ടു മുന്മഴയും
പിന്മഴയും അതിന്നു കിട്ടുവോളം
ദീർഘക്ഷമയോടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 8
നിങ്ങളും ദീർഘക്ഷമയോടിരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം സ്ഥിരമാക്കുവിൻ;
കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷത
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. 9 സഹോദരന്മാരേ,
വിധിക്കപ്പെടാതിരിപ്പാൻ ഒരുവന്റെ
നേരെ ഒരുവൻ ഞരങ്ങിപ്പോകരുതു;
ഇതാ, ന്യായാധിപതി വാതിൽക്കൽ
നില്ക്കുന്നു. 10 സഹോദരന്മാരേ,

കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ സംസാരിച്ച
പ്രവാചകന്മാരെ കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നും
ദീർഘക്ഷമെക്കും ദൃഷ്ടാന്തമായി
വിചാരിച്ചുകൊൾവിൻ. 11 സഹിഷ്ണത
കാണിച്ചവരെ നാം ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു
പുകഴ്ത്തുന്നു. യോബിന്റെ സഹിഷ്ണത
നിങ്ങൾ കേട്ടും കർത്താവു വരുത്തിയ
അവസാനം കണ്ടുമിരിക്കുന്നു. കർത്താവു
മഹാകരുണയും മനസ്സലിവുമുള്ളവനല്ലോ.
12 വിശേഷാൽ സഹോദരന്മാരേ,
സ്വർഗ്ഗത്തെയോ ഭൂമിയെയോ മറ്റു
യാതൊന്നിനെയുമോ ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്യരുതു; ശിക്ഷാവിധിയിൽ
അകപ്പെടാതിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ ഉവ്വു
എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഉവ്വു എന്നും
ഇല്ല എന്നു പറഞ്ഞാൽ ഇല്ല
എന്നും ഇരിക്കട്ടെ. 13 നിങ്ങളിൽ
കഷ്ടമനുഭവിക്കുന്നവൻ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ;
സുഖം അനുഭവിക്കുന്നവൻ പാട്ടു പാടട്ടെ.
14 നിങ്ങളിൽ ദീനമായി കിടക്കുന്നവൻ
സഭയിലെ മൂപ്പന്മാരെ വരുത്തട്ടെ. അവർ
കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ അവനെ എണ്ണ
പൂശി അവന്നു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ.
15 എന്നാൽ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ
പ്രാർത്ഥന ദീനക്കാരനെ രക്ഷിക്കും;
കർത്താവു അവനെ എഴുന്നേല്പിക്കും;
അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ
അവനോടു ക്ഷമിക്കും. 16 എന്നാൽ
നിങ്ങൾക്കു രോഗശാന്തി വരേണ്ടതിന്നു
തമ്മിൽ പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറഞ്ഞു
ഒരുവന്നു വേണ്ടി ഒരുവൻ പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ.
നീതിമാന്റെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന
വളരെ ഫലിക്കുന്നു. 17 ഏലീയാവു
നമുക്കു സമസ്വഭാവമുള്ള മനുഷ്യൻ
ആയിരുന്നു; മഴ പെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു
അവൻ പ്രാർത്ഥനയിൽ അപേക്ഷിച്ചു;
മൂന്നു സംവത്സരവും ആറു മാസവും
ദേശത്തു മഴ പെയ്തില്ല. 18 അവൻ വീണ്ടും
പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ ആകാശത്തുനിന്നു
മഴ പെയ്തു, ഭൂമിയിൽ ധാന്യം വിളഞ്ഞു.
19 സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങളിൽ ഒരുവൻ
സത്യംവിട്ടു തെറ്റിപ്പോകയും അവനെ
ഒരുവൻ തിരിച്ചുവരുത്തുകയും ചെയ്താൽ
20 പാപിയെ നേർവ്വഴിക്കു ആക്കുന്നവൻ
അവന്റെ പ്രാണനെ മരണത്തിൽനിന്നു
രക്ഷിക്കയും പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വം
മറെക്കയും ചെയ്യും എന്നു അവൻ
അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

1 പത്രൊസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
അപ്പൊസ്തലനായ പത്രൊസ്
പൊന്തൊസിലും ഗലാത്യയിലും
കപ്പദൊക്യയിലും ആസ്യയിലും
ബിഥുന്യയിലും ചിതറിപ്പാർക്കുന്ന
പരദേശികളും 2 പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ
മുന്നറിവിന്നു ഒത്തവണ്ണം ആത്മാവിന്റെ
വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിച്ചു അനുസരണം
കാണിപ്പാനും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
രക്തത്താൽ തളിക്കപ്പെടുവാനുമായി
വൃതന്മാരുമായവർക്കു എഴുതുന്നതു:
നിങ്ങൾക്കു കൃപയും സമാധാനവും
വർദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ. 3 നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു സ്തോത്രം.
അവൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നുള്ള
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്താൽ
തന്റെ കരുണാധിക്യപ്രകാരം നമ്മെ
ജീവനുള്ള പ്രത്യാശെക്കായി, 4
അന്ത്യകാലത്തിൽ വെളിപ്പെടുവാൻ
ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന രക്ഷെക്കു
വിശ്വാസത്താൽ ദൈവശക്തിയിൽ
കാക്കപ്പെടുന്ന നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതും
5 ക്ഷയം, മാലിന്യം, വാട്ടം, എന്നിവ
ഇല്ലാത്തതുമായ അവകാശത്തിന്നായി
തന്നേ വീണ്ടും ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
6 അതിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ
അല്പനേരത്തേക്കു നാനാപരീക്ഷകളാൽ
ദുഃഖിച്ചിരിക്കേണ്ടിവന്നാലും
ആനന്ദിക്കുന്നു. 7 അഴിഞ്ഞുപോകുന്നതും
തീയിൽ ശോധന കഴിക്കുന്നതുമായ
പൊന്നിനെക്കാൾ നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസത്തിന്റെ പരിശോധന
വിലയേറിയതു എന്നു
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ
പുകഴ്ചെക്കും തേജസ്സിന്നും
മാനത്തിന്നുമായി കാണ്മാൻ അങ്ങനെ
ഇടവരും. 8 അവനെ നിങ്ങൾ
കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും സ്നേഹിക്കുന്നു;
ഇപ്പോൾ കാണാതെ വിശ്വസിച്ചുംകൊണ്ടു
9 നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ
അന്തമായ ആത്മരക്ഷ പ്രാപിക്കയും
പറഞ്ഞുതീരാത്തതും മഹിമയുള്ളതുമായ
സന്തോഷത്തോടെ ആനന്ദിക്കയും
ചെയ്യുന്നു. 10 നിങ്ങൾക്കു
വരുവാനിരിക്കുന്ന കൃപയെക്കുറിച്ചു
പ്രവചിച്ച പ്രവാചകന്മാർ ഈ രക്ഷയെ
ആരാഞ്ഞു അന്വേഷിച്ചിരുന്നു. 11
അവരിലുള്ള ക്രിസ്തുവിൻ ആത്മാവു
ക്രിസ്തുവിന്നു വരേണ്ടിയ കഷ്ടങ്ങളെയും
പിൻവരുന്ന മഹിമയെയും മുമ്പിൽകൂട്ടി
സാക്ഷീകരിച്ചപ്പോൾ സൂചിപ്പിച്ച സമയം
ഏതോ എങ്ങിനെയുള്ളതോ എന്നു
പ്രവാചകന്മാർ ആരാഞ്ഞുനോക്കി, 12
തങ്ങൾക്കായിട്ടല്ല നിങ്ങൾക്കായിട്ടത്രേ
തങ്ങൾ ആ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു
എന്നു അവർക്കു വെളിപ്പെട്ടു;
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു അയച്ച
പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നിങ്ങളോടു
സുവിശേഷം അറിയിച്ചവർ അതു
ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ ഗ്രഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
അതിലേക്കു ദൈവദൂതന്മാരും
കുനിഞ്ഞുനോക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.
13 ആകയാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സു ഉറപ്പിച്ചു
നിർമ്മദരായി യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയിങ്കൽ നിങ്ങൾക്കു
വരുവാനുള്ള കൃപയിൽ പൂർണ്ണ പ്രത്യാശ
വെച്ചുകൊൾവിൻ. 14 പണ്ടു നിങ്ങളുടെ
അജ്ഞാനകാലത്തു ഉണ്ടായിരുന്ന
മോഹങ്ങളെ മാതൃകയാക്കാതെ
15 നിങ്ങളെ വിളിച്ച വിശുദ്ധന്നു
ഒത്തവണ്ണം അനുസരണമുള്ള മക്കളായി
എല്ലാനടപ്പിലും വിശുദ്ധരാകുവിൻ.
16 “ഞാൻ വിശുദ്ധൻ ആകയാൽ

നിങ്ങളും വിശുദ്ധരായിരിപ്പിൻ”
എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 17
മുഖപക്ഷം കൂടാതെ ഓരോരുത്തന്റെ
പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം ന്യായം
വിധിക്കുന്നവനെ നിങ്ങൾ പിതാവു
എന്നു വിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ
പ്രവാസകാലം ഭയത്തോടെ കഴിപ്പിൻ. 18
വ്യർത്ഥവും പിതൃപാരമ്പര്യവുമായുള്ള
നിങ്ങളുടെ നടപ്പിൽനിന്നു നിങ്ങളെ
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നതു പൊന്നു,
വെള്ളി മുതലായ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന
വസ്തുക്കളെക്കൊണ്ടല്ല, 19
ക്രിസ്തു എന്ന നിർദ്ദോഷവും
നിഷ്കളങ്കവുമായ കുഞ്ഞാടിന്റെ
വിലയേറിയ രക്തംകൊണ്ടത്രേ
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നുവല്ലോ.
20 അവൻ ലോകസ്ഥാപനത്തിന്നു
മുമ്പെ മുന്നറിയപ്പെട്ടവനും അവൻ
മുഖാന്തരം ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന
നിങ്ങൾ നിമിത്തം ഈ അന്ത്യകാലത്തു
വെളിപ്പെട്ടവനും ആകുന്നു. 21 നിങ്ങളുടെ
വിശ്വാസവും പ്രത്യാശയും ദൈവത്തിൽ
വെച്ചുകൊള്ളേണ്ടതിന്നു ദൈവം അവനെ
മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽനിന്നു എഴുന്നേല്പിച്ചു,
അവന്നു തേജസ്സു കൊടുത്തുമിരിക്കുന്നു.
22 എന്നാൽ സത്യം അനുസരിക്കയാൽ
നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ
നിർവ്യാജമായ സഹോദരപ്രീതിക്കായി
നിർമ്മലീകരിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു
ഹൃദയപൂർവ്വം അന്യോന്യം
ഉറ്റുസ്നേഹിപ്പിൻ. 23 കെടുന്ന
ബീജത്താലല്ല കെടാത്തതിനാൽ,
ജീവനുള്ളതും നിലനില്ക്കുന്നതുമായ
ദൈവവചനത്താൽ തന്നേ, നിങ്ങൾ
വീണ്ടും ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. (aiōn g165)
24 “സകലജഡവും പുല്ലുപോലെയും
അതിന്റെ ഭംഗി എല്ലാം പുല്ലിന്റെ
പൂപോലെയും ആകുന്നു; പുല്ലു വാടി,
പൂവുതിർന്നുപോയി; 25 കർത്താവിന്റെ
വചനമോ എന്നേക്കും നിലനില്ക്കുന്നു.”
അതു ആകുന്നു നിങ്ങളോടു പ്രസംഗിച്ച
വചനം. (aiōn g165)

2 ആകയാൽ സകലദുഷ്ടതയും എല്ലാ
ചതിവും വ്യാജഭാവവും അസൂയയും
എല്ലാനുണയും നീക്കിക്കളഞ്ഞു 2
ഇപ്പോൾ ജനിച്ച ശിശുക്കളെപ്പോലെ
രക്ഷെക്കായി വളരുവാൻ വചനം
എന്ന മായമില്ലാത്ത പാൽ കുടിപ്പാൻ
വാഞ്ഛിപ്പിൻ. 3 കർത്താവു ദയാലു എന്നു
നിങ്ങൾ ആസ്വദിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. 4 മനുഷ്യർ
തള്ളിയതെങ്കിലും ദൈവസന്നിധിയിൽ
ശ്രേഷ്ഠവും മാന്യവുമായ ജീവനുള്ള
കല്ലായ അവന്റെ അടുക്കൽ വന്നിട്ടു
5 നിങ്ങളും ജീവനുള്ള കല്ലുകൾ
എന്നപോലെ ആത്മികഗൃഹമായി
യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തരം ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദമുള്ള ആത്മികയാഗം കഴിപ്പാന്തക്ക
വിശുദ്ധപുരോഹിതവർഗ്ഗമാകേണ്ടതിന്നു
പണിയപ്പെടുന്നു. 6 “ഞാൻ
ശ്രേഷ്ഠവും മാന്യവുമായോരു മൂലക്കല്ലു
സീയോനിൽ ഇടുന്നു; അവനിൽ
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ ലജ്ജിച്ചുപോകയില്ല”
എന്നു തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്നുവല്ലോ.
7 വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ആ
മാന്യതയുണ്ടു; വിശ്വസിക്കാത്തവർക്കോ
“വീടു പണിയുന്നവർ തള്ളിക്കളഞ്ഞ
കല്ലു തന്നേ മൂലക്കല്ലും ഇടർച്ചക്കല്ലും
തടങ്ങൽ പാറയുമായിത്തീർന്നു.” 8
അവർ വചനം അനുസരിക്കായ്കയാൽ
ഇടറിപ്പോകുന്നു; അതിന്നു അവരെ
വെച്ചുമിരിക്കുന്നു. 9 നിങ്ങളോ
അന്ധകാരത്തിൽനിന്നു തന്റെ അത്ഭുത
പ്രകാശത്തിലേക്കു നിങ്ങളെ വിളിച്ചവന്റെ
സൽഗുണങ്ങളെ ഘോഷിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു ജാതിയും
രാജകീയപുരോഹിതവർഗ്ഗവും

വിശുദ്ധവംശവും സ്വന്തജനവും ആകുന്നു.
10 മുമ്പെ നിങ്ങൾ ജനമല്ലാത്തവർ;
ഇപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ ജനം; കരുണ
ലഭിക്കാത്തവർ; ഇപ്പോഴോ കരുണ
ലഭിച്ചവർ തന്നേ. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ,
പ്രവാസികളും പരദേശികളുമായ
നിങ്ങളെ ആത്മാവിനോടു പോരാടുന്ന
ജഡമോഹങ്ങളെ വിട്ടകന്നു 12
ജാതികൾ നിങ്ങളെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർ
എന്നു ദുഷിക്കുന്തോറും നിങ്ങളുടെ
നല്ല പ്രവൃത്തികളെ കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടു
സന്ദർശനദിവസത്തിൽ ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതിന്നു അവരുടെ
ഇടയിൽ നിങ്ങളുടെ നടപ്പു
നന്നായിരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു. 13 സകല
മാനുഷനിയമത്തിന്നും കർത്താവിൻ
നിമിത്തം കീഴടങ്ങുവിൻ. 14
ശ്രേഷ്ഠാധികാരി എന്നുവെച്ചു
രാജാവിന്നും ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
ദണ്ഡനത്തിന്നും സൽപ്രവൃത്തിക്കാരുടെ
മാനത്തിന്നുമായി അവനാൽ
അയക്കപ്പെട്ടവർ എന്നുവെച്ചു
നാടുവാഴികൾക്കും കീഴടങ്ങുവിൻ.
15 നിങ്ങൾ നന്മചെയ്തുകൊണ്ടു
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മനുഷ്യരുടെ ഭോഷത്വം
മിണ്ടാതാക്കേണം എന്നുള്ളതു
ദൈവേഷ്ടം ആകുന്നു. 16 സ്വതന്ത്രരായും
സ്വാതന്ത്ര്യം ദുഷ്ടതെക്കു മറയാക്കാതെ
ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരായും നടപ്പിൻ.
17 എല്ലാവരെയും ബഹുമാനിപ്പിൻ;
സഹോദരവർഗ്ഗത്തെ സ്നേഹിപ്പിൻ;
ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുവിൻ; രാജാവിനെ
ബഹുമാനിപ്പിൻ. 18 വേലക്കാരേ,
പൂർണ്ണഭയത്തോടെ യജമാനന്മാർക്കു,
നല്ലവർക്കും ശാന്തന്മാർക്കും മാത്രമല്ല,
മൂർഖന്മാർക്കും കൂടെ കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ.
19 ഒരുത്തൻ ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള
മനോബോധം നിമിത്തം അന്യായമായി
കഷ്ടവും ദുഃഖവും സഹിച്ചാൽ അതു
പ്രസാദം ആകുന്നു. 20 നിങ്ങൾ കുറ്റം
ചെയ്തിട്ടു അടികൊള്ളുന്നതു സഹിച്ചാൽ
എന്തു യശസ്സുള്ളു? അല്ല, നന്മ ചെയ്തിട്ടു
കഷ്ടം സഹിച്ചാൽ അതു ദൈവത്തിന്നു
പ്രസാദം. 21 അതിന്നായിട്ടല്ലോ നിങ്ങളെ
വിളിച്ചിരിക്കുന്നതു. ക്രിസ്തുവും
നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു,
നിങ്ങൾ അവന്റെ കാൽച്ചുവടു
പിന്തുടരുവാൻ ഒരു മാതൃക വെച്ചേച്ചു
പോയിരിക്കുന്നു. 22 അവൻ പാപം
ചെയ്തിട്ടില്ല; അവന്റെ വായിൽ
വഞ്ചന ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.
23 തന്നെ ശകാരിച്ചിട്ടു പകരം
ശകാരിക്കാതെയും കഷ്ടം അനുഭവിച്ചിട്ടു
ഭീഷണം പറയാതെയും ന്യായമായി
വിധിക്കുന്നവങ്കൽ കാര്യം ഭരമേല്പിക്കയത്രേ
ചെയ്തതു. 24 നാം പാപം സംബന്ധിച്ചു
മരിച്ചു നീതിക്കു ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ
തന്റെ ശരീരത്തിൽ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ
ചുമന്നുകൊണ്ടു ക്രൂശിന്മേൽ കയറി;
അവന്റെ അടിപ്പിണരാൽ നിങ്ങൾക്കു
സൗഖ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. 25 നിങ്ങൾ തെറ്റി
ഉഴലുന്ന ആടുകളെപ്പോലെ ആയിരുന്നു;
ഇപ്പോഴോ നിങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ
ഇടയനും അദ്ധ്യക്ഷനുമായവങ്കലേക്കു
മടങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു.

3 ഭാര്യമാരേ, നിങ്ങളുടെ
ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കീഴടങ്ങിയിരിപ്പിൻ;
അവരിൽ വല്ലവരും വചനം
അനുസരിക്കാത്തപക്ഷം
ഭയത്തോടുകൂടിയ നിങ്ങളുടെ
നിർമ്മലമായ നടപ്പു കണ്ടറിഞ്ഞു
2 വചനം കൂടാതെ ഭാര്യമാരുടെ
നടപ്പിനാൽ ചേർന്നുവരുവാൻ ഇടയാകും.
3 നിങ്ങളുടെ അലങ്കാരം തലമുടി
പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രം

ധരിക്കുന്നതും ഇങ്ങനെ പുറമേയുള്ളതല്ല,
4 സൗമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സു
എന്ന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ
ഗൂഢമനുഷ്യൻ തന്നേ ആയിരിക്കേണം;
അതു ദൈവസന്നിധിയിൽ
വിലയേറിയതാകുന്നു. 5 ഇങ്ങനെയല്ലോ
പണ്ടു ദൈവത്തിൽ പ്രത്യാശവെച്ചിരുന്ന
വിശുദ്ധസ്ത്രീകൾ തങ്ങളെത്തന്നേ
അലങ്കരിച്ചു ഭർത്താക്കന്മാർക്കു
കീഴടങ്ങിയിരുന്നതു. 6 അങ്ങനെ
സാറാ അബ്രാഹാമിനെ യജമാനൻ
എന്നു വിളിച്ചു അനുസരിച്ചിരുന്നു;
നന്മ ചെയ്തു യാതൊരു ഭീഷണിയും
പേടിക്കാതിരുന്നാൽ നിങ്ങൾ
അവളുടെ മക്കൾ ആയിത്തീർന്നു. 7
അങ്ങനെ തന്നേ ഭർത്താക്കന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനെക്കു മുടക്കം
വരാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു വിവേകത്തോടെ
ഭാര്യമാരോടുകൂടെ വസിച്ചു, സ്ത്രീജനം
ബലഹീനപാത്രം എന്നും അവർ ജീവന്റെ
കൃപെക്കു കൂട്ടവകാശികൾ എന്നും
ഓർത്തു അവർക്കു ബഹുമാനം
കൊടുപ്പിൻ. 8 തീർച്ചെക്കു എല്ലാവരും
ഐകമത്യവും സഹതാപവും
സഹോദരപ്രീതിയും മനസ്സലിവും
വിനയബുദ്ധിയുമുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 9
ദോഷത്തിന്നു ദോഷവും ശകാരത്തിന്നു
ശകാരവും പകരം ചെയ്യാതെ നിങ്ങൾ
അനുഗ്രഹം അനുഭവിക്കേണ്ടതിന്നു
വിളിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു
അനുഗ്രഹിക്കുന്നവരായിരിപ്പിൻ. 10
“ജീവനെ ആഗ്രഹിക്കയും ശുഭകാലം
കാണ്മാൻ ഇച്ഛിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
ദോഷം ചെയ്യാതെ തന്റെ നാവിനെയും
വ്യാജം പറയാതെ അധരത്തെയും
അടക്കിക്കൊള്ളട്ടെ. 11 അവൻ
ദോഷം വിട്ടകന്നു ഗുണം ചെയ്കയും
സമാധാനം അന്വേഷിച്ചു പിന്തുടരുകയും
ചെയ്യട്ടെ. 12 കർത്താവിന്റെ കണ്ണു
നീതിമാന്മാരുടെ മേലും അവന്റെ
ചെവി അവരുടെ പ്രാർത്ഥനെക്കും
തുറന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ കർത്താവിന്റെ
മുഖം ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാർക്കു
പ്രതികൂലമായിരിക്കുന്നു.” 13 നിങ്ങൾ
നന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ ശുഷ്കാന്തിയുള്ളവർ
ആകുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു
ദോഷം ചെയ്യുന്നവൻ ആർ? 14
നീതിനിമിത്തം കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടി
വന്നാലും നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ.
അവരുടെ ഭീഷണത്തിങ്കൽ ഭയപ്പെടുകയും
കലങ്ങുകയുമരുതു; എന്നാൽ
ക്രിസ്തുവിനെ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ
കർത്താവായി വിശുദ്ധീകരിപ്പിൻ. 15
നിങ്ങളിലുള്ള പ്രത്യാശയെക്കുറിച്ചു ന്യായം
ചോദിക്കുന്ന ഏവനോടും സൗമ്യതയും
ഭയഭക്തിയും പൂണ്ടു പ്രതിവാദം
പറവാൻ എപ്പോഴും ഒരുങ്ങിയിരിപ്പിൻ.
16 ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങൾക്കുള്ള നല്ല
നടപ്പിനെ ദുഷിക്കുന്നവർ നിങ്ങളെ
പഴിച്ചു പറയുന്നതിൽ ലജ്ജിക്കേണ്ടതിന്നു
നല്ലമനസ്സാക്ഷിയുള്ളവരായിരിപ്പിൻ. 17
നിങ്ങൾ കഷ്ടം സഹിക്കേണം എന്നു
ദൈവഹിതമെങ്കിൽ തിന്മ ചെയ്തിട്ടല്ല, നന്മ
ചെയ്തിട്ടു സഹിക്കുന്നതു ഏറ്റവും നന്നു.
18 ക്രിസ്തുവും നമ്മെ ദൈവത്തോടു
അടുപ്പിക്കേണ്ടതിന്നു നീതിമാനായി
നീതികെട്ടവർക്കു വേണ്ടി പാപംനിമിത്തം
ഒരിക്കൽ കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു,
ജഡത്തിൽ മരണശിക്ഷ ഏൽക്കയും
ആത്മാവിൽ ജീവിപ്പിക്കപ്പെടുകയും
ചെയ്തു. 19 ആത്മാവിൽ അവൻ
ചെന്നു, പണ്ടു നോഹയുടെ കാലത്തു
പെട്ടകം ഒരുക്കുന്ന സമയം ദൈവം
ദീർഘക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ
അനുസരിക്കാത്തവരായി തടവിലുള്ള
ആത്മാക്കളോടു പ്രസംഗിച്ചു. 20 ആ

പെട്ടകത്തിൽ അല്പജനം, എന്നുവെച്ചാൽ
എട്ടുപേർ, വെള്ളത്തിൽകൂടി രക്ഷ
പ്രാപിച്ചു. 21 അതു സ്നാനത്തിന്നു
ഒരു മുൻകുറി. സ്നാനമോ ഇപ്പോൾ
ജഡത്തിന്റെ അഴുക്കു കളയുന്നതായിട്ടല്ല,
ദൈവത്തോടു നല്ല മനസ്സാക്ഷിക്കായുള്ള
അപേക്ഷയായിട്ടത്രേ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
പുനരുത്ഥാനത്താൽ നമ്മെയും
രക്ഷിക്കുന്നു. 22 അവൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയി ദൈവത്തിന്റെ
വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. ദൂതന്മാരും
അധികാരങ്ങളും ശക്തികളും അവന്നു
കീഴ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നു.

4 ക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ
കഷ്ടമനുഭവിച്ചതുകൊണ്ടു നിങ്ങളും ആ
ഭാവം തന്നേ ആയുധമായി ധരിപ്പിൻ. 2
ജഡത്തിൽ കഷ്ടമനുഭവിച്ചവൻ ജഡത്തിൽ
ശേഷിച്ചിരിക്കുംകാലം ഇനി മനുഷ്യരുടെ
മോഹങ്ങൾക്കല്ല, ദൈവത്തിന്റെ
ഇഷ്ടത്തിന്നത്രേ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു
പാപം വിട്ടൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 3
കാമാർത്തികളിലും മോഹങ്ങളിലും
വീഞ്ഞുകുടിയിലും വെറിക്കൂത്തുകളിലും
മദ്യപാനത്തിലും ധർമ്മവിരുദ്ധമായ
വിഗ്രഹാരാധനയിലും നടന്നു ജാതികളുടെ
ഇഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടു കാലം
പോക്കിയതു മതി. 4 ദുർന്നടപ്പിന്റെ
അതേ കവിച്ചലിൽ നിങ്ങൾ അവരോടു
ചേർന്നു നടക്കാതിരിക്കുന്നതു അപൂർവ്വം
എന്നുവെച്ചു അവർ ദുഷിക്കുന്നു. 5
ജീവികളെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം
വിധിപ്പാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നവന്നു
അവർ കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടിവരും.
6 ഇതിന്നായിട്ടല്ലോ മരിച്ചവരോടും
സുവിശേഷം അറിയിച്ചതു.
അവർ ജഡസംബന്ധമായി
മനുഷ്യരെപ്പോലെ വിധിക്കപ്പെടുകയും
ആത്മാവുസംബന്ധമായി
ദൈവത്തിന്നൊത്തവണ്ണം ജീവിക്കയും
ചെയ്യേണ്ടതിന്നു തന്നേ. 7 എന്നാൽ
എല്ലാറ്റിന്റെയും അവസാനം
സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു; ആകയാൽ
പ്രാർത്ഥനെക്കു സുബോധമുള്ളവരും
നിർമ്മദരുമായിരിപ്പിൻ. 8 സകലത്തിന്നും
മുമ്പെ തമ്മിൽ ഉറ്റസ്നേഹം
ഉള്ളവരായിരിപ്പിൻ. സ്നേഹം
പാപങ്ങളുടെ ബഹുത്വത്തെ മറെക്കുന്നു.
9 പിറുപിറുപ്പു കൂടാതെ തമ്മിൽ
അതിഥിസൽക്കാരം ആചരിപ്പിൻ. 10
ഓരോരുത്തന്നു വരം ലഭിച്ചതുപോലെ
വിവിധമായുള്ള ദൈവകൃപയുടെ നല്ല
ഗൃഹവിചാരകന്മാരായി അതിനെക്കൊണ്ടു
അന്യോന്യം ശുശ്രൂഷിപ്പിൻ. 11 ഒരുത്തൻ
പ്രസംഗിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ
അരുളപ്പാടു പ്രസ്താവിക്കുന്നു
എന്നപോലെയും ഒരുത്തൻ
ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം
നല്കുന്ന പ്രാപ്തിക്കു ഒത്തവണ്ണവും
ആകട്ടെ. എല്ലാറ്റിലും ദൈവം
യേശുക്രിസ്തുമൂലം മഹത്വപ്പെടുവാൻ
ഇടവരട്ടെ. മഹത്വവും ബലവും
എന്നെന്നേക്കും അവന്നുള്ളതു. ആമേൻ.
(aiōn g165) 12 പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾക്കു
പരീക്ഷക്കായി സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന
അഗ്നിശോധനയിങ്കൽ ഒരു അപൂർവ്വകാര്യം
നിങ്ങൾക്കു വന്നുകൂടി എന്നു
വച്ചു അതിശയിച്ചുപോകരുതു.
13 ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടങ്ങൾക്കു
പങ്കുള്ളവരാകുന്തോറും
സന്തോഷിച്ചുകൊൾവിൻ. അങ്ങനെ
നിങ്ങൾ അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ
പ്രത്യക്ഷതയിൽ ഉല്ലസിച്ചാനന്ദിപ്പാൻ
ഇടവരും. 14 ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം
ഹേതുവായി നിന്ദ സഹിക്കേണ്ടിവന്നാൽ
നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; മഹത്വത്തിന്റെ
ആത്മാവായ ദൈവാത്മാവു

നിങ്ങളുടെമേൽ ആവസിക്കുന്നുവല്ലോ.
15 നിങ്ങളിൽ ആരും കൊലപാതകനോ
കള്ളനോ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരനോ
ആയിട്ടല്ല കഷ്ടം സഹിക്കേണ്ടതു;
പരകാര്യത്തിൽ ഇടപെടുന്നവനായിട്ടുമല്ല;
16 ക്രിസ്ത്യാനിയായിട്ടു കഷ്ടം
സഹക്കേണ്ടിവന്നാലോ ലജ്ജിക്കരുതു;
ഈ നാമം ധരിച്ചിട്ടു ദൈവത്തെ
മഹത്വപ്പെടുത്തുകയത്രേ വേണ്ടതു.
17 ന്യായവിധി ദൈവഗൃഹത്തിൽ
ആരംഭിപ്പാൻ സമയമായല്ലോ. അതു
നമ്മിൽ തുടങ്ങിയാൽ ദൈവത്തിന്റെ
സുവിശേഷം അനുസരിക്കാത്തവരുടെ
അവസാനം എന്താകും? 18 നീതിമാൻ
പ്രയാസേന രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അഭക്തന്റെയും പാപിയുടെയും
ഗതി എന്താകും? 19 അതുകൊണ്ടു
ദൈവേഷ്ടപ്രകാരം കഷ്ടം സഹിക്കുന്നവർ
നന്മ ചെയ്തുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ
പ്രാണനെ വിശ്വസ്തനായ സ്രഷ്ടാവിങ്കൽ
ഭരമേല്പിക്കട്ടെ.

5 നിങ്ങളിലുള്ള മൂപ്പന്മാരെ ഒരു
കൂട്ടുമൂപ്പനും ക്രിസ്തുവിന്റെ
കഷ്ടാനുഭവത്തിന്നു സാക്ഷിയും
വെളിപ്പെടുവാനുള്ള തേജസ്സിന്നു
കൂട്ടാളിയുമായ ഞാൻ
പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതു: 2
നിങ്ങളുടെ വിചാരണയിലുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തെ
മേയിച്ചുകൊൾവിൻ. നിർബ്ബന്ധത്താലല്ല,
ദൈവത്തിന്നു ഹിതമാംവണ്ണം
മനഃപൂർവ്വമായും ദുരാഗ്രഹത്തോടെയല്ല,
ഉന്മേഷത്തോടെയും 3
ഇടവകകളുടെമേൽ കർത്തൃത്വം
നടത്തുന്നവരായിട്ടല്ല, ആട്ടിൻ കൂട്ടത്തിന്നു
മാതൃകകളായിത്തീർന്നുകൊണ്ടും
അദ്ധ്യക്ഷത ചെയ്വിൻ. 4 എന്നാൽ
ഇടയശ്രേഷ്ഠൻ പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ
നിങ്ങൾ തേജസ്സിന്റെ വാടാത്ത
കിരീടം പ്രാപിക്കും. 5 അവ്വണ്ണം
ഇളയവരേ, മൂപ്പന്മാർക്കു കീഴടങ്ങുവിൻ.
എല്ലാവരും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കീഴടങ്ങി
താഴ്മ ധരിച്ചുകൊൾവിൻ; ദൈവം
നിഗളികളോടു എതിർത്തുനില്ക്കുന്നു;
താഴ്മയുള്ളവർക്കോ കൃപ
നല്കുന്നു. 6 അതുകൊണ്ടു
അവൻ തക്കസമയത്തു നിങ്ങളെ
ഉയർത്തുവാൻ ദൈവത്തിന്റെ ബലമുള്ള
കൈക്കീഴു താണിരിപ്പിൻ. 7 അവൻ
നിങ്ങൾക്കായി കരുതുന്നതാകയാൽ
നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്താകുലവും
അവന്റെ മേൽ ഇട്ടുകൊൾവിൻ. 8
നിർമ്മദരായിരിപ്പിൻ; ഉണർന്നിരിപ്പിൻ;
നിങ്ങളുടെ പ്രതിയോഗിയായ പിശാചു
അലറുന്ന സിംഹം എന്നപോലെ
ആരെ വിഴുങ്ങേണ്ടു എന്നു തിരഞ്ഞു
ചുറ്റിനടക്കുന്നു. 9 ലോകത്തിൽ
നിങ്ങൾക്കുള്ള സഹോദരവർഗ്ഗത്തിന്നു
ആവക കഷ്ടപ്പാടുകൾ തന്നേ
പൂർത്തിയായി വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞു
വിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിരമുള്ളവരായി
അവനോടു എതിർത്തു നില്പിൻ. 10
എന്നാൽ അല്പകാലത്തേക്കു കഷ്ടം
സഹിക്കുന്ന നിങ്ങളെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്റെ
നിത്യതേജസ്സിന്നായി വിളിച്ചിരിക്കുന്ന
സർവ്വകൃപാലുവായ ദൈവം തന്നേ
യഥാസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഉറപ്പിച്ചു
ശക്തീകരിക്കും. (aiōnios g166) 11 ബലം
എന്നെന്നേക്കും അവന്നുള്ളതു. ആമേൻ.
(aiōn g165) 12 നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിച്ചും
നിങ്ങൾ ഈ നില്ക്കുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ
സത്യകൃപയിൽ ആകുന്നു എന്നു
സാക്ഷീകരിച്ചുംകൊണ്ടു ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു വിശ്വസ്തസഹോദരൻ എന്നു
നിരൂപിക്കുന്ന സില്വാനൊസ് മുഖാന്തരം
ചുരുക്കത്തിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

13 നിങ്ങളുടെ സഹവൃതയായ
ബാബിലോനിലെ സഭയും എനിക്കു
മകനായ മർക്കൊസും നിങ്ങൾക്കു വന്ദനം
ചൊല്ലുന്നു. 14 സ്നേഹചുബനത്താൽ
തമ്മിൽ വന്ദനം ചെയ്വിൻ.
ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിങ്ങൾക്കു
എല്ലാവർക്കും സമാധാനം ഉണ്ടാകട്ടെ.

2 പത്രൊസ്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനും
അപ്പൊസ്തലനുമായ ശിമോൻ
പത്രൊസ്, നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും
രക്ഷിതാവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും
നീതിയാൽ ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചതുപോലെ
അതേ വിലയേറിയ വിശ്വാസം ലഭിച്ചവർക്കു
എഴുതുന്നതു: 2 ദൈവത്തിന്റെയും
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുവിന്റെയും
പരിജ്ഞാനത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു കൃപയും
സമാധാനവും വർദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ.
3 തന്റെ മഹത്വത്താലും വീര്യത്താലും
നമ്മെ വിളിച്ചവന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ
അവന്റെ ദിവ്യശക്തി ജീവന്നും ഭക്തിക്കും
വേണ്ടിയതു ഒക്കെയും നമുക്കു ദാനം
ചെയ്തിരിക്കുന്നുവല്ലോ. 4 അവയാൽ
അവൻ നമുക്കു വിലയേറിയതും
അതിമഹത്തുമായ വാഗ്ദത്തങ്ങളും
നല്കിയിരിക്കുന്നു. ഇവയാൽ നിങ്ങൾ
ലോകത്തിൽ മോഹത്താലുള്ള നാശം
വിട്ടൊഴിഞ്ഞിട്ടു ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്നു
കൂട്ടാളികളായിത്തീരുവാൻ ഇടവരുന്നു.
5 അതുനിമിത്തം തന്നേ നിങ്ങൾ
സകലഉത്സാഹവും കഴിച്ചു,
നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോടു വീര്യവും
വീര്യത്തോടു പരിജ്ഞാനവും 6
പരിജ്ഞാനത്തോടു ഇന്ദ്രിയജയവും
ഇന്ദ്രിയജയത്തോടു സ്ഥിരതയും
സ്ഥിരതയോടു ഭക്തിയും 7 ഭക്തിയോടു
സഹോദരപ്രീതിയും സഹോദരപ്രീതിയോടു
സ്നേഹവും കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ. 8 ഇവ
നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വർദ്ധിക്കുന്നു
എങ്കിൽ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനം
സംബന്ധിച്ചു ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും
നിഷ്ഫലന്മാരും ആയിരിക്കയില്ല.
9 അവയില്ലാത്തവനോ കുരുടൻ
അത്രേ; അവൻ ഹ്രസ്വദൃഷ്ടിയുള്ളവനും
തന്റെ മുമ്പിലത്തെ പാപങ്ങളുടെ
ശുദ്ധീകരണം മറന്നവനും തന്നേ.
10 അതുകൊണ്ടു സഹോദരന്മാരേ,
നിങ്ങളുടെ വിളിയും തിരഞ്ഞെടുപ്പും
ഉറപ്പാക്കുവാൻ അധികം ശ്രമിപ്പിൻ.
ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഒരുനാളും
ഇടറിപ്പോകാതെ 11 നമ്മുടെ കർത്താവും
രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം
ധാരാളമായി പ്രാപിക്കും. (aiōnios g166) 12
അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞവരും
ലഭിച്ച സത്യത്തിൽ ഉറെച്ചു നില്ക്കുന്നവരും
എന്നു വരികിലും ഇതു നിങ്ങളെ എപ്പോഴും
ഓർപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ ഒരുങ്ങിയിരിക്കും. 13
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
എനിക്കു അറിവു തന്നതുപോലെ
എന്റെ കൂടാരം പൊളിഞ്ഞുപോകുവാൻ
അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു
അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ 14 ഞാൻ ഈ
കൂടാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം
നിങ്ങളെ ഓർപ്പിച്ചുണർത്തുക യുക്തം
എന്നു വിചാരിക്കുന്നു. 15 നിങ്ങൾ അതു
എന്റെ നിര്യാണത്തിന്റെശേഷം എപ്പോഴും
ഓർത്തു കൊൾവാന്തക്കവണ്ണം ഞാൻ
ഉത്സാഹിക്കും. 16 ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ശക്തിയും പ്രത്യക്ഷതയും നിങ്ങളോടു
അറിയിച്ചതു നിർമ്മിതകഥകളെ
പ്രമാണിച്ചിട്ടല്ല, അവന്റെ മഹിമ കണ്ട
സാക്ഷികളായിത്തീർന്നിട്ടത്രേ. 17
“ഇവൻ എന്റെ പ്രിയപുത്രൻ; ഇവങ്കൽ
ഞാൻ പ്രസാദിച്ചിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള
ശബ്ദം അതി ശ്രേഷ്ഠതേജസ്സിങ്കൽ
നിന്നു വന്നപ്പോൾ പിതാവായ
ദൈവത്താൽ അവന്നു മാനവും തേജസ്സും
ലഭിച്ചു. 18 ഞങ്ങൾ അവനോടുകൂടെ
വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഈ ശബ്ദം

ഉണ്ടായതു കേട്ടു. 19 പ്രവാചകവാക്യവും
അധികം സ്ഥിരമായിട്ടു നമുക്കുണ്ടു.
നേരം വെളുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ
ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉദയനക്ഷത്രം ഉദിക്കയും
ചെയ്‌വോളം ഇരുണ്ട സ്ഥലത്തു
പ്രകാശിക്കുന്ന വിളക്കുപോലെ
അതിനെ കരുതിക്കൊണ്ടാൽ നന്നു.
20 തിരുവെഴുത്തിലെ പ്രവചനം
ഒന്നും സ്വയമായ വ്യാഖ്യാനത്താൽ
ഉളവാകുന്നതല്ല എന്നു ആദ്യം തന്നേ
അറിഞ്ഞു കൊള്ളേണം. 21 പ്രവചനം
ഒരിക്കലും മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടത്താൽ
വന്നതല്ല, ദൈവകല്പനയാൽ മനുഷ്യർ
പരിശുദ്ധാത്മനിയോഗം പ്രാപിച്ചിട്ടു
സംസാരിച്ചതത്രേ.

2 എന്നാൽ കള്ളപ്രവാചകന്മാരും
ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.
അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ ഇടയിലും
ദുരുപദേഷ്ടാക്കന്മാർ ഉണ്ടാകും;
അവർ നാശകരമായ മതഭേദങ്ങളെ
നുഴയിച്ചു തങ്ങളെ വിലെക്കു വാങ്ങിയ
നാഥനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു തങ്ങൾക്കു
തന്നേ ശീഘ്രനാശം വരുത്തും. 2
അവരുടെ ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തികളെ
പലരും അനുകരിക്കും; അവർ നിമിത്തം
സത്യമാർഗ്ഗം ദുഷിക്കപ്പെടും. 3 അവർ
ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ കൗശലവാക്കു
പറഞ്ഞു നിങ്ങളെ വാണിഭം ആക്കും.
അവർക്കു പൂർവ്വകാലംമുതൽ ന്യായവിധി
താമസിയാതെ വരുന്നു; അവരുടെ
നാശം ഉറങ്ങുന്നതുമില്ല. 4 പാപം ചെയ്ത
ദൂതന്മാരെ ദൈവം ആദരിക്കാതെ
അന്ധതമസ്സിന്റെ ചങ്ങലയിട്ടു
നരകത്തിലാക്കി ന്യായവിധിക്കായി
കാപ്പാൻ ഏല്പിക്കയും (Tartaroō g5020) 5
പുരാതനലോകത്തെയും ആദരിക്കാതെ
ഭക്തികെട്ടവരുടെ ലോകത്തിൽ ജലപ്രളയം
വരുത്തിയപ്പോൾ നീതിപ്രസംഗിയായ
നോഹയെ ഏഴു പേരോടുകൂടെ
പാലിക്കയും 6 സൊദോം ഗൊമോറ
എന്ന പട്ടണങ്ങളെ ഭസ്മീകരിച്ചു
ഉന്മൂലനാശത്താൽ ന്യായം വിധിച്ചു
മേലാൽ ഭക്തികെട്ടു നടക്കുന്നവർക്കു 7
ദൃഷ്ടാന്തമാക്കിവെക്കയും അധർമ്മികളുടെ
ഇടയിൽ വസിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ
നാൾതോറും അധർമ്മപ്രവൃത്തി കണ്ടും
കേട്ടും തന്റെ നീതിയുള്ള മനസ്സിൽ നൊന്തു
8 അവരുടെ ദുഷ്കാമപ്രവൃത്തിയാൽ
വലഞ്ഞുപോയ നീതിമാനായ ലോത്തിനെ
വിടുവിക്കയും ചെയ്തു. 9 കർത്താവു
ഭക്തന്മാരെ പരീക്ഷയിൽനിന്നു
വിടുവിപ്പാനും നീതികെട്ടവരെ, വിശേഷാൽ
മലിന മോഹംകൊണ്ടു ജഡത്തെ
അനുസരിച്ചു നടക്കയും കർത്തൃത്വത്തെ
നിന്ദിക്കയും ചെയ്യുന്നവരെ
തന്നേ, 10 ന്യായവിധിദിവസത്തിലെ
ദണ്ഡനത്തിന്നായി കാപ്പാനും
അറിയുന്നുവല്ലോ. 11 ബലവും ശക്തിയും
ഏറിയ ദൂതന്മാർ കർത്താവിന്റെ
സന്നിധിയിൽ അവരുടെ നേരെ
ദൂഷണവിധി ഉച്ചരിക്കാതിരിക്കെ,
ആ ധാർഷ്ട്യമുള്ള തന്നിഷ്ടക്കാർ
മഹിമകളെ ദുഷിപ്പാൻ ശങ്കിക്കുന്നില്ല.
12 ജാത്യാ പിടിപെട്ടു നശിപ്പാൻ പിറന്ന
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത ജന്തുക്കളെപ്പോലെ
അവർ അറിയാത്തതിനെ ദുഷിക്കയാൽ
അനീതിയുടെ കൂലി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു
സ്വന്ത വഷളത്വത്താൽ നശിച്ചുപോകും.
13 അവർ താൽക്കാലിക ഭോഗതൃപ്തി
സുഖം എന്നുവെച്ചു നിങ്ങളുടെ
സ്നേഹസദ്യകളിൽ നിങ്ങളോടുകൂടെ
വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു പുളെക്കുന്ന കറകളും
കളങ്കങ്ങളും ആകുന്നു. 14 അവർ
വ്യഭിചാരിണിയെ കണ്ടു രസിക്കയും പാപം
കണ്ടു തൃപ്തിപ്പെടാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന
കണ്ണുള്ളവരും സ്ഥിരമില്ലാത്ത ദേഹികളെ

വശീകരിക്കുന്നവരും ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിൽ
അഭ്യാസം തികഞ്ഞ ഹൃദയമുള്ളവരുമായ
ശാപയോഗ്യന്മാർ. 15 അവർ നേർവഴി
വിട്ടു തെറ്റി ബെയോരിന്റെ മകനായ
ബിലെയാമിന്റെ വഴിയിൽ നടന്നു. 16
അവൻ അനീതിയുടെ കൂലി കൊതിച്ചു
എങ്കിലും തന്റെ അകൃത്യത്തിന്നു ശാസന
കിട്ടി; ഉരിയാടാക്കഴുത മനുഷ്യവാക്കായി
ഉരിയാടി പ്രവാചകന്റെ ബുദ്ധിഭ്രമത്തെ
തടുത്തുവല്ലോ. 17 അവർ വെള്ളമില്ലാത്ത
കിണറുകളും കൊടുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു
ഓടുന്ന മഞ്ഞുമേഘങ്ങളും ആകുന്നു;
അവർക്കു കൂരിരുട്ടു സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു.
18 വഴിതെറ്റി നടക്കുന്നവരോടു ഇപ്പോൾ
അകന്നുവന്നവരെ ഇവർ വെറും
വമ്പുപറഞ്ഞു ദുഷ്കാമവൃത്തികളാൽ
കാമഭോഗങ്ങളിൽ കുടുക്കുന്നു.
19 തങ്ങൾ തന്നേ നാശത്തിന്റെ
അടിമകളായിരിക്കെ മറ്റവർക്കും
സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ വാഗ്ദത്തം ചെയ്യുന്നു.
ഒരുത്തൻ ഏതിനോടു തോല്ക്കുന്നുവോ
അതിന്നു അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
20 കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്താൽ
ലോകത്തിന്റെ മാലിന്യം വിട്ടോടിയവർ
അതിൽ വീണ്ടും കുടുങ്ങി തോറ്റുപോയാൽ
അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ സ്ഥിതി
ആദ്യത്തേതിനെക്കാൾ അധികം
വഷളായിപ്പോയി. 21 തങ്ങൾക്കു
ഏല്പിച്ചുകിട്ടിയ വിശുദ്ധകല്പനയെ
നീതിയുടെ വഴി അറിഞ്ഞശേഷം
വിട്ടുകളയുന്നതിനെക്കാൾ അതു
അറിയാതിരിക്കുന്നതു അവർക്കു
നന്നായിരുന്നു. 22 എന്നാൽ സ്വന്ത
ഛർദ്ദിക്കു തിരിഞ്ഞ നായെന്നും
കുളിച്ചിട്ടു ചളിയിൽ ഉരളുവാൻ
തിരിഞ്ഞ പന്നിയെന്നും ഉള്ള സത്യമായ
പഴഞ്ചൊല്ലുപോലെ അവർക്കു സംഭവിച്ചു.

3 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഞാൻ ഇപ്പോൾ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു രണ്ടാം
ലേഖനമല്ലോ. 2 വിശുദ്ധ പ്രവാചകന്മാർ
മുൻപറഞ്ഞ വചനങ്ങളും നിങ്ങളുടെ
അപ്പൊസ്തലന്മാർ മുഖാന്തരം
കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായവൻ തന്ന
കല്പനയും ഓർത്തുകൊള്ളേണമെന്നു
ഈ ലേഖനം രണ്ടിനാലും ഞാൻ
നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തി നിങ്ങളുടെ
പരമാർത്ഥമനസ്സു ഉണർത്തുന്നു.
3 അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ
വാഗ്ദത്തം എവിടെ? 4 പിതാക്കന്മാർ
നിദ്രകൊണ്ടശേഷം സകലവും സൃഷ്ടിയുടെ
ആരംഭത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ
തന്നേ ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു
സ്വന്തമോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന
പരിഹാസികൾ പരിഹാസത്തോടെ
അന്ത്യകാലത്തു വരുമെന്നു വിശേഷാൽ
അറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ. 5 ആകാശവും
വെള്ളത്തിൽനിന്നും വെള്ളത്താലും
ഉളവായ ഭൂമിയും പണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ
വചനത്താൽ ഉണ്ടായി എന്നും
6 അതിനാൽ അന്നുള്ള ലോകം
ജലപ്രളയത്തിൽ മുങ്ങി നശിച്ചു എന്നും
7 ഇപ്പോഴത്തെ ആകാശവും ഭൂമിയും
അതേ വചനത്താൽ തീക്കായി സൂക്ഷിച്ചും
ന്യായവിധിയും ഭക്തികെട്ട മനുഷ്യരുടെ
നാശവും സംഭവിപ്പാനുള്ള ദിവസത്തേക്കു
കാത്തുമിരിക്കുന്നു എന്നും അവർ
മനസ്സോടെ മറന്നുകളയുന്നു. 8 എന്നാൽ
പ്രിയമുള്ളവരേ, കർത്താവിന്നു ഒരു ദിവസം
ആയിരം സംവത്സരംപോലെയും ആയിരം
സംവത്സരം ഒരു ദിവസംപോലെയും
ഇരിക്കുന്നു എന്നീ കാര്യം നിങ്ങൾ
മറക്കരുതു. 9 ചിലർ താമസം
എന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ
കർത്താവു തന്റെ വാഗ്ദത്തം
നിവർത്തിപ്പാൻ താമസിക്കുന്നില്ല.

ആരും നശിച്ചുപോകാതെ എല്ലാവരും
മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൻ
ഇച്ഛിച്ചു നിങ്ങളോടു ദീർഘക്ഷമ
കാണിക്കുന്നതേയുള്ളു. 10 കർത്താവിന്റെ
ദിവസമോ കള്ളനെപ്പോലെ വരും.
അന്നു ആകാശം കൊടുമ്മുഴക്കത്തോടെ
ഒഴിഞ്ഞു പോകും; മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ
കത്തിയഴികയും ഭൂമിയും അതിലുള്ള
പണികളും വെന്തുപോകയും
ചെയ്യും. 11 ഇങ്ങനെ ഇവ ഒക്കെയും
അഴിവാനുള്ളതായിരിക്കയാൽ ആകാശം
ചുട്ടഴിവാനും മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ
വെന്തുരുകുവാനും ഉള്ള
ദൈവദിവസത്തിന്റെ വരവു കാത്തിരുന്നും
ബദ്ധപ്പെടുത്തിയുംകൊണ്ടു 12 നിങ്ങൾ
എത്ര വിശുദ്ധജീവനവും ഭക്തിയും
ഉള്ളവർ ആയിരിക്കേണം. 13 എന്നാൽ
നാം അവന്റെ വാഗ്ദത്തപ്രകാരം നീതി
വസിക്കുന്ന പുതിയ ആകാശത്തിന്നും
പുതിയ ഭൂമിക്കുമായിട്ടു കാത്തിരിക്കുന്നു.
14 അതുകൊണ്ടു പ്രിയമുള്ളവരേ,
നിങ്ങൾ ഇവെക്കായി കാത്തിരിക്കയാൽ
അവൻ നിങ്ങളെ കറയും കളങ്കവും
ഇല്ലാത്തവരായി സമാധാനത്തോടെ
കാണ്മാൻ ഉത്സാഹിച്ചുകൊണ്ടു 15
നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ദീർഘക്ഷമയെ
രക്ഷ എന്നു വിചാരിപ്പിൻ. അങ്ങനെ
തന്നേ നമ്മുടെ പ്രിയ സഹോദരനായ
പൗലൊസും തനിക്കു ലഭിച്ച
ജ്ഞാനത്തിന്നു തക്കവണ്ണം നിങ്ങൾക്കും
16 ഇതിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുന്ന
സകല ലേഖനങ്ങളിലും എഴുതീട്ടുണ്ടല്ലോ.
അവയിൽ ഗ്രഹിപ്പാൻ പ്രയാസമുള്ളതു
ചിലതുണ്ടു. അറിവില്ലാത്തവരും
അസ്ഥിരന്മാരുമായവർ ശേഷം
തിരുവെഴുത്തുകളെപ്പോലെ അതും
തങ്ങളുടെ നാശത്തിന്നായി
കോട്ടിക്കളയുന്നു. 17 എന്നാൽ
പ്രിയമുള്ളവരേ, നിങ്ങൾ മുമ്പുകൂട്ടി
അറിഞ്ഞിരിക്കകൊണ്ടു അധർമ്മികളുടെ
വഞ്ചനയിൽ കുടുങ്ങി സ്വന്ത
സ്ഥിരതവിട്ടു വീണു പോകാതിരിപ്പാൻ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 18 കൃപയിലും
നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനത്തിലും
വളരുവിൻ. അവന്നു ഇപ്പോഴും
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വം. ആമേൻ. (aiōn g165)

1 യോഹന്നാൻ

1 ആദിമുതലുള്ളതും ഞങ്ങൾ കേട്ടതും
സ്വന്തകണ്ണുകൊണ്ടു കണ്ടതും ഞങ്ങൾ
നോക്കിയതും 2 ഞങ്ങളുടെ കൈ
തൊട്ടതും ആയ ജീവന്റെ വചനം
സംബന്ധിച്ചു — ജീവൻ പ്രത്യക്ഷമായി,
ഞങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷീകരിക്കയും
പിതാവിനോടുകൂടെയിരുന്നു ഞങ്ങൾക്കു
പ്രത്യക്ഷമായ നിത്യജീവനെ നിങ്ങളോടു
അറിയിക്കയും ചെയ്യുന്നു — (aiōnios g166) 3
ഞങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടുമുള്ളതു നിങ്ങൾക്കു
ഞങ്ങളോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു
നിങ്ങളോടും അറിയിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ
കൂട്ടായ്മയോ പിതാവിനോടും അവന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടും
ആകുന്നു. 4 നമ്മുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇതു
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 5 ദൈവം
വെളിച്ചം ആകുന്നു; അവനിൽ ഇരുട്ടു ഒട്ടും
ഇല്ല എന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾ അവനോടു
കേട്ടു നിങ്ങളോടു അറിയിക്കുന്ന
ദൂതാകുന്നു. 6 അവനോടു കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു
എന്നു പറകയും ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും
ചെയ്താൽ നാം ഭോഷ്കു പറയുന്നു;
സത്യം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുമില്ല. 7 അവൻ
വെളിച്ചത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ
നാം വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുന്നുവെങ്കിൽ
നമുക്കു തമ്മിൽ കൂട്ടായ്മ ഉണ്ടു;
അവന്റെ പുത്രനായ യേശുവിന്റെ
രക്തം സകലപാപവും പോക്കി നമ്മെ
ശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. 8 നമുക്കു പാപം
ഇല്ല എന്നു നാം പറയുന്നു എങ്കിൽ
നമ്മെത്തന്നേ വഞ്ചിക്കുന്നു; സത്യം
നമ്മിൽ ഇല്ലാതെയായി. 9 നമ്മുടെ
പാപങ്ങളെ ഏറ്റുപറയുന്നു എങ്കിൽ
അവൻ നമ്മോടു പാപങ്ങളെ ക്ഷമിച്ചു
സകലഅനീതിയും പോക്കി നമ്മെ
ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം വിശ്വസ്തനും
നീതിമാനും ആകുന്നു. 10 നാം പാപം
ചെയ്തിട്ടില്ല എന്നു പറയുന്നുവെങ്കിൽ
അവനെ അസത്യവാദിയാക്കുന്നു;
അവന്റെ വചനം നമ്മിൽ ഇല്ലാതെയായി.

2 എന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ
പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാൻ ഞാൻ ഇതു
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. ഒരുത്തൻ
പാപം ചെയ്തു എങ്കിലോ, നീതിമാനായ
യേശുക്രിസ്തു എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നമുക്കു
പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ ഉണ്ടു. 2 അവൻ
നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം
ആകുന്നു; നമ്മുടേതിന്നു മാത്രം അല്ല,
സർവ്വലോകത്തിന്റെ പാപത്തിന്നും
തന്നേ. 3 അവന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ നാം അവനെ
അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ
അറിയുന്നു. 4 അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു
എന്നു പറകയും അവന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
കള്ളൻ ആകുന്നു; സത്യം അവനിൽ
ഇല്ല. 5 എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവന്റെ
വചനം പ്രമാണിക്കുന്നു എങ്കിൽ
അവനിൽ ദൈവസ്നേഹം വാസ്തവമായി
തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം അവനിൽ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു ഇതിനാൽ നമുക്കു
അറിയാം. 6 അവനിൽ വസിക്കുന്നു എന്നു
പറയുന്നവൻ അവൻ നടന്നതുപോലെ
നടക്കേണ്ടതാകുന്നു. 7 പ്രിയമുള്ളവരേ,
പുതിയോരു കല്പനയല്ല ആദിമുതൽ
നിങ്ങൾക്കുള്ള പഴയ കല്പനയത്രേ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നതു. ആ പഴയ കല്പന
നിങ്ങൾ കേട്ട വചനം തന്നേ. 8 പുതിയോരു
കല്പന ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു
എന്നും പറയാം. അതു അവനിലും
നിങ്ങളിലും സത്യമായിരിക്കുന്നു; ഇരുട്ടു
നീങ്ങിപ്പോകുന്നു; സത്യവെളിച്ചം ഇതാ
പ്രകാശിക്കുന്നു. 9 വെളിച്ചത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നു എന്നു പറകയും സഹോദരനെ

പകെക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ ഇന്നെയോളം
ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു. 10 സഹോദരനെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ വെളിച്ചത്തിൽ
വസിക്കുന്നു; ഇടർച്ചെക്കു അവനിൽ
കാരണമില്ല. 11 സഹോദരനെ
പകെക്കുന്നവനോ ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നു;
ഇരുട്ടിൽ നടക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇരുട്ടു
അവന്റെ കണ്ണു കുരുടാക്കുകയാൽ
എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നു അവൻ
അറിയുന്നില്ല. 12 കുഞ്ഞുങ്ങളേ,
നിങ്ങൾക്കു അവന്റെ നാമംനിമിത്തം
പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കയാൽ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതുന്നു. 13
പിതാക്കന്മാരേ, ആദിമുതലുള്ളവനെ
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നു. ബാല്യക്കാരേ, നിങ്ങൾ
ദുഷ്ടനെ ജയിച്ചിരിക്കയാൽ നിങ്ങൾക്കു
എഴുതുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നിങ്ങൾ
പിതാവിനെ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 14
പിതാക്കന്മാരേ, ആദിമുതലുള്ളവനെ
നിങ്ങൾ അറിഞ്ഞിരിക്കയാൽ ഞാൻ
നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
ബാല്യക്കാരേ, നിങ്ങൾ ശക്തരാകയാലും
ദൈവവചനം നിങ്ങളിൽ വസിക്കയാലും
നിങ്ങൾ ദുഷ്ടനെ ജയിച്ചിരിക്കയാലും
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 15
ലോകത്തെയും ലോകത്തിലുള്ളതിനെയും
സ്നേഹിക്കരുതു. ഒരുവൻ ലോകത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ
പിതാവിന്റെ സ്നേഹം ഇല്ല. 16 ജഡമോഹം,
കണ്മോഹം, ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപം
ഇങ്ങനെ ലോകത്തിലുള്ളതു എല്ലാം
പിതാവിൽനിന്നല്ല, ലോകത്തിൽനിന്നത്രേ
ആകുന്നു. 17 ലോകവും അതിന്റെ
മോഹവും ഒഴിഞ്ഞുപോകുന്നു; ദൈവേഷ്ടം
ചെയ്യുന്നവനോ എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നു.
(aiōn g165) 18 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, ഇതു
അന്ത്യനാഴിക ആകുന്നു; എതിർക്രിസ്തു
വരുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ.
ഇപ്പോൾ അനേകം എതിർക്രിസ്തുക്കൾ
എഴുന്നേറ്റിരിക്കയാൽ അന്ത്യനാഴിക
ആകുന്നു എന്നു നമുക്കു അറിയാം. 19
അവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു
എങ്കിലും നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നില്ല;
അവർ നമുക്കുള്ളവർ ആയിരുന്നു എങ്കിൽ
നമ്മോടുകൂടെ പാർക്കുമായിരുന്നു;
എന്നാൽ എല്ലാവരും നമുക്കുള്ളവരല്ല
എന്നു പ്രസിദ്ധമാകേണ്ടതല്ലോ. 20
നിങ്ങളോ പരിശുദ്ധനാൽ അഭിഷേകം
പ്രാപിച്ചു സകലവും അറിയുന്നു. 21 നിങ്ങൾ
സത്യം അറിയായ്കകൊണ്ടല്ല, നിങ്ങൾ
അതു അറികയാലും ഭോഷ്കു ഒന്നും
സത്യത്തിൽനിന്നു വരായ്കയാലുമത്രേ
ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു.
22 യേശുവിനെ ക്രിസ്തുവല്ല എന്നു
നിഷേധിക്കുന്നവൻ അല്ലാതെ കള്ളൻ
ആർ ആകുന്നു? പിതാവിനെയും
പുത്രനെയും നിഷേധിക്കുന്നവൻ തന്നേ
എതിർക്രിസ്തു ആകുന്നു. 23 പുത്രനെ
നിഷേധിക്കുന്നവന്നു പിതാവുമില്ല;
പുത്രനെ സ്വീകരിക്കുന്നവന്നു പിതാവും
ഉണ്ടു. 24 നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ടതു
നിങ്ങളിൽ വസിക്കട്ടെ. ആദിമുതൽ കേട്ടതു
നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിങ്ങൾ
പുത്രനിലും പിതാവിലും വസിക്കും.
25 ഇതാകുന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന
വാഗ്ദത്തം: നിത്യജീവൻ തന്നേ. (aiōnios g166) 26
നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കുന്നവരെ ഓർത്തു ഞാൻ
ഇതു നിങ്ങൾക്കു എഴുതിയിരിക്കുന്നു.
27 അവനാൽ പ്രാപിച്ച അഭിഷേകം
നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു; ആരും നിങ്ങളെ
ഉപദേശിപ്പാൻ ആവശ്യമില്ല; അവന്റെ
അഭിഷേകം തന്നേ നിങ്ങൾക്കു സകലവും
ഉപദേശിച്ചുതരികയാൽ അതു ഭോഷ്കല്ല
സത്യം തന്നേ ആയിരിക്കയാലും

അതു നിങ്ങളെ ഉപദേശിച്ചതുപോലെ
നിങ്ങൾ അവനിൽ വസിപ്പിൻ. 28
ഇനിയും കുഞ്ഞുങ്ങളേ, അവൻ
പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവന്റെ
സന്നിധിയിൽ ലജ്ജിച്ചുപോകാതെ
അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ നമുക്കു
ധൈര്യം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു അവനിൽ
വസിപ്പിൻ. 29 അവൻ നീതിമാൻ എന്നു
നിങ്ങൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു എങ്കിൽ നീതി
ചെയ്യുന്നവൻ ഒക്കെയും അവനിൽനിന്നു
ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ
അറിയുന്നു.

3 കാണ്മിൻ, നാം ദൈവമക്കൾ എന്നു
വിളിക്കപ്പെടുവാൻ പിതാവു നമുക്കു
എത്ര വലിയ സ്നേഹം നല്കിയിരിക്കുന്നു;
അങ്ങനെ തന്നേ നാം ആകുന്നു. ലോകം
അവനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലായ്കകൊണ്ടു
നമ്മെയും അറിയുന്നില്ല. 2 പ്രിയമുള്ളവരേ,
നാം ഇപ്പോൾ ദൈവമക്കൾ ആകുന്നു.
നാം ഇന്നതു ആകും എന്നു
ഇതുവരെ പ്രത്യക്ഷമായില്ല. അവൻ
പ്രത്യക്ഷനാകുമ്പോൾ നാം അവനെ
താൻ ഇരിക്കുംപോലെ തന്നേ
കാണുന്നതാകകൊണ്ടു അവനോടു
സദൃശന്മാർ ആകും എന്നു നാം
അറിയുന്നു. 3 അവനിൽ ഈ
പ്രത്യാശയുള്ളവൻ എല്ലാം അവൻ
നിർമ്മലനായിരിക്കുന്നതുപോലെ
തന്നെത്തന്നേ നിർമ്മലീകരിക്കുന്നു.
4 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം
അധർമ്മവും ചെയ്യുന്നു; പാപം
അധർമ്മം തന്നേ. 5 പാപങ്ങളെ
നീക്കുവാൻ അവൻ പ്രത്യക്ഷനായി
എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നു; അവനിൽ
പാപം ഇല്ല. 6 അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ
ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം
ചെയ്യുന്നവൻ ആരും അവനെ കണ്ടിട്ടില്ല,
അറിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. 7 കുഞ്ഞുങ്ങളേ,
ആരും നിങ്ങളെ തെറ്റിക്കരുതു;
അവൻ നീതിമാനായിരിക്കുന്നതുപോലെ
നീതി ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാൻ
ആകുന്നു. 8 പാപം ചെയ്യുന്നവൻ
പിശാചിന്റെ മകൻ ആകുന്നു. പിശാചു
ആദിമുതൽ പാപം ചെയ്യുന്നുവല്ലോ.
പിശാചിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ അഴിപ്പാൻ
തന്നേ ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷനായി.
9 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവൻ
ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല; അവന്റെ
വിത്തു അവനിൽ വസിക്കുന്നു;
ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചതിനാൽ
അവന്നു പാപം ചെയ്‌വാൻ കഴികയുമില്ല.
10 ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ ആരെന്നും
പിശാചിന്റെ മക്കൾ ആരെന്നും
ഇതിനാൽ തെളിയുന്നു; നീതി
പ്രവർത്തിക്കാത്തവൻ ആരും
സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവനും
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവനല്ല. 11 നിങ്ങൾ
ആദിമുതൽ കേട്ട ദൂതു: നാം അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കേണം എന്നല്ലോ ആകുന്നു.
12 കയീൻ ദുഷ്ടനിൽനിന്നുള്ളവനായി
സഹോദരനെ കൊന്നതുപോലെ അല്ല;
അവനെ കൊല്ലുവാൻ സംഗതി എന്തു?
തന്റെ പ്രവൃത്തി ദോഷവും സഹോദരന്റേതു
നീതിയുമുള്ളതാകകൊണ്ടത്രേ. 13
സഹോദരന്മാരേ, ലോകം നിങ്ങളെ
പകെക്കുന്നു എങ്കിൽ ആശ്ചര്യപ്പെടരുതു.
14 നാം മരണം വിട്ടു ജീവനിൽ
കടന്നിരിക്കുന്നു എന്നു സഹോദരന്മാരെ
സ്നേഹിക്കുന്നതിനാൽ നമുക്കു അറിയാം.
സ്നേഹിക്കാത്തവൻ മരണത്തിൽ
വസിക്കുന്നു. 15 സഹോദരനെ
പകെക്കുന്നവൻ എല്ലാം കൊലപാതകൻ
ആകുന്നു. യാതൊരു കൊലപാതകന്നും
നിത്യജീവൻ ഉള്ളിൽ വസിച്ചിരിപ്പില്ല എന്നു
നിങ്ങൾ അറിയുന്നു. (aiōnios g166) 16
അവൻ നമുക്കു വേണ്ടി തന്റെ പ്രാണനെ

വെച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ നാം സ്നേഹം
എന്തു എന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നാമും
സഹോദരന്മാർക്കു വേണ്ടി പ്രാണനെ
വെച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. 17 എന്നാൽ
ഈ ലോകത്തിലെ വസ്തുവകയുള്ളവൻ
ആരെങ്കിലും തന്റെ സഹോദരന്നു
മുട്ടുള്ളതു കണ്ടിട്ടു അവനോടു മനസ്സലിവു
കാണിക്കാഞ്ഞാൽ ദൈവത്തിന്റെ
സ്നേഹം അവനിൽ എങ്ങനെ വസിക്കും?
18 കുഞ്ഞുങ്ങളേ, നാം വാക്കിനാലും
നാവിനാലും അല്ല, പ്രവൃത്തിയിലും
സത്യത്തിലും തന്നേ സ്നേഹിക്കുക. 19 നാം
സത്യത്തിന്റെ പക്ഷത്തു നില്ക്കുന്നവർ
എന്നു ഇതിനാൽ അറിയും; 20 ഹൃദയം
നമ്മെ കുറ്റം വിധിക്കുന്നു എങ്കിൽ ദൈവം
നമ്മുടെ ഹൃദയത്തെക്കാൾ വലിയവനും
എല്ലാം അറിയുന്നവനും എന്നു നമ്മുടെ
ഹൃദയത്തെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ
ഉറപ്പിക്കാം. 21 പ്രിയമുള്ളവരേ, ഹൃദയം
നമ്മെ കുററം വിധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ
നമുക്കു ദൈവത്തോടു പ്രാഗത്ഭ്യം
ഉണ്ടു. 22 അവന്റെ കല്പനകളെ നാം
പ്രമാണിച്ചു അവന്നു പ്രസാദമുള്ളതു
ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു എന്തു യാചിച്ചാലും
അവങ്കൽനിന്നു ലഭിക്കും. 23 അവന്റെ
കല്പനയോ, അവന്റെ പുത്രനായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ
നാം വിശ്വസിക്കയും അവൻ നമുക്കു
കല്പന തന്നതുപോലെ അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കയും വേണം എന്നുള്ളതു
തന്നേ. 24 അവന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നവൻ അവനിലും അവൻ
ഇവനിലും വസിക്കുന്നു. അവൻ നമ്മിൽ
വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ നമുക്കു തന്ന
ആത്മാവിനാൽ നാം അറിയുന്നു.

4 പ്രിയമുള്ളവരേ, കള്ളപ്രവാചകന്മാർ
പലരും ലോകത്തിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ ഏതു
ആത്മാവിനെയും വിശ്വസിക്കാതെ
ആത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവയോ
എന്നു ശോധന ചെയ്വിൻ. 2
ദൈവാത്മാവിനെ ഇതിനാൽ അറിയാം:
യേശുക്രിസ്തു ജഡത്തിൽ വന്നു എന്നു
സ്വീകരിക്കുന്ന ആത്മാവൊക്കെയും
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതു. 3 യേശുവിനെ
സ്വീകരിക്കാത്ത യാതൊരു ആത്മാവും
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളതല്ല. അതു
എതിർക്രിസ്തുവിന്റെ ആത്മാവു
തന്നേ; അതു വരും എന്നു നിങ്ങൾ
കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ; അതു ഇപ്പോൾ തന്നേ
ലോകത്തിൽ ഉണ്ടു. 4 കുഞ്ഞുങ്ങളേ,
നിങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ
ആകുന്നു; അവരെ ജയിച്ചുമിരിക്കുന്നു.
നിങ്ങളിലുള്ളവൻ ലോകത്തിൽ
ഉള്ളവനെക്കാൾ വലിയവനല്ലോ. 5 അവർ
ലൗകികന്മാർ ആകയാൽ ലൗകികമായതു
സംസാരിക്കുന്നു; ലോകം അവരുടെ
വാക്കു കേൾക്കുന്നു. 6 ഞങ്ങൾ
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവരാകുന്നു;
ദൈവത്തെ അറിയുന്നവൻ
ഞങ്ങളുടെ വാക്കു കേൾക്കുന്നു.
ദൈവത്തിൽനിന്നല്ലാത്തവൻ ഞങ്ങളുടെ
വാക്കു കേൾക്കുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ
ആത്മാവു ഏതു എന്നും വഞ്ചനയുടെ
ആത്മാവു ഏതു എന്നും നമുക്കു
ഇതിനാൽ അറിയാം. 7 പ്രയമുള്ളവരേ,
നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്ക;
സ്നേഹം ദൈവത്തിൽനിന്നു
വരുന്നു. സ്നേഹിക്കുന്നവനെല്ലാം
ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു
ദൈവത്തെ അറികയും ചെയ്യുന്നു.
8 സ്നേഹിക്കാത്തവൻ ദൈവത്തെ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ല; ദൈവം സ്നേഹം തന്നേ. 9
ദൈവം തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ
നാം അവനാൽ ജീവിക്കേണ്ടതിന്നു
ലോകത്തിലേക്കു അയച്ചു

എന്നുള്ളതിനാൽ ദൈവത്തിന്നു
നമ്മോടുള്ള സ്നേഹം പ്രത്യക്ഷമായി. 10
നാം ദൈവത്തെ സ്നേഹിച്ചതല്ല, അവൻ
നമ്മെ സ്നേഹിച്ചു തന്റെ പുത്രനെ നമ്മുടെ
പാപങ്ങൾക്കു പ്രായശ്ചിത്തം ആകുവാൻ
അയച്ചതു തന്നേ സാക്ഷാൽ സ്നേഹം
ആകുന്നു. 11 പ്രിയമുള്ളവരേ, ദൈവം
നമ്മെ ഇങ്ങനെ സ്നേഹിച്ചു എങ്കിൽ നാമും
അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 12
ദൈവത്തെ ആരും ഒരുനാളും കണ്ടിട്ടില്ല.
നാം അന്യോന്യം സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ
ദൈവം നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; അവന്റെ
സ്നേഹം നമ്മിൽ തികഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു.
13 നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും
വസിക്കുന്നു എന്നു അവൻ തന്റെ
ആത്മാവിനെ തന്നതിനാൽ നാം
അറിയുന്നു. 14 പിതാവു പുത്രനെ
ലോകരക്ഷിതാവായിട്ടു അയച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നു ഞങ്ങൾ കണ്ടു സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു. 15 യേശു ദൈവപുത്രൻ
എന്നു സ്വീകരിക്കുന്നവനിൽ ദൈവവും
അവൻ ദൈവത്തിലും വസിക്കുന്നു. 16
ഇങ്ങനെ ദൈവത്തിന്നു നമ്മോടുള്ള
സ്നേഹത്തെ നാം അറിഞ്ഞും
വിശ്വസിച്ചുമിരിക്കുന്നു. ദൈവം സ്നേഹം
തന്നേ; സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നവൻ
ദൈവത്തിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം
അവനിലും വസിക്കുന്നു. 17
ന്യായവിധിദിവസത്തിൽ നമുക്കു ധൈര്യം
ഉണ്ടാവാൻ തക്കവണ്ണം ഇതിനാൽ
സ്നേഹം നമ്മോടു തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
അവൻ ഇരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ
ലോകത്തിൽ നാമും ഇരിക്കുന്നു. 18
സ്നേഹത്തിൽ ഭയമില്ല; ഭയത്തിന്നു
ദണ്ഡനം ഉള്ളതിനാൽ തികഞ്ഞ സ്നേഹം
ഭയത്തെ പുറത്താക്കിക്കളയുന്നു;
ഭയപ്പെടുന്നവൻ സ്നേഹത്തിൽ
തികഞ്ഞവനല്ല. 19 അവൻ ആദ്യം
നമ്മെ സ്നേഹിച്ചതുകൊണ്ടു നാം
സ്നേഹിക്കുന്നു. 20 ഞാൻ ദൈവത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു പറകയും തന്റെ
സഹോദരനെ പകെക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ
കള്ളനാകുന്നു. താൻ കണ്ടിട്ടുള്ള
സഹോദരനെ സ്നേഹിക്കാത്തവന്നു
കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ദൈവത്തെ സ്നേഹിപ്പാൻ
കഴിയുന്നതല്ല. 21 ദൈവത്തെ
സ്നേഹിക്കുന്നവൻ സഹോദരനെയും
സ്നേഹിക്കേണം എന്നീ കല്പന നമുക്കു
അവങ്കൽനിന്നു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു.

5 യേശുവിനെ ക്രിസ്തു എന്നു
വിശ്വസിക്കുന്നവൻ എല്ലാം
ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു.
ജനിപ്പിച്ചവനെ സ്നേഹിക്കുന്നവൻ
എല്ലാം അവനിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെയും
സ്നേഹിക്കുന്നു. 2 നാം ദൈവത്തെ
സ്നേഹിച്ചു അവന്റെ കല്പനകളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുമ്പോൾ ദൈവമക്കളെ
സ്നേഹിക്കുന്നു എന്നു അതിനാൽ
അറിയാം. 3 അവന്റെ കല്പനകളെ
പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള
സ്നേഹം; അവന്റെ കല്പനകൾ
ഭാരമുള്ളവയല്ല. 4 ദൈവത്തിൽനിന്നു
ജനിച്ചതൊക്കെയും ലോകത്തെ
ജയിക്കുന്നു: ലോകത്തെ ജയിച്ച ജയമോ
നമ്മുടെ വിശ്വാസം തന്നേ. 5 യേശു
ദൈവപുത്രൻ എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവൻ
അല്ലാതെ ആരാകുന്നു ലോകത്തെ
ജയിക്കുന്നവൻ? 6 ജലത്താലും
രക്തത്താലും വന്നവൻ ഇവൻ ആകുന്നു:
യേശുക്രിസ്തു തന്നേ; ജലത്താൽ മാത്രമല്ല,
ജലത്താലും രക്തത്താലും തന്നേ. 7
ആത്മാവും സാക്ഷ്യം പറയുന്നു; ആത്മാവു
സത്യമല്ലോ. 8 സാക്ഷ്യം പറയുന്നവർ
മൂവർ ഉണ്ടു: ആത്മാവു, ജലം, രക്തം; ഈ
മൂന്നിന്റെയും സാക്ഷ്യം ഒന്നു തന്നേ. 9 നാം
മനുഷ്യരുടെ സാക്ഷ്യം കൈക്കൊള്ളുന്നു

എങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യം അതിലും
വലുതാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സാക്ഷ്യമോ
അവൻ തന്റെ പുത്രനെക്കുറിച്ചു
സാക്ഷീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു തന്നേ. 10
ദൈവപുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന്നു
ഉള്ളിൽ ആ സാക്ഷ്യം ഉണ്ടു. ദൈവത്തെ
വിശ്വസിക്കാത്തവൻ ദൈവം തന്റെ
പുത്രനെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം
വിശ്വസിക്കായ്കയാൽ അവനെ
അസത്യവാദിയാക്കുന്നു. 11 ആ
സാക്ഷ്യമോ ദൈവം നമുക്കു നിത്യജീവൻ
തന്നു; ആ ജീവൻ അവന്റെ പുത്രനിൽ
ഉണ്ടു എന്നുള്ളതു തന്നേ. (aiōnios g166)
12 പുത്രനുള്ളവന്നു ജീവൻ ഉണ്ടു;
ദൈവപുത്രനില്ലാത്തവന്നു ജീവൻ
ഇല്ല. 13 ദൈവപുത്രന്റെ നാമത്തിൽ
വിശ്വസിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ
ഇതു എഴുതിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു
നിത്യജീവൻ ഉണ്ടെന്നു നിങ്ങൾ
അറിയേണ്ടതിന്നു തന്നേ. (aiōnios g166) 14
അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം നാം എന്തെങ്കിലും
അപേക്ഷിച്ചാൽ അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ
കേൾക്കുന്നു എന്നുള്ളതു നമുക്കു
അവനോടുള്ള ധൈര്യം ആകുന്നു.
15 നാം എന്തു അപേക്ഷിച്ചാലും
അവൻ നമ്മുടെ അപേക്ഷ
കേൾക്കുന്നു എന്നറിയുന്നുവെങ്കിൽ
അവനോടു കഴിച്ച അപേക്ഷ നമുക്കു
ലഭിച്ചു എന്നും അറിയുന്നു. 16
സഹോദരൻ മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം
ചെയ്യുന്നതു ആരെങ്കിലും കണ്ടാൽ
അപേക്ഷിക്കാം; ദൈവം അവന്നു
ജീവനെ കൊടുക്കും; മരണത്തിന്നല്ലാത്ത
പാപം ചെയ്യുന്നവർക്കു തന്നേ;
മരണത്തിന്നുള്ള പാപം ഉണ്ടു;
അതിനെക്കുറിച്ചു അപേക്ഷിക്കേണം
എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. 17
ഏതു അനീതിയും പാപം ആകുന്നു;
മരണത്തിന്നല്ലാത്ത പാപം ഉണ്ടു താനും.
18 ദൈവത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചിരിക്കുന്നവൻ
ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല എന്നും
നാം അറിയുന്നു; ദൈവത്തിൽനിന്നു
ജനിച്ചവൻ തന്നെത്താൻ സൂക്ഷിക്കുന്നു;
ദുഷ്ടൻ അവനെ തൊടുന്നതുമില്ല. 19
നാം ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവർ എന്നു
നാം അറിയുന്നു. സർവ്വലോകവും
ദുഷ്ടന്റെ അധീനതയിൽ കിടക്കുന്നു.
20 ദൈവപുത്രൻ വന്നു എന്നും
സത്യദൈവത്തെ അറിവാൻ നമുക്കു
വിവേകം തന്നു എന്നും നാം അറിയുന്നു;
നാം സത്യദൈവത്തിൽ അവന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ തന്നേ
ആകുന്നു. അവൻ സത്യദൈവവും
നിത്യജീവനും ആകുന്നു. (aiōnios g166) 21
കുഞ്ഞുങ്ങളേ, വിഗ്രഹങ്ങളോടു അകന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ.

2 യോഹന്നാൻ

1 നമ്മിൽ വസിക്കുന്നതും നമ്മോടുകൂടെ
എന്നേക്കും ഇരിക്കുന്നതുമായ
സത്യംനിമിത്തം ഞാൻ മാത്രമല്ല, (aiōn
g165) 2 സത്യത്തെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നവർ
എല്ലാവരും സത്യത്തിൽ
സ്നേഹിക്കുന്ന മാന്യനായകിയാർക്കും
മക്കൾക്കും മൂപ്പനായ ഞാൻ
എഴുതുന്നതു: 3 പിതാവായ
ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നും പിതാവിന്റെ
പുത്രനായ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽനിന്നും
സ്നേഹത്തിലും സത്യത്തിലും
കൃപയും കനിവും സമാധാനവും
നമ്മോടുകൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ. 4
നമുക്കു പിതാവിങ്കൽനിന്നു കല്പന
ലഭിച്ചതുപോലെ അവിടത്തെ മക്കളിൽ
ചിലർ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. 5
ഇനി നായകിയാരേ, നാം അന്യോന്യം
സ്നേഹിക്കേണം എന്നു പുതിയ
കല്പനയായിട്ടല്ല, ആദിമുതൽ നമുക്കു
ഉള്ളതായിട്ടു തന്നേ ഞാൻ അവിടത്തേക്കു
എഴുതി അപേക്ഷിക്കുന്നു. 6 നാം അവന്റെ
കല്പനകളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നതു
തന്നേ സ്നേഹം ആകുന്നു.
നിങ്ങൾ ആദിമുതൽ കേട്ടതുപോലെ
അനുസരിച്ചുനടപ്പാനുള്ള കല്പന ഇതത്രേ.
7 യേശുക്രിസ്തുവിനെ ജഡത്തിൽ
വന്നവൻ എന്നു സ്വീകരിക്കാത്ത
വഞ്ചകന്മാർ പലരും ലോകത്തിലേക്കു
പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ.
വഞ്ചകനും എതിർക്രിസ്തുവും
ഇങ്ങനെയുള്ളവൻ ആകുന്നു. 8
ഞങ്ങളുടെ പ്രയത്നഫലം കളയാതെ
പൂർണ്ണപ്രതിഫലം പ്രാപിക്കേണ്ടതിന്നു
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. 9 ക്രിസ്തുവിന്റെ
ഉപദേശത്തിൽ നിലനിൽക്കാതെ അതിർ
കടന്നുപോകുന്ന ഒരുത്തന്നും ദൈവം ഇല്ല;
ഉപദേശത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നവന്നോ
പിതാവും പുത്രനും ഉണ്ടു. 10 ഒരുത്തൻ
ഈ ഉപദേശവുംകൊണ്ടു അല്ലാതെ
നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരുന്നുവെങ്കിൽ
അവനെ വീട്ടിൽ കൈക്കൊള്ളരുതു;
അവന്നു കുശലം പറകയും അരുതു.
11 അവന്നു കുശലം പറയുന്നവൻ
അവന്റെ ദുഷ്പ്രവൃത്തികൾക്കു
കൂട്ടാളിയല്ലോ. 12 നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ
പലതും ഉണ്ടു; എങ്കിലും കടലാസ്സിലും
മഷികൊണ്ടും എഴുതുവാൻ എനിക്കു
മനസ്സില്ല. നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം
പൂർണ്ണമാകേണ്ടതിന്നു നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ വന്നു മുഖാമുഖമായി
സംസാരിപ്പാൻ ആശിക്കുന്നു. 13
അവിടത്തെ മാന്യസഹോദരിയുടെ മക്കൾ
വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു.

3 യോഹന്നാൻ

1 മൂപ്പനായ ഞാൻ സത്യത്തിൽ
സ്നേഹിക്കുന്ന പ്രിയ ഗായൊസിന്നു
എഴുതുന്നതു: 2 പ്രിയനേ, നിന്റെ
ആത്മാവു ശുഭമായിരിക്കുന്നതുപോലെ
നീ സകലത്തിലും ശുഭമായും
സുഖമായും ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ
പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. 3 സഹോദരന്മാർ
വന്നു, നീ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു എന്നു
നിന്റെ സത്യത്തിന്നു സാക്ഷ്യം പറകയാൽ
ഞാൻ അത്യന്തം സന്തോഷിച്ചു. 4
എന്റെ മക്കൾ സത്യത്തിൽ നടക്കുന്നു
എന്നു കേൾക്കുന്നതിനെക്കാൾ
വലിയ സന്തോഷം എനിക്കില്ല. 5
പ്രിയനേ, നീ സഹോദരന്മാർക്കും
വിശേഷാൽ അതിഥികൾക്കും വേണ്ടി
അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതിൽ ഒക്കെയും
വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്നു. 6
അവർ സഭയുടെ മുമ്പാകെ
നിന്റെ സ്നേഹത്തിന്നു സാക്ഷ്യം
പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നീ അവരെ
ദൈവത്തിന്നു യോഗ്യമാകുംവണ്ണം യാത്ര
അയച്ചാൽ നന്നായിരിക്കും. 7 തിരുനാമം
നിമിത്തമല്ലോ അവർ ജാതികളോടു ഒന്നും
വാങ്ങാതെ പുറപ്പെട്ടതു. 8 ആകയാൽ
നാം സത്യത്തിന്നു കൂട്ടുവേലക്കാർ
ആകേണ്ടതിന്നു ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ
സല്ക്കരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 9
സഭെക്കു ഞാൻ ഒന്നെഴുതിയിരുന്നു:
എങ്കിലും അവരിൽ പ്രധാനിയാകുവാൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്ന ദിയൊത്രെഫേസ്
ഞങ്ങളെ കൂട്ടാക്കുന്നില്ല. 10
അതുകൊണ്ടു ഞാൻ വന്നാൽ
അവൻ ഞങ്ങളെ ദുർവ്വാക്കു പറഞ്ഞു
ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തി
അവന്നു ഓർമ്മവരുത്തും. അവൻ
അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു പോരാ
എന്നുവെച്ചു താൻ സഹോദരന്മാരെ
കൈക്കൊള്ളാതിരിക്കുന്നതു മാത്രമല്ല,
അതിന്നു മനസ്സുള്ളവരെ വിരോധിക്കയും
സഭയിൽനിന്നു പുറത്താക്കുകയും
ചെയ്യുന്നു. 11 പ്രിയനേ, നന്മയല്ലാതെ തിന്മ
അനുകരിക്കരുതു; നന്മ ചെയ്യുന്നവൻ
ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ളവൻ ആകുന്നു;
തിന്മ ചെയ്യുന്നവൻ ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടില്ല.
12 ദെമേത്രിയൊസിന്നു എല്ലാവരാലും
സത്യത്താൽ തന്നേയും സാക്ഷ്യം
ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു; ഞങ്ങളും സാക്ഷ്യം
പറയുന്നു; ഞങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം സത്യം
എന്നു നീ അറിയുന്നു. 13 എഴുതി അയപ്പാൻ
പലതും ഉണ്ടായിരുന്നു എങ്കിലും മഷിയും
തൂവലുംകൊണ്ടു എഴുതുവാൻ എനിക്കു
മനസ്സില്ല. 14 വേഗത്തിൽ നിന്നെ കാണ്മാൻ
ആശിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നമുക്കു
മുഖാമുഖമായി സംസാരിക്കാം. നിനക്കു
സമാധാനം. സ്നേഹിതന്മാർ നിനക്കു
വന്ദനം ചൊല്ലുന്നു. സ്നേഹിതന്മാർക്കു
പേരുപേരായി വന്ദനം ചൊല്ലുക.

യൂദാ

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
ദാസനും യാക്കോബിന്റെ
സഹോദരനുമായ യൂദാ, പിതാവായ
ദൈവത്തിൽ സ്നേഹിക്കപ്പെട്ടും
യേശുക്രിസ്തുവിന്നായി സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടും
ഇരിക്കുന്നവരായ വിളിക്കപ്പെട്ടവർക്കു
എഴുതുന്നതു: 2 നിങ്ങൾക്കു
കരുണയും സമാധാനവും സ്നേഹവും
വർദ്ധിക്കുമാറാകട്ടെ. 3 പ്രിയരേ, നമുക്കു
പൊതുവിലുള്ള രക്ഷയെക്കുറിച്ചു
നിങ്ങൾക്കു എഴുതുവാൻ
സകലപ്രയത്നവും ചെയ്കയിൽ
വിശുദ്ധന്മാർക്കു ഒരിക്കലായിട്ടു
ഭരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസത്തിന്നു
വേണ്ടി പോരാടേണ്ടതിന്നു
പ്രബോധിപ്പിച്ചെഴുതുവാൻ ആവശ്യം
എന്നു എനിക്കു തോന്നി. 4
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപയെ
ദുഷ്കാമവൃത്തിക്കു ഹേതുവാക്കി
ഏകനാഥനും നമ്മുടെ കർത്താവുമായ
യേശുക്രിസ്തുവിനെ നിഷേധിക്കുന്ന
അഭക്തരായ ചില മനുഷ്യർ
നുഴഞ്ഞു വന്നിരിക്കുന്നു; അവരുടെ
ഈ ശിക്ഷാവിധി പണ്ടു തന്നേ
എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 5 നിങ്ങളോ
സകലവും ഒരിക്കൽ അറിഞ്ഞുവെങ്കിലും
നിങ്ങളെ ഓർപ്പിപ്പാൻ ഞാൻ
ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ: കർത്താവു
ജനത്തെ മിസ്രയീമിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിട്ടും
വിശ്വസിക്കാത്തവരെ പിന്നത്തേതിൽ
നശിപ്പിച്ചു. 6 തങ്ങളുടെ വാഴ്ച
കാത്തുകൊള്ളാതെ സ്വന്തവാസസ്ഥലം
വിട്ടുപോയ ദൂതന്മാരെ മഹാദിവസത്തിന്റെ
വിധിക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള
ചങ്ങലയിട്ടു അന്ധകാരത്തിൻ കീഴിൽ
സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. (aïdios g126) 7
അതുപോലെ സൊദോമും ഗൊമോറയും
ചുറ്റുമുള്ള പട്ടണങ്ങളും അവർക്കു
സമമായി ദുർന്നടപ്പു ആചരിച്ചു അന്യജഡം
മോഹിച്ചു നടന്നതിനാൽ നിത്യാഗ്നിയുടെ
ശിക്ഷാവിധി സഹിച്ചുകൊണ്ടു
ദൃഷ്ടാന്തമായി കിടക്കുന്നു. (aiōnios
g166) 8 അങ്ങനെ തന്നേ ഇവരും
സ്വപ്നാവസ്ഥയിലായി ജഡത്തെ
മലിനമാക്കുകയും കർത്തൃത്വത്തെ
തുച്ഛീകരിക്കുകയും മഹിമകളെ
ദുഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു. 9 എന്നാൽ
പ്രധാനദൂതനായ മീഖായേൽ മോശെയുടെ
ശരീരത്തെക്കുറിച്ചു പിശാചിനോടു
തർക്കിച്ചു വാദിക്കുമ്പോൾ ഒരു
ദൂഷണവിധി ഉച്ചരിപ്പാൻ തുനിയാതെ:
കർത്താവു നിന്നെ ഭർത്സിക്കട്ടെ എന്നു
പറഞ്ഞതേ ഉള്ളൂ. 10 ഇവരോ തങ്ങൾ
അറിയാത്തതു എല്ലാം ദുഷിക്കുന്നു;
ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങളെപ്പോലെ
സ്വാഭാവികമായി ഗ്രഹിക്കുന്നവയാൽ
ഒക്കെയും തങ്ങളെത്തന്നേ വഷളാക്കുന്നു.
11 അവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം! അവർ
കയീന്റെ വഴിയിൽ നടക്കയും കൂലി
കൊതിച്ചു ബിലെയാമിന്റെ വഞ്ചനയിൽ
തങ്ങളെത്തന്നേ ഏല്പിക്കയും കോരഹിന്റെ
മത്സരത്തിൽ നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യുന്നു.
12 ഇവർ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹസദ്യകളിൽ
മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാറകൾ;
നിങ്ങളോടുകൂടെ വിരുന്നുകഴിഞ്ഞു
ഭയംകൂടാതെ തങ്ങളെത്തന്നേ തീറ്റുന്നവർ;
കാറ്റുകൊണ്ടു ഓടുന്ന വെള്ളമില്ലാത്ത
മേഘങ്ങൾ; ഇലകൊഴിഞ്ഞും
ഫലമില്ലാതെയും രണ്ടുരു ചത്തും
വേരറ്റുംപോയ വൃക്ഷങ്ങൾ; 13
തങ്ങളുടെ നാണക്കേടു നുരെച്ചു
തള്ളുന്ന കൊടിയ കടൽത്തിരകൾ;
സദാകാലത്തേക്കും അന്ധതമസ്സു
സൂക്ഷിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന വക്രഗതിയുള്ള
നക്ഷത്രങ്ങൾ തന്നേ. (aiōn g165) 14

ആദാംമുതൽ ഏഴാമനായ ഹനോക്കും
ഇവരെക്കുറിച്ചു: 15 “ഇതാ കർത്താവു
എല്ലാവരെയും വിധിപ്പാനും അവർ
അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത ഭക്തിവിരുദ്ധമായ
സകലപ്രവൃത്തികളുംനിമിത്തം ഭക്തികെട്ട
പാപികൾ തന്റെ നേരെ പറഞ്ഞ
സകലനിഷ്ഠൂരങ്ങളുംനിമിത്തവും
ഭക്തികെട്ടവരെ ഒക്കെയും ബോധം
വരുത്തുവാനും ആയിരമായിരം
വിശുദ്ധന്മാരോടു കൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു”
എന്നു പ്രവചിച്ചു. 16 അവർ
പിറുപിറുപ്പുകാരും തങ്ങളുടെ
ഗതിയെക്കുറിച്ചു ആവലാധി
പറയുന്നവരുമായി സ്വന്തമോഹങ്ങളെ
അനുസരിച്ചുനടക്കുന്നു. അവരുടെ വായ്
വമ്പുപറയുന്നു; കാര്യസാദ്ധ്യത്തിന്നായി
അവർ മുഖസ്തുതി പ്രയോഗിക്കുന്നു. 17
നിങ്ങളോ, പ്രിയരേ, നമ്മുടെ കർത്താവായ
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാർ
മുൻപറഞ്ഞ വാക്കുകളെ ഓർപ്പിൻ.
18 അന്ത്യകാലത്തു ഭക്തികെട്ട
മോഹങ്ങളെ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന
പരിഹാസികൾ ഉണ്ടാകും എന്നു
അവർ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞുവല്ലോ.
19 അവർ ഭിന്നത ഉണ്ടാക്കുന്നവർ,
പ്രാകൃതന്മാർ, ആത്മാവില്ലാത്തവർ.
20 നിങ്ങളോ, പ്രിയമുള്ളവരേ,
നിങ്ങളുടെ അതിവിശുദ്ധവിശ്വാസത്തെ
ആധാരമാക്കി നിങ്ങൾക്കു തന്നേ
ആത്മികവർദ്ധന വരുത്തിയും
പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചും
21 നിത്യജീവന്നായിട്ടു നമ്മുടെ
കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ
കരുണെക്കായി കാത്തിരുന്നുംകൊണ്ടു
ദൈവസ്നേഹത്തിൽ നിങ്ങളെത്തന്നേ
സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. (aiōnios g166) 22
സംശയിക്കുന്നവരായ ചിലരോടു കരുണ
ചെയ്‌വിൻ; 23 ചിലരെ തീയിൽനിന്നു
വലിച്ചെടുത്തു രക്ഷിപ്പിൻ; ജഡത്താൽ
കറപിടിച്ച അങ്കിപോലും പകെച്ചുകൊണ്ടു
ചിലർക്കു ഭയത്തോടെ കരുണ
കാണിപ്പിൻ. 24 വീഴാതവണ്ണം നിങ്ങളെ
സൂക്ഷിച്ചു, തന്റെ മഹിമാസന്നിധിയിൽ
കളങ്കമില്ലാത്തവരായി ആനന്ദത്തോടെ
നിറുത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളവന്നു, 25
നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു
മുഖാന്തരം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവായ
ഏകദൈവത്തിന്നു തന്നേ,
സർവ്വകാലത്തിന്നു മുമ്പും ഇപ്പോഴും
സദാകാലത്തോളവും തേജസ്സും
മഹിമയും ബലവും അധികാരവും
ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ. ആമേൻ. (aiōn g165)

വെളിപാട്

1 യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വെളിപ്പാടു:
വേഗത്തിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ളതു തന്റെ
ദാസന്മാരെ കാണിക്കേണ്ടതിന്നു ദൈവം
അതു അവന്നു കൊടുത്തു. അവൻ അതു
തന്റെ ദൂതൻ മുഖാന്തരം അയച്ചു തന്റെ
ദാസനായ യോഹന്നാന്നു പ്രദർശിപ്പിച്ചു.
2 അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വചനവും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സാക്ഷ്യവുമായി
താൻ കണ്ടതു ഒക്കെയും സാക്ഷീകരിച്ചു. 3
ഈ പ്രവചനത്തിന്റെ വാക്കുകളെ വായിച്ചു
കേൾപ്പിക്കുന്നവനും കേൾക്കുന്നവരും
അതിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതു
പ്രമാണിക്കുന്നവരും ഭാഗ്യവാന്മാർ;
സമയം അടുത്തിരിക്കുന്നു. 4
യോഹന്നാൻ ആസ്യയിലെ ഏഴു
സഭകൾക്കും എഴുതുന്നതു:
ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനും
വരുന്നവനുമായവങ്കൽ നിന്നും അവന്റെ
സിംഹാസനത്തിന്മുമ്പിലുള്ള ഏഴു
ആത്മാക്കളുടെ പക്കൽനിന്നും 5
വിശ്വസ്തസാക്ഷിയും മരിച്ചവരിൽ
ആദ്യജാതനും ഭൂരാജാക്കന്മാർക്കു
അധിപതിയും ആയ യേശുക്രിസ്തുവിങ്കൽ
നിന്നും നിങ്ങൾക്കു കൃപയും
സമാധാനവും ഉണ്ടാകട്ടെ. 6 നമ്മെ
സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മുടെ പാപം
പോക്കി നമ്മെ തന്റെ രക്തത്താൽ
വിടുവിച്ചു തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു
നമ്മെ രാജ്യവും പുരോഹിതന്മാരും
ആക്കിത്തീർത്തവനുമായവന്നു
എന്നെന്നേക്കും മഹത്വവും ബലവും;
ആമേൻ. (aiōn g165) 7 ഇതാ, അവൻ
മേഘാരൂഢനായി വരുന്നു; ഏതു കണ്ണും,
അവനെ കുത്തിത്തുളെച്ചവരും അവനെ
കാണും; ഭൂമിയിലെ ഗോത്രങ്ങൾ ഒക്കെയും
അവനെച്ചൊല്ലി വിലപിക്കും. ഉവ്വു,
ആമേൻ. 8 ഞാൻ അല്ഫയും ഒമേഗയും
ആകുന്നു എന്നു ഇരിക്കുന്നവനും
ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി
സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവു
അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. 9 നിങ്ങളുടെ
സഹോദരനും യേശുവിന്റെ കഷ്ടതയിലും
രാജ്യത്തിലും സഹിഷ്ണതയിലും
കൂട്ടാളിയുമായ യോഹന്നാൻ എന്ന ഞാൻ
ദൈവവചനവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും
നിമിത്തം പത്മൊസ് എന്ന ദ്വീപിൽ
ആയിരുന്നു. 10 കർത്തൃദിവസത്തിൽ
ഞാൻ ആത്മവിവശനായി: 11 നീ
കാണുന്നതു ഒരു പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതി എഫെസൊസ്, സ്മുർന്നാ;
പെർഗ്ഗമൊസ്, തുയഥൈരാ, സർദ്ദിസ്,
ഫിലദെൽഫ്യ, ലവൊദിക്ക്യാ എന്ന ഏഴു
സഭകൾക്കും അയക്കുക എന്നിങ്ങനെ
കാഹളത്തിന്നൊത്ത ഒരു മഹാനാദം
എന്റെ പുറകിൽ കേട്ടു. 12 എന്നോടു
സംസാരിച്ച നാദം എന്തു എന്നു കാണ്മാൻ
ഞാൻ തിരിഞ്ഞു. 13 തിരിഞ്ഞപ്പോൾ
ഏഴു പൊൻനിലവിളക്കുകളെയും
നിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ നിലയങ്കി
ധരിച്ചു മാറത്തു പൊൻകച്ച
കെട്ടിയവനായി മനുഷ്യപുത്രനോടു
സദൃശനായവനെയും കണ്ടു. 14
അവന്റെ തലയും തലമുടിയും വെളുത്ത
പഞ്ഞിപോലെ ഹിമത്തോളം വെള്ളയും
കണ്ണു അഗ്നിജ്വാലെക്കു ഒത്തതും
15 കാൽ ഉലയിൽ ചുട്ടു പഴുപ്പിച്ച
വെള്ളോട്ടിന്നു സദൃശവും അവന്റെ ശബ്ദം
പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും
ആയിരുന്നു. അവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ ഏഴു
നക്ഷത്രം ഉണ്ടു; 16 അവന്റെ വായിൽ നിന്നു
മൂർച്ചയേറിയ ഇരുവായ്ത്തലയുള്ള വാൾ
പുറപ്പെടുന്നു; അവന്റെ മുഖം സൂര്യൻ
ശക്തിയോടെ പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ
ആയിരുന്നു. 17 അവനെ കണ്ടിട്ടു ഞാൻ
മരിച്ചവനെപ്പോലെ അവന്റെ കാല്ക്കൽ

വീണു. അവൻ വലങ്കൈ എന്റെ മേൽ
വെച്ചു: ഭയപ്പെടേണ്ടാ, ഞാൻ ആദ്യനും
അന്ത്യനും ജീവനുള്ളവനും ആകുന്നു.
18 ഞാൻ മരിച്ചവനായിരുന്നു; എന്നാൽ
ഇതാ, എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു;
മരണത്തിന്റെയും പാതാളത്തിന്റെയും
താക്കോൽ എന്റെ കൈവശമുണ്ടു. (aiōn g165,
Hadēs g86) 19 നീ കണ്ടതും ഇപ്പോൾ ഉള്ളതും
ഇനി സംഭവിപ്പാനിരിക്കുന്നതും 20 എന്റെ
വലങ്കയ്യിൽ കണ്ട ഏഴു നക്ഷത്രത്തിന്റെ
മർമ്മവും ഏഴു പൊൻനിലവിളക്കിന്റെ
വിവരവും എഴുതുക. ഏഴു നക്ഷത്രം
ഏഴു സഭകളുടെ ദൂതന്മാരാകുന്നു; ഏഴു
നിലവിളക്കു ഏഴു സഭകൾ ആകുന്നു
എന്നു കല്പിച്ചു.

2 എഫെസൊസിലെ സഭയുടെ
ദൂതന്നു എഴുതുക: ഏഴു നക്ഷത്രം
വലങ്കയ്യിൽ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു ഏഴു
പൊൻനിലവിളക്കുകളുടെ നടുവിൽ
നടക്കുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 2
ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും പ്രയത്നവും
സഹിഷ്ണതയും കൊള്ളരുതാത്തവരെ
നിനക്കു സഹിച്ചുകൂടാത്തതും
അപ്പൊസ്തലന്മാരല്ലാതിരിക്കെ തങ്ങൾ
അപ്പൊസ്തലന്മാർ എന്നു പറയുന്നവരെ
നീ പരീക്ഷിച്ചു കള്ളന്മാർ എന്നു കണ്ടതും
3 നിനക്കു സഹിഷ്ണതയുള്ളതും
എന്റെ നാമംനിമിത്തം നീ സഹിച്ചതും
തളന്നുപോകാഞ്ഞതും ഞാൻ
അറിയുന്നു. 4 എങ്കിലും നിന്റെ
ആദ്യസ്നേഹം വിട്ടുകളഞ്ഞു എന്നു ഒരു
കുറ്റം നിന്നെക്കുറിച്ചു പറവാനുണ്ടു. 5
നീ ഏതിൽനിന്നു വീണിരിക്കുന്നു എന്നു
ഓർത്തു മാനസാന്തരപ്പെട്ടു ആദ്യത്തെ
പ്രവൃത്തി ചെയ്ക; അല്ലാഞ്ഞാൽ ഞാൻ
വരികയും നീ മാനസാന്തരപ്പെടാഞ്ഞാൽ
നിന്റെ നിലവിളക്കു അതിന്റെ
നിലയിൽനിന്നു നീക്കുകയും ചെയ്യും.
6 എങ്കിലും നിക്കൊലാവ്യരുടെ നടപ്പു
നീ പകെക്കുന്നു എന്നൊരു നന്മ
നിനക്കുണ്ടു. 7 അതു ഞാനും
പകെക്കുന്നു. ആത്മാവു സഭകളോടു
പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ. ജയിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ
ദൈവത്തിന്റെ പരദീസയിൽ ഉള്ള
ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്മാൻ
കൊടുക്കും. 8 സ്മൂർന്നയിലെ സഭയുടെ
ദൂതന്നു എഴുതുക: മരിച്ചവനായിരുന്നു
വീണ്ടും ജീവിക്കയും ചെയ്ത ആദ്യനും
അന്ത്യനുമായവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു:
9 ഞാൻ നിന്റെ കഷ്ടതയും ദാരിദ്ര്യവും
— നീ ധനവാനാകുന്നു താനും
— തങ്ങൾ യെഹൂദർ എന്നു
പറയുന്നുവെങ്കിലും യെഹൂദരല്ല,
സാത്താന്റെ പള്ളിക്കാരായവരുടെ
ദൂഷണവും അറിയുന്നു. 10 നീ
സഹിപ്പാനുള്ളതു പേടിക്കേണ്ടാ;
നിങ്ങളെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു പിശാചു
നിങ്ങളിൽ ചിലരെ തടവിൽ ആക്കുവാൻ
പോകുന്നു; പത്തു ദിവസം നിങ്ങൾക്കു
ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകും; മരണപര്യന്തം
വിശ്വസ്തനായിരിക്ക; എന്നാൽ
ഞാൻ ജീവകിരീടം നിനക്കു തരും. 11
ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു
എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
ജയിക്കുന്നവന്നു രണ്ടാം മരണത്താൽ
ദോഷം വരികയില്ല. 12 പെർഗ്ഗമൊസിലെ
സഭയുടെ ദൂതന്നു എഴുതുക: മൂർച്ചയേറിയ
ഇരുവായ്ത്തലവാൾ ഉള്ളവൻ
അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 13 നീ എവിടെ
പാർക്കുന്നു എന്നും അതു സാത്താന്റെ
സിംഹാസനം ഉള്ളേടം എന്നും ഞാൻ
അറിയുന്നു; നീ എന്റെ നാമം മുറുകെ
പിടിച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ,
സാത്താൻ പാർക്കുന്നേടത്തു തന്നേ,
എന്റെ സാക്ഷിയും വിശ്വസ്തനുമായ

അന്തിപ്പാസിനെ കൊന്ന കാലത്തുപോലും
നീ എങ്കലുള്ള വിശ്വാസം നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. 14
എങ്കിലും നിന്നെക്കുറിച്ചു കുറഞ്ഞോരു
കുറ്റം പറവാൻ ഉണ്ടു; യിസ്രായേൽമക്കൾ
വിഗ്രഹാർപ്പിതം തിന്നേണ്ടതിന്നും
ദുർന്നടപ്പു ആചരിക്കേണ്ടതിന്നും
അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇടർച്ചവെപ്പാൻ
ബാലാക്കിന്നു ഉപദേശിച്ചുകൊടുത്ത
ബിലെയാമിന്റെ ഉപദേശം
പിടിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവിടെ നിനക്കുണ്ടു.
15 അവ്വണ്ണം നിക്കൊലാവ്യരുടെ
ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളുന്നവർ
നിനക്കും ഉണ്ടു. 16 ആകയാൽ
മാനസാന്തരപ്പെടുക; അല്ലാഞ്ഞാൽ
ഞാൻ വേഗത്തിൽ വന്നു എന്റെ വായിലെ
വാളുകൊണ്ടു അവരോടു പോരാടും.
17 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു
എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
ജയിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന
മന്ന കൊടുക്കും; ഞാൻ അവന്നു
വെള്ളക്കല്ലും, ലഭിക്കുന്നവനല്ലാതെ
ആരും അറിയാത്തതും ആ കല്ലിന്മേൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നതുമായ പുതിയ പേരും
കൊടുക്കും. 18 തുയഥൈരയിലെ സഭയുടെ
ദൂതന്നു എഴുതുക: അഗ്നിജ്വാലെക്കു ഒത്ത
കണ്ണും വെള്ളോട്ടിന്നു സദൃശമായ കാലും
ഉള്ള ദൈവപുത്രൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു:
19 ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തിയും നിന്റെ
സ്നേഹം, വിശ്വാസം, ശുശ്രൂഷ,
സഹിഷ്ണത എന്നിവയും നിന്റെ
ഒടുവിലത്തെ പ്രവൃത്തി ആദ്യത്തേതിലും
ഏറെയെന്നും അറിയുന്നു. 20 എങ്കിലും
താൻ പ്രവാചകി എന്നു പറഞ്ഞു
ദുർന്നടപ്പു ആചരിപ്പാനും വിഗ്രഹാർപ്പിതം
തിന്മാനും എന്റെ ദാസന്മാരെ
ഉപദേശിക്കയും തെറ്റിച്ചുകളകയും
ചെയ്യുന്ന ഈസബേൽ എന്ന സ്ത്രീയെ
നീ അനുവദിക്കുന്നു എന്നൊരു കുറ്റം
നിന്നെക്കുറിച്ചു പറവാൻ ഉണ്ടു. 21 ഞാൻ
അവൾക്കു മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ
സമയം കൊടുത്തിട്ടും ദുർന്നടപ്പുവിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെടുവാൻ അവൾക്കു
മനസ്സില്ല. 22 ഞാൻ അവളെ
കിടപ്പിലും അവളുമായി
വ്യഭിചരിക്കുന്നവരെ അവളുടെ നടപ്പു
വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെടാതിരുന്നാൽ വലിയ
കഷ്ടതയിലും ആക്കിക്കളയും. 23 അവളുടെ
മക്കളെയും ഞാൻ കൊന്നുകളയും;
ഞാൻ ഉൾപൂവുകളെയും ഹൃദയങ്ങളെയും
ആരായുന്നവൻ എന്നു സകലസഭകളും
അറിയും; നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കു
തക്കവണ്ണം ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു ഏവർക്കും
പകരം ചെയ്യും. 24 എന്നാൽ ഈ
ഉപദേശം കൈക്കൊള്ളാതെയും അവർ
പറയുംപോലെ സാത്താന്റെ ആഴങ്ങൾ
അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെയും തുയഥൈരയിലെ
ശേഷം പേരോടു: വേറൊരു ഭാരം ഞാൻ
നിങ്ങളുടെ മേൽ ചുമത്തുന്നില്ല; 25
എങ്കിലും നിങ്ങൾക്കുള്ളതു ഞാൻ
വരുംവരെ പിടിച്ചുകൊൾവിൻ എന്നു
ഞാൻ കല്പിക്കുന്നു. 26 ജയിക്കയും ഞാൻ
കല്പിച്ച പ്രവൃത്തികളെ അവസാനത്തോളം
അനുഷ്ഠിക്കയും ചെയ്യുന്നവന്നു എന്റെ
പിതാവു എനിക്കു തന്നതുപോലെ ഞാൻ
ജാതികളുടെ മേൽ അധികാരം കൊടുക്കും.
27 അവൻ ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു
അവരെ മേയിക്കും; അവർ കുശവന്റെ
പാത്രങ്ങൾപോലെ നുറുങ്ങിപ്പോകും.
28 ഞാൻ അവന്നു ഉദയനക്ഷത്രവും
കൊടുക്കും. 29 ആത്മാവു സഭകളോടു
പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ.

3 സർദ്ദിസിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു
എഴുതുക: ദൈവത്തിന്റെ
ഏഴാത്മാവും ഏഴു നക്ഷത്രവും
ഉള്ളവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: ഞാൻ

നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു.
ജീവനുള്ളവൻ എന്നു നിനക്കു പേർ
ഉണ്ടു എങ്കിലും നീ മരിച്ചവനാകുന്നു.
2 ഉണർന്നുകൊൾക; ചാവാറായ
ശേഷിപ്പുകളെ ശക്തീകരിക്ക; ഞാൻ
നിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ
സന്നിധിയിൽ പൂർണ്ണതയുള്ളതായി
കണ്ടില്ല. 3 ആകയാൽ നീ പ്രാപിക്കയും
കേൾക്കയും ചെയ്തതു എങ്ങനെ എന്നു
ഓർത്തു അതു കാത്തുകൊൾകയും
മാനസാന്തരപ്പെടുകയും ചെയ്ക. നീ
ഉണരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ
വരും; ഏതു നാഴികെക്കു നിന്റെമേൽ
വരും എന്നു നീ അറികയും ഇല്ല.
4 എങ്കിലും ഉടുപ്പു മലിനമാകാത്ത
കുറേ പേർ സർദ്ദിസിൽ നിനക്കുണ്ടു.
5 അവർ യോഗ്യന്മാരാകയാൽ
വെള്ളധരിച്ചുംകൊണ്ടു എന്നോടുകൂടെ
നടക്കും. ജയിക്കുന്നവൻ വെള്ളയുടുപ്പു
ധരിക്കും; അവന്റെ പേർ ഞാൻ
ജീവപുസ്തകത്തിൽനിന്നു
മാച്ചുകളയാതെ എന്റെ പിതാവിന്റെ
സന്നിധിയിലും അവന്റെ ദൂതന്മാരുടെ
മുമ്പിലും അവന്റെ പേർ ഏറ്റുപറയും.
6 ആത്മാവു സഭകളോടു പറയുന്നതു
എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ.
7 ഫിലദെൽഫ്യയിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു
എഴുതുക: വിശുദ്ധനും സത്യവാനും
ദാവീദിന്റെ താക്കോലുള്ളവനും ആയി
ആരും അടെക്കാതവണ്ണം തുറക്കുകയും
ആരും തുറക്കാതവണ്ണം അടെക്കുകയും
ചെയ്യുന്നവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു: 8
ഞാൻ നിന്റെ പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു.
ഇതാ, ഞാൻ നിന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു
വാതിൽ തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്നു; അതു
ആർക്കും അടെച്ചുകൂടാ. നിനക്കു
അല്പമേ ശക്തിയുള്ളു എങ്കിലും നീ
എന്റെ വചനം കാത്തു, എന്റെ നാമം
നിഷേധിച്ചിട്ടില്ല. 9 യെഹൂദരല്ലാതിരിക്കെ
യെഹൂദരെന്നു കളവായി പറയുന്ന ചിലരെ
ഞാൻ സാത്താന്റെ പള്ളിയിൽ നിന്നു
വരുത്തും; അവർ നിന്റെ കാൽക്കൽ
വന്നു നമസ്കരിപ്പാനും ഞാൻ നിന്നെ
സ്നേഹിച്ചു എന്നു അറിവാനും സംഗതി
വരുത്തും. 10 സഹിഷ്ണതയെക്കുറിച്ചുള്ള
എന്റെ വചനം നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ
ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ
പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിന്നു ഭൂതലത്തിൽ
എങ്ങും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലത്തു
ഞാനും നിന്നെ കാക്കും. 11 ഞാൻ
വേഗം വരുന്നു; നിന്റെ കിരീടം
ആരും എടുക്കാതിരിപ്പാന്തക്കവണ്ണം
നിനക്കുള്ളതു പിടിച്ചുകൊൾക. 12
ജയിക്കുന്നവനെ ഞാൻ എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിൽ ഒരു
തൂണാക്കും; അവൻ ഒരിക്കലും
അവിടെനിന്നു പോകയില്ല; എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ നാമവും എന്റെ
ദൈവത്തിന്റെ പക്കൽനിന്നു,
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു തന്നേ, ഇറങ്ങുന്ന
പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന എന്റെ
ദൈവത്തിൻ നഗരത്തിന്റെ നാമവും
എന്റെ പുതിയ നാമവും ഞാൻ
അവന്റെ മേൽ എഴുതും. 13 ആത്മാവു
സഭകളോടു പറയുന്നതു എന്തെന്നു
ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. 14
ലവൊദിക്ക്യയിലെ സഭയുടെ ദൂതന്നു
എഴുതുക: വിശ്വസ്തനും സത്യവാനുമായ
സാക്ഷിയായി ദൈവസൃഷ്ടിയുടെ
ആരംഭമായ ആമേൻ എന്നുള്ളവൻ
അരുളിച്ചെയുന്നതു: 15 ഞാൻ നിന്റെ
പ്രവൃത്തി അറിയുന്നു; നീ ഉഷ്ണവാനുമല്ല;
ശീതവാനുമല്ല; ശീതവാനോ ഉഷ്ണവാനോ
ആയിരുന്നു എങ്കിൽ കൊള്ളായിരുന്നു. 16
ഇങ്ങനെ ശീതവാനുമല്ല ഉഷ്ണവാനുമല്ല,
ശീതോഷ്ണവാനാകയാൽ നിന്നെ എന്റെ

വായിൽ നിന്നു ഉമിണ്ണുകളയും. 17 ഞാൻ
ധനവാൻ; സമ്പന്നനായിരിക്കുന്നു;
എനിക്കു ഒന്നിനും മുട്ടില്ല എന്നു
പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നീ നിർഭാഗ്യനും
അരിഷ്ടനും ദരിദ്രനും കുരുടനും
നഗ്നനും എന്നു അറിയാതിരിക്കയാൽ
18 നീ സമ്പന്നൻ ആകേണ്ടതിന്നു
തീയിൽ ഊതിക്കഴിച്ച പൊന്നും നിന്റെ
നഗ്നതയുടെ ലജ്ജ വെളിവാകാതവണ്ണം
ധരിക്കേണ്ടതിന്നു വെള്ളയുടുപ്പും
നിനക്കു കാഴ്ച ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു
കണ്ണിൽ എഴുതുവാൻ ലേപവും
എന്നോടു വിലെക്കുവാങ്ങുവാൻ ഞാൻ
നിന്നോടു ബുദ്ധിപറയുന്നു. 19 എനിക്കു
പ്രിയമുള്ളവരെ ഒക്കെയും ഞാൻ
ശാസിക്കയും ശിക്ഷിക്കയും ചെയ്യുന്നു;
ആകയാൽ നീ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്ക;
മാനസാന്തരപ്പെടുക. 20 ഞാൻ
വാതില്ക്കൽ നിന്നു മുട്ടുന്നു; ആരെങ്കിലും
എന്റെ ശബ്ദം കേട്ടു വാതിൽ തുറന്നാൽ
ഞാൻ അവന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു
അവനോടും അവൻ എന്നോടും
കൂടെ അത്താഴം കഴിക്കും. 21
ജയിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ എന്നോടുകൂടെ
എന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിപ്പാൻ
വരം നല്കും; ഞാനും ജയിച്ചു
എന്റെ പിതാവിനോടുകൂടെ അവന്റെ
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നതുപോലെ
തന്നേ. 22 ആത്മാവു സഭകളോടു
പറയുന്നതു എന്തെന്നു ചെവിയുള്ളവൻ
കേൾക്കട്ടെ.

4 അനന്തരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു
വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; കാഹളനാദംപോലെ എന്നോടു
സംസാരിച്ചു കേട്ട ആദ്യത്തെ ശബ്ദം
എന്നോടു: ഇവിടെ കയറിവരിക; മേലാൽ
സംഭവിപ്പാനുള്ളതു ഞാൻ നിനക്കു
കാണിച്ചുതരാം എന്നു കല്പിച്ചു. 2 ഉടനെ
ഞാൻ ആത്മവിവശനായി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
ഒരു സിംഹാസനം വെച്ചിരിക്കുന്നതും
സിംഹാസനത്തിൽ ഒരുവൻ ഇരിക്കുന്നതും
കണ്ടു. 3 ഇരിക്കുന്നവൻ കാഴ്ചെക്കു
സൂര്യകാന്തത്തോടും പത്മരാഗത്തോടും
സദൃശൻ; സിംഹാസനത്തിന്റെ
ചുറ്റും കാഴ്ചെക്കു മരതകത്തോടു
സദൃശമായോരു പച്ചവില്ലു; 4
സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും
ഇരുപത്തുനാലു സിംഹാസനം;
വെള്ളയുടുപ്പു ധരിച്ചുംകൊണ്ടു
സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാർ; അവരുടെ
തലയിൽ പൊൻകിരീടം; 5
സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു മിന്നലും
നാദവും ഇടിമുഴക്കവും പുറപ്പെടുന്നു;
ദൈവത്തിന്റെ ഏഴു ആത്മാക്കളായ
ഏഴുദീപങ്ങൾ സിംഹാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു;
6 സിംഹാസനത്തിന്റെ മുമ്പിൽ
പളുങ്കിന്നൊത്ത കണ്ണാടിക്കടൽ;
സിംഹാസനത്തിന്റെ നടുവിലും
സിംഹാസനത്തിന്റെ ചുറ്റിലും നാലു
ജീവികൾ; അവെക്കു മുമ്പുറവും
പിമ്പുറവും കണ്ണു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.
7 ഒന്നാം ജീവി സിംഹത്തിന്നു സദൃശം;
രണ്ടാം ജീവി കാളെക്കു സദൃശം
മൂന്നാംജീവി മനുഷ്യനെപ്പോലെ
മുഖമുള്ളതും; നാലാം ജീവി പറക്കുന്ന
കഴുകിന്നു സദൃശം. 8 നാലു
ജീവികളും ഒരോന്നിന്നു ആറാറു
ചിറകുള്ളതായി ചുറ്റിലും അകത്തും കണ്ണു
നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇരിക്കുന്നവനും
ഇരുന്നവനും വരുന്നവനുമായി
സർവ്വശക്തിയുള്ള കർത്താവായ ദൈവം
പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ
എന്നു അവർ രാപ്പകൽ വിശ്രമം
കൂടാതെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. 9

എന്നെന്നേക്കും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനായി
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു
ആ ജീവികൾ മഹത്വവും ബഹുമാനവും
സ്തോത്രവും കൊടുക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
(aiōn g165) 10 ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ
മുമ്പിൽ വീണു, എന്നെന്നേക്കും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെ നമസ്കരിച്ചു:
(aiōn g165) 11 കർത്താവേ, നീ
സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചവനും എല്ലാം
നിന്റെ ഇഷ്ടംഹേതുവാൽ ഉണ്ടായതും
സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ആകയാൽ
മഹത്വവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും
കൈക്കൊൾവാൻ യോഗ്യൻ എന്നു
പറഞ്ഞുംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ കിരീടങ്ങളെ
സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ ഇടും.

5 ഞാൻ സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ അകത്തും
പുറത്തും എഴുത്തുള്ളതായി ഏഴു
മുദ്രയാൽ മുദ്രയിട്ടൊരു പുസ്തകം കണ്ടു.
2 ആ പുസ്തകം തുറപ്പാനും അതിന്റെ
മുദ്ര പൊട്ടിപ്പാനും യോഗ്യൻ ആരുള്ളു
എന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ ഘോഷിക്കുന്ന
ശക്തനായോരു ദൂതനെയും കണ്ടു. 3
പുസ്തകം തുറപ്പാനോ നോക്കുവാനോ
സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കു
കീഴിലും ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല. 4
പുസ്തകം തുറന്നു വായിപ്പാനെങ്കിലും
അതു നോക്കുവാനെങ്കിലും യോഗ്യനായി
ആരെയും കാണായ്കകൊണ്ടു ഞാൻ
ഏറ്റവും കരഞ്ഞു. 5 അപ്പോൾ മൂപ്പന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ എന്നോടു: കരയേണ്ട;
യെഹൂദാഗോത്രത്തിലെ സിംഹവും
ദാവീദിന്റെ വേരുമായവൻ പുസ്തകവും
അതിന്റെ ഏഴുമുദ്രയും തുറപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം ജയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു
പറഞ്ഞു. 6 ഞാൻ സിംഹസനത്തിന്റെയും
നാലു ജീവികളുടെയും നടുവിലും
മൂപ്പന്മാരുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ഒരു കുഞ്ഞാടു
അറുക്കപ്പെട്ടതുപോലെ നില്ക്കുന്നതു
കണ്ടു: അതിന്നു ഏഴു കൊമ്പും
സർവ്വഭൂമിയിലേക്കും അയച്ചിരിക്കുന്ന
ഏഴു ദൈവാത്മാക്കൾ ആയ ഏഴു കണ്ണും
ഉണ്ടു. 7 അവൻ വന്നു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവന്റെ വലങ്കയ്യിൽ നിന്നു
പുസ്തകം വാങ്ങി. 8 വാങ്ങിയപ്പോൾ
നാലുജീവികളും ഇരുപത്തുനാലു
മൂപ്പന്മാരും ഓരോരുത്തൻ വീണയും
വിശുദ്ധന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന എന്ന
ധൂപവർഗ്ഗം നിറഞ്ഞ പൊൻകലശവും
പിടിച്ചുകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടിന്റെ മുമ്പാകെ
വീണു. 9 പുസ്തകം വാങ്ങുവാനും
അതിന്റെ മുദ്ര പൊട്ടിപ്പാനും നീ
യോഗ്യൻ; നീ അറുക്കപ്പെട്ടു നിന്റെ
രക്തംകൊണ്ടു സർവ്വഗോത്രത്തിലും
ഭാഷയിലും വംശത്തിലും ജാതിയിലും
നിന്നുള്ളവരെ ദൈവത്തിന്നായി വിലെക്കു
വാങ്ങി; 10 ഞങ്ങളുടെ ദൈവത്തിന്നു
അവരെ രാജ്യവും പുരോഹിതന്മാരും
ആക്കിവെച്ചു; അവർ ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നു
എന്നൊരു പുതിയ പാട്ടു അവർ
പാടുന്നു. 11 പിന്നെ ഞാൻ ദർശനത്തിൽ
സിംഹാസനത്തിന്റെയും ജീവികളുടെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും ചുറ്റിലും ഏറിയ
ദൂതന്മാരുടെ ശബ്ദം കേട്ടു; അവരുടെ
എണ്ണം പതിനായിരം പതിനായിരവും
ആയിരം ആയിരവും ആയിരുന്നു. 12
അവർ അത്യുച്ചത്തിൽ: അറുക്കപ്പെട്ട
കുഞ്ഞാടു ശക്തിയും ധനവും ജ്ഞാനവും
ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും
സ്തോത്രവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ എന്നു
പറഞ്ഞു. 13 സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും
ഭൂമിക്കു കീഴിലും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള
സകല സൃഷ്ടിയും അവയിലുള്ളതു
ഒക്കെയും: സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവനും കുഞ്ഞാടിനും

സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും
ബലവും എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ
എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. (aiōn
g165) 14 നാലു ജീവികളും: ആമേൻ എന്നു
പറഞ്ഞു; മൂപ്പന്മാർ വീണു നമസ്കരിച്ചു.

6 കുഞ്ഞാടു മുദ്രകളിൽ ഒന്നു
പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: നീ വരിക എന്നു നാലു
ജീവികളിൽ ഒന്നു ഇടി മുഴക്കംപോലെ
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 2 അപ്പോൾ
ഞാൻ ഒരു വെള്ളക്കുതിരയെ കണ്ടു;
അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ കയ്യിൽ
ഒരു വില്ലുണ്ടു; അവന്നു ഒരു കിരീടവും
ലഭിച്ചു; അവൻ ജയിക്കുന്നവനായും
ജയിപ്പാനായും പുറപ്പെട്ടു. 3 അവൻ രണ്ടാം
മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു രണ്ടാം
ജീവി പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 4 അപ്പോൾ
ചുവന്നതായ മറ്റൊരു കുതിര പുറപ്പെട്ടു;
അതിന്റെ പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവന്നു
മനുഷ്യർ അന്യോന്യം കൊല്ലുവാൻ
തക്കവണ്ണം ഭൂമിയിൽ നിന്നു സമാധാനം
എടുത്തുകളയേണ്ടതിന്നു അധികാരം
ലഭിച്ചു; ഒരു വലിയ വാളും അവന്നു
കിട്ടി. 5 മൂന്നാം മുദ്രപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ:
വരിക എന്നു മൂന്നാം ജീവി പറയുന്നതു
ഞാൻ കേട്ടു. അപ്പോൾ ഞാൻ ഒരു
കറുത്ത കുതിരയെ കണ്ടു; അതിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ ഒരു തുലാസു കയ്യിൽ
പിടിച്ചിരുന്നു. 6 ഒരു പണത്തിന്നു
ഒരിടങ്ങഴി കോതമ്പു; ഒരു പണത്തിന്നു
മൂന്നിടങ്ങഴി യവം; എന്നാൽ എണ്ണെക്കും
വീഞ്ഞിന്നും കേടു വരുത്തരുതു എന്നു
നാലു ജീവികളുടെയും നടുവിൽ നിന്നു
ഒരു ശബ്ദം ഞാൻ കേട്ടു. 7 നാലാം മുദ്ര
പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: വരിക എന്നു നാലാം ജീവി
പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 8 അപ്പോൾ
ഞാൻ മഞ്ഞനിറമുള്ളോരു കുതിരയെ
കണ്ടു; അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു
മരണം എന്നു പേർ; പാതാളം അവനെ
പിന്തുടർന്നു; അവർക്കു വാളുകൊണ്ടും
ക്ഷാമംകൊണ്ടും മഹാവ്യാധികൊണ്ടും
ഭൂമിയിലെ കാട്ടുമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടും
കൊന്നുകളവാൻ ഭൂമിയുടെ
കാലംശത്തിന്മേൽ അധികാരം ലഭിച്ചു.
(Hadēs g86) 9 അവൻ അഞ്ചാം മുദ്ര
പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ: ദൈവവചനം നിമിത്തവും
തങ്ങൾ പറഞ്ഞ സാക്ഷ്യം ഹേതുവായും
അറുക്കപ്പെട്ടവരുടെ ആത്മാക്കളെ
ഞാൻ യാഗപീഠത്തിങ്കീഴിൽ കണ്ടു; 10
വിശുദ്ധനും സത്യവാനും ആയ നാഥാ,
ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരോടു ഞങ്ങളുടെ
രക്തത്തെക്കുറിച്ചു നീ എത്രത്തോളം
ന്യായവിധിയും പ്രതികാരവും
നടത്താതെയിരിക്കും എന്നു അവർ
ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു. 11 അപ്പോൾ അവരിൽ
ഓരോരുത്തന്നും വെള്ളനിലയങ്കി
കൊടുത്തു; അവരെപ്പോലെ
കൊല്ലപ്പെടുവാനിരിക്കുന്ന
സഹഭൃത്യന്മാരും സഹോദരന്മാരും
വന്നുതികയുവോളം അല്പകാലം
കൂടെ സ്വസ്ഥമായി പാർക്കേണം
എന്നു അവർക്കു അരുളപ്പാടുണ്ടായി.
12 ആറാം മുദ്ര പൊട്ടിച്ചപ്പോൾ
വലിയോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായി; സൂര്യൻ
കരിമ്പടംപോലെ കറുത്തു; ചന്ദ്രൻ
മുഴുവനും രക്തതുല്യമായിത്തീർന്നു.
13 അത്തിവൃക്ഷം പെരുങ്കാറ്റുകൊണ്ടു
കുലുങ്ങീട്ടു കായി ഉതിർക്കുമ്പോലെ
ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങൾ ഭൂമിയിൽ
വീണു. 14 പുസ്തകച്ചുരുൾ ചുരുട്ടുംപോലെ
ആകാശം മാറിപ്പോയി; എല്ലാമലയും ദ്വീപും
സ്വസ്ഥാനത്തുനിന്നു ഇളകിപ്പോയി. 15
ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും മഹത്തുക്കളും
സഹസ്രാധിപന്മാരും ധനവാന്മാരും
ബലവാന്മാരും സകലദാസനും
സ്വതന്ത്രനും ഗുഹകളിലും മലപ്പാറകളിലും
ഒളിച്ചുകൊണ്ടു മലകളോടും പാറകളോടും;

16 ഞങ്ങളുടെ മേൽ വീഴുവിൻ;
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുഖം
കാണാതവണ്ണവും കുഞ്ഞാട്ടിന്റെ കോപം
തട്ടാതവണ്ണവും ഞങ്ങളെ മറെപ്പിൻ. 17
അവരുടെ മഹാകോപദിവസം വന്നു;
ആർക്കു നില്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു.

7 അതിന്റെശേഷം ഭൂമിമേലും കടലിന്മേലും
യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്മേലും കാറ്റു
ഊതാതിരിക്കേണ്ടതിന്നു നാലു ദൂതന്മാർ
ഭൂമിയിലെ നാലു കാറ്റും പിടിച്ചുകൊണ്ടു
ഭൂമിയുടെ നാലു കോണിലും നില്ക്കുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു. 2 മറ്റൊരു ദൂതൻ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയുമായി കിഴക്കുനിന്നു
കയറുന്നതും കണ്ടു. അവൻ ഭൂമിക്കും
സമുദ്രത്തിന്നും കേടുവരുത്തുവാൻ
അധികാരം ലഭിച്ച നാലു ദൂതന്മാരോടു:
3 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ ദാസന്മാരുടെ
നെറ്റിയിൽ ഞങ്ങൾ മുദ്രയിട്ടു
കഴിയുവോളം ഭൂമിക്കും സമൂദ്രത്തിന്നും
വൃക്ഷങ്ങൾക്കും കേടുവരുത്തരുതു
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 4
മുദ്രയേറ്റവരുടെ എണ്ണവും ഞാൻ
കേട്ടു; യിസ്രായേൽമക്കളുടെ സകല
ഗോത്രത്തിലും നിന്നു മുദ്രയേറ്റവർ
നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർ. 5
യെഹൂദാഗോത്രത്തിൽ മുദ്രയേറ്റവർ
പന്തീരായിരം; രൂബേൻ ഗോത്രത്തിൽ
പന്തീരായിരം; ഗാദ് ഗോത്രത്തിൽ
പന്തീരായിരം; 6 ആശേർഗോത്രത്തിൽ
പന്തീരായിരം; നപ്താലിഗോത്രത്തിൽ
പന്തീരായിരം; മനശ്ശെഗോത്രത്തിൽ
പന്തീരായിരം; 7 ശിമെയോൻ
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; ലേവി
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; യിസ്സാഖാർ
ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം; 8
സെബൂലോൻ ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
യോസേഫ് ഗോത്രത്തിൽ പന്തീരായിരം;
ബെന്യാമീൻ ഗോത്രത്തിൽ മുദ്രയേറ്റവർ
പന്തിരായിരം പേർ. 9 ഇതിന്റെ ശേഷം
സകല ജാതികളിലും ഗോത്രങ്ങളിലും
വംശങ്ങളിലും ഭാഷകളിലുംനിന്നു
ഉള്ളതായി ആർക്കും എണ്ണിക്കൂടാത്ത
ഒരു മഹാപുരുഷാരം വെള്ളനിലയങ്കി
ധരിച്ചു കയ്യിൽ കുരുത്തോലയുമായി
സിംഹാസനത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും
മുമ്പാകെ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 10 രക്ഷ എന്നുള്ളതു
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും
കുഞ്ഞാടിന്റെയും ദാനം എന്നു അവർ
അത്യുച്ചത്തിൽ ആർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. 11
സകലദൂതന്മാരും സിംഹാസനത്തിന്റെയും
മൂപ്പന്മാരുടെയും നാലു ജീവികളുടെയും
ചുറ്റും നിന്നു സിംഹാസനത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ കവിണ്ണു വീണു; ആമേൻ; 12
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നു എന്നെന്നേക്കും
സ്തുതിയും മഹത്വവും ജ്ഞാനവും
സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും
ബലവും; ആമേൻ എന്നു പറഞ്ഞു
ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു. (aiōn g165)
13 മൂപ്പന്മാരിൽ ഒരുത്തൻ എന്നോടു:
വെള്ളനിലയങ്കി ധരിച്ചിരിക്കുന്ന
ഇവർ ആർ? എവിടെ നിന്നു വന്നു
എന്നു ചോദിച്ചു. 14 യജമാനൻ
അറിയുമല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്നു
അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു: ഇവർ
മഹാകഷ്ടത്തിൽനിന്നു വന്നവർ;
കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ
അങ്കി അലക്കി വെളുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. 15
അതുകൊണ്ടു അവർ ദൈവത്തിന്റെ
സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ ഇരുന്നു
അവന്റെ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൽ അവനെ
ആരാധിക്കുന്നു; സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്നവൻ അവർക്കു കൂടാരം
ആയിരിക്കും. 16 ഇനി അവർക്കു
വിശക്കയില്ല ദാഹിക്കയും ഇല്ല; വെയിലും

യാതൊരു ചൂടും അവരുടെ മേൽ
തട്ടുകയുമില്ല. 17 സിംഹാസനത്തിന്റെ
മദ്ധ്യേ ഉള്ള കുഞ്ഞാടു അവരെ മേച്ചു
ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവുകളിലേക്കു
നടത്തുകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ
കണ്ണിൽനിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം
തുടെച്ചുകളകയും ചെയ്യും.

8 അവൻ ഏഴാം മുദ്രപൊട്ടിച്ചപ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഏകദേശം അര
മണിക്കൂറോളം മൗനത ഉണ്ടായി. 2
അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഏഴു
ദൂതന്മാർ നില്ക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു;
അവർക്കു ഏഴു കാഹളം ലഭിച്ചു. 3 മറ്റൊരു
ദൂതൻ ഒരു സ്വർണ്ണധൂപകലശവുമായി
വന്നു യാഗപീഠത്തിന്നരികെ
നിന്നു. സിംഹാസനത്തിൻ
മുമ്പിലുള്ള സ്വർണ്ണപീഠത്തിൻ
മേൽ സകലവിശുദ്ധന്മാരുടെയും
പ്രാർത്ഥനയോടു ചേർക്കേണ്ടതിന്നു
വളരെ ധൂപവർഗ്ഗം അവന്നു കൊടുത്തു. 4
ധൂപവർഗ്ഗത്തിന്റെ പുക വിശുദ്ധന്മാരുടെ
പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ദൂതന്റെ
കയ്യിൽനിന്നു ദൈവസന്നിധിയിലേക്കു
കയറി. 5 ദൂതൻ ധൂപകലശം
എടുത്തു യാഗപീഠത്തിലെ കനൽ
നിറെച്ചു ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു;
ഉടനെ ഇടിമുഴക്കവും നാദവും
മിന്നലും ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി. 6 ഏഴു
കാഹളമുള്ള ദൂതന്മാർ ഏഴുവരും
കാഹളം ഊതുവാൻ ഒരുങ്ങിനിന്നു. 7
ഒന്നാമത്തവൻ ഊതി; അപ്പോൾ രക്തം
കലർന്ന കല്മഴയും തീയും ഭൂമിമേൽ
ചൊരിഞ്ഞിട്ടു ഭൂമിയിൽ മൂന്നിലൊന്നു
വെന്തുപോയി; വൃക്ഷങ്ങളിൽ
മൂന്നിലൊന്നു വെന്തുപോയി; എല്ലാ
പച്ചപ്പുല്ലും വെന്തുപോയി. 8 രണ്ടാമത്തെ
ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ തീ കത്തുന്ന
വൻമലപോലെയൊന്നു സമുദ്രത്തിലേക്കു
എറിഞ്ഞിട്ടു കടലിൽ മൂന്നിലൊന്നു
രക്തമായിത്തീർന്നു. 9 സമുദ്രത്തിൽ
പ്രാണനുള്ള സൃഷ്ടികളിൽ മൂന്നിലൊന്നു
ചത്തുപോയി; കപ്പലുകളിലും മൂന്നിലൊന്നു
ചേതം വന്നു. 10 മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ
ഊതി; അപ്പോൾ ദീപംപോലെ ജ്വലിക്കുന്ന
ഒരു മഹാ നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു
വീണു; നദികളിൽ മൂന്നിലൊന്നിന്മേലും
നീരുറവുകളിന്മേലും ആയിരുന്നു
വീണതു. 11 ആ നക്ഷത്രത്തിന്നു
കാഞ്ഞിരം എന്നു പേർ; വെള്ളത്തിൽ
മൂന്നിലൊന്നു കാഞ്ഞിരംപോലെ
ആയി; വെള്ളം കൈപ്പായതിനാൽ
മനുഷ്യരിൽ പലരും മരിച്ചുപോയി. 12
നാലാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ
സൂര്യനിൽ മൂന്നിലൊന്നിനും ചന്ദ്രനിൽ
മൂന്നിലൊന്നിന്നും നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
മൂന്നിലൊന്നിന്നും ബാധ തട്ടി;
അവയിൽ മൂന്നിലൊന്നു ഇരുണ്ടുപോയി
രാവും പകലും മൂന്നിലൊന്നു
വെളിച്ചമില്ലാതെയായി. 13 അനന്തരം ഒരു
കഴുകു: ഇനി കാഹളം ഊതുവാനുള്ള മൂന്നു
ദൂതന്മാരുടെ കാഹളനാദം ഹേതുവായി
ഭൂവാസികൾക്കു കഷ്ടം, കഷ്ടം, കഷ്ടം
എന്നു ഉറക്കെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്നതു ഞാൻ
കാൺകയും കേൾക്കയും ചെയ്തു.

9 അഞ്ചാമത്തെ ദൂതൻ ഊതി; അപ്പോൾ
ഒരു നക്ഷത്രം ആകാശത്തുനിന്നു
ഭൂമിയിൽ വീണുകിടക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; അവന്നു അഗാധകൂപത്തിന്റെ
താക്കോൽ ലഭിച്ചു. (Abyssos g12) 2
അവൻ അഗാധകൂപം തുറന്നു;
ഉടനെ പെരുഞ്ചൂളയിലെ പുകപോലെ
കൂപത്തിൽനിന്നു പുകപൊങ്ങി;
കൂപത്തിന്റെ പുകയാൽ സൂര്യനും
ആകാശവും ഇരുണ്ടുപോയി. (Abyssos
g12) 3 പുകയിൽനിന്നു വെട്ടുക്കിളി

ഭൂമിയിൽ പുറപ്പെട്ടു അതിന്നു ഭൂമിയിലെ
തേളിന്നുള്ള ശക്തി ലഭിച്ചു. 4
നെറ്റിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ലാത്ത
മനുഷ്യർക്കല്ലാതെ ഭൂമിയിലെ പുല്ലിന്നും
പച്ചയായതൊന്നിന്നും യാതൊരു
വൃക്ഷത്തിന്നും കേടുവരുത്തരുതു
എന്നു അതിന്നു കല്പന ഉണ്ടായി. 5
അവരെ കൊല്ലുവാനല്ല, അഞ്ചുമാസം
ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനത്രേ അതിന്നു അധികാരം
ലഭിച്ചതു; അവരുടെ വേദന, തേൾ
മനുഷ്യനെ കുത്തുമ്പോൾ ഉള്ള
വേദനപോലെ തന്നേ. 6 ആ കാലത്തു
മനുഷ്യർ മരണം അന്വേഷിക്കും;
കാൺകയില്ലതാനും; മരിപ്പാൻ
കൊതിക്കും; മരണം അവരെ വിട്ടു
ഓടിപ്പോകും. 7 വെട്ടുക്കിളിയുടെ രൂപം
യുദ്ധത്തിന്നു ചമയിച്ച കുതിരെക്കു സമം;
തലയിൽ പൊൻകിരീടം ഉള്ളതുപോലെയും
മുഖം മാനുഷമുഖംപോലെയും
ആയിരുന്നു. 8 സ്ത്രീകളുടെ
മുടിപോലെ അതിന്നു മുടി ഉണ്ടു; പല്ലു
സിംഹത്തിന്റെ പല്ലുപോലെ ആയിരുന്നു.
9 ഇരിമ്പുകവചംപോലെ കവചം ഉണ്ടു;
ചിറകിന്റെ ഒച്ച പടെക്കു ഓടുന്ന അനേകം
കുതിരത്തേരുകളുടെ ഒച്ചപോലെ
ആയിരുന്നു. 10 തേളിന്നുള്ളതുപോലെ
വാലും വിഷമുള്ളും ഉണ്ടു; മനുഷ്യരെ
അഞ്ചുമാസം ഉപദ്രവിപ്പാൻ അതിന്നുള്ള
ശക്തി വാലിൽ ആയിരുന്നു. 11
അഗാധദൂതൻ അതിന്നു രാജാവായിരുന്നു;
അവന്നു എബ്രായഭാഷയിൽ അബദ്ദോൻ
എന്നും യവനഭാഷയിൽ അപ്പൊല്ലുവോൻ
എന്നും പേർ. (Abyssos g12) 12 കഷ്ടം
ഒന്നു കഴിഞ്ഞു; ഇനി രണ്ടു കഷ്ടം
പിന്നാലെ വരുന്നു. 13 ആറാമത്തെ ദൂതൻ
ഊതി; അപ്പോൾ ദൈവസന്നിധിയിലെ
സ്വർണ്ണ പീഠത്തിന്റെ കൊമ്പുകളിൽനിന്നു
ഒരു ശബ്ദം കാഹളമുള്ള ആറാം
ദൂതനോടു: 14 യുഫ്രാത്തേസ് എന്ന
മഹാനദീതീരത്തു ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന
നാലു ദൂതന്മാരെയും അഴിച്ചുവിടുക
എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു. 15
ഉടനെ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നിലൊന്നിനെ
കൊല്ലുവാൻ ഇന്ന ആണ്ടു, മാസം,
ദിവസം, നാഴികെക്കു ഒരുങ്ങിയിരുന്ന
നാലു ദൂതന്മാരെയും അഴിച്ചുവിട്ടു. 16
കുതിരപ്പടയുടെ സംഖ്യപതിനായിരം
മടങ്ങു ഇരുപതിനായിരം എന്നു ഞാൻ
കേട്ടു. 17 ഞാൻ കുതിരകളെയും
കുതിരപ്പുറത്തു ഇരിക്കുന്നവരെയും
ദർശനത്തിൽ കണ്ടതു എങ്ങനെ
എന്നാൽ: അവർക്കു തീനിറവും
രക്തനീലവും ഗന്ധകവർണ്ണവുമായ
കവചം ഉണ്ടായിരുന്നു; കുതിരകളുടെ തല
സിംഹങ്ങളുടെ തലപോലെ ആയിരുന്നു;
വായിൽ നിന്നു തീയും പുകയും ഗന്ധകവും
പുറപ്പെട്ടു. 18 വായിൽ നിന്നു പറപ്പെടുന്ന
തീ, പുക, ഗന്ധകം എന്നീ മൂന്നു
ബാധയാൽ മനുഷ്യരിൽ മൂന്നിലൊന്നു
മരിച്ചുപോയി. 19 കുതിരകളുടെ ശക്തി
വായിലും വാലിലും ആയിരുന്നു; വാലോ
സർപ്പത്തെപ്പോലെയും തലയുള്ളതും
ആയിരുന്നു; 20 ഇവയാലത്രേ കേടു
വരുത്തുന്നതു. ഈ ബാധകളാൽ
മരിച്ചുപോകാത്ത ശേഷം മനുഷ്യരോ
ദുർഭൂതങ്ങളെയും, കാണ്മാനും
കേൾപ്പാനും നടപ്പാനും വഹിയാത്ത
പൊന്നു, വെള്ളി, ചെമ്പു, കല്ലു, മരം
ഇവകൊണ്ടുള്ള ബിംബങ്ങളെയും
നമസ്കരിക്കാതവണ്ണം തങ്ങളുടെ
കൈപ്പണി വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല.
21 തങ്ങളുടെ കൊലപാതകം, ക്ഷുദ്രം,
ദുർന്നടപ്പു, മോഷണം എന്നിവ വിട്ടു
മാനസാന്തരപ്പെട്ടതുമില്ല.

10 ബലവാനായ മറ്റൊരു ദൂതൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നിറങ്ങുന്നതു

ഞാൻ കണ്ടു. അവൻ മേഘം ഉടുത്തും
തലയിൽ ആകാശവില്ലുധരിച്ചും
മുഖം സൂര്യനെപ്പോലെയും കാൽ
തീത്തൂണുപോലെയും ഉള്ളവൻ. 2 അവന്റെ
കയ്യിൽ തുറന്നോരു ചെറുപുസ്തകം
ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വലങ്കാൽ
സമുദ്രത്തിന്മേലും 3 ഇടങ്കാൽ ഭൂമിമേലും
വെച്ചു, സിംഹം അലറുംപോലെ
അത്യുച്ചത്തിൽ ആർത്തു; ആർത്തപ്പോൾ
ഏഴു ഇടിയും നാദം മുഴക്കി. 4 ഏഴു
ഇടി നാദം മുഴക്കിയപ്പോൾ ഞാൻ
എഴുതുവാൻ ഭാവിച്ചു; എന്നാൽ ഏഴു ഇടി
മുഴക്കിയതു എഴുതാതെ മുദ്രയിട്ടേക്ക
എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരുശബ്ദം
കേട്ടു. 5 സമുദ്രത്തിന്മേലും ഭൂമിമേലും
നില്ക്കുന്നവനായി ഞാൻ കണ്ട
ദൂതൻ വലങ്കൈ ആകാശത്തേക്കു
ഉയർത്തി: 6 ഇനി കാലം ഉണ്ടാകയില്ല;
ഏഴാമത്തെ ദൂതൻ കാഹളം
ഊതുവാനിരിക്കുന്ന നാദത്തിന്റെ
കാലത്തു ദൈവത്തിന്റെ മർമ്മം അവൻ
തന്റെ ദാസന്മാരായ പ്രവാചകന്മാർക്കു
അറിയിച്ചു കൊടുത്തതുപോലെ
നിവൃത്തിയാകുമെന്നു ആകാശവും
അതിലുള്ളതും (aiōn g165) 7 ഭൂമിയും
അതിലുള്ളതും സമുദ്രവും അതിലുള്ളതും
സൃഷ്ടിച്ചവനായി എന്നെന്നേക്കും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെച്ചൊല്ലി സത്യം
ചെയ്തു. 8 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
കേട്ട ശബ്ദം പിന്നെയും എന്നോടു
സംസാരിച്ചു: നീ ചെന്നു സമുദ്രത്തിന്മേലും
ഭൂമിമേലും നില്ക്കുന്ന ദൂതന്റെ കയ്യിൽ
തുറന്നിരിക്കുന്ന പുസ്തകം വാങ്ങുക
എന്നു കല്പിച്ചു. 9 ഞാൻ ദൂതന്റെ
അടുക്കൽ ചെന്നു ആ ചെറുപുസ്തകം
തരുവാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ എന്നോടു:
നീ ഇതു വാങ്ങി തിന്നുക; അതു
നിന്റെ വയറ്റിനെ കൈപ്പിക്കും എങ്കിലും
വായിൽ തേൻപോലെ മധുരിക്കും എന്നു
പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ ദൂതന്റെ കയ്യിൽ
നിന്നു ചെറുപുസ്തകം വാങ്ങിതിന്നു;
അതു എന്റെ വായിൽ തേൻപോലെ
മധുരമായിരുന്നു; തിന്നു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
എന്റെ വയറു കൈച്ചുപോയി. 11
അവൻ എന്നോടു: നീ ഇനിയും
അനേകം വംശങ്ങളെയും ജാതികളെയും
ഭാഷകളെയും രാജാക്കന്മാരെയും കുറിച്ചു
പ്രവചിക്കേണ്ടിവരും എന്നു പറഞ്ഞു.

11 പിന്നെ ദണ്ഡുപോലെയുള്ള ഒരു
കോൽ എന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടി കല്പന
ലഭിച്ചതു: നീ എഴുന്നേറ്റു ദൈവത്തിന്റെ
ആലയത്തെയും യാഗപീഠത്തെയും
അതിൽ നമസ്കരിക്കുന്നവരെയും
അളക്കുക. 2 ആലയത്തിന്നു പുറത്തുള്ള
പ്രാകാരം അളക്കാതെ വിട്ടേക്ക; അതു
ജാതികൾക്കു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു; അവർ
വിശുദ്ധനഗരത്തെ നാല്പത്തുരണ്ടു മാസം
ചവിട്ടും. 3 അന്നു ഞാൻ എന്റെ രണ്ടു
സാക്ഷികൾക്കും വരം നല്കും; അവർ രട്ട്
ഉടുത്തുകൊണ്ടു ആയിരത്തിരുനൂറ്ററുപതു
ദിവസം പ്രവചിക്കും. 4 അവർ ഭൂമിയുടെ
കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്ന
രണ്ടു ഒലീവ് വൃക്ഷവും രണ്ടു നിലവിളക്കും
ആകുന്നു. 5 ആരെങ്കിലും അവർക്കു
ദോഷം ചെയ്‌വാൻ ഇച്ഛിച്ചാൽ അവരുടെ
വായിൽ നിന്നു തീ പുറപ്പെട്ടു അവരുടെ
ശത്രുക്കളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും; അവർക്കു
ദോഷം വരുത്തുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ
ഇങ്ങനെ മരിക്കേണ്ടിവരും. 6 അവരുടെ
പ്രവചനകാലത്തു മഴപെയ്യാതവണ്ണം
ആകാശം അടെച്ചുകളവാൻ
അവർക്കു അധികാരം ഉണ്ടു.
വെള്ളത്തെ രക്തമാക്കുവാനും
ഇച്ഛിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും
സകലബാധകൊണ്ടും ഭൂമിയെ
ദണ്ഡിപ്പിപ്പാനും അധികാരം ഉണ്ടു. 7

അവർ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം തികെച്ചശേഷം
ആഴത്തിൽ നിന്നു കയറി വരുന്ന
മൃഗം അവരോടു പടവെട്ടി അവരെ
ജയിച്ചു കൊന്നുകളയും. (Abyssos g12) 8
അവരുടെ കർത്താവു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടതും
ആത്മികമായി സൊദോം എന്നും
മിസ്രയീം എന്നും പേരുള്ളതുമായ
മഹാനഗരത്തിന്റെ വീഥിയിൽ അവരുടെ
ശവം കിടക്കും. 9 സകലവംശക്കാരും
ഗോത്രക്കാരും ഭാഷക്കാരും ജാതിക്കാരും
അവരുടെ ശവം മൂന്നരദിവസം കാണും;
അവരുടെ ശവം കല്ലറയിൽ വെപ്പാൻ
സമ്മതിക്കയില്ല. 10 ഈ പ്രവാചകന്മാർ
ഇരുവരും ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ
ദണ്ഡിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു ഭൂവാസികൾ അവർ
നിമിത്തം സന്തോഷിച്ചു ആനന്ദിക്കയും
അന്യോന്യം സമ്മാനം കൊടുത്തയക്കയും
ചെയ്യും. 11 മൂന്നര ദിവസം കഴിഞ്ഞശേഷം
ദൈവത്തിൽനിന്നു ജീവശ്വാസം
അവരിൽ വന്നു അവർ കാൽ
ഊന്നിനിന്നു — അവരെ കണ്ടവർ
ഭയപരവശരായിത്തീർന്നു — 12 ഇവിടെ
കയറിവരുവിൻ എന്നു സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു
ഒരു മഹാശബ്ദം പറയുന്നതു കേട്ടു,
അവർ മേഘത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു
കയറി; അവരുടെ ശത്രുക്കൾ അവരെ
നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. 13 ആ
നാഴികയിൽ വലിയോരു ഭൂകമ്പം
ഉണ്ടായി; നഗരത്തിൽ പത്തിലൊന്നു
ഇടിഞ്ഞുവീണു; ഭൂകമ്പത്തിൽ ഏഴായിരം
പേർ മരിച്ചുപോയി; ശേഷിച്ചവർ
ഭയപരവശരായി സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവത്തിന്നു മഹത്വം കൊടുത്തു. 14
രണ്ടാമത്തെ കഷ്ടം കഴിഞ്ഞു; മൂന്നാമത്തെ
കഷ്ടം വേഗം വരുന്നു. 15 ഏഴാമത്തെ
ദൂതൻ ഊതിയപ്പോൾ: ലോകരാജത്വം
നമ്മുടെ കർത്താവിന്നും അവന്റെ
ക്രിസ്തുവിന്നും ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു;
അവൻ എന്നെന്നേക്കും വാഴും എന്നു
സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാഘോഷം
ഉണ്ടായി. (aiōn g165) 16 ദൈവസന്നിധിയിൽ
സിംഹാസനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന
ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും
കവിണ്ണുവീണു ദൈവത്തെ നമസ്കരിച്ചു
പറഞ്ഞതു: 17 സർവ്വശക്തിയുള്ള
കർത്താവായ ദൈവമേ, ഇരിക്കുന്നവനും
ഇരുന്നവനുമായുള്ളോവേ, നീ മഹാശക്തി
ധരിച്ചു വാഴുകയാൽ ഞങ്ങൾ നിന്നെ
സ്തുതിക്കുന്നു. 18 ജാതികൾ കോപിച്ചു:
നിന്റെ കോപവും വന്നു: മരിച്ചവരെ
ന്യായം വിധിപ്പാനും നിന്റെ ദാസന്മാരായ
പ്രവാചകന്മാർക്കും വിശുദ്ധന്മാർക്കും
ചെറിയവരും വലിയവരുമായി നിന്റെ
ഭക്തന്മാർക്കും പ്രതിഫലം കൊടുപ്പാനും
ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിപ്പാനും
ഉള്ള കാലവും വന്നു. 19 അപ്പോൾ
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ദൈവാലയം തുറന്നു,
അവന്റെ നിയമപ്പെട്ടകം അവന്റെ
ആലയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി; മിന്നലും
നാദവും ഇടിമുഴക്കവും ഭൂകമ്പവും വലിയ
കന്മഴയും ഉണ്ടായി.

12 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വലിയൊരു അടയാളം
കാണായി: സൂര്യനെ അണിഞ്ഞോരു
സ്ത്രീ; അവളുടെ കാൽക്കീഴ് ചന്ദ്രനും
അവളുടെ തലയിൽ പന്ത്രണ്ടു
നക്ഷത്രംകൊണ്ടുള്ള കിരീടവും
ഉണ്ടായിരുന്നു. 2 അവൾ ഗർഭിണിയായി
നോവുകിട്ടി വേദനപ്പെട്ടു നിലവിളിച്ചു.
3 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മറ്റൊരു അടയാളം
കാണായി: ഏഴു തലയും പത്തു
കൊമ്പും തലയിൽ ഏഴു രാജമുടിയുമായി
തീനിറമുള്ളോരു മഹാസർപ്പം. 4 അതിന്റെ
വാൽ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ
മൂന്നിലൊന്നിനെ വലിച്ചുകൂട്ടി
ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞു.
പ്രസവിപ്പാറായ സ്ത്രീ പ്രസവിച്ച

ഉടനെ കുട്ടിയെ തിന്നുകളവാൻ
മഹാസർപ്പം അവളുടെ മുമ്പിൽ
നിന്നു. 5 അവൾ സകലജാതികളെയും
ഇരിമ്പുകോൽകൊണ്ടു മേയ്പാനുള്ളോരു
ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു; കുട്ടി
ദൈവത്തിന്റെ അടുക്കലേക്കും
അവന്റെ സിംഹാസനത്തിലേക്കും
പെട്ടെന്നു എടുക്കപ്പെട്ടു. 6 സ്ത്രീ
മരുഭൂമിയിലേക്കു ഓടിപ്പോയി; അവിടെ
അവളെ ആയിരത്തിരുനൂറ്ററുപതു
ദിവസം പോറ്റേണ്ടതിന്നു ദൈവം
ഒരുക്കിയോരു സ്ഥലം അവൾക്കുണ്ടു. 7
പിന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധം ഉണ്ടായി;
മീഖായേലും അവന്റെ ദൂതന്മാരും
മഹാസർപ്പത്തോടു പടവെട്ടി; തന്റെ
ദൂതന്മാരുമായി മഹാസർപ്പവും പടവെട്ടി
ജയിച്ചില്ലതാനും. 8 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ
സ്ഥലം പിന്നെ കണ്ടതുമില്ല. 9 ഭൂതലത്തെ
മുഴുവൻ തെറ്റിച്ചുകളയുന്ന പിശാചും
സാത്താനും എന്ന മഹാസർപ്പമായ പഴയ
പാമ്പിനെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു;
അവന്റെ ദൂതന്മാരെയും അവനോടു
കൂടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. 10 അപ്പോൾ
ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു മഹാശബ്ദം
പറഞ്ഞുകേട്ടതു: ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ
ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷയും ശക്തിയും
രാജ്യവും അവന്റെ ക്രിസ്തുവിന്റെ
ആധിപത്യവും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു;
നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരെ രാപ്പകൽ
ദൈവ സന്നിധിയിൽ കുറ്റം ചുമത്തുന്ന
അപവാദിയെ തള്ളിയിട്ടുകളഞ്ഞുവല്ലോ.
11 അവർ അവനെ കുഞ്ഞാടിന്റെ
രക്തം ഹേതുവായിട്ടും തങ്ങളുടെ
സാക്ഷ്യവചനം ഹേതുവായിട്ടും ജയിച്ചു;
മരണപര്യന്തം തങ്ങളുടെ പ്രാണനെ
സ്നേഹിച്ചതുമില്ല. 12 ആകയാൽ സ്വർഗ്ഗവും
അതിൽ വസിക്കുന്നവരുമായുള്ളോരേ,
ആനന്ദിപ്പിൻ; ഭൂമിക്കും സമുദ്രത്തിനും
അയ്യോ കഷ്ടം; പിശാചു തനിക്കു
അല്പകാലമേയുള്ളു എന്നു അറിഞ്ഞു
മഹാക്രോധത്തോടെ നിങ്ങളുടെ
അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു. 13
തന്നെ ഭൂമിയിലേക്കു തള്ളിക്കളഞ്ഞു
എന്നു മഹാസർപ്പം കണ്ടിട്ടു
ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചസ്ത്രീയെ
ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. 14 അപ്പോൾ സ്ത്രീക്കു
മരുഭൂമിയിൽ തന്റെ സ്ഥലത്തേക്കു
പറന്നുപോകേണ്ടതിന്നു വലിയ
കഴുകിന്റെ രണ്ടു ചിറകു ലഭിച്ചു;
അവിടെ അവളെ സർപ്പത്തോടു
അകലെ ഒരുകാലവും ഇരുകാലവും
അരക്കാലവും പോറ്റി രക്ഷിച്ചു. 15
സർപ്പം സ്ത്രീയെ ഒഴുക്കിക്കളയേണ്ടതിന്നു
അവളുടെ പിന്നാലെ തന്റെ വായിൽ
നിന്നു നദിപോലെ വെള്ളം ചാടിച്ചു.
16 എന്നാൽ ഭൂമി സ്ത്രീക്കു
തുണനിന്നു; മഹാസർപ്പം വായിൽനിന്നു
ചാടിച്ച നദിയെ ഭൂമി വായ്തുറന്നു
വിഴുങ്ങിക്കളഞ്ഞു. 17 മഹാസർപ്പം
സ്ത്രീയോടു കോപിച്ചു, ദൈവകല്പന
പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ
സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി അവളുടെ
സന്തതിയിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ കടല്പുറത്തെ
മണലിന്മേൽ നിന്നു.

13 അപ്പോൾ പത്തുകൊമ്പും ഏഴു
തലയും കൊമ്പുകളിൽ പത്തു
രാജമുടിയും തലയിൽ ദൂഷണനാമങ്ങളും
ഉള്ളോരു മൃഗം സമുദ്രത്തിൽ നിന്നു
കയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 2 ഞാൻ കണ്ട
മൃഗം പുള്ളിപ്പുലിക്കു സദൃശവും അതിന്റെ
കാൽ കരടിയുടെ കാൽപോലെയും
വായ് സിംഹത്തിന്റെ വായ്പോലെയും
ആയിരുന്നു. അതിന്നു മഹാസർപ്പം
തന്റെ ശക്തിയും സിംഹാസനവും
വലിയ അധികാരവും കൊടുത്തു. 3

അതിന്റെ തലകളിൽ ഒന്നു മരണകരമായ
മുറിവേറ്റതുപോലെ ഞാൻ കണ്ടു;
അതിന്റെ മരണകരമായ മുറിവു
പൊറുത്തുപോയി; സർവ്വഭൂമിയും
മൃഗത്തെ കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു. 4 മൃഗത്തിന്നു
അധികാരം കൊടുത്തതുകൊണ്ടു
അവർ മഹാസർപ്പത്തെ നമസ്കരിച്ചു:
മൃഗത്തോടു തുല്യൻ ആർ? അതിനോടു
പൊരുവാൻ ആർക്കു കഴിയും എന്നു
പറഞ്ഞു മൃഗത്തെയും നമസ്കരിച്ചു. 5
വമ്പും ദൂഷണവും സംസാരിക്കുന്ന വായ്
അതിന്നു ലഭിച്ചു; നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം
പ്രവർത്തിപ്പാൻ അധികാരവും ലഭിച്ചു.
6 അതു ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെയും
അവന്റെ കൂടാരത്തെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
വസിക്കുന്നവരെയും ദുഷിപ്പാൻ
ദൈവദൂഷണത്തിന്നായി വായ്തുറന്നു.
7 വിശുദ്ധന്മാരോടു യുദ്ധം ചെയ്തു
അവരെ ജയിപ്പാനും അതിന്നു അധികാരം
ലഭിച്ചു; സകല ഗോത്രത്തിന്മേലും
വംശത്തിന്മേലും ഭാഷമേലും
ജാതിമേലും അധികാരവും ലഭിച്ചു. 8
ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ അറുക്കപ്പെട്ട
കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ
പേർ എഴുതീട്ടില്ലാത്ത ഭൂവാസികൾ
ഒക്കെയും അതിനെ നമസ്കരിക്കും.
9 ചെവിയുള്ളവൻ കേൾക്കട്ടെ. 10
അടിമയാക്കി കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ
അടിമയായിപ്പോകും; വാൾകൊണ്ടു
കൊല്ലുന്നവൻ വാളാൽ മരിക്കേണ്ടിവരും;
ഇവിടെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹിഷ്ണതയും
വിശ്വാസവും കൊണ്ടു ആവശ്യം.
11 മറ്റൊരു മൃഗം ഭൂമിയിൽ നിന്നു
കയറുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; അതിന്നു
കുഞ്ഞാടിന്നുള്ളതുപോലെ രണ്ടു
കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു; അതു മഹാസർപ്പം
എന്നപോലെ സംസാരിച്ചു. 12
അതു ഒന്നാമത്തെ മൃഗത്തിന്റെ
മുമ്പാകെ അതിന്റെ അധികാരം
എല്ലാം നടത്തി ഭൂമിയെയും അതിൽ
വസിക്കുന്നവരെയും മരണകരമായ
മുറിവു പൊറുത്തുപോയ ഒന്നാം
മൃഗത്തെ നമസ്കരിക്കുമാറാക്കുന്നു.
13 അതു മനുഷ്യർ കാൺകെ
ആകാശത്തുനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു തീ
ഇറങ്ങുമാറു വലിയ അടയാളങ്ങൾ
പ്രവൃത്തിക്കയും 14 മൃഗത്തിന്റെ
മുമ്പിൽ പ്രവൃത്തിപ്പാൻ തനിക്കു
ബലം കിട്ടിയ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ടു
ഭൂവാസികളെ തെറ്റിക്കുകയും വാളാൽ
മുറിവേറ്റിട്ടും ജീവിച്ച മൃഗത്തിന്നു പ്രതിമ
ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോടു പറകയും
ചെയ്യുന്നു. 15 മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ
സംസാരിക്കേണ്ടതിന്നും മൃഗത്തിന്റെ
പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കാത്തവരെ
ഒക്കെയും കൊല്ലിക്കേണ്ടതിന്നു
മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമെക്കു ആത്മാവിനെ
കൊടുപ്പാൻ അതിന്നു ബലം ലഭിച്ചു.
16 അതു ചെറിയവരും വലിയവരും
സമ്പന്നന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും സ്വതന്ത്രന്മാരും
ദാസന്മാരുമായ എല്ലാവർക്കും
വലങ്കൈമേലോ നെറ്റിയിലോ മുദ്ര
കിട്ടുമാറും 17 മൃഗത്തിന്റെ പേരോ പേരിന്റെ
സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയുള്ളവനല്ലാതെ
വാങ്ങുകയോ വില്ക്കുകയോ ചെയ്‌വാൻ
വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു. 18
ഇവിടെ ജ്ഞാനംകൊണ്ടു ആവശ്യം.
ബുദ്ധിയുള്ളവൻ മൃഗത്തിന്റെ സംഖ്യ
ഗണിക്കട്ടെ: അതു ഒരു മനുഷ്യന്റെ
സംഖ്യയത്രെ. അതിന്റെ സംഖ്യ
അറുനൂറ്ററുപത്താറു.

14 പിന്നെ ഞാൻ സീയോൻമലയിൽ
കുഞ്ഞാടും അവനോടുകൂടെ
നെറ്റിയിൽ അവന്റെ നാമവും
പിതാവിന്റെ നാമവും എഴുതിയിരിക്കുന്ന
നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേരും

നില്ക്കുന്നതു കണ്ടു. 2
പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും
വലിയോരു ഇടിമുഴക്കംപോലെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു ഘോഷം കേട്ടു;
ഞാൻ കേട്ട ഘോഷം വൈണികന്മാർ
വീണമീട്ടുന്നതുപോലെ ആയിരുന്നു.
3 അവർ സിംഹാസനത്തിന്നും നാലു
ജീവികൾക്കും മൂപ്പന്മാർക്കും മുമ്പാകെ
ഒരു പുതിയ പാട്ടുപാടി; ഭൂമിയിൽ
നിന്നു വിലെക്കു വാങ്ങിയിരുന്ന
നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരം പേർക്കല്ലാതെ
ആർക്കും ആ പാട്ടു പഠിപ്പാൻ
കഴിഞ്ഞില്ല. 4 അവർ കന്യകമാരാകയാൽ
സ്ത്രീകളോടുകൂടെ മാലിന്യപ്പെടാത്തവർ.
കുഞ്ഞാടുപോകുന്നേടത്തൊക്കെയും
അവർ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു;
അവരെ ദൈവത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും
ആദ്യഫലമായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു
വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു. 5 ഭോഷ്കു
അവരുടെ വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല;
അവർ കളങ്കമില്ലാത്തവർ തന്നേ.
6 വേറൊരു ദൂതൻ ആകാശമദ്ധ്യേ
പറക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു; ഭൂവാസികളായ
സകലജാതിയും ഗോത്രവും ഭാഷയും
വംശവും ആയവരോടു അറിയിപ്പാൻ
അവന്റെ പക്കൽ ഒരു നിത്യസുവിശേഷം
ഉണ്ടായിരുന്നു. (aiōnios g166) 7 ദൈവത്തെ
ഭയപ്പെട്ടു അവന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ;
അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക
വന്നിരിക്കുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും
സമുദ്രവും നീരുറവകളും ഉണ്ടാക്കിയവനെ
നമസ്കരിപ്പിൻ എന്നു അവൻ
അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. 8
രണ്ടാമതു വേറൊരു ദൂതൻ പിൻചെന്നു:
വീണുപോയി; തന്റെ ദുർന്നടപ്പിന്റെ
ക്രോധമദ്യം സകലജാതികളെയും
കുടിപ്പിച്ച മഹതിയാം ബാബിലോൻ
വീണുപോയി എന്നു പറഞ്ഞു. 9
മൂന്നാമതു വേറൊരു ദൂതൻ അവരുടെ
പിന്നാലെ വന്നു അത്യുച്ചത്തിൽ
പറഞ്ഞതു: മൃഗത്തെയും അതിന്റെ
പ്രതിമയെയും നമസ്കരിച്ചു നെറ്റിയിലോ
കൈമേലോ മുദ്ര ഏല്ക്കുന്നവൻ 10
ദൈവകോപത്തിന്റെ പാത്രത്തിൽ
കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന
ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും;
വിശുദ്ധദൂതന്മാർക്കും കുഞ്ഞാടിന്നും
മുമ്പാകെ അഗ്നിഗന്ധകങ്ങളിൽ
ദണ്ഡനം അനുഭവിക്കും. 11 അവരുടെ
ദണ്ഡനത്തിന്റെ പുക എന്നെന്നേക്കും
പൊങ്ങും; മൃഗത്തെയും അതിന്റെ
പ്രതിമയെയും നമസ്കരിക്കുന്നവർക്കും
അതിന്റെ പേരിന്റെ മുദ്ര ഏല്ക്കുന്ന
ഏവന്നും രാവും പകലും ഒരു സ്വസ്ഥതയും
ഉണ്ടാകയില്ല. (aiōn g165) 12 ദൈവകല്പനയും
യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും
കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ
സഹിഷ്ണതകൊണ്ടു ഇവിടെ ആവശ്യം.
13 ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഒരു
ശബ്ദംകേട്ടു; അതു പറഞ്ഞതു: എഴുതുക:
ഇന്നുമുതൽ കർത്താവിൽ മരിക്കുന്ന
മൃതന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ; അതേ, അവർ
തങ്ങളുടെ പ്രയത്നങ്ങളിൽ നിന്നു
വിശ്രമിക്കേണ്ടതാകുന്നു; അവരുടെ
പ്രവൃത്തി അവരെ പിന്തുടരുന്നു എന്നു
ആത്മാവു പറയുന്നു. 14 പിന്നെ ഞാൻ
വെളുത്തോരു മേഘവും മേഘത്തിന്മേൽ
മനുഷ്യപുത്രന്നു സദൃശനായ ഒരുത്തൻ
തലയിൽ പൊൻകിരീടവും കയ്യിൽ
മൂർച്ചയുള്ള അരിവാളുമായി ഇരിക്കുന്നതും
കണ്ടു. 15 മറ്റൊരു ദൂതൻ ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു, മേഘത്തിന്മേൽ
ഇരിക്കുന്നവനോടു: കൊയ്ത്തിന്നു
സമയം വന്നതുകൊണ്ടു നിന്റെ
അരിവാൾ അയച്ചു കൊയ്ക; ഭൂമിയിലെ
വിളവു വിളഞ്ഞുണങ്ങിയിരിക്കുന്നു

എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
16 മേഘത്തിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവൻ
അരിവാൾ ഭൂമിയിലേക്കു എറിഞ്ഞു
ഭൂമിയിൽ കൊയ്ത്തു നടന്നു. 17
മറ്റൊരു ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ആലയത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു; അവൻ
മൂർച്ചയുള്ളോരു കോങ്കത്തി പിടിച്ചിരുന്നു.
18 തീയുടെമേൽ അധികാരമുള്ള വേറൊരു
ദൂതൻ യാഗപീഠത്തിങ്കൽ നിന്നു
പുറപ്പെട്ടു, മൂർച്ചയുള്ള കോങ്കത്തി
പിടിച്ചിരുന്നവനോടു: ഭൂമിയിലെ
മുന്തിരിങ്ങ പഴുത്തിരിക്കയാൽ നിന്റെ
മൂർച്ചയുള്ള കോങ്കത്തി അയച്ചു
മുന്തിരിവള്ളിയുടെ കുല അറുക്കുക
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.
19 ദൂതൻ കോങ്കത്തി ഭൂമിയിലേക്കു
എറിഞ്ഞു, ഭൂമിയിലെ മുന്തിരിക്കുല
അറുത്തു, ദൈവകോപത്തിന്റെ വലിയ
ചക്കിൽ ഇട്ടു. 20 ചക്കു നഗരത്തിന്നു
പുറത്തുവെച്ചു മെതിച്ചു; ചക്കിൽനിന്നു
രക്തം കുതിരകളുടെ കടിവാളങ്ങളോളം
പൊങ്ങി ഇരുനൂറു നാഴിക ദൂരത്തോളം
ഒഴുകി.

15 ഞാൻ വലുതും അത്ഭുതവുമായ
മറ്റൊരു അടയാളം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
കണ്ടു; ഒടുക്കത്തെ ഏഴു ബാധയുമുള്ള
ഏഴു ദൂതന്മാരെ തന്നേ; അതോടുകൂടെ
ദൈവക്രോധം തീർന്നു. 2 തീ
കലർന്ന പളുങ്കുകടൽപോലെ ഒന്നും
മൃഗത്തോടും അതിന്റെ പ്രതിമയോടും
പേരിന്റെ സംഖ്യയോടും ജയിച്ചവർ
ദൈവത്തിന്റെ വീണകൾ പിടിച്ചുംകൊണ്ടു
പളുങ്കുകടലിന്നരികെ നില്ക്കുന്നതും
ഞാൻ കണ്ടു. 3 അവർ ദൈവത്തിന്റെ
ദാസനായ മോശെയുടെ പാട്ടും
കുഞ്ഞാടിന്റെ പാട്ടും പാടി ചൊല്ലിയതു:
സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ
കർത്താവേ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വലുതും
അത്ഭുതവുമായവ; സർവ്വജാതികളുടെയും
രാജാവേ, നിന്റെ വഴികൾ നീതിയും
സത്യവുമുള്ളവ. 4 കർത്താവേ, ആർ
നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും
മഹത്വപ്പെടുത്താതെയും ഇരിക്കും?
നീയല്ലോ ഏകപരിശുദ്ധൻ; നിന്റെ
ന്യായവിധികൾ വിളങ്ങിവന്നതിനാൽ
സകല ജാതികളും വന്നു തിരുസന്നിധിയിൽ
നമസ്കരിക്കും. 5 ഇതിന്റെ ശേഷം
സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സാക്ഷ്യകൂടാരമായ
ദൈവാലയം തുറന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 6 ഏഴു ബാധയുള്ള ഏഴു
ദൂതന്മാരും ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായുള്ള
ശണവസ്ത്രം ധരിച്ചും മാറത്തു പൊൻകച്ച
കെട്ടിയുംകൊണ്ടു ദൈവാലയത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടുവന്നു. 7 അപ്പോൾ
നാലു ജീവികളിൽ ഒന്നു എന്നെന്നേക്കും
ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ ക്രോധം
നിറഞ്ഞ ഏഴു പൊൻകലശം ആ ഏഴു
ദൂതന്മാർക്കു കൊടുത്തു. (aiōn g165) 8
ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സും ശക്തിയും
ഹേതുവായിട്ടു ദൈവാലയം പുകകൊണ്ടു
നിറഞ്ഞു; ഏഴു ദൂതന്മാരുടെ ബാധ ഏഴും
കഴിയുവോളം ദൈവാലയത്തിൽ കടപ്പാൻ
ആർക്കും കഴിഞ്ഞില്ല.

16 നിങ്ങൾ പോയി ക്രോധകലശം ഏഴും
ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചുകളവിൻ എന്നു ഒരു
മഹാ ശബ്ദം ദൈവാലയത്തിൽനിന്നു
ഏഴു ദൂതന്മാരോടും പറയുന്നതു ഞാൻ
കേട്ടു. 2 ഒന്നാമത്തവൻ പോയി തന്റെ
കലശം ഭൂമിയിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ
മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ളവരും അതിന്റെ
പ്രതിമയെ നമസ്കരിക്കുന്നവരുമായ
മനുഷ്യർക്കു വല്ലാത്ത ദുർവ്രണം
ഉണ്ടായി. 3 രണ്ടാമത്തവൻ തന്റെ കലശം
സമുദ്രത്തിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതു
മരിച്ചവന്റെ രക്തംപോലെ ആയിത്തീർന്നു;
സമുദ്രത്തിലെ ജീവജന്തു ഒക്കെയും

ചത്തുപോയി. 4 മൂന്നാമത്തെ ദൂതൻ
തന്റെ കലശം നദികളിലും നീരുറവുകളിലും
ഒഴിച്ചു, അവ രക്തമായിത്തീർന്നു. 5
അപ്പോൾ ജലാധിപതിയായ ദൂതൻ
ഇവ്വണ്ണം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു:
ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായി
പരിശുദ്ധനായുള്ളോവേ, നീ ഇങ്ങനെ
ന്യായം വിധിച്ചതുകൊണ്ടു നീതിമാൻ
ആകുന്നു. 6 വിശുദ്ധന്മാരുടെയും
പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം അവർ
ചിന്നിച്ചതുകൊണ്ടു നീ അവർക്കു
രക്തം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതിന്നു
അവർ യോഗ്യർ തന്നേ. 7 അവ്വണ്ണം
യാഗപീഠവും: അതേ, സർവ്വശക്തിയുള്ള
ദൈവമായ കർത്താവേ, നിന്റെ
ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ
എന്നു പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു.
8 നാലാമത്തവൻ തന്റെ കലശം
സൂര്യനിൽ ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ തീകൊണ്ടു
മനുഷ്യരെ ചുടുവാൻ തക്കവണ്ണം
അതിന്നു അധികാരം ലഭിച്ചു. 9 മനുഷ്യർ
അത്യുഷ്ണത്താൽ വെന്തുപോയി;
ഈ ബാധകളുടെമേൽ അധികാരമുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെ ദുഷിച്ചതല്ലാതെ
അവന്നു മഹത്വം കൊടുപ്പാൻ
തക്കവണ്ണം മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല. 10
അഞ്ചാമത്തവൻ തന്റെ കലശം
മൃഗത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിന്മേൽ
ഒഴിച്ചു; അപ്പോൾ അതിന്റെ രാജ്യം
ഇരുണ്ടുപോയി. 11 അവർ കഷ്ടതനിമിത്തം
നാവു കടിച്ചുംകൊണ്ടു കഷ്ടങ്ങളും
വ്രണങ്ങളും ഹേതുവാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ
ദൈവത്തെ ദുഷിച്ചതല്ലാതെ തങ്ങളുടെ
പ്രവൃത്തികളെ വിട്ടു മാനസാന്തരപ്പെട്ടില്ല.
12 ആറാമത്തവൻ തന്റെ കലശം
യൂഫ്രാത്തേസ് എന്ന മഹാനദിയിൽ ഒഴിച്ചു:
കിഴക്കു നിന്നു വരുന്ന രാജാക്കന്മാർക്കു
വഴി ഒരുങ്ങേണ്ടതിന്നു അതിലെ വെള്ളം
വറ്റിപ്പോയി. 13 മഹാസർപ്പത്തിന്റെ
വായിൽ നിന്നും മൃഗത്തിന്റെ
വായിൽ നിന്നും കള്ളപ്രവാചകന്റെ
വായിൽനിന്നും തവളയെപ്പോലെ മൂന്നു
അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു. 14 ഇവ സർവ്വഭൂതലത്തിലും
ഉള്ള രാജാക്കന്മാരെ സർവ്വശക്തനായ
ദൈവത്തിന്റെ മഹാദിവസത്തിലെ
യുദ്ധത്തിന്നു കൂട്ടിച്ചേർപ്പാൻ
അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടു
അവരുടെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന
ഭൂതാത്മാക്കൾ തന്നേ.— 15
ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരും;
തന്റെ ലജ്ജകാണുമാറു നഗ്നനായി
നടക്കാതിരിപ്പാൻ തന്റെ ഉടുപ്പു
സൂക്ഷിച്ചും ജാഗരിച്ചും കൊള്ളുന്നവൻ
ഭാഗ്യവാൻ.— 16 അവ അവരെ
എബ്രായഭാഷയിൽ ഹർമ്മഗെദ്ദോൻ
എന്നു പേരുള്ള സ്ഥലത്തിൽ
കൂട്ടിച്ചേർത്തു. 17 ഏഴാമത്തവൻ
തന്റെ കലശം ആകാശത്തിൽ ഒഴിച്ചു;
അപ്പോൾ: സംഭവിച്ചുതീർന്നു എന്നു
ഒരു മഹാശബ്ദം ദൈവലായത്തിലെ
സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വന്നു. 18
മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും വലിയ
ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി; ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ
ഉണ്ടായതുമുതൽ അതുപോലെ അത്ര
വലുതായോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. 19
മഹാനഗരം മൂന്നംശമായി പിരിഞ്ഞു;
ജാതികളുടെ പട്ടണങ്ങളും വീണു പോയി;
ദൈവകോപത്തിന്റെ ക്രോധമദ്യമുള്ള
പാത്രം മഹാബാബിലോന്നു
കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ
ദൈവസന്നിധിയിൽ ഓർത്തു. 20
സകലദ്വീപും ഓടിപ്പോയി; മലകൾ
കാണ്മാനില്ലാതെയായി. 21 താലന്തോളം
ഘനമുള്ള കല്ലായി വലിയ കന്മഴ
ആകാശത്തു നിന്നു മനുഷ്യരുടെ

മേൽ പെയ്തു; കന്മഴയുടെ ബാധ
ഏറ്റവും വലുതാകകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ആ
ബാധനിമിത്തം ദൈവത്തെ ദുഷിച്ചു.

17 പിന്നെ ഏഴു കലശമുള്ള ഏഴു
ദൂതന്മാരിൽ ഒരുവൻ വന്നു
എന്നോടു സംസാരിച്ചു: വരിക, ഭൂമിയിലെ
രാജാക്കന്മാരോടു വേശ്യാവൃത്തി ചെയ്തു
തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ മദ്യത്താൽ
2 ഭൂവാസികളെ മത്തരാക്കിയവളായി
പെരുവെള്ളത്തിന്മീതെ ഇരിക്കുന്ന
മഹാവേശ്യയുടെ ന്യായവിധി ഞാൻ
കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു.
3 അവൻ എന്നെ ആത്മാവിൽ
മരുഭൂമിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി.
അപ്പോൾ ഏഴു തലയും പത്തു കൊമ്പും
ഉള്ളതായി ദൂഷണനാമങ്ങൾ നിറഞ്ഞു
കടുഞ്ചുവപ്പുള്ളോരു മൃഗത്തിന്മേൽ ഒരു
സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. 4
ആ സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും കടുഞ്ചുവപ്പു
നിറവും ഉള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു പൊന്നും
രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവളായി
തന്റെ വേശ്യവൃത്തിയുടെ മ്ലേച്ഛതയും
അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ സ്വർണ്ണപാനപാത്രം
കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. 5 മർമ്മം: മഹതിയാം
ബാബിലോൻ; വേശ്യമാരുടെയും
മ്ലേച്ഛതകളുടെയും മാതാവു എന്നൊരു
പേർ അവളുടെ നെറ്റിയിൽ എഴുതീട്ടുണ്ടു. 6
വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തവും യേശുവിന്റെ
സാക്ഷികളുടെ രക്തവും കുടിച്ചു
സ്ത്രീ മത്തയായിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; അവളെ കണ്ടിട്ടു അത്യന്തം
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. 7 ദൂതൻ എന്നോടു
പറഞ്ഞതു: നീ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നതു
എന്തു? ഈ സ്ത്രീയുടെയും ഏഴു
തലയും പത്തു കൊമ്പും ഉള്ളതായി
അവളെ ചുമക്കുന്ന മൃഗത്തിന്റെയും
മർമ്മം ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. 8 നീ
കണ്ട മൃഗമോ ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇപ്പോൾ
ഇല്ലാത്തതും ഇനി അഗാധത്തിൽനിന്നു
കയറി നാശത്തിലേക്കു
പോകുവാൻ ഇരിക്കുന്നതും
ആകുന്നു; ഉണ്ടായിരുന്നതും
ഇല്ലാത്തതും വരുവാനുള്ളതുമായ
മൃഗത്തെ ലോകസ്ഥാപനം
മുതൽ ജീവപുസ്തകത്തിൽ പേർ
എഴുതാതിരിക്കുന്ന ഭൂവാസികൾ കണ്ടു
അതിശയിക്കും. (Abyssos g12) 9 ഇവിടെ
ജ്ഞാന ബുദ്ധി ഉണ്ടു; തല ഏഴും
സ്ത്രീ ഇരിക്കുന്ന ഏഴു മലയാകുന്നു. 10
അവ ഏഴു രാജാക്കന്മാരും ആകുന്നു;
അഞ്ചുപേർ വീണുപോയി; ഒരുത്തൻ
ഉണ്ടു; മറ്റവൻ ഇതുവരെ വന്നിട്ടില്ല;
വന്നാൽ പിന്നെ അവൻ കുറഞ്ഞോന്നു
ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. 11 ഉണ്ടായിരുന്നതും
ഇല്ലാത്തതുമായ മൃഗം എട്ടാമത്തവനും
എഴുവരിൽ ഉൾപ്പെട്ടവനും തന്നേ; അവൻ
നാശത്തിലേക്കു പോകുന്നു. 12 നീ കണ്ട
പത്തു കൊമ്പു പത്തു രാജാക്കന്മാർ;
അവർ ഇതുവരെ രാജത്വം പ്രാപിച്ചിട്ടില്ല;
മൃഗത്തോടു ഒന്നിച്ചു ഒരു നാഴിക
നേരത്തേക്കു രാജാക്കന്മാരേപ്പോലെ
അധികാരം പ്രാപിക്കും താനും. 13 ഇവർ
ഒരേ അഭിപ്രായമുള്ളവർ; തങ്ങളുടെ
ശക്തിയും അധികാരവും മൃഗത്തിന്നു
ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. 14 അവർ
കുഞ്ഞാടിനോടു പോരാടും; താൻ
കർത്താധികർത്താവും രാജാധിരാജാവും
ആകകൊണ്ടു കുഞ്ഞാടു
തന്നോടുകൂടെയുള്ള വിളിക്കപ്പെട്ടവരും
തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവരും
വിശ്വസ്തരുമായി അവരെ ജയിക്കും. 15
പിന്നെ അവൻ എന്നോടു പറഞ്ഞതു: നീ
കണ്ടതും വേശ്യ ഇരിക്കുന്നതുമായ വെള്ളം
വംശങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും
ഭാഷകളും അത്രേ. 16 നീ കണ്ട പത്തു
കൊമ്പും മൃഗവും വേശ്യയെ ദ്വേഷിച്ചു

ശൂന്യവും നഗ്നവുമാക്കി അവളുടെ മാംസം
തിന്നുകളയും; അവളെ തീകൊണ്ടു
ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യും. 17 ദൈവത്തിന്റെ
വചനം നിവൃത്തിയാകുവോളം തന്റെ
ഹിതം ചെയ്‌വാനും ഒരേ അഭിപ്രായം
നടത്തുവാനും തങ്ങടെ രാജത്വം
മൃഗത്തിന്നു കൊടുപ്പാനും ദൈവം
അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിച്ചു. 18 നീ
കണ്ട സ്ത്രീയോ ഭൂരാജാക്കന്മാരുടെ മേൽ
രാജത്വമുള്ള മഹാനഗരം തന്നേ.

18 അനന്തരം ഞാൻ വലിയ
അധികാരമുള്ള മറ്റൊരു ദൂതൻ
സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു ഇറങ്ങുന്നതു
കണ്ടു; അവന്റെ തേജസ്സിനാൽ
ഭൂമി പ്രകാശിച്ചു. 2 അവൻ ഉറക്കെ
വിളിച്ചുപറഞ്ഞതു: വീണുപോയി:
മഹതിയാം ബാബിലോൻ വീണുപോയി;
ദുർഭൂതങ്ങളുടെ പാർപ്പിടവും
സകല അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെയും
തടവും അശുദ്ധിയും അറെപ്പുമുള്ള
സകലപക്ഷികളുടെയും
തടവുമായിത്തീർന്നു. 3 അവളുടെ
വേശ്യാവൃത്തിയുടെ ക്രോധമദ്യം
സകലജാതികളും കുടിച്ചു; ഭൂമിയിലെ
രാജാക്കന്മാർ അവളോടു വേശ്യാസംഗം
ചെയ്കയും ഭൂമിയിലെ വ്യാപാരികൾ
അവളുടെ പുളെപ്പിന്റെ ആധിക്യത്താൽ
സമ്പന്നരാകയും ചെയ്തു. 4
വേറോരു ശബ്ദം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു
പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു:
എന്റെ ജനമായുള്ളോരേ, അവളുടെ
പാപങ്ങളിൽ കൂട്ടാളികളാകാതെയും
അവളുടെ ബാധകളിൽ
ഓഹരിക്കാരാകാതെയുമിരിപ്പാൻ
അവളെ വിട്ടു പോരുവിൻ. 5
അവളുടെ പാപം ആകാശത്തോളം
കുന്നിച്ചിരിക്കുന്നു; അവളുടെ അകൃത്യം
ദൈവം ഓർത്തിട്ടുമുണ്ടു. 6 അവൾ
നിങ്ങൾക്കു ചെയ്തതുപോലെ
നിങ്ങൾ അവൾക്കു പകരം ചെയ്‌വിൻ;
അവളുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കു തക്കവണ്ണം
അവൾക്കു ഇരട്ടിച്ചു കൊടുപ്പിൻ;
അവൾ കലക്കിത്തന്ന പാനപാത്രത്തിൽ
അവൾക്കു ഇരട്ടി കലക്കിക്കൊടുപ്പിൻ; 7
അവൾ തന്നെത്താൻ മഹത്വപ്പെടുത്തി
പുളെച്ചേടത്തോളം അവൾക്കു പീഡയും
ദുഃഖവും കൊടുപ്പിൻ. രാജ്ഞിയായിട്ടു
ഞാൻ ഇരിക്കുന്നു; ഞാൻ വിധവയല്ല;
ദുഃഖം കാൺകയുമില്ല എന്നു അവൾ
ഹൃദയംകൊണ്ടു പറയുന്നു. 8
അതുനിമിത്തം മരണം, ദുഃഖം, ക്ഷാമം
എന്നിങ്ങനെ അവളുടെ ബാധകൾ ഒരു
ദിവസത്തിൽ തന്നേ വരും; അവളെ തീയിൽ
ഇട്ടു ചുട്ടുകളയും; അവളെ ന്യായം വിധിച്ച
ദൈവമായ കർത്താവു ശക്തനല്ലോ. 9
അവളോടു കൂടെ വേശ്യാസംഗം ചെയ്തു
പുളെച്ചിരിക്കുന്ന ഭൂരാജാക്കന്മാർ
അവളുടെ പീഡനിമിത്തം ഭയപ്പെട്ടു ദൂരത്തു
നിന്നുകൊണ്ടു അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ
പുക കാണുമ്പോൾ അവളെച്ചൊല്ലി
കരഞ്ഞും മാറത്തടിച്ചുംകൊണ്ടു: 10
അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാനഗരമായ
ബാബിലോനേ, ബലമേറിയ പട്ടണമേ, ഒരു
മണിക്കൂറുകൊണ്ടു നിന്റെ ന്യായവിധി
വന്നല്ലോ എന്നു പറയും 11 ഭൂമിയിലെ
വ്യാപാരികൾ പൊന്നു, വെള്ളി, രത്നം,
മുത്തു, നേരിയ തുണി, ധൂമ്രവസ്ത്രം,
പട്ടു, കടുഞ്ചുവപ്പു, ചന്ദനത്തരങ്ങൾ,
12 ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള
സകലവിധ സാമാനങ്ങൾ, വിലയേറിയ
മരവും പിച്ചളയും ഇരിമ്പും
മർമ്മരക്കല്ലുംകൊണ്ടുള്ള ഓരോ
സാമാനം, 13 ലവംഗം, ഏലം, ധൂപവർഗ്ഗം,
മൂറു, കുന്തുരുക്കം, വീഞ്ഞു, എണ്ണ,
നേരിയ മാവു, കോതമ്പു, കന്നുകാലി,
ആടു, കുതിര, രഥം, മാനുഷദേഹം,

മാനുഷപ്രാണൻ എന്നീ ചരക്കു ഇനി
ആരും വാങ്ങായ്കയാൽ അവളെച്ചൊല്ലി
കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കുന്നു. 14 നീ കൊതിച്ച
കായ്കനിയും നിന്നെ വിട്ടുപോയി;
സ്വാദും ശോഭയും ഉള്ളതെല്ലാം നിനക്കു
ഇല്ലാതെയായി; നീ ഇനി അവയെ
ഒരിക്കലും കാണുകയില്ല. 15 ഈ
വകകൊണ്ടു വ്യാപാരം ചെയ്തു
അവളാൽ സമ്പന്നരായവർ അവൾക്കുള്ള
പീഡ ഭയപ്പെട്ടു ദൂരത്തുനിന്നു: 16
അയ്യോ, അയ്യോ, മഹാനഗരമേ,
നേരിയ തുണിയും ധൂമ്രവർണ്ണവും
കടുഞ്ചുവപ്പും ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും
മുത്തും അണിഞ്ഞവളേ, ഇത്രവലിയ
സമ്പത്തു ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു
നശിച്ചുപോയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു
കരഞ്ഞു ദുഃഖിക്കും. 17 ഏതു മാലുമിയും
ഓരോ ദിക്കിലേക്കു കപ്പലേറി പോകുന്ന
ഏവനും കപ്പൽക്കാരും കടലിൽ
തൊഴിൽ ചെയ്യുന്നവരൊക്കയും 18
ദൂരത്തുനിന്നു അവളുടെ ദഹനത്തിന്റെ
പുക കണ്ടു: മഹാനഗരത്തോടു
തുല്യമായ നഗരം ഏതു എന്നു
നിലവിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19 അവർ തലയിൽ
പൂഴി വാരിയിട്ടുംകൊണ്ടു: അയ്യോ, അയ്യോ,
കടലിൽ കപ്പലുള്ളവർക്കു എല്ലാം തന്റെ
ഐശ്വര്യത്താൽ സമ്പത്തു വർദ്ധിപ്പിച്ച
മഹാനഗരം ഒരു മണിക്കൂറുകൊണ്ടു
നശിച്ചു പോയല്ലോ എന്നു പറഞ്ഞു
കരഞ്ഞും ദുഃഖിച്ചുംകൊണ്ടു
നിലവിളിച്ചു. 20 സ്വർഗ്ഗമേ,
വിശുദ്ധന്മാരും അപ്പൊസ്തലന്മാരും
പ്രവാചകന്മാരുമായുള്ളോരേ, ദൈവം
അവളോടു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രതികാരം
നടത്തിയതുകൊണ്ടു അവളെച്ചൊല്ലി
ആനന്ദിപ്പിൻ. 21 പിന്നെ ശക്തനായോരു
ദൂതൻ തിരികല്ലോളം വലുതായോരു
കല്ലു എടുത്തു സമുദ്രത്തിൽ എറിഞ്ഞു
പറഞ്ഞതു: ഇങ്ങിനെ ബാബിലോൻ
മഹാനഗരത്തെ ഹേമത്തോടെ
എറിഞ്ഞുകളയും; ഇനി അതിനെ
കാണുകയില്ല. 22 വൈണികന്മാർ,
വാദ്യക്കാർ, കുഴലൂത്തുകാർ, കാഹളക്കാർ
എന്നിവരുടെ സ്വരം നിന്നിൽ ഇനി
കേൾക്കയില്ല; യാതൊരു കൗശലപ്പണിയും
ചെയ്യുന്ന ഒരു ശില്പിയെയും നിന്നിൽ ഇനി
കാണുകയില്ല; തിരികല്ലിന്റെ ഒച്ച ഇനി
നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല. 23 വിളക്കിന്റെ
വെളിച്ചം ഇനി നിന്നിൽ പ്രകാശിക്കയില്ല;
മണവാളന്റെയും മണവാട്ടിയുടെയും
സ്വരം ഇനി നിന്നിൽ കേൾക്കയില്ല; നിന്റെ
വ്യാപാരികൾ ഭൂമിയിലെ മഹത്തുക്കൾ
ആയിരുന്നു; നിന്റെ ക്ഷുദ്രത്താൽ
സകലജാതികളും വശീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.
24 പ്രവാചകന്മാരുടെയും
വിശുദ്ധന്മാരുടെയും ഭൂമിയിൽവെച്ചു
കൊന്നുകളഞ്ഞ എല്ലാവരുടെയും രക്തം
അവളിൽ അല്ലോ കണ്ടതു.

19 അനന്തരം ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
വലിയോരു പുരുഷാരത്തിന്റെ
മഹാഘോഷംപോലെ കേട്ടതു: ഹല്ലെലൂയ്യാ!
രക്ഷയും മഹത്വവും ശക്തിയും
നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്നുള്ളതു. 2
വേശ്യാവൃത്തികൊണ്ടു ഭൂമിയെ
വഷളാക്കിയ മഹാവേശ്യക്കു അവൻ
ശിക്ഷ വിധിച്ചു തന്റെ ദാസന്മാരുടെ
രക്തം അവളുടെ കയ്യിൽനിന്നു ചോദിച്ചു
പ്രതികാരം ചെയ്കകൊണ്ടു അവന്റെ
ന്യായവിധികൾ സത്യവും നീതിയുമുള്ളവ.
3 അവർ പിന്നെയും: ഹല്ലെലൂയ്യാ!
അവളുടെ പുക എന്നെന്നേക്കും
പൊങ്ങുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു. (aiōn g165)
4 ഇരുപത്തുനാലു മൂപ്പന്മാരും നാലു
ജീവികളും: ആമേൻ, ഹല്ലെലൂയ്യാ!
എന്നു പറഞ്ഞു സിംഹാസനത്തിൽ
ഇരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ വീണു

നമസ്കരിച്ചു. 5 നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ
സകലദാസന്മാരും ഭക്തന്മാരുമായി
ചെറിയവരും വലിയവരും ആയുള്ളോരേ,
അവനെ വാഴ്ത്തുവിൻ എന്നു
പറയുന്നോരു ശബ്ദം സിംഹാസനത്തിൽ
നിന്നു പുറപ്പെട്ടു. 6 അപ്പോൾ വലിയ
പുരുഷാരത്തിന്റെ ഘോഷംപോലെയും
പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചൽപോലെയും
തകർത്ത ഇടിമുഴക്കംപോലെയും ഞാൻ
കേട്ടതു; ഹല്ലെലൂയ്യാ! സർവ്വശക്തിയുള്ള
നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവു രാജത്വം
ഏറ്റിരിക്കുന്നു. 7 നാം സന്തോഷിച്ചു
ഉല്ലസിച്ചു അവന്നു മഹത്വം കൊടുക്കുക;
കുഞ്ഞാടിന്റെ കല്യാണം വന്നുവല്ലോ;
അവന്റെ കാന്തയും തന്നെത്താൻ
ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നു. 8 അവൾക്കു
ശുദ്ധവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം
ധരിപ്പാൻ കൃപ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; ആ
വിശേഷവസ്ത്രം വിശുദ്ധന്മാരുടെ
നീതിപ്രവൃത്തികൾ തന്നേ. 9 പിന്നെ
അവൻ എന്നോടു: കുഞ്ഞാടിന്റെ
കല്യാണസദ്യെക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്നു എഴുതുക എന്നു
പറഞ്ഞു. ഇതു ദൈവത്തിന്റെ സത്യവചനം
എന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞു. 10 ഞാൻ
അവനെ നമസ്കരിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്റെ
കാല്ക്കൽ വീണു; അപ്പോൾ അവൻ
എന്നോടു: അതരുതു; ഞാൻ നിനക്കും
യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ള നിന്റെ
സഹോദരന്മാർക്കും സഹഭൃത്യനത്രേ;
ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക; യേശുവിന്റെ
സാക്ഷ്യമോ പ്രവചനത്തിന്റെ ആത്മാവു
തന്നേ എന്നു പറഞ്ഞു. 11 അനന്തരം
സ്വർഗ്ഗം തുറന്നിരിക്കുന്നതു ഞാൻ
കണ്ടു; ഒരു വെള്ളക്കുതിര പ്രത്യക്ഷമായി;
അതിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നവന്നു വിശ്വസ്തനും
സത്യവാനും എന്നും പേർ. അവൻ
നീതിയോടെ വിധിക്കയും പോരാടുകയും
ചെയ്യുന്നു. 12 അവന്റെ കണ്ണു
അഗ്നിജ്വാല; തലയിൽ അനേകം
രാജമുടികൾ; എഴുതീട്ടുള്ള ഒരു നാമവും
അവന്നുണ്ടു; അതു അവന്നല്ലാതെ
ആർക്കും അറിഞ്ഞുകൂടാ. 13 അവൻ
രക്തം തളിച്ച ഉടുപ്പു ധരിച്ചിരിക്കുന്നു;
അവന്നു ദൈവവചനം എന്നു പേർ
പറയുന്നു. 14 സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം
നിർമ്മലവും ശുഭ്രവുമായ വിശേഷവസ്ത്രം
ധരിച്ചു വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി
അവനെ അനുഗമിച്ചു. 15 ജാതികളെ
വെട്ടുവാൻ അവന്റെ വായിൽ നിന്നു
മൂർച്ചയുള്ളവാൾ പുറപ്പെടുന്നു;
അവൻ ഇരിമ്പുകോൽ കൊണ്ടു
അവരെ മേയ്ക്കും; സർവ്വശക്തിയുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ കോപവും ക്രോധവുമായ
മദ്യത്തിന്റെ ചക്കു അവൻ മെതിക്കുന്നു. 16
രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും
എന്ന നാമം അവന്റെ ഉടുപ്പിന്മേലും
തുടമേലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു. 17
ഒരു ദൂതൻ സൂര്യനിൽ നില്ക്കുന്നതു
ഞാൻ കണ്ടു; അവൻ ആകാശമദ്ധ്യേ
പറക്കുന്ന സകല പക്ഷികളോടും:
18 രാജാക്കന്മാരുടെ മാംസവും
സഹസ്രാധിപന്മാരുടെ മാംസവും
വീരന്മാരുടെ മാംസവും കുതിരകളുടെയും
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവരുടെയും
മാംസവും സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരും
ചെറിയവരും വലിയവരുമായ
എല്ലാവരുടെയും മാംസവും
തിന്മാൻ മഹാദൈവത്തിന്റെ
അത്താഴത്തിന്നു വന്നു കൂടുവിൻ
എന്നു ഉറക്കെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു. 19
കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവനോടും
അവന്റെ സൈന്യത്തോടും യുദ്ധം
ചെയ്‌വാൻ മൃഗവും ഭൂരാജാക്കന്മാരും
അവരുടെ സൈന്യങ്ങളും ഒന്നിച്ചു
വന്നു കൂടിയതു ഞാൻ കണ്ടു. 20

മൃഗത്തെയും അതിന്റെ മുമ്പാകെ താൻ ചെയ്ത അടയാളങ്ങളാൽ മനുഷ്യരെ ചതിച്ചു മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര ഏല്പിക്കയും അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്കരിപ്പിക്കയും ചെയ്ത കള്ളപ്രവാചകനെയും പിടിച്ചു കെട്ടി ഇരുവരെയും ഗന്ധകം കത്തുന്ന തീപ്പൊയ്കയിൽ ജീവനോടെ തള്ളിക്കളഞ്ഞു. (Limnē Pyr g3041 g4442)
21 ശേഷിച്ചവരെ കുതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നവന്റെ വായിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുന്ന വാൾകൊണ്ടു കൊന്നു അവരുടെ മാംസം തിന്നു സകല പക്ഷികൾക്കും തൃപ്തിവന്നു.

20 അനന്തരം ഒരു ദൂതൻ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഇറങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. (Abyssos g12)
2 അവൻ പിശാചും സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പായ മഹാസർപ്പത്തെ പിടിച്ചു ആയിരം ആണ്ടേക്കു ചങ്ങലയിട്ടു.
3 ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജാതികളെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനെ അഗാധത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു അടെച്ചുപൂട്ടുകയും മീതെ മുദ്രയിടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെ ശേഷം അവനെ അല്പകാലത്തേക്കു അഴിച്ചു വിടേണ്ടതാകുന്നു. (Abyssos g12)
4 ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു; അവയിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കു ന്യായവിധിയുടെ അധികാരം കൊടുത്തു; യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യവും ദൈവവചനവും നിമിത്തം തല ഛേദിക്കപ്പെട്ടവരും മൃഗത്തെയോ അതിന്റെ പ്രതിമയെയോ നമസ്കരിക്കാതിരുന്നവരും നെറ്റിയിലും കൈമേലും അതിന്റെ മുദ്ര കൈക്കൊള്ളാതിരുന്നവരുമായവരുടെ ആത്മാക്കളെയും ഞാൻ കണ്ടു; അവർ ജീവിച്ചു ആയിരമാണ്ടു ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടി വാണു.
5 മരിച്ചവരിൽ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജീവിച്ചില്ല.
6 ഇതു ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം. ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പങ്കുള്ളവൻ ഭാഗ്യവാനും വിശുദ്ധനും ആകുന്നു; അവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന്നു അധികാരം ഇല്ല; അവർ ദൈവത്തിന്നും ക്രിസ്തുവിന്നും പുരോഹിതന്മാരായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം ആണ്ടു വാഴും.
7 ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുമ്പോഴോ സാത്താനെ തടവിൽ നിന്നു അഴിച്ചുവിടും.
8 അവൻ ഭൂമിയുടെ നാലു ദിക്കിലുമുള്ള ജാതികളായി സംഖ്യയിൽ കടല്പുറത്തെ മണൽപോലെയുള്ള ഗോഗ്, മാഗോഗ് എന്നവരെ യുദ്ധത്തിന്നായി കൂട്ടിച്ചേർക്കേണ്ടതിന്നു വശീകരിപ്പാൻ പുറപ്പെടും.
9 അവർ ഭൂമിയിൽ പരക്കെ ചെന്നു വിശുദ്ധന്മാരുടെ പാളയത്തെയും പ്രിയനഗരത്തെയും വളയും; എന്നാൽ ആകാശത്തു നിന്നു തീ ഇറങ്ങി അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും.
10 അവരെ വഞ്ചിച്ച പിശാചിനെ മൃഗവും കള്ളപ്രവാചകനും കിടക്കുന്ന ഗന്ധകത്തീപ്പൊയ്കയിലേക്കു തള്ളിയിടും; അവർ എന്നെന്നേക്കും രാപ്പകൽ ദണ്ഡനം സഹിക്കേണ്ടിവരും. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442)
11 ഞാൻ വലിയോരു വെള്ളസിംഹാസനവും അതിൽ ഒരുത്തൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു ഭൂമിയും ആകാശവും ഓടിപ്പോയി; അവയെ പിന്നെ കണ്ടില്ല.
12 മരിച്ചവർ ആബാലവൃദ്ധം സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നതും കണ്ടു; പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു; ജീവന്റെ പുസ്തകം എന്ന മറ്റൊരു പുസ്തകവും തുറന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിന്നു ഒത്തവണ്ണം മരിച്ചവർക്കു അവരുടെ

പ്രവൃത്തികൾക്കടുത്ത ന്യായവിധി
ഉണ്ടായി. 13 സമുദ്രം തന്നിലുള്ള
മരിച്ചവരെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; മരണവും
പാതാളവും തങ്ങളിലുള്ള മരിച്ചവരെ
ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു; ഓരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കടുത്ത
വിധി ഉണ്ടായി. (Hadēs g86) 14
മരണത്തെയും പാതാളത്തെയും
തീപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളിയിട്ടു; ഈ
തീപ്പൊയ്ക രണ്ടാമത്തെ മരണം. (Hadēs g86,
Limnē Pyr g3041 g4442) 15 ജീവപുസ്തകത്തിൽ
പേരെഴുതിക്കാണാത്ത ഏവനെയും
തീപ്പൊയ്കയിൽ തള്ളിയിടും. (Limnē Pyr g3041
g4442)

21 ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ
ഭൂമിയും കണ്ടു; ഒന്നാമത്തെ
ആകാശവും ഒന്നാമത്തെ ഭൂമിയും
ഒഴിഞ്ഞുപോയി; സമുദ്രവും ഇനി
ഇല്ല. 2 പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന
വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിന്നായി
അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മണവാട്ടിയെപ്പോലെ
ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു,
ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നേ,
ഇറങ്ങുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. 3
സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം
പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു: ഇതാ,
മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം;
അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ
അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ
അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ
ഇരിക്കും. 4 അവൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ
നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടെച്ചുകളയും.
5 ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും
മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല;
ഒന്നാമത്തേതു കഴിഞ്ഞുപോയി;
സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ: ഇതാ,
ഞാൻ സകലവും പുതുതാക്കുന്നു എന്നു
അരുളിച്ചെയ്തു. എഴുതുക, ഈ വചനം
വിശ്വാസയോഗ്യവും സത്യവും ആകുന്നു
എന്നും അവൻ കല്പിച്ചു. 6 പിന്നെയും
അവൻ എന്നോടു അരുളിച്ചെയ്തതു:
സംഭവിച്ചുതീർന്നു; ഞാൻ അല്ഫയും
ഓമേഗയും ആദിയും അന്തവും
ആകുന്നു; ദാഹിക്കുന്നവന്നു ഞാൻ
ജിവനീരുറവിൽ നിന്നു സൗജന്യമായി
കൊടുക്കും. 7 ജയിക്കുന്നവന്നു ഇതു
അവകാശമായി ലഭിക്കും; ഞാൻ
അവന്നു ദൈവവും അവൻ എനിക്കു
മകനുമായിരിക്കും. 8 എന്നാൽ ഭീരുക്കൾ,
അവിശ്വാസികൾ, അറെക്കപ്പെട്ടവർ,
കൊലപാതകന്മാർ, ദുർന്നടപ്പുകാർ,
ക്ഷുദ്രക്കാർ, ബിംബാരാധികൾ
എന്നിവർക്കും ഭോഷ്കുപറയുന്ന
ഏവർക്കും ഉള്ള ഓഹരി തീയും ഗന്ധകവും
കത്തുന്ന പൊയ്കയിലത്രേ; അതു
രണ്ടാമത്തെ മരണം. (Limnē Pyr g3041 g4442)
9 അന്ത്യബാധ ഏഴും നിറഞ്ഞ ഏഴു
കലശം ഉണ്ടായിരുന്ന ഏഴു ദൂതന്മാരിൽ
ഒരുത്തൻ വന്നു എന്നോടു: വരിക,
കുഞ്ഞാടിന്റെ കാന്തയായ മണവാട്ടിയെ
കാണിച്ചുതരാം എന്നു പറഞ്ഞു. 10
അവൻ എന്നെ ആത്മവിവശതയിൽ
ഉയർന്നോരു വന്മലയിൽ
കൊണ്ടുപോയി, യെരൂശലേമെന്ന
വിശുദ്ധനഗരം സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു,
ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു തന്നേ,
ദൈവതേജസ്സുള്ളതായി ഇറങ്ങുന്നതു
കാണിച്ചുതന്നു. 11 അതിന്റെ ജ്യോതിസ്സു
ഏറ്റവും വിലയേറിയ രത്നത്തിന്നു
തുല്യമായി സ്ഫടികസ്വച്ഛതയുള്ള
സൂര്യകാന്തംപോലെ ആയിരുന്നു. 12
അതിന്നു പൊക്കമുള്ള വന്മതിലും
പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരവും ഗോപുരങ്ങളിൽ
പന്ത്രണ്ടു ദൂതന്മാരും ഉണ്ടു;
യിസ്രായേൽമക്കളുടെ പന്ത്രണ്ടു
ഗോത്രങ്ങളുടെയും പേർ കൊത്തീട്ടും

ഉണ്ടു. 13 കിഴക്കു മൂന്നു ഗോപുരം,
വടക്കു മൂന്നു ഗോപുരം, തെക്കു മൂന്നു
ഗോപുരം, പടിഞ്ഞാറു മൂന്നു ഗോപുരം.
14 നഗരത്തിന്റെ മതിലിന്നു പന്ത്രണ്ടു
അടിസ്ഥാനവും അതിൽ കുഞ്ഞാടിന്റെ
പന്ത്രണ്ടു അപ്പൊസ്തലന്മാരുടെ
പന്ത്രണ്ടു പേരും ഉണ്ടു. 15 എന്നോടു
സംസാരിച്ചവനു നഗരത്തെയും അതിന്റെ
ഗോപുരങ്ങളെയും മതിലിനെയും
അളക്കേണ്ടതിന്നു പൊന്നുകൊണ്ടുള്ള
ഒരു അളവുകോൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. 16
നഗരം സമചതുരമായി കിടക്കുന്നു;
അതിന്റെ വീതിയും നീളവും സമം.
അളവുകോൽകൊണ്ടു അവൻ നഗരത്തെ
അളന്നു, ആയിരത്തിരുനൂറു നാഴിക
കണ്ടു; അതിന്റെ നീളവും വീതിയും
ഉയരവും സമം തന്നേ. 17 അതിന്റെ
മതിൽ അളന്നു; മനുഷ്യന്റെ അളവിന്നു
എന്നുവെച്ചാൽ ദൂതന്റെ അളവിന്നു തന്നേ,
നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലു മുഴം ഉണ്ടായിരുന്നു.
18 മതിലിന്റെ പണി സൂര്യകാന്തവും
നഗരം സ്വച്ഛസ്ഫടികത്തിന്നൊത്ത
തങ്കവും ആയിരുന്നു. 19 നഗരമതിലിന്റെ
അടിസ്ഥാനങ്ങൾ സകല രത്നവുംകൊണ്ടു
അലങ്കരിച്ചിരിക്കുന്നു; ഒന്നാം അടിസ്ഥാനം
സൂര്യകാന്തം രണ്ടാമത്തേതു നീലരത്നം,
മൂന്നാമത്തേതു മാണിക്യം, നാലാമത്തേതു
മരതകം, 20 അഞ്ചാമത്തേതു
നഖവർണ്ണി, ആറാമത്തേതു ചുവപ്പുകല്ലു,
ഏഴാമത്തേതു പീതരത്നം, എട്ടാമത്തേതു
ഗോമേദകം, ഒമ്പതാമത്തേതു
പുഷ്യരാഗം, പത്താമത്തേതു വൈഡൂര്യം,
പതിനൊന്നാമത്തേതു പത്മരാഗം,
പന്ത്രണ്ടാമത്തേതു സുഗന്ധിരത്നം.
21 പന്ത്രണ്ടു ഗോപുരവും പന്ത്രണ്ടു
മുത്തു; ഓരോ ഗോപുരം ഓരോ
മുത്തുകൊണ്ടുള്ളതും നഗരത്തിന്റെ
വീഥി സ്വച്ഛസ്ഫടികത്തിന്നു തുല്യമായ
തങ്കവും ആയിരുന്നു. 22 മന്ദിരം അതിൽ
കണ്ടില്ല; സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ
കർത്താവും കുഞ്ഞാടും അതിന്റെ
മന്ദിരം ആകുന്നു. 23 നഗരത്തിൽ
പ്രകാശിപ്പാൻ സൂര്യനും ചന്ദ്രനും
ആവശ്യമില്ല; ദൈവതേജസ്സു അതിനെ
പ്രകാശിപ്പിച്ചു; കുഞ്ഞാടു അതിന്റെ
വിളക്കു ആകുന്നു. 24 ജാതികൾ
അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കും;
ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ
മഹത്വം അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും. 25
അതിന്റെ ഗോപുരങ്ങൾ പകൽക്കാലത്തു
അടെക്കുകയില്ല; രാത്രി അവിടെ
ഇല്ലല്ലോ. 26 ജാതികളുടെ മഹത്വവും
ബഹുമാനവും അതിലേക്കു കൊണ്ടുവരും.
27 കുഞ്ഞാടിന്റെ ജീവപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്നവരല്ലാതെ
അശുദ്ധമായതു യാതൊന്നും മ്ലേച്ഛതയും
ഭോഷ്കും പ്രവർത്തിക്കുന്നവൻ ആരും
അതിൽ കടക്കയില്ല.

22 വീഥിയുടെ നടുവിൽ
ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും
സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു
പുറപ്പെടുന്നതായി പളുങ്കുപോലെ
ശുഭ്രമായ ജീവജലനദിയും അവൻ
എന്നെ കാണിച്ചു. 2 നദിക്കു
ഇക്കരെയും അക്കരെയും ജീവവൃക്ഷം
ഉണ്ടു; അതു പന്ത്രണ്ടുവിധം ഫലം
കായിച്ചു മാസംതോറും അതതു ഫലം
കൊടുക്കുന്നു; വൃക്ഷത്തിന്റെ ഇല
ജാതികളുടെ രോഗശാന്തിക്കു ഉതകുന്നു. 3
യാതൊരു ശാപവും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല;
ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും
സിംഹാസനം അതിൽ ഇരിക്കും; അവന്റെ
ദാസന്മാർ അവനെ ആരാധിക്കും. 4 അവർ
അവന്റെ മുഖംകാണും; അവന്റെ നാമം
അവരുടെ നെറ്റിയിൽ ഇരിക്കും. 5 ഇനി
രാത്രി ഉണ്ടാകയില്ല; ദൈവമായ കർത്താവു

അവരുടെ മേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു
വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചമോ സൂര്യന്റെ
വെളിച്ചമോ അവർക്കു ആവശ്യമില്ല. അവർ
എന്നെന്നേക്കും രാജാക്കന്മാരായിരിക്കും.
(aiōn g165) 6 പിന്നെ അവൻ എന്നോടു:
ഈ വചനം വിശ്വാസയോഗ്യവും
സത്യവും ആകുന്നു; പ്രവാചകന്മാരുടെ
ആത്മാക്കളുടെ ദൈവമായ കർത്താവു
വേഗത്തിൽ സംഭവിക്കേണ്ടുന്നതു തന്റെ
ദാസന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ
തന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു 7 ഇതാ, ഞാൻ
വേഗത്തിൽ വരുന്നു; ഈ പുസ്തകത്തിലെ
പ്രവചനം പ്രമാണിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ
എന്നു പറഞ്ഞു. 8 ഇതു കേൾക്കയും
കാണുകയും ചെയ്തതു യോഹന്നാൻ
എന്ന ഞാൻ തന്നേ. കേൾക്കയും
കാൺകയും ചെയ്തശേഷം അതു
എനിക്കു കാണിച്ചുതന്ന ദൂതന്റെ
കാൽക്കൽ ഞാൻ വീണു നമസ്കരിച്ചു.
9 എന്നാൽ അവൻ എന്നോടു:
അതരുതു: ഞാൻ നിന്റെയും നിന്റെ
സഹോദരന്മാരായ പ്രവാചകന്മാരുടെയും
ഈ പുസ്തകത്തിലെ വചനം
പ്രമാണിക്കുന്നവരുടെയും
സഹഭൃത്യനത്രേ; ദൈവത്തെ നമസ്കരിക്ക
എന്നു പറഞ്ഞു. 10 അവൻ
പിന്നെയും എന്നോടു പറഞ്ഞതു:
സമയം അടുത്തിരിക്കയാൽ ഈ
പുസ്തകത്തിലെ പ്രവചനം മുദ്രയിടരുതു.
11 അനീതിചെയ്യുന്നവൻ ഇനിയും അനീതി
ചെയ്യട്ടെ; അഴുക്കുള്ളവൻ ഇനിയും
അഴുക്കാടട്ടെ; നീതിമാൻ ഇനിയും
നീതിചെയ്യട്ടെ; വിശുദ്ധൻ ഇനിയും
തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ. 12 ഇതാ,
ഞാൻ വേഗം വരുന്നു; ഓരോരുത്തന്നു
അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്കവണ്ണം
കൊടുപ്പാൻ പ്രതിഫലം എന്റെ പക്കൽ
ഉണ്ടു. 13 ഞാൻ അല്ഫയും ഓമേഗയും
ഒന്നാമനും ഒടുക്കത്തവനും ആദിയും
അന്തവും ആകുന്നു. 14 ജീവന്റെ
വൃക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്കു അധികാരം
ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും ഗോപുരങ്ങളിൽ
കൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിന്നും
തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ
ഭാഗ്യവാന്മാർ. 15 നായ്ക്കളും
ക്ഷുദ്രക്കാരും ദുർന്നടപ്പുകാരും
കൊലപാതകന്മാരും ബിംബാരാധികളും
ഭോഷ്കിൽ പ്രിയപ്പെടുകയും അതിനെ
പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവനും
പുറത്തു തന്നേ. 16 യേശു എന്ന ഞാൻ
സഭകൾക്കുവേണ്ടി നിങ്ങളോടു ഇതു
സാക്ഷീകരിപ്പാൻ എന്റെ ദൂതനെ അയച്ചു;
ഞാൻ ദാവീദിന്റെ വേരും വംശവും
ശുഭ്രമായ ഉദയനക്ഷത്രവുമാകുന്നു. 17
വരിക എന്നു ആത്മാവും മണവാട്ടിയും
പറയുന്നു; കേൾക്കുന്നവനും: വരിക
എന്നു പറയട്ടെ; ദാഹിക്കുന്നവൻ വരട്ടെ;
ഇച്ഛിക്കുന്നവൻ ജീവജലം സൗജന്യമായി
വാങ്ങട്ടെ. 18 ഈ പുസ്തകത്തിലെ
പ്രവചനം കേൾക്കുന്ന ഏവനോടും
ഞാൻ സാക്ഷീകരിക്കുന്നതെന്തെന്നാൽ:
അതിനോടു ആരെങ്കിലും കൂട്ടിയാൽ
ഈ പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയ
ബാധകളെ ദൈവം അവന്നു വരുത്തും.
19 ഈ പ്രവചന പുസ്തകത്തിലെ
വചനത്തിൽ നിന്നു ആരെങ്കിലും വല്ലതും
നീക്കിക്കളഞ്ഞാൽ ഈ പുസ്തകത്തിൽ
എഴുതിയിരിക്കുന്ന ജീവവൃക്ഷത്തിലും
വിശുദ്ധനഗരത്തിലും അവന്നുള്ള
അംശം ദൈവം നീക്കിക്കളയും.
20 ഇതു സാക്ഷീകരിക്കുന്നവൻ:
അതേ, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു
എന്നു അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ആമേൻ,
കർത്താവായ യേശുവേ, വരേണമേ,
21 കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ

കൃപ നിങ്ങളോടെല്ലാവരോടും കൂടെ ഇരിക്കുമാറാകട്ടെ; ആമേൻ.

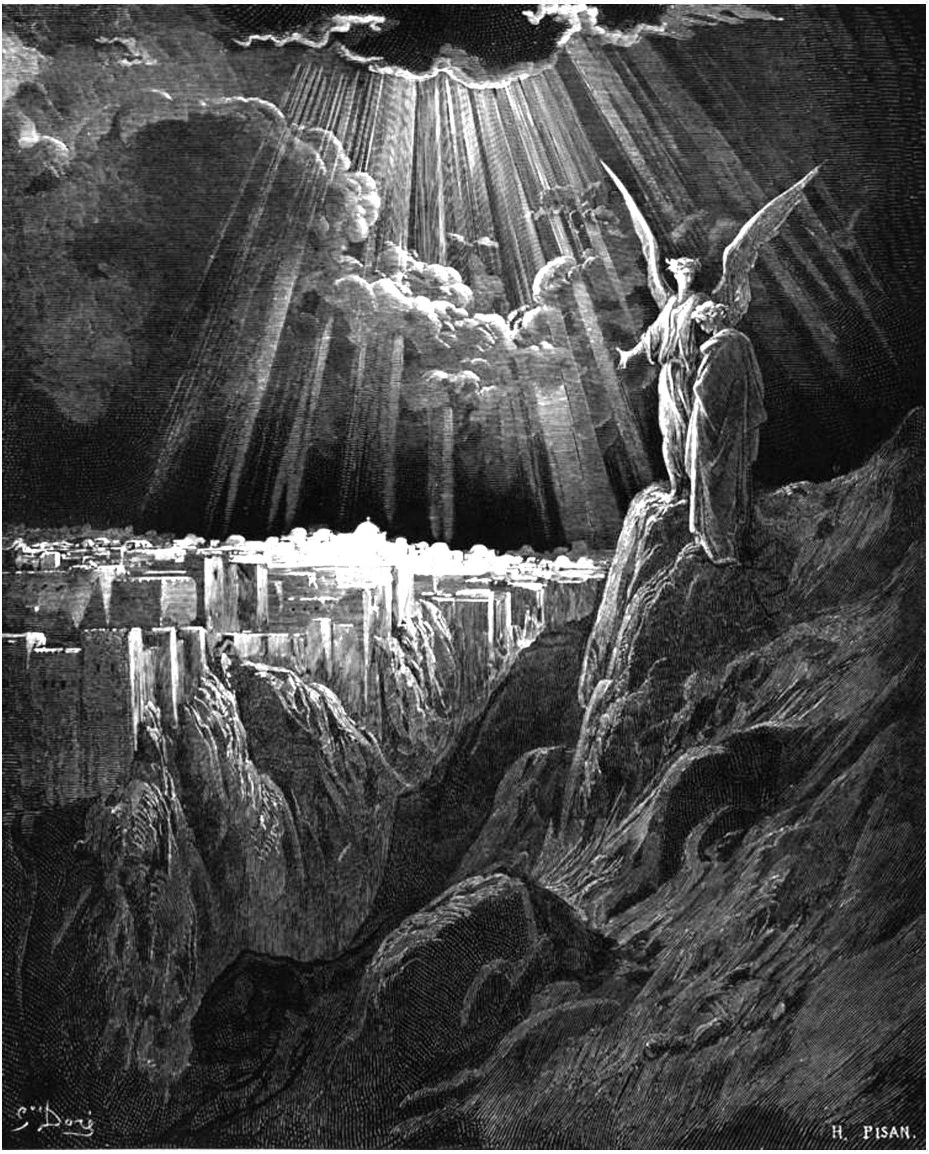

പുതിയ യെരൂശലേം എന്ന വിശുദ്ധനഗരം ഭർത്താവിന്നായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള
മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുങ്ങി സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നു, ദൈവസന്നിധിയിൽനിന്നു
തന്നേ, ഇറങ്ങുന്നതും ഞാൻ കണ്ടു. സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു ഒരു മഹാശബ്ദം
പറയുന്നതായി ഞാൻ കേട്ടതു: ഇതാ, മനുഷ്യരോടു കൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം;
അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും; അവർ അവന്റെ ജനമായിരിക്കും; ദൈവം താൻ
അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും.
വെളിപാട് 21:2-3

റീഡർ ഗൈഡ്

മലയാളം at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *"As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him."* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *"And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned."* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *"Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth."* 2 Timothy 2:15. *"God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,"* 2 Peter 1:4-8.

ഗ്ലോസറി

മലയാളം at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12
Greek: proper noun, place
Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses
Meaning:
Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aïdios g126
Greek: adjective
Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6
Meaning:
Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165
Greek: noun
Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses
Meaning:
A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166
Greek: adjective
Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses
Meaning:
From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653
Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular
Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32
Meaning:
To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possiblity, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067
Greek: proper noun, place
Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses
Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86
Greek: proper noun, place
Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses
Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442
Greek: proper noun, place
Usage: Phrase 5 times in the New Testament
Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585
Hebrew: proper noun, place
Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses
Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020
Greek: proper noun, place
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4
Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

ഗ്ലോസറി +

AionianBible.org/Bibles/Malayalam---1910-Contemporary/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

ലൂക്കോസ് 8:31
റോമർ 10:7
വെളിപാട് 9:1
വെളിപാട് 9:2
വെളിപാട് 9:11
വെളിപാട് 11:7
വെളിപാട് 17:8
വെളിപാട് 20:1
വെളിപാട് 20:3

aïdios

റോമർ 1:20
യൂദാ 1:6

aiōn

മത്തായി 12:32
മത്തായി 13:22
മത്തായി 13:39
മത്തായി 13:40
മത്തായി 13:49
മത്തായി 21:19
മത്തായി 24:3
മത്തായി 28:20
മർക്കൊസ് 3:29
മർക്കൊസ് 4:19
മർക്കൊസ് 10:30
മർക്കൊസ് 11:14
ലൂക്കോസ് 1:33
ലൂക്കോസ് 1:55*
ലൂക്കോസ് 1:70*
ലൂക്കോസ് 16:8
ലൂക്കോസ് 18:30
ലൂക്കോസ് 20:34
ലൂക്കോസ് 20:35
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 6:51
യോഹന്നാൻ 6:58
യോഹന്നാൻ 8:35
യോഹന്നാൻ 8:51
യോഹന്നാൻ 8:52
യോഹന്നാൻ 9:32
യോഹന്നാൻ 10:28
യോഹന്നാൻ 11:26
യോഹന്നാൻ 12:34
യോഹന്നാൻ 13:8
യോഹന്നാൻ 14:16
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 3:21
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 15:18
റോമർ 1:25
റോമർ 9:5
റോമർ 11:36
റോമർ 12:2
റോമർ 16:27
1 കൊരിന്ത്യർ 1:20
1 കൊരിന്ത്യർ 2:6
1 കൊരിന്ത്യർ 2:7
1 കൊരിന്ത്യർ 2:8
1 കൊരിന്ത്യർ 3:18
1 കൊരിന്ത്യർ 8:13
1 കൊരിന്ത്യർ 10:11
2 കൊരിന്ത്യർ 4:4
2 കൊരിന്ത്യർ 9:9
2 കൊരിന്ത്യർ 11:31
ഗലാത്യർ 1:4*
ഗലാത്യർ 1:5
എഫെസ്യർ 1:21
എഫെസ്യർ 2:2
എഫെസ്യർ 2:7*
എഫെസ്യർ 3:9
എഫെസ്യർ 3:11
എഫെസ്യർ 3:21
എഫെസ്യർ 6:12
ഫിലിപ്പ്യർ 4:20
കൊലൊസ്സ്യർ 1:26
1 തിമൊഥെയൊസ് 1:17
1 തിമൊഥെയൊസ് 6:17
2 തിമൊഥെയൊസ് 4:10
2 തിമൊഥെയൊസ് 4:18
തീത്തൊസ് 2:12
എബ്രായർ 1:2
എബ്രായർ 1:8
എബ്രായർ 5:6
എബ്രായർ 6:5
എബ്രായർ 6:20
എബ്രായർ 7:17
എബ്രായർ 7:21
എബ്രായർ 7:24
എബ്രായർ 7:28
എബ്രായർ 9:26
എബ്രായർ 11:3
എബ്രായർ 13:8
എബ്രായർ 13:21
1 പത്രൊസ് 1:23
1 പത്രൊസ് 1:25
1 പത്രൊസ് 4:11
1 പത്രൊസ് 5:11
2 പത്രൊസ് 3:18
1 യോഹന്നാൻ 2:17
2 യോഹന്നാൻ 1:2*
യൂദാ 1:13
യൂദാ 1:25
വെളിപാട് 1:6
വെളിപാട് 1:18
വെളിപാട് 4:9
വെളിപാട് 4:10
വെളിപാട് 5:13
വെളിപാട് 7:12
വെളിപാട് 10:6
വെളിപാട് 11:15
വെളിപാട് 14:11
വെളിപാട് 15:7
വെളിപാട് 19:3
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 22:5

aiōnios

മത്തായി 18:8
മത്തായി 19:16
മത്തായി 19:29
മത്തായി 25:41
മത്തായി 25:46
മർക്കൊസ് 3:29
മർക്കൊസ് 10:17
മർക്കൊസ് 10:30
ലൂക്കോസ് 10:25
ലൂക്കോസ് 16:9
ലൂക്കോസ് 18:18
ലൂക്കോസ് 18:30
യോഹന്നാൻ 3:15
യോഹന്നാൻ 3:16
യോഹന്നാൻ 3:36
യോഹന്നാൻ 4:14
യോഹന്നാൻ 4:36
യോഹന്നാൻ 5:24
യോഹന്നാൻ 5:39
യോഹന്നാൻ 6:27
യോഹന്നാൻ 6:40
യോഹന്നാൻ 6:47
യോഹന്നാൻ 6:54
യോഹന്നാൻ 6:68

യോഹന്നാൻ 10:28
യോഹന്നാൻ 12:25
യോഹന്നാൻ 12:50
യോഹന്നാൻ 17:2
യോഹന്നാൻ 17:3
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 13:46
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 13:48
റോമർ 2:7
റോമർ 5:21
റോമർ 6:22
റോമർ 6:23
റോമർ 16:25
റോമർ 16:26
2 കൊരിന്ത്യർ 4:17
2 കൊരിന്ത്യർ 4:18
2 കൊരിന്ത്യർ 5:1
ഗലാത്യർ 6:8
2 തെസ്സലോനിക്യർ 1:9*
2 തെസ്സലോനിക്യർ 2:16
1 തിമൊഥെയൊസ് 1:16
1 തിമൊഥെയൊസ് 6:12
1 തിമൊഥെയൊസ് 6:16
2 തിമൊഥെയൊസ് 1:9
2 തിമൊഥെയൊസ് 2:10
തീത്തൊസ് 1:2
തീത്തൊസ് 3:7
ഫിലേമോൻ 1:15
എബ്രായർ 5:9
എബ്രായർ 6:2
എബ്രായർ 9:12
എബ്രായർ 9:14
എബ്രായർ 9:15
എബ്രായർ 13:20
1 പത്രൊസ് 5:10
2 പത്രൊസ് 1:11
1 യോഹന്നാൻ 1:2
1 യോഹന്നാൻ 2:25
1 യോഹന്നാൻ 3:15
1 യോഹന്നാൻ 5:11
1 യോഹന്നാൻ 5:13
1 യോഹന്നാൻ 5:20
യൂദാ 1:7
യൂദാ 1:21
വെളിപാട് 14:6

eleēsē

റോമർ 11:32

Geenna

മത്തായി 5:22
മത്തായി 5:29
മത്തായി 5:30
മത്തായി 10:28
മത്തായി 18:9
മത്തായി 23:15
മത്തായി 23:33
മർക്കൊസ് 9:43*
മർക്കൊസ് 9:45*
മർക്കൊസ് 9:47
ലൂക്കോസ് 12:5
യാക്കോബ് 3:6

Hadēs

മത്തായി 11:23
മത്തായി 16:18
ലൂക്കോസ് 10:15
ലൂക്കോസ് 16:23
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2:27
അപ്പൊ. പ്രവൃത്തികൾ 2:31
1 കൊരിന്ത്യർ 15:55
വെളിപാട് 1:18
വെളിപാട് 6:8
വെളിപാട് 20:13
വെളിപാട് 20:14

Limnē Pyr

വെളിപാട് 19:20
വെളിപാട് 20:10
വെളിപാട് 20:14
വെളിപാട് 20:15
വെളിപാട് 21:8

Sheol

ഉല്പത്തി 37:35
ഉല്പത്തി 42:38
ഉല്പത്തി 44:29
ഉല്പത്തി 44:31
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:30
സംഖ്യാപുസ്തകം 16:33
ആവർത്തനപുസ്തകം 32:22
1 ശമൂവേൽ 2:6
2 ശമൂവേൽ 22:6
1 രാജാക്കന്മാർ 2:6
1 രാജാക്കന്മാർ 2:9
ഇയ്യോബ് 7:9
ഇയ്യോബ് 11:8
ഇയ്യോബ് 14:13
ഇയ്യോബ് 17:13
ഇയ്യോബ് 17:16
ഇയ്യോബ് 21:13
ഇയ്യോബ് 24:19
ഇയ്യോബ് 26:6
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 6:5
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 9:17
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 16:10
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 18:5
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 30:3
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 31:17
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 49:14
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 49:15
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 55:15
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 86:13
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 88:3
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 89:48
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 116:3
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 139:8
സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 141:7
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 1:12
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 5:5
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 7:27
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 9:18
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 15:11
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 15:24
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 23:14
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 27:20
സദൃശവാക്യങ്ങൾ 30:16
സഭാപ്രസംഗി 9:10
ഉത്തമഗീതം 8:6
യെശയ്യാവ് 5:14
യെശയ്യാവ് 7:11
യെശയ്യാവ് 14:9
യെശയ്യാവ് 14:11
യെശയ്യാവ് 14:15
യെശയ്യാവ് 28:15
യെശയ്യാവ് 28:18
യെശയ്യാവ് 38:10
യെശയ്യാവ് 38:18
യെശയ്യാവ് 57:9
യെഹെസ്കേൽ 31:15
യെഹെസ്കേൽ 31:16
യെഹെസ്കേൽ 31:17
യെഹെസ്കേൽ 32:21
യെഹെസ്കേൽ 32:27
ഹോശേയ 13:14
ആമോസ് 9:2
യോനാ 2:2
ഹബക്കൂക് 2:5

Tartaroō

2 പത്രൊസ് 2:4

Questioned

None yet noted

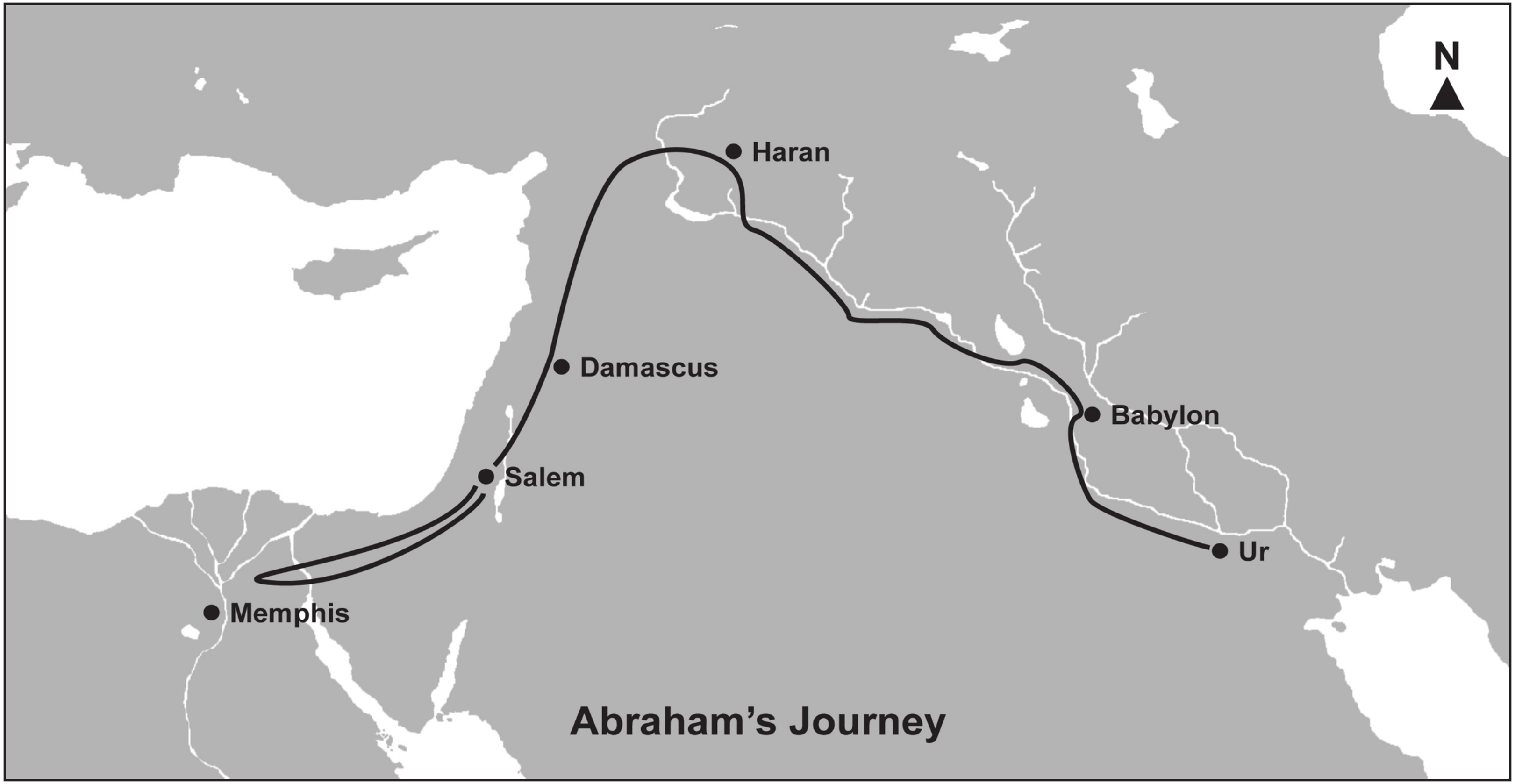

വിശ്വാസത്താൽ അബ്രഹാം തനിക്കു അവകാശമായി കിട്ടുവാനിരുന്ന ദേശത്തേക്കു യാത്രയാവാൻ വിളിക്കപ്പെട്ടാറെ അനുസരിച്ചു എവിടേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയാതെ പുറപ്പെട്ടു. - എബ്രായർ 11:8

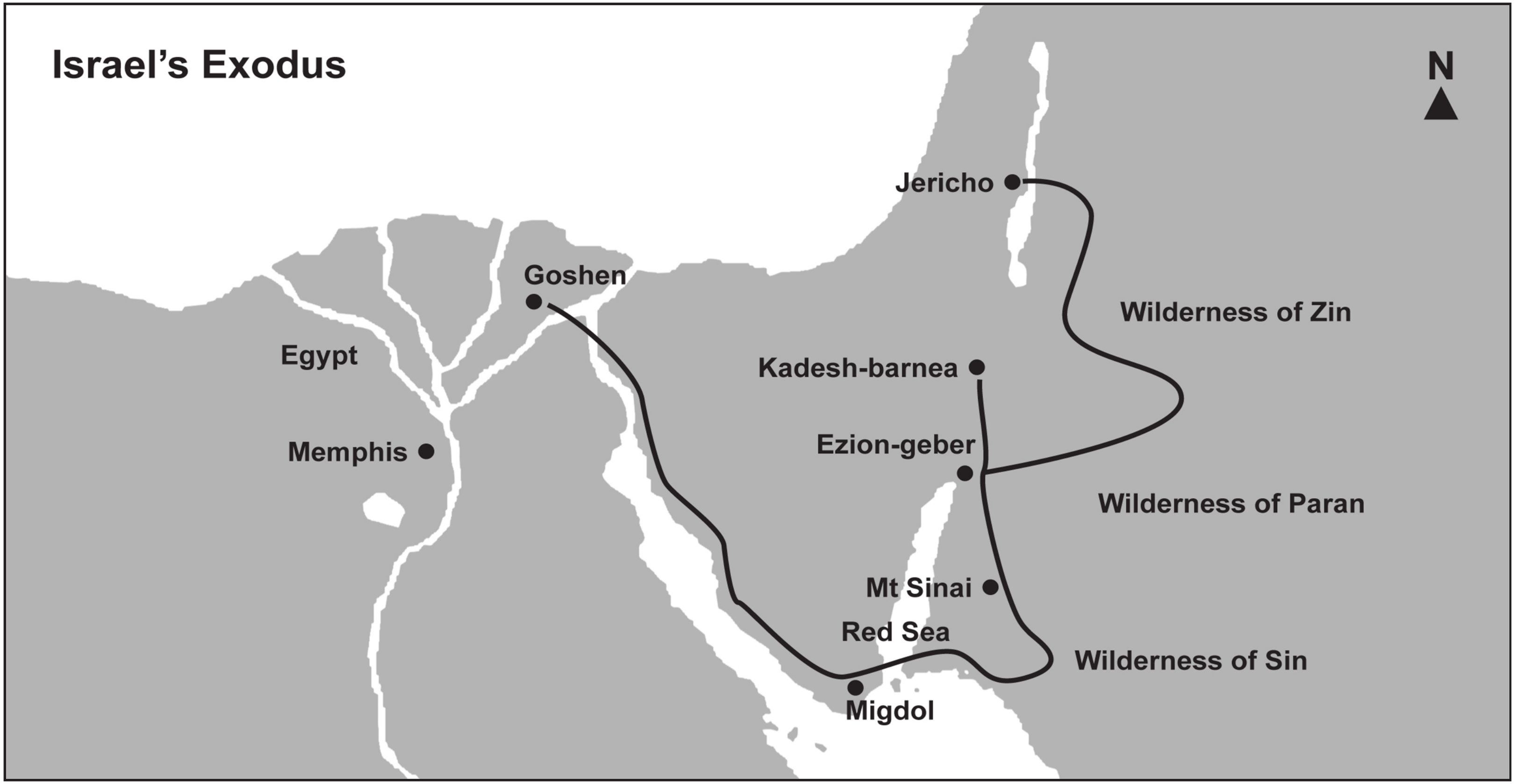

ഫറവോൻ ജനത്തെ വിട്ടയച്ച ശേഷം ഫെലിസ്ത്യരുടെ ദേശത്തു കൂടിയുള്ള വഴി അടുത്തതു എന്നുവരികിലും ജനം യുദ്ധം കാണുമ്പോൾ പക്ഷേ അനുതപിച്ചു മിസ്രയീമിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോകുമെന്നുവെച്ചു ദൈവം അവരെ അതിലെ കൊണ്ടുപോയില്ല; - പുറപ്പാട് 13:17

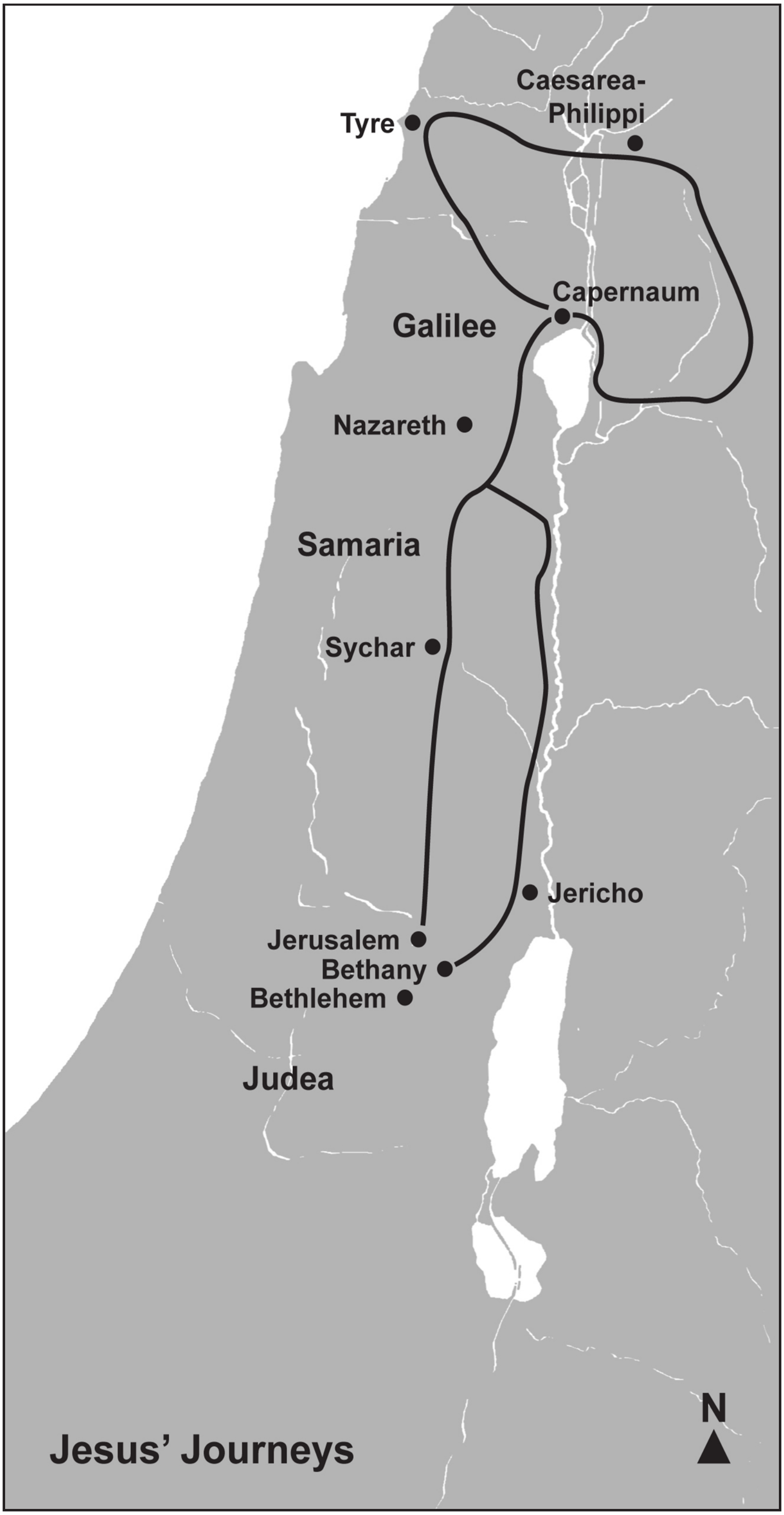

മനുഷ്യപുത്രൻ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യിപ്പാനല്ല, ശുശ്രൂഷിപ്പാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി തന്റെ ജീവനെ മറുവിലയായി കൊടുപ്പാനും അത്രേ വന്നതു. - മർക്കൊസ് 10:45

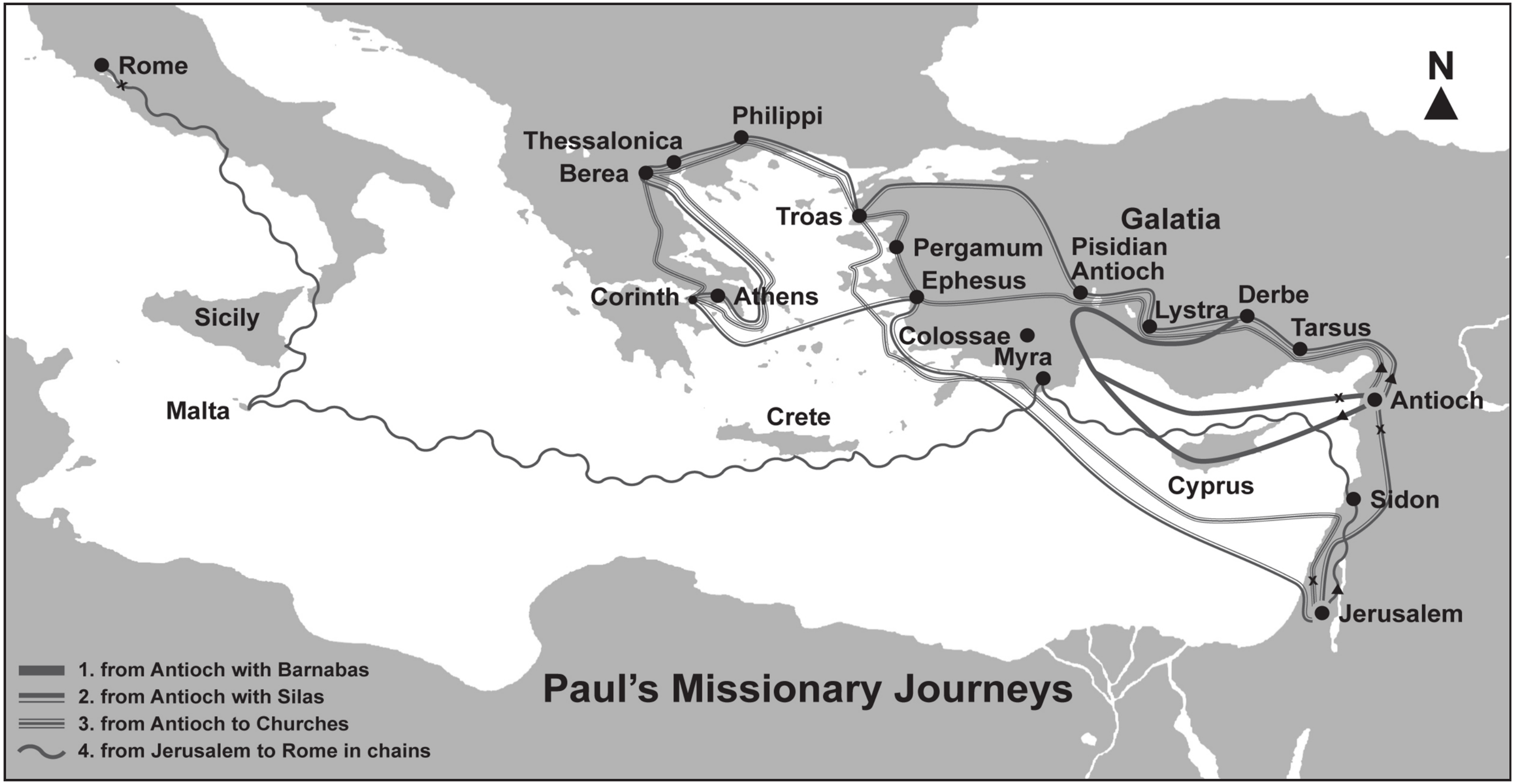

വിശുദ്ധരേഖകളിൽ തന്റെ പ്രവാചകന്മാർ മുഖാന്തരം മുമ്പുകൂട്ടി വാഗ്ദത്തം ചെയ്ത സുവിശേഷത്തിന്നായി വേർതിരിച്ചു വിളിക്കപ്പെട്ട അപ്പൊസ്തലനും
യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ദാസനുമായ പൗലൊസ് - റോമർ 1:2

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

	Christ returns for his people
1956	Jim Elliot martyrd in Ecuador
1830	John Williams reaches Polynesia
1731	Zinzendorf leads Moravian mission
1614	Japanese kill 40,000 Christians
1572	Jesuits reach Mexico
1517	Martin Luther leads Reformation
1455	Gutenberg prints first Bible
1323	Franciscans reach Sumatra
1276	Ramon Llull trains missionaries
1100	Crusades tarnish the church
1054	The Great Schism
997	Adalbert marytyrd in Prussia
864	Bulgarian Prince Boris converts
716	Boniface reaches Germany
635	Alopen reaches China
569	Longinus reaches Alodia / Sudan
432	Saint Patrick reaches Ireland
397	Carthage ratifies Bible Canon
341	Ulfilas reaches Goth / Romania
325	Niceae proclaims God is Trinity
250	Denis reaches Paris, France
197	Tertullian writes Christian literature
70	Titus destroys the Jewish Temple
61	Paul imprisoned in Rome, Italy
52	Thomas reaches Malabar, India
39	Peter reaches Gentile Cornelius
33	Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

<table>
<tr><td colspan="3">What are we?</td><td colspan="2">Genesis 1:26 - 2:3</td></tr>
<tr><td colspan="3">How are we sinful?</td><td colspan="2">Romans 5:12-19</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">Where are we?</td><td colspan="2"></td></tr>
<tr><td colspan="2">Innocence</td></tr>
<tr><td>Eternity Past</td><td>Creation 4004 B.C.</td></tr>
<tr><td rowspan="12">Who are we?</td><td rowspan="3">God</td><td>Father</td><td rowspan="3">John 10:30

God's perfect fellowship</td><td rowspan="7">Genesis 1:31

God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden</td></tr>
<tr><td>Son</td></tr>
<tr><td>Holy Spirit</td></tr>
<tr><td rowspan="3">Mankind</td><td>Living</td><td rowspan="9">Genesis 1:1

No Creation
No people</td></tr>
<tr><td>Deceased believing</td></tr>
<tr><td>Deceased unbelieving</td></tr>
<tr><td rowspan="6">Angels</td><td>Holy</td></tr>
<tr><td>Imprisoned</td><td rowspan="5">Genesis 1:31

No Fall
No unholy Angels</td></tr>
<tr><td>Fugitive</td></tr>
<tr><td>First Beast</td></tr>
<tr><td>False Prophet</td></tr>
<tr><td>Satan</td></tr>
<tr><td colspan="3">Why are we?</td><td colspan="2">Romans 11:25-36, Ephesian 2:7</td></tr>
</table>

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we? ▼

<table>
<tr><td colspan="4">Fallen</td><td>Glory</td></tr>
<tr><td>Fall to sin
No Law</td><td>Moses' Law
1500 B.C.</td><td>Christ
33 A.D.</td><td>Church Age
Kingdom Age</td><td>New Heavens
and Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">1 Timothy 6:16
Living in unapproachable light</td><td rowspan="7">Acts 3:21
Philippians 2:11
Revelation 20:3

God's
perfectly
restored
fellowship
with all
Mankind
praising
Christ
as Lord
in the
Holy
City</td></tr>
<tr><td colspan="2">John 8:58
Pre-incarnate</td><td>John 1:14
Incarnate</td><td>Luke 23:43
Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="2">Psalm 139:7
Everywhere</td><td colspan="2">John 14:17
Living in believers</td></tr>
<tr><td colspan="4">Ephesians 2:1-5
Serving the Savior or Satan on Earth</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:22
Blessed in Paradise</td></tr>
<tr><td colspan="4">Luke 16:23, Revelation 20:5,13
Punished in Hades until the final judgment</td></tr>
<tr><td colspan="4">Hebrews 1:14
Serving mankind at God's command</td></tr>
<tr><td colspan="4">2 Peter 2:4, Jude 6
Imprisoned in Tartarus</td><td rowspan="4">Matthew 25:41
Revelation 20:10

Lake of Fire
prepared
for the
Devil
and his
Angels</td></tr>
<tr><td colspan="3" rowspan="3">1 Peter 5:8, Revelation 12:10

Rebelling against Christ
Accusing mankind</td><td>Revelation 20:13
Thalaasa</td></tr>
<tr><td>Revelation 19:20
Lake of Fire</td></tr>
<tr><td>Revelation 20:2
Abyss</td></tr>
</table>

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

വിധി

മലയാളം at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarrantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you," John 15:16*. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു, പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ സ്നാനം കഴിപ്പിച്ചും - മത്തായി 28:19